

Giới thiệu CỬ THIÊN CUỒNG NHÂN CONVERT

Mọi người tinh thần càng ngày càng trống rỗng, tinh thần trống không, liền cần tìm kiếm kích tình. Lê Trọng khai phát ra một cái "Kích tình nhân sinh" hệ thống, muốn kiếm một món hời. Không nghĩ tới, hệ thống hoàn thành thời điểm, một tia chớp, đem hắn oanh đến dị giới. Lê Trọng rơi vào đường cùng, đành phải tại dị giới tìm kiếm kích tình, hắn biến thành một cái to gan lớn mật cuồng nhân. . .

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Phần đệm

Đêm đã khuya.

Một tòa trong đại lâu, Lê Trọng ngồi tại tính toán cơ trước, hai tay không ngừng đập bàn phím.

Lê Trọng, 31 tuổi, nắm giữ cái 4 cái bác sĩ học vị, IQ EQ cũng rất cao, chính là điển hình tinh anh. Hắn hiện tại, đang cố gắng hoàn thành một cái hệ thống.

Cái hệ thống này, tên là Kích Tình Nhân Sinh hệ thống.

Hiện tại, mọi người thời gian, tới càng ngày càng tốt, nhưng mọi người tinh thần nhưng là càng ngày càng trống rỗng. Tinh thần trống không, liền cần tìm kiếm kích tình, có người chạy đến nhà chọc trời biên giới phiến Cân Đầu, có người không cần dù nhảy trực tiếp từ giữa không trung nhảy xuống, có người tay không đi leo lên vách núi vách đứng, có người chạy đuổi theo vòi rồng, càng nhiều người tại trên đường cao tốc điên cuồng đi đua xe. . .

Làm một cái IQ cao tinh anh, Lê Trọng từ trong thấy được cơ hội buôn bán.

Hắn quyết định khai phát ra một cái Kích Tình Nhân Sinh hệ thống, chuyên môn cho người ta tìm kích thích, tìm kích tình, dẫn dắt thế giới trào lưu, phong phú mọi người đời sống tinh thần, để mọi người sinh hoạt tràn ngập kích tình, tràn ngập chính năng lượng.

Kích Tình Nhân Sinh hệ thống, dùng trí tuệ nhân tạo, lấy thế giới chân thật vì trò chơi bối cảnh, có thể tại khác biệt tràng cảnh bên trong, tạo ra khác biệt nhiệm vụ. Lê Trọng tại năm năm trước đó, liền tay khai phát cái hệ thống này, hiện tại, đã hoàn thành khai phát, đang chuẩn bị tiến hành khảo thí. Hắn tin tưởng, cái hệ thống này đẩy ra về sau, tuyệt đối có thể cho người chơi kích thích không được không được.

Đương nhiên, chính hắn cũng sẽ kiếm lời lớn, nhảy lên trở thành thế giới phú ông.

Lê Trọng trong mắt lóe ra tinh quang.

Từng hàng khô khan số lượng cùng dấu hiệu, trong mắt hắn, tựa như là từng cái kim tệ.

"Đích đích!"

Trên điện thoại di động, đột nhiên xuất hiện một cái tin nhắn ngắn.

"Xưa nay chưa từng có đại bão, sẽ tại nửa giờ sau đến, đến lúc đó sẽ có đặc biệt mưa to, sức gió đem sẽ đạt tới mười ba cấp, kèm thêm lôi điện. Xin các vị thị dân làm tốt phòng ngự chuẩn bị, tuyệt đối không nên đi ra ngoài."

Lê Trọng chuyên tâm làm việc lấy, hoàn toàn không có lưu ý tới điện thoại di động.

Ngoài cửa sổ.

Trời càng ngày càng mờ.

Rất nhanh, cuồng phong bạo vũ gào thét tới đến, từng đạo thô to như thùng nước lôi điện, chiếu sáng lên bầu trời.

"Ầm ầm!"

Một đạo thô to như vại nước lôi điện, từ bên trên bầu trời đánh xuống, Lê Trọng chỉ cảm thấy trước mắt trắng xóa như tuyết, nháy mắt sau đó, đã mất đi tri giác.

Chương 1: Lê gia Đồ Tể Tràng

Vân Thiên thành, Lê gia Đồ Tể Tràng.

Vài đầu bị giết chết quái thú bày ra trên mặt đất, trên mặt đất tràn đầy lông tóc cùng máu tươi.

Mấy chục cái người hầu, nhắc đến từng thùng nước sôi, tưới đến quái thú trên thân thể. Mà đổi thành một đám người hầu, thì cầm đao nhọn cùng chùy, khoét gọt lấy quái thú lông tóc lân phiến, phân giải lấy thịt thú vật.

Trong không khí, tràn ngập gay mũi hương vị.

Lệ Trọng áo vải bên trên dính đầy máu tươi, cầm trong tay một thanh đao, ngơ ngác đứng đấy. Hắn nhìn xem bốn phía, đầu óc loạn thành một bầy. Hắn coi là, chính mình là trong mộng, nhưng cảnh tượng trước mắt, lại là chân thực như thế.

Một hồi lâu về sau.

Lệ Trọng rốt cục xác nhận một việc, hắn xuyên qua!

Thế giới này, tên là Huyền Thiên thế giới. Huyền Thiên thế giới, địa vực rộng lớn khôn cùng, vạn tượng cao phong chỗ nào cũng có, dài vạn dặm sông, trăm vạn dặm hồ nước nhìn mãi quen mắt.

Thế giới này có thiên ki bách quái, lực lớn vô cùng, hung tàn vô cùng quái thú, có mấy trăm cái kỳ dị chủng tộc, có đủ loại thần kỳ bảo vật. Toàn bộ thế giới tu luyện chỉ phong thịnh hành, cường giả tung hoành thiên địa, kẻ yếu hoàn toàn không tồn tại. Đây là một cái văn minh cùng đã mất cùng tồn tại, vô cùng mệnh mông thế giới.

Lệ Trọng thân phận bây giờ, là Văn Thiên thành Lệ gia một cái đệ tử bình thường, tu vi là Nhân Cực cảnh đệ nhất trọng trung kỳ. Mà tuổi tác, đúng lúc là mười hai tuổi.

Nửa tháng trước, nguyên chủ đắc tội một cái dòng chính đệ tử, kết quả là được an bài đến Đồ Tể Trảng. Cái này dòng chính đệ tử giao thiệp rộng lớn, đem Lệ Trọng an bài đến Đồ Tể Trảng về sau, vừa tối ám chỉ dùng một cái họ Chu quản sự, khắp nơi nhằm vào, đem bản nhất nặng nhất khổ nhất công việc, ném cho nguyên chủ làm. Nguyên chủ tính cách quật cường, cực khổ nửa công việc cũng sẽ cắn răng hoàn thành, giữ vững được nửa tháng, thể lực tiêu hao, tâm thần mỗi một, ngất đi. Lệ Trọng, ngay tại nguyên chủ bất tỉnh thời điểm chết, xuyên qua tới.

Tiêu hóa ký ức, Lệ Trọng trên mặt mê mông chỉ sắc chậm rãi thối lui, thay vào đó, là một loại bình tĩnh chỉ sắc.

Đến đâu thì hay đến đó.

Mặc dù tình cảnh không tốt, nhưng trời không tuyệt đường người, luôn có giải quyết chi pháp.

Tiếng bước chân vang lên.

Một người tướng mạo chanh chua, khí sắc xám đen trung niên nhân, nhanh chân đi tới, quát: "Lệ Trọng, ngươi còn đứng đó làm gì? Ngươi có biết hay không, ngươi nhiệm vụ hôm nay, liền một nửa đều không hoàn thành!"

Lệ Trọng nhướng mày.

Người tới, chính là Chu quản sự, Chu Phương.

Lệ Trọng rất muốn đem nắm đấm nện vào Chu quản sự trên mặt, nhưng cái này Chu quản sự tu vi, là Nhân Cực cảnh đệ tam trọng, sức chiến đấu mạnh mẽ hơn hắn nhiều lắm. Lúc này động thủ, không thể nghĩ ngờ là tự tìm khổ chịu.

Lệ Trọng không rên một tiếng, ngồi xổm xuống làm việc.

Chu quản sự nhìn thấy Lệ Trọng thành thành thật thật đáng vẻ, trên mặt lộ ra một tia đắc ý, bất quá, hắn cũng không tính buông tha Lệ Trọng. Chu quản sự chấp hai tay sau lưng, chậm rãi đi gần đến, tựa như là một cái cao cao tại thượng đại nhân vật. Hắn đi đến Lệ Trọng trước người, chậm rãi nói: "Lệ Trọng, ngươi vừa rồi lười biếng, cho nên, ngươi hôm nay tự làm nhiều một điểm."

Chu quản sự vung tay lên.

Nhất thời, mấy cái người hầu, giơ lên hai cái to lớn một giỏ mà tới.

Một giỏ bên trong, rõ ràng là quái thú ruột bần.

Quái thú ruột bần, cũng là có thể ăn. Nhưng ruột bần bên trong toàn bộ là quái thú cắt đứt, mùi thối trùng thiên, thanh lý vô cùng phiền phức. Thanh lý ruột bần, là Đồ Tể Trảng bên trong khổ nhất mệt nhất bản nhất công việc.

Lệ Trọng thần sắc trầm xuống, nói rằng: "Chu quản sự, cái này hai giỏ ruột bần, ta cũng không có bản sự thanh lý."

"Ừm?"

Chu quản sự trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

Hắn cảm giác được, Lê Trọng tựa hồ phát sinh cái biến, trở nên khác biệt.

Trước kia, Lê Trọng khúm núm, là một cái cực kỳ tự ti người, vô luận hắn an bài công việc gì, Lê Trọng đều biết thành thành thật thật hoàn thành, từ trước tới giờ không dám nói hơn nửa câu. Nhưng bây giờ, Lê Trọng trở nên trầm ổn, cả người có một loại không hiểu tự tin, nhìn không giống như là một cái mười hai tuổi thiếu niên, giống như là một người trưởng thành.

Hắn hiểu được cực tuyệt.

Chu quân sự cảm giác được Lê Trọng cái biến, trong lòng có chút kinh dị, nhưng cũng không có quá để ý. Lê Trọng mặc dù là Lê gia dòng chính đệ tử, nhưng tư chất thấp, không có tiền đồ chút nào có thể nói. Mà Lê Trọng phụ mẫu lại không cách nào tu luyện người bình thường, hoàn toàn không cách nào trợ giúp cho Lê Trọng.

Giống như Lê Trọng loại này không có tư chất không có chỗ dựa đệ tử, hắn muốn chửi thì chửi, coi như là động thủ đánh, cũng sẽ không có chuyện gì.

Chu quân sự trên mặt giống như là bịt kín một tầng băng, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Lê Trọng, ngươi tốt nhất thành thành thật thật hoàn thành nhiệm vụ. Nếu không, bản quân sự đưa cho ngươi đánh giá, tựa là khảo hạch không hợp cách. Ngươi hẳn phải biết, chúng ta Lê gia có quy định, ba lần khảo hạch không hợp cách, liền sẽ bị trục xuất gia tộc. Ngươi không muốn bị trục, liền muốn thành thành thật thật làm việc."

Lê Trọng nắm đấm nắm chặt, móng tay đâm vào đến lòng bàn tay đi.

Nhìn thấy Lê Trọng dáng vẻ phẫn nộ, Chu quân sự khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, quát to: "Làm càn!"

Chu quân sự tu vi, cao hơn Lê Trọng nhiều lắm, hét lớn một tiếng phía dưới, Lê Trọng trái tim co lại nhanh chóng, khí huyết sôi trào, đầu óc trống không, kém chút ngồi dưới đất đi.

Chung quanh người hầu, nhìn thấy Lê Trọng dáng vẻ chật vật, đều tại chỉ trỏ.

"Ha ha ha!"

"Lại dám cho Chu quân sự khí sắc xem, lá gan cũng quá mập."

"Đúng vậy a đúng vậy a. Người nào không biết Chu quân sự quyền cao chức trọng, tu vi cao thâm"

Nghe chung quanh tán dương, Chu quân sự trên mặt lộ ra tiểu dung, nói rằng: "Các ngươi đều muốn thành thành thật thật làm việc. Bản quân sự thích nhất thành thành thật thật người. Chịu nghe lời người, bản quân sự sẽ không bạc đãi. Ai dám không nghe nói, vậy cũng đừng trách bản quân sự không khách khí."

Chu đạo quân lý dùng ánh mắt, cảnh cáo Lê Trọng một cái, chấp tay sau lưng, ung dung đi ra.

Lê Trọng nắm thật chặt đao nhọn.

"Chu Phương lão gia hỏa này, khắp nơi nhắm vào ta, nhất định phải nghĩ biện pháp chinh chết hắn. Còn có. Thế giới này, cường giả vi tôn, ta nhất định phải ly khai Đồ Tê Trảng, chuyên tâm tu luyện. Nếu không, đời này liền xong rồi."

Lê Trọng trong lòng âm thầm nghĩ.

"Đỉnh!"

Một thanh âm, đột nhiên từ Lê Trọng trong đầu truyền ra.

Lê Trọng sửng sò.

Một cái thanh âm nhu hòa, vang lên.

"Kích Tinh Nhân Sinh hệ thống, để nhân sinh của ngươi tràn ngập kích tinh! Kích Tinh Nhân Sinh hệ thống, mang ngươi đi khắp thế giới, làm kích thích nhất sự tình, làm cường đại nhất người!"

"Kích Tinh Nhân Sinh hệ thống, lần thứ nhất khởi động"

"Kích Tinh Nhân Sinh hệ thống, khởi động thành công, ngay tại thăng cấp."

"Thăng cấp thành công, nhiệm vụ tạo ra bên trong..."

Nghe thanh âm này, Lê Trọng thân thể nhất thời run rẩy lên. Thanh âm này, hắn vô cùng vô cùng quen thuộc, chính là Kích Tinh Nhân Sinh hệ thống khởi động lúc thanh âm a.

Cái hệ thống này, chạy thể nào đến trong đầu của hắn rồi?

Thanh âm tiếp tục vang lên.

"Nhiệm vụ tạo ra hoàn tất."

Một cái màn sáng, xuất hiện tại Lệ Trọng trong óc, trên phụ đề có mấy dòng chữ.

Nhiệm vụ tên: Hành hung Chu Phuong.

Nhiệm vụ đẳng cấp: Cấp 0.

Nhiệm vụ miêu tả: Chu Phuong nhiều lần làm khó dễ ngươi, để ngươi làm khổ nhất một nhất công việc, để ngươi không có thời gian tu luyện, chà đạp ngươi tôn nghiêm. Làm vì một chàng thiếu niên nhiệt huyết, sao có thể chịu đựng? Thiếu niên, nhắc lên quả đấm của ngươi, hành hung Chu Phuong đi! Đem mặt của hắn đánh sưng, đem xương cốt của hắn đánh gãy, để tiểu nhân ở ngươi dưới nắm tay run lẩy bẩy! Thiếu niên, cố gắng hoàn thành cái này tràn ngập kích tình nhiệm vụ đi!

Nhiệm vụ thưởng phạt: Trong vòng mười ngày hoàn thành nhiệm vụ, có thể đạt được một cái cấp 0 cơ duyên. Như không cách nào hoàn thành nhiệm vụ, sẽ không có năng lực một năm.

Lệ Trọng đầu óc hỗn loạn lung tung.

Hắn một trăm phần trăm xác định, cái này Kích Tình Nhân Sinh hệ thống, tựa là hắn khai phát đi ra. Cái hệ thống này, không biết thế nào, thế mà chạy tới trong đầu của hắn, còn phát sinh dị biến, thế mà bắt đầu tuyên bố nhiệm vụ.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Còn có, cấp 0 cơ duyên, lại là cái gì?

Còn có, không cách nào hoàn thành nhiệm vụ, thế mà lại không có năng lực một năm. Hệ thống này, coi là thật có thể cho hắn không có năng lực một năm?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Luyện Thể quyết

Lệ Trọng không có tâm tư làm việc, trực tiếp đi ra cửa.

Bóng người lóe lên.

Chu quân sự được tới, quát: "Lệ Trọng, ngươi không thành thành thật thật thanh lý quái thú ruột bần, chạy loạn khắp nơi, ngươi muốn làm gì?"

Lệ Trọng lười nhác nhiều lời, nhanh chân tiến lên.

Chu quân sự trong mắt lóe lên một tia tàn khốc. Tại Lệ gia bên trong, hắn là một tiểu nhân vật, không có ý nghĩa. Nhưng ở Đồ Tề Trảng bên trong, hắn nhưng là chúa tể nhân vật!

Tại Đồ Tề Trảng bên trong, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám đối với hắn vô lễ!

Chu quân sự nghiêm nghị quát: "Lệ Trọng, còn không mau mau trở lại cho ta!"

Lệ Trọng nhú mày, trực tiếp quát: "Cút!"

Chu quân sự ngẩn ngơ.

Lệ Trọng tiểu nhân vật này, thế mà để hắn lần?

Hắn đơn giản không thể tin vào tai của mình.

Chu quân sự lấy lại tinh thần, nộ khí ngập trời, một tia sát khí nổi lên trong lòng. Hắn muốn tóm lấy Lê Trọng hung ác đánh một trận, nhưng Lê Trọng đã sớm ly khai Đồ Tề Trảng, biến mất không thấy.

Chu quân sự hung hăng vung đầu nắm đấm, khoe miệng nhấp nháo băng lãnh ý cười: "Lại dám rống ta. Tiểu tử, trừ phi ngươi ly khai Lê gia, nếu không ngươi sống không bằng chết."

...

Lê Trọng trở về chính mình phòng nhỏ.

Sau nửa canh giờ, Lê Trọng minh bạch một sự kiện.

Cái hệ thống này, quả thật phát sinh dị biến, trở nên thần thông quảng đại đi lên. Còn thần thông quảng đại đến mức nào, Lê Trọng còn không biết. Nhưng Lê Trọng biết, nếu như hắn không cách nào hoàn thành nhiệm vụ, thật hội (sẽ) không có năng lực một năm!

Một trận kinh dị về sau, Lê Trọng tiếp nhận sự thực.

Lê Trọng trong lòng thầm nghĩ: "Cái này trừng phạt, là cái nam nhân đều không thể nào tiếp thu được. Xem ra, ta chỉ có thể thành thành thật thật hoàn thành nhiệm vụ. Bất quá, hành hung Chu quân sự, đó cũng không phải một chuyện dễ dàng a."

Chu Phương tu vi, là Nhân Cực cảnh đệ tam trọng, sức chiến đấu mạnh mẽ hơn Lê Trọng nhiều lắm, kinh nghiệm chiến đấu cũng so Lê Trọng hơn rất nhiều. So sánh dưới, Lê Trọng tu vi là Nhân Cực cảnh đệ nhất trọng trung kỳ. Mà Lê Trọng tu luyện công pháp, cũng chỉ có một bộ đơn giản nhất bình thường nhất 《Bồi Nguyên Quyền》, căn bản không có sức chiến đấu.

Thực lực chênh lệch đến như thế cách xa, còn thể nào đánh?

Lê Trọng chân mày cau lại.

Trầm ngâm một chút, Lê Trọng đột nhiên nghĩ đến cái gì, tinh tế xem xét trong đầu màn ánh sáng.

Quả nhiên.

Hắn tại màn sáng phía dưới, tìm được một cái nho nhỏ cái rương, phía trên có bốn chữ —— người mới gói quà.

Lê Trọng trong lòng vui mừng, quả quyết mở ra.

Trong nháy mắt, ba chữ to, xuất hiện tại Lê Trọng trong đầu: "Luyện Thể quyết."

Lê Trọng một trận thất vọng.

Luyện Thể quyết, là Lê gia bình thường nhất công pháp, nghiêm chỉnh mà nói, cũng là Huyền Thiên thể giới lưu hành nhất tu luyện công pháp. Trong truyền thuyết, cái này Luyện Thể quyết chính là từ thời kỳ Thượng Cổ lưu truyền xuống, chính là chính tông nhất luyện nhục thân công pháp. Đây công uy lực bất phàm, hết thấy có cửu trọng, trong truyền thuyết, tu luyện tới đệ cửu trọng, có thể đánh kẻ tiếp hoàn mỹ cơ sở.

Luyện Thể quyết mặc dù uy lực bất phàm, đồng thời tu luyện tới đệ cửu trọng, có thể đánh xuống hoàn mỹ cơ sở. Nhưng, bình thường chỉ có tán tu nguyện ý tu luyện nó. Võ đạo thế gia các thiếu niên, liền nhìn cũng sẽ không nhìn một chút, chớ nói chi là tu luyện.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Luyện Thể quyết tu luyện tốc độ quá chậm.

Tốc độ tu luyện, so đồng loại công pháp, chỉ ít chậm gấp mười lần.

Hơn một trăm năm trước, Lê gia một thiên tài không tin tà, lựa chọn Luyện Thể quyết. Kết quả, cùng thế hệ đã sớm tu luyện đến Nhân Cực cảnh đệ lục trọng, hắn y nguyên dừng lại tại Nhân Cực cảnh đệ tam trọng. Cuối cùng, tên thiên tài này không thể không lựa chọn lần nữa công pháp tu luyện, nhưng đã bỏ qua tốt nhất thời gian tu luyện, lãng phí tốt đẹp tư chất.

Từ đó về sau, Lê gia liền rút cuộc không ai dám tu luyện nó.

Lê Trọng cũng không dám tu luyện nó. Tư chất của hắn thường thường, tu luyện bộ công pháp này, chỉ sợ tu luyện tới đầu bạc, cũng không thể lên cấp đến Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng.

Lê Trọng gãi gãi da đầu, trong lòng phiền muộn: "Người mới gói quà, thể mà cho ta bộ này vô dụng công pháp, vận khí thật sự là kém a. Được rồi, dù sao cũng là hệ thống cho ra, hay là xem một chút đi."

Lê Trọng nhìn một chút, nhất thời nhãn tình sáng lên.

Hệ thống cho ra Luyện Thể quyết, cũng không phải là cửu trọng, mà là thập nhị trọng! Mà bộ này hoàn toàn mới Luyện Thể quyết, còn nhiều hơn một loại phức tạp mà huyền diệu phương pháp hô hấp. Loại này hô hấp pháp môn, phối hợp với Luyện Thể quyết, có thể đem tốc độ tu luyện tăng lên mấy chục lần!

Lệ Trọng nhìn mấy lần, lập tức trầm mê nhập đi.

Ròng rã sau nửa canh giờ.

Lệ Trọng thật dài thở ra một hơi: "Quá tốt rồi. Nghĩ không ra, Luyện Thể quyết còn có thể như vậy tu luyện. Từ giờ trở đi, ta tu luyện công pháp, tựu là Luyện Thể quyết!"

Lệ Trọng lập tức ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu quen thuộc bộ này phương pháp hô hấp.

"Hô hô, hô ——"

Hắn lấy một loại tiết tấu kỳ dị hô hấp lấy.

Loại này phương pháp hô hấp, phức tạp vô cùng, mỗi một lần hô hấp, đều có rất nhiều giảng cứu, chỉ cần sai một chút xú, lập tức liền muốn làm lại. Lệ Trọng lặp đi lặp lại thử mấy chục lần, cuối cùng nhập môn.

"Hô ——"

Lệ Trọng bắt đầu chính thức tu luyện.

Hô hấp và thể nội chân lực, phối hợp lẫn nhau.

Một loại nhói nhói, xuất hiện tại thể nội.

Hô hấp ở giữa, Lệ Trọng mồ hôi rơi như mưa.

Bất quá.

Bộ này phương pháp hô hấp, phối hợp với Luyện Thể quyết, tốc độ tu luyện quả nhiên tăng lên rất nhiều. Lệ Trọng cảm giác được, chính mình mỗi hô hấp một lần, thể nội chân lực, liền sẽ cường đại một tia.

Rất nhanh.

Lệ Trọng thân thể chấn động, tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ nhất trọng hậu kỳ.

Sau nửa canh giờ.

Lệ Trọng thân thể lại chấn, tu vi vậy mà đạt đến Nhân Cực cảnh đệ nhất trọng đỉnh phong.

Lệ Trọng mở mắt ra.

Trong mắt, hiện ra một tia chấn kinh.

"Quá cường đại. Ngần ngừ nửa canh giờ, tựu từ Nhân Cực cảnh trung kỳ, tu luyện tới Nhân Cực cảnh đỉnh phong. Coi như là Ngũ phẩm tư chất người, cũng vô pháp làm đến!"

Lệ Trọng kinh thần không thôi.

Người tu luyện tư chất, chia làm cửu phẩm. Phân chia tư chất biện pháp rất đơn giản, đem chân khí đánh vào đến thể nội, cách mười hai canh giờ lại kiểm tra. Sau mười hai canh giờ, nếu như thể nội lưu lại chân khí, còn có mười thành, cái kia chính là nhất phẩm tư chất. Nếu như lưu lại chân khí có chín thành, tựu là Nhị phẩm tư chất. Như suy ra.

Lệ Trọng tư chất là bát phẩm, tại Lệ gia mười lăm tuổi trở xuống đệ tử bên trong, nửa vòi.

Lấy Lệ Trọng tư chất, ngắn ngủi nửa canh giờ, tựu tăng lên hai tiểu giai, điều này nói rõ, hệ thống cho ra tới phương pháp hô hấp, ra sao hắn thần diệu, cỡ nào cường đại.

"Bộ này phương pháp hô hấp, thật sự là thần kỳ tới cực điểm. Chỉ tiếc, bộ này phương pháp hô hấp, phối hợp với Luyện Thể quyết tu luyện, thật sự là quá thống khổ." Lệ Trọng trong lòng phát lạnh.

Vừa rồi nửa canh giờ, hắn mỗi trong nháy mắt, đều nhẫn thụ lấy cực lớn thống khổ. Loại thống khổ này, cơ hồ có thể cùng rút gân lột da đánh đồng, lấy Lệ Trọng ý chí lực, đều khó mà tiêu thụ, không thể không dừng lại nghỉ ngơi một trận.

Lệ Trọng uống mấy chén nước, tiếp tục tu luyện.

"Chu Phuong gia hoả kia, khẳng định sẽ không bỏ qua cho ta. Không thực lực, liền không có tôn nghiêm. Ta nếu như không có thực lực, căn bản cũng không có phản kháng tư cách. Đêm nay, ta muốn tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng! Ta muốn tại trong vòng mười ngày, hành hung Chu Phuong!"

Lệ Trọng nhắm mắt, tiếp tục tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Tiến giai, Đồng Bài đệ tử

Sáng sớm

"Hô!"

Lệ Trọng thở ra một hơi thật dài, màu trắng khí thể, như là trường tiền bắn ra, thẳng tắp phun ra đến ba thước có hơn, mới chậm rãi tiêu tán trên không trung.

"Lấy một ngụm chân khí rèn luyện nhục thân."

Lệ Trọng thấp giọng nói rằng.

Một đêm tu luyện, cảnh giới của hắn, đã đạt đến Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng. Đồng thời, hắn đối với Luyện Thể quyết cùng bộ kia hô hấp pháp môn, cũng có sâu sắc nhận biết.

Luyện Thể quyết, tựu là lấy một ngụm chân khí, đồng thời rèn luyện gân cốt huyết tủy, rèn luyện ngũ tạng lục phủ. Vừa mới nhập môn người, đối với chân khí lực khống chế không mạnh, rất khó đưa đến rèn luyện tác dụng, tốc độ tu luyện phi thường chậm. Coi như là nhân vật thiên tài, tu luyện, cũng nhanh không đi nơi nào.

Nhưng, có hô hấp pháp môn phối hợp, tình huống tựu đại khác nhiều. Đang hô hấp pháp môn phối hợp phía dưới, Lệ Trọng chân khí trong cơ thể cẩn thận, từng tia chân khí, tựa như là từng chuỗi chùy, không ngừng rèn luyện nhục thân, rèn luyện hiệu quả hết sức rõ ràng, tu luyện tốc độ tự nhiên là nhanh đến kinh người.

Bộ này hô hấp pháp môn vô cùng thần kỳ, duy nhất tác dụng phụ, tựu là thống khổ. Ý chí không kiên người, căn bản là không có cách chịu đựng loại thống khổ này, chẳng mấy chốc sẽ từ bỏ.

Lệ Trọng ý chí, cũng không so với người bình thường cường đại đến mức nào.

Nhưng, Lệ Trọng mới vừa tới đến cái thế giới xa lạ này, có một loại nguy cơ to lớn cảm giác. Loại nguy cơ này cảm giác, để hắn lần lượt kiên trì được, thành công tu luyện tới Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng.

Tiến giai Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng, Lệ Trọng thực lực, tăng lên rất nhiều.

Đồng thời, hắn tại địa vị trong gia tộc, cũng tăng lên rất nhiều.

Mười hai tuổi, tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng, điều này nói rõ, Lệ Trọng là một cái có tiềm lực người. Một cái có tiềm lực người, hội (sẽ) đến đến gia tộc chú ý cùng bồi dưỡng.

Lệ Trọng chỉ cần vào trong gia tộc đăng ký một cái, liền có thể đi gia tộc tàng thư lâu, lựa chọn thích hợp bản thân chiến kỹ. Đồng thời, hắn mỗi tháng, còn có thể từ trong gia tộc, nhận lấy hai mươi cái kim tệ cùng một phần tith thể được vật.

Lệ Trọng đứng người lên.

"Băng băng băng!"

Rang đập thanh âm, từ trên thân phát ra.

Đây là xương cốt cùng xương cốt ở giữa, phát ra tới thanh âm, thanh âm thanh thúy.

"Tốt!"

Lệ Trọng khí sắc vui mừng, nhìn không được khẽ quát một tiếng.

Người bình thường xương cốt va chạm, phát ra tới thanh âm, đều là trầm muộn. Lệ Trọng xương cốt, lại phát ra thanh âm thanh thúy, điều này nói rõ, hấn đầu khớp xương mặt tạc chặt, so với người bình thường ít hơn nhiều. Một người tu luyện người, thể nội tạc chặt, tự nhiên là càng ít càng tốt.

Lệ Trọng đi ra phòng nhỏ.

Nhìn chung quanh một chút, đi đến một cây to bằng bắp đùi cọc gỗ trước.

"Hắc!"

Lệ Trọng nắm chỉ thành quyền, nặng nề mà đánh tới trên mặt cọc gỗ.

Mặt đất chấn động.

Căn này to bằng bắp đùi cọc gỗ, bị đặt xuống hai thốn.

"Vừa rồi một quyền, ước chừng có chín trăm cân."

Lệ Trọng đánh giả một chút, trên mặt lộ ra vẻ kích động.

Nói như vậy, Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng, chỉ có bốn năm trăm cân lực lượng. Mà Nhân Cực cảnh đệ tam trọng, lực lượng ước chừng là tám trăm cân đến chín trăm cân. Lệ Trọng vừa tiến vào đến Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng, tự nắm giữ chín trăm cân lực lượng, nguyên nhân tự là hấn tu luyện Luyện Thể quyết, lực lượng so với cùng giai, phải cường đại hơn nhiều!

"Tại phương diện lực lượng, ta không thể so với Chu Phương kém. Nhưng, Chu Phương tu luyện chiến kỹ, sức chiến đấu rất mạnh. Ta coi như lực lượng không kém hơn hấn, cũng không phải là đối thủ của hấn. Ta còn phải nắm giữ một bộ chiến kỹ, mới có thể hành hung Chu Phương."

Liên quan tới chiến kỹ, Lệ Trọng đầu tiên nghĩ đến Bồi Nguyên Quyền.

Bồi Nguyên Quyền, tên như ý nghĩa, tự là bồi dưỡng nguyên khí. Tu luyện bộ quyền pháp này, có thể ngưng tụ ra một ngưng chân khí. Lệ Trọng cái thứ nhất chân khí, tự là tu luyện Bồi Nguyên Quyền mà đến.

Bất quá, Bồi Nguyên Quyền, chính là bồi dưỡng nguyên khí, cũng không thích hợp chiến đấu.

Xem ra, còn cần khác tìm một môn chiến kỹ.

Lệ Trọng tâm niệm thay đổi thật nhanh, hướng phía cánh cửa đi ra ngoài.

Chấp Sự lâu.

Lệ Trọng đi vào sân khấu, chỉ gặp một cái hơn sáu mươi tuổi lão đầu, ngay tại hip mắt đường thần. Lệ Trọng nói rằng: "Ta đã tiến giai Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng, xin đăng ký một cái."

Lão đầu có chút mờ mắt, nhìn Lệ Trọng một chút, nói rằng: "Báo ra thân phận của ngươi, phụ mẫu."

Lệ Trọng theo lời nói ra.

Lão đầu nghe, con mắt lập tức mờ ra: "A? Cha mẹ ngươi đều là người bình thường, không cách nào tu luyện. Mà bản thân ngươi, thì là bát phẩm tư chất, đồng thời không xuất sắc. Theo lý mà nói, ngươi có thể tại hai mươi tuổi, tiến giai Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng, thật là khó lường. Không nghĩ tới, ngươi vậy mà tại mười hai tuổi, tự tiến cấp tới Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng."

Lão đầu rất là kinh ngạc, tinh tế nhìn xem Lệ Trọng.

Lệ Trọng bình tĩnh đứng đấy, không nói một lời.

Lão đầu nhìn thoáng qua, cũng không nhiều hỏi, trực tiếp đăng ký. Đăng ký hoàn tất về sau, xuất ra một khối đồng bài, giao cho Lệ Trọng trong tay, nói rằng: "Mười hai tuổi, đạt tới Nhân Cực cảnh nhị trọng, tiềm lực của ngươi không sai. Từ hôm nay trở đi, ngươi không còn là phổ thông Lệ gia đệ tử, mà là Đồng Bài đệ tử. Mỗi tháng, ngươi có thể nhận lấy hai mươi cái kim tệ cùng một phần rèn luyện thân thể dược vật."

Đồng thời, ngươi có thể thu hoạch được một cái đại đình viện. Cha mẹ của ngươi, mặc dù là phạm nhân, nhưng cũng có thể chuyển tới Lệ gia khu quần cư. Sau đó, gia tộc sẽ thông báo cho bọn hấn, đồng thời cho bọn hấn an bài công việc. Bất quá, bọn hấn không thể cùng ngươi ở cùng nhau, để tránh ảnh hưởng ngươi tu luyện."

Lệ Trọng cầm lấy đồng bài, trong lòng cảm khái.

Từ Nhân Cực cảnh đệ nhất trọng, tiến giai đến đệ nhị trọng, thân phận của hắn, lập tức biến thành Đồng Bài đệ tử. Mà phụ mẫu, cũng thu được chuyển nhập khu quần cư quyền lợi.

Thế giới này, thật sự là thực lực vi tôn.

Cầm đồng bài, Lệ Trọng thuận lợi tiến vào tàng thư lâu.

Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng Lệ gia đệ tử, có thể chọn lựa một môn chiến kỹ. Không cho phép nhiều tuyển, là sợ tham thì thâm, bác mà không tinh, đối với chiến đấu không có chút nào trợ giúp.

Lệ Trọng tinh tế nhìn xem.

Chiến kỹ, chia làm trắng, đỏ, cam, vàng, lục, xanh, lam, tím, đen cấp chín, mỗi một cấp lại phân làm thượng trung hạ tam phẩm. Tính toán ra, chiến kỹ đẳng cấp, tựu là cấp chín hai mươi bảy phẩm. Lệ gia tàng thư lâu bên trong, cất giữ chiến kỹ, tuyệt đại bộ phận là Bạch cấp, nghe nói xích cấp chiến kỹ, chỉ có một bộ.

Lệ thân phận mặc dù cao không ít, nhưng hắn có thể lựa chọn, cũng chỉ có Bạch cấp hạ phẩm chiến kỹ. Càng thâm ảo hơn chiến kỹ, hắn còn chưa có tư cách tu luyện.

Nhìn ra ngoài một hồi, Lệ Trọng rốt cục lấy ra một môn chiến kỹ —— Cuồng Phong Khoái Dao.

Môn này chiến kỹ, tổng cộng có tám tám sáu tư dao, giảng cứu tựu là một chữ, nhanh! Tu luyện tới đại thành thời điểm, tám tám sáu tư dao, có thể tại trong chớp mắt chém ra, hình thành phổ thiên cái địa đao thế, như cuồng phong cuốn về phía đối thủ, để đối thủ không biết ứng phó như thế nào, cũng không biết thế nào ngăn cản.

Thiên hạ vô công, không nhanh không phá.

Cái này, tựu là Lệ Trọng lựa chọn môn này chiến kỹ nguyên nhân.

Lệ Trọng trở về tới tiểu viện, lòng này đột nhiên nhú một cái.

Chỉ gặp, tiểu viện hai cánh cửa, bị cứng rắn đánh bay, tán thành mấy chục khối.

Lệ Trọng vừa chuyển động ý nghĩ, lập tức hiểu rõ ra: "Khẳng định là Chu Phương lão gia hỏa này làm. Lão gia hỏa này, tìm không thấy ta, lại đem cánh cửa đều đập nát. Tốt tốt tốt, khoản nợ này ta nhớ kỹ, chờ ta tu luyện thành Cuồng Phong Khoái Dao, cho ngươi thêm đẹp mắt!"

Cái này rách rưới tiểu viện, hiển nhiên không thích hợp tu luyện. Lệ Trọng thu thập một chút, trực tiếp chuyển tới mới sân nhỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Cuồng Phong Khoái Dao

Mới sân nhỏ lớn hơn rất nhiều, hoàn cảnh cũng tốt lên rất nhiều, trong nội viện có một cái ao nước nhỏ, còn có mấy cây đại thụ. Vây trên tường, có trồng hoa, những này hoa có người chuyên quản lý, không cần Lệ Trọng chăm sóc. Nhất là cho Lệ Trọng hài lòng chính là, trong nhà này, còn có một cái phương viên mười trượng luyện võ trường.

Luyện võ trường phía trên, trưng bày các loại khí cụ, bao quát một cái binh khí đồ. Giá binh khí phía trên, trưng bày hơn mười thanh binh khí, vền vẹn là đao, tựu có mấy chuôi, trường đao, đao nhọn, đoản đao, loan đao, đầy đủ mọi thứ.

Lệ Trọng cầm lấy một thanh trường đao.

Chuôi này trường đao, trọng ba cân ba, tinh thiết đánh chế mà thành, tựu là phổ phổ thông thông mặt hàng. Bất quá, cầm tới tu luyện một cái Cuồng Phong Khoái Dao, ngược lại cũng đủ rồi.

Lệ Trọng thả lại trường đao, xuất ra một bản cổ xưa sổ.

Quyển sổ này, chính là ghi chép Cuồng Phong Khoái Đao bí tịch.

Sổ từ thứ nhất, phía trên có một đoạn văn: "Chú ý! Cuồng Phong Khoái Đao, giảng cứu một cái chữ nhanh. Tốc độ tu luyện, cũng là càng nhanh càng tốt. Trong vòng hai mươi ngày có thể nhập môn, nói rõ thích hợp tu luyện bản công pháp. Nếu như tu luyện hai mươi ngày, y nguyên không cách nào nhập môn, nói rõ không thích hợp tu luyện, ứng lập tức từ bỏ!"

"Khác, bản công pháp đối với kinh mạch yêu cầu tương đối cao, mỗi ngày thời gian tu luyện, không nên vượt qua bốn canh giờ, nếu không, hội (sẽ) tổn thương kinh mạch. Nhớ lấy, nhớ lấy chi!"

Lệ Trọng ánh mắt chớp lên.

Nghiêm chỉnh mà nói, đây là lần đầu tiên tu luyện chiến kỹ. Trong hai mươi ngày, đem Cuồng Phong Khoái Đao tu luyện tới nhập môn chỉ cảnh, Lệ Trọng không có bất kỳ cái gì nắm chắc.

Bất quá, vô luận như thế nào, đều muốn thử một chút lại nói.

Lệ Trọng lật xem sổ.

Ở kiếp trước, Lệ Trọng trí nhớ tựa rất cường đại. Xuyên qua tới về sau, Lệ Trọng trí nhớ, trở nên càng thêm cường đại, đạt đến đã gặp qua là không quên được chỉ cảnh.

Rất nhanh, Lệ Trọng liền đem bí tịch nhớ kỹ.

Lệ Trọng đứng yên bất động, yên lặng vận chuyển thể nội chân lực.

Mỗi một bộ chiến kỹ, đều có đối ứng vận chuyển chân khí chi pháp. Cái này Cuồng Phong Khoái Đao, cũng có một bộ vận chuyển chân khí phương pháp, loại này vận chuyển phương pháp, tương đối phức tạp.

Bất quá, đây đối với Lệ Trọng tới nói, hoàn toàn không là vấn đề. Hắn trí nhớ kinh người, lại phức tạp đồ vật, cũng rõ ràng khắc ở trong đầu, căn bản sẽ không phạm sai lầm.

Sau nửa canh giờ.

"Ong ong ong —— "

Một loại thấp thanh âm, từ Lệ Trọng thể nội truyền ra. Lệ Trọng đã nắm giữ Cuồng Phong đao pháp vận chuyển chi đạo, toàn bộ quá trình, thuận lợi đến khó có thể tin.

Lệ Trọng thoảng qua kinh dị một cái, rất nhanh liền hiểu được.

Hắn chủ tu công pháp, chính là Luyện Thể quyết. Luyện Thể quyết cực kỳ kỳ diệu, một phen tu luyện phía dưới, hắn nhục thân cùng kinh mạch, đều chiếm được nhỏ xiu rèn luyện, vô luận là mềm dẻo độ hay là lực lượng, đều so cùng giai mạnh quá nhiều.

Thân thể mạnh mẽ, tăng thêm cường đại trí nhớ, để hắn nhanh chóng nắm giữ Cuồng Phong đao pháp vận chuyển pháp môn.

Lệ Trọng ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng: "Nắm giữ vận chuyển pháp môn, bộ này Cuồng Phong đao pháp, rất nhanh liền có thể nhập môn. Hai mươi ngày, nói không chừng ta đã tu luyện tới tiểu xong rồi."

Lệ Trọng cầm lấy đao, từng đao tu luyện.

"Bá bá bá —— "

Đao quang như tuyết.

Cuồng Phong Khoái Đao, mặc dù chỉ là Bạch cấp hạ phẩm chiến kỹ, nhưng vẫn là có chỗ độc đáo. Lệ Trọng chân khí trong cơ thể, cao tốc vận chuyển, cao tốc vận chuyển chân khí, để nhất cử nhất động của hắn, đều trở nên nhanh chóng. Hắn trăm đi ra đao, mỗi một đao đều mang tiếng xé gió, trước người năm thước, tất cả đều là đao quang.

Lần lượt xuất đao.

Sau bốn canh giờ.

Lệ Trọng bỗng nhiên chém ra một đao.

"Phốc phốc phốc —— "

Đao quang bay lên, đem ba mảnh lá rụng, hết thấy chém thành hai nửa.

Lệ Trọng ánh mắt lộ ra một tia vẻ tự hào. Dựa theo trong sách quý thuyết pháp, một đao đem lá rụng chém thành sáu nửa, Cuồng Phong Khoái Đao tự đạt đến nhập môn chi cảnh.

Từ bắt đầu tu luyện, đến nhập môn, hần chỉ dùng bốn canh giờ.

Lệ Trọng trong lòng thầm nghĩ: "Chỉ dùng bốn canh giờ, bộ này Cuồng Phong đao pháp tự nhập môn. Không biết, có thể hay không nhất cổ tác khí, trực tiếp tu luyện tới tiểu thành chi cảnh đâu?"

Dựa theo trên bí tịch thuyết pháp, mỗi ngày chỉ có thể tu luyện bốn canh giờ, vượt qua bốn canh giờ, kinh mạch tự sẽ chịu không nổi. Nhưng Lệ Trọng kiểm tra một chút kinh mạch, phát hiện hết thấy bình thường.

Lệ Trọng trầm ngâm một chút, tiếp tục tu luyện.

Đao thứ nhất, đao thứ hai, đao thứ ba. . .

Từng đao tu luyện.

Cuồng Phong đao pháp cảnh giới, có rõ ràng tiêu chuẩn.

Nắm giữ vận chuyển pháp môn, xuất đao tốc độ, đạt tới trình độ nhất định, tự là nhập môn. Mà tại nhập môn trên cơ sở, đem sáu mươi bốn đao thành thạo thi triển đi ra, tự là tiểu thành.

Chiến kỹ tự là chiến kỹ.

Nhập môn không dễ dàng.

Tiểu thành càng khó.

Cuồng Phong đao pháp có sáu mươi bốn đao nhiều, mỗi một đao góc độ, đao nhanh, đều có giảng cứu. Muốn đem sáu mươi bốn đao tu luyện tới thành thạo chi cảnh, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

. . .

Lệ gia Đồ Tề Tràng.

Chu Phương khí sắc âm trầm.

Hần sớm đã làm tốt dự định, muốn hung hăng vũ nhục Lệ Trọng, lại đem Lệ Trọng đuổi ra khỏi gia tộc. Nhưng, ròng rã hai ngày, Lệ Trọng còn chưa có xuất hiện, cái này khiến Chu Phương đơn giản không thể chịu đựng được.

Chu Phương gọi tới mấy cái người hầu, nói rằng: "Hai ngày này, các ngươi có hay không nhìn thấy Lệ Trọng?"

Bọn người hầu cùng nhau lắc đầu.

Chu Phương ánh mắt híp lại, nói rằng: "Tất cả mọi người không nhìn thấy Lệ Trọng. Chẳng lẽ, Lệ Trọng đã rời khỏi gia tộc? Hần có lá gan lớn như vậy?"

Chu Phương lại lắc đầu.

Lệ gia có quy định, chưa thành niên, không thể tự tiện rời khỏi gia tộc. Trái với quy định người, mặc dù sẽ không trục xuất gia tộc, nhưng cũng sẽ gặp phải rất nặng xử phạt.

Chu Phương tuyệt không tin, Lệ Trọng có lá gan rời đi.

Vấn đề tới.

Lệ Trọng không hề rời đi, hần đến cùng ở nơi nào đâu?

Lệ Trọng cư trú tiểu viện, Chu Phương buổi sáng tự đi xem, căn bản cũng không có người.

Chu Phương suy nghĩ một trận, cũng nghĩ cũng không được gì, hần phát phát tay, phân phó nói: "Các ngươi nhìn một chút, nhìn thấy Lệ Trọng, lập tức đem hần chụp tới. Hiểu không?"

Bọn người hầu gật gật đầu, ai đi đường nấy.

"Chu quân sự, Chu quân sự."

Một cái người hầu chạy nhập tới.

Chu Phuong khoát khoát tay, nói rằng: "Nói đi, chuyện gì."

Bộc trên mặt người, mang theo một tia kích động, nói rằng: "Có Lệ Trọng tin tức! Buổi sáng thời điểm, có người tại Cháp Sự lâu, thấy được Lệ Trọng. Hẳn giống như có việc, tiến nhập Cháp Sự lâu bên trong."

"Cháp Sự lâu?"

Chu Phuong nhần nhần lông mày.

Cháp Sự lâu, ẩn ẩn quản lý toàn bộ Lệ gia, chính là gia tộc trọng địa, người rảnh rỗi miễn tiến. Lệ Trọng mặc dù là Lệ gia đệ tử, nhưng hẳn tư chất thường thường, thực lực thấp, thân phận thấp, căn bản không có tư cách tiến vào Cháp Sự lâu.

Nhưng, hẳn hết lần này tới lần khác đi.

Hắn chạy đến Cháp Sự lâu, đến cùng là vì cái gì?

Chu Phuong suy nghĩ một trận, cũng lười suy nghĩ nhiều, phân phó nói: "Tiếp tục chú ý Lệ Trọng. Đúng, người phái mấy người đi, đem Lệ Trọng phòng nhỏ đập. Lệ Trọng a Lệ Trọng, hang ổ bị nện, ta không tin người không hiện thân."

Chu Phuong hắc hắc quái tiểu.

Lệ Trọng, chỉ là một tiểu nhân vật.

Đập mất Lệ Trọng hang ổ, đây đối với Chu Phuong tới nói, không có áp lực chút nào. Tương phản, Chu Phuong âm thầm tán thưởng chính mình thông minh, lại muốn ra một chiêu này hữu dụng biện pháp.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Tiểu thành, thực chiến

Trong đại viện.

Lệ Trọng không ngừng mà xuất đao, một đao nhanh hơn một đao, trường đao xẹt qua không khí, phát ra tới thanh âm, giống như là gió lạnh thổi qua đại địa, phương viên mười trượng khói bụi cuốn cuộn.

Sáu mươi mốt!

Sáu mươi hai!

Sáu mươi ba!

"Bạch!"

Lệ Trọng cuối cùng vung ra một đao, như hư như huyền đao quang vút không mà qua, đem bầu trời bên trong vài miếng lá cây chém thành hai nửa, bị chém thành hai nửa lá cây, lớn nhỏ hoàn toàn giống nhau.

Cuồng Phong Khoái Đao, tiểu thành!

"Hô hô hô."

Lệ Trọng từng ngậm từng ngậm hô hấp lấy.

Sáu mươi bốn đao, một hơi thi triển đi ra, chân khí của hắn hồ bị rút sạch, toàn thân vô cùng khó chịu.

Bất quá.

Tiếp tục khó chịu, cũng đáng.

Cuồng Phong Khoái Dao đặt tới tiểu thành chi cảnh, cái này mang ý nghĩa, Lệ Trọng đã ủng hộ nhất định sức chiến đấu. Dựa vào bộ này đao pháp, Lệ Trọng coi như chính diện đối đầu Chu Phương, cũng là không sợ.

"Đồng đồng đồng!"

Có người tại gõ cửa.

Lệ Trọng mở cửa, chỉ gặp một cái áo xám tiểu chấp sự đứng ở bên ngoài, hai tay bưng hai cái hộp.

Áo xám tiểu chấp sự nhìn thấy Lệ Trọng, cung cung kính kính nói rằng: "Lệ Trọng công tử, ta là Chấp Sự lâu người, cho người đưa tháng này phúc lợi."

Lệ Trọng tiếp nhận hộp.

Áo xám tiểu chấp sự nói rằng: "Hai cái này hộp, một cái chứa kim tệ, hết thấy hai mươi cái kim tệ. Một cái khác, chứa một phần rèn luyện thân thể được vật."

Lệ Trọng đem chứa kim tệ hộp để qua một bên, mở ra khác một cái hộp.

Áo xám tiểu chấp sự giới thiệu nói: "Rèn luyện thân thể được vật, bao quát hai dạng đồ vật. Thứ giống nhau là ngoại dụng Tráng Cốt thang, đem được vật phóng tới trong thùng gỗ, gia nhập nước sôi, tựa là Tráng Cốt thang, ngâm mình ở Tráng Cốt thang bên trong, có cường tráng gân cốt kỳ hiệu. Thứ hai dạng là bên trong dùng Liệt Hỏa tán. Liệt Hỏa tán có thể trực tiếp nuốt, tẩy phạt thể nội tạp chất."

Áo xám tiểu chấp sự giới thiệu, ánh mắt lộ ra hâm mộ quang mang.

Vô luận là Tráng Cốt thang, hay là Liệt Hỏa tán, đều là hiếm thấy đồ tốt. Tại Vân Thiên trong thành, coi như trong tay có kim tệ, cũng không nhất định mua được thứ đồ tốt này.

Lệ Trọng nghe giới thiệu, nói rằng: "Ta hiểu được."

Liền chuẩn bị đóng cửa.

Áo xám tiểu chấp sự gấp đây, vội vàng nói: "Lệ Trọng công tử chậm đã."

Lệ Trọng ánh mắt ngưng tụ, nói rằng: "Còn có chuyện gì?"

Áo xám tiểu chấp sự mỉm cười, nói rằng: "Lệ Trọng công tử, phần này rèn luyện được vật, người có thể hay không chuyển nhượng đâu?"

Lệ Trọng nói rằng: "Ta không có ý định chuyển nhượng."

Lệ Trọng từ nguyên chủ trong trí nhớ biết, loại này rèn luyện thân thể đồ vật, chỉ có võ đạo thế gia mới có. Cũng chỉ có võ đạo thế gia, mới có thể thu tập được đủ loại vật liệu, chế biến ra một phần được vật đến, trân quý trình độ có thể nghĩ. Thứ đồ tốt này, Lệ Trọng là sẽ không dễ dàng chuyển nhượng.

Áo xám tiểu chấp sự thật sâu nhìn Lệ Trọng một chút, nói rằng: "Đã như vậy, ta cũng không miễn cưỡng. Bất quá, phần này rèn luyện được vật, có tiền cũng khó mua đến, rất nhiều Đồng Bài đệ tử nhìn chăm chăm đâu. Người vừa mới tiến cấp Nhân Cực cảnh nhị trọng, thực lực còn nhỏ yếu, chỉ sợ rất khó giữ được phần này rèn luyện được vật."

Lệ Trọng trong lòng hơi kinh hãi.

Lệ gia cảnh là rậm rạp, nhân khẩu thịnh vượng, bản gia tăng thêm chi mạch, Đồng Bài đệ tử sẽ không ít hơn ba trăm. Minh bị những người này để mắt tới, cái kia liền là phi thường chuyện phiền phức.

Lệ Trọng trầm giọng nói rằng: "Phần này tôi thể được vật, là của ta. Chẳng lẽ, những người này dám cứng rắn đoạt? Trong gia tộc, có thể là cầm đánh nhau."

Áo xám tiểu chấp sự cười cười, nói rằng: "Gia tộc đội chấp pháp, nhân thủ có hạn, không có khả năng các mặt đều chiếu cố đến. Lại nói, một chút Đồng Bài đệ tử, nhận biết có đội chấp pháp người, lại hoặc là có chỗ dựa, bọn hắn coi như xuất thủ, đội chấp pháp cũng là mở một con mắt, nhắm một con mắt. Lệ Trọng công tử, nếu như người coi là, bọn hắn không dám ra tay cướp đoạt, vậy liền mười phần sai."

Lệ Trọng nắm chặt nắm đấm, chậm rãi nói rằng: "Nói cho cùng, còn là cường giả vi tôn a."

Áo xám tiểu chấp sự gật gật đầu, nói rằng: "Chính là cường giả vi tôn. Thế nào, người phần này rèn luyện được vật, là dự định chính mình dùng, vẫn là phải chuyển nhượng ra ngoài? Nếu như người chuyển nhượng ra ngoài, có thể tiết kiệm đi rất nhiều phiền phức."

Lệ Trọng cười một tiếng, nói rằng: "Ta muốn giữ lại chính mình dùng."

Lệ Trọng hiện tại, có một cái ý nghĩ, cái kia chính là lợi dùng trong tay tôi thể được vật làm làm mỗi như, dẫn tới Đồng Bài đệ tử, gia tăng một cái kinh nghiệm thực chiến. Dù sao, loại này chiến đấu, coi như mình đánh không lại đối thủ, cũng sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng. Cùng lắm thì, đem trong

tay tôi thể được vật giao ra chính là.

Hắn xuất hiện tại tốc độ tu luyện, một ngày ngàn dặm, những này tôi thể được vật, ở trong mắt người khác là bảo vật, nhưng ở trong mắt Lệ Trọng, nhưng là có cũng được mà không có cũng không sao đồ vật.

Áo xám tiêu chấp sự nhìn thoáng qua Lệ Trọng, giống như là xem một cái kẻ ngu. Thật lâu, hắn lắc đầu nói rằng: "Không nghe lão nhân lời, ăn thiệt thòi ở trước mắt. Người tự giải quyết cho tốt."

Tiêu chấp sự rời đi.

Lệ Trọng đóng cửa lại, yên lặng ngồi xếp bằng.

Sắc trời chậm rãi ngăm hạ đi.

"Ha ha!"

Một thanh âm, đột nhiên từ ngoài đại viện vang lên.

Theo thanh âm, một đạo hắc ảnh, vượt qua tường vây, hướng phía Lệ Trọng đánh tới, một bên nhào một bên quát: "Tiểu tử, đem tôi thể được vật giao ra, ta có thể tha cho ngươi một cái mạng."

Lệ Trọng trong mắt lóe lên một tia tàn khốc, nói rằng: "Cút!"

Trường đao giương lên.

Cuồng Phong Khoái Đao, đao thứ nhất!

Lệ Trọng Cuồng Phong Khoái Đao, mặc dù vừa mới tiểu thành, nhưng hắn lực lượng so cùng giai cường đại hơn nhiều. Một đao kia, nhanh như cuồng phong, ẩn chứa lực lượng như núi lửa bộc phát, tấn mãnh vô cùng.

Bóng đen tuyệt đối không nghĩ tới, Lệ Trọng xuất đao nhanh như vậy, vội vàng phía dưới rút ra một thanh trường kiếm, ngăn cản đi lên.

"Đang!"

Đao kiếm giao kích, một tiếng thanh minh.

"Không!"

Bóng đen hét lên một tiếng, thân thể như là chơi đùa, bị Lệ Trọng một đao đánh bay. Mặc dù bóng đêm đã dày, nhưng Lệ Trọng y nguyên có thể nhìn thấy, người này trên mặt vẻ kinh hãi.

Lệ Trọng thu đao, trên mặt lộ ra mỉm cười.

Hắn ngồi xếp bằng xuống, tiếp tục yên lặng chờ đợi.

Rất nhanh.

Lại có một người vượt tường mà vào, quát: "Giao ra tôi thể được vật!"

Lệ Trọng không có trả lời, dẫn đao mà lên, trực tiếp tạt là một đao.

Người tới cổ tay chấn động, một thanh trường kiếm bay ra, chặn Lệ Trọng trường đao.

"Được."

Lệ Trọng khẽ quát một tiếng, thi triển ra Cuồng Phong đao pháp.

Lệ Trọng không muốn bại lộ thực lực, thi triển ra đao pháp, lộn xộn mà thỉnh thoảng, nhìn còn không có nhập môn. Mặc dù đao pháp lộn xộn, nhưng Lệ Trọng xuất đao tốc độ thật nhanh, trên trường đao lực lượng cực kỳ cường đại, lực sát thương cực kỳ đáng sợ.

"Bá bá bá —— "

Người này kinh nghiệm chiến đấu phong phú, hắn thi triển ra một bộ Bạch cấp hạ phẩm chiến kỹ, kiếm lóng lánh, đem Lệ Trọng đao pháp từng cái ngăn lại.

Lệ Trọng chém ra mấy chục đao, càn đánh trong lòng càn là vui vẻ. Hắn cảm giác được, theo chiến đấu tiến hành, đối với Cuồng Phong Khoái Đao lý giải, cũng tăng lên rất nhiều.

Thực chiến, quả nhiên là nhanh chóng tăng lên biện pháp tốt.

"Hô!"

Lệ Trọng đem thực lực của đối thủ mờ được không sai biệt lắm, nhanh chóng chém ra một đao, đem đối thủ bỏ ra tường vây.

Đem đó, hết thấy có mười cái Đồng Bài đệ tử, lên đến Lệ Trọng nơi này, muốn tác thủ tới thể được vật. Nhưng những người này, hết thấy bị Lệ Trọng đánh lùi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Lệ Trọng, thật to gan

Ánh nắng tươi sáng.

Những Đồng Bài đệ tử đó, hay là có điều cố kỵ, bọn hắn đều là thừa dịp trời tối thời điểm xuất thủ. Hừng đông về sau, bọn hắn không hẹn mà cùng rời đi, đại viện khôi phục bình tĩnh.

Trong đại viện.

Lệ Trọng đứng tại dưới một cây đại thụ, như có điều suy nghĩ.

Tối hôm qua chiến đấu, để Lệ Trọng thu hoạch được không ít kinh nghiệm chiến đấu.

Vừa lúc bắt đầu, Lệ Trọng lúc nào cũng chân tay co cứng, bỏ qua lần lượt thời cơ xuất thủ, thường thường là tiêu phí thật là lớn sức lực, mới đánh bại một cái đối thủ.

Theo lần lượt chiến đấu, Lệ Trọng cuối cùng buông ra. Phía sau đối thủ, mặc dù một cái so một cái mạnh, nhưng Lệ Trọng lấy thể đè người, lấy nhanh đè người, từng cái đánh bại.

Tại từng cái đối thủ ma luyện xuống, Lệ Trọng đối với Cuồng Phong Khoái Đao lý giải, lại tăng lên một đoạn.

Lệ Trọng trong lòng suy nghĩ: "Tại thời điểm chiến đấu, chỉ là nhanh, còn chưa đủ. Tối hôm qua, ta thi triển ra Cuồng Phong Khoái Đao, nhanh là rất nhanh, nhưng đối thủ kinh nghiệm chiến đấu phong phú, bọn hắn nhìn ra trường đao quỹ tích, lần lượt cây trường đao chặn lại. Xem ra, đao của ta, mặc dù tốc độ rất nhanh, nhưng còn chưa đủ chuẩn, không đủ hung ác."

Lệ Trọng trầm tư một trận.

Cánh tay vung lên, lấy ra trường đao.

"Bạch!"

Lệ Trọng chém ra một đao.

Một đao kia, nhanh đến lạ thường, đao quang lóe lên, một mảnh lá cây đã chia bốn phần.

Lệ Trọng khẽ lắc đầu.

Trầm tư một chút.

Tiếp tục xuất đao.

Lần lượt trầm tư, lần lượt xuất đao.

Cũng không biết qua bao lâu, Lệ Trọng đột nhiên nghĩ đến cái gì, con mắt nhất thời sáng lên: "Ta có chút minh bạch. Cuồng Phong Khoái Đao, trừ ra nhanh bên ngoài, còn có một cái điên cuồng. Đao pháp của ta, hoàn toàn dựa theo đao phổ đến, nhắm mắt theo đuôi, thế nào điên cuồng được lên? Làm sao có thể đem đao pháp uy lực phát huy ra?"

Lệ Trọng ra lại dao.

Lần này, Lệ Trọng trong khi xuất thủ, mang theo một tia ngoan lệ khí tức.

Lệ Trọng mỉm cười.

Tự là loại cảm giác này.

"Bá bá bá —— "

Lệ Trọng từng dao chém ra, trong khi xuất thủ càng ngày càng ngoan lệ. Trường đao tốc độ, đồng thời không có tăng lên, nhưng thêm ra loại này ngoan lệ khí tức về sau, Cuồng Phong Khoái Đao tự trở nên càng khó ngăn cản, càng khó né tránh.

Một loại buông thả tự tại cảm giác, tại Lệ Trọng trong lòng tràn ngập.

Lệ Trọng càng thêm buông ra, đao pháp trừ ra ngoan lệ bên ngoài, trong lúc mơ hồ thêm ra một loại thoải mái, xuất đao ở giữa huy sai tự nhiên.

Bất tri bất giác, Lệ Trọng tự tu luyện năm canh giờ.

Nói như vậy, tu luyện Cuồng Phong Khoái Đao, nhiều nhất chỉ có thể tu luyện bốn canh giờ. Nhưng Lệ Trọng kinh mạch, tại Luyện Thể quyết rèn luyện phía dưới, hết sức khoáng đạt cứng cỏi, liên tục tu luyện năm canh giờ, cũng không có cảm giác nào.

Lệ Trọng thu đao, miệng thảo luận nói: "Khoảng cách đao pháp đại thành, còn rất dài một khoảng cách. Xem ra, muốn bắt quái thú tới tu luyện, thấy chút máu, mới có thể đại thành. Bất quá, ta hiện tại đao pháp, dùng để ứng phó Chu Phương, hẳn là đủ dùng."

Lệ Trọng nhìn một chút sắc trời, khóe miệng lộ ra một tia hưng phấn.

Lệ gia Đồ Tề Tràng.

"Cái gì!"

Chu Phương kêu lên sợ hãi đến, bắt lấy trước mắt người hầu, nói rằng: "Người nói cái gì? Lệ Trọng đã tiến giai Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng, biến thành Đồng Bài đệ tử?"

Người hầu bị Chu Phương bắt lấy, nhanh không thờ nổi, khó nhọc nói: "Chu quân sự, đây là sự thực! Hôm trước, Lệ Trọng chạy đến Cháp Sự lâu, tự là đăng ký thân phận! Quân sự, người không tin, có thể hỏi những người khác."

Chung quanh người hầu cùng nhau gật đầu.

Chu Phương lần này tin tưởng.

Hắn là Đồ Tề Tràng quân sự, chỉ phối lấy những người hầu này sinh tử. Những người hầu này, là sẽ không lừa hắn.

"Cái này Lệ Trọng, thế mà thành Đồng Bài đệ tử, gặp quý."

Chu Phương ánh mắt híp lại.

Lệ Trọng hay là một cái bình thường Lệ gia đệ tử thời điểm hắn có thể tùy tiện giày vò, coi như xuất thủ đánh Lệ Trọng một trận, cũng không có người nói cái gì. Nhưng, Lệ Trọng thành Đồng Bài đệ tử, cái này không đồng dạng. Đồng Bài đệ tử, đại biểu cho có nhất định tiềm lực, loại nhân vật này, là gia tộc lực lượng dự bị, thụ gia tộc bảo vệ.

Hắn hiện tại, đã không làm gì được Lệ Trọng.

Chu Phương đem người hầu vung ra một bên, nói một mình nói rằng: "Điều đó không có khả năng a. Trước mấy ngày, Lệ Trọng tu vi, hay là Nhân Cực cảnh đệ nhất trọng trung kỳ. Chỉ là hai ngày thời gian, thế mà tự tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng, cái này sao có thể? Tư chất của hắn chỉ có bát phẩm, tốc độ tu luyện như thế nào nhanh đến loại tình trạng này?"

Chu Phương suy nghĩ một trận, cũng nghĩ cũng không được gì, lắc lắc đầu nói: "Lệ Trọng tiểu tử này, thế mà thành Đồng Bài đệ tử, tính người tốt số. Nếu không, người không chết cũng muốn lột da."

Bên người một cái người hầu, lúc này nhắc nhở: "Chu quân sự, Lệ Trọng thành Đồng Bài đệ tử, hắn có thể hay không tìm người gây chuyện? Người hay là làm một cái chuẩn bị cho thỏa đáng."

Chu Phương cười ha ha một tiếng, ngao ngễ nói rằng: "Tìm ta phiền phức? Nói đùa cái gì! Lệ Trọng coi như thành Đồng Bài đệ tử, hắn cũng không phải là đối thủ của ta, hắn dám tìm ta phiền phức? Lại nói, thế giới này, địa phương nào đều là giăng cửi chỗ dựa. Sau lưng ta chỗ dựa, không phải Lệ Trọng năng trên chọc, coi như Lệ Trọng thành ngân bài đệ tử, hắn cũng không dám đụng đến ta."

"Chu quản sự thật là lợi hại."

"Liên Đồng Bài đệ tử còn không sợ, Chu quản sự tại Lệ gia bên trong, đều là một đại nhân vật."

"Chu quản sự tu vi cao thâm, lại có núi dựa lớn, tại lệ trong nhà, đều là một cái hết sức quan trọng đại nhân vật a. Khó trách tuổi còn trẻ, liền thành quản sự."

"Chu quản sự tiền đồ vô lượng a."

Mấy cái người hầu, tại vuốt mông ngựa.

"Ha ha ha!"

Chu quản sự nghe bọn người hầu nịnh nọt, tâm tình vô cùng sáng khoái. Lệ Trọng biến thành Đồng Bài đệ tử chuyện này, rất nhanh liền bị hấn dứt bỏ đi sang một bên.

Bóng đêm dần dần dày.

Chu quản sự phân phó vài câu, nghênh ngang hướng phía chính mình đại viện bước đi. Hôm nay, hấn mua về mấy cái xinh đẹp tiểu nha hoàn, những này tiểu nha hoàn đều là tiểu gia bích ngọc xuất thân, tư sắc động lòng người, đều có diệu dụng. Chu quản sự đã phân phó người hầu, đem những này tiểu nha hoàn thu thập chỉnh tề, liền đợi đến hấn trở về hưởng thụ lấy.

Được qua một đầu đường mòn.

"Bạch!"

Phía trước đột nhiên sáng lên, một đạo nhàn nhạt đao quang, từ trên trời giáng xuống!

Chu quản sự sắc mặt đại biến.

Lệ gia, chính là Vân Thiên thành võ đạo thế giới, chính là Vân Thiên trong thành chỗ an toàn nhất một trong.

Chu quản sự nằm mộng cũng nghĩ không ra, cái này lệ trong nhà, lại có người tập kích hấn!

Chu quản sự vội vàng ở giữa, lộn một cái, muốn tránh ra đao quang. Nhưng hấn vừa mới lặn ra một bên, đao quang tựa như bóng với hình đuổi tới, sâm sâm đao mang, để hấn toàn thân run rẩy, nghĩ hô đều hô không ra.

"Vù vù!"

Đao quang lóe lên lại lóe lên, một loại ngoan lệ khí tức, chăm chú khóa lại Chu quản sự. Chu quản sự liên tục mấy cái lặn lộn, y nguyên không cách nào tránh ra, trên cánh tay thịt bị cắt đứt xuống một khối, hấn còn chưa kịp kêu thảm, một thanh trường đao, đã chăm chú ép đến cổ của hấn phía trên.

Chu quản sự giữa hai chân, đã ướt thành một mảnh, hấn lấy dũng khí nhìn lại, chỉ gặp Lệ Trọng đang hài hước nhìn xem hấn.

"Là nguoi!"

Chu quản sự đầu óc trống rỗng. Hấn như thế nào đều không thể tin được, Lệ Trọng sức chiến đấu sẽ là đáng sợ như thế. Hấn càng không thể tin được, Lệ Trọng dám ra tay đối phó hấn.

Chu quản sự rất nhanh lấy lại tinh thần, hung ác vừa nói nói: "Lệ Trọng, nguoi thật to gan, dám tập kích ta! Còn không mau mau thanh đao lấy ra, quỳ xuống cầu xin tha thứ!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Cấp 0 cơ duyên

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nói rằng: "Chu Phụng, đầu óc của nguoi vào nước. Đao của ta, đều đỡ đến nguoi trên cổ, nguoi thể mà còn muốn ta quỳ

xuống. Người thì tính là cái gì?"

Đang khi nói chuyện, cổ tay hơi rung, trường đao như cùng một cái roi, hung hăng rút đến chu đao trên mặt chữ điền, đem hấn đổ nhào.

Chu Phuong đau đớn không chịu nổi, muốn kêu thảm.

Nhưng, ngay tại hấn há mồm thời điểm, Lê Trọng bàn tay một trào, chớp tới một nắm lá cây, trực tiếp nhét vào Chu Phuong miệng bên trong, để hấn không cách nào phát ra thanh âm.

Sau một khắc, Lê Trọng nắm đấm, nặng nề mà rơi xuống Chu Phuong trên thân.

"Đồng đồng đồng —— "

Chu Phuong cảm giác được, xương cốt của mình đều muốn bị đánh tan.

"Ô ô ô."

Chu Phuong trong lỗ mũi phát ra thống khổ rên rỉ, khoe miệng của hấn, đã chảy ra máu tươi, hấn đã bị đánh thành nội thương, không hai tháng điều dưỡng, đều khó có khả năng khôi phục.

"Ngô ngô ngô. . ."

Chu Phuong gắt gao trừng mắt Lê Trọng, trong ánh mắt lóe ra vẻ oán độc. Bị nhấn trên mặt đất đánh, loại này vô cùng nhục nhã, loại thống khổ này, là hấn nằm mộng cũng nghĩ không ra.

Chu Phuong trong lòng, âm thầm làm ra quyết định, thoát thân về sau, nhất định phải đem Lê Trọng chơi chết.

"Nha, còn dám trừng ta?"

Lê Trọng cười lạnh một tiếng, nắm đấm đập mạnh.

"Răng rắc, răng rắc!"

Hai cây xương sườn bị đánh gãy.

Chu Phuong đau đến mắt trợn trắng, hai cái bắp đùi trên mặt đất đập đến đập đi, tựa như một cái bị cắt yết hầu, sắp chết mất đại gài.

"Lê Trọng, ta nhất định phải cạo chết ngươi, nhất định phải cạo chết ngươi!"

Chu Phuong trong lòng cuồng hồng lầy, bắp thịt trên mặt dữ tợn đáng sợ.

Lê Trọng đánh gãy Chu Phuong hai cây xương sườn, đỉnh chỉ một cái, trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc.

"Kỳ quái a. Ta hiện tại, đã đánh gãy Chu Phuong bốn cái xương sườn, đem hấn nội tạng đá thương. Theo lý thuyết, hành hung Chu Phuong nhiệm vụ, đã hoàn thành nha. Như thế nào hệ thống không có đề kỷ? Chẳng lẽ, đã kích cường độ còn chưa đủ?"

Lê Trọng suy nghĩ một chút, tâm hung ác, nắm đấm hướng phía Chu Phuong hạ thế đập tới.

"Phốc!"

Nắm đấm rơi chỗ, phát ra một tiếng trứng gà vỡ vụn thanh âm.

Chu Phuong trong lỗ mũi hét thảm một tiếng, cả người cong thành một cái tôm bự, tại chỗ đã hôn mê.

Ngay tại Chu Phuong lúc hôn mê.

"Đỉnh!"

Một thanh âm, xuất hiện tại Lê Trọng não hải ở giữa.

"Chúc mừng, một quyền toái trứng , nhiệm vụ viên mãn hoàn thành."

"Người thiếu niên, chúc mừng ngươi bước lên một đầu trần ngập kích tình con đường, triển khai một cái kích tình nhân sinh. Ban thưởng, một cái cấp 0 cơ duyên đã cho ra, xin xem xét."

Lê Trọng trong lòng hiểu kỳ, không kịp chờ đợi xem xét.

"Lê gia phía sau núi, có một gốc năm trăm năm linh phiến điệp thụ. Này thụ có thể rút ra đại địa tinh khí, tẩm bổ bản thân. Tại dưới đại thụ tu luyện, có thể

đưa đến làm ít công to hiệu quả."

Lệ Trọng trên mặt lộ ra vẻ vui mừng: "Đây chính là cấp 0 cơ duyên a. Cái cơ duyên này không sai."

Lệ Trọng một trào quăng ra, đem Chu Phương ném tới trong bụi hoa.

Cái này Chu Phương, nhiều lần làm khó hắn, còn nện tiểu viện của hắn. Lần này, Lệ Trọng hành hung Chu Phương, ai cũng không thể nói cái gì, Lệ Trọng căn bản không cần che giấu thân phận.

Coi như lên Hình đường, Lệ Trọng cũng không sợ.

Nguyên nhân rất đơn giản, Lệ Trọng là Lệ gia đệ tử, một cái có tiềm lực đệ tử. Mà Chu Phương, nói cho cùng chỉ là một cái họ khác người, Hình đường tuyệt đối sẽ không hướng hắn.

Một cái đệ tử có tiềm lực, hành hung một cái tiểu chấp sự, cái này có vấn đề gì? Chỉ có không có đánh chết tịt được.

Chu Phương bị Lệ Trọng quăng ra, lại tỉnh lại.

Hắn mất hết can đảm.

Vừa rồi, Lệ Trọng một quyền đập xuống, đem mệnh của hắn. Góc rẽ đều nện thành thịt nhão. Từ giờ trở đi, vô luận nhiều nữ nhân xinh đẹp, hắn chỉ có thể nhìn một chút mà thôi. Trong nhà mấy cái tiểu nha hoàn, hắn cũng không có phúc khí hưởng thụ lấy.

Tất cả thống khổ, tất cả sỉ nhục, đều hóa thành sát ý.

Chu Phương phun ra miệng bên trong lá cây, nghiêng răng nghiêng lợi: "Lệ Trọng, Lệ Trọng, ta sẽ không bỏ qua ngươi! Ta cái này đi tìm Lệ Chấn công tử, Lệ Chấn công tử nhất định sẽ giúp ta ra khẩu khí này, Lệ Trọng, ngươi chờ!"

Chu Phương giấy dựa lấy rồi đi.

Lệ Trọng trực tiếp hướng hậu sơn mà đi.

Lệ gia phía sau núi, phương viên có mười dặm, bên trong có dòng suối nhỏ hồ nhỏ, có sơn cốc bãi cỏ. Mỗi qua một đoạn thời gian, Lệ gia người, là ở phía sau núi gieo hạt một lần được vật hạt giống, để được vật tự do sinh trưởng. Bởi vậy, Lệ gia phía sau núi có rất nhiều được vật. Lệ gia đệ tử, thường cách một đoạn thời gian, liền có thể đạt được một lần hái thuốc cơ hội.

Phổ thông Lệ gia đệ tử, một năm chỉ có thể tiến vào một lần, lưu lại thời gian là ba ngày.

Mà Đồng Bài đệ tử, một tháng có thể tiến vào một lần, lưu lại thời gian là mười ngày.

Đối với phổ thông đệ tử, còn có Đồng Bài đệ tử tới nói, sau khi tiến vào sơn, nhưng thật ra là một lần cơ duyên. Nếu như có thể tìm ra vài cọng trên năm trân quý dược liệu, liền có thể hối đoái thành kim tệ, lại hoặc là hối đoái thành rèn luyện thân thể được vật, có thể cải biến nhân sinh.

Lệ Trọng lộ ra thân phận của Đồng Bài đệ tử, thuận lợi sau khi tiến vào sơn.

Phía sau núi bên trong, thảo dược khắp nơi trên đất, nhưng nhiều nhất, hay là từng cây từng cây to lớn cây cối.

Xuyên qua mấy cái sơn cốc, vài miếng bãi cỏ.

Sau nửa canh giờ, Lệ Trọng đi vào dưới một cây đại thụ.

Cây to này, nhìn bình thường, tại hậu sơn bên trong, nó cũng không phải là cao nhất, cũng không phải lớn nhất. Nhưng nó lá cây xanh um tươi tốt, từ có một loại sinh cơ bừng bừng ẩn chứa trong đó.

Lệ Trọng ngồi xếp bằng xuống, thử nghiệm tu luyện.

Lệ Trọng chân khí trong cơ thể, đi qua lần lượt chuyển hóa, biến thành từng tia, rót vào đến xương cốt bên trong, huyết nhục bên trong, trong ngũ tạng lục phủ, thô bạo rèn luyện nhục thân.

"A? Tốt!"

Lệ Trọng vừa mở bắt đầu tu luyện, lập tức phát hiện chỗ tốt. Bình thường, hắn lúc tu luyện, giống như là có người trong thân thể, yên lặng lột da, rút gân, thống khổ tới cực điểm.

Nhưng bây giờ, hắn lúc tu luyện, từng tia từng tia tươi mát khí tức, rót vào đến thể nội, thống khổ giảm nhẹ đi nhiều.

Càng làm cho Lệ Trọng vui mừng chính là, loại này tươi mát khí tức, ẩn chứa sinh cơ bừng bừng. Hắn chỉ tu luyện trong chốc lát, cũng cảm giác được chân khí trong cơ thể hoạt bát cường đại một điểm.

"Thật sự là một nơi tốt a. Ở chỗ này tu luyện, tốc độ ít nhất phải tăng lên gấp năm lần. Cứ theo đà này, ta trong vòng mười ngày, liền có thể tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng hậu kỳ!"

Lệ Trọng đề xuống trong lòng kinh hi, một lòng tu luyện.

Theo công pháp vận chuyển, Lệ Trọng thân thể, tựa như là một cái lỗ đen, không ngừng mà thôn phệ lấy đại địa tinh khí. Đại địa tinh khí tiến vào Lệ Trọng thể nội, bắt đầu rèn luyện thân thể, điểm điểm màu đen tạp chất, từ Lệ Trọng trên da chảy ra. Mà Lệ Trọng tu vi, cũng tại liên tục tăng lên.

Một ngày sau đó.

Lệ Trọng tu vi, tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng trung kỳ.

Ba ngày sau.

Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng hậu kỳ.

Lệ Trọng nguyên lai đoán chừng, cần thời gian mười ngày, mới có thể đạt tới đệ nhị trọng hậu kỳ. Không nghĩ tới, cái này đại địa tinh khí diệu dụng, vượt xa hần tưởng tượng, vèn vèn ba ngày thời gian, hần tựu tiến giai đến hậu kỳ.

Ngày thứ tám.

Lệ Trọng toàn thân nhẹ nhàng vô cùng, thể nội tràn ngập lực lượng khổng lồ. Luyện Thể quyết vận chuyển ở giữa, một loại phình lên căng căng cảm giác, xuất hiện tại Lệ Trọng trong lòng.

Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng đỉnh phong!

"Ha ha, quá tốt rồi."

Lệ Trọng nhin không được phát ra cười dài một tiếng.

Ngắn ngủi tám ngày thời gian, từ Nhân Cực cảnh sơ kỳ, tiến giai đến đỉnh phong, loại này tốc độ tu luyện, thật sự là nằm mộng cũng nghĩ không ra.

Lệ Trọng vỗ vỗ đại thụ, trong lòng có một tia áy náy. Cây to này, cũng là một cái sinh linh, tân tân khổ khổ ngưng tụ tới đại địa tinh khí, mấy ngày ngắn ngủi, đã bị hần thôn phệ chín thành nhiều. Về sau cường đại, nhất định phải bồi thường lại.

"Còn có hai ngày thời gian, vừa vận tu luyện một cái đạo pháp."

Lệ Trọng rút ra trường đao, luyện tập.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Cấp 0 cơ duyên

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nói rằng: "Chu Phương, đầu óc của ngươi vào nước. Đao của ta, đều đỡ đến ngươi trên cổ, ngươi thể mà còn muốn ta quỳ xuống. Ngươi thì tính là cái gì?"

Đang khi nói chuyện, cổ tay hơi rung, trường đao như cùng một cái roi, hung hăng rút đến chu đao trên mặt chữ điền, đem hần đồ nhào.

Chu Phương đau đớn không chịu nổi, muốn kêu thảm.

Nhưng, ngay tại hần há mồm thời điểm, Lệ Trọng bàn tay một trào, chớp tới một nắm lá cây, trực tiếp nhét vào Chu Phương miệng bên trong, để hần không cách nào phát ra thanh âm.

Sau một khắc, Lệ Trọng nắm đấm, nặng nề mà rơi xuống Chu Phương trên thân.

"Đồng đồng đồng —— "

Chu Phuong cảm giác được, xương cốt của mình đều muốn bị đánh tan.

"Ô ô ô."

Chu Phuong trong lỗ mũi phát ra thống khổ rên rì, khoe miệng của hắn, đã chảy ra máu tươi, hắn đã bị đánh thành nội thương, không hai tháng điều dưỡng, đều khó có khả năng khôi phục.

"Ngô ngô ngô. . ."

Chu Phuong gất gao trừng mắt Lê Trọng, trong ánh mắt lóe ra vẻ oán độc. Bị nhấn trên mặt đất đánh, loại này vô cùng nhục nhã, loại thống khổ này, là hắn nằm mộng cũng nghĩ không ra.

Chu Phuong trong lòng, âm thầm làm ra quyết định, thoát thân về sau, nhất định phải đem Lê Trọng chơi chết.

"Nha, còn dám trừng ta?"

Lê Trọng cười lạnh một tiếng, nắm đấm đập mạnh.

"Răng rắc, răng rắc!"

Hai cây xương sườn bị đánh gãy.

Chu Phuong đau đến mắt tròn trắng, hai cái bắp đùi trên mặt đất đập đến đập đi, tựa như một cái bị cắt yết hầu, sắp chết mất đại gà.

"Lê Trọng, ta nhất định phải cạo chết ngươi, nhất định phải cạo chết ngươi!"

Chu Phuong trong lòng cuồng hồng lấy, bắp thịt trên mặt dữ tợn đáng sợ.

Lê Trọng đánh gãy Chu Phuong hai cây xương sườn, đành chỉ một cái, trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc.

"Kỳ quái a. Ta hiện tại, đã đánh gãy Chu Phuong bốn cái xương sườn, đem hắn nội tạng đá thương. Theo lý thuyết, hành hung Chu Phuong nhiệm vụ, đã hoàn thành nha. Như thế nào hệ thống không có đề kỷ? Chẳng lẽ, đã kích cường độ còn chưa đủ?"

Lê Trọng suy nghĩ một chút, tâm hung ác, nắm đấm hướng phía Chu Phuong hạ thế đập tới.

"Phốc!"

Nắm đấm rơi chỗ, phát ra một tiếng trứng gà vỡ vụn thanh âm.

Chu Phuong trong lỗ mũi hét thảm một tiếng, cả người cong thành một cái tôm bự, tại chỗ đã hôn mê.

Ngay tại Chu Phuong lúc hôn mê.

"Đình!"

Một thanh âm, xuất hiện tại Lê Trọng não hải ở giữa.

"Chúc mừng, một quyền toái trứng, nhiệm vụ viên mãn hoàn thành."

"Người thiếu niên, chúc mừng ngươi bước lên một đầu tràn ngập kích tình con đường, triển khai một cái kích tình nhân sinh. Ban thưởng, một cái cấp 0 cơ duyên đã cho ra, xin xem xét."

Lê Trọng trong lòng hiếu kỳ, không kịp chờ đợi xem xét.

"Lê gia phía sau núi, có một gốc năm trăm năm linh phiến điệp thụ. Này thụ có thể rút ra đại địa tinh khí, tẩm bổ bản thân. Tại dưới đại thụ tu luyện, có thể đưa đến làm ít công to hiệu quả."

Lê Trọng trên mặt lộ ra vẻ vui mừng: "Đây chính là cấp 0 cơ duyên a. Cái cơ duyên này không sai."

Lê Trọng một trao quăng ra, đem Chu Phuong ném tới trong bụi hoa.

Cái này Chu Phuong, nhiều lần làm khó hắn, còn nện tiểu viện của hắn. Lần này, Lê Trọng hành hung Chu Phuong, ai cũng không thể nói cái gì, Lê Trọng căn bản không cần che giấu thân phận.

Coi như lên Hình đường, Lê Trọng cũng không sợ.

Nguyên nhân rất đơn giản, Lê Trọng là Lê gia đệ tử, một cái có tiềm lực đệ tử. Mà Chu Phuong, nói cho cùng chỉ là một cái họ khác người, Hình đường

tuyệt đối sẽ không hướng hấn.

Một cái đệ tử có tiềm lực, hành hung một cái tiểu chấp sự, cái này có vấn đề gì? Chỉ có không có đánh chết tự được.

Chu Phuong bị Lê Trọng quăng ra, lại tỉnh lại.

Hắn mất hết can đảm.

Vừa rồi, Lê Trọng một quyền đập xuống, đem mệnh của hắn. Góc rẽ đều nện thành thịt nhão. Từ giờ trở đi, vô luận nhiều nữ nhân xinh đẹp, hắn chỉ có thể nhìn một chút mà thôi. Trong nhà mấy cái tiểu nha hoàn, hắn cũng không có phúc khí hưởng thụ lấy.

Tất cả thống khổ, tất cả sỉ nhục, đều hóa thành sát ý.

Chu Phuong phun ra miệng bên trong lá cây, nghiêng răng nghiêng lợi: "Lê Trọng, Lê Trọng, ta sẽ không bỏ qua ngươi! Ta cái này đi tìm Lê Chấn công tử, Lê Chấn công tử nhất định sẽ giúp ta ra khẩu khí này, Lê Trọng, ngươi chờ!"

Chu Phuong gãy dựa lấy rồi đi.

Lê Trọng trực tiếp hướng hậu sơn mà đi.

Lê gia phía sau núi, phương viên có mười dặm, bên trong có dòng suối nhỏ hồ nhỏ, có sơn cốc bãi cỏ. Mỗi qua một đoạn thời gian, Lê gia người, là ở phía sau núi gieo hạt một lần được vật hạt giống, để được vật tự do sinh trưởng. Bởi vậy, Lê gia phía sau núi có rất nhiều được vật. Lê gia đệ tử, thường cách một đoạn thời gian, liền có thể đạt được một lần hái thuốc cơ hội.

Phổ thông Lê gia đệ tử, một năm chỉ có thể tiến vào một lần, lưu lại thời gian là ba ngày.

Mà Đồng Bài đệ tử, một tháng có thể tiến vào một lần, lưu lại thời gian là mười ngày.

Đối với phổ thông đệ tử, còn có Đồng Bài đệ tử tới nói, sau khi tiến vào sơn, nhưng thật ra là một lần cơ duyên. Nếu như có thể tìm ra vài cọng trên năm trân quý dược liệu, liền có thể hối đoái thành kim tệ, lại hoặc là hối đoái thành rèn luyện thân thể được vật, có thể cải biến nhân sinh.

Lê Trọng lộ ra thân phận của Đồng Bài đệ tử, thuận lợi sau khi tiến vào sơn.

Phía sau núi bên trong, thảo dược khắp nơi trên đất, nhưng nhiều nhất, hay là từng cây từng cây to lớn cây cối.

Xuyên qua mấy cái sơn cốc, vài miếng bãi cỏ.

Sau nửa canh giờ, Lê Trọng đi vào dưới một cây đại thụ.

Cây to này, nhìn bình thường, tại hậu sơn bên trong, nó cũng không phải là cao nhất, cũng không phải lớn nhất. Nhưng nó lá cây xanh um tươi tốt, từ có một loại sinh cơ bừng bừng ẩn chứa trong đó.

Lê Trọng ngồi xếp bằng xuống, thử nghiệm tu luyện.

Lê Trọng chân khí trong cơ thể, đi qua lần lượt chuyển hóa, biến thành từng tia, rót vào đến xương cốt bên trong, huyết nhục bên trong, trong ngũ tạng lục phủ, thô bạo rèn luyện nhục thân.

"A? Tốt!"

Lê Trọng vừa mở bắt đầu tu luyện, lập tức phát hiện chỗ tốt. Bình thường, hắn lúc tu luyện, giống như là có người trong thân thể, yên lặng lột da, rút gân, thống khổ tới cực điểm.

Nhưng bây giờ, hắn lúc tu luyện, từng tia từng tia tươi mát khí tức, rót vào đến thể nội, thống khổ giảm nhẹ đi nhiều.

Càng làm cho Lê Trọng vui mừng chính là, loại này tươi mát khí tức, ẩn chứa sinh cơ bừng bừng. Hắn chỉ tu luyện trong chốc lát, cũng cảm giác được chân khí trong cơ thể hoạt bát cường đại một điểm.

"Thật sự là một nơi tốt a. Ở chỗ này tu luyện, tốc độ ít nhất phải tăng lên gấp năm lần. Cứ theo đà này, ta trong vòng mười ngày, liền có thể tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng hậu kỳ!"

Lê Trọng đề xuống trong lòng kinh hi, một lòng tu luyện.

Theo công pháp vận chuyển, Lê Trọng thân thể, tựa như là một cái lỗ đen, không ngừng mà thôn phệ lấy đại địa tinh khí. Đại địa tinh khí tiến vào Lê Trọng thể nội, bắt đầu rèn luyện thân thể, điểm điểm màu đen tạp chất, từ Lê Trọng trên da chảy ra. Mà Lê Trọng tu vi, cũng tại liên tục tăng lên.

Một ngày sau đó.

Lê Trọng tu vi, tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng trung kỳ.

Ba ngày sau.

Nhân Cục cảnh đệ nhị trọng hậu kỳ.

Lệ Trọng nguyên lai đoán chừng, cần thời gian mười ngày, mới có thể đạt tới đệ nhị trọng hậu kỳ. Không nghĩ tới, cái này đại địa tinh khí diệu dụng, vượt xa hẳn tưởng tượng, vẹn vẹn ba ngày thời gian, hẳn tụt tiến giai đến hậu kỳ.

Ngày thứ tám

Lệ Trọng toàn thân nhẹ nhàng vô cùng, thể nội tràn ngập lực lượng không lồ. Luyện Thể quyết vận chuyển ở giữa, một loại phình lên căng căng cảm giác, xuất hiện tại Lệ Trọng trong lòng.

Nhân Cục cảnh đệ nhị trọng đỉnh phong!

"Ha ha, quá tốt rồi."

Lệ Trọng nhìn không được phát ra cười dài một tiếng.

Ngắn ngủi tám ngày thời gian, từ Nhân Cục cảnh sơ kỳ, tiến giai đến đỉnh phong, loại này tốc độ tu luyện, thật sự là nằm mộng cũng nghĩ không ra.

Lệ Trọng vỗ vỗ đại thụ, trong lòng có một tia áy náy. Cây to này, cũng là một cái sinh linh, tân tân khổ khổ ngưng tụ tới đại địa tinh khí, mấy ngày ngắn ngủi, đã bị hấn thôn phệ chín thành nhiều. Về sau cường đại, nhất định phải bồi thường lại.

"Còn có hai ngày thời gian, vừa vận tu luyện một cái đao pháp."

Lệ Trọng rút ra trường đao, luyện tập.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Ngân Bài đệ tử

Lệ Trọng đi ra phòng nhỏ.

Thủ viên quản lý đệ tử cười tủm tỉm nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi cũng đủ lợi hại. Vậy mà cùng Bát Trảo thú dây dưa ba ngày lâu. Thế nào, ngươi thương thể nghiêm trọng không? Nếu như bị thương, ta chỗ này có Kim Sang dược, một kim tệ một bộ."

Lệ Trọng nói rằng: "Không cần."

Quản lý đệ tử cười tủm tỉm nói: "Tiểu huynh đệ, đừng như vậy nha. Bị thương, tụt phải nhanh một chút trị liệu, nếu không sẽ lưu lại tai họa ngầm. Ta chỗ này Kim Sang dược, được hiệu là phi thường thần kỳ, đã dùng qua người đều nói tốt."

Lệ Trọng khoát khoát tay, dõng đi chủ đề, nói rằng: "Nghe nói, các ngươi thu về thi thể quái thú. Đầu này Bát Trảo thú thi thể, các ngươi cho bao nhiêu tiền a?"

"Ách?"

Quản lý đệ tử sửng sốt.

Lập tức, hẳn phản ứng lại, con mắt bỗng nhiên trừng lớn, nói rằng: "Ngươi đánh chết Bát Trảo thú?"

Lệ Trọng gật gật đầu.

Quản lý đệ tử chạy vào trong phòng, rất nhanh lại chạy đến, trong mắt chớp động lên vẻ chấn động.

Đầu này trưởng thành Bát Trảo thú, sức chiến đấu tương đương với Nhân Cục cảnh tam trọng hậu kỳ võ giả, cực kỳ cường đại. Hẳn coi là, Lệ Trọng tại Bát Trảo thú công kích phía dưới, có thể kiên trì ba ngày, đã là lợi hại. Không nghĩ tới, Lệ Trọng thể mà đem Bát Trảo thú giết đi, đây thật là khó mà

tưởng tượng sự tình.

Quản lý đệ tử nhìn xem Lê Trọng, sợ hãi than nói: "Nghĩ không ra, tiểu huynh đệ vậy mà có thể vượt cấp giết địch, loại bản lãnh này, Lê gia hậu bối bên trong, cũng chỉ có chỉ là mười mấy người có thể làm đạt được. Tiểu huynh đệ, ngươi thật sự là tiền đồ vô lượng a."

Lê Trọng cười cười.

Quản lý đệ tử kiến thức đến Lê Trọng lợi hại, cũng không còn chào hàng Kim Sang được, nói thẳng: "Đầu này trưởng thành Bát Trảo thú, chúng ta có thể dùng bốn cái kim tệ thu về."

Lê Trọng nói rằng: "Được. Kim tệ không cần cho ta, ta nếu lại điểm một đầu tốc độ nhanh quái thú, tiếp tục chiến đấu."

Cuồng Phong đao pháp, giáng cứu một cái chữ nhanh.

Thi triển đao pháp tốc độ, càng nhanh càng tốt. Mà tốc độ tu luyện, cũng là càng nhanh càng tốt. Bởi vậy, Lê Trọng muốn nhất cổ tác khí, tu luyện tới đại thành chi cảnh.

Quản lý đệ tử cười nói: "Tốc độ loại hình quái thú là đi, cái này dễ xử lý, ta cái này an bài cho ngươi. Ngươi chờ một chút."

Quản lý đệ tử đi ra.

Lê Trọng ngồi tại trên một tảng đá chờ đợi.

Tiếng bước chân vang lên.

Bên ngoài đi vào một cái khoắc lên da thú giáp thanh niên, người này thân thể trắng kiện, khí thế bất phàm, phía sau một thanh trường kiếm, dưới ánh mặt trời tản ra tia sáng chói mắt.

Lê Trọng ánh mắt từ thanh niên trên thân lướt qua, ánh mắt có chút lóe lên. Cái này thú giáp thanh niên, bên hông có một khối ngân sắc băng hiệu, rõ ràng là một cái Ngân Bài đệ tử.

Thú giáp thanh niên có chút quan sát một chút chung quanh, ánh mắt rơi xuống Lê Trọng trên thân, nói rằng: "Ngươi là Lê Trọng?"

Lê Trọng nói rằng: "Đúng."

Thú giáp thanh niên nói: "Là liền tốt, theo ta ra ngoài."

Lê Trọng từ trên người người nọ, cảm giác được một loại địch ý, nhất thời ý thức được, người này, đang là vì mình mà đến. Lê Trọng tâm niệm chuyển động, suy nghĩ một chút, lại lại không biết, chính mình lúc nào đắc tội người này.

Lê Trọng chậm rãi nói rằng: "Ngươi là ai?"

Thú giáp thanh niên thân sắc trầm xuống, không nhịn được nói: "Ngươi nhớ kỹ, bản nhân Lê Tiêu, Ngân Bài đệ tử. Được rồi, theo ta ra ngoài."

Lê Trọng không nhúc nhích.

Lê Tiêu trong mắt lóe lên một tia tàn khốc: "Ngươi thế mà vi phạm mệnh lệnh của ta. Lê Trọng, ta cái này cho ngươi một điểm nhan sắc nhìn xem."

Đang khi nói chuyện, một cái đại thủ duỗi ra, muốn đánh Lê Trọng cái tát.

Lê Trọng hay là không nhúc nhích.

Hắn biết, quái thú này trong viên, có mấy cái chấp sự tọa trấn, những này chấp sự tuyệt không cho phép ở chỗ này chiến đấu.

Quả nhiên.

Lê Tiêu bàn tay vừa mới đánh ra, một cái áo đen chấp sự tụt xông ra, cái này áo đen chấp sự cánh tay vung lên, Lê Tiêu nhất thời đứng không vững, lui hai bước.

Áo đen chấp sự lạnh lùng nói: "Quái Thú viên bên trong, không cho phép tự mình động thủ."

Lê Tiêu không dám động thủ, hắn nhìn Lê Trọng một chút, nói rằng: "Lê Trọng, không có khả năng cả một đời trốn ở chỗ này. Chúng ta đi nhìn!"

Nói xong, tụt lui ra.

Cái kia áo đen chấp sự, cũng lặng yên biến mất.

Lê Trọng nhìn xem Lê Tiêu bóng lưng, trong lòng thầm nghĩ: "Cái này Lê Tiêu, ta căn bản không biết. Nhưng người này đối với ta có địch ý, xem ra là

giúp Chu Phương ra tức giận. Nghĩ không ra, Chu Phương người này, thế mà nhận biết có Ngân Bài đệ tử. Như thế thú vị."

Ngân Bài đệ tử, vô luận là thân phận hay là sức chiến đấu, đều cao hơn Đồng Bài đệ tử.

Bất quá, Lệ Trọng đồng thời không e ngại.

Hắn tu luyện Luyện Thể quyết, có thể vượt cấp chiến đấu, chỉ là một cái Lệ Tiêu, hắn đồng thời không để trong lòng.

Lệ Trọng đợi một hồi, một cái quản lý đệ tử đi tới, hướng phía Lệ Trọng gật gật đầu, nói rằng: "Quái thú đã sắp xếp xong xuôi, sư đệ, ngươi đi theo ta."

Rất nhanh, Lệ Trọng được đưa tới một cái khác phòng.

Lần này, Lệ Trọng đối thủ, là một đầu Tê Phong Xà.

Tê Phong Xà, dài khoảng bốn thước, thân thể chỉ có ngón tay nhiều như vậy, độc tính kinh người, bị cắn một cái, Nhân Cực cảnh đệ tử trọng võ giả đều không chịu đựng nổi. Rắn này tốc độ cực nhanh, bật lên lực lượng kinh người, có thể nhảy lên cao hơn mười trượng, trăm trượng khoảng cách chớp mắt liền tới. Đáng sợ nhất là, rắn này thân thể, có thể trở nên bằng phẳng, trên không trung ngăn ngừa phi hành, công kích cực kỳ quỷ dị.

Rắn này quá nhỏ, phổ thông chiếc lồng không cách nào bắt giam. Nhưng Lệ gia chế tạo một cái bịt kín lồng sắt, lại tại lồng sắt trên cửa, bố trí một tầng được vật, phòng ngừa Tê Phong Xà chạy trốn.

Lệ Trọng mở ra lồng sắt, chậm rãi tiến vào.

Lồng sắt phía trên, có một tầng được vật, Tê Phong Xà ngửi được được vật mùi, lập tức liền sẽ tê liệt, không cần lo lắng rắn hội (sẽ) trốn tới.

Lồng sắt rất tối.

Lệ Trọng còn không thấy rõ ràng, cũng cảm giác được một loại nguy hiểm, vội vàng xuất đao.

"Bạch!"

Đao quang chiếu sáng lên lồng sắt, Lệ Trọng thấy được một đầu nho nhỏ rắn, rắn trong mắt lóe ra âm lãnh chi sắc. Không hề nghi ngờ, rắn này, chính là Tê Phong Xà.

Tê Phong Xà trên không trung một cái chuyển hướng, nhẹ nhàng linh hoạt hiện lên Lệ Trọng một đao.

"Tốc độ thật nhanh."

Lệ Trọng vẻ mặt nghiêm túc.

Cái này Tê Phong Xà, chẳng những tốc độ cực nhanh, với lại hành động ở giữa vô thanh vô tức, cực kỳ nguy hiểm. Đối mặt đối thủ này, Lệ Trọng cũng không thể không mười hai phần đề phòng.

Bóng rắn chớp động.

Tê Phong Xà liền ngay cả công kích, lần lượt chui vào Lệ Trọng bên người tới. Có mấy lần, đuôi rắn thậm chí đụng phải Lệ Trọng cánh tay, tại Lệ Trọng trên cánh tay lưu lại từng đạo vết thương.

Lệ Trọng hoàn toàn rơi hạ phong, đau khổ chống cự.

"Bá —— "

Cuồng Phong Khoái Đao đã thi triển đến cực hạn, lệ mang thai chung quanh, tất cả đều là cuồng mãnh gió, phong thanh chấn động đến lồng sắt run nhè nhẹ, Lệ Trọng xuất đao tốc độ có thể nghĩ.

Nhưng, đã đao pháp nhanh như vậy, y nguyên không cách nào ngăn cản Tê Phong Xà công kích.

"Phốc phốc phốc —— "

Lệ Trọng trên thân, tái hiện từng đầu vết thương.

Tê Phong Xà đuôi, có từng cái răng cưa hình dáng phong mang, có thể tùy tiện đem người cưa thành hai đoạn. Lệ Trọng tránh ra răng độc cắn xé, lại không cách nào tránh ra đuôi rắn công kích, liên tục ăn thiệt thòi.

Lệ Trọng trong lòng cuồng loạn.

Hắn có thể cảm giác được, Tê Phong Xà răng độc, như là hai thanh tiểu kiếm, ở chung quanh cắt tới vạch tới. Nếu quả thật bị răng độc quệt trúng, hắn cũng chỉ có ra giá tiền rất lớn, hướng Quái Thú viên quản lý đệ tử mua một phần giải dược.

"Ta sẽ không thua một con rắn."

Nguy cấp thời khắc, Lê Trọng tinh thần lực, trước chưa tất cả tập trung. Cuồng Phong đao pháp đủ loại ảo diệu, tựa như tia chớp lướt qua trong lòng, đao pháp của hắn, bắt đầu thuế biến.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Đao pháp đại thành, một đao bại địch

Loại này thuế biến, cũng không phải là chỉ tốc độ biến nhanh. Mà là xuất đao thu đao ở giữa, trở nên càng thêm thông dong, người cùng đao ở giữa, càng thêm mật thiết, trường đao tựa như là cánh tay kéo dài.

Tê Phong Xà công kích, vẫn là đáng sợ như vậy, nhưng Lê Trọng đã chậm rãi chặn lại.

Vô luận Tê Phong Xà tốc độ bao nhanh, công kích cỡ nào quý dị, đều không thể đột phá trường đao.

Tình thế chậm rãi biến hóa.

Lúc trước, Lê Trọng là toàn lực phòng ngự, hoàn toàn không cách nào công kích.

Nhưng, nửa nén hương về sau, Lê Trọng đã bảy phần phòng ngự, ba phần công kích. Lê Trọng công kích vừa nhanh vừa độc, trường đao lướt qua, Tê Phong Xà không thể không cẩn thận né tránh.

Lại nửa nén hương về sau, Lê Trọng cùng Tê Phong Xà ở giữa, đã cân sức ngang tài. Một người một rắn, có công có thủ, ai cũng không chiếm được thượng phong.

"Bạch!"

Lê Trọng vung ra một đao, rời khỏi lồng sắt.

Vừa rời một phen chiến đấu kịch liệt, hao phí đại lượng chân khí, hắn cần khôi phục một chút. Ngoài ra, vừa rời một trận chiến, để tâm hắn có điều ngộ ra, hắn phải thật tốt thể hội một chút.

Lê Trọng dẫn đao mà đứng.

Sau nửa canh giờ.

Lê Trọng chân khí đều khôi phục, lại một lần nữa tiến vào lồng sắt.

"Giết!"

Lê Trọng vừa tiến vào đến lồng sắt, lập tức hét lớn một tiếng, trong tay trường đao, trong chớp lát hóa thành mấy chục đao quang mang, hướng phía Tê Phong Xà phun bắn đi, trường đao bỗng ra không khí thanh âm, dị thường bén nhọn.

Tê Phong Xà lập tức rơi xuống hạ phong, chỉ có thể né tránh.

Lê Trọng mỉm cười.

Hắn vừa rời một phen cảm ngộ phía dưới, đao nhanh tăng lên hai thành nhiều, tại chớp mắt thời gian bên trong, có thể chém ra bảy bảy bốn mươi chín đao, thế công sắc bén chi cực.

Tại loại đao pháp này trước mặt, Tê Phong Xà chỉ có né tránh phần.

Lê Trọng lần nữa xuất đao, lại là mấy chục đao quang mang.

Tê Phong Xà tiếp tục né tránh.

Lệ Trọng lần lượt xuất đao, Tê Phong Xà lần lượt né tránh, hoàn toàn không sức hoàn thủ, gấp đến độ chi chi thét lên.

Lệ Trọng một đao nhanh giống như một đao.

Năm mươi ba đao.

Năm mươi sáu đao.

Sáu mươi đao.

Trong bất tri bất giác, Lệ Trọng xuất đao tốc độ, đã tăng lên tới chớp mắt sáu mươi ba đao.

Cuồng Phong đao pháp, chia làm nhập môn, tiểu thành, đại thành, viên mãn bốn cái cảnh giới.

Nắm giữ vận chuyển chân khí chi pháp, tức là nhập môn. Có thể thành thạo thì triển ra sáu mươi bốn đao, tựu là tiểu thành. Mà tại chớp mắt thời gian bên trong, chém ra sáu mươi bốn đao, tựu là đại thành!

Lệ Trọng hiện tại, đã cực kỳ tiếp cận đại thành!

Lần lượt xuất đao.

Một đao so một đao nhanh.

Đột nhiên.

Lệ Trọng phát ra một tiếng cười khê, đưa tay tựu là một đao. Một đao kia phát ra, sáu mươi bốn đao quang mang, lấy cuồng phong quét lá rụng chi thế, hướng phía Tê Phong Xà bay tới!

Đao pháp đại thành!

Tê Phong Xà phát ra thê lương thét lên, lóe lên lại lóe lên, y nguyên không cách nào tránh ra, bị thân đao vỗ trúng.

"Đồng!"

Tê Phong Xà nặng nề mà rơi xuống mặt đất, lại cấp tốc leo lên đến trên vách tường, hai cái xà nhãn bên trong lóe ra vẻ sợ hãi, nó nhìn xem Lệ Trọng, cũng không dám lại đánh tới.

Lệ Trọng cười một tiếng, cũng không để ý tới Tê Phong Xà, trực tiếp rời khỏi lồng sắt.

Hắn tới đây, mục đích là tới luyện đao pháp, hiện tại, đao pháp đã đại thành, hắn cũng liền bỏ qua đầu này Tê Phong Xà. Lệ Trọng buông tha Tê Phong Xà, còn có một nguyên nhân, đó chính là hắn không muốn ra danh tiếng. Phải biết, hắn tu vi hiện tại, chỉ là Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng, nếu như hắn giết chết Tê Phong Xà, khẳng định sẽ khiến oanh động.

Đến lúc đó, trước đến người khiêu chiến hắn, cân nhắc đều đếm không hết.

Hắn hiện tại, cần nhất, là một cái yên lặng tu luyện hoàn cảnh.

Ngoài cửa.

Một cái quản lý đệ tử, nhìn thấy Lệ Trọng đi ra, nói rằng: "Thế nào, chống đỡ không nổi nữa?"

Lệ Trọng vội ho một tiếng, nói rằng: "Đầu này Tê Phong Xà thực lực quá mạnh, ta còn không phải là đối thủ. Về đi tu luyện một đoạn thời gian, lại tới khiêu chiến nó được rồi."

Quản lý đệ tử cười ha ha, nói rằng: "Đầu này Tê Phong Xà, sức chiến đấu phi thường kinh người, coi như là Ngân Bài đệ tử, cũng rất khó đánh bại nó. Người có thể kiên trì một canh giờ, đã phi thường lợi hại."

Lệ Trọng cười một tiếng, đi ra Quái Thú viên.

Quái Thú viên bên ngoài, một cái giáp da thanh niên, đang chờ đợi cái gì.

Người này, chính là Lệ Tiêu.

Nhìn thấy Lệ Trọng đi ra, Lệ Tiêu khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, ngăn cản Lệ Trọng đi đường, không thể nghi ngờ nói: "Đi theo ta!"

Lệ Trọng vốn là nghĩ lên tiếng, nhưng tâm niệm vừa động phía dưới, hắn làm ra một cái quyết định. Hắn vô thanh vô tức, đi theo Lệ Tiêu đi, giống như là bị Lệ Tiêu uy thế chấn nhiếp.

Lệ Tiêu khước miệng lộ ra một tia cười lạnh. Hắn hoàn toàn không có hoài nghi cái gì. Phải biết, hắn nhưng là một cái Ngân Bài đệ tử, mà Lệ Trọng đâu, chỉ là một cái Đồng Bài đệ tử. Chỉ là một cái Đồng Bài đệ tử, dám phản kháng hắn, đó mới là quái sự.

Hai người một trước một sau, đi vào một cái vắng vẻ địa phương.

Dưới một cây đại thụ.

Lệ Tiêu chậm chậm nói rằng: "Lệ Trọng, ta hiện tại, muốn giáo huấn ngươi một chút. Ngươi thức thời, tự thành thành thật thật đứng đây, ta đánh nát mệnh căn của ngươi, lại đánh gãy ngươi một chân một tay liền rồi đi."

Lệ Trọng thần sắc bất động, nói rằng: "Là ai bảo ngươi tới?"

Lệ Tiêu trừng Lệ Trọng một chút, nói rằng: "Ngươi hiểu kỳ tâm vẫn rất nặng. Đã ngươi hỏi, ta sẽ nói cho ngươi biết được rồi. Ngươi đắc tội Lệ Chấn công tử. Là Lệ Chấn công tử để cho ta tới."

Lệ Trọng thần sắc hơi động, nói rằng: "Lệ Chấn? Chẳng lẽ, là kim bài đệ tử bên trong, xếp hàng thứ ba Lệ Chấn? Ta căn bản không biết hắn, làm sao lại đắc tội hắn rồi?"

Lệ Tiêu cười hắc hắc, nói rằng: "Lệ Chấn công tử có một cái tiểu thiếp, tên là Chu Tử Ngọc. Chu Tử Ngọc, chính là Chu Phương thân muội muội. Ngươi rõ chưa?"

Lệ Trọng giật mình.

Nghĩ không ra, cái này Chu Phương, tại Lệ gia bên trong, thế mà còn có như thế một cái chỗ dựa. Khó trách, đêm đó bị trường đao mạng lấy cổ, Chu Phương y nguyên kiêu ngạo như vậy.

Lệ Tiêu chậm rãi tiếp cận, nói rằng: "Đã minh bạch, ngươi tự thành thành thật thật thụ hình đi."

Lệ Trọng thần sắc bình tĩnh, lắc lắc đầu nói: "Ngươi muốn đánh toái ta mệnh căn tử, còn chưa đủ tư cách."

Đang khi nói chuyện, Lệ Trọng trường đao nơi tay.

Nhìn thấy Lệ Trọng rút đao, Lệ Tiêu trong mắt lóe lên một tia vẻ trào phúng. Nhưng rất nhanh, Lệ Tiêu trong mắt vẻ trào phúng, tự biến thành vẻ kinh hãi, cuống quýt rút kiếm ngăn cản.

Nguyên lai, Lệ Trọng hỏi rõ ràng sự tình, lười nhác đông dài, trực tiếp ra đao.

Đao quang, như tuyết mà tới!

Lệ Trọng Cuồng Phong Khoái Đao đã đại thành, tiện tay phát ra tới công kích, đều có cực lớn uy lực. Hắn lần này xuất đao, nhìn như là một đao, trên thực tế là ba mươi sáu đao. Ba mươi sáu đao, tựa như là ba mươi sáu đạo bạch quang, phản chiếu chung quanh một mảnh sáng tỏ, phản chiếu Lệ Tiêu mắt đều tròn không lớn.

"Đỉnh!"

Đao kiếm giao kích, một tiếng vang lớn.

Lệ Tiêu cả người bay lên, nặng nề mà đụng vào trên đại thụ, sau đó lại rơi trên mặt đất, miệng phun máu tươi.

Lệ Trọng thu đao, nhìn cũng không nhìn một chút, đi thẳng.

Lệ Tiêu gãy dựa lấy bò lên, cả người thất hồn lạc phách, như trong mộng, miệng bên trong thì thảo nói: "Ta vậy mà một đao đều không tiếp nổi, điều đó không có khả năng, điều đó không có khả năng! Lệ Trọng chỉ là một cái Đồng Bài đệ tử, trước đây không lâu mới trở thành Đồng Bài đệ tử. Loại tiểu nhân này vật, làm sao có thể đánh bại ta? Ta đây là đang nằm mơ chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Lệ Thủy, nhiệm vụ mới

Lệ Tiêu ngơ ngác đứng một trận, mới lấy lại tinh thần.

Lúc này, trong lòng của hắn, đang âm thầm may mắn lắm, nơi này đủ vắng vẻ. Hắn bị Lệ Trọng một đao đánh bay đáng về chạt vật, không ai nhìn thấy.

Lệ Tiêu sửa sang lại một chút y dung, thì thảo nói rằng: "Ta bị Lệ Trọng đánh bại, chuyện này, tuyệt đối không thể nói ra đi. Uhm, ta không thấy được Lệ Trọng, ta là chính mình ngã một phát."

Lệ Tiêu lấy lại bình tĩnh, vội vàng rời đi.

Lệ Trọng trở về tiểu viện, gột rửa một phen về sau, bay thẳng đến gia tộc Tàng Thư Lâu mà đi.

Trong khoảng thời gian này, hắn tu vi đột nhiên tăng mạnh, càng ngày càng cảm giác được nội tình không đủ, rất nhiều thứ không có am hiểu. Bởi vậy, hắn muốn tìm một chút sách nhìn xem, bổ sung một chút.

Tàng Thư Lâu chia làm bốn tầng, phổ thông đệ tử chỉ có thể tiến vào tầng thứ nhất, bên trong có mấy môn cơ sở chiến kỹ, còn lại tựu là các loại tạp thư. Đồng bài cùng Ngân Bài đệ tử, có thể tiến vào tầng thứ hai, bên trong chiến kỹ, là Bạch cấp hạ phẩm. Mà Kim Bài đệ tử cùng dòng chính đệ tử, có thể tiến vào tầng thứ ba, bên trong có Bạch cấp trung phẩm chiến kỹ. Còn tầng thứ tư, chỉ có trưởng lão Hòa gia chủ cấp nhân vật, mới có thể tiến nhập.

Lệ Trọng vừa vừa bước vào tầng thứ hai, đối diện tựu đi tới một cái áo mỏng thiếu niên.

Người này, bên hông mang theo một phương ngọc bài, ngẩng đầu mà đi, từ có một loại khí thế cường đại, chung quanh Lệ gia đệ tử nhìn thấy hắn, nhao nhao tránh ra một con đường.

Áo mỏng thiếu niên nhìn thấy Lệ Trọng, ánh mắt có chút ngưng tụ, nói rằng: "Lệ Trọng, ngươi chạy thế nào đến thứ hai lâu tới? Chẳng lẽ, ngươi không biết, ngươi không có tư cách tiến vào sao?"

Lệ Trọng nhướng mày.

Bao nhiêu chuyện xưa, nổi lên trong lòng.

Cái này áo mỏng thiếu niên, tên là Lệ Thủy. Lệ Thủy một nhà, cùng Lệ Trọng một nhà, chính là hàng xóm. Hai nhà quan hệ coi như không tệ, Lệ Trọng cùng Lệ Thủy hai người, thường xuyên cùng nhau đùa giỡn.

Lệ Trọng bảy tuổi thời điểm, gia tộc bắt đầu khảo thí tư chất.

Lệ Trọng tư chất, là bát phẩm. Mà Lệ Thủy tư chất, thì là lục phẩm.

Từ lúc này bắt đầu, Lệ Trọng liền thành một cái bình thường Lệ gia đệ tử, thân phận thấp. Mà Lệ Thủy, có lục phẩm tư chất quang hoàn, nhảy lên biến thành Lệ gia dòng chính đệ tử!

Thân phận của hai người, từ đây ngày đêm khác biệt.

Lệ Thủy cao cao tại thượng, mà Lệ Trọng thì thấp như hạt bụi.

Lệ Thủy thành dòng chính đệ tử về sau, tính cách trở nên ngang ngược, ai cũng không để trong mắt, thích nhất vênh mặt hất hàm sai khiến, sai sử người khác. Đoạn thời gian trước, Lệ Thủy mệnh lệnh Lệ Trọng, đi ngắt lấy một gốc Bồi Nguyên Lão Dược, Lệ Trọng cự tuyệt. Kết quả, Lệ Trọng đã bị Lệ Thủy an bài đến Đồ Tê Trảng đi, làm khổ nhất mệt nhất công việc.

Đây là một cái đặc chí liền căn rễ, có thù tất báo tiểu nhân.

Đối mặt loại người này, Lệ Trọng cũng lười nhiều lời, trực tiếp lộ ra thân phận đồng bài.

Lệ Thủy có chút ngoài ý muốn: "Nguyên lai, ngươi đã là Đồng Bài đệ tử. Bất quá, ngươi loại tư chất này, coi như may mắn thành Đồng Bài đệ tử, cũng không có gì thành tựu."

Lệ Trọng cười nhạt một tiếng, cũng không trả lời, trực tiếp tiến vào Tàng Thư Lâu.

Lệ Thủy sầm mặt lại.

Coi như là Kim Bài đệ tử, ở trước mặt của hắn, cũng phải chất đồng khuôn mặt tươi cười. Lệ Trọng tiểu nhân vật này, thế mà đối với hắn hồ hững, cái này thật là khiến người tức giận.

Lệ Thủy nhìn thoáng qua Lệ Trọng bối cảnh, trong mắt lóe lên một tia lãnh sắc, phẩy tay áo bỏ đi.

Lệ Trọng vừa mới cầm lấy một quyển sách, trong đầu tựu truyền đến vang lên trong trẻo.

"Đỉnh!"

"Kích tình hệ thống , nhiệm vụ tạo ra bên trong . ."

Lệ Trọng thần sắc bất động.

Hắn biết, đây là kích tình hệ thống, lại một lần nữa tuyên bố nhiệm vụ.

Lần này, lại hội (sẽ) tuyên bố nhiệm vụ gì đâu?

Lệ Trọng hay là đây mong đợi.

Dù sao, hoàn thành nhiệm vụ, là có ban thưởng. Lần trước, hắn hành hung Chu Phuong, đạt được một cái cấp 0 cơ duyên, tại phiên điệp thụ dưới tu luyện, tu vi đột nhiên tăng mạnh. Lần này, nếu như lại tới một cái cấp 0 cơ duyên, hắn đột nhiên đến Nhân Cực cảnh đệ tam trọng thời gian, liền có thể rút ngắn thật nhiều.

"Nhiệm vụ tạo ra hoàn tất."

Màn sáng, lại một lần nữa xuất hiện tại Lệ Trọng trong đầu.

Nhiệm vụ tên: Phế bỏ Lệ Thủy.

Nhiệm vụ đẳng cấp: Cấp 0 lịch khó.

Nhiệm vụ miêu tả: Lệ Thủy đem người an bài đến Đồ Tể Trảng, vừa tối ám chỉ dùng Chu Phuong, để người làm khổ nhất mệt nhất công việc, để người không có thời gian tu luyện, hủy người tiền đồ. Hiện tại, hắn lại chuẩn bị xuất thủ, âm thầm đối phó người. Loại tiểu nhân này, tuyệt không thể để hắn càn rỡ xuống dưới! Người thiếu niên, cố gắng tăng thực lực lên, đem Lệ Thủy phế bỏ, để hắn nhảm nhí thất bại cùng thống khổ tự vị! Người thiếu niên, xuất ra quyết định của người, hoàn thành cái này tràn ngập kích tình, tràn ngập khiêu chiến nhiệm vụ đi!"

Nhiệm vụ thưởng phạt: Trong vòng hai tháng hoàn thành, có thể đạt được một cái cơ duyên, cơ duyên đẳng cấp không biết. Như không cách nào hoàn thành nhiệm vụ, tu luyện Luyện Thể quyết thời điểm thống khổ hội (sẽ) tăng thêm gấp đôi.

Lệ Trọng nhìn một chút nhiệm vụ, nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Lệ Thủy người này, mặc dù ngang ngược, lòng dạ hẹp hòi, nhưng tư chất của hắn, nhưng là thực sự lực phẩm. Bắt đầu từ lúc bảy tuổi tu luyện, đến bây giờ mười hai tuổi, ròng rã năm năm. Lấy Lệ Thủy tư chất, lại thêm gia tộc trọng điểm bồi dưỡng, thời gian năm năm, tu vi của hắn rất có thể là Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng!

Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng, đây là Lệ Trọng khó mà vượt qua cảnh giới.

Lấy Lệ Trọng thực lực, coi như đối mặt Nhân Cực cảnh đệ tam trọng đỉnh phong võ giả, đều có nắm chắc một trận chiến, thậm chí có nắm chắc đánh bại đối thủ. Nhưng, Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng, cái này hoàn toàn khác biệt. Nhân Cực cảnh đệ tam trọng, coi như bên trong là Nhân Cực cảnh giai đoạn trước. Mà đệ tứ trọng, thì là thuộc về Nhân Cực cảnh trung kỳ!

Nhân Cực cảnh giai đoạn trước cùng trung kỳ ở giữa, chênh lệch phi thường lớn.

Năm người cực cảnh tam trọng võ giả liên thủ, cũng đánh không lại một người cực cảnh tứ trọng võ giả.

"Đáng giận a. Cái hệ thống này, thế mà cho chủ nhân bố trí cái này bao nhiêu khó khăn nhiệm vụ."

Lệ Trọng trong lòng phát điên.

Qua một hồi lâu, Lệ Trọng mới bình tĩnh trở lại.

Làm người hai đời, Lệ Trọng tâm trí càng ngày càng thành thực.

Nhiệm vụ đã bố trí đến, khó khăn đi nữa, cũng chỉ có cắn răng đi hoàn thành.

"Lệ Thủy tu vi, rất có thể là Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng. Mà hắn tu luyện chiến kỹ, hẳn là Bạch cấp trung phẩm chiến kỹ, sức chiến đấu cực kỳ cường đại. Muốn đối phó hắn, tu vi của ta, ít nhất phải đạt tới Nhân Cực cảnh đệ tam trọng. Mà Cuồng Phong đao pháp, nhất định phải tu luyện tới viên mãn chi cảnh. Chỉ có như vậy, mới có hi vọng."

Lệ Trọng suy tư một trận, dứt bỏ hết thấy tâm tư, chuyên tâm đọc sách.

Con đường tu luyện, giảng cứu nội tình.

Lệ Trọng hiện tại, không lập tức chạy trở về tu luyện, mà là yên lặng đọc sách, mục đích đúng là muốn biết nhiều một chút, khoáng đạt một chút kiến

thức, gia tăng một chút nội tình.

Cái này Tàng Thư Lô bên trong, có rất nhiều cường giả truyện ký. Những cường giả này truyện ký, ghi chép từng cái cường giả phát triển, mặc dù ghi chép đến không hoàn chỉnh, không đủ kỹ càng, nhưng tinh tế xem tiếp đi, vẫn là có thể học được rất nhiều tri thức.

Không nên xem thường những kiến thức này, tại lúc tu luyện, những kiến thức này rất có thể sẽ chuyển hóa thành chính mình cảm ngộ. Lại hoặc là, trở thành cảm ngộ chiến kỹ cơ sở.

Lệ Trọng tại Tàng Thư Lô tăng thứ hai bên trong, ròng rã nhìn hai ngày.

Sau đó, hắn tại Cháp Sự lâu ghi danh một chút, rồi đi Lệ gia.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Hắn đây là cuồng vọng

"Ồ? Thế mà thân thỉnh tọa trấn gia tộc lâm tràng?"

Lệ Thủy hơi kinh ngạc.

"Đúng thế. Tin tức này, là trực tiếp từ Cháp Sự lâu có được. Vị trí cụ thể, là gia tộc thứ ba mươi bảy lâm tràng, lâm tràng thừa thãi Từ Hương Mộc."

Một cái Kim Bài đệ tử cung cung kính kính nói rằng.

Lệ gia đệ tử bên trong, thân phận tôn quý nhất, không hề nghi ngờ tự là dòng chính đệ tử. Lệ gia dòng chính đệ tử rất ít, nhưng mỗi một cái đều là tư chất xuất chúng hạng người, nhất đến gia tộc coi trọng. Cho dù là Kim Bài đệ tử, nhìn thấy dòng chính đệ tử, cũng phải rất cung kính. Rất nhiều Kim Bài đệ tử tìm kiếm nghị cách, nịnh nọt cùng kết giao dòng chính đệ tử.

Mà nịnh nọt dòng chính đệ tử Ngân Bài đệ tử, tự càng nhiều.

Về phần Đồng Bài đệ tử, liền nịnh nọt tư cách đều không có.

Lệ Thủy trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, nói rằng: "Thứ ba mươi bảy lâm tràng, quái thú hoành hành, là một cái rất địa phương nguy hiểm, tự liền Ngân Bài đệ tử đều không muốn đi. Cái này Lệ Trọng, thế mà chạy tới tọa trấn, quả thực là muốn chết."

Kim Bài đệ tử gật gật đầu, nói rằng: "Đúng vậy a đúng vậy a. Hai năm trước, có một cái Ngân Bài đệ tử chết tại ba mươi bảy lâm tràng. Mà Đồng Bài đệ tử, cũng đã chết bốn cái. Cái trước tọa trấn lâm tràng, là một cái hai mươi lăm tuổi Ngân Bài đệ tử, hắn cũng là vì tìm kiếm đột phá, mới chạy đến lâm tràng đi."

Lệ Thủy trên mặt lộ ra vẻ tiếc nuối, nói rằng: "Ta còn muốn hảo hảo giáo huấn một chút hắn, để hắn trở thành ta người hầu. Không nghĩ tới, hắn chạy đi chịu chết. Như thế đáng tiếc."

Nói đến đây, Lệ Thủy lại hơi nghi hoặc một chút, hắn không biết Lệ Trọng làm sao lại chạy đến thứ ba mươi bảy lâm tràng đi. Thứ ba mươi bảy lâm tràng, mặc dù đãi ngộ hậu đãi, nhưng cũng cực kỳ nguy hiểm, biết rõ nguy hiểm y nguyên tiến đến, cái này kì quái.

Kim Bài đệ tử nói rằng: "Ta vừa vừa nhận được tin tức, cái này Lệ Trọng hung ác đánh Chu Phương, đắc tội Lệ Chấn. Hắn lựa chọn tọa trấn lâm tràng, rất có thể là trốn tránh Lệ Chấn trả thù."

Lệ Thủy giật mình, nói rằng: "Thì ra là thế."

Lệ Thủy cười khẩy, nói rằng: "Tư chất thấp người, đầu óc cũng không tốt sai sử a. Trong gia tộc, cùng lắm thì thụ một phen vũ nhục, không có nguy hiểm đến tính mạng. Chạy đến thứ ba mươi bảy lâm tràng đi, khẳng định sẽ bị quái thú xé nát ăn hết. Đầu óc nhiều kẻ ngu, mới có thể làm ra loại này lựa chọn?"

Kim Bài đệ tử phụ họa gật đầu.

Lệ Thủy từ tốn nói: "Cái này Lệ Trọng, không cần chú ý. Nửa tháng về sau, gia tộc hội (sẽ) cử hành một lần thực lực bài danh chiến, chúng ta đều muốn

chuẩn bị một chút."

Lệ gia thứ ba mươi bảy lâm tràng, lại tên Hồ Đầu Lĩnh lâm tràng.

Lâm tràng phương viên có mấy chục dặm, thả mắt nhìn đi, đều là lớn bằng cánh tay Tử Hương Mộc. Loại này mộc, mở ra vỏ ngoài về sau, hội (sẽ) chảy ra một loại óng ánh chất lỏng, đây chính là tử hương. Tử hương đi qua bào chế, thiêu đốt lúc lại phát ra nhàn nhạt mùi thơm ngát, người có ngưng thần thanh tâm hiệu quả, rất được võ giả yêu thích.

Tại một cái phòng ngự sâm nghiêm trong nhà đá, Lệ Trọng gặp được lâm tràng tràng trưởng, La Đại Thông.

La Đại Thông chỗ La gia, là một cái tiểu gia tộc, phụ thuộc vào Lệ gia. La Đại Thông có thể lên lâm tràng trưởng, tự nhiên có chỗ hơn người, hẳn là một võ giả, tu vi là Nhân Cực cảnh đệ tam trọng đỉnh phong.

La Đại Thông bên người, đứng đấy một cái hơn mười tuổi, ngọc tuyết đáng yêu tiểu nữ hài, đây là hãn độc sinh nữ nhi, La Tú Lệ.

Nhìn thấy Lệ Trọng, La Đại Thông trên mặt, lộ ra một tia thất vọng.

Lâm tràng bên trong tại, quái thú tập kích người sự tình, càng ngày càng tới tấp. La Đại Thông một mực hi vọng, Lệ gia có thể phái tới một cái Kim Bài đệ tử, đem chung quanh quái thú chém giết.

Trông trông mong đi, tới lại là một cái Đồng Bài đệ tử. Một cái mười hai tuổi Đồng Bài đệ tử, năng trông cậy vào hẳn làm cái gì? Không bị quái thú dọa khóc cũng không tệ rồi.

La Đại Thông thái độ, lãnh phai nhạt đi, nói rằng: "Lệ công tử, nói một chút người am hiểu nhất chiến đấu thủ đoạn, ta hảo an bài cho người công việc."

Lệ Trọng khoát khoát tay, từ tốn nói: "Không cần người an bài, ta đã nghĩ kỹ. Ta đi tọa trấn Hồ Khẩu Nham."

La Đại Thông còn không có lên tiếng, La Tú Lệ hi hi cười: "Lệ công tử, người biết Hồ Khẩu Nham chung quanh có cái gì sao? Ta cho người biết, Hồ Khẩu Nham chung quanh, có ba bầy quái thú. Một đám là huyết tình báo, một đám là Thiết Tí Viên, một đám là gai bạc phong. Người chạy đến Hồ Khẩu Nham đi, hoàn toàn chính là cho bọn chúng đưa thịt đi!"

La Đại Thông trừng nữ nhi của mình một chút, La Tú Lệ thề lưỡi.

La Đại Thông từ tốn nói: "Lệ công tử, nhìn ra được, người là nóng lòng lập công. Nhưng, người tu vi còn cạn, không cách nào tọa trấn Hồ Khẩu Nham loại này hiểm địa. Người hay là đến tử hương rừng đi, bảo hộ chặt cây công nhân đi."

Lệ Trọng chậm rãi nói rằng: "Ý ta đã quyết. La tràng trưởng không cần nhiều lời."

La Đại Thông trong mắt lóe lên một chút giận dữ, từ tốn nói: "Tốt tốt tốt, đã Lệ công tử khư khư cố chấp, ta cũng không nhiều lời. Người liền đi tọa trấn Hồ Khẩu Nham đi."

Lệ Trọng khề gật đầu, nói rằng: "Người nơi này, hẳn là có quái thú tài liệu cận kề. Hiện tại, người đem những quái thú này tài liệu cận kề, đưa cho ta xem."

La Đại Thông nhìn La Tú Lệ một chút.

La Tú Lệ quay người nhập đi, rất mau đem tới một quyển da thú, phía trên ghi lại, đang là quái thú tư liệu. Bao quát quái thú vị trí, còn có vài đầu cường đại nhất quái thú sức chiến đấu ước định.

Lệ Trọng cầm qua tư liệu, khề gật đầu, quay người mà đi.

La Tú Lệ nhìn xem Lệ Trọng bóng lưng, nói rằng: "Cha, người thật làm cho hẳn đi chịu chết a!"

La Đại Thông cười lạnh một tiếng, nói rằng: "Chính hẳn muốn chết, ta ngăn được a? Chỉ là Đồng Bài đệ tử, tự cuồng vọng như vậy, người này chủ định không có cái gì đại thành tựu, chết thì đã chết, đối với gia tộc căn bản không có ảnh hưởng."

La Tú Lệ thề lưỡi. Nàng rất ít gặp đến phụ thân như thế nổi giận.

Suy nghĩ một chút, La Tú Lệ nói rằng: "Cha, lúc buổi tối, người vẫn là đi một chuyến Hồ Khẩu Nham đi. Cái này Lệ Trọng, dù sao cũng là Lệ gia Đồng Bài đệ tử, nếu như ngày đầu tiên tự chết tại chúng ta nơi này, chúng ta cũng tránh không được xử phạt."

La Đại Thông con giận còn sót lại chưa tiêu, hừ một tiếng.

La Tú Lệ lại vừa cười vừa nói: "Cha, cái này Lệ Trọng khả năng không phải phổ thông Đồng Bài đệ tử. Ta vừa rồi, chỉ ra Hồ Khẩu Nham ba bầy quái thú, nhưng ánh mắt của hẳn mấy may đều không có biến. Tại sao ta cảm giác đến, hẳn là đã tính trước."

La Đại Thông khinh thường nói: "Coi như là Ngân Bài đệ tử, tọa trấn Hồ Khẩu Nham thời điểm, cũng là nom nớp lo sợ. Hẳn chỉ là một cái Đồng Bài đệ tử, còn đã tính trước? Hẳn đây là cuồng vọng!"

La Tú Lệ hi hi cười, nói rằng: "Cha, không nên tức giận nha. Ta làm cho ngươi ăn ngon, để ngươi bớt giận đi."

...

Hồ Khẩu Nham, tên như ý nghĩa, tựa như là một con cạp bồn máu miệng rộng. Từng khối sắc bén cao ngất tảng đá, tựa như là lão hổ răng.

"Ồ —— "

"Ngao —— "

Lệ Trọng vừa vừa bước vào Hồ Khẩu Nham, liền nghe đến từng đợt quái tiếng thú gào. Mặc dù sắc trời ban ngày, nhưng loại này thê lương thú rống, y nguyên làm cho lòng người rất sợ sợ.

Lệ Trọng tại trên một tảng đá lớn, tìm được một cái huyết động, hang động rất là khô mát, thoáng qua quét dọn một chút, liền có thể ở nhập đi. Xếp bằng ở cửa hang, nghe từng tiếng thú rống, Lệ Trọng trên mặt lộ ra mỉm cười.

Hắn lẩm bẩm nói: "Thật nhiều quái thú. Nơi này không sai."

Đang khi nói chuyện, Lệ Trọng ánh mắt bỗng nhiên lóe lên, nắm lên một khối đá, hung hăng hướng phía một bụi cỏ đập tới.

"Oa!"

Một cái tiểu Thiết Tí Viên nhảy căng lên, chạy trốn tới trong rừng rậm.

Lệ Trọng nhìn xem Thiết Tí Viên cái bóng, như có điều suy nghĩ: "Vừa đến Hồ Khẩu Nham, tựa bị phát hiện. Đêm nay, lĩnh hội giết."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Cái này là bọc nào đao pháp!

Thái dương tây xuống.

Hồ Khẩu Nham rất nhanh lâm vào một vùng tăm tối bên trong. Chung quanh yên tĩnh, từng đôi lóe ra hung tàn quang mạng con mắt, vô thanh vô tức xuất hiện, chậm rãi hướng phía Lệ Trọng ép tới.

"Rốt cuộc đã đến a?"

Lệ Trọng ngồi xếp bằng bất động, yên lặng chờ đợi.

Hắn tu luyện chiến kỹ, chỉ có một bộ Cuồng Phong đao pháp, cũng không có tu luyện tới khinh thân công pháp, tại tốc độ phía trên, không cách nào cùng quái thú đánh đồng. Bởi vậy, hắn lẳng lặng mà ngồi ở chỗ này, lấy thân làm mồi, chờ đợi lấy quái thú đến.

Một cái bóng, vô thanh vô tức lướt qua mười trượng khoảng cách, hướng phía Lệ Trọng đánh tới.

Đây là máu mẹ đầy đầu con ngươi báo.

Trưởng thành Huyết Tinh Báo, sức chiến đấu có thể so với Nhân Cực cảnh đệ nhị trọng sơ kỳ võ giả. Nó chỗ đáng sợ nhất, tựa là tốc độ nhanh, hai ba mươi trượng khoảng cách, chớp mắt tức đến.

Đồng thời, tất nhào ở giữa, vô thanh vô tức, tựa liền tiếng xé gió đều rất nhỏ.

Huyết Tinh Báo rất nhanh tới gần.

Lệ Trọng y nguyên ngồi xếp bằng, chờ Huyết Tinh Báo đi vào trước người năm thước thời điểm, trong tay trường đao nhẹ nhàng gạt ra.

"Phốc!"

Một tiếng vang nhỏ, Huyết Tinh Báo cổ đã bị cắt, máu tươi phun ra, nặng nề mà ngã xuống đất.

"Sa sa sa!"

Huyết Tinh Báo phun ra ngoài máu tươi, nhất thời kích thích đến chung quanh báo nhóm, theo trận trận rất nhỏ tiếng xé gió, từng đầu Huyết Tinh Báo hướng phía Lệ Trọng đánh tới.

"Thật là muốn chết."

Lệ Trọng nhẹ nhàng nói một câu.

Những này Huyết Tinh Báo tốc độ, mặc dù nhanh vô cùng, nhưng so với Tê Phong Xà, còn kém một đoạn. Lệ Trọng thực lực bây giờ, liền Tê Phong Xà đều có thể chém giết, chỉ là Huyết Tinh Báo lại đáng là gì. Chỉ cần báo vương không xuất động, có bao nhiêu giết bao nhiêu.

Trường đao vung ra.

Cuồng Phong đao pháp tiêu thành thời điểm, Lệ Trọng thi triển đao pháp thời điểm hội (sẽ) cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy. Nhưng, đao pháp đại thành về sau, Lệ Trọng xuất đao thời khắc, nhưng là hời hợt, phong thanh rất rất nhỏ.

Phong thanh nhỏ đi, nhưng uy lực nhưng là càng đáng sợ.

Lệ Trọng mỗi một đao, đều vừa nhanh vừa chuẩn lại hung ác, vô luận Huyết Tinh Báo nhào tới tốc độ bao nhanh, trường đao đều sẽ chính xác cắt cổ họng của bọn nó, mang đi tính mạng của bọn nó.

Cắt yết hầu, có thể dùng nhỏ nhất khí lực giết địch.

"Phốc phốc phốc —— "

Tật nhào mà đến Huyết Tinh Báo, trên cổ không ngừng phun ra máu tươi, sau đó tự ngã rơi xuống mặt đất, không nhúc nhích, máu tươi đem nham thạch nhuộm thành huyết hồng chi sắc.

"Hai mươi đầu, hai mươi một con. . ."

Lệ Trọng yên lặng đếm lấy.

Theo tư liệu, Huyết Tinh Báo hết thảy có ba mươi lăm người đứng đầu, cộng thêm một đầu báo vương, bàn bạc ba mươi sáu con.

Rất nhanh, Lệ Trọng đã chém giết hai mươi chín người đứng đầu.

"Ngao!"

Một tiếng rống to xuất hiện, rừng cây vì đó chấn động.

Theo rống to, một bóng người cao to xuất hiện, chính là Huyết Tinh Báo vương. Báo vương thân thể, so phổ thông báo cao lớn gấp đôi, trên người nó nồng đậm sát khí, cơ hồ muốn hình thành một trận gió.

Huyết Tinh Báo vương nhìn chăm chăm Lệ Trọng, trong ánh mắt tất cả đều là lạnh lẽo chi sắc. Vừa rồi, trong thời gian thật ngắn, Lệ Trọng đã chém giết hai mươi chín người đứng đầu Huyết Tinh Báo, cả một tộc nhóm cơ hồ bị giết tuyệt, cái này khiến nó có thể nào không giận.

Báo vương giận dữ, gió tanh nổi lên bốn phía.

Trong cuồng phong, Huyết Tinh Báo vương thân thể cao lớn, giống như là không cần thời gian, lập tức liền vượt qua ba mươi trượng khoảng cách, hai cái thô to như thùng nước móng vuốt hướng phía Lệ Trọng vỗ xuống.

"Tốc độ thật nhanh!"

Lệ Trọng động dung.

Cái này Huyết Tinh Báo vương tốc độ, tiếp cận Tê Phong Xà. Phải biết, Tê Phong Xà chỉ có cõ ngón tay, mà cái này Huyết Tinh Báo, nhưng là chiều cao hai trượng quái vật khổng lồ.

Như thế một cái thân thể cao lớn, chạy ra tốc độ nhanh như vậy, thật sự là nghe rợn cả người.

Lệ Trọng không chút hoang mang, đứng lên, xuất đao.

Đao quang như tuyết, lóe lên một cái rồi biến mất.

"Phốc!"

Huyết Tinh Báo vương trên miệng, xuất hiện một đạo thật dài vết thương, máu tươi rơi xuống như mưa.

"Không hổ là báo vương, thế mà tránh qua ta một đao."

Lệ Trọng con mắt khẽ híp một cái. Hắn vừa rồi một đao, là muốn cắt đứt báo vương yết hầu, không nghĩ tới đầu này báo vương phản ứng cực nhanh, trường đao tới người thời điểm, xoay bỗng nhúc nhích đầu, tránh đi yếu hại.

Lệ Trọng đập ra, nghĩ nhất cổ tác khí giết chết báo vương, nhưng thân thể vừa mới di động, một đầu thật dài cánh tay, đột nhiên từ không trung xuất hiện, móng dài như kiếm, hướng phía hắn cầm tới.

Lệ Trọng xoay tay lại một đao.

"Đình!"

Một tiếng vang thật lớn về sau, một đầu thân cao hơn một trượng cự viên, trên không trung lật ra một cái bồ nhào, nhẹ nhàng linh hoạt rơi xuống trên một khối nhám thạch, hai con mắt bên trong chớp động lên về phía hoạt.

Đây là Thiết Tí Viên vương.

Vượt trí lực, so báo cao hơn ra không ít. Đầu này Thiết Tí Viên vương, nhìn thấy Lệ Trọng cùng Huyết Tinh Báo vương chém giết, thế là tự xuất thủ tập kích Lệ Trọng, muốn nhất cử giết chết Lệ Trọng. Nhưng nó không nghĩ tới, Lệ Trọng phản ứng nhanh như vậy, xoay tay lại một đao đỡ được công kích của nó.

"C-K-Í-T..T...T!"

Thiết Tí Viên vương khẽ kêu một tiếng.

Rất nhanh, trong rừng rậm truyền đến sần sật thanh âm, từng đầu Thiết Tí Viên đập ra, hướng phía Lệ Trọng mà đi. Mà Thiết Tí Viên Vương Hòa Huyết Tinh Báo vương cũng hỗn tạp trong đó, hướng phía Lệ Trọng phát động công kích.

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, trường đao xuất liên tục.

"Phốc phốc phốc!"

Từng đầu Thiết Tí Viên bị giết chết.

Thiết Tí Viên vương trong mắt lóe ra giao hoạt chi sắc, mặc dù tay kế tiếp cái chết mắt, nhưng nó y nguyên không chút hoang mang. Nó là sở trường ở dưới tính mệnh, đến tiêu hao Lệ Trọng lực lượng. Các loại (chờ) Lệ Trọng lực lượng tiêu hao đến không sai biệt lắm, nó liền có thể tùy tiện đánh giết Lệ Trọng.

Lệ Trọng là nhân vật bậc nào, trong nháy mắt tự xem thấu ý nghĩ của nó, trong lòng âm thầm buồn cười.

Hắn tu luyện công pháp, chính là Luyện Thể quyết, lực lượng vô cùng lớn, chân khí kéo dài. Đầu này Thiết Tí Viên vương, nghĩ tiêu hao hết lực lượng của mình, đơn giản tự là trò cười.

Lệ Trọng liên tục xuất đao, thời gian cực ngắn bên trong, lại chém giết hơn hai mươi người đứng đầu Thiết Tí Viên.

"C-K-Í-T..T...T!"

"Ngao!"

Lúc này, Huyết Tinh Báo Vương Hòa Thiết Tí Viên vương rốt cục xuất ra chính thức bản sự, hai đầu Cự Thú cùng nhau tru lên, lông tóc dựng đứng, thân thể mang theo một trận cuồng phong đánh tới.

Lệ Trọng quát: "Đến hay lắm! Giết!"

Trường đao chấn động, trong chớp lát tám tám sáu sáu tư đạo ánh đao bắn ra bốn phía mà ra!

"Ngao!"

Hai đầu Cự Thú cùng nhau hét thảm một tiếng, máu tươi phun ra, thân thể cao lớn ngược lại lùi ra ngoài, trong nháy mắt tự biến mất tại rừng cây phía trên.

Bọn chúng chạy trốn!

Lệ Trọng đuổi không kịp, chỉ không trơ mắt nhìn bọn chúng ly khai.

"Bạch!"

Một bóng người đột nhiên tới, chính là La Đại Thông.

La Đại Thông nghe được quái thú gào thét, trước tiên chạy tới, chuẩn bị cứu đi Lệ Trọng. Nhưng hán chạy đến thời điểm, thả mắt nhìn đi, chỉ có một chỗ thi thể quái thú.

"Cái này, cái này. . ."

La Đại Thông nhìn trên mặt đất thi thể quái thú, hán liếc mắt liền nhìn ra, hết thấy có hai mươi chín người đứng đầu Huyết Tinh Báo, hai mươi bảy người đứng đầu Thiết Tí Viên, bọn chúng nguyên nhân của cái chết, đều là yết hầu bị cắt.

La Đại Thông nhìn một chút, yết hầu một trận ngứa, thấy lạnh cả người từ đáy lòng của hán thăng ra. Hết thấy năm mươi sáu người đứng đầu quái thú, mỗi một người đứng đầu quái thú thực lực, đều tương đương với một người cực cảnh đệ nhị trọng võ giả, đây là một cỗ lực lượng khổng lồ. Nhưng cái này hơn năm mươi người đứng đầu quái thú, lại bị từng cái cắt yết hầu, cái này là bực nào thực lực, cỡ nào đạo pháp!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Làm hán nha hoàn

La Đại Thông nhìn xem Lệ Trọng, trong lòng run rẩy.

Không đến thời gian nửa nén hương bên trong, tụt chém giết năm mươi sáu đầu quái thú, loại này sát phạt quả đoán tâm tính, loại này cường hoành sức chiến đấu. . . Đây chính là một cái sát thần a.

Chính mình lúc trước, thế mà xem thường hán, thật sự là mắt bị mù. Nếu như Lệ Trọng nhìn chính mình không vừa mắt, thuận tay cho mình một đao, hậu quả kia đơn giản không dám tưởng tượng. . .

La Đại Thông trong lòng một trận bất an.

Tu vi của hán, mặc dù đạt đến Nhân Cực cảnh đệ tam trọng trung kỳ, nhưng đứng tại Lệ Trọng trước mặt, y nguyên cảm giác được run chân.

Lệ Trọng liếc mắt La Đại Thông một chút.

Hán có thể cảm giác được, La Đại Thông rất khản trương.

Lệ Trọng nói rằng: "La tràng trưởng, những quái thú này, lưu lại cho ta hai đầu nướng ăn. Còn lại, ngại tìm người kéo về đi được rồi."

Nghe được Lệ Trọng nói chuyện, La Đại Thông thở phào nhẹ nhõm.

Lệ Trọng cho áp lực của hán thực sự quá lớn.

La Đại Thông phát ra một tiếng kêu nhỏ, rất nhanh có mấy trăm đại hán chạy tới. Những đại hán này, đều là Lâm Tràng thợ đồn củi người, mặc dù không là võ giả, nhưng từng cái thân thể cường tráng, gánh một chút vật nặng hoàn toàn không là vấn đề.

La Đại Thông nữ nhi, La Tú Lệ cũng tới.

Nhìn xem đầy đất thi thể quái thú, tiểu nữ hài cả kinh miệng đều không thể chọn.

Mấy trăm cái tráng hán, tại mấy cái quân sự chỉ huy xuống, năm sáu người một tổ, riêng phần mình nâng lên một đầu quái thú. Rất nhanh, bọn hán liền đem thi thể quái thú nâng lên, chậm rãi ly khai.

La Đại Thông đi vào Lệ Trọng bên người, nói rằng: "Lệ công tử, Huyết Tinh Báo vương cùng Thiết Tí Viên vương có chưa từng xuất hiện?"

Lệ Trọng gật gật đầu.

La Đại Thông hít vào một ngụm khí lạnh.

Mỗi một đầu Thú Vương, đều tương đương với một người cực cảnh đệ tam trọng hậu kỳ võ giả. Tính cả phòng ngự của bọn nó lực lượng, bọn chúng có thể cùng Nhân Cực cảnh đệ tam trọng đỉnh phong võ giả một trận chiến.

Hai đầu Thú Vương liên hợp lại, có thể tùy tiện giết chết Ngân Bài đệ tử.

Nhưng, hai cái Thú Vương xuất hiện, Lệ Trọng y nguyên thật tốt. Điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ, Lệ Trọng thực lực cường đại, để hai đầu Thú Vương đều không thể không lui.

Đây là một cái Đồng Bài đệ tử sao?

Loại bản lĩnh này, bất kỳ cái gì một cái Ngân Bài đệ tử, đều muốn theo không kịp! Coi như cùng Kim Bài đệ tử so sánh, chỉ sợ cũng sẽ không thua kém quá nhiều!

La Đại Thông ổn định tâm thần, nhắc nhở: "Lệ công tử, hai đầu Thú Vương không chết, bọn chúng khẳng định hội (sẽ) ngóc đầu trở lại, ngươi nhất định phải cẩn thận bọn chúng đánh lên. Còn có, Hồ Khẩu Nham tam đại quái trong bảy thú, cường đại nhất là Ngân Thứ Phong.

Cái này Ngân Thứ Phong, bình thường sẽ rất ít xuất động, nhưng ở hai đầu Thú Vương cổ động phía dưới, bọn chúng rất có thể sẽ bay ra ngoài đối phó ngươi. Ta có một kiện không sai giáp da, chờ sau đó đưa tới cho ngươi. . ."

Lệ Trọng gật đầu, phát tay để hân ly khai.

La Đại Thông nắm lên nữ nhi, một đường bay lượn, rất nhanh trở về tới thạch ốc. Toàn bộ Lâm Tràng bên trong, toà này thạch ốc, là chỗ an toàn nhất, bên ngoài có tầng tầng cơ quan phòng ngự, coi như là Huyết Tinh Báo vương cùng Thiết Tí Viên vương đến đây, cũng khó nịnh nọt chỗ.

La Đại Thông từ một cái tủ treo quần áo bên trong, tìm ra một kiện màu đen giáp da. Cái này trên bì giáp, có từng đạo đường vân, ở giữa tựa hồ có sức mạnh đang lưu chuyển, thần bí khó lường.

La Tú Lệ khó hiểu nói: "Cha, cái này giáp da, là tổ tông truyền thừa, là lá bài tẩy của ngươi một trong. Ngươi vì sao tặng nó cho Lệ Trọng?"

La Đại Thông cười nhạt một tiếng, nói rằng: "Cái này Lệ Trọng, tuổi còn nhỏ, tự nắm giữ như thế lực chiến đấu mạnh mẽ, tiền đồ bất khả hạn lượng. Loại nhân vật này, có cần phải kết giao một chút. Về sau, hân thân ở cao vị thời điểm, thoáng dúi đất một chút, La gia chúng ta tự cường đại lên."

La Tú Lệ bĩu môi.

La Đại Thông chậm rãi nói rằng: "Nếu như cái này Lệ Trọng, có thể đem Ngân Thứ Phong tiêu diệt, điều này nói rõ, tiềm lực của hân, không thể so với Kim Bài đệ tử thấp. Nữ nhi, đến lúc đó, ta sẽ để cho ngươi đến bên cạnh hân đi, làm một cái nha hoàn."

La Tú Lệ lập tức phản đối, nói rằng: "Cha, ngươi đây là đem nữ nhi hướng trong hố lửa đẩy a! Người này lại lãnh lại điên cuồng, ta mới không nguyện ý làm nha hoàn đâu."

La Đại Thông thần nhiên nói: "Vi gia tộc, chỉ có thể ủy khuất ngươi một chút. La gia chúng ta tình huống, ngươi cũng biết, trong gia tộc, chỉ có chi là mấy cái cơ sở chiến kỹ, còn có hai bộ không trọn vẹn nội công công pháp. Cho dù có tư chất xuất sắc người, cũng tìm không thấy chiến kỹ cùng công pháp tu luyện, gia tộc ngày càng lụn bại.

Ngươi là thất phẩm tư chất, cũng xem là không tệ. Đi theo Lệ Trọng bên người, hân cường đại, luôn có một ngày, sẽ cho ngươi chiến kỹ tu luyện. Đây cũng là gia tộc cường đại một cái cơ hội. Đối với tới nói, cũng là một cái cơ hội. Ngươi không thể bỏ qua."

La Tú Lệ đầu lung lay, nói rằng: "Ta hay là không muốn."

La Đại Thông chậm rãi nói: "Nữ nhi, tư chất không tệ, dung mạo cũng không tệ. Đồng thời, ngươi rất có thể có La gia lão tổ tông lực lượng huyết mạch, trên người có một loại không hiểu khí chất, rất dễ dàng để người chú ý. Ngươi biết, điều này có ý vị gì sao? Ý vị này, ngươi vừa đi ra khỏi đi, lập tức liền sẽ bị Lệ gia đệ tử cướp đi, trở thành nha hoàn. Những năm này, ta một mực đem ngươi lưu tại Lâm Tràng, chính là sợ ngươi bị người đoạt."

La Tú Lệ buồn bực nói: "Khó trách, ngươi lão là không để cho ta đi ra ngoài chơi."

La Đại Thông nói tiếp: "Kỳ thật, nếu như ngươi bị một cái Kim Bài đệ tử cướp đi, lại hoặc là dòng chính đệ tử cướp đi, đó cũng không phải chuyện xấu. Nhưng Kim Bài đệ tử cùng dòng chính đệ tử, nhân số rất ít. Đồng thời, bọn hân hành tung lợ lừng không cố định, cần bản không đụng tới bọn hân. Cái này Lệ Trọng, đã là ta nhìn thấy, có tiềm lực nhất người. Cho nên, ta cố ý để ngươi theo hân, làm nha hoàn."

La Tú Lệ im lặng mà nhìn mình lão cha.

Một hồi lâu, La Tú Lệ vô cùng đáng thương nói: "Cha, vạn nhất, hân là cái đồ biến thái làm sao bây giờ a. Ta sẽ chết."

La Đại Thông thần nhiên nói: "Ngươi sẽ không chết,, nhẫn một chút tự được."

La Tú Lệ nói: "Hân đánh ta làm sao bây giờ?"

La Đại Thông y nguyên thần nhiên nói: "Rất đơn giản, nhần."

La Tú Lệ tức giận đến giậm chân một cái, chạy trở về chính mình căn phòng bên trong.

La Đại Thông trên mặt lộ ra một tia thương tiếc. Nhưng, rất nhanh, thần sắc của hắn lại kiên định. Vì gia tộc, hi sinh một chút nữ nhi hạnh phúc, đây là đáng giá.

La gia, chính là đại năng hậu duệ, chắc chắn quật khởi.

Hồ Khẩu Nham.

Lệ Trọng ngồi xếp bằng, trong tay là một kiện màu đen giáp da.

Cái này giáp da, là La Đại Thông đưa tới.

Lệ Trọng nhìn xem trên bì giáp đường vân, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc. Hắn biết, cái này giáp da, tên là Linh Văn Giáp, lực phòng ngự so phổ thông giáp da cường đại mấy chục lần. Mà giá cả, thì so phổ thông giáp da đắt nghìn lần.

Đây là có tiền cũng khó mua được bảo bối.

"Cái này La Đại Thông, nhìn một cái, tựa là một cái người rất sáng suốt. Như thế một cái người tinh minh, thế mà đem một kiện linh văn giáp da đưa cho ta, trong đó tất có kỳ quặc. Hắn hình chính là cái gì đâu?"

Lệ Trọng trong lòng suy nghĩ.

Suy nghĩ một trận, Lệ Trọng đem linh văn giáp da mặc vào.

Nhìn qua thật mỏng giáp da, mặc lên người, lại có một loại nặng nề cảm giác, phảng phất có thể chống cự một khối vạn cân cự thạch oanh kích.

Lệ Trọng động dung, nhìn không được tán thán nói: "Thật kỳ diệu Linh Văn Giáp. Cái này giáp da, chẳng những có thể lấy tăng lên rất nhiều lực phòng ngự, với lại có thể ngưng tụ thiên địa tinh khí. Mặc nó tu luyện, có không ít chỗ tốt."

Lệ Trọng nghĩ đến, bắt đầu tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Lập tức tám mươi đao

Cảnh ban đêm nặng nề.

Lệ Trọng nhắm thụ lấy thật lớn thống khổ, tại tu luyện Luyện Thể Quyết.

"Ông —— "

Một hồi kỳ dị thanh âm, truyền vào Lệ Trọng trong lỗ tai.

Lệ Trọng nhẹ nhàng thở ra một hơi, buông tha cho tu luyện.

Ngay tại hắn định chỉ lúc tu luyện, một mảnh mây đen, đột nhiên từ không trung mà đến, lập tức đã đến hắn đỉnh đầu. Sau một khắc, mây đen đột nhiên rơi xuống!

"Ngân Thứ Phong!"

Lệ Trọng lập tức hiểu được.

"Giết!"

Lệ Trọng xuất đao.

Ngân Thứ Phong có thể phi hành, tốc độ của nó so Huyết Tinh Báo Vương nhanh hơn bên trên một điểm. Đối mặt loại vật nhỏ này, muốn chạy trốn đều khó có khả năng, sống sót biện pháp duy nhất, tựa là đem sở hữu Ngân Thứ Phong giết chết!

Ánh đao nổ lên, cuồng phong cuốn quét, một mảnh Ngân Thứ Phong bị giết chết.

"Ông ông ông —— "

Ngân Thứ Phong không ngừng đập xuống, lại không ngừng bị Lệ Trọng giết chết.

Lúc này thời điểm, tựa cho thấy Cuồng Phong Đao Pháp uy lực. Cuồng Phong Đao Pháp thi triển thời điểm, có thể kéo không khí, sinh ra trận trận cuồng phong đến. Bình thường thời điểm chiến đấu, loại này cuồng phong là không có gì dùng. Nhưng dùng để đối phó Ngân Thứ Phong, loại này cuồng phong có thể tựu diệu dụng nhiều hơn rồi, tại cuồng phong cuốn quét phía dưới, Ngân Thứ Phong muốn chạy trốn đều làm không được.

Rất nhanh, Lệ Trọng bên chân rơi xuống từng tầng xác ong.

"Ông ông ông —— "

Lại một hồi vỗ cánh chi tiếng vang lên. Lần này xuất hiện thanh âm, so về trước trước thanh âm bén nhọn rất nhiều, theo thanh âm, mấy cái hài nhi nắm đầm lớn Ngân Thứ Phong ngang nhiên đập xuống.

Đây là Phong Tướng!

Ngân Thứ Phong bày ở bên trong, sức chiến đấu mạnh nhất chính là Phong Vương. Thứ hai, tựa là Phong Tướng. Lần này xuất hiện, đúng là Phong Tướng, hình thể so bình thường Ngân Thứ Phong lớn, tốc độ cũng nhanh nhiều lắm, tương ứng, lực chiến đấu của bọn nó, cũng so bình thường phong cường đại hơn nhiều.

Bốn chỉ Phong Tướng đột nhiên phân đột nhiên hợp, vĩ gian gai bạc như là một thanh tiểu chủy thủ, hướng phía Lệ Trọng đâm tới.

Những Phong Tướng này, vậy mà hiểu được một điểm hợp kích chi thuật, công kích thời điểm, đúng lúc là theo Đông Nam Tây Bắc bốn phương tám hướng mà đến.

Lệ Trọng thân hình vẫn không nhúc nhích, trường đao vung lên, giết chết hai cái Phong Tướng.

Còn lại hai cái Phong Tướng, thừa cơ mà vào, gai bạc hung hăng triết đến Lệ Trọng trên người.

"Đình Đình!"

Gai bạc phát ra hai tiếng nhẹ vang lên, rõ ràng không cách nào triết nhập. Nguyên lai, Lệ Trọng trên người Linh Văn giáp, nhìn về phía trên hơi mỏng một tầng, nhưng lại cứng cỏi dị thường, Phong Tướng gai bạc căn bản không làm gì được.

Lệ Trọng mỉm cười.

Cái này tại dự liệu của hắn bên trong. Nếu không, hắn căn bản sẽ không để cho hai cái Phong Tướng cận thân.

Trường đao lại vung, cuối cùng hai cái Phong Tướng, cũng bị gọt thành hai nửa.

"Ông —— "

Bốn chỉ Phong Tướng vừa chết, mây đen Ngân Thứ Phong, nhất thời một oanh mà tán, rất nhanh biến mất không thấy.

Lệ làm rõ lý thoáng một phát xác ong, tiếp tục tu luyện.

Đêm dài chậm rãi đi qua, phương đông hơi sáng.

"Ti —— "

Lệ Trọng thật sâu hút vào một hơi, thật lâu về sau, lại chậm rãi theo nhỏ ra, bạch khí như kiếm, như mũi tên, phun đã đến ba thước có hơn, vừa rồi chậm rãi tiêu tán.

"Một đêm tu luyện, lại tiến bộ một điểm."

Lệ Trọng kiểm tra một chút, đối với tiến độ tu luyện của mình, rất là thoả mãn. Hắn tốc độ tu luyện, chỉ sợ so Lục phẩm tư chất người, đều phải nhanh hơn một ít.

Nếu như hắn sử dụng Tội Thể dược vật, tốc độ tu luyện còn có thể nhanh hơn.

Bất quá.

Lệ Trọng cũng không có ý định sử dụng Tội Thể được vật.

Nhân Cực cảnh, danh như ý nghĩa, tựa là dựa vào một ngưng chân khí, đào móc ra người cực sâu nhất tiềm lực, đạt tới nhân thể cực hạn. Có sách cổ ghi lại, muốn muốn đạt tới nhân thể cực hạn, là không thể sử dụng được vật, chỉ có thể dựa vào chính mình một ngưng chân khí chậm rãi rèn luyện thân thể, rèn luyện ý chí, mới có thể đạt đến cực hạn.

Tại Nhân Cực cảnh, mà bắt đầu sử dụng được vật, tiến độ tu luyện tuy nhanh hơn rất nhiều, nhưng trụ cột hỗn tạp bất ổn. Trụ cột không tốt, nhất định tại võ đạo bên trên đi không xa.

Một câu, như một ít bổ sung nguyên khí thứ đồ vật có thể ăn, nhưng Tội Thể được vật không có thể ăn, cũng không thể dùng.

Mặt trời mọc lên ở phương đông.

Lệ Trọng xuất ra trường đao.

Cái này chuôi trường đao, chỉ là bình thường mặt hàng, thượng diện đã có không ít lỗ hồng. Bất quá, lưỡi đao y nguyên sắc bén, lóe ra một loại lẫm lẫm ác liệt khí tức.

"Bá bá bá —— "

Lệ Trọng bắt đầu luyện đao.

Vốn là thời gian dần qua, từng đao từng đao ra. Theo thời gian trôi qua, xuất đao tốc độ càng lúc càng nhanh, đến cuối cùng, tám tám sáu sáu đao lập tức phát ra, như là một đoàn hào quang nổ bùng.

Phát ra cuối cùng một đao, Lệ Trọng như có điều suy nghĩ.

Cuồng Phong Đao Pháp, lập tức phát ra 64 đao, tựa là đại thành chi cảnh. Còn nếu như có thể đủ trong nháy mắt phát ra chín chín tám mươi một đao, tựa là viên mãn chi cảnh, đạt đến đao pháp cực hạn.

Lệ Trọng hiện tại, có thể dễ dàng địa phát ra 64 đao. Nhưng, cũng chỉ là 64 đao rồi, muốn tỷ lệ phát sinh cao ra một đao, đều là không thể nào sự tình.

"Kinh mạch của ta, so với người bình thường kinh mạch chắc chắn khoáng đạt. Bộ này đao pháp, ta còn có thể thi triển được nhanh hơn. Trong nháy mắt chỉ có thể phát ra 64 đao, tuyệt đối không là cực hạn của ta."

Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy, dựa theo Cuồng Phong Khoái Đao pháp môn, vận chuyển chân khí.

Lần lượt vận chuyển về sau, Lệ Trọng chân khí trong cơ thể vận chuyển tốc độ, nhanh hơn một thành. Bình thường Tu Luyện giả, chân khí trong cơ thể nhanh hơn một thành, nhất định sẽ cảm giác được không thoải mái, thậm chí sẽ dễ cho kinh mạch chịu không được. Nhưng Lệ Trọng chân khí trong cơ thể nhanh hơn một thành về sau, hoàn toàn không có cảm giác đến dị thường.

"Bá!"

Lệ Trọng xuất đao.

Ánh đao như thác nước.

67 đao!

Lệ Trọng mỉm cười. Bất luận cái gì chiến kỹ, đều có tương ứng vận chuyển chân khí phương pháp. Cuồng Phong Khoái Đao, cũng giống như vậy. Chân khí trong cơ thể vận chuyển nhanh hơn, xuất đao tốc độ, tự nhiên mà vậy cũng nhanh hơn. Chân khí trong cơ thể hẳn vận chuyển tốc độ nhanh hơn một thành, lập tức phát ra đao, là hơn ra ba đao nhiều.

Lệ Trọng thi triển mấy đao, không có cảm giác đến dị thường, thoáng qua điều tức thoáng một phát, lại một lần nữa nhanh hơn chân khí vận chuyển tốc độ. Lúc này đây, vận chuyển tốc độ tăng lên hai thành.

Lệ Trọng lại một lần nữa phát ra.

Bảy mươi đao!

Kế tiếp, Lệ Trọng lần lượt tăng lên vận chuyển tốc độ.

Một canh giờ về sau, Lệ Trọng chân khí vận chuyển tốc độ, suốt tăng lên năm thành, lúc này thời điểm hẳn rất cực cảm giác được kinh mạch không thoải mái. Mà hẳn xuất đao tốc độ, cũng đạt tới lập tức tám mươi đao, khoảng cách viên mãn tám mươi một đao, chỉ kém một đao.

"Nếu như ta đem chân khí vận chuyển tốc độ, lại đề thăng thoáng một phát, có lẽ có thể lập tức phát ra tám mươi mốt đao. Bất quá, lập tức tám mươi đao, đã đầy đủ rồi. Không cần phải cường ép phát ra tám mươi mốt đao."

Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy.

Một hồi nhàn nhạt ngọt hương, đưa tới Lệ Trọng chú ý.

Lệ Trọng nhìn một chút, phát hiện ngọt hương nơi phát ra, dĩ nhiên là mấy cái Phong Tường thi thể.

Lệ Trọng nhặt lên một chỉ phong đem thi thể, phát ra bên trong có vài giọt mật ong. Phong Tường là sẽ không nhường mật, những mật ong này, hiển nhiên là Phong Tường nuốt đến trong bụng.

Lệ Trọng ném một giọt, cảm giác miệng đầy ngọt hương, tinh thần chịu nhất sáng.

Lệ Trọng mắt sáng rực lên.

"Lâm trường chung quanh, tất cả đều là Từ Hương Mộc. Loại này mật ong, chính là thu thập Từ Hương Mộc phấn hoa, sản xuất mà thành, có Ngưng Thần tĩnh tâm, đại bổ nguyên khí hiệu quả. Nếu như một ngày uống nửa chén, đối với tu luyện không thể nghi ngờ có lợi thật lớn." Lệ Trọng ánh mắt chớp động, trong nội tâm sinh ra một cái ý nghĩ đến.

Hắn chuẩn bị đi tổ ong, một lần hành động đem Ngân Thứ Phong tiểu sát, đem mật ong lấy đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Dâng lên mật ong

"Ta đến 37 lâm trường, là truy cầu đột phá. Lấy được những mật ong này, nói không chừng có thể cho tu vi của ta, tại trong thời gian ngắn đột phá đến Nhân Cực cảnh đệ tam trọng."

Lệ Trọng trong nội tâm vui sướng, quyết định chủ ý.

Cái này Hồ Khẩu Nham bên ngoài, còn có càng nhiều quái thú. Đến lâm trường trước khi, trong nội tâm đã chuẩn bị, giết sạch lâm trường trong phạm vi quái thú, lại đến lâm trường bên ngoài đi.

Không nghĩ tới, Ngân Thứ Phong mật ong, đối với tu luyện rõ ràng có hiệu quả. Kể từ đó, hắn tự không cần đi ra bên ngoài mạo hiểm rồi, chỉ cần tìm được mật ong là được.

Bất quá, Lệ Trọng cũng không có lập tức xuất phát.

Ngân Thứ Phong cực kỳ đáng sợ, nhưng nó có một cái nhược điểm, cái kia chính là tại buổi tối, thị lực rất kém cỏi. Thị lực kém, sức chiến đấu cũng trở nên rất kém cỏi. Tối hôm qua thời điểm, Lệ Trọng tự dễ dàng giết chết mấy ngàn cái Ngân Thứ Phong, cộng thêm bốn chỉ Phong Tường. Nếu như tại ban ngày, Lệ Trọng muốn giết chết nhiều như vậy Ngân Thứ Phong, khẳng định không thoải mái.

Lệ Trọng ý định đến tối, tái hành động.

Lệ Trọng cắt lấy mấy khối thịt thú vật, phóng tới trên lửa nướng.

Thịt còn không có nướng chín, La Đại Thông cứ tới đây rồi.

La Đại Thông nhìn thấy trên mặt đất, dày đặc một tầng Ngân Thứ Phong thi thể, kinh hãi.

Lệ Trọng nói ra: "La trường trưởng, có chuyện gì không?"

La Đại Thông gật gật đầu, nói ra: "Lệ công tử, ngươi nên biết, chúng ta lâm trường bên cạnh, tự là Phụng gia lâm trường. Phụng gia lâm trường gần đây, cũng bị quái thú tập kích, bởi vậy bọn hắn cũng phải ra đệ tử, đến đây tọa trấn. Lệ gia cùng Phụng gia từ trước đến nay không cùng, ngươi buổi tối phải cẩn thận, miễn cho lọt vào Phụng gia cao thủ tập kích."

Lệ Trọng trong nội tâm cả kinh.

Vân Thiên Thành bên trong, có ba cái võ đạo thể gia: Từ gia, Lệ gia cùng Phurong gia. Trong đó, thể lực lớn nhất, là Từ gia. Vân Thiên Thành thành chủ Từ Vạn Hào, đồng thời cũng là Từ gia gia chủ.

Lệ gia cùng Phurong gia thực lực, đều không sai biệt lắm. Hai nhà oán hận chất chứa quá sâu, đệ tử thường thường ước đầu. Lúc ở bên ngoài, hai nhà đệ tử nếu như gặp mặt, lập tức hội triển khai chém giết.

Lão Hồ Nham vị trí đặc biệt, cực kỳ tới gần Phurong gia lâm trường. Nếu như Phurong gia cao thủ, biết rõ Lệ Trọng tọa trấn Lão Hồ Nham, là rất có thể qua đến tập kích.

Lệ Trọng nói ra: "Phurong gia tọa trấn lâm trường, là nhị đẳng đệ tử, hay vẫn là tam đẳng đệ tử?"

Phurong gia đệ tử, cũng phân chia vi tam đẳng. Tam đẳng đệ tử, tương đương với Lệ gia Đồng Bài đệ tử. Nhị đẳng đệ tử, tương đương với Lệ gia Ngân Bài đệ tử. Mà nhất đẳng đệ tử, tắc thì tương đương với Kim Bài đệ tử. Đạt tới Lục phẩm tư chất, hay hoặc là mười tám tuổi, đạt tới Nhân Cực cảnh đệ tử trọng, trực tiếp trở thành dòng chính đệ tử.

La Đại Thông nói ra: "Hắn là Nhị cấp đệ tử, cụ thể tu vi cũng không biết."

Lệ Trọng thần sắc bình tĩnh.

Nhị cấp đệ tử, tương đương với Lệ gia Ngân Bài đệ tử, sức chiến đấu hay vẫn là rất cường đại. Bất quá, dùng hắn hiện tại sức chiến đấu, hoàn toàn không cần e ngại.

Mặt trời chậm rãi tây chìm, một ngày rất nhanh lại đi qua.

Lệ Trọng ăn hết mấy khối thịt thú vật, đem trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất, sau đó mặc vào hai trọng da thú giáp, tay mang theo hai cái mộc bình, hướng rừng rậm mà đi. Trong tay hắn hai cái mộc bình, là dùng để chờ mặt ong.

Lệ Trọng bắt đầu tìm kiếm Ngân Thứ Phong sào huyết.

La Đại Thông cho đi ra trong tư liệu, Ngân Thứ Phong đại khái vị trí, đã biểu thị đi ra. Buổi tối tìm kiếm tổ ong, có thể so với so sánh phiền toái, nhưng chỉ cần cẩn thận tìm, vẫn là có thể tìm được.

Một cái tiểu sơn cốc bên ngoài.

Lệ Trọng đánh giá chung quanh, trong lòng nghĩ nói: "Chung quanh Ngân Thứ Phong, là càng ngày càng dày đặc rồi. Ngân Thứ Phong sào huyết, có lẽ tại nơi này tiểu trong sơn cốc rồi."

Lệ Trọng xác định tốt vị trí, bắt đầu thu thập củi khô.

Hắn chuẩn bị đem củi khô đem đến trong sơn cốc nhen nhóm, dùng hỏa đến xua đuổi Ngân Thứ Phong.

"Cát!"

Đột nhiên, một đạo bóng đen hiện lên.

Lệ Trọng cả kinh, trong tay trường đao ném, bạch quang chiếu rọi lấy chung quanh, chiếu ra một cái màu vàng nhạt Cự Viên. Cự Viên thân hình lóe lên, đã biến mất tại trong sơn cốc.

"Thiết Tí Viên Vương!"

Lệ Trọng nhú mày.

Hắn bị Thiết Tí Viên Vương theo dõi rồi.

"Ông ông ông —— "

Trên bầu trời, truyền đến trận trận oanh ô thanh âm, mảng lớn mây đen bay tới.

Lệ Trọng trong nội tâm thầm hận: "Đáng giận. Nhất định là Thiết Tí Viên Vương người này, thông tri Phong Vương, cho nên Phong Vương phái ra Ngân Thứ Phong, chủ động công kích đến rồi."

Đã bị phát hiện rồi, vậy thì giết đi.

Lệ Trọng cầm lại trường đao, huy động lên đến.

Cuồng phong trận trận.

"Vù vù vù —— "

Trận trận cuồng phong, tại Lê Trọng bên người lượn lờ, tuyệt đại bộ phận Ngân Thứ Phong, đều bị cuồng phong cuốn đi. Chỉ có một phần nhỏ Ngân Thứ Phong, phá tan cuồng phong, nhưng lập tức đã bị trường đao giảo sát.

Lê Trọng chạy nhanh lấy.

Sơn cốc này cũng không lớn, theo miệng hang đến bên trong, chỉ có hơn hai trăm trượng. Lê Trọng chạy ra tầm hơn mười trượng, một mắt nhìn đi, tựa thấy được mấy cái phòng tổ ong bằng cái phòng ốc.

"Khá lắm "

Nhìn thấy lớn như vậy tổ ong, Lê Trọng thần sắc nhất thời ngưng trọng lên.

Phòng tổ ong bằng cái phòng ốc, bên trong Ngân Thứ Phong, khẳng định đạt đến một cái kinh người con số. Muốn muốn diệt hết những Ngân Thứ Phong này, tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng.

Bất quá, đều đã đi tới nơi này, Lê Trọng chỉ có thể kiên trì giết tiến vào.

Nhào đầu về phía trước Ngân Thứ Phong càng ngày càng nhiều.

Buổi tối, những Ngân Thứ Phong này thị lực rất kém cỏi, nhưng Phong Tượng thị lực hay vẫn là bình thường. Tại Phong Tượng dưới sự chỉ huy, Ngân Thứ Phong giống như là thủy triều từng kích mà đến.

Theo Ngân Thứ Phong càng ngày càng nhiều, Lê Trọng xuất đao tốc độ, cũng càng lúc càng nhanh.

Lập tức 50 đao!

Lập tức 60 đao!

Nổ lên ánh đao, còn có trận trận cuồng phong, giết chết rất nhiều Ngân Thứ Phong. Nhưng như vậy thi triển đao pháp, là cực kỳ hao phí lực lượng, Lê Trọng cảm giác được, chân khí trong cơ thể kịch liệt giảm bớt.

Một bên giết một bên đi, rất nhanh giết đến tổ ong trước khi.

"Ông ông —— "

Mất thấy Lê Trọng đi tới tổ ong trước, mấy cái Phong Tượng dốc sức liều mạng công kích. Lê Trọng cánh tay chấn động, trường đao phát ra bảy mươi đao, ánh đao như tuyết, lập tức đem mấy cái Phong Tượng giết chết.

Lê Trọng một cước đá vào.

"Oanh!"

Phòng tổ ong bằng cái phòng ốc, bị đá ra một cái lỗ hổng.

Ngân Thứ Phong như là thủy triều tuôn ra, dùng Lê Trọng đao pháp, đều không thể hoàn toàn phong tỏa, mấy chục chỉ Ngân Thứ Phong rơi xuống trên người. Cũng may, Lê Trọng trên người, có ba tầng da giáp, trong lúc nhất thời ngược lại sẽ không bị triết.

Lê Trọng phóng mắt nhìn đi, tại tổ ong bên trong, đã tìm được một chỗ màu vàng kim óng ánh chất lỏng.

Cái này là Ngân Thứ Phong mật ong rồi.

Lê Trọng trong lòng vui vẻ, nhanh chóng chém ra một đao, đem chung quanh Ngân Thứ Phong thanh lý không còn, sau đó rất nhanh hành động, đem hai cái mộc bình chứa đầy áp, lại đập lên nắp gỗ từ.

"Đi!"

Mật ong đến tay, Lê Trọng lập tức rút đi.

Ngân Thứ Phong chăm chú đuổi giết.

Lê Trọng thối lui đến một đầu sông nhỏ, lên vào đến trong sông. Theo dòng sông, lặn ra hai dặm về sau, cuối cùng thoát khỏi Ngân Thứ Phong đuổi giết.

Mở ra mộc bình, một hồi đậm đặc hương vị ngọt ngào truyền ra. Lê Trọng uống một ngụm, nhất thời cảm giác tinh thần chấn động, chân khí trong cơ thể, cũng hoạt bát gọi địa vận chuyển lại, cảm giác phi thường tuyệt vời.

"Thực là đồ tốt a."

Lệ Trọng nhin không được tán thưởng một tiếng.

"Xác thực là đồ tốt."

Một thanh âm truyền đến.

Theo thanh âm, một cái ngân y thiếu niên, theo trên một cây đại thụ rơi xuống, ngao ngễ nói ra: "Thành thành thật thật dâng lên mặt ong, ta có thể cho ngươi một thống khoái."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Đột nhiên tăng mạnh, Ngân Thử Phong trả thù

Lệ Trọng ánh mắt ngưng tụ.

Cái này ngân y thiếu niên, hiển nhiên sớm tựu tiềm phục tại trên đại thụ. Người này đem toàn thân khí tức, đều thu liễm, như là một đoạn nhánh cây, Lệ Trọng rõ ràng không có phát hiện.

Đây là một cái rất đối thủ cường đại.

Lệ Trọng nói ra: "Ngươi là Phương gia người."

Ngân y thiếu niên từng bước một tiếp cận, trong miệng nói ra: "Đúng vậy. Bản thân, chính là Phương gia nhị đẳng đệ tử Phương Đông. Trước khi chết, lại để cho ngươi biết thoáng một phát tên của ta, cũng tốt cho ngươi được chết một cách thống khoái một điểm."

Lệ Trọng không nói gì, đề đao mà đứng.

Phương Đông từng bước một bức tới.

"Đồng đồng đồng!"

Hắn cố ý dẫm mạnh chân, trùng trùng điệp điệp tiếng bước chân, giống như là từng nhát nhịp trống, áp bách lấy Lệ Trọng tâm linh.

Lệ Trọng cười lạnh một tiếng.

Hắn tu luyện Luyện Thể Quyết, mỗi ngày đều tại trong thống khổ vượt qua, cái này lại để cho ý chí của hắn càng ngày càng hơn cứng cỏi. Cái này Phương Đông, muốn dựa vào chính là tiếng bước chân, mang cho hắn áp lực, không thể nghi ngờ là chê cười.

Lệ Trọng đột nhiên tiến lên trước hai bước.

"Ân?"

Phương Đông trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức ha ha cười ra tiếng: "Tiểu tử, ngươi là ngại chính mình bị chết không đủ nhanh, muốn đưa tới cửa đến nhận lấy cái chết? Ta cái này sẽ thanh toán. . ."

"Phốc!"

Phương Đông lời còn chưa nói hết, trước mắt đột nhiên nổ lên một đoàn hào quang!

Đây là ánh đao!

Phương Đông nhất thời khắp cả người phát lạnh.

"Tránh, tránh a!"

Phuong Đông trong nội tâm gào thét lớn, muốn né tránh.

Nhưng hắn né tránh ý niệm trong đầu vừa mới sinh ra, toàn thân đã kịch liệt đau nhức, trước mắt lờ mờ. Hắn cuối cùng chứng kiến một cái tràng cảnh, là thân thể của mình, biến thành từng khối, rơi xuống đất.

Lệ Trọng thu đao.

Đối với Phuong Đông, hắn xem đều không cần xem, đã biết rõ thi thể khẳng định bị chặt thành mấy chục khối, đã chết được không thể lại chết rồi.

Cái này Phuong Đông thực lực, cùng Lệ Tiêu không sai biệt lắm, vốn dùng thực lực của hắn, là có thể ngăn cản Lệ Trọng hai ba đao. Nhưng Phuong Đông căn bản không biết, Lệ Trọng đã đem một bộ Bạch cấp Hạ phẩm đao pháp, tu luyện đến tiếp cận viên mãn chi cảnh, hoàn toàn có thể vượt cấp giết địch. Khinh thị một cái giá lớn, tựa là lập tức bị chặt thành mấy chục khối.

"Bộ này Cuồng Phong Khoái Đao, thoảng cái đem người chém thành mấy chục khối, thống khoái là thống khoái, nhưng cảm giác không cần phải. Chính thức lúc giết người, một đao là đủ rồi, liên tục chém người mấy chục đao, chỉ biết lãng phí lực lượng. Chờ ta tu luyện tới viên mãn về sau, một lần nữa suy diễn thoảng một phát bộ này công pháp, nhìn xem có thể hay không giảm bớt xuất đao số lần, gia tăng xuất đao tốc độ."

Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy.

Một lúc lâu sau, Lệ Trọng phản hồi Hồ Khẩu Nham.

Đưa đến một khối Đại Thạch đầu, đem cửa động phong bế ở, Lệ Trọng bắt đầu tu luyện Luyện Thể Quyết.

"Ti —— "

Theo một hơi hút vào, Lệ Trọng cảm giác được, chân khí trong cơ thể của mình, vậy mà gia tăng lên một chút. Bình thường, muốn gia tăng những chân khí này, ít nhất cũng cần một ngày. Nhưng hiện tại, chỉ là vận chuyển thoảng một phát công pháp là được rồi.

Không hề nghỉ ngơi, đây là mật ong tác dụng.

Một canh giờ trước khi, Lệ Trọng uống một ngụm mật ong, hiện tại, hắn vận chuyển công pháp thời điểm, cái này khẩu mật ong bên trong tinh khí, rất nhanh hóa thành chân khí.

Nửa nén hương về sau.

Mật ong tinh khí, đã bị luyện hóa hoàn tất. Lệ Trọng dừng lại tu luyện, lại uống một ngụm, tiếp tục luyện hóa.

Cái này mật ong bên trong tinh khí cực kỳ thuần khiết, có thể yên tâm luyện hóa, đối với thân thể không có bất luận cái gì chỗ hỏng.

Liên tục mấy canh giờ tu luyện, Lệ Trọng uống hết hai thùng mật ong, chân khí trong cơ thể suốt gia tăng một phần ba, thân thể mật ngoài chảy ra một tầng màu đen tạp chất.

Lệ Trọng mở mắt ra, trong lòng âm thầm kinh hãi.

Ngân Thứ Phong mật ong, đối với tu luyện quả nhiên có hiệu quả.

Tối hôm qua, một đêm tu luyện, tựa tương đương với một tháng.

Lệ Trọng đứng lên, lấy ra trường đao.

Chân khí gia tăng lên một phần ba, hắn muốn lại thử một chút, có thể hay không lập tức phát ra tám mươi một đao, đạt tới Cuồng Phong Khoái Đao viên mãn chi cảnh.

"Bá!"

Ánh đao đột nhiên nổ bung.

Lập tức bảy mươi chín đao!

Lại bạo!

Lập tức tám mươi đao!

Lần thứ ba thi triển.

Lập tức tám mươi một đao!

"Ha ha."

Lệ Trọng phát ra viên mẫn một đao, cả người trở nên phóng đảng, phát ra cườì dài một tiếng. Cuồng Phong Khoái Đao, ngoại trừ nhanh, còn có một cuồng. Lệ Trọng đi vào cái thế giới này, vẫn luôn là cẩn thận từng li từng tí, làm mỗi một sự kiện đều cân nhắc liên tục.

Nhưng Cuồng Phong Khoái Đao viên mẫn về sau, tức thì phát ra tám mươi mốt đao, ầm ầm bị Đao Ý ảnh hưởng, cả người khí tức, đều đã xảy ra một ít vi diệu biến hóa, trở nên hào phóng.

"Ngân Thứ Phong mật ong, thực là đồ tốt."

Lệ Trọng trong nội tâm, sinh ra một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là tiếp tục cướp đoạt mật ong tu luyện. Có cái này mật ong hỗ trợ, hẳn hoàn toàn có thể tại trong vòng 3 ngày, tiến giai Nhân Cực cảnh đệ tam trọng.

"Ông!"

Lệ Trọng đột nhiên nghe được một hồi vỗ cánh thanh âm, một đạo cái thật nhỏ bóng dáng đột nhiên theo cửa động bắn vào, hướng phía hắc mà đến.

Lệ Trọng vô ý thức xuất đao, ánh đao tránh chỗ, thật nhỏ bóng dáng bị chém thành hai đoạn, nhìn chăm chú nhìn lại, nhưng lại một chỉ Ngân Thứ Phong Tướng.

Ngân Thứ Phong Tướng, như thế nào hội tìm tới nơi này đến?

Lệ Trọng ý niệm trong đầu nhanh quay ngược trở lại, lập tức hiểu rõ ra: "Không tốt. Hiện tại trời đã sáng, Ngân Thứ Phong bắt đầu triển khai trả thù. Không biết Phong Vương có hay không đến?"

Lệ Trọng đi nhanh bước ra, đẩy ra thạch đầu.

Trong huyết động, không có đồ ăn, địa thế lại chật vật, vạn nhất cửa động bị phá hỏng, vậy thì xong đời. Cho nên, Lệ Trọng phản ứng đầu tiên, chính là muốn ly khai sơn động.

Lệ Trọng vận kinh song chương, đột nhiên chân khai thạch đầu.

"Ông!"

Ngay tại thạch đầu bị chân khai nhảy mất, Lệ Trọng trước mắt ngân quang lập lòe, vô số Ngân Thứ Phong đánh tới! Nguyên lai, những Ngân Thứ Phong này, đã tìm được Lệ Trọng che dấu huyết động, nhưng chúng cũng không có lập tức công kích, mà là lẳng lặng chờ ở bên ngoài, chờ Lệ Trọng ra mặt, lại trong lúc đó phát động công kích.

"Tốt giảo hoạt thứ đồ vật."

Lệ Trọng trong lòng thất kinh, vội vàng xuất đao.

Trận trận cuồng phong xoáy lên, Ngân Thứ Phong nhao nhao chết mất.

"Ông ông ông!"

Mấy chục cái Phong Tướng ngay ngắn hướng công kích.

Những Phong Tướng này, tại lúc ban ngày, sức chiến đấu so buổi tối cường đại hơn nhiều. Một chục cái Phong Tướng ngay ngắn hướng công kích phía dưới, Lệ Trọng nhất thời áp lực cực lớn, chân khí tiêu hao nghiêm trọng.

"Không tốt. Nhiều như vậy Phong Tướng công kích, ta còn không có giết hết, chính mình muốn trước mặt chết đi được. Được muốn một cái biện pháp ứng phó mới tốt."

Lệ Trọng ý niệm trong đầu nhanh quay ngược trở lại.

"Hừ!"

Một đạo bạch quang đột nhiên tới, đưa tới Lệ Trọng chú ý. Lệ Trọng nhìn lại, chỉ thấy một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay cự phong, đứng ở một tảng đá phía trên, lạnh lùng mà nhìn xem hắn.

Đây là Ngân Thứ Phong Phong Vương!

Bình thường phong, Phong Vương đều là trắng trắng mập mập, chỉ lo sinh sinh ra. Nhưng cái này Ngân Thứ Phong Phong Vương, nhưng lại thân to như nắm đấm, có được cường đại sức chiến đấu.

"Khá lắm!"

Phong Vương vừa đến, Lệ Trọng nhất thời áp lực tăng mạnh.

Phong Vương chỉ có thể triết người một lần, triết xong sau sẽ chết, cho nên nó sẽ không trực tiếp phát động công kích. Nhưng, nó có thể khống chế được Ngân Thứ Phong, khởi xướng một luồng sóng trùng kích. Cái này lại để cho Lệ Trọng không thể không nhanh hơn đao ra tốc độ, chân khí trong cơ thể tiêu hao tốc độ, cũng sâu sắc nhanh hơn.

"Phong Vương đều xuất động, không có cách nào khác rồi, chỉ có thể trước tìm một cái thủy đầm, trốn đến bên trong hơn nữa. Chỉ cần trốn đến bầu trời tối đen, những Ngân Thứ Phong này tự nhiên sẽ lui tán."

Lệ Trọng rốt cục nghĩ tới biện pháp, bên cạnh giết vừa đi, giết đến một cái thủy đầm bên cạnh, thả người nhảy nhập đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Thật sự được không nào

"Hưu hưu hưu!"

Lệ Trọng vào nước, mấy trăm cái hung hãn không sợ chết Ngân Thứ Phong, vậy mà cũng chui vào trong nước.

Lệ Trọng lại càng hoảng sợ, một đao gạt ra, kéo đầm nước, đem những Ngân Thứ Phong này quấy qua một bên. Nước chảy quấy phía dưới, những Ngân Thứ Phong này triết đến Lệ Trọng, cũng không cách nào ly khai mặt nước, rất nhanh chết đuối.

"Ông ông ông —— "

Thủy đầm phía trên, tụ tập Ngân Thứ Phong càng ngày càng nhiều. Ngân Thứ Phong sợ nước, chúng không dám đơn giản bay vào trong nước. Nhưng, chúng cũng không muốn ly khai, ngay tại thủy đầm trên không xoay quanh lấy, tùy thời xuất kích.

Trong đầm nước.

Lệ Trọng tiềm trong nước, thở dài một hơi.

Đã có Phong Vương chỉ huy, Ngân Thứ Phong sức chiến đấu tăng lên gấp năm lần không chỉ. Lúc này đây, nếu như hắn tìm không thấy thủy đầm, một cái mạng nhỏ, muốn nhét vào Hồ Khẩu Nham rồi.

Tiềm một hơi, Lệ Trọng lại có mới nan đề rồi.

Hắn tu vi còn thiếu, không cách nào lâu dài nín thở, được lộ ra mặt nước hô hấp mới được.

Vấn đề là, bên ngoài tất cả đều là Ngân Thứ Phong, tại ban ngày, những Ngân Thứ Phong này nhân lực vô cùng tốt, đầu hắn một lộ ra, lập tức sẽ lộ vào công kích. Mà hai tay của hắn đều trong nước, muốn ngăn cản cũng khó khăn.

Lệ Trọng rất nhanh nghĩ tới biện pháp.

Hắn đột nhiên xuất đao.

"Oanh!"

Trường đao huy động phía dưới, đầm nước phóng lên trời, đánh rớt không ít Ngân Thứ Phong, một mảnh mất trật tự. Thừa dịp một mảnh mất trật tự thời cơ, Lệ Trọng vội vàng lộ đầu ra, đổi thở ra một hơi.

"Ở chỗ này luyện đao, tựa hồ không tệ."

Lệ Trọng vừa rồi chém ra một đao, cảm giác được nước lực cản rất lớn, loại này lực cản, chính dễ dàng dùng để luyện đao.

Lệ Trọng nghĩ đến, từng đao từng đao bắt đầu luyện.

Theo luyện đao, đầm nước phóng lên trời, Lệ Trọng có thể thừa cơ hô hấp. Nhìn thấy Ngân Thứ Phong điên cuồng công kích, tự một lần nữa tránh về đến dưới nước đi, tránh thoáng một phát danh tiếng.

Trong nước luyện đao, tốc độ giảm bớt gấp 10 lần, thi triển đao pháp thời điểm, trước kia không có sơ hở địa phương, hiện tại trở nên khắp nơi đều là sơ hở. Lệ Trọng đã đem Cuồng Phong Đao Pháp tu luyện tới viên mãn chỉ cảnh, nhưng ở cái này trong đầm nước, lập tức cảm giác được chính mình đao pháp, y nguyên có rất nhiều chưa đủ chỗ.

"Quả nhiên. Cuồng Phong Đao Pháp, hay vẫn là quá phức tạp. Đại thành thời điểm, 64 đao. Viên mãn thời điểm, tám mươi mốt đao. Thoạt nhìn ánh đao đầu đầu, nhưng có hoa không quả."

Lệ Trọng lần lượt xuất đao, lần lượt suy tư về mới đao pháp.

Tại trong đầm nước luyện đao, tiêu hao thật lớn, Lệ Trọng luyện một canh giờ, cũng cảm giác được đói bụng. Lệ Trọng lặn xuống thủy đàm phía dưới nhìn một chút, trong đầm nước ngược lại là có một ít Tiểu Ngư, nhưng trong tay hắn chỉ có một thanh trường đao, căn bản không cách nào bắt, chỉ có thể trông mắt nhìn những Tiểu Ngư này tại đây nước chui tới chui lui.

Cá là ăn không được rồi, muốn muốn đỡ đói, cũng chỉ có Ngân Thứ Phong thi thể rồi.

Thủy đàm thượng diện, trôi nổi như này một tảng Ngân Thứ Phong thi thể, mặc dù nhỏ, nhưng cũng là thịt, có thể ăn. Trước kia, Lệ Trọng là không muốn ăn, nhưng hiện tại nha, hắn thật sự không có biện pháp rồi, không thể không ăn.

Nuốt vài thanh Ngân Thứ Phong thi thể, Lệ Trọng khôi phục khí lực, tiếp tục luyện đao.

Ngân Thứ Phong một mực xoay quanh không đi, một có cơ hội tựu công kích, cũng may Lệ Trọng tại trong đầm nước, đầm nước chính là của hắn tắm chân, Ngân Thứ Phong thủy chung không cách nào triết đến hắn.

Mãi cho đến mặt trời xuống núi, Ngân Thứ Phong mới ly khai.

Lệ Trọng cũng đã đi ra.

Tại trong đầm nước phao lâu rồi, đối với thân thể không có chỗ tốt. Hơn nữa, hắn cũng cần tìm một chút thịt ném thử, Ngân Thứ Phong tuy nhiên có thể ăn, nhưng hương vị quá kém.

Buổi tối.

La Đại Thông đã tới.

Nhìn thấy mặt đất lại là một tảng xác ong, La Đại Thông lại là một hồi kinh ngạc. Đương hắn chứng kiến mấy cái Phong Tượng thi thể lúc, miệng cơ hồ không cách nào khép lại rồi, nói ra: "Lệ công tử, đây là có chuyện gì? Những Phong Tượng này, dưới bình thường tình huống là sẽ không ra động."

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Ta đi trộm hơi có chút mật ong, sau đó đã bị theo dõi, không có biện pháp."

"Tì!"

La Đại Thông ngược lại trừu một ngụm hơi lạnh, hắn nhìn xem Lệ Trọng, tựa như đang nhìn một người điên.

Với tư cách thứ ba mươi bảy lâm trường trường trưởng, hắn đối với Ngân Thứ Phong cực kỳ giải. Hắn biết rõ, Ngân Thứ Phong số lượng, tuyệt đối vượt qua năm vạn, chỉ là Phong Tượng thì có hơn 100 chỉ. Mỗi người cũng biết, Ngân Thứ Phong mật ong, là đồ tốt. Nhưng coi như là Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng nhân vật, cũng không dám đi trộm mật ong, sợ rước lấy Ngân Thứ Phong trả thù.

Lệ Trọng tu vi không cao, rõ ràng dám trộm Ngân Thứ Phong mật ong, cái này là gan cũng quá lớn.

La Đại Thông nói ra: "Lệ công tử, ngươi không có bị triết à?"

Lệ Trọng lắc đầu, nói ra: "Không có. Ta có giáp da tại thân, sờ tu luyện Cuồng Phong Đao Pháp, lại vừa vận khắc chế Ngân Thứ Phong, còn có thể ứng phó được đến."

La Đại Thông bó tay rồi.

Hắn vốn, là muốn nhắc nhở thoáng một phát, nhưng chứng kiến Lệ Trọng lông tóc không tổn hao gì, không chút nào đáng vẻ khản trương, hắn đã không còn gì để nói được rồi. Hắn hiện tại, đối với Lệ Trọng rất hiểu rõ, lại thêm một tầng, cái kia chính là ưa thích mạo hiểm, cực độ tự tin.

Theo La Đại Thông kinh nghiệm, như Lệ Trọng loại người này, hoặc là sớm chết rồi, hoặc là thành cường giả. Một người như vậy, chính mình đem con gái đưa cho hắn làm nha hoàn, thật sự được không nào?

La Đại Thông sau khi trở về, Lệ Trọng ý định lại một lần nữa xuất phát, trộm một điểm mật ong.

Nhưng, hắn còn không có sờ đến sơn cốc, trước mặt tựu bay tới hai ba mươi cái Phong Tượng, hùng hổ địa đánh tới. Hiển nhiên, chúng đã phòng bị gặp.

Roi vào đường cùng, Lệ Trọng đành phải phản hồi.

Một đêm vô sự.

Ngày thứ hai, Ngân Thứ Phong vừa chuẩn lúc qua đến tập kích.

Lệ Trọng đành phải lại một lần nữa tiến vào đến trong đầm nước.

Ngân Thứ Phong lòng trả thù, phi thường mạnh. Kế tiếp nửa cái bằng hữu, mỗi khi mặt trời mọc thời điểm, Ngân Thứ Phong sẽ đứng giờ xuất hiện, đến tập kích Lệ Trọng.

Lệ Trọng lần lượt chạy trốn tới trong đầm nước.

Càng làm cho Lệ Trọng cảnh giác chính là, hắn lại phát ra Thiết Tì Viên Vương cùng Huyết Tinh Bảo Vương bóng dáng. Xem ra, một thời gian ngắn tĩnh dưỡng về sau, hai người này đã khôi phục lại, chuẩn bị liên thủ đối phó hắn rồi.

Tuy nhiên mỗi ngày bị đuổi giết, nhưng trong khoảng thời gian này, Lệ Trọng tiến bộ cũng rất lớn.

Đầu tiên là tu vi của hắn. Nửa tháng đau khổ tu luyện, Lệ Trọng cảm thấy đệ tam trọng cánh cửa. Hắn biết rõ, chính mình khoảng cách đệ tam trọng, chỉ kém một đường.

Cái khác tiến bộ, tựu là đao pháp. Lệ Trọng sở tu luyện chiến kỹ quá ít, kiến thức quá ít, suy diễn vài ngày, cũng không cách nào suy diễn ra một môn mới công pháp. Rơi vào đường cùng, Lệ Trọng tại trong đầm nước, chuyên tâm luyện tập đao nhanh chóng. Hơn mười ngày khổ luyện, hắn xuất đao tốc độ, vậy mà lại tăng lên một tầng, lập tức có thể phát ra tám mươi ba đao!

Loại tốc độ này, đã siêu việt viên mãn rồi. Chỉ sợ sáng tạo ra, tạo ra Cuồng Phong Khoái Đao người, cũng không có thử qua lập tức chém ra tám mươi ba đao, là dạng gì cảm giác.

Lại một buổi tối.

Lệ Trọng ngồi xếp bằng trong sơn động.

Trong mắt của hắn, lóe ra tinh quang.

"Trong khoảng thời gian này, thật sự là quá biệt khuất rồi. Cũng may, ta hiện tại đã đến đột phá biên giới. Đêm nay, ta đã đột phá đến Nhân Cực cảnh đệ tam trọng. Chỉ cần đột phá thành công, những Ngân Thứ Phong này tựu chưa đủ không sợ rồi."

Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy, bắt đầu vận chuyển công pháp, ném thử đột phá.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Tiến giai, lập tức chín mươi ba đao

Nhân Cực cảnh tổng cộng phân thành cửu trọng, chân khí trong cơ thể, mỗi áp súc một lần, tựu là nhất trọng. Mỗi áp súc một lần, chân khí tạp chất tựu ít một chút, chân khí trở nên càng ngày càng thuần khiết.

Theo không ngừng áp súc, Tu Luyện giả tinh thần, cùng chân khí kết hợp, cũng sẽ càng ngày càng hoàn mỹ. Đối với chân khí lực khống chế, đã ở chậm rãi tăng lên.

Trên ánh trăng Trung Thiên, quái thú trường rồng.

Trong động im ắng.

Lệ Trọng một lần khắp nơi trên đất vận chuyển công pháp, chân khí trong cơ thể, chậm rãi chảy trở về đến đan điền, hội tụ đến cùng một chỗ chân khí, trong đan điền chuyển động, phát ra trận trận ngâm tiếng nổ.

Lệ Trọng tự nhiên mà vậy, đối với chân khí triển khai áp súc.

Trong đan điền chân khí, tại Lệ Trọng dưới sự khống chế, bắt đầu từng bước một co rút lại.

Chân khí áp súc, đối với đan điền là một khảo nghiệm, nếu như đan điền không đủ kiên cố, cũng sẽ bị chân khí nganh sanh sanh chống đỡ bạo. Đồng thời, đối với Tu Luyện giả lực ý chí cùng lực khống chế, cũng là một khảo nghiệm. Nếu như lực ý chí không kiên, lực khống chế không được, chân khí sẽ không khống chế được, lập tức sẽ đem đan điền phá huỷ, thành vì một tên phế nhân.

Tu luyện chi đạo, từng bước gian nan.

Lệ Trọng lực ý chí đầy đủ, đan điền cũng đầy đủ cường đại, lực khống chế cũng không tệ.

Tại khống chế của hân phía dưới, chân khí bị áp súc thành một đoàn, huyền tại trong Đan Điền, phát ra trận trận dị tiếng nổ. Theo trận trận dị tiếng nổ, Lệ Trọng trên thân thể, xuất hiện tí ti mồ hôi đen.

Chân khí bị áp súc thành một đoàn thời điểm, tạp chất cũng sẽ bị bài xích đi ra ngoài, chỉ để lại thuần chánh nhất lực lượng. Lệ Trọng trên người mồ hôi đen, chính là chân khí bên trong tạp chất.

Chân khí áp súc thành một đoàn về sau, muốn duy trì chín tức thời gian, mới tính toán thành công.

Lệ Trọng yên lặng kiên trì.

Bỗng nhiên, một loại nhẹ nhõm mà thoải mái dễ chịu mỹ diệu cảm giác xông lên đầu.

Nhân Cực cảnh đệ tam trọng, thành!

Lệ Trọng tâm niệm vừa động.

Trong đan điền chân khí, tán đến toàn thân đi.

Một loại cực kỳ cường đại cảm giác, xông lên trong lòng.

Lệ Trọng nắm khò nắm đấm, hướng phía trước người thạch đầu đập phá một quyền, thạch tóc ra một tiếng vang lớn, lại bị quả đấm của hân, nganh sanh sanh địa nện vào mảnh vỡ.

Lệ Trọng trên mặt, lộ ra vẻ hài lòng: "Thật tốt quá. Ta thân thể lực lượng, ít nhất cũng có 2500 cân. Nếu như tính luôn chân khí lực lượng, hội vượt qua bốn ngàn cân. Theo lực lượng mà nói, Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng đệ tứ, cũng không gì hơn cái này rồi. Tu vi đạt đến Nhân Cực cảnh đệ tam trọng, thi triển Cuồng Phong Đao Pháp, có thể càn thông dong rồi."

Đẩy ra cửa động Cự Thạch, xuất ra trường đao.

"Bá bá bá —— "

Lệ Trọng trường đao chấn động, tựa là tám mươi một đao.

Trước kia, hân lập tức thi triển ra tám mươi một đao, luôn luôn một loại cố hết sức cảm giác, chân khí trong cơ thể tiêu hao thật lớn. Nhưng hiện tại, hân thi triển ra tám mươi một đao, mặt không đỏ hơi thở không gấp.

Lệ Trọng phi thường hài lòng.

Trong khoảng thời gian này, hân và Ngân Thử Phong chiến đấu, mỗi ngày đều bị bách đến trong đầm nước đi. Hân đánh không lại Ngân Thử Phong nguyên nhân, tựa là chân khí không đủ kéo dài. Lần lượt thi triển Cuồng Phong Đao Pháp, chân khí trong cơ thể hân, rất nhanh sẽ không có, không thể không toàn vào thủy đầm.

Nhưng tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ tam trọng, vấn đề này tự giải quyết. Lệ Trọng chân khí trong cơ thể, thuần khiết cường đại rồi nhiều gấp đôi, thi triển Cuồng Phong Khoái Đao hào không tổn sức, đối mặt Ngân Thử Phong cũng không cần phải sợ.

"Thử một chút, cực hạn của ta là bao nhiêu đao."

Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy, lại một lần nữa xuất đao.

Ánh đao đột nhiên nổ tung.

"Ồ!"

Một đoàn vòi rồng, tại chỗ sinh ra, đem nắm đấm lớn thạch đầu, đều thổi sang giữa không trung.

Chín mươi ba đao!

Lệ Trọng mình cũng lấp bắp kinh hãi.

Nhân Cục cảnh đệ nhị trọng đỉnh phong thời điểm, hần tối đa chỉ có thể lập tức tám mươi ba đao. Nhưng tiến giai về sau, hần lập tức vậy mà phát ra chín mươi ba đao nhiều, thật là kinh người.

Lệ Trọng nghĩ tới một vấn đề: "Cuồng Phong Khoái Đao, là Bạch cấp Hạ phẩm công pháp, tu luyện tới viên mãn, có thể lập tức phát ra tám mươi một đao. Ta hiện tại, lập tức phát ra chín mươi ba đao, đã vượt qua viên mãn chi cảnh. Không biết, ta hiện tại đao pháp, tại uy lực bên trên, có thể hay không cùng Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ đánh đồng?"

Lệ Trọng suy nghĩ một hồi, cũng nghĩ không ra một cái kết quả đến.

Hần tiếp xúc đến chiến kỹ, thật sự là quá ít.

Căn bản cũng không biết, Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, là dạng gì.

Thu hồi trường đao, Lệ Trọng ánh mắt, xa xa địa nhìn về phía phương xa, nhẹ nói nói: "Tiến giai thành công, cũng nên thu thập thoáng một phát đám kia giáo hoạt Ngân Thứ Phong rồi. Tựu hiện lại xuất phát a."

Lệ Trọng mặc giáp da, trực tiếp xuất phát.

Đi vào sơn cốc phụ cận thời điểm, Lệ Trọng chém một cây đại thụ, trường đao huy động, làm hai cái thùng gỗ. Những thùng gỗ này, tự nhiên là dùng để chở mật ong.

Dẫn theo thùng gỗ, Lệ Trọng bay thẳng đến sơn cốc mà đi.

Ông ông ông ——

Còn chưa tới sơn cốc, một đoàn Phong Tướng tựu đi ra.

Lệ Trọng cười lạnh một tiếng, đứng đấy bất động. Chờ bọn này Phong Tướng tới gần, hần trường đao bỗng nhiên chấn động, ánh đao như là pháo hoa tán ra, hơn ba mươi chỉ Phong Tướng lập tức bị giết chết.

Lệ Trọng lưng công thùng gỗ, trường đao huy động, giống như là một đầu quái thú, thẳng hướng phía tổ ong mà đi.

Rất nhiều Ngân Thứ Phong xuất động, phô thiên cái địa, hướng phía Lệ Trọng đánh tới.

Lệ Trọng không rên một tiếng, không ngừng xuất đao.

Mảng lớn mảng lớn Ngân Thứ Phong bị giết chết, rơi xuống mặt đất. Nhưng, chúng y nguyên không cách nào ngăn cản Lệ Trọng bước chân, Lệ Trọng khoảng cách tổ ong càng ngày càng gần rồi.

"Chi chi chi!"

Phong Vương xuất hiện.

Tại Phong Vương dưới sự chỉ huy, Ngân Thứ Phong công kích, trở nên sắc bén rất nhiều. Nhưng bây giờ là buổi tối, Ngân Thứ Phong lực công kích sâu sắc yếu bớt. Mà Lệ Trọng sức chiến đấu, vừa lớn đại tăng lên. Một nhược một cường phía dưới, nhiều hơn nửa Ngân Thứ Phong, đều là chịu chết.

Phong Vương phát ra quái gọi, vòng quanh Lệ Trọng chuyển vài vòng, thủy chung không dám ra tay. Nó chỉ có thể triết một lần, nhưng đốt một lần về sau, sẽ chết mất, không thể không thận trọng.

Cuối cùng nhất, Phong Vương lại phát ra vài tiếng quái gọi, sở hữu Ngân Thứ Phong đều bay cao, không tiếp tục công kích.

Ngân Thứ Phong mặc dù không có cái gì chỉ số thông minh, nhưng nó cũng biết, trước mắt tên địch nhân này quá cường đại. Đã đánh không lại rồi, Phong Vương cũng tựu không mệnh lệnh thủ hạ tiến đưa chết rồi.

"Ấn? Thú vị."

Lệ Trọng sững sờ. Hần còn tưởng rằng, muốn giết sạch Ngân Thứ Phong, mới có thể lấy đi mật ong đấy. Hiện tại xem ra, Ngân Thứ Phong cũng có được chính mình sinh tồn chi đạo, hiểu được lấy hay bỏ.

Ngân Thứ Phong không dây dưa nữa, Lệ Trọng tựu bớt việc nhiều hơn.

Hần đi vào tổ ong trước, đem nguyên một đám tổ ong mở ra, đem bên trong mật ong, hết thảy chứa vào trong thùng gỗ đi. Lệ Trọng mang đến thùng gỗ, một cái có thể trang hơn 100 cân nước, dùng để chở mật ong hứa, có thể trang 150 cân tả hữu. Lệ Trọng tràn đầy địa trang hai thùng, cơ hồ đem Ngân Thứ Phong mật ong trống rỗng rồi.

Ngoại trừ mật ong bên ngoài, Lệ Trọng còn đã tìm được đồng dạng thứ tốt, cái kia chính là Phong Hoàng tương. Cái này Phong Hoàng tương ản chứa tinh khí, so bình thường mật ong còn muốn nồng đậm nhiều lắm, thuần khiết nhiều lắm, đây tuyệt đối là bảo vật rồi.

"Thật tốt quá. Hai thùng mật ong, còn có năm cân Phong Hoàng tương, tổng cộng hơn ba trăm cân. Đã có cái này hơn ba trăm cân mật ong, tu vi của ta, nói không chừng có thể tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ tam trọng trung kỳ, thậm chí hậu kỳ."

Lệ Trọng trong lòng mừng thầm, dẫn theo thùng gỗ đã đi ra.

Mấy vạn Ngân Thứ Phong xoay quanh lấy, nhưng không có Phong Vương mệnh lệnh, chúng thủy chung không dám công kích, chỉ có thể trơ mắt địa chứng kiến Lệ Trọng biến mất tại sơn cốc bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tam trọng hậu kỳ

Lệ Trọng trở về tới Hồ Khẩu Nham, phương đông đã tỏa sáng rồi.

Bình thường, cái này canh giờ, Ngân Thứ Phong sẽ đứng giờ xuất hiện vây công hắn. Nhưng hiện tại, Hồ Khẩu Nham chung quanh im ắng, một chỉ Ngân Thứ Phong bóng dáng đều không có.

Rất rõ ràng, những Ngân Thứ Phong này, bị hấn giết sợ.

Lệ Trọng cười cười.

Cái này tại dự liệu của hắn bên trong.

Huyền Thiên thế giới, cường giả vi tôn, cũng không phải là nói giỡn thôi.

Có được cường hoành thực lực, mà ngay cả quái thú đều sợ người. Trái lại, nếu như không có thực lực, ai cũng có thể giẫm người mấy cước.

Trở về tới sơn động, Lệ Trọng uống xong một ngụm mật ong, trực tiếp tu luyện.

Hiện tại, Hồ Khẩu Nham Tam đại bày quái thú, đều bị hấn giết được không sai biệt lắm, đối với lâm trường uy hiếp đã sâu sắc hạ thấp, Lệ Trọng hoàn toàn có thể yên tâm tu luyện rồi.

Mật ong hương vị ngọt ngào ngon miệng, rơi xuống trong bụng, hóa thành đạo đạo tinh khí.

Lệ Trọng vận chuyển công pháp, bắt đầu tu luyện.

Hai ngày sau.

Một thùng mật ong bị uống sạch.

Ngân Thứ Phong mật ong ẩn chứa tinh khí, hết thấy bị luyện hóa thành chân khí. Lệ Trọng tu vi, cũng lớn mạnh ba phần, khoảng cách Nhân Cực cảnh đệ tam trọng trung kỳ chỉ có cách nhau một đường.

Giờ mọ, La Đại Thông đến rồi.

Lệ Trọng đối với La Đại Thông, vẫn có hảo cảm. Nếu như không có La Đại Thông cho Linh Văn giáp da, hắn trong khoảng thời gian này, chỉ sợ đã bị Ngân Thứ Phong đốt mấy lần.

Lệ Trọng đẩy ra Đại Thạch, đem La Đại Thông đón vào đến.

La Đại Thông lần này tới, là muốn nhìn thoáng một phát Lệ Trọng. Nửa tháng này, mỗi đến ban ngày, Hồ Khẩu Nham chung quanh rậm rạp chằng chịt tất cả đều là Ngân Thứ Phong. Mà ngay cả buổi tối, Hồ Khẩu Nham chung quanh, cũng có mấy cái Phong Tướng xoay quanh, La Đại Thông căn bản là không dám nhận gần.

Hôm nay, hắn phát hiện Ngân Thứ Phong biến mất, vội vàng chạy tới. Nhìn thấy Lệ Trọng lông tóc không tổn hao gì, La Đại Thông đối với Lệ Trọng thực lực, lại có mới nhận thức.

Có thể tại mấy vạn Ngân Thứ Phong vây công phía dưới, bình yên vô sự, Lệ Trọng sức chiến đấu, vượt xa La Đại Thông tưởng tượng.

La Đại Thông đối với Lệ Trọng, là càng ngày càng đã hài lòng, nói ra: "Lệ công tử, đã Ngân Thứ Phong lui tản, ngươi cũng không cần trêu chọc chúng rồi. Ngươi chỉ cần hảo hảo tọa trấn Hồ Khẩu Nham là được."

Lệ Trọng gật gật đầu.

Hai người hàn huyên vài câu.

La Đại Thông trước khi đi, Lệ Trọng lại để cho hắn tại ngoài động chờ thoáng một phát, sau đó đổ hơn ba mươi cân mật ong, hộp với thùng gỗ giao cho La Đại Thông.

Nửa tháng trước khi, La Đại Thông đem Linh Văn giáp da giao cho Lệ Trọng, cái này Linh Văn giáp da, giúp Lệ Trọng chiếu cố rất lớn. Cho nên, Lệ Trọng cảm mật ong hồi báo thoáng một phát.

La Đại Thông nghe thấy được một cỗ hương vị ngọt ngào hương vị, ánh mắt nhất thời ngưng tụ, cả kinh nói: "Mùi vị kia, chẳng lẽ, cái này trong thùng gỗ, là mật ong? Chẳng lẽ, đây là. . ."

Lệ Trọng gật gật đầu, nói ra: "Tôi hôm qua, ta đem Ngân Thứ Phong hang ổ dò xét, được không ít mật ong. Cái này trong thùng, tựu là Ngân Thứ Phong mật ong."

"Cái gì!"

La Đại Thông ghen ngào kêu đi ra.

Tại La Đại Thông xem ra, Lệ Trọng có thể tại Ngân Thứ Phong vây công phía dưới toàn thân trở ra, cũng đã là phi thường rất giỏi sự tình. Phải biết rằng, hai năm trước, còn có một Ngân Bài đệ tử, tại Ngân Thứ Phong vây công phía dưới, bị sống sờ sờ triệt chết.

Sao Ngân Thứ Phong hang ổ, đây quả thực là khó có thể tưởng tượng sự tình. Coi như là Nhân Cực cảnh đệ tử trọng cường giả, muốn sao Ngân Thứ Phong hang ổ, cũng không phải chuyện dễ dàng.

Lệ Trọng làm sao có thể làm được?

La Đại Thông trong nội tâm, cũng không tin Lệ Trọng có thể dò xét Ngân Thứ Phong hang ổ.

Nhưng, trong tay hắn mật ong, rồi lại rõ ràng nhắc nhở lấy hắn, Lệ Trọng quả thật dò xét Ngân Thứ Phong hang ổ, liền mật ong đều bị đoạt đi ra.

Ngoài ra.

Hồ Khẩu Nham bên trên Ngân Thứ Phong biến mất, đây cũng là một cái chứng cứ.

La Đại Thông trợn mắt há hốc mồm, tốt một hồi về sau, mới vừa nói nói: "Lệ công tử, ngươi là làm sao làm được?"

Lệ Trọng cũng không nguyện ý nhiều lời, khoát khoát tay nói: "Gần đây, tu vi hơi có tinh tiến, sau đó tựu giết đi qua rồi. Tốt rồi, ngươi trở về đi, ta muốn tiếp tục tu luyện rồi."

La Đại Thông cảm mật ong, mơ mơ màng màng đi ra một đoạn đường, phương mới hồi phục tinh thần lại.

Trong mắt của hắn, tất cả đều là vẻ vui thích.

Ngân Thứ Phong mật ong, tuyệt đối là đồ tốt, hắn thêm thường đã lâu, đáng tiếc dùng thực lực của hắn, căn bản không có khả năng đạt được. Nhưng hiện tại, hắn trong lúc đó tựu đã nhận được mấy chục cân mật ong, hạnh phúc tới quá đột nhiên rồi.

Đã có cái này mấy chục cân mật ong, tu vi của hắn hoàn toàn có thể tái tiến một bước.

Thậm chí, có khả năng tại mười năm nội, trùng kích Nhân Cực cảnh đệ tử trọng.

"Thật tốt quá, thật sự là quá tốt, La gia phục hưng có hi vọng, phục hưng có hi vọng a. Lệ Trọng thực là phúc tinh của ta a. Ta quyết định, con gái tựu đưa cho hắn, đương hắn nha hoàn rồi, Ân, cứ như vậy rồi."

La Đại Thông hưng phấn được mật mo đồ bù bưng.

Trong sơn động.

Lệ Trọng tiếp tục nuốt mật ong tu luyện.

Mỗi một canh giờ, Lệ Trọng chân khí trong cơ thể, đều đang gia tăng lấy.

Càng là tu luyện, Lệ Trọng lại càng cảm giác được Luyện Thể Quyết cường đại. Bình thường đến Tu Luyện giả, đã luyện hóa được nhiều như vậy mật ong, đã sớm tiến giai rồi. Nhưng Lệ Trọng đã luyện hóa được nhiều như vậy mật ong, đan điền vẫn không có no đủ cảm giác. Điều này nói rõ, đan điền của hắn, so bình thường Tu Luyện giả, muốn khoáng đạt nhiều lắm, cường đại hơn nhiều.

Kinh mạch của hắn, cũng so cùng giai Tu Luyện giả cường đại hơn nhiều.

Đan điền khoáng đạt, kinh mạch khoáng đạt, cái này ý nghĩa, Lệ Trọng chân khí trong cơ thể, so cùng giai cường giả muốn hùng hậu nhiều lắm. Nếu như nói, cùng giai Tu Luyện giả chân khí trong cơ thể là một, như vậy, Lệ Trọng chân khí trong cơ thể tự là ba.

Suốt nhiều ra gấp hai.

Lệ Trọng tư chất thường thường, nhưng cái này Luyện Thể Quyết, cứng rắn đem đan điền của hắn cùng kinh mạch, sửa đã tạo thành hiện tại bộ dạng. Khó trách sách cổ nói, Luyện Thể Quyết là hoàn mỹ nhất Trúc Cơ công pháp.

Một ngày sau.

"Luyện hóa cái này một ngum, có lẽ có thể tiến vào Nhân Cực cảnh đệ tam trọng trung kỳ rồi."

Lệ Trọng uống xong một ngum mật ong, vận chuyển công pháp.

Nửa nén hương về sau.

Lệ Trọng thân hình chấn động, thành công tiến vào đệ tam trọng Trung giai.

Lệ Trọng đứng người lên, nhìn một cây thùng.

Bình thường mật ong, đã uống cạn, chỉ còn lại có năm cân Phong Hoàng tương.

Lệ Trọng trầm nghĩ: "Cái này năm cân Phong Hoàng tương, đối với ta có lẽ có trợ giúp rất lớn. Phong Hoàng tương ẩn chứa tinh khí, so bình thường mật ong nồng đậm mấy chục lần, đồng thời cũng thuần khiết nhiều lắm. Ăn vào cái này năm cân Phong Hoàng tương, có lẽ có ba bốn thành cơ hội, tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ tam trọng hậu kỳ."

Lệ Trọng nghĩ đến, uống một hóp nhỏ.

Phong Hoàng tương cửa vào, lập tức hóa thành trận trận tinh khí, hướng phía đan điền cùng tứ chi tràn ngập mà đi.

"Thứ tốt, thực là đồ tốt a."

Lệ Trọng trong nội tâm mừng thầm, cái này Phong Hoàng tương ẩn chứa tinh khí, còn muốn vượt qua dự liệu của hắn. Mà tinh khí chỉ thuần khiết, cũng vượt qua dự liệu của hắn, uống một ngum xuống dưới, thuần khiết tinh khí trong người tràn ngập, loại cảm giác này thật sự là quá tốt rồi.

Mấy ngày sau.

Lệ Trọng cười một tiếng dài, đẩy ra Cự Thạch, đi ra cửa động.

Chân khí trong cơ thể hắn hùng hồn như dòng sông, thân thể lực lượng sâu sắc tăng lên. Chỉ là thân thể lực lượng, thì đến được bốn ngàn cân.

Mười cân nặng trường đao, tại Lệ Trọng trong tay, giống như là một mảnh lá cây.

"Tọa trấn lâm trường, kỳ hạn là một tháng. Hiện tại, vừa vặn một tháng. Ta cũng nên phản về đến gia tộc đi, chứng thực thoáng một phát thân phận, trở thành Ngân Bài đệ tử, sau đó lại lựa chọn một môn chiến kỹ. Còn có, hệ thống cho đi ra nhiệm vụ, là nửa tháng. Hiện tại, ta đã có đủ thực lực, cũng nên hoàn thành nhiệm vụ."

Lệ Trọng nghĩ đến, đã đi ra Hồ Khẩu Nham, tìm được La Đại Thông.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Thâm bất khả trắc

Lệ Trọng ánh mắt ngưng tụ.

Cái này đột nhiên tới đối thủ, ra tay chỉ tế, lực lượng liên tục không dứt, phô thiên cái địa. Nhưng hết lần này tới lần khác lại không có bất kỳ thanh âm phát ra tới, có thể thấy được đối với lực lượng khổng lồ, đạt đến rất nhỏ bé tình trạng.

Đây là một cái đối thủ rất cường đại!

Lệ Trọng trong nội tâm thất kinh, trên tay nhưng lại không chút nào chậm. Hắn hai bàn tay quét ngang, như là hai thanh sắc bén đao, trong chớp lát đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, hung hăng chém ra.

Dùng chiêu vi đao!

Hai bàn tay kéo lê chỉ tế, thậm chí có kim loại tiếng xé gió.

Cường Phong Khoái Đao tu luyện tới viên mãn về sau, Lệ Trọng đã thoát ly binh khí hạn chế, thảo mộc trúc thạch, cũng có thể trở thành đao trong tay. Mà ngay cả tay không, cũng có thể trở thành một thanh sắc bén đao.

"Hừ hừ!"

Hai bàn tay lật bỏ, trong chớp lát đem tầng kia dày đặc lực lượng chém ra.

Hắc Ảnh nhẹ nhàng ồ lên một tiếng, hắn vừa mới ra tay, đã dùng hết ba thành chiến lực. Nhưng ba thành chiến lực, rõ ràng bị Lệ Trọng nhẹ nhàng phá vỡ, cái này lại để cho hắn có chút kinh ngạc rồi.

Hắc Ảnh bỏ thêm một thành lực lượng, hai bàn tay lại là biến đổi, chiêu thức như là dây đặc tơ tằm, hoặc như là một mảnh dài hẹp mưa bụi, hướng phía Lệ Trọng huy sai mà đến.

Người này chiêu pháp, thoát nhìn rất đẹp.

Nhưng, xinh đẹp bên trong, lại ẩn ẩn chứa sát cơ. Lệ Trọng thân thể, chỉ cần bị dính vào một chút, cả người cũng sẽ bị trói buộc chặt, thân thể đều cũng bị tơ tằm giống như lực lượng, thiết cắt thành từng mảnh.

Lệ Trọng trong mắt lóe ra tinh quang.

Đối thủ này, tu luyện ra lực lượng, rõ ràng là chỉ như lực lượng, như tơ, như chập choạng, như bổ.

"Đã ngươi tu luyện ra lực lượng, là chỉ như lực lượng, như vậy, ta tự lấy Cường Phong Khoái Đao, giải quyết dứt khoát, phá vỡ công kích của ngươi!"

Lệ Trọng tâm niệm vừa động, đột nhiên thi triển ra Cường Phong Khoái Đao.

"Bá bá bá ——"

Lệ Trọng đưa tay tự là bảy bảy bốn mươi chín đao, mỗi một đao đều xảo diệu phi thường, trước mắt miên miên mật mật, như tơ như chập choạng lực lượng, liền giống bị một trận gió thổi tới, tan thành mây khói.

"Ồ."

Hắc Ảnh lại là khẽ kêu một tiếng. Hiên nhiên, Lệ Trọng thủ đoạn, vượt ra khỏi dự liệu của hắn.

Hắc Ảnh chiêu thức lại biến, vẫn là miên miên mật mật chiêu thức, chiêu thức trong ẩn chứa lực lượng càng lúc càng lớn, hướng phía bốn phương tám hướng kéo dài vươn đi ra, hình thành một cái vô hình mạng nhện.

Lúc này đây, Hắc Ảnh đã xuất ra sáu thành chiến lực rồi.

Lệ Trọng bình tĩnh ứng đối, song chiêu liên tục chém ra.

Hắn ra tay tốc độ, cũng không phải rất nhanh. Nhưng song chiêu gian ẩn chứa lực lượng, nhưng lại to đến thần kỳ. Cái kia vô hình mạng nhện, am hiểu nhất lấy nhu thắng cương, nhưng hơi dính đến Lệ Trọng bàn tay, lập tức bị Lệ Trọng sức lực lớn xé mở, căn bản không cách nào dính vào người.

Hắc Ảnh ra tay tốc độ càng lúc càng nhanh, chiêu thức càng ngày càng huyền ảo.

Lệ Trọng thần sắc bình tĩnh, thông dong ứng đối, vừa đánh vừa lui.

Lập tức muốn thoái lui ra khỏi Lệ gia phía sau núi.

Lúc này thời điểm, Hắc Ảnh nóng nảy, phát ra một kích cuối cùng.

"Oanh!"

Hai người bàn tay, rốt cục giao kích một lần.

Hắc Ảnh tá trợ lấy lực phản chấn, đột nhiên vọt đến ngoài hai mươi trượng, lại lóe lên, đã biến mất không thấy gì nữa.

Lệ Trọng đứng tại nguyên chỗ, như có điều suy nghĩ.

Cái bóng đen này, tuyệt đối là Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng cao thủ, sức chiến đấu rất cường đại. Bất quá, người này cũng không có toàn lực ra tay, hơn nữa thi triển chiến kỹ thời điểm, không có gì sát ý.

Người này, tựa hồ tựa là đến xò xét thoáng một phát hấn.

"Thăm dò ta? Người nhất định thất vọng rồi."

Lệ Trọng mỉm cười.

Vừa rồi, hấn lấy ra thực lực, vẫn chưa tới ba thành. Hấn tuy nhiên thi triển Cuồng Phong Khoái Dao, nhưng lập tức xuất đao tốc độ, tối đa chỉ có hơn sáu mươi đao.

Mà từng ngày bước, hấn hoàn toàn không có thi triển đi ra.

Vừa rồi, hấn nếu như thi triển ra Cuồng Phong Khoái Dao, tuyệt đối có nắm chắc đem người này lưu lại. Mà hấn nếu như thi triển ra từng ngày bước, cái bóng đen này tựa tính toán chạy trốn ra ngoài hai mươi trượng, hấn cũng có thể nhẹ nhõm đuổi theo.

Bất quá, chuyện này, cũng làm cho Lệ Trọng sinh ra cảnh giác.

Hấn cảm giác được, chính mình có tất yếu, đem một cái khác môn chiến kỹ Vô Hình Thủ, tu luyện tới đại thành.

Vô Hình Thủ, chính là Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ.

Tu luyện tới đại thành về sau, uy lực còn là phi thường cường đại.

Đem Vô Hình Thủ tu luyện tới đại thành, bình thường thời điểm chiến đấu, có thể thi triển ra Vô Hình Thủ. Cái này lại để cho địch nhân cho rằng, chính mình lớn nhất át chủ bài tựa là Vô Hình Thủ.

Hơn nữa.

Vô Hình Thủ rất chú ý lực lượng, mà chính mình vừa vặn có được lực lượng cường đại. Đem cái môn này chiến kỹ tu luyện tới đại thành về sau, uy lực khẳng định bất thường.

Lệ Trọng càng nghĩ càng tâm động.

"Sàn sạt —— "

Xa xa, vang lên tiếng xé gió. Lệ Trọng cùng Hắc Ảnh, tại một kích cuối cùng thời điểm, liều mạng một cái, phát ra rất lớn thanh âm. Thanh âm này, hiển nhiên kinh động đến Lệ gia tuần tra đội, bọn hấn đang tại chạy tới.

Lệ Trọng thi triển từng ngày bước, tại tuần tra đội đến trước khi đến, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

...

Một chỗ trong đại viện.

"Bá!"

Một đầu Hắc Ảnh từ trên trời giáng xuống, Hắc Ảnh xé khăn che mặt, chính là một cái diện mục thanh tú người thanh niên.

Người thanh niên hướng phía một cây đại thụ bước đi. Dưới đại thụ phương, ngồi xếp bằng một người, người này, đúng là lệ Nhược Vân thân tín, Lệ bá.

Người thanh niên hướng phía Lệ bá thi lễ một cái, nói ra: "Lệ quân gia, ta vừa rồi đã ra tay thăm dò rồi."

Lệ bá gật gật đầu, nói ra: "Theo người cảm giác, Lệ Trọng sức chiến đấu như thế nào?"

Người thanh niên trầm ngâm một chút, nói ra: "Không cách nào đánh giá."

Lệ bá đến rồi hứng thú, nói ra: "Như thế nào sẽ không pháp đánh giá?"

Người thanh niên nói ra: "Ta cùng hấn chiến đấu, đã xuất ra tám thành sức chiến đấu, nhưng cũng chỉ là chiếm được thượng phong, nhưng không cách nào đạt được thắng thế. Ta có một loại cảm giác, Lệ Trọng cũng không có cảm xuất toàn lực. Hấn không có lấy xuất toàn lực, cho nên, ta cũng không biết hấn chính thức sức chiến đấu, đến trình độ nào."

Lệ bá trầm ngâm một hồi, nói ra: "Tu vi của ngươi, là Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng trung kỳ. Ngươi xuất ra tám thành sức chiến đấu, đều không thể bách ra Lệ Trọng thực lực chân chính. Xem ra, Lệ Trọng sức chiến đấu, ít nhất cũng tương đương với Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng sơ kỳ. Thậm chí, tương đương với Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng trung kỳ. Điều này sao có thể đâu?"

Lệ bá phân tích thoáng một phát, chính mình cũng không tin.

Lệ Trọng năm nay, chỉ có mười hai tuổi. Mà hấn tiến giai Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng, chính là bốn tháng trước khi. Một cái vừa mới tiến giai Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng người, sức chiến đấu rõ ràng có thể so với Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng võ giả, cái này nói ra đều không có người tin tưởng. Ít nhất, Lệ bá chính mình cũng không tin.

Người thanh niên nhìn thấy Lệ bá hoài nghi, cười khổ nói: "Ta cũng không muốn tin tưởng, nhưng sự thật tựa là như thế. Lệ Trọng sức chiến đấu, tựa là cường đại như vậy."

Người thanh niên còn có một câu cũng không nói gì, cái kia chính là thâm bất khả trắc. Hấn cảm thấy, Lệ Trọng thực lực thâm bất khả trắc. Bất quá, hấn biết rõ, tự ngươi nói đi ra ngoài rồi, Lệ bá là tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Lệ bá suy nghĩ một hồi, rất nhanh đem Lệ Trọng cường đại, quy kết tại Tứ phẩm thiên tư, còn có các loại trân quý dược vật tác dụng. Theo Lệ bá biết, Tộc trưởng cho Lệ Trọng rất nhiều trân quý dược vật, những trân quý này dược vật nuốt xuống dưới, chẳng những có thể dùng tăng lên tu vi, hơn nữa có thể gia tăng lực lượng, tăng lên sức chiến đấu. Coi như là một đầu heo, đã uống nhiều như vậy trân quý dược liệu, cũng sẽ trở nên cường đại, huống chi là một cái Tứ phẩm thiên tư thiên tài.

Bất quá, đã uống nhiều như vậy dược vật, khẳng định có tác dụng phụ. Lệ Trọng về sau còn có thể đi rất xa? Còn có thể đi vào đến Địa Cực cảnh sao?

Lệ bá lắc đầu.

Hấn không quá coi được.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Đả Kiểm Tiểu Năng Thủ

Lệ Trọng phân hồi tiểu viện, tựa nhận được một phản thông tri.

Lệ gia tộc hội sắp cử hành, Trưởng Lão Hội thông tri hấn đi tham gia. Phần này thông tri, vốn là nửa tháng trước khi, có lẽ đưa đến đâu, nhưng Lệ Trọng trong khoảng thời gian này một mực ở bên ngoài tu luyện, tìm không thấy người. Cho nên, cho tới bây giờ, phần này thông tri mới đưa đến trên tay hấn.

Lệ Trọng nhìn một chút, trong nội tâm cảm giác có chút kỳ quái, năm nay tộc hội tựa hồ sớm hơi có chút.

"Đỉnh!"

Một thanh âm xuất hiện trong đầu.

"Chúc mừng gây ra nhiệm vụ mới."

"Nhiệm vụ tạo ra trong "

"Nhiệm vụ đã tạo ra hoàn tất, thỉnh xem xét."

Lệ Trọng nao nao, lập tức trong nội tâm vui vẻ. Cái này Kích Tinh Nhân Sinh hệ thống, rốt cục lại tuyên bố nhiệm vụ. Không biết lúc này đây nhiệm vụ, sẽ là cái gì? Ban thường vậy là cái gì?

Tâm niệm chuyển động gian, một cái màn sáng xuất hiện trong đầu.

Nhiệm vụ tên: Đả Kiếm Tiểu Năng Thủ

Nhiệm vụ đẳng cấp: 0 cấp thiên khó

Nhiệm vụ miêu tả: Rất nhiều người cảm thấy, người tính cách cuồng vọng, hung hăng càn quấy bá đạo, không coi ai ra gì, không xứng đương Lệ gia thiếu tộc trưởng, bọn hắn muốn đem người đập xuống đi, bọn hắn đang âm thầm đối phó người. Làm vì một chàng thiếu niên nhiệt huyết, này làm sao có thể chịu được! Người thiếu niên, xuất ra kích tinh của người, đã bại địch nhân, hung hăng địa trừ địch nhân cái tát a! Ai xuất hiện cùng người đối nghịch, tự trừ ai cái tát! Người thiếu niên, xuất ra kích tinh của người, đi quật địch nhân khuôn mặt a! Đả Kiếm Tiểu Năng Thủ cái này danh xưng, người đáng giá có được!

Nhiệm vụ thưởng phạt: Hoàn thành nhiệm vụ, có thể đạt được cơ duyên một cái, đẳng cấp chưa định. Nhiệm vụ thất bại, trong vòng một năm, tu vi không cách nào tăng lên.

Ấm áp nhắc nhở: Liên tục đánh năm người mặt, có thể đạt được Đả Kiếm Tiểu Năng Thủ danh xưng.

Lệ Trọng xem hết nhiệm vụ, ánh mắt có chút ngưng tụ.

Hắn không thể tưởng được, trong gia tộc tại, rõ ràng có người muốn giết hắn. Xem ra, cái này đấu tranh, thật sự là không chỗ nào không có. Lệ gia bên trong, có địch nhân, cũng không phải cái gì an toàn chỗ a.

Rất nhanh, Lệ Trọng khoe miệng nhấp nháy một tia cười lạnh: "Muốn đem ta đập xuống đi, đối một người đương thiếu tộc trưởng? Cái này cũng muốn ta đồng ý mới được. Ta ngược lại muốn nhìn, ai dám lộ đầu ra đến."

Lệ Trọng hiện tại, có đầy đủ tự tin.

Như cùng thế hệ bên trong, Lệ Trọng căn bản vô địch thủ. Lệ gia năm tú xem như không tệ rồi, nhưng bọn hắn cùng Lệ Trọng so sánh với, quả thực là một cái tại thiên, một cái trên mặt đất.

Mà một đời trước, tuy nhiên có mấy người mới, nhưng Lệ Trọng cũng không sợ.

"Chẳng lẽ, bọn hắn muốn từ Lệ gia Tứ thiếu gia ở bên trong, đẩy ra một người tới lấy thay ta? Đây mới là thiên đại chê cười." Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy, khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Lệ gia Tứ thiếu gia tên tuổi rất lớn, tư chất cũng xem là tốt, nhưng bọn hắn cũng không phải cái gì thiên tài. Bọn hắn tên tuổi đại, chỉ có một nguyên nhân, đó chính là bọn họ phụ thân hoặc là gia gia là trưởng lão.

Tại Lệ Trọng trong mắt, bốn người này, đều là phế thải. Như lệ dễ dàng, sử dụng đại lượng tài nguyên, sống hai ba mươi tuổi, cũng chỉ có Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng đỉnh phong tu vi, một thanh niên kỳ sống đến cầu thân lên rồi. Ba người khác, Lệ Lực, Lệ Phong, cùng Lệ Lăng, tu vi khả năng so lệ dễ dàng cao một chút, nhưng đoán chừng cũng không khá hơn chút nào.

Những người này, Lệ Trọng căn bản không để tại mắt trong.

Ngoại trừ Lệ gia Tứ thiếu gia, còn có ai đâu?

Lệ Trọng suy nghĩ một hồi, cũng lười được suy nghĩ.

Dù sao, tộc hội thời điểm, ai xuất hiện, hắn tự trừ ai mặt.

"Cuồng Phong Khoái Dao thích hợp chém người, nhưng không thích hợp về mặt. Vì về mặt đánh cho càng vang dội, càng thống khoái, ta muốn đem Vô Hình Thủ tu luyện tới đại thành mới được. Vô Hình Thủ, cái môn này chiến kỹ, quả thực tự là chuyên môn vì về mặt mà sáng tạo đó a."

Lệ Trọng tính toán một cái thời gian, bây giờ cách tộc hội, còn có gần mười ngày. Hắn nếu như cố gắng cố gắng, vẫn có khả năng đem Vô Hình Thủ tu luyện tới đại thành chỉ cảnh.

Lệ Trọng đi vào tu luyện tràng, bắt đầu tu luyện.

"Ông ông ông ——"

Bàn tay lần lượt địa trong hư không đánh ra, tu luyện tràng trong kinh phong gào thét.

Phương Thính Ngư xa xa đi ngang qua, nhìn thấy Lệ Trọng tại đau khổ tu luyện, trong mắt hiện lên một tia tò mò. Trong khoảng thời gian này, nàng một mực yên lặng lặng yên chú ý Lệ Trọng. Nàng phát hiện, Lệ Trọng cùng trong truyền thuyết không quá đồng dạng.

Ví dụ như, trong truyền thuyết, Lệ Trọng là độc sức liều mạng nuốt trần quý dược vật, thậm chí là ngàn năm tinh dược, cho nên Luyện Thể Quyết mới có thể đạt tới đệ tứ trọng chi cảnh. Nhưng theo Phương Thính Ngư quan sát, Lệ Trọng cho tới bây giờ đều không có nuốt qua dược vật, cái này thật sự là một kiện kỳ quái sự tình.

Nếu như, trong truyền thuyết, Lê Trọng chẳng những đánh bạc tính trọng, hơn nữa cực kỳ háo sắc. Nhưng trong khoảng thời gian này, Lê Trọng đối với nàng tuy nhiên đến kêu đi hết, lại không có động năng một ngón tay. Mà Lê Trọng bên người nha hoàn, cũng chỉ có một mình nàng mà thôi.

Lại như, có người nói, Lê Trọng tâm tính không tốt, cực kỳ lười biếng, không thích tu luyện. Nhưng Phương Thỉnh Ngự phát hiện, Lê Trọng thích nhất ngốc địa phương, tựa là phòng tu luyện cùng tu luyện tràng. Mỗi lần theo tu luyện tràng trải qua, cũng có thể chứng kiến Lê Trọng ở bên trong đau khổ tu luyện, một người yên lặng địa tu luyện.

"Nhìn cái gì vậy! Cho lão tử cầm đầu khăn mặt đến!"

Lê Trọng lớn tiếng kêu.

"Muốn khăn mặt mà thôi, làm gì vậy như vậy hung tàn nha."

Phương Thỉnh Ngự cả kinh, trong nội tâm oán trách hai câu, chạy tới cầm khăn mặt rồi.

...

Một chỗ trong mặt thất, rải rác địa ngồi mấy người.

Những người này, đều là Lê gia trưởng lão, kể cả Nhị trưởng lão Lê Đông Chân, Tam trưởng lão Lê Hồng, Lục trưởng lão Lê Lập Nguyên, Thất trưởng lão Lê Trung Bình, Cửu trưởng lão Lê Châu Sơn.

Năm người này, tùy tiện lôi ra một cái, đều là Vân Thiên Thành đại nhân vật. Bọn hắn dặm chân một cái, Vân Thiên Thành đều muốn run rẩy vài cái.

Bình thường, bọn hắn đều đứng ở tất cả từ trong nhà, bế quan tu luyện, khó gặp. Nhưng hiện tại, bọn hắn rõ ràng tụ tập lại một lượt, tụ tập đến một cái mặt thất nhỏ trong.

Lê Đông Chân nhàn nhạt nói ra: "Mọi người đã thương nghị nhiều lần, khách sáo tựa không cần nhiều lời rồi. Lê Nhượng Vân lên đài đến nay, độc chương quyền hành, tùy ý làm bậy, lộng quyền cường hoành, không xứng vi Tộc trưởng. Mà con của hắn Lê Trọng, tính cách cuồng vọng, không coi ai ra gì, tốt đánh bạc thành tánh, không xứng vi thiếu tộc trưởng. Hai người kia, phải đập xuống đi."

Tam trưởng lão Lê Hồng, Lục trưởng lão Lê Lập Nguyên, Thất trưởng lão Lê Trung Bình cùng Cửu trưởng lão Lê Châu Sơn riêng phần mình gật đầu.

Lê Nhượng Vân sau khi lên đài, trong tay bọn họ quyền lực càng ngày càng nhỏ, đã sớm bắt mất ý rồi. Bởi vậy, đem Lê Nhượng Vân đập xuống đi, đây là bọn hắn cùng chung mục tiêu.

Mà ngay cả đem Lê Nhượng Vân đuổi xuống đài về sau, như thế nào phân phối lợi ích, bọn hắn đều đàm tốt rồi. Lần này tụ hội, chẳng qua là xác nhận thoả một phát mà thôi.

Năm cái trưởng lão nói chuyện vài câu.

Thất trưởng lão Lê Trung Bình nói ra: "Gia tộc trưởng lão hội, tổng cộng có chín người. Chúng ta một phương, đã có năm người, chính là tất thắng kết quả. Vô luận là Lê Nhượng Vân, hay vẫn là Lê Trọng, đều khó có khả năng nhắc lên sóng gió gì. Bất quá, không biết lão tổ mục đích như thế nào?"

Nghe được lão tổ hai chữ, toàn trường nhất thời nghiêm nghị.

Lê gia lão tổ, tại từng cái Lê gia trong lòng người, đều là vô địch tồn tại, địa vị không thể dao động.

Lê Đông Chân khoát khoát tay, nói ra: "Cái này, các ngươi không cần cố kỵ, lão tổ chính đang bế quan, những chuyện nhỏ nhặt này, hắn không có khả năng để ý tới."

Mọi người thở dài một hơi.

Cửu trưởng lão Lê Châu Sơn, lúc này thời điểm nói ra: "Lê Trọng chính là thiên tài, sức chiến đấu cường đại. Chúng ta đẩy ra người, phải đả bại Lê Trọng, mới có thể phục chúng. Cái này không có vấn đề a?"

Lê Đông Chân ha ha cười cười, ngao ngễ nói ra: "Tuyệt đối không có vấn đề. Con ta Lê Lực, một mực thấp điều, người ở phía ngoài, cho rằng tu vi của hắn là Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng đỉnh phong. Trên thực tế, hắn sớm đã là Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng hậu kỳ, hơn nữa đem một môn Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ tu luyện tới đại thành. Loại thực lực này, tuyệt đối có thể trấn áp Lê Trọng, đem cái này cuồng vọng tiểu bối quật ngã."

Lê Lập Nguyên ha ha cười cười, nói ra: "Con ta Lê Phong cũng không tệ. Hắn cũng là thiếu tộc trưởng hữu lực người chọn lựa."

Lê Hồng cũng là cười cười, nói ra: "Ta Tôn nhi Lê Lăng, cũng sẽ không buông tha cho lần này cơ hội."

Mấy cái trưởng lão nhao nhao mở miệng.

Bọn hắn cũng không có quyết định tốt tiếp nhận Lê Trọng người, mà là lại để cho bọn hậu bối, thông qua chiến đấu đến quyết định. Như Lê Lực, Lê

Phong, Lê Lăng bọn người, ai sức chiến đấu cường đại, ai có thể tiếp nhận Lê Trọng, trở thành thiếu tộc trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Tin hay không tùy người

Một đạo vô hình kinh lực gào thét mà ra, nặng nề mà đập đến trên một cây đại thụ.

"Thông!"

Đại thụ mãnh liệt lắc lư một cái, lá cây như mưa mà xuống. Lê Trọng đi gần đến, chỉ thấy vỏ cây đã bị đánh vỡ, thân cây bên trên xuất hiện một cái Ma Bàn đại bàn tay, vân tay rõ ràng có thể thấy được.

"Rốt cục đại thành rồi."

Lê Trọng trong lòng một hồi sáng khoái.

Vô Hình Thủ chú ý đối với lực lượng rất nhỏ khổng chế, tu luyện độ khó, cũng không thể so với Cuồng Phong Khoái Dao thấp. Lê Trọng đau khổ luyện chín thiên, mới đem Vô Hình Thủ tu luyện tới đại thành chỉ cảnh, lại thêm một môn có thể chiến đấu thủ đoạn.

Càng làm cho Lê Trọng kinh hỉ chính là, nghiên cứu Vô Hình Thủ thời điểm, hắn đối với lực lượng khổng chế suốt tăng lên một cấp độ. Cái này lại để cho hắn Cuồng Phong Khoái Dao, còn có Trục Nhật Bộ, đều có chỗ tăng lên. Điều này cũng làm cho Lê Trọng ý thức được, chiến kỹ đẳng cấp, cũng không phải rất nghiêm khắc, cuồng phong nhanh cũng cùng Trục Nhật Bộ, y nguyên có tăng lên không gian.

Bất quá, tộc hội nhanh đến rồi, Lê Trọng không có thời gian đẩy ra gõ.

Lê Trọng phản quay về chỗ ở, chuẩn bị đánh một giấc.

Nhưng vừa mới nằm xuống, Lê Nhược Vân đã tới rồi.

Lê Trọng nửa nằm ở trên giường, thân nhiên nói: "Có chuyện gì cứ nói đi. Nói nhanh một chút xong, ta còn muốn ngủ."

Lê Nhược Vân ánh mắt lóe lên, bất quá cũng không thể nào tức giận. Đối với mình đứa con trai này, hắn đã phi thường giải, nếu như hắn chịu cung kính nghe chính mình nói chuyện, đó mới là kì quái.

Lê Nhược Vân đứng chấp tay, nói ra: "Trong khoảng thời gian này, người đều tại tu luyện, cho nên ta một mực không quấy rầy người. Bất quá, ngày mai, tựu là tộc hội rồi. Có một số việc, ta phải nhắc nhở người thoáng một phát."

Lê Trọng thuận miệng nói ra: "Nói đi."

Lê Nhược Vân trầm giọng nói ra: "Ta nhận được tin tức, có mấy cái trưởng lão, đối với chúng ta phụ tử bất mãn, muốn lợi dụng lần này tộc hội, đối phó chúng ta. Nếu như bọn hắn thực hiện được, của ta Tộc trưởng vị, rất có thể sẽ bị bọn hắn cướp lấy. Mà người thiếu tộc trưởng vị, cũng không cách nào giữ được. Đến lúc đó, kết quả của chúng ta nếu mà biết thì rất thê thảm."

Lê Trọng trong nội tâm thoáng cái nhắc lên.

Hắn không thể tưởng được, thậm chí có người đối phó Lê Nhược Vân.

Nếu như Lê Nhược Vân vị trí có lẽ nhất, cái kia thì phiền toái.

Lê Trọng tâm niệm thay đổi thật nhanh, trên mặt nhưng lại không chút nào động, nhàn nhạt nói ra: "Nói tiếp."

Lê Nhược Vân ánh mắt, rơi xuống Lê Trọng trên người, nói ra: "Cái thế giới này, cường giả vi tôn, trong gia tộc cũng giống như vậy. Bọn hắn muốn cướp đi Tộc trưởng vị, tựu muốn xuất ra bản lĩnh thật sự đến, nếu không không cách nào phục chúng. Mà bọn hắn muốn cướp đi người thiếu tộc trưởng vị, đồng dạng muốn đẩy ra một cái so với người còn mạnh hơn đại người đến. Ta hỏi người, người có thể hay không chiến thắng Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng sơ kỳ võ giả?"

Lệ Trọng khoe miệng lộ ra một tia vẻ khinh thường, nói ra: "Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng sơ kỳ? Tien tay cũng có thể giết mấy cái."

Lệ Nhượng Vân trừng Lệ Trọng liếc, hần cảm thấy, chính mình đưa con trai này, cuồng vọng bệnh lại phát tác. Một cái Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng người, tien tay giết Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng võ giả, hần căn bản không tin tưởng.

Tuy nhiên, chính mình đưa con trai này thiên tư xuất sắc, nhưng thiên tư chỉ có thể lại để cho người tốc độ tu luyện nhanh một ít, tiềm lực lớn hơn một chút. Thiên tư xuất sắc, cũng không có nghĩa là có thể đơn giản vượt cấp sát nhân.

Lệ Nhượng Vân tuy nhiên không tin, nhưng là chẳng muốn phản bác, tiếp tục nói: "Nếu như, mặt người đối với một cái Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng trung kỳ võ giả, người có thể ứng phó bao lâu?"

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Người có lẽ hỏi, cần bao nhiêu chiêu, mới có thể giết chết một cái Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng trung kỳ võ giả. Ta cho người biết, giết chết một cái Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng trung kỳ võ giả, ta tối đa chỉ cần ba đao."

"Cuồng vọng!"

Lệ Nhượng Vân nhìn không được, lên tiếng răn dạy.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Tin hay không tùy người."

Lệ Nhượng Vân sâu hít sâu một hơi, nói ra: "Lần này tộc hội, mặt người đúng là đối thủ, rất có thể là bên trên một đời nhân vật. Như Lệ Lực, Lệ Phong, Lệ Lăng, Lệ Dịch chờ. Những nhân vật này, bối phận so người cao, tu vi cũng so người cao thâm. Bởi vậy, ta không yêu cầu người đã bại bọn hắn. Người chỉ cần tiếp được bọn hắn mấy chiêu, là được rồi."

Lệ Trọng khoát khoát tay, nói ra: "Yên tâm đi. Cái gì Lệ gia Tử thiếu gia, bọn hắn dám cùng ta đấu, ta tự dám trừ tai của bọn hắn quang. Người vẫn là đem tinh lực, phóng tới trên người mình, ngấm lại như thế nào bảo trụ Tộc trưởng vị a."

Lệ Nhượng Vân ánh mắt lóe lên, vừa muốn tức giận.

Lệ Trọng thờ dãi, một cái tát đánh ra, kinh phong gào thét.

"Phốc!"

Một cái cự đại bàn tay, ra bây giờ đối với mặt trên tường.

Lệ Nhượng Vân trên mặt tức giận, nhất thời tán đi, mà chuyển biến thành, là một loại vẻ mừng như điên. Hần liếc thấy đi ra, Lệ Trọng thi triển, đúng là Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, Vô Hình Thủ.

Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, thích hợp Nhân Cực cảnh đệ lục trọng phía dưới võ giả tu luyện. Cái môn này chiến kỹ, uy lực rất lớn, nhưng tu luyện, lại là phi thường khó khăn.

Lệ gia Tử thiếu gia đồng lứa, không ai, có thể đem cái môn này chiến kỹ tu luyện tới đại thành.

Không nghĩ tới, Lệ Trọng không rên một tiếng, rõ ràng đem cái môn này chiến kỹ tu luyện đến đại thành. Xem ra, hần đối với chính mình đưa con trai này, giải được hay vẫn là không đủ a.

"Hào hảo hảo."

Lệ Nhượng Vân ha ha cười cười, cũng không nói cái gì nữa rồi, trực tiếp rời đi.

Lệ Trọng nằm lại trên giường, khoe miệng lộ ra một tia cười khê.

Vô Hình Thủ đại thành, được coi là cái gì?

Hần Cuồng Phong Khoái Đao, còn có Trục Nhật Bộ, đều đã đạt đến viên mãn chỉ cảnh. Nếu như đem chuyện này nói ra, Lệ Nhượng Vân chỉ sợ chịu lấy đến cực lớn đã kích, hoài nghi mình sống đến cầu thân lên rồi.

"Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, với ta mà nói, đã không có gì tính khiêu chiến rồi. Lần này tộc hội về sau, ta muốn lựa chọn một môn Bạch cấp Thượng phẩm chiến kỹ tu luyện. Bạch cấp Thượng phẩm chiến kỹ, uy lực có lẽ hội càng lớn."

Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy.

Một đêm ngủ say.

Ngày thứ hai, mặt trời mọc thời điểm, Lệ Trọng đi ra cửa ra vào, hướng từ đường mà đi.

Từ đường trước trên đất trống, tụ tập hơn một ngàn người.

Lệ gia cảnh lá rậm rạp, ngoại trừ Vân Thiên Thành bốn gia bên ngoài, còn có hai mươi bảy chi nhánh. Bốn gia tăng thêm chi nhánh, miệng người vượt qua bốn vạn, đơn là võ giả thì có hơn một ngàn năm trăm người.

Võ giả địa vị rất cao. Bởi vậy, có tư cách tới tham gia tộc hội, hết thảy đều là võ giả. Người bình thường, là không có tư cách xuất hiện tại từ đường trước khi.

Lộn xộn tiếng bước chân vang lên, có người tại nói chuyện lớn tiếng.

"Ha ha, Dịch thiếu quả nhiên lợi hại, vừa mới hai mươi sáu tuổi, tựu tiến giai Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng."

"Dịch thiếu tiền đồ vô lượng a."

"Dịch thiếu trầm ổn cơ trí, có lĩnh tụ khí chất. Rất nhanh tựu muốn trở thành chúng ta Lệ gia đại nhân vật."

Lệ Trọng nhìn sang, chỉ thấy mấy cái võ giả, ôm lấy Lệ Dịch mà đến. Lệ Dịch trên người, có một cỗ lãng lệ ác liệt khí tức, cả người lộ ra bộc lộ tài năng.

Lệ Dịch lúc này thời điểm, cũng nhìn thấy Lệ Trọng.

Hắn đại đi bộ tới, khỏe miệng lộ ra mỉm cười: "Lệ Trọng, lần này tộc hội, ta sẽ tiếp tục chỉ điểm ngươi. Ta sẽ cho ngươi bên trên bài học, cam đoan ngươi chung thân khó quên."

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Dịch thúc trước đó lần thứ nhất chỉ điểm, ta thu hoạch không ít. Đã Dịch thúc muốn tiếp tục chỉ điểm, ta đây cũng tựu không khách khí."

Lệ Trọng giương lên nắm đấm.

Lệ Dịch nhìn thấy Lệ Trọng nắm đấm, nhất thời một hồi khó chịu.

Lần trước, hắn "Chỉ điểm" Lệ Trọng thời điểm, tựu là bị cái này chỉ nắm đấm đánh thổ huyết. Nhìn thấy Lệ Trọng tại trước mắt mình lắc lư nắm đấm, Lệ Dịch nhất thời trong con giận dữ. Hắn quyết định, đợi chút nữa nhất định hảo hảo "Chỉ điểm" Lệ Trọng, tuyệt không nương tay.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Người không xứng đương thiếu tộc trưởng

Lệ gia đẳng cấp rõ ràng.

Đạt tới nhất định thân phận người, đều có chỗ ngồi của mình. Thân phận càng cao, vị trí lại càng gần phía trước, lớn nhất một vị trí, là tộc trưởng. Tộc trưởng phía dưới, là cửu đại trưởng lão. Mà trưởng lão phía dưới, thì là thiếu tộc trưởng cùng tất cả chi nhánh gia chủ. Trừ lần đó ra, tu vi đạt tới Nhân Cực cảnh tầng thứ bảy võ giả, cũng có chính mình ghế.

Về phần những người khác nha, chỉ có thể thành thành thật thật đứng đấy rồi.

Lệ Trọng tìm được chỗ ngồi của mình, chậm quá ngồi trên đi, đưa tới phần đông ánh mắt.

Trong đó có mấy tia ánh mắt, đặc biệt lãng lệ ác liệt.

Lệ Trọng nhìn sang, chỉ thấy chăm chú nhìn chính mình, đều là một ít người thanh niên. Những người thanh niên này, vẻ mặt vẻ ngạo nhiên, trên người khí tức rất là cường đại, hiển nhiên tu vi bất phàm.

Nhìn thấy Lệ Trọng nhìn qua, những người thanh niên này, còn làm ra một cái khiêu khích thù thế.

Lệ Trọng trong nội tâm cười lạnh một tiếng. Hắn biết rõ, những người thanh niên này, đợi chút nữa nhất định sẽ hướng chính mình khiêu chiến, cướp lấy chính mình thiếu tộc trưởng vị. Bất quá nha, bọn hắn nhất định thất vọng rồi.

Tất cả chi nhánh gia chủ, nhao nhao nhập tọa.

Những gia chủ này, có thể chấp chương một cái nhánh núi, cũng là tu luyện thành công thể hệ. Tu vi của bọn hắn, đại đô tại Nhân Cực cảnh tầng thứ bảy, có ít người thậm chí là Nhân Cực cảnh đệ bát trọng.

Hai mươi bảy gia chủ ở bên trong, chỉ có chính là bốn năm cái gia chủ, hướng phía Lệ Trọng chào hỏi. Những người khác, đối với Lệ Trọng làm như không thấy. Hiển nhiên, bọn hắn cũng không đem Lệ Trọng để ở trong mắt.

Các gia chủ nhập tọa về sau, các trưởng lão cũng nhao nhao đã đến. Lệ gia trưởng lão, tổng cộng có chín người, bọn hắn cũng là Lệ gia tu vi cao nhất một đám người, yếu nhất đều là Nhân Cực cảnh đệ bát trọng hậu kỳ. Cường đại nhất trưởng lão, tu vi thậm chí đạt tới Nhân Cực cảnh đệ cửu trọng hậu kỳ, tại Vân Thiên Thành trong tuyệt đối là một phương cự đầu.

Các trưởng lão ngồi vào chỗ của mình về sau, Lệ Nhược Vân cũng đã đến, tại một vị trưởng lão dưới sự chủ trì, bắt đầu tế bái thiên địa, tế bái tổ tông, sau đó cho tổ tông dâng hương.

Cho tổ tông dâng hương, là một loại vinh quang.

Chỉ có tu vi đạt tới Nhân Cực cảnh tầng thứ bảy võ giả, mới có tư cách. Đương nhiên, Lệ Trọng cũng có tư cách, bởi vì hắn là Lệ gia thiếu tộc trưởng, là tương lai chấp chương Lệ gia người.

Lệ Trọng đứng lên, cầm lấy một nhúm hương, đang muốn nhen nhóm.

Đúng vào lúc này.

Một cái diện mục ngạo nghễ người thanh niên, trong lúc đó đứng lên, quát: "Chậm đã! Lệ Trọng, ngươi không có tư cách cho tổ tông dâng hương!"

Trong chốc lát, toàn trường yên tĩnh.

Phần lớn người đều không thể tưởng được, Lệ Trọng dâng hương thời điểm, rõ ràng có người phản đối. Một phần nhỏ sự tình biết tiên tri nội tình người, lúc này thời điểm thân hình chấn động, ánh mắt như kiếm bắn về phía Lệ Trọng.

Mấy cái Lệ gia trưởng lão, khoe miệng mang theo nhàn nhạt vui vẻ.

Lệ Sâm đứng ra nghi vấn Lệ Trọng, đương nhiên chính là bọn họ an bài tốt.

Đây chỉ là một bắt đầu.

Đợi chút nữa, nghi vấn hội một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng, cuối cùng thông qua Trưởng Lão Hội, bọn hắn sẽ đem Lệ Nhược Vân cùng Lệ Trọng phụ tử, hết thảy đá ra Vân Thiên Thành, đem bọn họ ném tới một cái chi nhánh đi.

Đến rồi đến rồi.

Lệ Trọng trong nội tâm, hưng phấn lên.

Cái này Lệ Sâm, rõ ràng chỉ là một cái tiểu tốt. Bất quá, coi như là một cái tiểu tốt, Lệ Trọng cũng sẽ không dễ dàng buông tha, nên đánh hay là muốn đánh chính là.

Lệ Trọng bình tĩnh mà đem hương nhen nhóm, sau đó nhìn sang thanh niên, nhàn nhạt nói ra: "Ngươi là nhà ai hay sao? Tế bái tổ tông thời điểm, rõ ràng ở bên cạnh lủi rủ, tội nên vả miệng."

Người thanh niên khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, ngạo nghễ nói ra: "Lệ Trọng, ngươi cuồng vọng tự đại, không coi ai ra gì, tốt đánh bạc thành tánh, tâm tính không tốt, khó coi. Ngươi, không xứng vì Lệ gia thiếu tộc trưởng. Như ngươi loại này người, có tư cách gì để cho ta vả miệng? Hôm nay, ta Lệ Sâm, phản đối ngươi đương thiếu tộc trưởng, đây cũng là chúng ta Lệ gia thanh niên tiếng lòng!"

"Ha ha, dùng Lệ Trọng tâm tính, xác thực không xứng đương thiếu tộc trưởng."

"Lệ Trọng cuồng vọng tự đại, khắp nơi đắc tội với người. Nếu như chấp chương gia tộc, sẽ đem gia tộc dẫn vào đến Thâm Uyên đi."

"Lệ Trọng tốt đánh bạc thành tánh, hảo sắc như mệnh. Loại người này, quả thực chính là chúng ta Lệ gia bại hoại. Phải đem hắn thanh trừ ra Lệ gia, còn chúng ta Lệ gia một cái ban ngày ban mặt."

Lệ Sâm nghe chung quanh phụ họa thanh âm, trong mắt hiện lên một tia đắc ý. Hắn đang muốn lần nữa lên tiếng, đột nhiên nghe được, người chung quanh phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Lệ Sâm trong lòng xiết chặt, biết rõ không ổn, nhưng đã không còn kịp rồi.

"Bá!"

Một đạo vô hình kinh lực, trong giây lát đập đến trên mặt của hắn, lấy được hắn hàm răng tróc ra. Mà trên mặt của hắn, đã lưu lại rồi một chi Hồng sắc sâu sắc bàn tay ấn.

Người xuất thù, đúng là Lê Trọng.

Vốn, như loại chuyện này, Lê Trọng là có thể yêu cầu gia tộc Cháp Pháp đội ra tay. Nhưng gia tộc Cháp Pháp đội ra tay, ở đâu so ra mà vượt tự mình ra tay đánh người thoải mái.

Hơn nữa, Lê Trọng có một loại cảm giác, Lê gia Cháp Pháp đội cũng không phải hấn bên này, hấn không nhất định gọi được động.

Toàn trường yên tĩnh.

Ai cũng không thể tưởng được, Lê Trọng không nói một lời, trực tiếp tự ra tay. Phải biết rằng, nơi này chính là từ đường ở trong a. Tại từ đường ở trong ra tay, cái này Lê Trọng cũng quá cuồng vọng, quá lớn mật.

Lê Sâm cũng không nghĩ ra, Lê Trọng lại đột nhiên gian ra tay. Hấn càng không thể tưởng được, Lê Trọng ra tay tốc độ sẽ là nhanh như vậy, bất ngờ không đề phòng, nhất thời bị tổn thất nặng, bị đánh được đầu óc đều mơ hồ.

Lê Trọng lại bước ra một bước, đi vào Lê Sâm bên người. Lê Sâm tuy nhiên đầu óc còn có chút mơ hồ, nhưng là cảm giác được không tốt, hấn cảnh giác địa trừng mắt Lê Trọng, âm thầm phòng bị.

Lê Trọng một lời không nói, bàn tay rút ra, trực tiếp về mặt.

Hấn ra tay tốc độ nhanh được thần kỳ, Lê Trọng muốn tránh đều không có biện pháp tránh. Hơn nữa, hấn mới vừa rồi bị trừu một cái, đầu óc có chút mơ hồ, phản ứng cũng chậm một ít, chỉ có thể trở mặt nhìn chính mình bị trừu cái tát.

"Bá bá bá bá bá —— "

Lập tức đánh nữa hai ba mươi nhớ, mặt xưng phù như heo đầu. Lê Trọng đánh cho tới khi nào xong thôi, Lê Sâm đã đã hôn mê, như chó chết nằm trên mặt đất.

Chung quanh người thanh niên, lúc này thời điểm kịp phản ứng, bọn hấn nguyên một đám trừng mắt Lê Trọng, hướng phía Lê Trọng vây tới.

"Lớn mật!"

"Lại dám ở từ đường ở trong ra tay, thật can đảm!"

"Thật cuồng vọng, loại này tâm tính, như thế nào đương thiếu tộc trưởng? Thịnh Cháp Pháp trưởng lão ra tay trừng phạt hấn!"

Lê Trọng cười lạnh một tiếng, từ từ nói ra: "Dựa theo tộc quy, tại từ đường ở trong ồn ào người, và miệng 30. Ta là thiếu tộc trưởng, có quyền ra tay trừng phạt. Như thế nào, các ngươi không phục?"

Mấy cái thanh niên trong lòng rung mình.

Lê gia tộc quy bên trong, quả thật có cái này đầu.

Lê Trọng tuy nhiên thô bạo địa đánh bất tỉnh Lê Sâm, nhưng ai cũng không thể nói hấn không đúng.

Mấy cái thanh niên do dự gian.

Lê Trọng trên mặt lộ ra mỉm cười, ngón tay liên tục điểm ra, nói ra: "Lê Sâm tại từ đường ở trong ồn ào, đã bị trừng phạt rồi. Các ngươi cái này năm cái, cũng theo Lê Sâm ồn ào, cũng muốn trừu cái tát. Như vậy đi, niệm tình các ngươi là từ phạm, các ngươi năm cái, một người trừu hai mươi nhớ cái tát là được rồi. Các ngươi đứng vững rồi, ta muốn động thủ."

Năm cái thanh niên ngay ngắn hướng cười lạnh.

Bọn hấn có năm cái nhiều, căn bản không sợ Lê Trọng.

Lê Trọng khoe miệng mang theo một tia cuồng vọng thần sắc, từng bước một ép lên đi. Cái này năm cái gia hỏa, cảm thấy người đông thể mạnh, chính mình không làm gì được bọn hấn, vậy thì nười phản sai rồi.

Trưởng lão tịch.

Mấy cái trưởng lão, thờ ơ lạnh nhạt, khoe miệng mang theo cười lạnh.

Lê Trọng càng là náo đến lợi hại, tại tộc nhân trong mắt ấn tượng lại càng kém. Đến lúc đó, bọn hấn có thể thuận lý thành chương địa làm khó dễ, đem Lê Nhược Vân cùng Lê Trọng phụ tử lật tung.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Người thật nông cuồng hơi có chút

Đối với các trưởng lão tâm lý, Lê Trọng tự nhiên là minh bạch.

Bất quá.

Lê Trọng tịnh không để ý.

Hắn hôm nay, muốn dùng nắm đấm nện khai hết thảy. Ai không phục, sẽ đem ai nện ngược lại. Những lão gia hỏa này cách nhìn, còn có các tộc nhân cách nhìn, Lê Trọng căn bản là không quan tâm.

Xấu nhất kết quả, thì ra là bị trục xuất gia tộc, sợ cái gì?

"Hô!"

Lê Trọng bàn tay trong giây lát vỗ!

Vô Hình Thủ chi Liệt Không thức!

Vô Hình Thủ vừa ra, phương viên ba trượng ở trong kinh phong gào thét, cái kia năm cái người thanh niên, chỉ cảm thấy một chỉ vô hình bàn tay lớn, trong giây lát hướng phía đỉnh đầu của mình chụp được đến!

Năm cái thanh niên trong mắt, đồng thời hiện lên một tia kinh miệt chi sắc. Cái này Lê Trọng, thật đúng là dám ra tay đối phó bọn hắn, quả thực là vô tri. Bọn hắn trong nội tâm không hận mà cùng quyết định, muốn cho lệ nặng một chút nhan sắc nhìn xem.

Năm người ngay ngắn hướng vừa đỡ, sắc mặt đủ biến.

Quá nặng đi!

Bọn hắn cảm giác được, trên đỉnh đầu, như là nhiều ra một tòa núi lớn, ép tới bọn hắn không thở nổi.

Kinh khủng hơn chính là, ngọn núi lớn này, cũng không phải chết, mà là sống. Năm người vừa đỡ phía dưới, trên đỉnh đầu Đại Sơn, hóa thành từng đạo cương mãnh lực lượng, như là như là một thanh chuỗi cự chùy, theo bốn phương tám hướng oanh kích mà đến!

"Không tốt! Người này Vô Hình Thủ, như thế nào lợi hại như thế?"

Năm cái thanh niên hồn phi phách tán, dốc sức liều mạng ngăn cản.

Nhưng điều này cũng không có gì dùng.

"Đông đông đông thùng thùng!"

Mấy tiếng trọng tiếng nổ về sau, năm cái thanh niên giống như là năm đầu chó chết, bị cương mãnh không trừ lực lượng, oanh ra mấy trượng bên ngoài, khóe miệng chảy ra máu tươi.

"Hi!"

Mọi người ngay ngắn hướng ngược lại trừu hoi lạnh.

Cái này năm cái người thanh niên, tu vi đều là Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng hậu kỳ. Nhưng bọn hắn rõ ràng tại trong nháy mắt trong thời gian, đã bị Lê Trọng cho đá thương, nếu như không phải tận mắt thấy, căn bản không có người tin tưởng.

Mấy cái trưởng lão, lúc này thời điểm có chút ngồi không yên. Bọn hắn vốn, là muốn cho Lê Trọng náo thoáng một phát, cho tộc nhân lưu lại một tâm tính ấn tượng xấu. Không nghĩ tới Lê Trọng sức chiến đấu như thế cường đại, vậy mà tại trong một chớp mắt, đem năm cái đồng cấp thanh niên đánh bại, ngược lại cho tộc nhân lưu lại một cường đại ấn tượng.

Thất trưởng lão Lê Trung Bình, lên tiếng quát: "Lê Trọng, ngươi làm cái gì vậy? Tại từ đường ở trong đánh nhau, cái này chính là tội lớn!"

Lệ Trọng chính khí nghiêm nghị, nói ra: "Thất trưởng lão, năm người này, tại từ đường ở trong ồn ào, quấy rầy tổ tông an bình, chẳng lẽ không có lẽ trừng phạt? Nếu như không trừng phạt, từ đường uy nghiêm ở đâu?"

Lệ Trung Bình ánh mắt đột nhiên lóe lên, cười lạnh nói: "Ngươi chính là một cái hậu bối, lại dám phản bác bản trưởng lão, thật sự là phản rồi. Bản trưởng lão cái này bắt giữ ngươi."

Lệ Trung Bình đột nhiên đứng lên, một đạo khủng bố khí thế áp hướng Lệ Trọng, định ra tay.

Lúc này thời điểm.

Lệ Nhượng Vân ha ha cười cười, nói ra: "Thất trưởng lão, tiểu bối chuyện giữa, ngươi cần gì phải đề ý tới đâu?"

Đang khi nói chuyện, Lệ Nhượng Vân bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái, Lệ Trung Bình chỉ cảm thấy, một đạo cường đại được lực lượng đáng sợ xa xa mà đến, ngạnh sanh sanh đem hắn theo như đến trên chỗ ngồi.

"Ân? !"

Chung quanh mấy cái trưởng lão, cũng là sắc mặt đại biến.

Lệ Trung Bình, chính là Nhân Cực cảnh đệ cửu trọng sơ kỳ võ giả, sức chiến đấu cường đại. Nhưng Lệ Nhượng Vân xa xa nhấn một cái phía dưới, lại đem Lệ Trung Bình đè nên xuống rồi, cái này là bực nào thủ đoạn?

Chẳng lẽ, Lệ Nhượng Vân đã tiến vào đến Địa Cực cảnh?

Nhị trưởng lão Lệ Đông Chân, Tam trưởng lão Lệ Hồng, Lục trưởng lão Lệ Lập Nguyên cùng Cửu trưởng lão Lệ Châu Sơn, toàn bộ đều không thể bình tĩnh rồi.

Mà Thất trưởng lão Lệ Trung Bình, càng là trong lòng hoảng sợ. Hắn trăm chỉ phân chia 100 khải định, Lệ Nhượng Vân đã tiến nhập Địa Cực cảnh, ít nhất cũng là nửa bước Địa Cực cảnh.

"Đã xong."

Thất trưởng lão trong lòng đáng chết.

Địa Cực cảnh, cùng Nhân Cực cảnh, chính là lưỡng trọng thiên.

Tiến vào đến Địa Cực cảnh về sau, Lệ Nhượng Vân sức chiến đấu lập tức cường đại gấp 10 lần, tự tính toán sở hữu trưởng lão liên thủ, cũng không phải đối thủ. Muốn cướp lấy Lệ Nhượng Vân Tộc trưởng vị, càng là chuyện không thể nào. Gia tộc thật vất vả xuất hiện một cái Địa Cực cảnh, chỉ cần tin tức một thả ra, tất cả mọi người hội ủng hộ hắn.

Mấy cái trưởng lão, đưa ánh mắt quăng đến Lệ Trọng trên người.

Lệ Nhượng Vân đã tiến vào Địa Cực cảnh, địa vị không thể dao động.

Đã Lệ Nhượng Vân đã không làm gì được, vậy cũng chỉ có hướng Lệ Trọng hạ thủ. Lệ Trọng cuồng vọng tự đại, tốt đánh bạc thành tánh, có tiếng xấu, rất nhiều tộc nhân đối với hắn bất mãn, hướng Lệ Trọng ra tay, cơ hội thành công còn là rất lớn.

Mấy cái trưởng lão khiến thoáng một phát ánh mắt, nhất thời có mấy cái người thanh niên đứng lên, ngăn cản Lệ Trọng.

Lệ Trọng khê giạt mình, lập tức ha ha nở nụ cười, nói ra: "Ta biết rõ, có người xem ta không vừa mắt, muốn đánh bại ta, cướp đi thiếu tộc trưởng vị. Có phải như vậy hay không à? !"

Lời này vừa ra, theo trưởng lão đến đệ tử, đều là trợn mắt há hốc mồm.

Lệ Nhượng Vân cũng nhện không được rồi, phù thoáng một phát chính mình cái trán.

Tuy nhiên, rất nhiều người, thậm chí nghĩ cướp lấy thiếu tộc trưởng vị, nhưng không ai sẽ không nói ra đến. Lệ Trọng ngược lại tốt, trực tiếp tự nói ra, đem sự tình cho mở ra rồi.

Lệ Trọng nhìn thấy mọi người trợn mắt há hốc mồm bộ dạng, lại là ha ha cười cười, nói ra: "Nhìn bộ dáng của các ngươi! Muốn cướp lấy thiếu tộc trưởng vị, tự nói thẳng ra nha. Làm gì vậy như vậy che che lấp lấp hay sao? Các ngươi không nói ra đến, ta làm sao biết các ngươi muốn làm thiếu tộc trưởng? Chẳng lẽ, các ngươi còn sẽ cảm thấy không có ý tứ? Ha ha ha ha. . ."

Một thanh niên chịu không nổi rồi, cá giận nói: "Lệ Trọng, ngươi quả nhiên không xứng vì thiếu tộc trưởng! Với tư cách gia tộc tương lai Chấn Chương Giả, có lẽ ngực có lòng dạ, phải có phong độ mới đúng. Ngươi nhìn ngươi như cái gì dạng? !"

Lệ Trọng khoát khoát tay, khinh thường nói: "Cái gì lòng dạ, cái gì phong độ, cái này có thể đương cơm ăn sao? Lão tử chẳng muốn cùng các ngươi

nhieu lời. Các ngươi không phải muốn cướp lấy thiếu tộc trưởng vị sao? Ta cái này cho các ngươi một cái cơ hội, 30 tuổi phía dưới Lệ gia đệ tử, chỉ cần các ngươi đánh bại ta, cái này thiếu tộc trưởng vị, ta tự chấp tay nhường cho. Nếu như các ngươi đánh không lại ta, vậy thì đừng trách ta không khách khí, quát ngươi nhóm mặt rồi."

Lời vừa nói ra, nhất thời một mảnh xôn xao.

Có vài chục cái người thanh niên, trong mắt lóe ra làm cho người ta sợ hãi tinh quang, nguyên một đám kích động. Mà càng nhiều nữa người, thì là bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận nghị luận, hướng phía Lệ Trọng chỉ trỏ.

"Cuồng vọng!"

"Hừ, nghe nói Lệ Trọng người này, cuồng vọng vô cùng, không coi ai ra gì, ta trước trước còn chưa tin. Hiện tại xem ra, quả nhiên tự là như thế."

"Ha ha, Lệ Trọng lần này tuyệt đối thảm rồi. Chỉ cần là Lệ gia Tứ thiếu gia, theo sử đi ra một cái, cũng có thể đem hắn đánh cho răng rơi đầy đất rồi. Chớ nói chỉ là, 30 tuổi phía dưới người ở bên trong, ngoại trừ Lệ gia Tứ thiếu gia bên ngoài, còn có mấy cái chính thức thiên tài. Những chính thức này thiên tài, tuy nhiên bối cảnh không lớn, nhưng lực chiến đấu của bọn hắn, chỉ sợ vẫn còn Lệ gia Tứ thiếu gia phía trên, Lệ Trọng như thế nào đánh thắng được?"

"Xem ra, Lệ gia thiếu tộc trưởng, là nên đổi một chút. Ta ủng hộ lực thiếu, lực thiếu tu vi cao thâm, trí tuệ hơn người, nhất định có thể dẫn đầu Lệ gia đi về hướng huy hoàng."

Lệ Trọng khoe miệng lộ ra một tia cuồng vọng vui vẻ. Hắn bước ra mấy bước, đi vào từ đường phía trước trên đất trống, quát: "Đến đây đi, ai muốn làm thiếu tộc trưởng tự lên đây!"

Vừa mới nói xong, thì có trên một người đến rồi.

Người này, đúng là Lệ Dịch.

Lệ Dịch khoe miệng mang theo nhàn nhạt vui vẻ, một bộ trưởng bối bộ dạng, nói ra: "Lệ Trọng, ngươi vừa rồi thật ngông cuồng hơi có chút. Ta là người trưởng bối, có nghĩa vụ giáo huấn một chút ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Người thật ngông cuồng hơi có chút

Đối với các trưởng lão tâm lý, Lệ Trọng tự nhiên là minh bạch.

Bất quá.

Lệ Trọng tịnh không để ý.

Hắn hôm nay, muốn dùng năm đám nện khai hết thầy. Ai không phục, sẽ đem ai nện ngược lại. Những lão gia hỏa này cách nhìn, còn có các tộc nhân cách nhìn, Lệ Trọng căn bản là không quan tâm.

Xấu nhất kết quả, thì ra là bị trục xuất gia tộc, sợ cái gì?

"Hô!"

Lệ Trọng bàn tay trong giây lát vỗ!

Vô Hình Thủ chi Liệt Không thức!

Vô Hình Thủ vừa ra, phương viên ba trượng ở trong kinh phong gào thét, cái kia năm cái người thanh niên, chỉ cảm thấy một chỉ vô hình bàn tay lớn, trong giây lát hướng phía đỉnh đầu của mình chụp được đến!

Năm cái thanh niên trong mắt, đồng thời hiện lên một tia khinh miệt chi sắc. Cái này Lệ Trọng, thật đúng là dám ra tay đối phó bọn hắn, quả thực là vô tri. Bọn hắn trong nội tâm không hận mà cùng quyết định, muốn cho lệ nặng một chút nhan sắc nhìn xem.

Năm người ngay ngắn hướng vừa đỡ, sắc mặt đủ biến.

Quá nặng đi!

Bọn hấn cảm giác được, trên đỉnh đầu, như là nhiều ra một tòa núi lớn, ép tới bọn hấn không thở nổi.

Kinh khủng hơn chính là, ngọn núi lớn này, cũng không phải chết, mà là sống. Năm người vừa đỡ phía dưới, trên đỉnh đầu Đại Sơn, hóa thành từng đạo cương mãnh lực lượng, như là như là một thanh chuỗi cự chùy, theo bốn phương tám hướng oanh kích mà đến!

"Không tốt! Người này Vô Hình Thủ, như thế nào lợi hại như thế?"

Năm cái thanh niên hồn phi phách tán, dốc sức liều mạng ngăn cản.

Nhưng điều này cũng không có gì dùng.

"Đồng đồng đồng thùng thùng!"

Mấy tiếng trọng tiếng nổ về sau, năm cái thanh niên giống như là năm đầu chó chết, bị cương mãnh không trừ lực lượng, oanh ra mấy trượng bên ngoài, khóe miệng chảy ra máu tươi.

"Hí!"

Mọi người ngay ngắn hướng ngược lại trều hơi lạnh.

Cái này năm cái người thanh niên, tu vi đều là Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng hậu kỳ. Nhưng bọn hấn rõ ràng tại trong nháy mắt trong thời gian, đã bị Lê Trọng cho đá thương, nếu như không phải tận mắt thấy, căn bản không có người tin tưởng.

Mấy cái trưởng lão, lúc này thời điểm có chút ngồi không yên. Bọn hấn vốn, là muốn cho Lê Trọng náo thoáng một phát, cho tộc nhân lưu lại một tâm tính ấn tượng xấu. Không nghĩ tới Lê Trọng sức chiến đấu như thế cường đại, vậy mà tại trong một chớp mắt, đem năm cái đồng cấp thanh niên đánh bại, ngược lại cho tộc nhân lưu lại một cường đại ấn tượng.

Thất trưởng lão Lê Trung Bình, lên tiếng quát: "Lê Trọng, ngươi làm cái gì vậy? Tại từ đường ở trong đánh nhau, cái này chính là tội lớn!"

Lê Trọng chính khí nghiêm nghị, nói ra: "Thất trưởng lão, năm người này, tại từ đường ở trong ồn ào, quấy rầy tổ tông an bình, chẳng lẽ không có lẽ trừng phạt? Nếu như không trừng phạt, từ đường uy nghiêm ở đâu?"

Lê Trung Bình ánh mắt đột nhiên lóe lên, cười lạnh nói: "Ngươi chính là một cái hậu bối, lại dám phản bác bản trưởng lão, thật sự là phản rồi. Bản trưởng lão cái này bắt giữ ngươi."

Lê Trung Bình đột nhiên đứng lên, một đạo khủng bố khí thế áp hướng Lê Trọng, định ra tay.

Lúc này thời điểm.

Lê Nhượng Vân ha ha cười cười, nói ra: "Thất trưởng lão, tiểu bối chuyện giữa, ngươi cần gì phải để ý tới đâu?"

Đang khi nói chuyện, Lê Nhượng Vân bàn tay nhẹ nhàng nhấn một cái, Lê Trung Bình chỉ cảm thấy, một đạo cường đại được lực lượng đáng sợ xa xa mà đến, ngành sanh sanh đem hấn theo như đến trên chỗ ngồi.

"Ân?!"

Chung quanh mấy cái trưởng lão, cũng là sắc mặt đại biến.

Lê Trung Bình, chính là Nhân Cực cảnh đệ cửu trọng sơ kỳ võ giả, sức chiến đấu cường đại. Nhưng Lê Nhượng Vân xa xa nhấn một cái phía dưới, lại đem Lê Trung Bình đè nén xuống rồi, cái này là bực nào thủ đoạn?

Chẳng lẽ, Lê Nhượng Vân đã tiến vào đến Địa Cực cảnh?

Nhị trưởng lão Lê Đông Chân, Tam trưởng lão Lê Hồng, Lục trưởng lão Lê Lập Nguyên cùng Cửu trưởng lão Lê Châu Sơn, toàn bộ đều không thể bình tĩnh rồi.

Mà Thất trưởng lão Lê Trung Bình, càng là trong lòng hoảng sợ. Hắn trăm chỉ phân chia 100 khẳng định, Lê Nhượng Vân đã tiến nhập Địa Cực cảnh, ít nhất cũng là nửa bước Địa Cực cảnh.

"Đã xong."

Thất trưởng lão trong lòng đáng chết.

Địa Cực cảnh, cùng Nhân Cực cảnh, chính là lưỡng trọng thiên.

Tiến vào đến Địa Cực cảnh về sau, Lệ Nhược Vân sức chiến đấu lập tức cường đại gấp 10 lần, tự tính toán sở hữu trưởng lão liên thủ, cũng không phải đối thủ. Muốn cướp lấy Lệ Nhược Vân Tộc trưởng vị, càng là chuyện không thể nào. Gia tộc thật vất vả xuất hiện một cái Địa Cực cảnh, chỉ cần tìm được một thừa ra, tất cả mọi người hội ủng hộ hắn.

Mấy cái trưởng lão, đưa ánh mắt quăng đến Lệ Trọng trên người.

Lệ Nhược Vân đã tiến vào Địa Cực cảnh, địa vị không thể dao động.

Đã Lệ Nhược Vân đã không làm gì được, vậy cũng chỉ có hướng Lệ Trọng hạ thủ. Lệ Trọng cuồng vọng tự đại, tốt đánh bạc thành tãnh, có tiếng xấu, rất nhiều tộc nhân đối với hắn bất mãn, hướng Lệ Trọng ra tay, cơ hội thành công còn là rất lớn.

Mấy cái trưởng lão khiến thoáng một phát ánh mắt, nhất thời có mấy cái người thanh niên đứng lên, ngăn cản Lệ Trọng.

Lệ Trọng khề giật mình, lập tức ha ha nở nụ cười, nói ra: "Ta biết rõ, có người xem ta không vừa mắt, muốn đánh bại ta, cướp đi thiếu tộc trưởng vị. Có phải như vậy hay không à? !"

Lời này vừa ra, theo trưởng lão đến đệ tử, đều là trợn mắt há hốc mồm.

Lệ Nhược Vân cũng nhin không được rồi, phủ thoáng một phát chính mình cái trán.

Tuy nhiên, rất nhiều người, thậm chí nghĩ cướp lấy thiếu tộc trưởng vị, nhưng không ai sẽ không nói ra đến. Lệ Trọng ngược lại tốt, trực tiếp tự nói ra, đem sự tình cho mở ra rồi.

Lệ Trọng nhìn thấy mọi người trợn mắt há hốc mồm bộ dạng, lại là ha ha cười cười, nói ra: "Nhìn bộ dáng của các ngươi! Muốn cướp lấy thiếu tộc trưởng vị, tự nói thẳng ra nha. Làm gì vậy như vậy che che lấp lấp hay sao? Các ngươi không nói ra đến, ta làm sao biết các ngươi muốn làm thiếu tộc trưởng? Chẳng lẽ, các ngươi còn sẽ cảm thấy không có ý tứ? Ha ha ha ha. . ."

Một thanh niên chịu không nổi rồi, cả giận nói: "Lệ Trọng, ngươi quả nhiên không xứng vì thiếu tộc trưởng! Với tư cách gia tộc tương lai Chấp Chương Giả, có lẽ ngực có lòng dạ, phải có phong độ mới đúng. Ngươi nhìn ngươi như cái gì dạng? !"

Lệ Trọng khoát khoát tay, khinh thường nói: "Cái gì lòng dạ, cái gì phong độ, cái này có thể đương cơm ăn sao? Lão tử chẳng muốn cùng các ngươi nhiều lời. Các ngươi không phải muốn cướp lấy thiếu tộc trưởng vị sao? Ta cái này cho các ngươi một cái cơ hội, 30 tuổi phía dưới Lệ gia đệ tử, chỉ cần các ngươi đánh bại ta, cái này thiếu tộc trưởng vị, ta tự chấp tay nhường cho. Nếu như các ngươi đánh không lại ta, vậy thì đừng trách ta không khách khí, quát ngươi nhóm mặt rồi."

Lời vừa nói ra, nhất thời một mảnh xôn xao.

Có vài chục cái người thanh niên, trong mắt lóe ra làm cho người ta sợ hãi tinh quang, nguyên một đám kích động. Mà càng nhiều nữa người, thì là bày mồm tám lưỡi mà thảo luận nghị luận, hướng phía Lệ Trọng chỉ trỏ.

"Cuồng vọng!"

"Hừ, nghe nói Lệ Trọng người này, cuồng vọng vô cùng, không coi ai ra gì, ta trước trước còn chưa tin. Hiện tại xem ra, quả nhiên tự là như thế."

"Ha ha, Lệ Trọng lần này tuyệt đối thảm rồi. Chỉ cần là Lệ gia Tứ thiếu gia, theo sử đi ra một cái, cũng có thể đem hắn đánh cho răng rơi đầy đất rồi. Chớ nói chỉ là, 30 tuổi phía dưới người ở bên trong, ngoại trừ Lệ gia Tứ thiếu gia bên ngoài, còn có mấy cái chính thức thiên tài. Những chính thức này thiên tài, tuy nhiên bối cảnh không lớn, nhưng lực chiến đấu của bọn hắn, chỉ sợ vẫn còn Lệ gia Tứ thiếu gia phía trên, Lệ Trọng như thế nào đánh thắng được?"

"Xem ra, Lệ gia thiếu tộc trưởng, là nên đòi một chút. Ta ủng hộ lực thiếu, lực thiếu tu vi cao thâm, trí tuệ hơn người, nhất định có thể dẫn đầu Lệ gia đi về hướng huy hoàng."

Lệ Trọng khoe miệng lộ ra một tia cuồng vọng vui vẻ. Hắn bước ra mấy bước, đi vào từ đường phía trước trên đất trống, quát: "Đến đây đi, ai muốn làm thiếu tộc trưởng tự lên đây!"

Vừa mới nói xong, thì có trên một người đến rồi.

Người này, đúng là Lệ Dịch.

Lệ Dịch khoe miệng mang theo nhàn nhạt vui vẻ, một bộ trưởng bối bộ dạng, nói ra: "Lệ Trọng, ngươi vừa rồi thật ngông cuồng hơi có chút. Ta là người trưởng bối, có nghĩa vụ giáo huấn một chút ngươi."

Chương 26: Ta sẽ không hạ nặng tay

Trường bào thanh niên đi đến đất trống, cả người như là một thanh ra khỏi vỏ địa kiếm.

Lệ Trọng nhìn sang, nói ra: "Người là ai, hãy xưng tên ra."

Trường bào thanh niên lộ ra một tia kinh ngạc chỉ sắc, lập tức cười lạnh một tiếng, nói ra: "Trong truyền thuyết, Lệ Trọng cuồng vọng vô cùng, không coi ai ra gì, quả nhiên không giả. Người hãy nghe cho kỹ rồi, bản thân Lệ Kiếm Tinh."

Đám võ giả nhẹ nói lấy.

"Lệ Kiếm Tinh, là cùng Lệ gia Tứ thiếu gia, đồng nhất bối nhân vật. Thiên tư của hắn, so Lệ Dịch tốt nhiều lắm, chỉ bất quá hắn bối cảnh không đủ xuất sắc, cho nên tên tuổi không đủ đại."

"Tên tuổi không đủ đại, bất quá người này sức chiến đấu, lại là phi thường cường đại. Nghe nói hắn đã sớm tiến giai Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng, triển áp Lệ Trọng không thành vấn đề."

"Ha ha, có trò hay để nhìn. Không biết Lệ Trọng, có thể tại Lệ Kiếm Tinh thủ hạ, kiên trì bao nhiêu chiêu?"

Trong tràng.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Lệ Kiếm Tinh đứng không. Chưa nghe nói qua."

Lệ Kiếm Tinh trên mặt, lộ ra một tia sắc mặt giận dữ. Lệ Trọng loại thái độ này, rõ ràng là không đem hắn để ở trong mắt. Đối với cái này cái cuồng vọng tiểu bối, hắn quyết định muốn hảo hảo giáo huấn một phen.

Lệ Kiếm Tinh lạnh lùng nói ra: "Lệ Trọng, vốn, ta là ý định hảo hảo chỉ điểm người thoáng một phát, không nghĩ tới người như thế cuồng vọng tự đại. Đã như vậy, một trận chiến này, ta có thể muốn xuất ra bản lĩnh thật sự, cho người một điểm đau khổ nhìn một chút."

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Người ý định cầm ra bao nhiêu thành bốn sự đâu?"

Lệ Kiếm Tinh ngao ngễ nói ra: "Ta lấy ra năm thành bốn sự, có thể đem người đánh cho răng rơi đầy đất rồi."

Lệ Trọng cười to, nói ra: "Hảo hảo hảo, đã người xuất ra năm thành bốn sự, ta đây cũng phải coi trọng thoáng một phát mới được. Ân, ta quyết định, một trận chiến này, ta muốn xuất ra một thành bốn sự."

Đám võ giả nhao nhao lắc đầu.

Đông Nam một góc, có hai cái thanh niên.

Cái này hai cái thanh niên, đúng là Lệ gia Tứ thiếu gia bên trong Lệ Phong cùng Lệ Lăng.

Cùng là Lệ gia Tứ thiếu gia, Lệ Phong cùng Lệ Lăng hai người, chính là vô cùng tốt bằng hữu. Trong hai người, Lệ Phong trầm mặc ít lời, trong mắt thỉnh thoảng hiện lên tinh quang, như là một đầu ẩn núp lấy điều hâu. Mà Lệ Lăng tắc thì bộc lộ tài năng, ánh mắt lợi hại, cho người thật lớn áp lực.

Lệ Lăng xa nghiêng nhìn Lệ Trọng, khóe miệng hiện lên một tia không cho là đúng, nói ra: "Cái này Lệ Trọng, thật sự là đủ cuồng vọng, phàm là người cuồng vọng, sức chiến đấu đều cường không đi nơi nào. Phong thiếu, người vì thăm dò Lệ Trọng, rõ ràng phái một cái Lệ Kiếm Tinh đi lên, cũng quá cẩn thận rồi."

Lệ gia Tứ thiếu gia, đều có một đám tùy tùng. Cái này Lệ Kiếm Tinh, tựa là Lệ Phong tùy tùng một trong, có được người cực tiến đệ ngũ trọng trung kỳ tu vi, am hiểu sử dụng kiếm.

Lệ Phong lắc đầu, nói ra: "Lăng thiếu, cái này Lệ Trọng niên kỷ tuy nhỏ, nhưng tư chất xuất chúng, sức chiến đấu rất cường, ta cũng nhìn không thấu hắn. Kinh thị hắn mà nói, gặp nhiều thua thiệt. Vừa rồi, Lệ Dịch chẳng phải bị tổn thất nặng ấy ư, cả đời tên tuổi anh hùng cũng bị mất."

Lệ Lăng ha ha cười cười, nói ra: "Đã bại Lệ Dịch, được coi là cái gì bốn sự? Lệ Dịch tư chất thường thường, nếu như không là có thêm rất nhiều tài nguyên, hẳn tu luyện nửa năm năm, cũng không cách nào tiến vào Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng. Như Lệ Dịch loại này nặt hàng, ta một tay có thể đánh bại."

Lệ Lăng nhàn nhạt nói ra: "Lệ Trọng có phải hay không có bản lĩnh thật sự, rất nhanh tựu thấy rõ ràng rồi. Lệ Trọng nếu như có thể đã bại Lệ Kiếm Tinh, chúng ta tựu cần coi trọng hắn."

Lệ Lăng khinh thường cười cười, nói ra: "Lệ Trọng có thể đánh bại Lệ Kiếm Tinh? Tuyệt không có khả năng này!"

Trong tràng,

Lệ Kiếm Tinh duỗi ra một bàn tay.

Bàn tay trắng nõn Như Ngọc.

Lệ Kiếm Tinh nhàn nhạt nói ra: "Ta am hiểu sử dụng kiếm. Bất quá, Lệ Trọng ngươi không có tư cách để cho ta xuất kiếm. Ta cái này dùng chỉ làm kiếm, cho ngươi một điểm nếm mùi đau khổ ăn."

Lệ Kiếm Tinh nói chuyện khẩu khí, mặc dù có điểm vô lễ, nhưng đều có một loại siêu nhân nhất đẳng phong độ. Chung quanh võ giả, nhìn thấy Lệ Kiếm Tinh loại này phong thái, nhao nhao trầm trồ khen ngợi.

Một ít Lệ gia thiếu phụ thiếu nữ, cái này lúc sau đã con mắt sáng rồi.

Như Lệ Kiếm Tinh loại này lại tuấn tú, phong thái lại hơn người nhân vật, thật là thụ các thiếu nữ hoan nghênh.

So sánh dưới, Lệ Trọng lại cuồng vọng lại tự đại, tuy nhiên thân phận rất cao, nhưng các thiếu nữ cũng không thể nào ưa thích hắn.

Lệ Kiếm Tinh nghe chung quanh trầm trồ khen ngợi thanh âm, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý. Chiến đấu còn chưa có bắt đầu, hắn tựu đè ép Lệ Trọng một đầu rồi, trận chiến này, hắn tất thắng.

"Hô!"

Ngay tại Lệ Kiếm Tinh đắc ý thời điểm, kinh phong gào thét!

Lệ Trọng xuất thủ!

Lệ Trọng cũng không có tâm tình, xem Lệ Kiếm Tinh biểu diễn. Ngay tại Lệ Kiếm Tinh dương dương đắc ý thời điểm, Lệ Trọng quyết đoán ra tay, vừa ra tay, tựu là nhất cương mãnh Liệt Thiên thức!

"Ngươi!"

Lệ Kiếm Tinh không nghĩ tới, Lệ Trọng không rên một tiếng tựu ra tay, kinh phong gào thét mà đến thời điểm, hắn vừa rồi kịp phản ứng, vội vàng cũng chỉ thành kiếm, ra tay ngăn cản.

"Oanh!"

Lệ Trọng lực lượng, hóa thành một chỉ vô hình bàn tay lớn, nặng nề mà đập đến Lệ Kiếm Tinh trên ngón tay. Lệ Kiếm Tinh chỉ cảm thấy ngón giữa cùng ngón trở kịch liệt đau nhức, lại bị giam giá rồi!

"Không, điều này sao có thể!"

Lệ Kiếm Tinh trong nội tâm kinh hãi.

Lệ Trọng vừa rồi một kích, mặc dù có đánh lên chỉ ngại, nhưng lực lượng chỉ trọng, nhưng lại chân chân thật thật. Hắn như thế nào đều không thể tưởng được, Lệ Trọng lực lượng sẽ là như thế đáng sợ. Khó trách, vừa rồi Lệ Dịch, sẽ bị Lệ Trọng đánh cho bay lên, căn bản không có sức hoàn thủ!

Lệ Trọng một kích chiếm cứ thượng phong, kích thứ hai phát ra.

Vẫn là Liệt Không thức!

Lệ Kiếm Tinh sắc mặt đại biến.

Lệ Trọng kích thứ hai, so kích thứ nhất còn muốn đáng sợ, vừa vừa ra tay, hắn lập tức cũng cảm giác được cương mãnh vô cùng lực lượng, theo bốn phương tám hướng oanh kích mà đến. Hắn tựu như sa vào sóng cả bên trong, cả người muốn nước chảy bèo trôi!

"Lưu Vân kiếm pháp!"

Lệ Kiếm Tinh không để ý đầu ngón tay kịch liệt đau nhức, dùng chỉ làm kiếm, dốc sức liều mạng thi triển ra kiếm pháp, từng đạo lực lượng thiết cắt mà ra, hóa giải lấy Lệ Trọng lực lượng.

Lúc này thời điểm, Lệ Trọng thứ ba đánh tới rồi.

Lệ Trọng chân lực, hóa thành một chỉ mắt thường có thể thấy được bàn tay, hung hăng địa chụp được, cái loại này Đại Sơn áp đỉnh khí thế, lại để cho chung quanh vô giả đều ánh mắt co rụt lại!

"Bá!"

Lệ Kiếm Tinh trên mặt, xuất hiện một cái cự đại bàn tay, cả người bị lấy được bay lên, hung hăng địa té xuống đi. Trùng hợp chính là, hấn hiện tại té xuống đi phương thức, cùng Lệ Dịch té xuống đi phương thức, cơ hồ là đồng dạng.

Toàn trường yên tĩnh.

Mọi người nhìn xem trong tràng Lệ Trọng, nguyên một đám trọn mắt há hốc mồm.

Đồng Nam giác, Lệ Lăng lúc này thời điểm, bên khóe miệng khinh miệt chỉ sắc, đã biến mất. Mà chuyển biến thành, là một loại vẻ mặt ngưng trọng. Lệ Trọng chỉ là tam kích, sẽ đem Lệ Kiếm Tinh trừu phi, ai cũng không dám khinh thị hấn rồi.

Tự Liên trưởng lão trên tiệc các trưởng lão, lúc này thời điểm cũng là vẻ mặt kinh ngạc.

Lệ Nhược Vân kinh dị ngoài, hồi tưởng lại lời của con, trong nội tâm thầm nghĩ: "Chẳng lẽ, hấn cũng không có nói khoác lác? Hấn thật sự có thể chém giết Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng trung kỳ vô giả?"

Trong tràng,

Lệ Trọng đứng chấp tay, nhàn nhạt nói ra: "Ta chỉ xuất ra một thành bốn sự, tự chịu không nổi rồi. Thật sự là một cái phế vật."

Lệ Kiếm Tinh lúc này thời điểm, vừa mới theo trên mặt đất bò lên, nghe được Lệ Trọng lời này, nhất thời xôn xao địa nhỏ ra một ngum máu tươi, tại chỗ đã hôn mê.

Lệ Trọng hoàn quét mắt một vòng, nói ra: "Còn có ai, xuất hiện đi. Chỉ cần khiêm tốn một điểm, ta sẽ không hạ nặng tay, tối đa chỉ biết nhẹ nhàng trừu một cái cái tát."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Người chính là một cái phế vật!

Đám vô giả trọn mắt há hốc mồm. Lệ Trọng chính mình, cuồng vọng hung hăng càn quấy vô cùng, ai cũng không để tại mắt trong. Một người như vậy, rõ ràng còn có da mặt để cho người khác khiêm tốn?

Trưởng lão tịch.

Cửu trưởng lão hướng phía Lệ Nhược Vân nói ra: "Tộc trưởng, con của ngươi cũng quá kiêu ngạo rồi, tâm tính không được a. Lệ gia nếu như rơi trong tay hấn, chỉ sợ không phải chuyện tốt."

Lệ Dịch, đúng là Cửu trưởng lão nhi tử.

Con mình bị đánh bại, Cửu trưởng lão trong nội tâm rất không thoải mái, nhịn không được lên tiếng.

Lệ Nhược Vân thân nhiên nói: "Cửu trưởng lão quá lo lắng. Thế giới này, cho tới bây giờ đều là cường giả vi tôn, cùng tâm tính không quan hệ. Chỉ cần có thực lực cường đại, hết thảy đều không là vấn đề."

Cửu trưởng lão tức cười.

Xác thực, thế giới này chính là như vậy, cường giả vi tôn. Chỉ có có được thực lực cường đại, cái gì tâm tính, cái gì cuồng vọng tự đại, cái gì hung hăng càn quấy bá đạo, đều không là vấn đề.

Tốt một hồi về sau, Cửu trưởng lão cười lạnh nói: "Lệ Trọng tại cùng thế hệ bên trong, xác thực là vô địch. Bất quá, bên trên trong đồng lứa, cũng không có thiếu thiên tài. Lệ Trọng không có khả năng một đường thẳng được đi. Như lão phu một cái hậu bối Lệ Quan Sơn, tự có được chiến thắng Lệ Trọng thực lực."

Những lời này, đã nhận được mấy cái trường lão phụ họa.

Nhị trưởng lão Lê Đông Chân, ha ha cười nói: "Lão phu nhi tử Lê Lực, có thể chiến thắng Lê Trọng. Lão phu cái này nhất mạch Lê Thanh Diệp, cũng có thể nhẹ nhõm chiến thắng Lê Trọng."

Lục trưởng lão Lê Lập Nguyên, cũng là ha ha cười cười, nói ra: "Lão phu nhi tử Lê Phong, chiến thắng Lê Trọng, cũng không phải việc khó. Lão phu chất nhi Lê Vô, cũng có thể chiến thắng Lê Trọng."

Tam trưởng lão Lê Hồng, khẽ mỉm cười nói: "Lão phu Tôn nhi Lê Lăng, tuyệt đối có thể thắng Lê Trọng. Ngoài ra, lão phu hậu bối Lê Nam Bình, cũng có chiến thắng Lê Trọng thực lực."

Thất trưởng lão Lê Trung Bình ánh mắt chớp động, nói ra: "Ta cái này nhất mạch, cũng có một thiên tài, tên là Lê Kiếm Nguyệt. Lê Kiếm Nguyệt thiên tài trác tuyệt, có thể nhẹ nhõm đánh bại Lê Trọng."

Mấy cái trường lão, nguyên một đám lên tiếng, đối với của mình con cháu hậu bối tràn đầy tự tin.

Lê Nhược Vân trong lòng một hồi bình tĩnh. Với tư cách tộc trưởng, hẳn tự nhiên biết rõ, những lão gia hỏa này theo như lời người, xác thực đều là thực lực hơn người thế hệ. Lê Trọng vừa rồi, tuy nhiên đánh bại Lê Kiếm Tĩnh, nhưng cùng những người này so sánh với, chỉ sợ hay vẫn là có vẻ không bằng. Dù sao, những người này đều là hai ba mươi tuổi võ giả.

Lê Nhược Vân trong nội tâm âm thầm mắng chửi Lê Trọng: "Tiểu tử này, ngươi chỉ cần nghe ta an bài, cái này thiếu tộc trưởng vị, tùy tiện chiến thắng hai người, cái này thiếu tộc trưởng vị trí, an vị được vững vàng đương đương rồi. Hiện tại ngược lại tốt, rõ ràng phát ngôn bừa bãi khiêu chiến 30 tuổi phía dưới người, đây quả thực là chính mình tìm tội tự, chính mình tìm phiền toái a."

Đông Nam giác.

Lê Lăng cười lạnh một tiếng, nói ra: "Tiểu tử này, đủ hung hăng càn quấy."

Nói xong, hắn vươn người đứng dậy.

Lê Lăng bản thân, chính là một cái hung hăng càn quấy người. Nhìn thấy Lê Trọng so với hắn càng hung hăng càn quấy, Lê Lăng tự mất hứng. Hắn muốn đích thân ra tay, đem Lê Trọng cho dẫm nát dưới chân.

Mất thấy Lê Lăng xuất hiện, toàn trường võ giả, đều trừng lớn mắt.

Lê Lăng, chính là Lê gia Tứ thiếu gia một trong, thực lực cường hoành, vì cuồng vọng bá đạo. Mà Lê Trọng, cũng là một cái cuồng vọng bá đạo người. Hai người kia đụng phải cùng một chỗ, tuyệt đối đặc sắc!

"Hắc hắc, Lăng thiếu nhện không được xuất thủ, cái này có trò hay để nhìn!"

"Không biết Lăng thiếu tu vi, đạt đến trình độ nào? Thực lực của hắn, có lẽ so Lê Kiếm Tĩnh cường nhiều hơn một chút thôi?"

"Ha ha, Lăng thiếu tùy tùng phần đông, rất ít ra tay. Bởi vậy, rất nhiều người không biết tu vi của hắn, cho là hắn mới vừa tiến vào Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng. Trên thực tế, hắn đã sớm tiến vào Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng rồi. Nói không chừng, hắn đã là đệ ngũ trọng hậu kỳ. Lực chiến đấu của hắn, so Lê Kiếm Tĩnh cường đại hơn nhiều rồi."

Tiếng nghị luận ở bên trong, Lê Lăng đi nhanh đi vào.

Với tư cách Lê gia Tứ thiếu gia một trong, Lê Lăng có một loại khí thế cường đại, làm cho người thuyết phục. Hắn vừa tiến vào trong tràng, chung quanh võ giả trong mắt, nhao nhao lộ ra vẻ kính sợ.

Một ít thiếu nữ cùng thiếu phụ, con mắt lại bắt đầu sáng.

Lê Lăng trực tiếp đi đến Lê Trọng trước người, khoe miệng mang theo một tia nhàn nhạt đáng tươi cười, trên cao nhìn xuống nói: "Lê Trọng, ngươi rất cuồng vọng, rất hung hăng càn quấy. Ta người này, nhất không quen nhìn người khác hung hăng càn quấy cùng cuồng vọng."

Lê Lăng không hổ là Lê gia Tứ thiếu gia một trong, những lời này từ trong miệng hắn nói ra, bá đạo tới cực điểm, nhưng cũng có một loại làm cho người trầm mê mị lực. Rất nhiều thiếu nữ, đã hết rầm lên.

Loại nam nhân này, mới là nam nhân chân chính a. Như Lê Trọng, chỉ hiểu được cuồng vọng hung hăng càn quấy, một chút cũng không có nội hàm.

Trưởng lão trên tiệc, Tam trưởng lão Lê Hồng, xa xa địa nhìn xem tôn nhi của mình, ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng. Những năm gần đây này, hắn tại Lê Lăng trên người, hao tổn không ít tâm tư huyết. Bất quá, hết thấy đều là đáng giá. Hiện tại Lê Lăng thực lực, đã là cùng thế hệ bên trong người nổi bật, hôm nay một trận chiến, chắc chắn dương danh Văn Thiên Thành.

Lê Trọng liếc mắt hán liếc, lạnh cười nói: "Ngươi tính toán cái thứ gì? Lão tử hung hăng càn quấy cuồng vọng, liên quan gì đến ngươi. Muốn đánh tự đánh, không đánh ngươi rút ngay trứng."

Lệ Lăng thần sắc cứng đờ.

Hắn không nghĩ tới, Lệ Trọng bá đạo như vậy, kiêu ngạo như vậy!

Một chút mặt mũi đều không để cho hắn!

Lệ Lăng âm trầm nói: "Lệ Trọng, ngươi dám nói như vậy ta! Ngươi dám không để cho ta mặt mũi! Chờ một chút, kết quả của ngươi, nếu mà biết thì rất thâm!"

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Ngươi không có bốn sự này! Ngươi chính là một cái phế vật mà thôi!"

Lời vừa nói ra, Lệ Lăng lập tức mặt đỏ lên.

Trong ánh mắt của hắn, lóe ra cuồng nộ chi sắc.

Chung quanh đám võ giả, lúc này thời điểm đều sợ ngây người. Lệ Lăng, đường đường Lệ gia Tứ thiếu gia một trong, lại bị mắng vì phế vật, cái này Lệ Trọng lá gan, cũng quá lớn, quá cuồng vọng rồi!

Lệ Trọng cười lạnh nói: "Như thế nào? Ngươi không phục? Lệ Lăng, sử dụng vô số tài nguyên, sống hai ba mươi tuổi, còn dừng lại tại Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng, không phải phế vật là cái gì? Nếu như lão tử đã đến hai ba mươi tuổi, còn chỉ có chính là Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng tu vi, ta đã sớm tự sát. Ngươi cái phế vật này, tốc độ tu luyện so ốc sên còn chậm, còn dám ở trước mặt ta hung hăng can quấy? Ngươi còn không biết xấu hổ còn sống?"

Lệ Lăng thiếu chút nữa muốn thổ huyết.

Hắn muốn phản bác, nhưng lại không biết như thế nào phản bác.

Bởi vì, Lệ Trọng theo như lời nói, thật đúng là có đạo lý. Lệ Trọng gần kề mười hai tuổi, tỵ tu luyện đến Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng. Mà hắn đâu rồi, tu luyện hai ba mươi năm, cũng chỉ là Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng.

Kém được quá lớn!

Hắn và Lệ Trọng vừa so sánh với, thật đúng là phế vật!

Lúc này thời điểm, chung quanh võ giả, đã nổ tung rồi.

"Đồ mờ hồ a. Ta như thế nào đột nhiên cảm giác được, Lệ Trọng theo như lời nói rất có đạo lý."

"Cái này Lệ Trọng miệng, thật sự là đủ độc a. Lăng thiếu loại nhân vật này, đều cũng bị hắn tức giận đến thổ huyết."

"Lệ Trọng thiên tư trác tuyệt, gần kề mười hai tuổi, tỵ tu luyện đến Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng. Ở trước mặt hắn, toàn bộ Vân Thiên Thành võ giả, đều muốn mặc cảm. Bất quá, thiên tư tốt, cũng không có nghĩa là sức chiến đấu cường. Lệ Trọng hiện tại tuy nhiên trên miệng chiếm được thượng phong, nhưng đợi chút nữa đánh nhau, tỵ không nhất định có thể thắng rồi."

"Hừ."

Lúc này thời điểm, hừ lạnh một tiếng xuất hiện, toàn trường chịu yên tĩnh.

Lên tiếng người, đúng là Tam trưởng lão Lệ Hồng. Nhìn thấy cháu của mình, lâm vào xấu hổ hoàn cảnh, hắn lên tiếng giải vây rồi.

Lệ Lăng không hổ là Tứ thiếu gia một trong, hắn lập tức phục hồi tinh thần lại rồi, cười lạnh nói: "Lệ Trọng, ngươi mồm mép ngược lại là thật lợi hại. Bất quá, Huyền Thiên thế giới, cường giả vì tôn, mồm mép lợi hại, là sẽ vô dụng thôi. Tiếp ta một quyền!"

Lệ Lăng sắc mặt âm lãnh, đột nhiên ra quyền.

Một quyền này, hắn lấy ra tám thành thực lực.

Hắn muốn một quyền đánh bại Lệ Trọng, lại để cho sở hữu võ giả, đều đối với hắn lau mắt mà nhìn.

Chương 28: Quá vũ nhục người

Lệ Lăng nén giận ra tay, một quyền này oanh ra, cuồng dũng mãnh tiến ra lực lượng như là Đại Giang sụp đổ lưu, xa xa địa nhìn lại, có thể chứng kiến một đầu nửa hư nửa thực sông nhỏ ở trên hư không lưu động!

Đây là Lệ gia Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, Nộ Hà Quyền!

Nhìn thấy loại này thanh thế, chung quanh võ giả chấn động.

"Lăng thiếu quả nhiên lợi hại, oanh ra đến lực lượng, ầm ầm hiện hình thành sông, đây là đủ cho đại thành nữa à!"

"Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng, đem tựu Nộ Hà Quyền tu luyện tới loại tình trạng này, không hổ là Lệ gia Tứ thiếu gia một trong!"

"Thật cường đại! Lệ Trọng muốn thâm rồi! Chỉ sợ liền một kích đều tiếp không dưới!"

Lệ Lăng trong mắt chớp động lên vẻ đắc ý. Hắn Nộ Hà Quyền, chỉ kém một đường, tựu hội đạt đến đại thành chỉ cảnh. Hắn tin tưởng, chính mình một quyền, tuyệt đối có thể đả đảo Lệ Trọng!

Lệ Trọng cười lớn một tiếng, không chút nào yếu thế, một chưởng nghênh đón.

"Oanh!"

Hai đạo cường hoành lực lượng giao kích, Lệ Lăng chỉ cảm thấy một đạo cường hoành lực lượng xông tới mà đến, hai tay chịu tê rần, cả người bị chấn đắc lui về phía sau ba bước, khí huyết sôi trào!

Lệ Lăng trong mắt, tất cả đều là không dám tin chỉ sắc, nghẹn ngào kêu lên: "Không có khả năng!"

Tu vi của hắn, so Lệ Trọng cao hơn. Mà Nộ Hà Quyền, lại sắp đại thành. Cả hai điệp gia phía dưới, phát ra tới công kích, chẳng những không làm gì được Lệ Trọng, ngược lại bị Lệ Trọng đẩy lui, cái này lại để cho hắn như thế nào tiếp chịu được.

Lệ Trọng cười lớn một tiếng, nói ra: "Có cái gì không có khả năng? Ta đều nói, ngươi chính là một cái phế vật! Chỉ bằng ngươi, cũng muốn chiến thắng ta? ! Vô Hình Thủ!"

Lệ Trọng nói xong, chủ động ra tay.

"Oanh oanh oanh oanh —— "

Lệ Trọng thi triển ra Vô Hình Thủ, một chỉ vô hình bàn tay lớn, tại trong hư không liên tục oanh ra, giết được Lệ Lăng liên tục rút lui, hai cái cánh tay sắp mất đi tri giác!

"Không có khả năng, không có khả năng!"

Lệ Lăng trong nội tâm kêu to. Tu vi của hắn, là Nhân Cực ngũ trọng hậu kỳ, không sử dụng chiến kỹ dưới tình huống, hắn một quyền oanh ra lực lượng, có thể đạt tới chín ngàn 500 cân. Mà vận dụng chiến kỹ về sau, hắn một quyền oanh ra đến lực lượng, hội vượt qua ba vạn cân. Như vậy lực lượng không lồ, rõ ràng không cách nào ngăn cản Lệ Trọng công kích?

Lệ Trọng lực lượng, đạt đến trình độ nào?

Hắn căn bản không biết, Lệ Trọng không sử dụng chiến kỹ dưới tình huống, một quyền oanh ra lực lượng, đã vượt qua một vạn hai nghìn cân. Mà thi triển ra Vô Hình Thủ về sau, một kích sức nặng, muốn vượt qua năm vạn cân!

Lệ Trọng hiện tại, tại cát dấu thực lực, không có toàn lực thi triển Vô Hình Thủ. Nếu như Lệ Trọng toàn lực thi triển ra Vô Hình Thủ, chỉ cần một kích, có thể chiến thắng rồi!

Tuy nhiên Lệ Trọng không có toàn lực ra tay, nhưng Lệ Lăng y nguyên liên tiếp bại lui.

Hai cánh tay của hắn càng ngày càng chết lặng.

Lệ Lăng sắc mặt đỏ bừng, dốc sức liều mạng thi triển ra Nộ Hà Quyền, muốn phải phản kích. Nhưng ở Lệ Trọng công kích phía dưới, hắn chỉ có thể đau khổ ngăn cản, từng bước lui về phía sau, căn bản không có cơ hội phản kích rồi.

Đám võ giả tất cả đều xem ngây người.

Lệ Lăng ra tay thời điểm, bọn hắn cho rằng, Lệ Lăng hội dễ dàng thủ thắng. Không nghĩ tới, Lệ Lăng chẳng những không có lấy được thắng lợi, ngược lại

tại liên tiếp bại lui!

"Ông trời. Ta đây là hoa mắt a!"

"Lệ Trọng Vô Hình Thủ, uy lực như thế nào sẽ lớn như vậy? Lãng thiếu Nộ Hà Quyền, cũng phải lớn hơn thành, hay vẫn là ngăn cản không nổi, cái này thật sự là quá kì quái!"

"Xem không hiểu rồi, thực xem không hiểu rồi! Lãng thiếu vô luận là tu vi, hay vẫn là chiến kỹ tạo nghệ, đều so Lệ Trọng cao. Như thế nào ngược lại rơi xuống hạ phong à? Không ai biết sao?"

Đám võ giả trong lòng nghi hoặc không thôi, nguyên một đám xem không hiểu tình thế rồi.

Lúc này thời điểm, một cái Nhân Cực thất trọng võ giả, chậm rãi nói ra: "Các người xem không hiểu, là bởi vì các người bị mặt ngoài hiện tượng mê hoặc. Đầu tiên, Lệ Trọng tại Vô Hình Thủ bên trên tạo nghệ, cũng không tại Lệ Lãng phía dưới. Nói cách khác, Lệ Trọng Vô Hình Thủ, cũng phi thường tiếp nhận đại thành rồi. Tiếp theo, Lệ Trọng tu vi tuy nhiên thấp, nhưng hắn tu luyện công pháp, chính là Luyện Thể Quyết. Tu luyện Luyện Thể Quyết người, thân thể lực lượng, vượt xa cùng giai. Bởi vậy, Lệ Trọng lực lượng, cũng không thể so với Lệ Lãng thấp, thậm chí còn tại Lệ Lãng phía trên."

Đám võ giả bừng tỉnh đại ngộ.

Trưởng lão trên tiệc.

Tam trưởng lão Lệ Hồng, trong nội tâm âm thầm lo lắng.

Hắn cũng không nghĩ tới, Luyện Thể Quyết vậy mà lợi hại như vậy, Lệ Trọng tu luyện về sau, thân thể lực lượng sẽ như thế cường hãn, từ đầu tới đuôi áp chế Lệ Lãng. Cứ theo đà này, Lệ Lãng thua không nghi ngờ.

Lệ Hồng muốn ra tay trợ giúp thoát một phát cháu trai, nhưng Lệ Nhược Vân lúc này thời điểm chăm chú mà nhìn chăm chăm vào, hắn căn bản không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Đáng giận a, Lệ Trọng cái này tiểu bối, sức chiến đấu như thế nào cường đại như thế?"

Lệ Hồng trong nội tâm phiền muộn không thôi.

Vừa rồi, hắn còn tràn đầy tự tin, nói Lệ Lãng có thể đánh bại Lệ Trọng.

Hiện tại đâu rồi, Lệ Lãng dấu hiệu bị thua đã lộ, bị thua chỉ là vấn đề thời gian. Nhìn thấy Lệ Lãng đau khổ chèo chống bộ dạng, Lệ Hồng mặt mày một hồi nóng rất.

Trong tràng.

Lệ Trọng ra tay tốc độ càng lúc càng nhanh.

Từng đạo cương mãnh lực lượng, như là đại chùy, oanh thân Lệ Lãng.

Lệ Lãng hai tay càng ngày càng chết lặng.

"Không tốt!"

Lệ Lãng âm thầm cảm giác được không ổn, hắn hàm răng khê cắn, chuẩn bị lui về phía sau thoát một phát, kéo cự ly xa.

Nhưng Lệ Trọng căn bản không để cho hắn cơ hội. Liên tục oanh ra mấy chục xuống, hắn biết rõ, Lệ Lãng nhanh đến cực hạn rồi, cái lúc này, chính là một lần hành động định càn khôn thời cơ tốt nhất.

Lệ Trọng ha ha cười cười, trong giây lát oanh ra hai chương!

"Rầm rầm!"

Lệ Lãng đã ngăn được một chương, nhưng thứ hai chương, lại là xuyên thấu qua phòng ngự, chính chính oanh đã đến khuôn mặt của hắn phía trên, cả người đều bị đánh cho bay ra ngoài, mấy cái hàm răng phun được thật xa.

Toàn trường yên tĩnh.

Lúc này thời điểm, một cái võ giả lên tiếng.

"Các người phát hiện không vậy? Lệ Trọng ra tay đến nay, mỗi lần đánh bại đối thủ, đều muốn đánh thoát một phát mặt. Lệ Sâm, Lệ Kiếm Tinh, Lệ Dịch, Lệ Lãng, cái này bốn cái, đều bị về mặt rồi."

"Trời ạ, người không nói, ta còn không có phát hiện. Ta suy nghĩ một chút, xác thực tựu là như thế a. Cái này Lệ Trọng, xem ra chẳng những cuồng vọng,

hơn nữa thích nhất về mặt."

"Quá cuồng vọng rồi, quá kiêu ngạo rồi, quá độc ác. Tất cả mọi người là họ Lê, hấn ra tay như thế nào nặng như vậy a. Chuyên môn đánh người khuôn mặt, cái này cũng quá vũ nhục người rồi."

"Đúng vậy a đúng vậy a. Bị thua sẽ bị về mặt, cái này cũng quá độc ác. Dịch thiếu cùng Lăng thiếu, đều là có uy tín danh dự người, bị đánh mặt, về sau đều không có ý tứ gặp người rồi."

Đám võ giả thấp giọng nghị luận thời điểm, Lê Lăng cũng không quay đầu lại đã đi ra. Lúc này đây, hấn ném quá mất mặt rồi, lại cũng không có ý tứ gặp người rồi.

Nhìn thấy Lê Lăng chật vật mà trốn, Lê Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Các người nói đúng, ta thích nhất làm một chuyện, tựu là đánh người khác mặt. Khiêu chiến người của ta, muốn có bị đánh đích giác ngộ."

Tam trưởng lão Lê Hồng, nhin không được lên tiếng quát tháo: "Cuồng vọng, tự đại! Chà đập đồng tộc người tôn nghiêm, còn thể thống gì!"

Lê Trọng cười hắc hắc, ngạo nghễ nói ra: "Trưởng lão lời ấy sai rồi! Tôn nghiêm, là tự mình tranh trở lại, có thực lực mới có tôn nghiêm! Không có thực lực, còn chạy tới khiêu chiến ta, cướp lấy ta thiếu tộc trưởng vị, cái này là chính mình muốn chết, trách không được ai."

Lê Hồng bị tức đến nổi ngay cả liên thờ gấp đại khí.

Lúc này thời điểm, một thanh âm vang lên, nói ra: "Lê Trọng, người nói không sai, có thực lực mới có tôn nghiêm. Chúng ta hạ muốn đánh mặt của người, ta muốn nhìn, người có bản lĩnh gì, can vệ người tôn nghiêm."

Một người đã thành đi ra.

Đây là Lê Phong!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Che giấu thực lực

Lê Phong bình thường trầm mặc ít lời, cũng không thấy được. Nhưng hấn một đứng ra, trên người lập tức tản mát ra một loại kinh người khí thế, loại khí thế này đã trấn áp toàn trường.

Đám võ giả hưng phấn lên.

"Lê Phong rốt cục xuất thủ."

"Có trò hay để nhìn. Lê Trọng ưa thích về mặt, hiện tại nha, chỉ sợ hấn mặt của mình, muốn Lê Phong bị đánh."

"Lê gia Tứ thiếu gia bên trong, Lê Phong bài danh, một mực tại Lê Lăng phía trên. Lực chiến đấu của hấn, cũng có thể so Lê Lăng cường đại. Xem hấn như thế nào thu thập Lê Trọng a."

Bóng người lóe lên, Lê Phong đi vào trong tràng.

Lê Phong nhàn nhạt nói ra: "Lê Trọng, người thân thể lực lượng rất lớn, chân khí rất tinh thuần, am hiểu nhất đón đánh ngang bính, sức chiến đấu không tệ. Bất quá, người có một cái rất lớn nhược điểm, vậy sẽ là của người thân pháp không được. Chỉ cần tốc độ so người nhanh, có thể dụng ở thể bất bại rồi. Vừa vận, thân pháp của ta, còn có tốc độ, vượt xa người. Người nhất định phải thua."

Lê Trọng cười ha ha.

Hấn đã đem Trục Nhật Bộ pháp, tu luyện tới viên mãn chi cảnh, vừa sải bước ra, tựu là hơn hai mươi trọng, so phong còn nhanh. Cái này Lê Phong, rõ ràng cảm thấy hấn thân pháp không được!

Xem ra, cái này Lê Phong ánh mắt, cũng không có gì đặc biệt.

Cái này cũng khó trách.

Lệ Trọng một mực tận lực ấn dấu thực lực, mấy cuộc chiến đấu, hẳn đều không có thi triển thân pháp, đều là dựa vào Vô Hình Thủ, ngành sanh sanh đem địch nhân oanh ra đi, một lần hành động thủ thắng.

Điều này cũng làm cho nhân sinh ra một loại ảo giác, cảm thấy thân pháp của hắn không được.

Lệ Trọng chẳng muốn nhiều lời, nói thẳng: "Ra tay đi."

Lệ Phong trong mắt hiện lên mỉm cười. Lệ Trọng loại này phản ứng, lại để cho hắn càng thêm xác định, Lệ Trọng thân pháp xác định là không được. Hữu lực lượng, tốc độ lại chậm chạp như quy, loại này đối thủ, hắn căn bản không sợ.

Lệ Phong nhàn nhạt nói ra: "Lực lượng lại đại, tốc độ không được, cũng chỉ có bị đánh phần. Lệ Trọng, tiếp chiêu a!"

"Ồ!"

Lệ Phong thân hình, đột nhiên cao tốc chớp động, trở nên bắt đầu mơ hồ! Lúc lúc trước về sau, lúc trái lúc phải, bình thường võ giả, trường lớn mắt đều không thể tập trung vị trí của hắn!

Lệ gia Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, Âm Phong Thiểm!

Ngồi trên ghế.

Một cái Nhân Cực thất trọng võ giả, nhìn thấy Lệ Phong thi triển đi ra Âm Phong Thiểm, nhất thời động dung, nói ra: "Lệ Phong Âm Phong Thiểm, khoảng cách đại thành chỉ kém một đường. Thiên tư không tầm thường, thiên tư không tầm thường a."

Một cái khác Nhân Cực thất trọng võ giả, trong mắt hiện lên một đạo vẻ tán thưởng, nói ra: "Xác thực là không tệ. Lệ Phong khẳng định tu luyện hai môn đã ngoài chiến kỹ. Hẳn Âm Phong Thiểm khoảng cách đại thành chỉ kém một đường, một cái khác môn chiến kỹ, đoán chừng cũng không sai biệt lắm. Nhân Cực ngũ trọng, là có thể đem hai môn Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, tu luyện tới loại tình trạng này, thật sự là không tệ rồi."

Lục trưởng lão Lệ Lập Nguyên, đứng là Lệ Phong phụ thân. Hắn nhìn xem biểu hiện của con trai, ha ha cười nói: "Nói không sai, con ta xác thực tu luyện hai môn Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, hơn nữa khoảng cách đại thành đều chỉ chênh lệch một đường. Thân pháp cùng chiến kỹ liên hợp lại, uy lực hội sâu sắc tăng lên, Lệ Trọng tuyệt đối không ngăn cản được mấy quyền."

Lệ Nhượng Vân lúc này thời điểm ha ha cười cười, nói ra: "Cái này sao, không nhất định rồi."

Lệ Nhượng Vân biết rõ, chính mình đưa con trai này, đã đem Vô Hình Thủ, tu luyện đến đại thành chỉ cảnh. Đại Thành kỳ Vô Hình Thủ, vô luận là công kích hay vẫn là phòng ngự, đều là rất đáng sợ. Hẳn tin tưởng, Lệ Trọng sẽ không dễ cho hắn thất vọng.

"Ông!"

Lệ Phong ra tay công kích. Công kích của hắn cũng là thật nhanh như phong, một quyền hướng phía Lệ Trọng phía sau lưng oanh tới.

Lệ Trọng bàn tay vỗ, đem Lệ Phong công kích hóa giải.

"Ông ông ông ông —— "

Lệ Phong lần lượt công kích.

Nhưng hắn mỗi lần công kích, đều bị Lệ Trọng nhẹ nhàng hóa giải.

Lệ Phong giật mình rồi, kêu lên: "Không có khả năng!"

Lệ Trọng cười lạnh một tiếng, nói ra: "Có cái gì không có khả năng? Ngươi cho rằng, tốc độ nhanh, có thể thắng ta? Cái này chỉ có thể nói rõ, ngươi phi thường vô tri."

Nói xong, Lệ Trọng bắt đầu phản kích, một chỉ vô hình bàn tay, quét ngang đánh ra.

Bá đạo chỉ cực lực lượng, làm cho Lệ Phong liên tục né tránh.

Lệ Trọng ha ha cười nói: "Ngươi tốc độ mau nữa, còn không phải như chỉ con ruồi nhỏ đồng dạng, bị ta đuổi được chạy khắp nơi? Dốc hết sức phá vạn pháp, đây mới là vương đạo! Đánh, đánh, đánh!"

Lệ Trọng liên tục ra tay, một kích so một kích nhanh!

Lệ Phong tránh ra mấy kích, thủ tiếp thoáng một phát, nhất thời cảm giác hai tay chết lặng, trong lòng hoảng sợ. Hắn biết rõ, lực lượng của mình, còn là xa xa không bằng Lệ Trọng, chỉ có thể tiếp tục né tránh.

"Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?"

Lệ Phong không cách nào bình tĩnh rồi, trong nội tâm tại cuồng khiêu.

Tu vi của hắn so Lệ Trọng cao, tốc độ so Lệ Trọng nhanh, càng làm hai môn chiến kỹ, tu luyện tới tiếp cận đại thành. Theo lý mà nói, hắn là hắn hoàn ngược Lệ Trọng mới đúng. Như thế nào tình huống hoàn toàn trái ngược, hắn chẳng những không cách nào áp chế Lệ Trọng, ngược lại bị Lệ Trọng đè nặng đánh, hoàn toàn rơi xuống hạ phong. Điều này thật sự là không rõ a!

Vậy xem võ giả, lúc này thời điểm cũng xem không rõ.

Khi bọn hắn xem ra, Lệ Phong khắp nơi chiếm ưu, theo lý mà nói, có lẽ có thể nhẹ nhõm đánh bại Lệ Trọng. Nhưng sự thật cùng bọn họ sở tưởng tượng, hoàn toàn không giống với.

Các trưởng lão, còn có Nhân Cực thất trọng bát trọng võ giả, lúc này thời điểm cũng là âm thầm nghi hoặc.

Nhị trưởng lão Lệ Đông Chân hít mắt, tinh tế quan sát.

Lệ gia một đám trưởng lão bên trong, ngoại trừ Đại trưởng lão bên ngoài, tu vi của hắn là cao nhất, đã đạt đến Nhân Cực cửu trọng đỉnh phong chi cảnh, khoảng cách nửa bước Địa Cực, chỉ kém một đường.

Tu vi cao thâm, nhãn lực tự nhiên cũng cao minh.

Nhìn ra ngoài một hồi, Lệ Đông Chân trong mắt, lóe ra một tia kinh ngạc.

Bên cạnh Tam trưởng lão Lệ Hồng, cảm thấy lệ thực đông kinh ngạc, nói ra: "Nhị trưởng lão, người nhìn ra cái gì?"

Lệ Đông Chân chậm rãi nói ra: "Một trận chiến này, Lệ Phong phải thua."

Lệ Hồng nhướng mày, nói ra: "Bây giờ nói thắng bại, còn có chút sớm a. Lệ Phong tuy nhiên đang ở hạ phong, nhưng hắn tốc độ nhanh, Lệ Trọng cũng không làm gì được được hắn."

Lệ Đông Chân lắc đầu, nói ra: "Các người đều bị Lệ Trọng lừa. Các người nhìn kỹ thoáng một phát, tự sẽ phát hiện, Lệ Trọng ra tay thời cơ, còn có tốc độ, còn có đối với lực lượng không chế, cũng đã đạt tới rất cao thâm tình trạng. Rất có thể, hắn đã đem Vô Hình Thủ, tu luyện đến đại thành chi cảnh."

"Cái gì!"

Chung quanh mấy cái trưởng lão, tất cả đều kinh kêu ra tiếng.

Vô Hình Thủ, chính là Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ.

Bình thường là Nhân Cực lục trọng võ giả, mới có thể đem cái môn này chiến kỹ tu luyện tới đại thành. Lệ Trọng chỉ là Nhân Cực tứ trọng, hắn rõ ràng đem Vô Hình Thủ tu luyện đến đại thành?

Các trưởng lão Ngưng Thần nhìn ra ngoài một hồi, sắc mặt đều có điểm khó coi.

Ánh mắt của bọn hắn, cũng rất cao minh. Trước trước, nhìn không ra, là vì Lệ Trọng cố ý che giấu thực lực. Hiện tại, tại Lệ Đông Chân nhắc nhở phía dưới, bọn hắn tự nhiên đã nhìn ra.

"Vô Hình Thủ, thật sự bị hắn tu luyện tới đại thành rồi."

Mấy cái trưởng lão, lông mày đều nhíu lại. Vô Hình Thủ đại thành về sau, muốn đánh bại Lệ Trọng, tự chuyện không phải dễ dàng như vậy rồi.

Lệ Hồng đứng lên, hướng phía Lệ Phong kêu lên: "Lệ Phong, người không phải Lệ Trọng đối thủ, nhận thua đi."

Lệ Trọng đã đem Vô Hình Thủ, tu luyện tới đại thành, Lệ Phong căn bản không có khả năng thắng. Bởi vậy, Lệ Hồng thừa dịp còn không có thua trước khi, lại để cho Lệ Phong nhận thua, miễn cho khó coi.

Lệ Phong khề giật mình, lập tức kêu lên: "Cha, ta sẽ không nhận thua! Ta nhất định có thể thắng hắn!"

Lệ Trọng lúc này thời điểm, trong nội tâm cả kinh.

Hắn biết rõ, những lão gia hỏa này, rất có thể nhìn ra, chính mình Vô Hình Thủ đại thành rồi.

Đã nhìn ra, Lệ Trọng cũng không cần che giấu, trực tiếp thi triển ra Đại Thành kỳ Vô Hình Thủ. Một chỉ cực lớn bàn tay, tại trong hư không xuất hiện, vân tay rõ ràng có thể thấy được, hung hăng địa hướng phía Lệ Phong vỗ xuống!

Tại mọi người tiếng kinh hô ở bên trong, Lệ Phong bị trừu được bay lên, xa xa địa ngã đi ra ngoài. Mặt của hắn sưng như heo đầu, trong miệng nhỏ ra mấy miếng hàm răng đến.

Lại một cái bị đánh mặt!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Còn có ai dám

"Vẽ mặt cuồng nhân a."

"Liên Phong thiếu đều bị vẽ mặt rồi, thật ác độc."

"Ha ha, cái này Lê Trọng, thật sự là đủ cuồng, ai mặt mũi đều không để cho."

Đám võ giả nhao nhao sợ hãi thán phục lấy.

Một mảnh tiếng thán phục bên trong, Lê Phong chặt vật địa bò lên, chỉ vào Lê Trọng, hoảng sợ kêu lên: "Đại Thành kỳ! Lê Trọng, người Vô Hình Thủ, đã đại thành rồi!"

Lời vừa nói ra, toàn trường oanh động.

"Ông trời, thật sự là đáng sợ a! Lê Trọng lại đem Vô Hình Thủ, tu luyện đến đại thành chi cảnh!"

"Vô Hình Thủ đại thành a, khó trách Lê Phong thất bại rồi! Đại thành cùng tiểu thành tâm đó, kém thật lớn, một môn đại thành chiến kỹ, có thể áp đảo mười môn tiểu thành chiến kỹ!"

"Vô Hình Thủ đại thành? Đây không phải là thật a! Vô Hình Thủ chính là Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, nói như vậy, chỉ có Nhân Cực lục trọng võ giả, mới có thể tu luyện tới đại thành. Lê Trọng tu vi, chỉ có Nhân Cực tứ trọng, hắn là như thế nào tu luyện tới đại thành hay sao?"

Có người kinh ngạc chi cực, cũng có người âm thầm may mắn.

Một cái thanh niên gầy ốm vỗ vỗ lồng ngực của mình, nói ra: "Cái này Lê Trọng thật sự thật cường đại. Người này chút bất tri bất giác, sẽ đem Vô Hình Thủ tu luyện tới đại thành rồi, may mắn lão tử không có đi lên, nếu không đã bị đánh mặt rồi!"

"Đúng vậy a đúng vậy a. Trước trước, ta còn muốn đi lên, khiêu chiến hắn thoáng một phát, chèn ép thoáng một phát hắn hung hăng càn quấy khí điểm đấy. Cũng may lão tử thông minh, không có cái thứ nhất xuất đầu."

Một cái mập mạp thanh niên vuốt chính mình trên mặt thịt mỡ, âm thầm may mắn. Trên mặt hắn thịt mỡ tuy nhiều, nhưng đoán chừng cũng nhịn không được Lê Trọng một cái tát.

Trong tràng.

Lê Trọng nhẹ nhàng thở ra, hắn vừa rồi đã nghe được một tiếng thanh âm nhắc nhở, nhiệm vụ đã hoàn thành. Về phần cho ra ban thưởng là cái gì, hắn hiện tại còn không có không đi xem.

Lê Trọng đứng chấp tay, nhàn nhạt nói ra: "Các người nên biết rồi, ta đã đem Vô Hình Thủ, tu luyện tới đại thành chi cảnh. Cho nên, bình thường mặt hàng, cũng đừng có lên đây."

Ngữ khí rất bình thản.

Nhưng, đều có một loại Bá khí.

Đám võ giả im lặng.

Xác thực, Lê Trọng đã Vô Hình Thủ tu luyện tới đại thành chi cảnh, người bình thường cực cảnh đệ ngũ trọng võ giả đi lên, đều là bị đánh phần. Nếu muốn đánh bại Lê Trọng, ít nhất cũng phải có một môn Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ đại thành mới được.

Lê Trọng nói tiếp: "Còn có ai, lên đây đi."

Đám võ giả ánh mắt, roi xuống hai người có trên người.

Hai người kia, một người trong đó là Lê Lực. Lê Lực chính là Lê gia Tử thiếu gia đứng đầu, thiên tư tốt nhất. Tất cả mọi người hi vọng, hắn có thể đi lên khiêu chiến thoáng một phát Lê Trọng.

Mà tên còn lại, thì là một đời trước ở bên trong, nhất nhân vật xuất sắc, tên là Lê Hàn. Lê Hàn rất sớm trước khi, cũng đã tiến vào Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng, thực lực thâm bất khả trắc.

Lê Lực ánh mắt buông xuống, giống như tại chộp mắt.

Hắn hiện tại, cũng không có ý định ra tay. Vừa rồi, phụ thân của hắn, thì ra là Nhị trưởng lão Lê Đông Chân, thì triển truyền âm chi thuật, lại để cho hắn không nên tùy tiện ra tay.

"Phụ thân không cho ta ra tay, trong đó khẳng định có duyên cớ. Hừ, Lê Trọng, tựu cho ngươi rất hiếm có ý một hồi. Cái này thiếu tộc trưởng vị trí, sớm muộn đều là của ta."

Lê Lực trong lòng nghĩ lấy.

Bóng người lóe lên.

Một người đứng lên.

Người này, đúng là Lê Hàn.

Lê Hàn thân hình lóe lên gian, đã đi tới trong tràng.

Lê Trọng nhìn thoáng qua, hắn theo Lê Hàn trên người, cảm thấy một loại sôi trào lực lượng, trong nội tâm khẽ gạt đầu. Cái này Lê Hàn, ngược lại là một cái người có thực lực.

Lê Hàn chậm rãi nói ra: "Chỉ hướng của ta, là truy đuổi võ đạo, đối với cái gì thiếu tộc trưởng, không có chút nào hứng thú. Ta đứng đến nơi đây, một là muốn cùng ngươi thông thống khoái khoái chiến một hồi, nhìn xem thực lực chân chính của ngươi. Hai là lại để cho ngươi biết, ta cái này đồng lứa, vẫn có mấy cái nhân vật lợi hại."

Nghe được Lê Hàn nói như vậy, các trưởng lão đều khẽ gạt đầu.

Đối với cái này loại một lòng truy đuổi võ đạo đệ tử, bọn hắn hay vẫn là rất thưởng thức.

Lê gia bình thường võ giả, lúc này thời điểm càng là nghiêm nghị bắt đầu kính nể. Hiện tại, thuần túy truy đuổi võ đạo võ giả, là càng ngày càng ít rồi. Rất nhiều người tu luyện, cũng là vì đạt được lực lượng cường đại, hay hoặc giả là vì đạt được rất cao địa vị, càng mạnh hơn nữa quyền lực.

Lê Trọng nói ra: "Tốt, đã ngươi muốn thông thống khoái khoái đánh lên một hồi, chúng ta mà bắt đầu a. Tiếp chương!"

Lê Trọng bỗng nhiên ra tay, một chỉ mắt thường có thể thấy được bàn tay lớn, bỗng nhiên tại trong hư không tạo ra, năm ngón tay như là năm cái Thiết Chùy, hướng phía Lê Hàn oanh kích mà đi.

Lê Hàn bàn tay, đột nhiên biến thành màu tím sậm, đánh ra một đạo đột nhiên lực lượng.

"Oanh!"

Hai người liều mạng một cái, Lê Trọng thân hình chấn động, lui về phía sau hai bước. Trái lại Lê Hàn, chỉ là thân hình có chút lắc lư một cái, chân bước tiếp theo đã lui.

Đám võ giả một mảnh trầm trồ khen ngợi.

Cho tới nay, Lê Trọng đều là dùng vô địch có tư thế xuất hiện, dù ai cũng không cách nào lại để cho hắn lui về phía sau nửa bước. Nhưng cái này Lê Hàn vừa ra tay, Lê Trọng tựu lui về phía sau hai bước, cái này lại để cho người hai mắt tỏa sáng rồi.

Lê Trọng đến rồi hứng thú, nói ra: "Hào hảo hảo, ngươi tu vi đạt tới Nhân Cực đệ ngũ trọng đỉnh phong, hơn nữa đem Tử Huyết chương tu luyện đến đại thành, không hổ là cùng thế hệ bên trong xuất sắc nhất người. Xem ra, muốn đả đảo ngươi, còn cần tốn hao một điểm tay chân."

Nghe Lê Trọng lời, đám võ giả nhao nhao lắc đầu.

Lê Hàn tu vi là Nhân Cực ngũ trọng đỉnh phong, càng làm Tử Huyết chương tu luyện đến đại thành, Lê Trọng cùng hắn chiến đấu, căn bản không có một điểm ưu thế. Cái lúc này, Lê Trọng còn muốn đánh bại Lê Hàn? Đây là tại nằm mơ a?

Lê Trọng cũng không phải đang nằm mơ.

Hắn đã nói ra miệng, tự nhiên có đã bại Lệ Hàn lực lượng. Đương nhiên, loại này lực lượng, cũng không phải chỉ Cuồng Phong Khoái Dao cùng Trục Nhật Bộ, mà là Vô Hình Thủ!

Vô Hình Thủ tổng cộng có ba thức, thức thứ nhất Liệt Không Thức, cương mãnh vô cùng, thức thứ hai Phục Không Thức, âm nhu vô cùng. Mà đệ tam thức, Âm Dương Thức, thì là cương nhu cũng tể.

Vô Hình Thủ, chẳng những chú ý lực lượng, hơn nữa chú ý tinh tế không chế.

Mà Lệ Trọng, trong khoảng thời gian này đau khổ nghiên cứu lực lượng trong cơ thể, đối với Vô Hình Thủ không chế, đã đạt đến cực kỳ rất nhỏ tình trạng. Hắn tin tưởng, chính mình không cần thi triển Cuồng Phong Khoái Dao cùng Trục Nhật Bộ, làm theo có thể đã bại Lệ Hàn.

"Ông ông ông —— "

Lệ Trọng liên tục ra tay.

Trong hư không cực lớn bàn tay, khi thì mạnh mẽ vô cùng, khi thì mềm mại như dây thừng, có khi lại cương nhu cũng tể, giống như là một chỉ sống sờ sờ bàn tay, thi triển lấy đủ loại thủ đoạn công kích.

Lệ gia đám võ giả đều xem ngây người.

Lệ Hàn con mắt sáng ngời, quát: "Tốt!"

Song chưởng ngay ngắn hướng chém ra, kéo lê từng đạo từ quang.

Từ Huyết chưởng thiên hướng về cương mãnh, thi triển ra này công về sau, song chưởng như kim như kim, không thể phá vỡ. Chỉ cần bị bàn tay đánh vào thoáng một phát, lập tức muốn gãy xương thịt phi.

Hai người chiến kỹ, đều là đại thành chi cảnh.

Nhưng Lệ Hàn lực lượng kinh người, lực áp Lệ Trọng một bậc, rất nhanh tựu chiếm cứ thượng phong, Lệ Trọng chỉ có thể yên lặng chèo chống.

"Rầm rầm rầm —— "

Hai người một chưởng chưởng đánh ra, đánh cho chung quanh khói bụi nổi lên bốn phía, trên mặt đất toát ra nguyên một đám hố to.

Đám võ giả chăm chú mà nhìn chăm chăm vào, bọn hắn cũng đã nhìn ra, Lệ Trọng đang ở hạ phong. Bọn hắn đang đợi, nhìn xem Lệ Trọng lúc nào, hội bại hạ trận đến.

Nửa hương về sau.

Đám võ giả đột nhiên phát hiện, Lệ Trọng y nguyên đánh cho sinh động, không có chút nào hiện tượng thất bại. Không chỉ như thế, Lệ Trọng còn chậm rãi cải biến tình thế, bắt đầu có thủ có công rồi!

Đây là có chuyện gì à?

Đám võ giả đầy mình nghi hoặc.

Lúc này thời điểm.

Lệ Hàn đột nhiên đánh ra hai chưởng, đem Lệ Trọng bức lui, sau đó khẽ lắc đầu nói: "Người Vô Hình Thủ, càng ngày càng tinh vi, càng đánh càng cường, đã tiếp cận viên mãn rồi. Tiếp tục đánh xuống, ta khẳng định thua. Cho nên, ta nhận thua."

Đám võ giả một mảnh xôn xao.

Bọn hắn dùng một loại xem quái vật ánh mắt, nhìn Lệ Trọng.

Nhân Cực tứ trọng tu vi, rõ ràng đem một môn Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, tu luyện tới tiếp cận viên mãn, đây là cái gì quái vật a! Còn có ai dám, chém giết đoạt hãn thiếu tộc trưởng thân phận a!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Cái này chỉ gà trống lớn tự là cơ duyên của ta?

Buổi tối, Lệ gia, một chỗ trong đình viện.

Lệ Lực ngồi chung một chỗ trên tảng đá, mặt mũi tràn đầy uể oải.

Lúc ban ngày, hấn tràn đầy tự tin, muốn leo lên thiếu tộc trưởng vị. Nhưng Lệ Trọng biểu hiện, lại để cho hấn nhận lấy cực lớn đã kích, lại để cho hấn bắt đầu hoài nghi mình rồi.

Một đạo nhân ảnh lặng yên mà đến.

Người tới, đúng là Lệ Lực phụ thân, Lệ Đông Chân.

Lệ Đông Chân nhìn thoáng qua nhi tử, nhàn nhạt nói ra: "Như thế nào, điểm này ngăn trở, đều chịu không được?"

Lệ Lực nhìn phụ thân liếc, rất không cam lòng nói: "Cha, Thượng Thiên vì cái gì như thế không công bình, đem tốt như vậy tư chất, giao cho Lệ Trọng cái này người cuồng vọng?"

Lệ Lực đây là tại hận chính mình tư chất không được.

Lệ Đông Chân trong nội tâm ám thờ dài một hơi.

Hắn đưa con trai này, vô luận là lực ý chí hay vẫn là lòng ngực, đều có vấn đề. Hơi chút đụng phải một điểm ngăn trở, tự không cách nào bình tĩnh rồi, mà bắt đầu oán trời oán.

Lệ Đông Chân lạnh lùng nói ra: "Cường giả, đụng phải vấn đề, sẽ nhanh chóng giải quyết, càng ngày càng mạnh. Như ngươi như vậy, đụng phải một điểm vấn đề, mà bắt đầu oán trời trách đất, vĩnh viễn đã trở thành cường giả. Tự tính toán chấp chương Lệ gia, ngươi cũng không đủ tư cách."

Lệ Lực sắc mặt kịch biến. Thật lâu về sau, hấn khàn giọng nói ra: "Cha, ta không có thể như vậy rồi."

Lệ Đông Chân khẽ gật đầu, nói ra: "Chính mình cường, mới thật sự là cường. Ngươi an tâm tu luyện, ba tháng về sau, có thể sẽ có một cái cọc thiên đại cơ duyên. Lệ Trọng người này, tuy nhiên uy phong nhất thời, nhưng hấn đắc tội nhiều người đi, Vân Thiên Thành bên trong, cũng không biết có bao nhiêu người hi vọng hấn chết mất. Hấn sống không được bao lâu."

Bên kia.

Lệ Trọng sắc mặt cổ quái.

Lần này, hệ thống cho đi ra ban thưởng, tự là một câu —— dựa theo hệ thống nhắc nhở, đạt được cơ duyên. Mà cái thứ nhất nhắc nhở tự là, ly khai Vân Thiên Thành.

Rất rõ ràng, cái này cơ duyên, tại Vân Thiên Thành bên ngoài.

"Ly khai Vân Thiên Thành, cái này không rất dễ dàng a." Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy.

Thân phận của hấn bây giờ, là Lệ gia thiếu tộc trưởng, là không thể tự tiện ly khai. Nhất định phải ly khai Vân Thiên Thành, sau lưng nhất định sẽ đi theo mấy cái võ giả.

"Ta ly khai Vân Thiên Thành, là thu hoạch cơ duyên, đi theo phía sau mấy người, khẳng định bất tiện làm việc. Xem ra, ta chỉ có vụng trộm chạy ra ngoài." Lệ Trọng trong nội tâm làm tốt rồi quyết định.

Lệ Trọng đem Phương Thỉnh Ngư kêu đến, phân phó nói: "Ta muốn bế quan một thời gian ngắn, trong khoảng thời gian này, ngươi tự mình đem ăn thứ đồ vật, đưa đến phòng tu luyện bên ngoài. Mặc kệ ta có ăn hay không, ngươi đều chờ nói ra ngoài. Mặt khác, bất luận kẻ nào, đều không cho tới gần phòng tu luyện. Ngươi đã minh bạch?"

Phương Thỉnh Ngư chỉ có thể gật đầu.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngày thứ hai.

Lệ Trọng tìm một cơ hội, vụng trộm nhẹ nhõm lẫn lộn đi ra ngoài. Lệ gia phạm vi thật lớn, đối với từ bên ngoài đến người, hội cẩn thận điều tra, nhưng người ở bên trong đi ra ngoài, tự dễ dàng nhiều hơn.

Lệ Trọng tựa là lợi dụng điểm này, thoáng hóa giả bộ một chút, nhẹ nhõm ly khai.

Đi ra Lệ gia đại môn, Lệ Trọng thật dài thở ra một hơi. Xuyên việt qua đến như vậy lâu, hẳn một mực đều đứng ở Lệ gia, đây là lần thứ nhất xem đến thế giới bên ngoài.

Vân Thiên Thành bên trong, hỏi hã.

Đủ loại cửa hàng, thấy Lệ Trọng hoa mắt. Mà bên đường phố bên trên, tắc thì có nguyên một đám quán nhỏ, thiên kì bách quái thứ đồ vật, bên đường bày đặt, thỉnh thoảng có thể chứng kiến ép giả người.

Lệ Trọng đã thành một nén hương thời gian, rốt cục thấy được một đầu cao vài chục trượng tường thành.

Đây là Vân Thiên Thành tường thành.

Lệ Trọng không có lựa chọn buổi tối xuất động, nguyên nhân tựa là buổi tối cửa thành đóng cửa, hẳn không cách nào lướt qua đạo này tường thành.

"Cao vài chục trượng tường thành, quả thực tựa là một ngọn núi. Thật không biết cái này đầu tường thành, là như thế nào tu kiến mà thành. Cái này Huyền Thiên thế giới, thật sự là đặc sắc."

Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy, theo dòng người ra khỏi thành, sau đó dựa theo hệ thống chỉ thị, hướng phía một cái phương hướng rất nhanh mà đi.

Dã ngoại không người, Lệ Trọng thi triển ra Trục Nhật Bộ, không ngừng mà chạy vội. Theo giờ mẹo, một mực chạy đến giờ Dậu, cũng không biết chạy ra bao nhiêu ở bên trong. Rốt cục, Lệ Trọng chạy tới một chỗ trụi lủi tiểu trên ngọn núi.

Lệ Trọng đứng tại tiểu trên ngọn núi, chỉ thấy cái này ngọn núi nhỏ, dĩ nhiên là một khối cứng rắn vô cùng thạch đầu. Trên tảng đá, có một mảnh dài hẹp khe hở, trong cái khe tối như mực, tựa hồ có côn trùng ở bên trong bò qua bò lại.

"Ồ?"

Lệ Trọng đột nhiên, tại trên tảng đá, thấy được thành từng mảnh mất trật tự dấu móng tay. Dấu móng tay cũng không sâu, nhưng to đến thần kỳ, suốt có năm thước rộng, như là một chỉ cực lớn gài lưu lại.

"Trên thế giới này, có lớn như vậy gà sao?"

Lệ Trọng lắc đầu.

Nếu như là gà lưu lại, cái này con gà tuyệt đối sẽ to đến thần kỳ, thân cao ít nhất cũng có ba trượng. Trên thế giới này, nào có lớn như vậy gà a.

Lệ Trọng rất nhanh nghĩ tới chính sự, hẳn tới nơi này, thế nhưng mà thu hoạch cơ duyên. Nhưng loại địa phương này, liền Tiểu Thảo đều không có một đầu, ở đâu có cơ duyên ả?

"Đỉnh!"

Trong đầu, truyền đến từng tiếng âm

Lệ Trọng vui vẻ, hẳn biết rõ, hệ thống cho bước phát triển mới nhắc nhở rồi.

Lệ Trọng nhìn một chút trong đầu màn sáng, chỉ thấy màn sáng phía trên, nhiều ra một hàng chữ: "Dưới cái khe, có một loại Kim sắc tiểu côn trùng. Người bây giờ bắt đầu bắt côn trùng, bắt được càng nhiều càng tốt. Chú ý, Kim sắc tiểu côn trùng chia làm ba loại, theo thứ tự là một chỉ đại, hai chỉ đại, còn có ba chỉ đại. Càng lớn càng tốt."

Lệ Trọng thiếu chút nữa muốn mắng chửi người.

Tân tân khồ khồ chạy tới nơi này, vậy mà lại để cho hắn bắt côn trùng?

Cái này là bực nào nhức cả trứng a!

Lệ Trọng nhin không được nói ra: "Này, có thể nói hay không nói mình thoáng một phát, loại này tiểu côn trùng có làm được cái gì à?"

Hệ thống không có trả lời.

Lệ Trọng gãi gãi đầu, cuối cùng nhất hay vẫn là quyết định dựa theo hệ thống nhắc nhở, bắt Kim sắc tiểu côn trùng.

Lệ Trọng chui vào đến một cái khe bên trong.

Khe hở rất được thần kỳ, Lệ Trọng suốt chui hơn hai trăm trượng, vừa rồi đến cùng. Dưới đáy tối như mực, Lệ Trọng cố gắng mở to mắt, cũng chỉ có thể miễn cưỡng thấy rõ.

Hắn đánh giá thoáng một phát, quả nhiên nhìn thấy một chỉ ngón trở lớn nhỏ Kim sắc côn trùng. Côn trùng chiều dài sáu chân, cảm giác phi thường nhạy cảm, một cảm giác được Lệ Trọng tiếp cận, nó sáu đầu bấp chân nhanh chóng huy động, trong chớp mắt bỏ chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Lệ Trọng lắc đầu, tiếp tục tìm tòi.

Rất nhanh, lại phát hiện một chỉ Kim sắc côn trùng.

Lúc này đây, Lệ Trọng sớm liền chuẩn bị, Kim sắc côn trùng vừa mới chạy trốn, hắn tự thi triển ra Vô Hình Thủ, một cái đại thủ đột nhiên sinh ra, đem cái này chỉ Kim sắc tiểu côn trùng bắt được.

Lệ Trọng đánh giá thoáng một phát trong tay côn trùng, loại này côn trùng cũng không có gì thần kỳ chỗ, duy nhất khiến cho Lệ Trọng chú ý, là từ côn trùng trong cơ thể phát ra tới một loại kỳ dị mùi thơm. Lệ Trọng đoán chừng, cái này chỉ côn trùng nướng chín ăn, hương vị hẳn là không tệ.

Lệ Trọng đem côn trùng áp đến một tảng đá phía dưới, tiếp tục tìm tòi, lại bắt được ba con.

Cái khe này bên trong côn trùng, đã bắt đã xong. Lệ Trọng thay đổi một cái khe, tiếp tục bắt.

Ba ngày sau đó, Lệ Trọng suốt nắm hơn bảy mươi cái côn trùng. Để cho tiện, Lệ Trọng đến phụ cận, kéo xuống đi một tí gốc cây già da, bện mấy cái cái túi, đem côn trùng ném vào bên trong đi.

Ngày thứ tư.

Hệ thống đột nhiên cấp ra nhắc nhở: "Cơ duyên đã đến, thỉnh phản hồi mặt đất, chính mình nắm chắc."

Lệ Trọng trở về tới mặt đất, đột nhiên thân thể cứng đờ.

Hắn thấy được một chỉ cực lớn vô cùng gà trống, cái này chỉ gà trống lớn, có ba trượng đến cao, Lệ Trọng một mắt nhìn đi, chỉ có thể nhìn đến hai cái vừa thô vừa to như là thùng nước gà chân.

Lệ Trọng mắt choáng váng, trong nội tâm cuồng khiếu lấy: "Ni mã. Cái này chỉ gà trống lớn, tự là cơ duyên của ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Đạt được cơ duyên

Lệ Trọng há hốc mồm thời điểm, một giọt cực lớn nước, theo giữa không trung rơi xuống, nện vào trên đầu của hắn.

Lệ Trọng đánh nữa cái giật mình.

Cái này tích thủy, to lớn như thế, rõ ràng không phải mưa.

Lệ Trọng vô ý thức nhìn thoáng qua, da đầu nhất thời run lên. Nguyên lai, cái này chỉ gà trống lớn, đang lờm song mắt thấy hắn, trong miệng rõ ràng chảy ra nước miếng.

Vừa rồi cái kia tích cực lớn nước, tự là cái này chỉ gà trống lớn nước miếng a!

"Móa!"

Lệ Trọng trong nội tâm mắng to.

Cái này cái gì phá hệ thống, lại để cho hắn tới nơi này, căn bản không phải lại để cho hắn thu hoạch cơ duyên, mà là lại để cho hắn cho gà trống lớn tiền đưa thịt đến đó a! Chính mình chút ít thân thể, còn chưa đủ cái này chỉ gà trống một ngụm nuốt.

Lệ Trọng muốn lui nhập hồi trong cái khe.

Nhưng cái này chỉ gà trống lớn trên người, có một loại khí thế, gắt gao đè nặng hắn, ép tới hắn khó có thể nhúc nhích.

"Ác ác Ác ác."

Lúc này thời điểm, gà trống lớn ngửa mặt lên trời gáy kêu thoảng một phát. Sau đó, nó duỗi ra một chi cực lớn móng vuốt, nhẹ nhàng mà nhảy lên, đem Lệ Trọng trong tay cây túi da, cho chọn đi lên.

Gà trống lớn cầm cái túi, nghe thấy thoảng một phát trong túi mùi, ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng, đi nhanh địa đi ra.

Gà trống lớn vừa đi, áp lực biến mất, Lệ Trọng nhất thời kịp phản ứng. Cái này chỉ gà trống lớn chảy nước miếng, cũng không phải hấn, mà là trong túi Kim sắc tiểu côn trùng a.

Loại này Kim sắc tiểu côn trùng, có một loại đặc thù mùi thơm. Cái này chỉ gà trống lớn, tự ưa thích cái này một ngụm.

Mất thấy gà trống lớn phải đi, Lệ Trọng vội vàng quát to một tiếng: "Gà đại ca, những côn trùng này, thế nhưng mà ta tâm tâm khổ khổ bắt đến đó a! Lão nhân gia người không rên một tiếng tự cầm đi, cái này cũng quá độc ác a!"

Gà trống lớn ánh mắt lộ ra một tia vẻ khinh thường, căn bản không để ý tới.

Lệ Trọng gãi gãi đầu, quyết định không muốn da mặt rồi, kêu lên: "Gà đại ca a, người như vậy anh minh thần võ, khí vũ bất phàm, vẻ mặt hưng phấn, cao quý cơ trí, anh tuấn tiêu sái, như thế nào không biết xấu hổ lấy đi người khác thứ đồ vật a! Cái này nói ra rồi, thanh danh bất hảo nghe a! Vạn nhất đám gà mái nhỏ đã biết, hội xem thường người!"

Lần này, gà trống lớn rõ ràng do dự một chút.

Lệ Trọng trong nội tâm vui vẻ, nói ra: "Đem côn trùng giao cho gà đại ca, ta thật là nguyện ý. Bất quá, ta tâm tâm khổ khổ bẻ bộn vài ngày, gà đại ca tự cho ăn lót dạ thường a."

Gà trống lớn lệch ra cái đầu, suy nghĩ một chút, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, nó miệng há khai, học ra một vật, trực tiếp vung đã đến Lệ Trọng bên người.

Lệ Trọng tiếp được, nhất thời cả kinh.

Nguyên lai, cái này chỉ gà trống lớn nhỏ ra, dĩ nhiên là một đoạn trắng nõn như xuân hành tây ngón tay. Ngón tay rõ ràng là thịt, nhưng lại trọng được thần kỳ, Lệ Trọng đoán chừng, cái này đoạn ngón tay ít nhất cũng có ba cân nặng. Ngón tay chính giữa, có một cái màu xám nhạt chiếc nhẫn, chiếc nhẫn toàn thân che kín một loại thần bí hoa văn, như là bao hàm lấy thiên địa ảo diệu.

"Đỉnh!"

Lệ Trọng đựng phải chiếc nhẫn thời điểm, một cái thanh thanh âm, trong đầu vang lên.

"Thôn Thiên Kê trên người, có Tam đại bảo vật, chín cái tiểu bảo vật. Tam Tinh Không Gian Giới Chỉ, là Thôn Thiên Kê trên người tốt nhất tiểu bảo vật. Chúc mừng người, thiếu niên! Người dựa vào chính mình da mặt dày, lớn mật lượng, còn có tiểu cơ trí, đã lấy được một cái Tam Tinh Không Gian Giới Chỉ, thịnh tích mau chóng huyết nhận chủ."

Lệ Trọng đột nhiên phục hồi tinh thần lại, xem lấy trong tay chiếc nhẫn, trong mắt một mảnh lửa nóng.

Chiếc nhẫn này, dĩ nhiên là một cái Không Gian Giới Chỉ a!

Cái này thực là đồ tốt a!

Lệ Trọng đem chiếc nhẫn gỡ xuống, đeo lên chính mình trên ngón giữa, sau đó phá vỡ ngón tay, tích hơi có chút máu tươi đi lên, nhất thời, hấn cảm thấy một cái không gian thật lớn. Cái này tới tầm mờ mịt không gian, phương viên có ngàn trượng to lớn, về sau có đồ vật gì đó, cũng có thể phóng tới ở bên trong đến, giảm đi không ít chuyện.

Lệ Trọng đại hỉ, lại là liên tiếp vỗ mông ngựa đi qua, cuối cùng kêu lên: "Gà đại ca, về sau muốn ăn côn trùng rồi, đã kêu ta một tiếng, ta tới giúp người bắt côn trùng!"

Gà trống lớn ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng, vỗ vỗ cánh, hô địa bay mất.

Cái này con gà mặc dù lớn được thần kỳ, nhưng phi hành tốc độ tuyệt không chậm, trong nháy mắt trong thời gian, tự vọt tới không trung, phá vỡ tầng mây, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Thật cường đại gà."

Lệ Trọng thảm thán một tiếng, trong nội tâm dâng lên một cỗ chiến ý. Hấn quyết định, nhất định phải cố gắng tu luyện, một ngày kia, cũng có thể hư không phi hành, tốt kiến văn rộng rãi cái thế giới này.

Lệ Trọng lấy lại tinh thần, thi triển thân pháp, ly khai tiểu thạch sơn.

Đi ra hơn mười dặm về sau, Lệ Trọng đột nhiên lại ngừng lại, hấn cảm giác được, chính mình tựa hồ không để ý đến một vật, thứ này đối với chính mình

thật trọng yếu.

Lệ Trọng nghĩ nghĩ, đường cũ phản hồi, tìm một hồi, đem cái kia căn trắng nõn ngón tay tìm được.

Lệ Trọng tỉnh tể nhìn xem cái này cả ngón tay, trong lòng nghĩ lấy: "Cái này cả ngón tay, hẳn là nữ nhân, thoát nhìn nữ nhân này còn rất phiêu lượng. Bất quá, cái này ý tứ, đối với chính mình có chỗ tốt gì đâu?"

Suy nghĩ một hồi, Lệ Trọng nghĩ tới điều gì, hẳn đã tìm được một cái khe, tiến vào trong cái khe, cầm ngón tay, lẳng lặng yên cảm ứng đến trên ngón tay khí tức.

Yên lặng cảm ứng một hồi về sau, Lệ Trọng rốt cục cảm giác được một tia cường đại khí tức. Loại này khí tức, tuy nhiên phi thường yếu ớt rồi, nhưng nó bản chất y nguyên thâm thúy cường đại.

Lệ Trọng đoán chừng, cái này cả ngón tay chủ nhân, sức chiến đấu so cha mình, không biết cường đại hơn gấp bao nhiêu lần.

"Thực là đồ tốt a."

Lệ Trọng nhìn không được sợ hãi thần phục một tiếng.

Cường giả loại này khí tức, với hẳn mà nói, là có thêm thật lớn chỗ tốt. Hẳn mỗi ngày cảm ứng đến cường giả khí tức, tự nhiên có thể theo trong hơi thở, lĩnh ngộ đến một điểm ảo diệu. Chỉ cần lĩnh ngộ đến một điểm ảo diệu, với hẳn mà nói, tựu là hưởng thụ vô cùng sự tình.

"Trong ngón tay khí tức, đáng giá tỉnh tể cảm ngộ. Tại đây quái thú qua lại, cũng không phải bẽ quan nơi tốt, ta trước phản về đến gia tộc hơn nữa." Lệ Trọng nghĩ tới đây, đi thẳng.

Lệ Trọng ly khai không lâu, một nữ tử từ trên trời giáng xuống.

Nữ tử này, tóc dài rủ xuống vai, toàn thân cao thấp không chỗ không đẹp, sừng được đến siêu phàm thoát tục. Mà nàng giờ tay nhấc chân tầm đó, càng là có thêm một loại kỳ dị mị lực.

Nữ tử nghe thấy thoáng một phát, lăm bầm lâu bầu nói ra: "Cái mùi này, tuyệt đối là cái con kia đại gà. Cái này chỉ chết tiết đại gà, chạy đến tới nơi này làm gì? Ô, không đúng, ta rõ ràng nghe thấy được của ta mùi, a a a, đây là ta đoạn chỉ mùi!"

Một đạo lực lượng vô hình, đột nhiên theo trên người cô gái phát ra, ép tới không khí chung quanh ầm ầm tán ra. Nữ tử cái mũi liên tục co rúm, nghe thấy một hồi, cắn răng nói ra: "Cái này con gà, không cách nào tiêu hóa ngón tay của ta. Chẳng lẽ, nó đem ngón tay của ta, ném cho các quái thú ăn hết? Đáng giận, thật sự là đáng giận!"

Nữ tử hung hăng địa ném ra một quyền, tức giận vô cùng nói: "Thông Minh Chân Nhân cái lão nhân này, lại còn nói ta là nha hoàn mệnh. Ta chẳng qua là phát tiết thoáng một phát, đập phá hẳn Dược Viên, hẳn tựu phóng ra gà đến, mổ đi ta một đoạn ngón tay. Một người một gà, đều không là đồ tốt. Chờ ta tu luyện tới Thiên Cực cảnh, ta muốn giết đến tận Thông Minh Tông, hành hung Thông Minh lão nhân này, nhờ cái này chỉ đại gà mao, làm một nồi thịt kho tàu thịt gà ăn!"

Nữ tử nói đến đây, đột nhiên hai mắt tỏa ánh sáng, khóe miệng vậy mà chảy ra khẩu nước dãi.

Tốt một hồi về sau, nàng bỗng nhiên có chút không có ý tứ, vội vàng lau đi nước miếng, phát tay áo rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Tam tộc cùng đi săn

Vân Thiên Thành.

Theo Lệ gia hỗn đi ra ngoài, cũng không khó khăn. Nhưng muốn thần không biết quỷ không hay lẫn vào Lệ gia, tựu là không thể nào sự tình rồi.

Bất quá, Lệ Trọng cũng không có ý định lén lút tiến vào. Hẳn trực tiếp lộ ra thân phận, gác đại môn mấy cái võ giả, biết rõ Lệ Trọng tính cách cuồng vọng, nào dám đề ra nghi vấn cái gì, lúc này cười nhạt đem hắn đón vào đi.

Mắt thấy Lê Trọng biến mất, một cái võ giả ánh mắt chớp lên: "Tiểu tử này, rõ ràng chính mình một người, vụng trộm rời khỏi gia tộc. Cái này vốn là một lần vô cùng tốt cơ hội hạ thủ, đáng tiếc. Chuyện này, nhất định phải báo cho Nhị trưởng lão biết rõ. . ."

Lê Trọng vụng trộm ly khai gia tộc, tin tức này rất nhanh truyền đi. Âm thầm đập đuôi hồi hận, còn có mấy cái thế lực. Bọn hắn không hèn mà cùng làm ra quyết định, nhất định phải hảo hảo chú ý Lê Trọng hành tung, miễn cho sai sót cơ hội hạ thủ.

Lê Trọng vừa mới phản hồi tiểu viện, tiện nghi của hắn lão tử Lê Nhượng Vân tự nhiên đuổi theo rồi.

"Người cái này nghịch tử!"

Lê Nhượng Vân vừa đến, há miệng tự tức giận mắng.

Lê Trọng căn bản không để ý tới.

Lê Nhượng Vân bình tĩnh thoáng một phát, nói ra: "Người là gan ngược lại là khá lớn. Người cũng đã biết, hiện tại Vân Thiên Thành bên trong, muốn giết chết người người có bao nhiêu sao? Người vụng trộm chuồn đi, chỉ cần tiết lộ ra một điểm tin tức, người nhất định phải chết. Vô luận là Từ gia, hay vẫn là Phương gia, còn là chúng ta Lê gia mấy cái trưởng lão, đều âm thầm ra tay!"

Lê Trọng thần nhiên nói: "Ta hiện tại, khá tốt sinh sinh. Bọn hắn giết không được ta."

Ngữ khí là nhàn nhạt, khẩu khí là cuồng vọng.

Lê Nhượng Vân chẳng muốn nhiều lời, hắn biết rõ, chính mình đứa con trai này, rắn dạy cái gì căn bản vô dụng.

Hắn trực tiếp vung tay lên làm ra quyết định: "Từ hôm nay trở đi, ta sẽ tại người tiểu viện bên ngoài, bố trí mấy người bảo hộ người. Người nếu như vụng trộm đi ra ngoài, bọn hắn hội ngăn cản người. Cứ như vậy rồi."

Nói xong, Lê Nhượng Vân muốn đi người.

Lê Trọng lúc này thời điểm nói ra: "Chờ một chút. Nghe nói, Vân Thiên Thành Tam đại võ đạo gia tộc, muốn cử hành tam tộc cùng đi săn?"

Lê Nhượng Vân suy nghĩ một chút, nói ra: "Ba tháng về sau, là có một cái tam tộc cùng đi săn. Bất quá, lần này cùng đi săn, tham liệt giả thấp nhất tu vi đều là Nhân Cực lục trọng, người coi như xong, thành thành thật thật ở lại nhà tu luyện a."

Lê Nhượng Vân nói xong, trong mắt hiện lên một tia vẻ tiếc nuối.

Hắn mơ hồ nhận được tiếng gió, lần này tam tộc cùng đi săn, Lục Quế chủ thành, sẽ phái ra cường giả đến xem săn. Biểu hiện tốt, có khả năng đưa đến trại huấn luyện đi, tương lai có cơ hội gia nhập tông môn. Đây đối với nhi tử mà nói, không thể nghi ngờ là một lần thiên đại cơ duyên. Nhưng nhi tử tu vi quá nhỏ bé, căn bản không có tham gia tư cách.

Lê Trọng lúc này thời điểm, lên tiếng nói ra: "Lần này cùng đi săn, cũng không có cường ép quy định, nhất định phải Nhân Cực cảnh lục trọng, mới tham ngộ thêm a?"

Lê Nhượng Vân cảnh giác lên, trừng mắt nhi tử nói ra: "Là không có quy định. Bất quá, tu vi không đến Nhân Cực cảnh đệ lục trọng, chỉ có thể là đi chịu chết. Người muốn chết có thể nói cho ta biết, ta sẽ đem người đánh cho bị gãy vỡ, cho người nhận thức thoáng một phát tư vị."

Lê Trọng căn bản không để ý tới tiện nghi lão tử cảnh cáo, nói ra: "Lần này cùng đi săn, ta tham gia."

Lê Trọng đụng phải cái con kia gà trống lớn thời điểm, toàn thân cứng ngắc, không thể động dậy, loại cảm giác này thật sự là thật đáng sợ. Phản hồi đến trên đường, Lê Trọng suy nghĩ một chút, phát hiện mình không có trải qua sinh tử giết chóc, cho nên mới phải bị gà trống lớn khí thế trấn áp. Bởi vậy, hắn muốn mượn lần này cơ hội, tôi luyện thoáng một phát ý chí.

Lê Nhượng Vân liếc mắt Lê Trọng liếc: "Người không thể đi."

Lê Trọng tràn đầy tự tin, nói ra: "Đến lúc đó, ta sẽ dùng thực lực thuyết phục người."

Lê Nhượng Vân khí cực mà cười, nói ra: "Hảo hảo hảo, ta ngược lại muốn nhìn, người lấy cái gì thực lực mà nói phục ta."

Lê Nhượng Vân thấy tay áo bỏ đi, Lê Trọng phản hồi phòng tu luyện.

Phương Thỉnh Ngự trong khoảng thời gian này, là càng ngày càng thích ứng nha hoàn cái này nhân vật rồi. Nhìn thấy Lê Trọng trở lại, nàng đã sớm đem trong phòng tu luyện đồ ăn thanh lý sạch sẽ rồi.

Lê Trọng đã hài lòng gật gật đầu, sờ lên Phương Thỉnh Ngự đầu, sợ tới mức nàng cho rằng Lê Trọng cuồng tính đại phát, hoa dung thất sắc.

Lê Trọng một hồi mất mặt.

Khoát khoát tay, đem Phương Thỉnh Ngự đuổi đi, Lê Trọng đóng cửa thật kỹ, xuất ra cái kia ngón tay đứt.

Lệ Trọng đánh giá cái này ngón tay đứt, càng là xem, càng là cảm giác được cái này ngón tay đứt, có một loại bất thường lực hấp dẫn. Loại này lực hấp dẫn, cũng không phải giữa nam nữ điểm này sự tình, mà là trong ngón tay bao hàm vô đạo chí lý, chỗ sinh ra lực hấp dẫn.

"Dựa theo ta bình thường tốc độ tu luyện, ta muốn tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng, ít nhất còn cần một năm thời gian. Nhưng, đã có cái này ngón tay đứt, tình huống lại bất đồng. Cái này đoạn trong ngón tay khí tức, cường đại mà thâm thúy, chỉ cần cảm thụ thoáng một phát, có thể sâu sắc tăng lên cảnh giới. Cảnh giới tăng lên, tốc độ tu luyện sẽ sâu sắc nhanh hơn, ba tháng ở trong, tiến giai đến Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng, có lẽ không có vấn đề."

Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy, bưng lấy ngón tay, bắt đầu tinh tế cảm ứng.

Lệ Trọng bế quan lúc tu luyện, Vân Thiên Thành đã âm thầm lưu bắt đầu khởi động.

Lệ gia, một chỗ trong tiểu viện.

Nhị trưởng lão Lệ Đồng Chân, đang cùng nhị tử Lệ Lực, ngồi vào cùng một chỗ.

Lệ Đồng Chân chậm rãi nói ra: "Lần này tam tộc cùng đi săn, là một lần thiên đại cơ duyên. Ngươi tu vi hiện tại, là Nhân Cực ngũ trọng đỉnh phong, cố gắng thoáng một phát, có lẽ có thể tiến vào đến Nhân Cực lục trọng. Đến lúc đó, ta sẽ phái ra mấy cái Nhân Cực lục trọng võ giả đỉnh cao, theo ngươi tham gia lần này cùng đi săn. Nếu như ngươi biểu hiện xuất sắc, ngươi lập tức có thể đi ra Vân Thiên Thành, tiền đồ vô lượng. Ngươi vạn không được lãnh đạm."

Lệ Lực nghiêm nghị nói: "Vâng."

Phương gia.

Phương gia tộc trưởng Phương Thiên Trí, cao cứ tại bên trên, nhìn phía dưới hơn hai mươi cái thanh niên.

Phương Thiên Trí chậm rãi nói ra: "Các ngươi, đều là Phương gia hậu bối bên trong giáo giáo người, cũng là gia tộc tương lai. Lần này cùng đi săn, đối với gia tộc mà nói, là một cơ hội, đối với các ngươi tới nói, cũng là một lần thiên đại cơ duyên. Cho nên, các ngươi tuyệt đối không thể bỏ qua. Từ giờ trở đi, gia tộc tài nguyên, hội đối với các ngươi nghiêng, cho các ngươi tận khả năng tăng lên chính mình. Các ngươi biết phải làm sao đi à nha?"

Bọn ngay ngắn hướng quát: "Minh bạch!"

Phương Thiên Trí khẽ gật đầu, nói ra: "Hiện tại, Lệ gia xuất hiện một cái Lệ Trọng, đối với chúng ta uy hiếp thật lớn. Nhưng, chỉ cần các ngươi đi ra ngoài, chính là Lệ Trọng, cũng không coi vào đâu rồi."

Từ gia.

Một chỗ bên hồ nhỏ, Từ Đông Cực chậm rãi bước chậm, bên cạnh của hắn, là một cái dung mạo cực đẹp thiếu nữ, đúng là nữ nhi của hắn Từ Vô Song.

Từ Đông Cực nói ra: "Con gái, lần này tam tộc cùng đi săn, là một lần Đại Cơ Duyên. Theo ta nhận được tin tức, Lục Quế chủ thành, sẽ phái ra cường giả đến quan sát cùng đi săn, biểu hiện xuất sắc người, sẽ đưa đến trại huấn luyện. Mà ở trong trại huấn luyện biểu hiện xuất sắc người, đem có cơ hội tiến vào tông môn đi, bước vào cái khác thiên địa."

Lần này cơ hội, ngươi ngàn vạn không muốn bỏ qua. Bỏ qua về sau, lần sau cơ hội phủ xuống thời giờ, rất có thể là hơn mười năm về sau rồi. Ngươi nếu như tiến nhập tông môn, chúng ta Từ gia, cũng có thể rảnh rỗi rồi."

Từ Vô Song chăm chú gật đầu, nói ra: "Ta minh bạch."

Từ Vô Song tức giận nói ra: "Lệ Trọng muốn cho ta đương hán nha hoàn, hừ. Chờ ta tiến nhập tông môn, ta sẽ trực tiếp lại để cho Lệ Trọng cái kia người cuồng vọng, trở thành người hầu của ta."

Từ Đông Cực cười ha ha.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Dùng thực lực thuyết phục người

Lệ Trọng thật dài dãi thở ra một hơi, theo tìm hiểu trong trạng thái rời khỏi.

Lúc này đây tìm hiểu, suốt dùng chín thiên.

Lệ Trọng trên mặt dài khắp râu ria, tóc cũng dài rất nhiều, thượng diện dính một tầng tro bụi.

Lệ Trọng thân thể có chút suy yếu, nhưng tinh thần lại phi thường tốt. Hắn hai mắt khép mở tâm đó, từng đạo tinh quang lập loè, trên người đã có một loại khó tả khí chất.

Lệ Trọng trong nội tâm âm thầm kích động.

Cái này cả ngón tay chủ nhân, quả nhiên đạt đến một cái cực cao cảnh giới. Hắn chỉ là tìm hiểu thoáng một phát trong đó khí tức, thì có cực đại thu hoạch, đối với lực lượng, thân thể cùng võ đạo lý giải, tăng lên một đoạn.

Cho tới nay, Lệ Trọng đều là một mình lực lợi tu luyện, tuy nhiên dựa vào thiên tư, hắn có thể giải quyết tuyệt đại bộ phận tu luyện nan đề. Nhưng vẫn là có một phần nhỏ nan đề, chậm chạp không cách nào đạt được đáp án.

Hiện tại, Lệ Trọng ý niệm trong đầu hiểu rõ, trí tuệ tươi sống ngang tàng, nói không nên lời thanh minh. Dù loại tu luyện nan đề, thoáng địa suy tư thoáng một phát, lập tức đạt được đáp án.

Ý niệm trong đầu hiểu rõ về sau, chân khí trong cơ thể, cũng trở nên trôi chảy vô cùng.

"Ta hiện tại loại trạng thái này, tu luyện, tuyệt đối làm chơi ăn thật."

Lệ Trọng âm thầm tâm hỉ, xuất quan có một bữa cơm no đủ về sau, lập tức bắt đầu tu luyện.

Chân khí trong cơ thể, dựa theo Luyện Thể Quyết vận chuyển lộ tuyến, chậm rãi vận chuyển.

Nhân Cực cảnh võ giả, dựa vào một ngưng chân khí, tôi luyện nhục thân.

Lệ Trọng trước kia, tuy nhiên cũng có thể dựa vào một ngưng chân khí tôi luyện nhục thân. Nhưng loại này rèn luyện, là dựa theo người khác sáng tạo ra, tạo ra đến công pháp, từng bước một đi rèn luyện.

Loại phương thức này, hiệu suất cũng không cao.

Hiện tại, Lệ Trọng đối với võ đạo đối với thân thể đối với lực lượng lý giải thâm, đối với rèn luyện cũng có rất sâu lý giải. Hắn tôi luyện nhục thân hiệu suất, cũng lập tức tăng lên rất nhiều.

Năm ngày sau đó.

Lệ Trọng thân hình hơi khẽ chấn động, Luyện Thể Quyết đột phá, theo đệ tứ trọng trung kỳ, đột phá đến đệ tứ trọng hậu kỳ. Tu vi tiến cấp tới Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng hậu kỳ.

Thân thể lại một lần nữa đạt được rèn luyện, lại có một tầng tạp chất bị bài xuất. Lệ Trọng cảm giác được, nhục thể của mình lực lượng, trở nên càng thêm cường hãn rồi. Chẳng những lực lượng phương diện cường đại, tốc độ phương diện cũng có tăng lên. Thi triển Trục Nhật Bộ, vừa sải bước ra khoảng cách, khẳng định có chỗ gia tăng.

Lệ Trọng lý khai phòng tu luyện, đi vào tu luyện tràng.

Tu luyện chi đạo, cũng chú ý động tĩnh kết hợp.

Tại trong phòng tu luyện ngồi xếp bằng lâu như vậy, cũng nên đi ra hoạt động một chút rồi. Lệ Trọng chuẩn bị, một hơi đem Vô Hình Thủ tu luyện tới viên mãn chỉ cảnh.

"Ô ô ô ——"

Vô hình bàn tay lớn không ngừng oanh ra.

Tại tộc hội thời điểm, Vô Hình Thủ tựu tiếp cận viên mãn rồi. Hiện tại, lệ trọng cảnh giới tăng lên rất nhiều, đối với lực lượng lý giải cũng tăng lên rất nhiều, không chế thủ pháp càng ngày càng tinh vi, càng ngày càng huyền ảo.

Gần kề dùng một ngày thời gian, Lệ Trọng sẽ đem Vô Hình Thủ, tu luyện tới viên mãn chỉ cảnh.

Vô Hình Thủ đại thành thời điểm, Lệ Trọng chỉ có thể ngưng ra một bàn tay. Nhưng viên mãn về sau, Lệ Trọng có thể ngưng ra hai bàn tay, sức chiến đấu lập tức tăng lên mấy lần.

Vô Hình Thủ viên mãn về sau, Lệ Trọng phản hồi phòng tu luyện, tiếp tục tu luyện.

Nửa tháng sau.

Lệ Trọng tu vi, tái tiến một bước, đạt tới Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng đỉnh phong. Tuy nhiên cảnh giới hay vẫn là Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng, nhưng Lệ Trọng trong cơ thể chân lực chỉ hùng hồn, tuyệt sẽ không so Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng võ giả chỗ thua kém. Mà chân lực chất lượng, càng là vượt xa Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng võ giả.

Liên tục tăng lên hai cái tiểu giai, Lệ Trọng rốt cục cảm thấy cảnh giới gông cùm xiềng xích.

Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng, cùng Nhân Cực cảnh đệ ngũ trọng tâm đó, cũng không phải dễ dàng như vậy vượt qua.

Dù cho lệ trọng cảnh giới cao, nhưng muốn muốn vượt qua, y nguyên phải cần một khoảng thời gian mới được.

Như loại tình huống này, biện pháp tốt nhất, tự là nuốt được vật. Nhưng Lệ Trọng đã quyết định, tại Nhân Cực cảnh thời điểm, tuyệt đối không cân nhắc được vật, bởi vậy hắn chỉ có thể chậm rãi mài nước rồi.

"Hiện tại, khoảng cách tam tộc cùng đi sẵn, còn có gần hai tháng. Hai tháng này, ta có thể đem phần lớn thời giờ, phóng tới Luyện Thể Quyết phía trên. Còn lại thời gian, tắc thì dùng để tu luyện đao pháp. Bởi như vậy, vô luận là tu vi hay vẫn là chiến kỹ, cũng có thể tăng lên."

Lệ Trọng rất nhanh đã có ý định.

Kế tiếp thời gian, hắn một bên tu luyện Luyện Thể Quyết, một bên tu luyện Cuồng Phong Khoái Đao.

Trước một thời gian ngắn, Lệ Trọng cũng cảm giác được, Cuồng Phong Khoái Đao còn có tăng lên chỗ trống. Nhưng hắn cảnh giới hay vẫn là thấp hơi có chút, bộ này Cuồng Phong Đao Pháp, nên như thế nào tăng lên, hắn sẽ không đầu mối.

Cũng may, Lệ Trọng đã nhận được một đoạn đầu ngón tay.

Cảm ngộ chín ngày sau đó, Lệ Trọng cảnh giới tăng lên rất nhiều. Hiện tại, hắn đối với Cuồng Phong Khoái Đao, đã có mới lý giải, đã có tăng lên đích phương pháp xử lý.

"Cuồng Phong Khoái Đao, lập tức chém ra tám mươi một đao, đầy trời ánh đao, rất là dọa người. Nhưng, lúc giết người, một đao là đủ rồi. Lập tức chém ra tám mươi một đao, thuần túy là lãng phí. Cho nên, bộ này Cuồng Phong Khoái Đao tăng lên phương hướng, tự là đem chín chín tám mươi một đao, chậm rãi áp súc, cuối cùng áp súc thành một đao, một đao trăm địch."

Cái này là Lệ Trọng tăng lên chi pháp.

Đem tám mươi một đao, áp súc thành một đao, đây cơ hồ là tự nghĩ ra một bộ đao pháp rồi.

Đây đối với Nhân Cực cửu trọng võ giả mà nói, đều là không thể nào làm được sự tình. Nhưng Lệ Trọng cũng không phải người bình thường cực võ giả, cảnh giới của hắn so một ít trường lão cao hơn.

Muốn làm liền làm.

Lệ Trọng mỗi ngày, đều đem phần lớn thời gian dùng để tu luyện Luyện Thể Quyết. Thời gian còn lại, thì là một lần lượt tu luyện Cuồng Phong Khoái Đao, một chút áp súc lấy đao pháp.

Thời gian ngày từng ngày đi qua.

Trong nháy mắt, đã là hơn bốn mươi thiên.

Một ngày này.

Lệ Nhượng Vân ngồi ở trong ngôi đình nhỏ, đối diện là Lệ bá.

Lệ bá nói ra: "Tộc trưởng, thiếu tộc trưởng gần đây, mỗi ngày tu luyện Cuồng Phong Đao Pháp. Tính toán của hắn, hắn là đem Cuồng Phong Khoái Đao, tu luyện tới viên mãn chi cảnh."

Lệ Nhượng Vân khẽ lắc đầu, nói ra: "Cuồng Phong Khoái Đao, chính là Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, muốn muốn tu luyện đến viên mãn chi cảnh, ít nhất cũng cần mấy năm công phu mới được. Hắn là hai năm trước khi, mới bắt đầu tu luyện, có thể tu luyện tới đại thành tự coi là không tệ. Viên mãn nha, cái này là chuyện không thể nào."

Lệ bá cười nói: "Thiếu tộc trưởng nhiều lần sáng tạo kỳ tích, có lẽ có thể tu luyện tới viên mãn đấy. Phải biết rằng, nhưng hắn là một lòng muốn tham gia tam tộc cùng đi sẵn."

Lệ Nhượng Vân lắc đầu, nói ra: "Tu vi của hắn quá thấp, không có khả năng tu luyện tới viên mãn. Vô Hình Thủ, có cường đại thân thể lực lượng chèo

chống, là có khả năng tu luyện tới viên mãn. Nhưng Cuồng Phong Khoái Dao bất đồng, Cuồng Phong Khoái Dao chú ý một cái chữ nhanh, thi triển chỉ tế, cần đại lượng chân khí cheo chống, cho nên hần thiên tư lại tốt, cũng không cách nào đại thành.

Tự tính toán hần miễn cưỡng tu luyện tới đại thành, lần này tam tộc cùng đi sẵn, ta cũng sẽ không khiến hần đi. Hần điểm ấy tu vi, tham gia tam tộc cùng đi sẵn, lập tức sẽ trở thành con mồi, hữu tử vô sinh."

Lệ bá khề gật đầu.

Hần là đồng ý Lệ Nhược Vân thuyết pháp.

Lệ Trọng tu vi, hay vẫn là quá thấp.

Lúc này thời điểm, một cái quân sự bước nhanh mà đến, sắc mặt cổ quái. Hần hướng phía Lệ Nhược Vân thi lễ một cái, nói ra: "Tộc trưởng, thiếu tộc trưởng cho mồi. Hần nói, muốn dùng thực lực thuyết phục người."

Lệ Nhược Vân ngạc nhiên.

Cái này nghịch tử, thật đúng là hướng hần biểu hiện ra thực lực à?

Hần có thể có cái gì thực lực?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Không nghĩ tới hai chiêu tự làm

Tu luyện tràng trong.

Lệ Nhược Vân cùng Lệ bá, nhìn trước mắt Lệ Trọng, đều là sửng sờ.

Bọn hần rõ ràng cảm giác được, Lệ Trọng cùng trước kia bất đồng. Lệ Trọng trên người, nhiều ra một tia trầm trọng khí tức, vô cùng đơn giản vừa đứng, thì có một loại khí thế bức người.

"Ồ?"

Lệ Nhược Vân cùng Lệ bá hai người chăm chăm vào Lệ Trọng, trong mắt hiện lên vẻ nghi hoặc.

Bọn hần đều không rõ, vì sao ngắn ngủn ba tháng trong thời gian, Lệ Trọng biến hóa sẽ lớn như vậy.

Lệ Nhược Vân chính là nửa bước Địa Cực võ giả, nhãn lực của hần cao nhất mình, hần đánh giá một hồi, đột nhiên lên tiếng nói ra: "Lệ Trọng, tu vi của người, đã là Nhân Cực cảnh ngũ trọng?"

Lệ Trọng khoe miệng có chút nhảy lên, một tia cuồng vọng vui vẻ triển khai, ha ha cười nói: "Không tệ không tệ, ánh mắt của người không tệ, rõ ràng nhìn ra ta là Nhân Cực ngũ trọng."

"Tì!"

Lệ bá lúc này thời điểm ngược lại hút một hơi hơi lạnh.

Lệ Nhược Vân lúc này thời điểm tuy nhiên bình tĩnh, nhưng trong nội tâm cũng rung động vô cùng.

Tám tháng trước khi, Lệ Trọng mới vừa tiến vào đến Nhân Cực tứ trọng. Không nghĩ tới, ngắn ngủn mấy tháng thời gian, Lệ Trọng vậy mà tái tiến một bước, tiến giai đến Nhân Cực ngũ trọng.

Loại này tiến giai tốc độ, thật sự là nghe rợn cả người.

Chẳng lẽ, Tứ phẩm thiên tư người, tiến giai tốc độ đều là nhanh như vậy sao?

Lệ Nhược Vân nghĩ tới điều gì, nhìn xem Lệ Trọng nói: "Lệ Trọng, người thành thành thật thật trả lời ta, người vì trùu kích Nhân Cực ngũ trọng, đến cùng phục dụng bao nhiêu dược vật?"

Lệ Nhược Vân biết rõ, Lệ Trọng trong tay, có không ít Kim tệ.

Như lần trước đánh cuộc, Lệ Trọng tưu suốt thắng 50 vạn Kim tệ. Khoản này Kim tệ, có thể mua được rất nhiều dược vật rồi, coi như là Nhân Cực cảnh đỉnh cấp dược vật, cũng có thể mua được rồi.

Lệ Nhược Vân hoài nghi Lệ Trọng đại lượng sử dụng dược vật, nếu không tốc độ tu luyện, như thế nào lại nhanh như vậy.

Lệ Trọng khoát khoát tay, khinh miệt nói: "Dùng bản thân tuyệt thể tư chất, còn cần gì dược vật? Những tanh hôi kia thứ đồ vật, ta xem cũng sẽ không nhiều liếc mắt nhìn."

Lệ Nhược Vân chân mày cau lại.

Tuy nhiên, nhi tử nói không cần dược vật, nhưng hấn hay vẫn là không quá tin tưởng. Dù sao, ngăn ngừa tám tháng, liền từ Nhân Cực tứ trọng tu luyện tới Nhân Cực ngũ trọng, cái này cũng quá nhanh rồi.

Một bên Lệ bá, lúc này thời điểm mặc dù không có lên tiếng, nhưng trong lòng của hấn, đã sớm khẳng định, Lệ Trọng khẳng định mua đại lượng dược vật sử dụng. Ba tháng trước khi, Lệ Trọng lặng lẽ ly khai gia tộc, rất có thể tưu là chạy ra đi mua dược.

"Đáng tiếc a đáng tiếc. Như Lệ Trọng loại tư chất này, nếu như tâm tính tốt, gấp mặt đến tốt cơ duyên, tu luyện tới Thiên Cực cảnh cũng là có khả năng. Nhưng ở Nhân Cực cảnh thời điểm tưu đại lượng sử dụng dược vật, sớm hao phí tiềm lực, tới đa chỉ có thể vào xuống đất cực cảnh rồi. Mà Lệ Trọng tâm tính lại cực kém, chỉ sợ liền Địa Cực cảnh cũng khó khăn tiến vào."

Lệ bá trong nội tâm âm thầm tiếc hận.

Lệ Trọng lúc này thời điểm, nhìn ra phụ thân cùng Lệ bá hoài nghi, nhưng hấn cũng lười nhiều lắm làm giải thích, không kiên nhẫn nói: "Ta cho người tới, là cho người nhìn một chút thực lực của ta. Người có nhìn hay không, không nhìn, cũng sắp điểm rồi đi, ta còn muốn tu luyện."

Lệ Nhược Vân có chút nổi giận, nói ra: "Nhìn xem xem, ta đương nhiên muốn xem. Ta ngược lại muốn nhìn, ba tháng này, người đến cùng có gì tiến bộ. Lệ bá, người an bài thoáng một phát."

Lệ bá khẽ gật đầu, vồ nhẹ nhẹ hai cái bàn tay.

Rất nhanh, một cái hai ba mươi tuổi người thanh niên lặng yên mà vào, sau lưng là một thanh trường kiếm.

Lệ Trọng nhìn thoáng qua, theo khí tức đến xem, người thanh niên này người tu vi, hấn là Nhân Cực lục trọng. Nhưng người này rất là lạ lẫm, hấn rõ ràng không biết.

Lệ Trọng trong nội tâm khẽ giật mình, lập tức hiểu được. Lệ Nhược Vân chính là tộc trưởng, tự nhiên sẽ bồi dưỡng thế lực của mình, thân tín của mình. Trước mặt người thanh niên này người, hiển nhiên tưu là Lệ Nhược Vân bồi dưỡng được đến, tuy nhiên yên lặng vô danh, nhưng vô luận là thiên tư, tu vi, hay vẫn là sức chiến đấu, đều là cực kỳ xuất sắc.

Lệ bá chậm rãi nói ra: "Lệ Trọng, ta biết rõ người muốn tham gia tam tộc cùng đi săn. Bất quá, tham gia tam tộc cùng đi săn người, đều là Nhân Cực lục trọng nhân vật. Nếu như không có đạt tới Nhân Cực lục trọng, tùy tiện chạy đi tham gia, cái kia chính là đi chịu chết. Cho nên, ta muốn thử một chút thực lực của người. Người có thể đánh thắng người trước mặt, thì có tham gia cùng đi săn tư cách. Nếu không, người hay vẫn là thành thành thật thật đứng ở Lệ gia."

Lệ Trọng vung tay lên, nói ra: "Không có vấn đề! Năm chiêu ở trong, ta khẳng định thắng!"

Lệ Nhược Vân cùng Lệ bá hai người, khẽ lắc đầu. Trong lòng hai người không hện mà cùng nhận định, Lệ Trọng là đang khoác lác da. Người thanh niên này người, chính là thu dưỡng mà đến, tên là Lệ Tùy, Ngũ phẩm thiên tư. Lệ Tùy tu vi là Nhân Cực cảnh đệ lục trọng trung kỳ, đã đem hai môn Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, tu luyện tới đại thành, sức chiến đấu cường hoành.

Đối mặt Lệ Tùy, Lệ Trọng có thể chèo chống mười chiêu, coi như là xuất sắc rồi. Đã bại Lệ Tùy, đó căn bản không có khả năng.

Lệ Tùy vẫn không nhúc nhích, trong mắt hiện lên mỉm cười.

Hiển nhiên, hấn cũng không cho rằng, Lệ Trọng có thể đã bại chính mình.

Lệ Trọng xem xét, đã biết rõ trước mặt ba người, đều không tin mình sẽ thắng.

Bất quá, hấn cũng lười được giải thích. Một vạn câu giải thích, cũng không bằng một hồi thắng lợi có sức thuyết phục.

Lệ Trọng nhìn xem phụ thân, nói ra: "Đánh thắng, ta có thể tham gia tam tộc cùng đi săn rồi, đúng không?"

Lệ Nhược Vân gật gật đầu.

Trong lòng của hắn cho rằng, Lệ Trọng căn bản không có hy vọng thắng lợi. Quân chi Lệ Trọng tiến cấp tới Nhân Cực ngũ trọng, cũng tuyệt không có khả năng thắng.

Lệ Trọng không nói thêm lời rồi, trực tiếp đứng ra đi.

Lệ Tùy cũng yên lặng đứng ra. Hắn tuy nhiên là sử kiếm, nhưng cũng không có sử dụng sau lưng kiếm, hiển nhiên, hắn cho rằng, đối phó Lệ Trọng, còn không cần dùng bảo kiếm.

Lệ Trọng khóe miệng mang theo mỉm cười, nói ra: "Giết!"

Thanh âm ló ra, Lệ Trọng trong giây lát bước ra một bước!

Một bước này bước ra, vô luận là Lệ Nhượng Vân, Lệ bá hay vẫn là Lệ Tùy, sắc mặt đều là biến đổi.

Nguyên lai, Lệ Trọng một bước này bước ra, vậy mà tại trong chớp lát, lướt qua hơn hai mươi trọng khoảng cách. Thân hình xẹt qua không khí, phát ra tới thanh âm, tiếng rít tới cực điểm. Mà thân hình mang đi ra kinh phong, đem mặt đất tro bụi đều chém gió, coi như là đứng tại ba ngoài mười trọng Lệ Nhượng Vân, đều cảm giác được kinh phong vù vù!

"Viên mãn kỳ Trục Nhật Bộ!"

Lệ Nhượng Vân cùng Lệ bá đồng thời thấp hô ra tiếng, trong mắt tất cả đều là không dám tin chi sắc.

Mà thân ở trong đó Lệ Tùy, lúc này thời điểm liền hô gọi thời gian đều không có. Trong mắt hắn, Lệ Trọng trong lúc đó liền giết đã đến trước người, nhanh được hắn khó có thể phản ứng!

Lệ Trọng một chương đánh ra.

Đây là Vô Hình Thủ!

Trên bàn tay, đường vân rõ ràng có thể thấy được, trầm trọng lực lượng như là núi áp đi, nhưng trầm trọng tâm đó rồi lại có một loại khó có thể tưởng tượng âm nhu chi lực, một cương một nhu phía dưới, uy lực tăng gấp đôi.

Lệ Trọng bỏ nhào qua tốc độ nhanh đến cực điểm, ra tay tốc độ cũng là nhanh đến cực điểm, Lệ Tùy căn bản không có thời gian suy tư, hai tay một khung, liều mạng Lệ Trọng một kích.

"Oanh!"

Lệ Tùy lui hai bước.

Lệ Trọng đắc thế không buông tha người, lần nữa xuất chương.

Lúc này đây, hai cái cự chương ngay ngắn hướng chụp được.

"Oanh!"

Lệ Tùy hết cách rồi, chỉ có thể lại một lần nữa ngạnh ngạnh cản. Lúc này đây, hắn bị chấn ra mười trọng bên ngoài. Mặc dù không có bị thương, nhưng một trận chiến này, hắn đã là thất bại.

Lệ Trọng đứng lại, ngửa mặt lên trời ha ha cười cười, chính mình khích lệ chính mình nói: "Còn tưởng rằng, muốn năm chiêu mới có thể làm. Không nghĩ tới chỉ dùng hai chiêu tựu thắng. Lão tử thật là một cái thiên tài a."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 36: Át chủ bài

Lệ Tùy tuy nhiên bị thua, nhưng thân sắc hắn y nguyên bình tĩnh, hướng phía Lệ Trọng gật gật đầu: "Người Vô Hình Thủ cùng Trục Nhật Bộ, cũng đã viên

mãn. Ta không phải đối thủ của ngươi."

So sánh dưới.

Lệ Nhược Vân cùng Lệ bá hai người, sẽ không Lệ Tùy như vậy bình tĩnh, hai người miệng há thật to.

Vô Hình Thủ viên mãn!

Trục Nhật Bộ viên mãn!

Cái này hai môn, đều là Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, có thể tại Nhân Cực lục trọng tu luyện tới đại thành, đã là rất xuất sắc rồi. Như Lệ Hàn, tại Nhân Cực ngũ trọng đỉnh phong thời điểm, đem Tử Huyết chương tu luyện tới đại thành, tự đưa tới một mảnh kinh ngạc.

Mà Lệ Trọng, mới vừa tiến vào Nhân Cực ngũ trọng, sẽ đem hai môn chiến kỹ, tu luyện đến viên mãn chi cảnh. Loại này thiên tư, loại này tốc độ tu luyện, thật sự là nghe rộn cả người.

Quản chi Lệ Trọng sử dụng được vật, có thể tại Nhân Cực ngũ trọng thời điểm, đem hai môn Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ tu luyện tới đại thành, cũng là một loại kỳ tích. Mà ngay cả đối với Lệ Trọng từ trước đến nay không hài lòng Lệ bá, lúc này thời điểm cũng không thần phục không được.

Lệ Nhược Vân chăm chăm vào Lệ Trọng, hắn cảm giác được chính mình càng ngày càng nhìn không thấu nhĩ tử rồi. Trùng trùng một hồi, hắn rốt cục lên tiếng nói ra: "Lệ Trọng, ngươi là như thế nào đem hai môn chiến kỹ tu luyện tới viên mãn hay sao?"

Lệ Trọng một bộ không kiên nhẫn bộ dạng, khoát khoát tay nói ra: "Cái này có cái gì dễ nói! Ta chính là tùy tiện tu luyện thoáng một phát, đã đến viên mãn chi cảnh rồi."

Lệ Nhược Vân, Lệ bá cùng Lệ Tùy da mặt, đều khẽ nhăn một cái.

Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, tuy nhiên phẩm giai không cao lắm, nhưng muốn muốn tu luyện đến viên mãn chi cảnh, nói dễ vậy sao! Như Lệ Tùy, tuy nhiên đã nhận được đại lượng tài nguyên tài bồi, lại đã nhận được Lệ Nhược Vân cùng Lệ bá cường giả loại này chỉ điểm, nhưng hắn chiến kỹ y nguyên dừng lại tại đại thành chi cảnh, khoảng cách viên mãn kỳ còn rất xa rất xa.

Nếu như Lệ bá. Thiếu niên thời điểm, Lệ bá trọn vẹn hao tổn năm năm thời gian, mới đem một bộ Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ tu luyện tới viên mãn, vì thế hắn còn đắc ý rất lâu.

Lệ Trọng ngược lại tốt, ngắn ngủn ba tháng trong thời gian, sẽ đem hai môn chiến kỹ tu luyện tới viên mãn chi cảnh, nếu như không phải tận mắt thấy, bọn hắn căn bản sẽ không tin tưởng!

Lệ Trọng nhìn ra trong lòng ba người kinh ngạc, ngạo nghễ nói ra: "Các ngươi a, thật sự là hiếm thấy vô cùng, căn bản không rõ cái gì gọi là thiên tài. Tầm mắt quá thấp, các ngươi tầm mắt quá thấp a!"

Lệ Nhược Vân trong lòng ba người đồng thời cười khổ.

Bọn hắn đều bị Lệ Trọng đá kích đã đến.

Lệ Trọng không muốn nhiều lời rồi, nói thẳng: "Ta đã thắng, dựa theo ước định, cái này tam tộc cùng đi săn, ta muốn tham gia. Cái này không có vấn đề a?"

Lệ Nhược Vân đưa ánh mắt quảng hướng về phía Lệ Tùy.

Vừa rồi, Lệ Tùy cùng Lệ Trọng chính diện chiến đấu, hắn muốn nghe xem Lệ Tùy nghĩ cách.

Lệ Tùy khẽ gật đầu, nói ra: "Thiếu tộc trưởng chẳng những đem hai môn chiến kỹ tu luyện đến viên mãn chi cảnh, hơn nữa lực lượng phi thường đại, không thể so với Nhân Cực lục trọng võ giả chênh lệch. Theo ta thấy, thiếu tộc trưởng sức chiến đấu, có thể cùng Nhân Cực lục trọng hậu kỳ võ giả chống lại. Tham gia lần này tam tộc cùng đi săn, là không có vấn đề."

Lệ bá lúc này thời điểm cũng nói: "Lệ Trọng Trục Nhật Bộ, đã đạt tới viên mãn, tự tính toán đừng phải Nhân Cực lục trọng võ giả đỉnh cao, cũng có thể chạy trốn. Trừ phi lọt vào vây công chặn đường, hay hoặc là đừng phải cái kia mấy cái cường đại quái thú, nếu không không có nguy hiểm gì."

Lệ Nhược Vân chính là nửa bước Địa Cực võ giả, tự nhiên có ý nghĩ của mình.

Hắn thật sâu nhìn Lệ Trọng liếc, nói ra: "Tốt, lần này tam tộc cùng đi săn, ngươi có thể đi tham gia. Bất quá, ta sẽ an bài hai người theo sau ngươi."

Tuy nhiên Lệ Trọng biểu hiện cực kỳ xuất sắc, nhưng Lệ Nhược Vân y nguyên không quá yên tâm. Cho nên, hắn ý định phái ra hai cái Nhân Cực lục trọng võ giả, có hai cái Nhân Cực lục trọng võ giả bảo hộ, Lệ Trọng an toàn, chắc có lẽ không có vấn đề rồi.

Lệ bá tay vừa lộn, từ trong lòng ngực lấy ra một cái tập, giao cho Lệ Trọng.

Lệ Trọng tiếp nhận, nói ra: "Đây là cái gì?"

Lệ bá nói ra: "Cái này tập, ghi lại lấy Từ gia cùng Phương gia 30 tuổi phía dưới thanh niên cường giả. Trong đó, Từ gia đạt tới Nhân Cực lực trọng thanh niên cường giả, tổng cộng có bảy mươi lăm người. Phương gia đạt tới Nhân Cực lực trọng thanh niên cường giả, tổng cộng có 51 người. Tập bên trong, ghi lại những thanh niên này cường giả danh tự, tu vi, sở tu luyện chiến kỹ, còn có chiến tích. Người cầm lấy đi xem thật kỹ thoáng một phát, đừng phải bọn hắn thời điểm, cũng tốt có một chuẩn bị tâm lý."

Lệ Trọng gật mình.

Hiểu được ngoài, Lệ Trọng lại âm thầm nghiêm nghị.

Hắn không nghĩ tới, cái này lương gia tộc, 30 tuổi phía dưới thanh niên cường giả, thậm chí có hơn mười người nhiều. Xem ra, từng cái võ đạo gia tộc, đều là không đơn giản.

Lệ Nhược Vân lúc này thời điểm nói ra: "Từng cái võ đạo gia tộc, đều có được chính mình nội tình. Ngoại trừ tập bên trong những người này bên ngoài, Từ gia cùng Phương gia khẳng định còn có âm thầm bồi dưỡng thanh niên cường giả. Những âm thầm này bồi dưỡng được đến thanh niên cường giả, mới là nhất nhân vật nguy hiểm. Người đừng phải bọn hắn, nhất định phải coi chừng."

Lệ Trọng trong nội tâm âm thầm cảnh giác, bất quá biểu hiện ra, hắn lại là một bộ chẳng hề để ý bộ dạng, khoát khoát tay nói ra: "Yên tâm đi! Cái gì thanh niên cường giả, những người này hết thấy đều là rác rưởi. Đừng phải lời của ta, ta một đao thì đem bọn hắn làm thịt."

"Cuồng vọng!"

Lệ Nhược Vân khiển trách một câu.

"Vân Thiên Thành Tam đại võ đạo thế giới, mấy trăm năm qua tự tranh đấu không ngừng, chúng ta Lệ gia gia tộc kho vũ khí bên trong binh khí, đều đánh đầy Từ gia cùng Phương gia người máu tươi. Mà Từ gia người cùng Phương gia người binh khí, đồng dạng đánh đầy chúng ta Lệ gia đệ tử máu tươi. Có thể nói, chúng ta Tam đại võ đạo gia tộc giết chóc, vĩnh viễn cũng sẽ không đình chỉ."

Lệ Trọng, sự xuất hiện của người, đã lại để cho Từ gia người cùng Phương gia người phi thường bất an rồi. Bọn hắn hiện tại, đều tại tìm kiếm nghĩ cách đem người giết chết. Người tham gia tam tộc cùng đi săn, địch nhân của người sẽ là hơn 100 cái thanh niên cường giả! Ngoại trừ Từ gia cùng Phương gia bên ngoài, chúng ta Lệ gia bên trong, cũng không có thiếu người hi vọng người chết mất. Cái lúc này, người nhất định phải đề cao cảnh giác, thu hồi cuồng vọng chi tâm, nếu không người tuyệt đối không cách nào còn sống trở về. . ."

Lệ Nhược Vân sợ hãi từ khinh thị người khác, thao thao bất tuyệt địa giáo huấn Lệ Trọng một phen. Thẳng đến Lệ Trọng gật đầu về sau, hắn vừa rồi rồi cùng Lệ Tùy Lệ bá hai người ly khai.

Lệ Nhược Vân ba người sau khi rời khỏi.

Lệ Trọng cười khổ một tiếng: "Sắm vai một cái người cuồng vọng, còn thật không dễ dàng, tuy nhiên đánh người khác mặt thời điểm rất thoải mái, nhưng rất dễ dàng đắc tội với người. Hơn nữa, tùy thời tùy chỗ, đều bị người khác răn dạy. , thời gian thật sự là không sống khá giả."

Lắc đầu, Lệ Trọng rất nhanh đem phiền muộn dứt bỏ.

Bàn tay duỗi ra, giá binh khí thượng diện trường đao, nhất thời bay lên, rơi vào trong tay của hắn.

Lệ Trọng cánh tay khẽ động.

Một mảnh theo giữa không trung rơi xuống lá cây, biến thành hai nửa.

Lá cây biến thành hai nửa về sau, không trung mới truyền đến một tiếng tiếng xé gió.

Nguyên lai, Lệ Trọng vừa rồi, dùng tốc độ cực nhanh chém ra một đao. Một đao kia tốc độ, đã vượt qua mắt thường cực hạn, người bình thường cực ngu trọng võ giả, căn bản không thể nào thấy được ánh đao. Mà Nhân Cực lực trọng võ giả, tuy nhiên có thể chứng kiến ánh đao, nhưng đối mặt như thể nhanh chóng một đao, đoán chừng cũng không cách nào ngăn cản rồi.

"Một đao kia, theo Cuồng Phong Khoái Đao bên trong thoát thai nhi lai, chính là chín chín tám mươi một đao, áp súc thành một đao. Đao này nhanh như Bôn Lôi, đã kêu Bôn Lôi Đao a."

Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy.

"Hô!"

Lệ Trọng thanh đao ném ra giữa không trung.

Một chỉ vô hình bàn tay lớn, bắt được đao, trong giây lát vung lên.

"Huru!"

Trường đào mang theo một đạo cao vài trượng hào quang, hung hăng địa trảm đến trên mặt đất, đem mặt đất chém ra một đạo năm trượng dài hơn, hai trượng bao sâu khe hở đến.

Một đạo kia, là Vô Hình Thủ cùng Bôn Lôi Dao kết hợp. Cả hai kết hợp về sau, Lệ Trọng công kích khoảng cách sâu sắc tăng lên, công kích uy lực cũng sâu sắc tăng lên.

Một đạo kia, chính là Vô Hình Thủ thi triển đi ra, Lệ Trọng mệnh danh là "Vô Hình Dao."

Vô Hình Thủ cùng Trục Nhật Bộ, tuy nhiên rất cường, nhưng đó cũng không phải Lệ Trọng át chủ bài. Bôn Lôi Dao, còn có Vô Hình Dao, mới là Lệ Trọng át chủ bài.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Một bước 30 trượng

Lệ Trọng ném khai trường đào, hướng phía Lệ gia phía sau núi mà đi. Khoảng cách tam tộc cùng đi sẵn, còn có hơn mười ngày thời gian, hấn ý định lợi dụng cái này hơn mười ngày thời gian, tăng lên thoáng một phát Trục Nhật Bộ.

Lệ Trọng đã sớm đem Trục Nhật Bộ tu luyện tới viên mãn, một bước hai mươi trượng. Nhưng thân thể lại một lần rèn luyện về sau, Lệ Trọng ần ần cảm giác được, mình có thể đột phá cực hạn.

Phía sau núi.

Một chỗ vắng vẻ đất trống.

Lệ Trọng đột nhiên hít một hơi, một bước bước ra.

Hai mươi mốt trượng!

Lệ Trọng mỉm cười. Bộ này Trục Nhật Bộ, quả nhiên như hấn sở liệu, còn có tăng lên không gian, chỉ cần nhục thể của hấn đầy đủ cường hãn, vừa sai bước ra khoảng cách, hội càng lúc càng lớn.

"Thử một chút cực hạn a."

Lệ Trọng lần lượt ném thử.

Cuối cùng nhất, Lệ Trọng vừa sai bước đi ra ngoài khoảng cách, đạt đến 24 trượng. Một bước 24 trượng, đã là cực hạn, muốn tăng lên một điểm đều khó có khả năng rồi.

"Trục Nhật Bộ muốn muốn tiếp tục tăng lên, có thể theo hai cái phương diện ra tay. Thứ nhất, sửa chữa Trục Nhật Bộ tâm pháp, lại để cho chân khí trong cơ thể, càng hoàn mỹ địa phối hợp. Thứ hai, tiếp tục tôi luyện nhục thân, thân thể cường đại rồi, vừa sai bước đi ra ngoài khoảng cách, cũng sẽ càng lớn. Mà thân thể cường đại rồi, sức bật cũng sẽ càng lớn."

Lệ Trọng trầm suy nghĩ lấy.

Bây giờ cách tam tộc cùng đi sẵn, chỉ có hơn mười ngày rồi, lại để cho thân thể nâng cao một bước, cái này là không thể nào. Cho nên, Lệ Trọng bây giờ suy nghĩ là, sửa chữa Trục Nhật Bộ tâm pháp, lại để cho chân khí trong cơ thể, có thể hoàn mỹ địa phối hợp với bộ pháp thi triển.

Chiến kỹ, nói được hiểu rõ một chút, tựu là vận dụng chân khí phương pháp. Mỗi một bộ chiến kỹ, đều có đối ứng vận chuyển chân khí pháp môn, đây mới là một bộ chiến kỹ hạch tâm. Nếu như không hiểu được loại này vận chuyển pháp môn, vô luận như thế nào đều thì không cách nào học hội một bộ chiến kỹ. Muốn muốn tăng lên một bộ chiến kỹ, muốn sửa chữa chân khí vận chuyển pháp môn.

Dùng Lệ Trọng cảnh giới, còn không có tư cách lại để cho Trục Nhật Bộ tăng lên một cấp độ. Bất quá, thoáng sửa chữa thoáng một phát vận chuyển pháp môn, tăng lên thoáng một phát tốc độ, vẫn là có thể làm được.

Lệ Trọng bàn ngồi xuống, yên lặng lo lắng lấy như thế nào ra tay.

Một ngày sau, Lệ Trọng hơi chút sửa đổi thoáng một phát, vừa sai bước ra khoảng cách, theo 24 trọng tăng lên tới hai mươi lăm trọng.

Năm ngày sau, Lệ Trọng vừa sai bước ra khoảng cách, tăng lên tới 28 trọng.

Mười bốn ngày sau đó.

Lệ Trọng sâu hít sâu một hơi, vừa sai bước ra.

30 trọng!

Một bước 30 trọng, đây đã là Lệ Trọng cực hạn. Lệ Trọng đoán chừng, Bạch cấp Thượng phẩm thân pháp, tu luyện tới đại thành về sau, cũng không quá đáng là như thế.

Hồi đi thu thập thoáng một phát, Lệ Trọng ngựa không dừng vó, đi vào Lệ gia từ đường trước khi.

Hôm nay, tựu là tam tộc cùng đi săn thời gian.

Tại trước khi lên đường, Lệ gia đệ tử, đều đến từ đường trước khi tụ tập lại. Lệ gia tham gia tam tộc cùng đi săn đệ tử cũng không ít, thô thô xem xét, có 50-60 người.

Những người này, đại bộ phận đều ngồi xếp bằng, yên lặng tu luyện.

Lệ Trọng vừa đến, nhất thời phá vỡ bình tĩnh.

"Ồ? Ta không nhìn lầm a? Thiếu tộc trưởng rõ ràng đã chạy tới rồi. Chẳng lẽ, hần cũng muốn tham gia lần này tam tộc cùng đi săn?"

"Không có khả năng! Tham gia tam tộc cùng đi săn, ít nhất cũng phải Nhân Cực lục trọng tu vi, hần điểm ấy tu vi chạy đi tham gia, cùng đi săn vừa mới bắt đầu, sẽ bị người tiện tay chém."

"Ha ha, không nhất định a. Hiện tại có người xưng Lệ Trọng vì Lệ Cuồng Nhân, hần thích nhất làm người khác chuyện không dám làm. Đã chạy tới tham gia tam tộc cùng đi săn, cũng không phải là không được."

"Đúng vậy a đúng vậy a. Hiện tại Lệ Cuồng Nhân danh tiếng, đã truyền khắp Vân Thiên Thành rồi. Hần một ý muốn tham gia cùng đi săn, mà ngay cả Tộc trưởng cũng thì không cách nào ngăn cản."

Lệ Trọng đi gần đến.

Sở hữu thanh niên cường giả, đều ngậm miệng không nói.

Những thanh niên này cường giả, tuy nhiên xem Lệ Trọng không vừa mắt, nhưng thực sự không muốn đắc tội Lệ Trọng. Nguyên nhân rất đơn giản, Lệ Trọng sau lưng, là Lệ gia tộc trưởng Lệ Nhục Vân!

Không có người nguyện ý đắc tội tộc trưởng.

Càng không người nguyện ý đắc tội một cái nửa bước Địa Cực cảnh cường giả!

Một nơi hẻo lánh trong.

Lệ Lực lạnh lùng mà nhìn xem Lệ Trọng, trong nội tâm cười lạnh một tiếng: "Không hổ là thiếu tộc trưởng, thật sự là đủ uy phong a. Người vừa đến, sở hữu thanh niên cường giả, cũng không dám nghị luận người rồi. Bất quá, nếu như người dám tham gia cùng đi săn, người nhất định phải chết."

Bên kia.

Lệ Phong khỏe miệng, cũng mang theo cười lạnh. Bị Lệ Trọng sau khi đánh bại, hần nhận lấy thật lớn kích thích, quyết chí tự cường, vậy mà tại ba tháng ở trong, tiến cấp tới Nhân Cực lục trọng.

Lệ Phong đối với Lệ Trọng, là hận thấu xương. Hần quyết định, nếu như Lệ Trọng thật sự tham gia cùng đi săn, hần nhất định sẽ tìm kiếm nghĩ cách, đem Lệ Trọng vĩnh viễn ở lại trong sơn cốc.

Lệ Trọng đi đến từ đường trước, nhìn thấy có người hướng hần vẫy tay.

Lệ Trọng nhìn thoáng qua, hướng hần ngoác người, đứng là Lệ Tùy. Mà Lệ Tùy bên người, còn có một đeo kiếm thanh niên, tướng mạo khí tức cùng Lệ Tùy rất tương tự.

Lệ Trọng đi đi qua.

Lệ Tùy lôi kéo bên người thanh niên, hướng phía Lệ Trọng nói ra: "Thiếu tộc trưởng, đây là của ta một vị đường đệ, tên là Lệ Ý. Lần này cùng đi săn, chúng ta hội theo sau người, bảo hộ người an toàn."

Lệ Ý hướng phía Lệ Trọng gật gật đầu.

Lệ Trọng biết rõ, đây nhất định là hắc lão tử an bài. Hắn biết rõ, căn bản không có khả năng từ chối, lập tức gật gật đầu, nói ra: "Như thế, vậy thì phiền toái hai vị rồi."

Ba người ngồi xuống.

Lệ Tùy hướng Lệ Trọng giới thiệu thoáng một phát tam tộc cùng đi săn.

Tại Vân Thiên Thành một ngàn hai trăm dặm bên ngoài, có một đầu cực lớn thâm cốc, cốc này quanh năm không thấy ánh mặt trời, tên là U Âm Cốc. U Âm Cốc bên trong, có rất nhiều quái thú, hoàn sinh mọc ra rất nhiều trân quý dược vật, còn có một chút thiên tài địa bảo.

Vì phòng ngừa bên trong quái thú đi ra làm loạn, đồng thời cũng vì đạt được trân quý dược thảo, mỗi cách ba năm, Vân Thiên Thành Tam đại võ đạo gia tộc, đều liên hợp lại, cử hành một lần cùng đi săn.

Cái này là tam tộc cùng đi săn.

Tam tộc cùng đi săn, nói như vậy, chỉ có Nhân Cực cảnh đệ lục trọng võ giả tham gia. Nguyên nhân rất đơn giản, tu vi thấp, tiến vào đến U Âm Cốc bên trong, tựu là chịu chết. Mà tu vi vượt qua Nhân Cực cảnh đệ lục trọng võ giả, vừa tiến vào đến trong hạp cốc, sẽ bình tĩnh ngủ say vài đầu Thú Vương, đến lúc đó tựu phi thường phiền toái.

Lệ Tùy xuất ra một cái da thú sách nhỏ, mở ra tờ thứ nhất, chỉ vào thượng diện nói ra: "U Âm Cốc bên trong trân quý nhất thảo dược, tựu là loại này Tử Tâm Thảo. Tử Tâm Thảo mỗi một trăm năm trưởng một tấc, đối với quái thú mà nói cũng không có gì dùng, nhưng đối với võ giả mà nói, lại là có thêm trọng dụng. Như Nhân Cực cảnh võ giả thường dùng Tội Thể dược vật, tựu là dùng Tử Tâm Thảo làm chủ dược, luyện chế mà thành. Nghe nói, ngàn năm năm Tử Tâm Thảo, thậm chí có thể dùng đến luyện đan.

Chúng ta tiến vào trong hạp cốc, nhất nhiệm vụ chủ yếu, tựu là thu thập loại này Tử Tâm Thảo. Thu thập đến Tử Tâm Thảo, hội nộp lên đến Lục Quế chủ thành, đổi lấy các loại dược vật. Trước kia, tam tộc cùng đi săn đều là không đứng hàng thứ, nhưng lần này tam tộc cùng đi săn có chút đặc thù, sẽ dùng Tử Tâm Thảo bao nhiêu xếp đặt thứ tự. Xếp đặt phía trước người, đem có cơ hội tiến vào Lục Quế chủ thành, gia nhập trại huấn luyện. . ."

Nói đến đây, Lệ Tùy mắt sáng rực lên. Một bên yên lặng nghe Lệ Ý, cũng là con mắt sáng ngời.

Hiển nhiên, hai người này, đều rất muốn gia nhập vào trại huấn luyện đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Thu cái gì thu

Lệ Trọng trong lòng có chút nghi hoặc.

Hai người kia, đối với trại huấn luyện hứng thú rất cường.

Không biết, tiến vào trại huấn luyện, có chỗ tốt gì?

Lệ Trọng đang muốn hỏi thoáng một phát, phía trước mấy đạo nhân ảnh rất nhanh mà đến, Lệ gia mấy vị trưởng lão cùng nhau xuất hiện. Lại một lát sau, Tộc trưởng Lệ Nhưộc Vân cũng chạy đến.

Lệ Nhưộc Vân nhàn nhạt nói ra: "Lần này cùng đi săn, chúng ta Lệ gia, tổng cộng có năm mươi bảy vị đệ tử tham gia. Các người nhất định phải đoàn kết lại, nhất trí đối địch."

Đám người một hồi bạo động.

Lệ gia tham gia cùng đi săn đệ tử, đã sớm xác thực xuống, tổng cộng là 56 vị. Nhưng hiện tại, Lệ Nhưộc Vân lại nói, tổng cộng có năm mươi bảy vị đệ tử.

Nhiều ra đến một cái, rõ ràng tựu là Lệ Trọng.

Nhìn thấy Lê Trọng muốn dự thi, người ẩn dấu bày bên trong Lê Lực, trong ánh mắt nhất thời hiện lên một tia sát cơ. Lần này cùng đi sẵn, vô luận như thế nào, hẳn đều muốn giết Lê Trọng.

Trong đám người Lê Phong, trong nội tâm cũng đã hiện lên sát cơ. Ba tháng trước khi, Lê Trọng một cái tát đưa hẳn đánh bay, lại để cho hẳn trước mặt mọi người xấu mặt, cái này vô cùng nhục nhã hẳn cho tới bây giờ đều không có quên qua. Lần này cùng đi sẵn, hẳn nhất định sẽ đem Lê Trọng dẫm lên dưới chân, sẽ đem Lê Trọng một lần hành động giết chết.

Rất nhiều Lê gia thanh niên, trong mắt đã hiện lên bất mãn chi sắc.

Khi bọn hẳn xem ra, lại để cho Lê Trọng dự thi, thuần túy là kéo bọn hẳn chân sau. Tại cùng đi sẵn thời điểm, nếu như Lê Trọng đụng phải cái gì cường đại quái thú, bọn hẳn tự không thể không ra tay hỗ trợ. Cái này hội sâu sắc ảnh hưởng thành tích của bọn hẳn.

Nhìn thấy Lê Trọng muốn tham gia cùng đi sẵn, chẳng những các đệ tử bạo động, tự Liên trưởng lão nhóm cũng không cách nào bình tĩnh rồi.

Nhị trưởng lão Lê Đông Chân vẻ mặt bình tĩnh, nhưng đáy mắt phía dưới lại xẹt qua vẻ vui mừng. Tam trưởng lão Lê Hồng, trong tay áo bàn tay, có chút rung động bỗng nhúc nhích.

Một vị trưởng lão đi ra, đúng là Tứ trưởng lão Lê Thanh Tùng.

Tứ trưởng lão là Lê Nhượng Vân một phương người.

Tứ trưởng lão hướng phía Lê Nhượng Vân thi lễ một cái, nói ra: "Tộc trưởng, thiếu tộc trưởng tuy nhiên thiên tư trác tuyệt, nhưng tu vi còn thấp, lần này cùng đi sẵn, hay vẫn là không tham gia cho thỏa đáng."

Lê Nhượng Vân khoát khoát tay, nói ra: "Tứ trưởng lão yên tâm, ta đã có an bài. Lê Trọng tham gia cùng đi sẵn, không có nguy hiểm gì."

Lê Nhượng Vân vỗ vỗ Tứ trưởng lão đầu vai, hướng phía mấy chục cái Lê gia thanh niên nói ra: "Thời gian không còn sớm, chuẩn bị xuất phát. Lần này cùng đi sẵn, Lục Quế chủ thành đem sẽ phái ra sứ giả xem sẵn. Ta tại đây cảnh cáo các ngươi một câu, theo Lục Quế chủ thành mà đến sứ giả, các ngươi ngàn vạn không thể đắc tội, nếu không ai cũng cứu không được các ngươi."

Nhị trưởng lão Lê Đông Chân cùng Tứ trưởng lão Lê Thanh Tùng dẫn đội, một đội người trực tiếp ly khai Lê gia, hướng phía thành bên ngoài mà đi.

Ly khai Vân Thiên Thành về sau, một đoàn người riêng phần mình thi triển ra thân pháp, tốc độ càng lúc càng nhanh. Loại tốc độ này, đã chậm rãi vượt qua Nhân Cực ngũ trọng phạm vi rồi.

Đây là hai vị trưởng lão, cố ý tăng lên tốc độ, rèn luyện thoáng một phát Lê gia đệ tử.

Cũng có thể thừa cơ hội này, nhìn một chút các đệ tử biểu hiện, làm được trong lòng hiểu rõ.

Lê gia thanh niên cường giả, nhìn thấy hai vị trưởng lão càng lúc càng nhanh, cũng đem tốc độ tăng lên, ai cũng không chịu rút lại phía sau. Toàn bộ đội ngũ, càng lúc càng nhanh, gập núi qua núi, gập sông qua sông.

Lê gia đệ tử, nhao nhao đưa ánh mắt quăng đến Lê Trọng trên người, nhìn xem Lê Trọng có thể hay không đuổi kịp. Mà ngay cả Lê gia Tứ trưởng lão Lê Thanh Tùng, lúc này thời điểm cũng âm thầm chú ý Lê Trọng.

Ánh mắt rơi xuống Lê Trọng trên người, Lê gia thanh niên cường giả, còn có Lê Thanh Tùng, trên mặt đều lộ ra một tia kinh ngạc. Bọn hẳn phát hiện, vô luận tốc độ nhiều nhanh, Lê Trọng thủy chung theo sau, không khoái cũng không chậm.

Lê Thanh Tùng khẽ gật đầu: "Lê Trọng thi triển đi ra bộ pháp, chính là Trục Nhật Bộ. Xem ra, hẳn đã đem Trục Nhật Bộ tu luyện tới đại thành chỉ cảnh rồi, tốc độ cùng Nhân Cực lục trọng võ giả so sánh với, cũng sẽ không chỗ thua kém quá nhiều. Bất quá, Nhân Cực ngũ trọng cùng Nhân Cực lục trọng tầm đó, kém còn là rất lớn. Trong thời gian ngắn, Lê Trọng còn có thể cùng mà vượt, nhưng thời gian dài chạy trốn phía dưới, chỉ sợ tự theo không kịp."

Lê Đông Chân lúc này thời điểm, cũng tại âm thầm chú ý Lê Trọng. Nhìn thấy Lê Trọng chăm chú theo sau, hẳn khẽ chau mày. Cái này Lê Trọng, chẳng những đem Vô Hình Thủ, tu luyện đến tiếp cận viên mãn chỉ cảnh, liền Trục Nhật Bộ cũng tu luyện đến đại thành, loại thiên phú này quả nhiên là đáng sợ.

"Ta ngược lại muốn nhìn, tiểu tử này cực hạn đến cùng ở nơi nào."

Lê Đông Chân trong lòng nghĩ lấy, lại một lần nữa nhanh hơn tốc độ.

Tứ trưởng lão Lê Thanh Tùng, lúc này thời điểm cũng muốn nhìn một chút Lê Trọng cực hạn, hẳn cũng bất động thanh sắc địa nhanh hơn.

Hai vị trưởng lão càng lúc càng nhanh, Lê gia thanh niên cường giả, chỉ có thể cắn răng đuổi kịp, bọn hẳn các nơi đem thân pháp thi triển đến mức tận cùng, ai cũng không chịu rút lại phía sau. Bọn hẳn một bên chạy trốn, một bên hướng phía Lê Trọng nhìn lại, lại phát hiện Lê Trọng vẫn là cái kia phó không nhanh không chậm bộ dạng, một chút cũng không có rơi xuống.

Hai canh giờ về sau.

"Vù vù vù —— "

Một ít Nhân Cực lực trọng sơ kỳ đệ tử, đã từng ngậm từng ngậm thờ, toàn thân mồ hôi rơi như mưa. Mà ngay cả Nhân Cực lực trọng trung kỳ đệ tử, cũng có chút ăn không tiêu.

Nhưng Lệ Trọng vẫn là không nhanh không chậm theo sát.

"Người này, thật là quái thai."

Lệ gia đệ tử có chút bội phục rồi. Lệ Trọng tuy nhiên cuồng vọng tự đại, nhưng hắn có cuồng vọng lực lượng, tựu tính toán Lệ gia các đệ tử nhìn hắn không thuận mắt, cũng không khỏi không nhìn thẳng vào hắn.

Lệ Thanh Tùng xa nghiêng nhìn Lệ Trọng, trong mắt hiện lên một tia ngạc nhiên. Lệ Trọng biểu hiện, sâu sắc vượt ra khỏi dự liệu của hắn, thậm chí lại để cho hắn khó mà tin được.

Lệ Đông Chân lúc này thời điểm, cũng là âm thầm ngạc nhiên. Ngạc nhiên ngoài, trong lòng của hắn sát cơ càng tăng lên: "Lệ Trọng thân pháp, hoàn toàn có thể cùng Nhân Cực lực trọng trung kỳ võ giả đánh đồng. Xem ra, lực chiến đấu của hắn, cũng sẽ không yếu. Xem ra, phải nhắc nhở thoáng một phát Lực Nhi, ngàn vạn không muốn khinh thị Lệ Trọng. Tại cùng đi săn thời điểm, đối phó Lệ Trọng nhất định phải quyết đoán tàn nhẫn."

Nhìn thấy các đệ tử chậm rãi chịu không nổi rồi, hai vị trưởng lão thả chậm tốc độ.

Lại chạy trốn hai canh giờ, Lệ gia các đệ tử cảm giác được toàn thân mát lạnh, một cái mây mù sương mù tĩnh mịch hạp cốc, trong lúc đó xuất hiện tại trước mắt. Mắt rõ ràng, tựu là U Âm Cốc rồi.

Tại hai vị trưởng lão dưới sự dẫn dắt, Lệ gia các thanh niên cường giả, đi vào một khối trên đất trống. Đất trống bên kia, đã có vài chục người, đây là Phương gia thanh niên cường giả.

Lệ gia các thanh niên cường giả nhao nhao tìm địa phương ngồi xếp bằng, khôi phục nguyên khí.

Lệ Trọng cũng tìm được một đại tảng đá, vừa mới leo đi lên, đột nhiên tựu đã nghe được một hồi kinh hô, theo Phương gia truyền tới.

"Ồ? Lệ gia thanh niên cường giả bên trong, như thế nào có một đứa bé? Cái này tiểu hài tử, chẳng lẽ cũng là tham gia cùng đi săn hay sao? Điều đó không có khả năng a?"

"Tiểu hài tử tham gia cùng đi săn, điều này sao có thể. Ồ, ta nhận ra rồi, đây là Lệ Trọng! Chẳng lẽ, Lệ Trọng người này, cũng là tới tham gia cùng đi săn hay sao? Hắn cái này là muốn chết!"

"Người này, tựu là Lệ Trọng? Hảo hảo hảo, tới tốt! Lệ Trọng người này, lại để cho Phương Thính Ngư đường muối làm hắn nha hoàn, sâu sắc vũ nhục chúng ta Phương gia. Lần này cùng đi săn, chúng ta tuyệt đối không thể buông tha hắn!"

Phương gia một hồi sau khi kinh hô, mấy cái thanh niên đi nhanh đi ra, hướng phía Lệ Trọng mà đến.

Cái này mấy người, khí thế hung hung, tuy nhiên không có hảo ý.

Lệ Thanh Tùng lông mày có chút nhảy lên, trầm giọng nói ra: "Nơi này là Lệ gia địa bàn, các người tiếp cận, đừng trách lão phu không khách khí."

Mấy cái thanh niên không dám nhận tới gần, chỉ là dùng một loại ngoan lệ ánh mắt, chăm chăm vào Lệ Trọng.

Lệ Trọng nhìn sang, nhàn nhạt nói ra: "Thu cái gì thu? Chẳng lẽ, các người cảm thấy chúng ta phẩm tốt, muốn đem muối muối của các người tiễn đưa tới, cho ta đương ẩm giường nha hoàn?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Chẳng lẽ không có người?

Phương gia mấy cái thanh niên, lập tức đồ bưng cả khuôn mặt, sát cơ bốn phía.

"Muốn chết!"

"Lệ Trọng, lão tử cái này sẽ giết ngươi!"

"Lệ Trọng, ngươi nhất định phải chết, chết chắc rồi!"

Mấy cái thanh niên toàn thân chân khí sôi trào, định xông lại dốc sức liều mạng.

Lệ Thanh Tùng nhướn mày, bàn tay đột nhiên về một cái, một đạo lợi hại lực lượng, trên mặt đất cắt ra một đạo thật sâu cự rãnh murong, lại để cho mấy cái thanh niên không thể không dừng bước lại.

Mấy người, không dám trêu chọc Lệ Thanh Tùng, nhưng lại không muốn buông tha Lệ Trọng, vì vậy tụ đứng tại nguyên chỗ, hung hăng địa trừng mắt Lệ Trọng, trong miệng hùng hùng hổ hổ.

Lệ Trọng mặc kệ hội những người này, dù sao có Lệ Thanh Tùng ở bên ngoài, những người này căn bản không dám nhận gần.

"Tì!"

Lệ Trọng hút vào một hơi, yên lặng tu luyện.

Nhìn thấy Lệ Trọng tu luyện, Phương gia mấy cái người thanh niên riêng phần mình nháy mắt ra dấu, cùng kêu lên mắng to. Bọn hắn muốn đánh nhau nhiều Lệ Trọng, lại để cho Lệ Trọng không cách nào tĩnh tâm tu luyện.

Lệ Trọng mở mắt ra, ha ha cười nói: "Như thế nào? Các ngươi cái này mấy cái, còn không muốn ly khai, chẳng lẽ muốn đem muối muối đưa đến giường của ta lên, mới bằng lòng rời đi?"

Lệ Trọng đón lấy còn nói thêm: "Các ngươi Phương gia muối từ, cũng không tệ lắm. Như Phương Thính Ngư, tự phi thường tốt. Lại cho mấy cái đến, ta cũng là cam tâm tình nguyện."

Mấy cái Phương gia thanh niên tức giận đến trước mặt một hắc, chỉ vào Lệ Trọng, sau nửa ngày nói không ra lời.

"Ách."

Lệ Thanh Tùng nhìn không được phù thoáng một phát cái trán. Hắn đã sớm nghe nói, Lệ Trọng cực kỳ cuồng vọng, nói ra được lời nói càng ngày càng làm giận, trái tim không người tốt sẽ bị tức chết.

Lệ Thanh Tùng một mực không tin.

Hiện tại nha, hắn tin.

Cái này Lệ Trọng nói ra được lời nói, có thể đem một tảng đá tức giận đến nhảy lên.

Một cái Phương gia thanh niên cường giả, chỉ vào Lệ Trọng quát: "Lệ Trọng, ngươi chờ! Cùng đi săn thời điểm, ta sẽ đem đầu lưỡi của ngươi rút, ngươi nhất định phải chết!"

Lệ Trọng ha ha cười cười, lại nói vài câu, thiếu chút nữa đem mấy cái thanh niên tức điên.

Phương gia một cái trưởng lão, thật sự xem không xem qua rồi, lên tiếng quát: "Mấy người các ngươi, cho lão phu trở lại! Miệng lưỡi tiện nghi có làm được cái gì? Thực lực mới là hết thảy! Cùng đi săn muốn bắt đầu, các ngươi có rất nhiều cơ hội!"

Phương gia thanh niên cường giả, rầu rĩ địa quay trở lại rồi.

Lệ Trọng ngồi xếp bằng một hồi, đột nhiên nghe được tiếng xé gió.

Mở mắt ra nhìn lại, chỉ thấy một đội người, rất nhanh mà đến, đứng là Từ gia thanh niên cường giả. Trước mắt, chính là hai cái lão giả, hiển nhiên là Từ gia trưởng lão. Hai cái trưởng lão chính giữa, là một cái chải lấy rù xuống hoàn phần Tiểu búi tóc lục váy thiếu nữ, nàng này diện mục như vẽ, da thịt như tuyết, hồn nhiên không giống phàm tục người trong, cực kỳ hấp dẫn chú mục.

"Nàng này, có lẽ tự là Từ Vô Song rồi. Không hổ là Vân Thiên Thành đệ nhất mỹ nữ, cái này tướng mạo xác thực xuất sắc. Khó trách nguyên chủ dương phương, muốn thu Từ Vô Song vì nhà hoàn."

Lệ Trọng tâm niệm vừa động, lại nhắm mắt tu luyện rồi.

Chút bất tri bất giác, Lệ Trọng đã hoàn toàn thích ứng cái thế giới này, tu luyện đã thành sinh hoạt một bộ phận. Tại Lệ gia, hắn tuyệt phần lớn thời giờ, đều bỏ vào trên việc tu luyện. Đã đi ra Lệ gia, Lệ Trọng cũng sẽ không thay đổi cái thói quen này, hắn y nguyên hội tùy thời tu luyện.

Từ gia.

Từ Vô Song tìm một tảng đá, vừa mới leo đi lên, đột nhiên nghe được một tiếng thấp giọng hô, có người thấp giọng nói ra: "Xem, Lê Trọng rõ ràng cũng tới! Chẳng lẽ, hần cũng tham gia lần này cùng đi săn?"

Từ Vô Song vội vàng nhìn lại.

Rất nhanh, nàng thấy được Lê Trọng.

Ánh mắt rơi xuống Lê Trọng trên người, tìm không trong ánh mắt lộ ra một tia không dám tin chi sắc, nói ra: "Cái này người cuồng vọng, như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này? Chẳng lẽ, hần cũng muốn tham gia cùng đi săn?"

Bên cạnh, một cái hơn hai mươi tuổi thiếu nữ, vừa cười vừa nói: "Đều đi tới nơi này, nhất định là tới tham gia cùng đi săn. Tiểu thư, hần tham gia cùng đi săn, đối với tại chúng ta mà nói là chuyện tốt một kiện. Chúng ta vừa lúc ở cùng đi săn thời điểm, đem hần chém giết, vì gia tộc bỏ một cái tai họa ngầm."

Từ Vô Song gật gật đầu, trong mắt hiện lên sát khí.

Một người cao lớn anh tuấn thiết giáp thanh niên, chậm rãi đi tới. Chung quanh Từ gia thanh niên cường giả, chứng kiến người thanh niên này, trong mắt đều lộ ra một tia kính sợ.

Cái này thiết giáp thanh niên, chính là Từ gia thanh niên cường giả bên trong, sức chiến đấu cường đại nhất Từ Đông Thăng.

Từ Đông Thăng hướng phía Từ Vô Song gật gật đầu, nhàn nhạt nói ra: "Vô song mười mười, lần này cùng đi săn, ta sẽ đích thân ra tay, đem cái này Lê Trọng chém giết, cho ngươi ra một hơi."

Từ Vô Song cười nói: "Vậy thì phiền toái Từ đại ca rồi."

Cho tới nay, nàng đều đối với Từ Đông Thăng, có thật lớn hảo cảm. Mà Từ Đông Thăng cường đại, cũng làm cho nàng rất là bội phục. Tại Từ Đông Thăng bên người, nàng tràn đầy cảm giác an toàn.

Từ Đông Thăng khẽ gật đầu, ngạo nghễ nói ra: "Lê Trọng người này, ta chỉ cần một chiêu, có thể đem hần chụp chết."

Một cái áo trắng thanh niên đi đi qua, ha ha cười nói: "Từ sư huynh, người là chúng ta Lê gia thanh niên cường giả ở bên trong, cường đại nhất người một trong. Chính là một cái Lê Trọng, căn bản không cần ngươi ra tay, giao cho ta Từ Pháp Uyên là được rồi."

Chung quanh Từ gia cường giả liên tục gật đầu.

Khi bọn hần xem ra, chém giết Lê Trọng, xác thực không cần Từ Đông Thăng ra tay.

"Ông!"

Một tia bất thường thanh âm, từ phương xa mà đến.

Từ gia, Phương gia cùng Lê gia người, nhao nhao ngẩng đầu, chỉ thấy hai cái chấm đen nhỏ, từ phía trên không mà đến, chính lướt qua một tòa núi cao, tốc độ nhanh được kinh người.

Lê gia Tứ trưởng lão Lê Thanh Tùng, ánh mắt có chút ngưng tụ, thần sắc nghiêm túc, phân phó nói: "Người tới chính là Lục Quê chủ thành phái ra sứ giả. Đây là Địa Cực cảnh cường giả, các ngươi tuyệt đối không thể lãnh đạm!"

"Địa Cực cảnh cường giả!"

Lê gia các thanh niên cường giả nhao nhao ngược lại trều hơi lạnh.

Tại Vân Thiên Thành bên trong, cường đại nhất mấy vị lão tổ, cũng là Địa Cực cảnh cường giả. Nhưng bọn hần thọ nguyên sắp hết, nhiều năm bế quan, ba năm năm năm cũng không nhất định xuất hiện một lần.

Bởi vậy, tại Vân Thiên Thành, cường đại nhất võ giả, tựu là Từ Đông Cực cùng Lê Nhược Vân loại này nửa bước Địa Cực cảnh cường giả. Chính thức Địa Cực cảnh cường giả, bọn hần còn chưa từng gặp qua.

Đột nhiên nhìn thấy hai cái Địa Cực cảnh cường giả, những thanh niên này cường giả trong nội tâm, tuyệt đối là kích động vạn phần.

"Bá bá!"

Mấy cái trong nháy mắt thời gian, lưỡng cái chấm đen tựu từ trên trời giáng xuống, hóa thành một nam một nữ hai cái người thanh niên. Nam anh tuấn, lại xinh đẹp, nhưng hai người trên mặt, đều nhấp nhô một tia ngạo nhiên, cao cao tại thượng.

"Cung nghênh chủ thành sứ giả!"

Giống như là diễn luyện mấy trăm lượt, Vân Thiên Thành Tam đại võ đạo gia tộc, ngay ngắn hướng lên tiếng, hoan nghênh hai người kia.

Nam tử nhìn thấy mọi người cung kính cử động, ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng, từ từ nói ra: "Bản thân Diêm Tu Hào, bên cạnh vị này chính là Mộ Lôi. Lần này tam tộc cùng đi săn, tựu do chúng ta xem săn. Các người hảo hảo biểu hiện a, hi vọng trong các người, có mấy cái xuất sắc người."

Từ gia, Lệ gia cùng Phương gia sáu vị trưởng lão, cùng kêu lên nói ra: "Chúng ta hội hảo hảo biểu hiện!"

Diêm Tu Hào khẽ gật đầu, ánh mắt quét ngang. Nhìn thấy Từ Vô Song thời điểm, ánh mắt của hắn sáng lên một cái, hiển nhiên bị Từ Vô Song kinh diễm đã đến. Mà ánh mắt của hắn, theo Lệ Trọng trên người đảo qua thời điểm, lông mày nhất thời nhíu lại, nói ra: "Liên Nhân Cực ngũ trọng, đều tham gia cùng đi săn rồi. Vân Thiên Thành chẳng lẽ không có người?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Mấy người các người tới tốt

Diêm Tu Hào lời vừa nói ra, Tam đại võ đạo gia tộc người, đều là biến sắc, rất nhiều người đối với Lệ Trọng bất mãn lên. Nếu như cái này sứ giả, bởi vì Lệ Trọng nguyên nhân, xem thường Vân Thiên Thành, xem thường bọn hắn, bọn hắn muốn vào nhập trại huấn luyện sẽ không dễ dàng như vậy rồi.

Từ gia bên trong.

Từ Vô Song chán ghét nói: "Cái này Lệ Trọng, thật sự là một cái tai họa."

Từ Đông Thăng trong ánh mắt, hiện lên một đạo hàn mang, bình tĩnh nói: "Hắn sống không được bao lâu. Ta cam đoan."

Phương gia.

Phương gia thanh niên cường giả ở bên trong, nổi tiếng đệ nhất Phương Lưu Vân, lúc này thời điểm trong ánh mắt dâng lên một đạo sát cơ, nói ra: "Cái này Lệ Trọng, thật là đáng chết chi nhân."

Lại có một thanh niên cường giả, hung hăng gật đầu nói nói: "Ta nhất định sẽ giết hắn đi, cho muối muối ra một hơi."

Người thanh niên này cường giả, đúng là Phương Thính Ngư ca ca, Phương Thính Phong. Vừa nghĩ tới muối muối của mình, mỗi ngày đều cùng với Lệ Trọng cái này người cuồng vọng ngủ cùng một chỗ, vừa nghĩ tới muối muối của mình, mỗi ngày đều bị Lệ Trọng cái này người cuồng vọng đến kêu đi hét, Phương Thính Phong tự tâm như quặn đau. Hắn đối với Lệ Trọng sát ý, là nhất thịnh.

Mọi người nhao nhao đưa ánh mắt, quăng đến Lệ Trọng trên người, trong ánh mắt tất cả đều là bất mãn chi sắc. Có chút ánh mắt của người, thậm chí đặng đặng sát khí, ti không che dấu chút nào.

Lệ Trọng thần sắc bình tĩnh.

Hắn là cuồng vọng, nhưng cuồng vọng là cần thực lực. Cái này Diêm Tu Hào, chỉ là nói một câu, hắn tự nhảy ra chống đối, cái kia cũng không phải là cuồng vọng, mà là nảo tàn rồi.

Đương nhiên.

Lệ Trọng lúc này đây, cũng nhớ kỹ Diêm Tu Hào rồi.

Về sau cường đại lên rồi, nhất định sẽ lại để cho hắn khó chịu khó chịu.

Lệ Thanh Tùng lo lắng Lệ Trọng tức giận, vội vàng giới thiệu nói: "Yến sứ giả, vị này chính là Lệ gia tộc trưởng Lệ Nhược Vân nhi tử Lệ Trọng. Tử phẩm tư chất, năm nay mười hai tuổi. Lần này cùng đi săn, là lại để cho hắn đi xem một chút."

"A?"

Diêm Tu Hào trong mắt hiện lên một tia ghen tỵ với chi sắc. Hắn tư chất thường thường, đau khổ tu luyện hơn ba mươi năm, bị thụ không biết bao nhiêu gặp trắc trở. Mà những thiên tài kia, nguyên một đám vượt qua hắn, nguyên một đám xem thường hắn, thậm chí vũ nhục hắn, lại để cho hắn bị thụ vô số bạch nhãn cùng vũ nhục. Điều này cũng làm cho Diêm Tu Hào đối thiên tài đều có được một loại ghen ghét.

Trước trước, hắn cho rằng, Lệ Trọng chỉ là lớn lên tuổi trẻ mà thôi, chính thức niên kỷ có lẽ có hơn ba mươi. Không nghĩ tới, Lệ Trọng rõ ràng mới mười

hai tuổi. Mười hai tuổi tựu tu luyện đến Nhân Cực ngũ trọng, loại này tốc độ tu luyện, tại Lục Quế chủ thành đều là không thấy nhiều. Loại này vượt xa chính mình thiên tài, lại để cho Diêm Tu Hào sinh ra ghen ghét chi tâm.

"Tứ phẩm tư chất thiên tài, tại Lục Quế chủ thành, cũng chỉ có hơn mười cái. Có được loại tư chất này, chỉ cần thành thành thật thật tu luyện, có thể vượt qua tuyệt đại bộ phận người rồi, căn bản không cần phải mạo hiểm. Đã người muốn mạo hiểm, ta sẽ thanh toán người, cho người vĩnh viễn ở lại đây cái U Âm Cốc a."

Diêm Tu Hào trong nội tâm cười lạnh.

Hắn khoát khoát tay, nói ra: "Lệ Trọng đúng không. Đã như vậy, tựu cho người kiến thức kiến thức tốt rồi. Bắt đầu đi."

Lệ Thanh Tùng thở dài một hơi.

Ba cái võ đạo gia tộc, bắt đầu rút thăm.

Cái này u âm hạp cốc mặc dù lớn, nhưng cửa vào chỉ có một. Đồng thời tiến vào đi, rất dễ dàng khiến cho chém giết, bởi vậy bọn hắn bao năm qua đến, đều là thông qua rút thăm quyết định nhập cốc trình tự.

Lệ gia vận khí không tốt, rút thăm được cái thứ ba.

Từ gia cùng Phương gia thanh niên cường giả, toàn bộ tiến vào hạp cốc về sau, Lệ gia đệ tử mới phóng nhẹ bước chân, rất nhanh tiến vào đến trong hạp cốc.

Những Lệ gia này đệ tử, hiển nhiên không muốn cùng Lệ Trọng cùng một chỗ, bọn hắn vừa tiến vào đến hạp cốc, lập tức bỏ qua rồi Lệ Trọng. Bất quá, Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người, nhưng lại một mực theo sau.

Lệ Trọng đang gỡ lượng lấy hoàn cảnh chung quanh, đột nhiên trong đầu truyền đến từng tiếng âm.

Lệ Trọng trong nội tâm khẽ nhúc nhích, biết rõ hệ thống lại tuyên bố nhiệm vụ.

Rất nhanh.

Lệ Trọng tựu thấy được nhiệm vụ mới.

Nhiệm vụ tên: 50 người trăm

Nhiệm vụ đẳng cấp: 1 cấp

Nhiệm vụ miêu tả: Lần này cùng đi săn, dự thi thanh niên cường giả, tổng cộng có hai trăm linh ba người. Trong đó, có một trăm bảy mươi bảy người, đối với người nổi lên sát ý. Người thiếu niên, đã bọn hắn đối với người nổi lên sát ý, người tựu ăn miếng trả miếng a! Xuất ra kích tình của người, xuất ra thực lực của người, hung hăng chém giết một nhóm người, tôi luyện người võ đạo chi tâm! Trong tay không dính máu tươi võ giả, không phải chân chính võ giả!

Nhiệm vụ thưởng phạt: Hoàn thành nhiệm vụ, có thể đạt được một cái Thú Vương cất chứa. Nhiệm vụ thất bại, ba năm ở trong không cách nào tăng lên tu vi.

Ấm áp nhắc nhở: Thú Vương cất chứa, bên trong thế nhưng mà có thứ tốt nha.

Lệ Trọng mở mắt ra, ánh mắt lộ ra một tia ngưng trọng.

Cái này U Âm Cốc rất lớn, ở bên trong chém giết năm mươi cái người, cũng không phải chuyện dễ dàng. Nhưng nhiệm vụ lần này, tuyệt đối không thể thất bại, ba năm ở trong không cách nào tăng lên tu vi, cái này trừng phạt thật sự đáng sợ.

Lệ Tùy lúc này thời điểm nói ra: "Thiếu tộc trưởng, chúng ta đi thôi. Nếu không khởi hành, Từ Tâm Thảo đều cũng bị người khác hái sạch rồi."

Lệ Trọng gật gù đầu, trực tiếp thi triển thân pháp, hướng phía một cái phương hướng mà đi. Ở gia tộc thời điểm, Lệ bá tiến đưa tập bên trong, tựu dấu hiệu U Âm Cốc địa hình.

Bởi vậy, Lệ Trọng tuy nhiên là lần đầu tiên tiến vào U Âm Cốc, nhưng đối với nơi này cũng không phải hoàn toàn không biết gì cả.

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người chăm chú theo sau.

Một đường xâm nhập, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người dốc sức liều mạng thi triển thân pháp, mới miễn cưỡng đuổi kịp.

Hai người lếc nhau, trong lòng hoảng sợ. Lệ Trọng tu vi, tuy nhiên so với bọn hắn thấp nhất trọng, nhưng Lệ Trọng thực lực, lại thâm bất khả trắc, bọn hắn căn bản là nhìn không thấu.

Lệ Tùy kêu lên: "Thiếu tộc trưởng, chúng ta đuổi đi nơi nào?"

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Đương nhiên là đuổi tới Từ Tâm Thảo hơn địa phương rồi."

Từ Tâm Thảo hơn địa phương, người là hơn. Loại địa phương này, thích hợp nhất đại khai sát giới.

Lệ Tùy cười nói: "Thiếu tộc trưởng yên tâm, người có hai người chúng ta hỗ trợ, ngắt lấy đến Từ Tâm Thảo, chắc chắn sẽ không thiếu. Tụ tính toán không cách nào tiến vào Top 3, cũng có thể tiến vào Top 5."

Lệ Trọng không có lên tiếng, hần đột nhiên dừng lại, quát: "Ài? Đi ra!"

Phía trước một mảnh trong rừng rậm, nhảy ra bảy tám người. Đi đầu một người, cười ha ha nói: "Lão tử quả nhiên anh minh, ở chỗ này mai phục, thoáng cái tụ chờ đến Lệ Trọng. Ha ha ha, nhiều người như vậy muốn giết Lệ Trọng, nhưng Lệ Trọng lại chết ở lão tử trong tay, lão tử lúc này đây, muốn sâu sắc dương danh rồi."

Sau lưng, một thanh niên cường giả ha ha cười cười, nói ra: "Thanh Diệu sư huynh, người không hổ là chúng ta Phương gia thanh niên một đời ở bên trong, đầu óc linh hoạt nhất người. Thoáng cái tụ chờ đến Lệ Trọng."

Lại có một người đi nhanh mà ra, cười lạnh mà nhìn xem Lệ Trọng, nói ra: "Lệ Trọng a Lệ Trọng, người còn nghĩ đến muốn ngắt lấy Từ Tâm Thảo, tiến vào Top 3? Ta cho người biết, hôm nay sẽ là của người ngày giỗ. Bất quá, người cũng không thể lo lắng hội phơi thầy hoang dã, thi thể của người, ta sẽ cắt thành từng khối uy quái thú!"

Mấy cái Phương gia thanh niên cường giả cùng kêu lên cười ha ha.

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người, ngay ngắn hướng biến sắc. Bọn hần một phương, chỉ có ba cái, mà Phương gia tắc thì có tám người nhiều. Một trận, nên như thế nào đánh à?

Hai người lôi kéo Lệ Trọng, ý bảo Lệ Trọng trước chạy trốn. Lệ Trọng vẫn không nhúc nhích, trong ánh mắt hần chớp động lên vẻ hưng phấn, chậm rãi nói ra: "Các người tám cái, tới tốt."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Cảm giác đang nằm mơ

Phương gia tám cái thanh niên cường giả khễ giật mình, lập tức cười lên ha ha.

"Tiểu tử này, xem ra là sợ choáng váng."

"Ha ha, trong truyền thuyết, Lệ Trọng là cái cuồng vọng vô cùng người, hiện tại rõ ràng bị sợ choáng váng, thú vị, thật là có thú a!"

"Hắc hắc, ta liền nói a, một cái mười hai tuổi người, dù thế nào cuồng vọng, cũng là một đứa bé, tâm linh yếu ớt. Hiện tại, tụ để cho ta đem cái này tâm linh yếu ớt tiểu hài tử, đánh trước khóc, lại đánh chết a."

Phương gia tám cái thanh niên cười to thời điểm, Lệ Tùy cái trán chảy ra cuộn cuộn mồ hôi.

Hần kéo một phát Lệ Trọng, lặng yên nói ra: "Thiếu tộc trưởng, người mau mau chạy trốn! Đối diện trong tám người, Phương Thanh Diệu, Phương Tân, Phương Vinh Toàn, còn có Phương Tấn, đều là Nhân Cực lục trọng trung kỳ võ giả. Mà Phương Thanh Diệu người này, chẳng những là Nhân Cực lục trọng trung kỳ võ giả, hơn nữa quý kế rất nhiều. Chúng ta muốn vãn khó khăn ứng phó, người mau mau chạy trốn a!"

"Ha ha ha ha!"

Phương Tân phát ra cười dài một tiếng, khinh miệt nói: "Các người hiện tại còn muốn chạy? Các người có lẽ cân nhắc chính là, loại nào tử vong phương thức, có thể thiếu thụ một điểm thống khổ."

Phương Tấn huy động trong tay một thanh xà hình trường kiếm, rét căm căm nói ra: "Các người hôm nay, chẳng những phải chết, hơn nữa chết như thế nào, đều là do chúng ta quyết định. Ta quyết định, các người ba người, đều muốn chém ngang lưng mà chết."

Lệ Trọng liếc mắt Phương Tấn liếc, than nhẹ một tiếng nói ra: "Xem ra, người rất ưa thích đem người khác chém ngang lưng."

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người gấp đến độ thực giờ chân, liên tục lôi kéo Lệ Trọng. Đến lúc nào rồi rồi, Lệ Trọng rõ ràng còn có tâm tư, cùng đối phương nói chuyện, cái này được có bao nhiêu tâm.

Phương Tấn um tùm cười cười, nói ra: "Đương nhiên ưa thích rồi. Bị chém ngang lưng người, cũng không lập tức tử vong, hấn hội nhìn mình màu sắc rực rỡ ruột, ào ào địa theo trong bụng chảy ra. Máu tươi như thế nào dừng lại đều ngăn không được, nhận hết thống khổ, nhưng trong khoảng thời gian ngắn lại không chết được. Ta tựu thích xem người khác bị chém thành hai đoạn về sau bộ dáng. . ."

Lệ Trọng mỉm cười, nói ra: "Đã người như vậy ưa thích chém ngang lưng, ta đây sẽ thanh toàn người đi."

"Ha ha ha ha!"

Phương gia tám cái thanh niên cường giả, cùng kêu lên cười ha ha.

Đến lúc nào rồi rồi, còn muốn chém ngang lưng Phương Tấn? Xem ra, cái này Lệ Trọng, xác thực là đủ cuồng vọng, đều sắp chết đến nơi rồi, hay vẫn là bộ dáng như vậy!

Lệ Trọng không có nhiều lời, cánh tay tìm tòi.

Lệ Tùy đột nhiên cảm giác được, trong tay mình trường kiếm, không biết lúc nào, đi tới Lệ Trọng trong tay. Nháy mắt sau đó, ánh mắt của hắn đột nhiên trừng lớn, hắn phát hiện, chính mình thanh trường kiếm, trong giây lát chém ra đi. Chém ra đi tốc độ là nhanh như vậy, đến nỗi tại tạo thành tiếng sấm nổ mạnh, mắt thường căn bản không cách nào chứng kiến trường kiếm, chỉ có thể nhìn đến một tia hỏa hoa!

Đây là trường kiếm cùng không khí ma sát thời điểm, xuất hiện hỏa hoa!

"Phốc!"

Trường kiếm đột nhiên xẹt qua, mang ra một gập huyết hoa.

Phương Tấn đột nhiên đình chỉ tiếng cười, trên mặt của hắn, lộ ra cỗ quái thần sắc. Chung quanh mấy cái Phương gia thanh niên cường giả, lúc này thời điểm cũng đình chỉ tiếng cười, ngay ngắn hướng mà nhìn xem Phương Tấn.

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người, cũng nhìn xem Phương Tấn.

Tại ánh mắt của mọi người nhìn chăm chú phía dưới, Phương Tấn bên hông đột nhiên toát ra mảng lớn máu tươi. Phương Tấn vô ý thức vrun, muốn che máu tươi, nhưng máu tươi càng phun càng hung, như thế nào đều không thể che được.

Rất nhanh, tại Phương Tấn không dám tin trong ánh mắt, trên người của hắn rớt xuống.

Máu tươi cuồng bắn ra, màu sắc rực rỡ nội tạng cũng chảy ra.

Hắn bị chém ngang lưng rồi!

"A a ——"

Phương Tấn trên mặt tất cả đều là vẻ sợ hãi, trong miệng hắn, phát ra một tiếng kinh thiên động địa có tiếng kêu thảm thiết.

Chém ngang lưng người khác, cái này có thể là một kiện rất thoải mái sự tình. Nhưng bị người khác chém ngang lưng rồi, nhìn mình nội tạng máu tươi chảy ra, chỉ có thể trơ mắt chờ chết, loại tư vị này thật sự là đáng sợ.

"Không có khả năng, không có khả năng!"

"Phương Tấn lại bị chém ngang lưng? Nhất định là hoa mắt, hoa mắt!"

"Vừa mới chuyện gì xảy ra? Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Phương gia mấy cái thanh niên cường giả, quả thực không dám tin vào hai mắt của mình. Bọn hắn nhìn xem bị chém thành hai đoạn Phương Tấn, như thế nào đều không thể tiếp chịu được.

Lệ Trọng thần sắc bình tĩnh.

Hắn tuy nhiên là lần đầu tiên sát nhân, nhưng không có bất kỳ không khỏe cảm giác.

"Bá!"

Lệ Trọng thân hình bỗng nhiên chớp động, hướng phía một thanh niên cường giả bỏ nhào qua, tay nâng kiếm rơi phía dưới, trường kiếm xẹt qua người

thanh niên này cường giả phần cổ, đem đầu của hắn chém rụng.

"Tránh mau!"

Phương Thanh Diệu thê lương địa kêu lên.

Người ở chỗ này bên trong, ngoại trừ Lê Trọng bên ngoài, hắn là tỉnh táo nhất một cái, mắt thấy Lê Trọng nhào đầu về phía trước, vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Lê Trọng không rên một tiếng, liên tục huy kiếm.

Hắn cũng không có thi triển ra Bôn Lô kiếm. Nhưng nhất pháp thông, tắc thi vạn pháp thông, hắn có thể đem Cuồng Phong Khoái Dao áp súc thành một đao, có thể nghĩ tốc độ của hắn ra sao hắn cực nhanh. Tại tuyệt đối tốc độ phía dưới, căn bản không cần bất luận cái gì chiêu thức, chỉ cần nhẹ nhàng huy kiếm, có thể đem địch nhân chém thành hai đoạn.

"Phốc phốc phốc phốc!"

Ngay tại Phương Thanh Diệu hô to thời điểm, Lê Trọng trường kiếm liên tục huy động, trong nháy mắt trong thời gian lại chém giết bốn người. Trong bốn người này, kể cả một cái Nhân Cực lục trọng trung kỳ võ giả Phương Tân. Mà lúc này, bị Lê Trọng trăm roi đầu chính là cái người kia, đầu còn không có rơi xuống mặt đất!

Đến tận đây, Lê Trọng đã chém giết sáu người.

Phương gia chỉ còn lại có Phương Thanh Diệu cùng Phương Vinh Toàn.

"Trốn!"

Phương Thanh Diệu cùng Phương Vinh Toàn không hèn mà cùng chạy trốn.

Lê Trọng thủ đoạn, vượt xa dự liệu của bọn hắn. Bọn hắn hiện tại đã minh bạch, mình tuyệt đối không phải Lê Trọng đối thủ, hiện tại bọn hắn lựa chọn sáng suốt nhất, tựu là chạy trốn, có xa lắm không trốn rất xa!

Chỉ tiếc.

Bọn hắn tốc độ chạy trốn mau nữa, thì như thế nào nhanh hơn được Lê Trọng viên mãn kỳ Trục Nhật Bộ?

Lê Trọng thân hình lóe lên, trong chớp lát đuổi theo Phương Vinh Toàn, trường kiếm đột nhiên vung lên, một đạo kiếm quang chui vào phương quang vinh kiếm phía sau lưng, đem phương quang vinh kiếm chém giết. Tiện tay, Lê Trọng trường kiếm thu hồi, trong giây lát rời tay bay ra, bắn thẳng đến Phương Thanh Diệu!

Phương Thanh Diệu tâm tư cẩn thận, cảm giác được sau lưng tiếng gió nổi lên, vội vàng chém ra một kiếm, đem Lê Trọng ném tới trường kiếm ngăn lại. Nhưng hắn vừa mới ngăn lại trường kiếm, một chỉ vô hình bàn tay lớn, đột nhiên tại hắn đỉnh đầu tạo ra, hung hăng vỗ!

"Oanh!"

Phương Thanh Diệu lúc này bị đập thành một cục thịt tương, bị chết không thể chết lại.

"Bình!"

Cho đến lúc này hậu, thứ hai bị chém giết Phương gia thanh niên cường giả, đầu của hắn vừa rồi rơi xuống đất, phát ra một tiếng vang nhỏ. Mà bị Lê Trọng chém thành hai đoạn Phương Tân, vốn đang có thể sống một thời gian ngắn, nhưng hắn chứng kiến Lê Trọng như thế thân thủ, kinh hãi phía dưới vậy mà chết rồi, ngược lại là thiếu thụ một phen thống khổ.

Lê Trọng Vô Hình Thủ vừa thu lại, thanh trường kiếm thu hồi, nhét vào Lê Tùy trong tay.

Lê Tùy ngờ ngác địa tiếp được, ánh mắt của hắn trừng được đồng linh đại, cảm giác mình đang nằm mơ.

Ai có thể nghĩ đến đến, vừa rồi uy phong凛凛, hung hăng can quấy không ai bì nổi tám cái thanh niên cường giả, trong nháy mắt trong thời gian tự thấy người nằm xuống đầy đất. Ai có thể nghĩ đến đến, thoát nhìn bình thường Lê Trọng, thậm chí có đáng sợ như thế sức chiến đấu, như thế tàn nhẫn thủ đoạn?

Chương 42: Vậy mà đối với ta động sát cơ

Lệ Trọng vỗ vỗ hai người đầu vai.

Hai người phục hồi tinh thần lại.

"Thiếu tộc trưởng, người, người. . ."

Hai người lắp bắp, không biết nói cái gì cho phải. Lệ Trọng vừa rồi thi triển đi ra thủ đoạn, đã vượt qua Nhân Cực lục trọng hậu kỳ, chỉ sợ Nhân Cực lục trọng đỉnh phong cũng không gì hơn cái này rồi.

Một cái Nhân Cực ngũ trọng người, rõ ràng có được loại này sức chiến đấu, thật sự là không cách nào tưởng tượng!

Hai người cố gắng lại để cho chính mình bình tĩnh xuống, nhưng trong cơ thể máu tươi, y nguyên sôi trào không thôi, cảm xúc giống như là một đầu gào thét Đại Giang, như thể nào đều không thể bình tĩnh.

Lệ Trọng nhìn thấy hai người kinh ngạc bộ dạng, khẽ lắc đầu. Hắn mới triển lộ một bộ phận thực lực, hai người tựa kinh ngạc thành như vậy. Nếu như hắn toàn lực ra tay, hai người chỉ sợ sẽ dọa ngất.

Lệ Trọng chẳng muốn nhiều lời, trực tiếp phân phó: "Cái này mấy người, đều là Phương gia thanh niên bối cường giả. Hai người các ngươi đi tìm tòi thoáng một phát, nhìn xem đều cũng có cái gì."

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người liền vội vàng gật đầu, rất nhanh tìm tòi.

Tìm tòi kết quả, là hơn mười lọ thuốc dịch cùng mấy chuỗi binh khí. Ngoài ra, còn có mấy trương kim phiếu, tổng ngạch vượt qua 30 vạn Kim tệ.

Lệ Trọng đem kim phiếu thu lại, những vật khác hết thảy ném cho Lệ Tùy cùng Lệ Ý.

Hắn tại Nhân Cực cảnh thời điểm, không biết sử dụng bất luận cái gì có được vật, những khôi phục này chân khí nước thuốc, với hắn mà nói tựa là một đồng rác rưởi, ném tới trong không gian giới chỉ đều ngại chiếm diện tích phương.

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người vẻ mặt sắc mặt vui mừng. Phương gia thanh niên cường giả lưu lại binh khí, bọn hắn khó có thể mang đi, nhưng hơn mười lọ thuốc dịch, đây chính là một số cực lớn tài phú. Phải biết rằng, những vật này, đều là khôi phục chân khí dùng, tại Vân Thiên Thành bên trong, tựa tính toán có tiền cũng khó mua đạt được.

Lần này, bọn hắn bị phái tới bảo hộ Lệ Trọng, trước khi lên đường, còn tưởng rằng là một cái khổ sai. Hiện tại xem ra, cái này phái đi, không hề giống trong tưởng tượng khổ như vậy bức a.

Lệ Trọng nói ra: "Đi thôi, chúng ta đi Hắc Vân Nhai."

U Âm Cốc ở bên trong, có một cái trăm trượng dốc đứng cự nhai, cái kia chính là Hắc Vân Nhai. Hắc Vân Nhai quanh năm Hắc Vân lượn lờ, thích hợp nhất Từ Tâm Thảo sinh trưởng, chính là U Âm Cốc ở bên trong, thích hợp nhất ngắt lấy Từ Tâm Thảo địa phương một trong.

Lệ Tùy nghe được Hắc Vân Nhai ba chữ, sắc mặt nhưng lại biến đổi.

Hắn lắc đầu liên tục nói ra: "Không không không, thiếu tộc trưởng, chúng ta tuyệt đối không thể đi Hắc Vân Nhai. Hắc Vân Nhai mặc dù có rất nhiều Từ Tâm Thảo, nhưng cái chỗ này, từ trước đều là Phương gia địa bàn. Tại Hắc Vân Nhai phía trên, có rất nhiều Phương gia đệ tử. Chúng ta chạy tới, cái kia chính là chính mình đưa đi lên cửa! Tuyệt đối không thể đi nha!"

Lệ Ý lúc này thời điểm cũng liên liên khoát tay, nói ra: "Thiếu tộc trưởng, chúng ta tuyệt đối không thể đến Hắc Vân Nhai đi! Tại tiền vào U Âm Cốc trước khi, Phương gia cường đại nhất Phương Quán Quân, Phương Thái Bá, còn có dùng trí tuệ nổi danh Phương Tinh Chí, đều từng từng nói qua, bọn hắn mục tiêu thứ nhất tựa là Hắc Vân Nhai. Ba người này, chúng ta một cái cũng khó khăn dùng ứng phó a!"

Lệ Tùy nghe được Phương Tinh Chí danh tiếng, trong mắt hiện lên một tia vẻ sợ hãi, nói ra: "Thiếu tộc trưởng, cái này Phương Tinh Chí, chính là Phương gia thanh niên trong đồng lứa, có được đại trí tuệ chi nhân. So sánh dưới, mới vừa rồi bị người chém giết Phương Thanh Diệu, chỉ là có một chút tiểu thông minh, hiểu được một điểm nhỏ quỷ kế mà thôi."

Lệ Trọng đến rồi hứng thú, nói ra: "Nói nói."

Lệ Tùy nói ra: "Phương Tinh Chí người này, tại Phương gia bên trong, sức chiến đấu tối đa chỉ có thể coi là là thứ tư. Nhưng người này không biết từ nơi này, đã lấy được một cuốn sách cổ, tập được suy tính chi đạo, cực kỳ đáng sợ. Thế hệ trước cường giả, đã từng tàn thương qua hắn, nói hắn là thanh niên trong đồng lứa, có trí tuệ nhất có tiềm lực nhất người. Đồng thời, cũng là tổng hợp thực lực cường đại nhất người."

Vì bỏ đi Lệ Trọng chú ý, Lệ Tùy tình tứ địa giới thiệu Phuong Tinh Chí.

Lệ Trọng nghe xong một hồi, trong mắt lóe ra một tia hưng phấn.

Nhìn thấy cái này ti về hưng phấn, Lệ Tùy nhất thời thăm kêu không tốt.

Quả nhiên, Lệ Trọng lên tiếng: "Hào hảo hảo, không thể tưởng được Phuong gia thanh niên trong đồng lứa, còn có bậc này nhân vật. Ta hiện tại, liền chuẩn bị đi Hắc Vân Nhai, cắt đầu của hắn, không biết hắn có thể hay không suy tính đạt được?"

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Đi, đi Hắc Vân Nhai!"

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người hai mặt nhìn nhau. Vừa rồi, Lệ Tùy kỹ càng địa giới thiệu Phuong Tinh Chí, là muốn cho Lệ Trọng sinh ra sợ hãi chỉ tâm, hủy bỏ đi Hắc Vân Nhai ý niệm trong đầu.

Không nghĩ tới, Lệ Trọng sau khi nghe, hứng thú càng lớn, không thể chờ đợi được tự xuất phát.

"Đi theo vị này, quả thực tự là đang liều mạng a."

Trong lòng hai người kêu rên một tiếng, rơi vào đường cùng, chỉ có thể đi theo đi lên.

Ba người ly khai không lâu.

Phuong Thanh Diệu trong thi thể, đột nhiên leo ra một chỉ ngón út đại màu đen côn trùng. Côn trùng vỗ vỗ cánh, ông địa bay lên, hướng phía một cái phương hướng bay đi.

Màu đen côn trùng hăng hái phi hành, gần kề đã bay nửa canh giờ, tự bay đến một chỗ màu đen tiểu nhai phía trên.

"Ân?"

Một cái đang tại ngắt lầy lầy Tử Tâm Thảo tóc dài thanh niên, nghe được trên bầu trời vỗ cánh thanh âm, thò tay một sao, tiếp được màu đen côn trùng.

Nhìn thoáng qua về sau, thanh niên sắc mặt nhất thời biến đổi, bước nhanh mà đi, rất nhanh đi vào một ánh mắt thâm thúy thanh niên trước khi, nói ra: "Phuong Tinh Chí sư huynh, đây là Phuong Thanh Diệu Linh Huyết Trùng. Xem ra, Phuong Thanh Diệu đã bị giết."

Phuong Tinh Chí ánh mắt chớp lên, như là bầu trời đầy sao đang lóe lên. Hắn lạnh lùng nói: "Phuong Thanh Diệu cái này ngu xuẩn, không nghe theo sắp xếp của ta, một mình chạy tới phục kích Lệ Trọng, nên có kiếp nạn này."

Tóc dài thanh niên cười khở một tiếng, nói ra: "Tuy nhiên hắn là một mình hành động, nhưng hắn dù sao cũng là Phuong gia người. Sư huynh, phiền toái người suy tính thoáng một phát, là ai đã giết Phuong Thanh Diệu, để cho chúng ta cũng tốt có một chuẩn bị."

Phuong Tinh Chí khẽ gật đầu, nói ra: "Người nói không sai. Chúng ta Phuong gia người, không thể không công chết rồi. Đem Linh Huyết Trùng giao cho ta, ta cảm ứng suy tính thoáng một phát."

Tóc dài thanh niên vội vàng đem Linh Huyết Trùng giao cho Phuong Thanh Diệu trong tay.

Phuong Tinh Chí tiếp nhận Linh Huyết Trùng, yên lặng cảm ứng một hồi, móc ra ba miếng đồng tiền.

"Ào ào xôn xao ——"

Ba miếng đồng tiền tại trong lòng bàn tay của hắn chuyển động, phiên cồn. Tho xem lộn xộn chi cực, nhưng mãnh nhìn thật kỹ, rồi lại sẽ phát hiện, cái này ba miếng đồng tiền mỗi một lần chuyển động, phiên cồn, đều có được một loại huyền diệu khó giải thích hàm súc thú vị.

Tóc dài thanh niên nhìn xem Phuong Tinh Chí trong tay đồng tiền, ánh mắt lộ ra vẻ kính sợ. Đối với Phuong Tinh Chí loại này suy tính thủ đoạn, hắn từ trước đến nay đều cảm thấy thần chi lại thần.

Nửa nén hương về sau.

Phuong Tinh Chí nhàn nhạt nói: "Phuong Thanh Diệu, là bị Lệ gia người chém giết. Ra tay trăm người giết hắn, hắn là Lệ Trọng. Đây cũng thú vị rồi, Lệ Trọng tu vi, chỉ có Nhân Cực ngũ trọng, như thế nào trăm được Phuong Thanh Diệu? Hơn nữa, Phuong Thanh Diệu lần này phục kích Lệ Trọng, cũng không là tự mình một người, mà là có mấy người cùng đi."

Phuong Tinh Chí ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc.

Hắn tiếp tục suy tính.

Đột nhiên.

Trong mắt của hắn, lộ ra một tia khó có thể tin thần sắc. Một lát sau về sau, Phương Tinh Chí nở lên một tia hàn ý, lạnh cười nói: "Thật lớn gan chó. Cái này chém giết Phương Thanh Diệu người, vậy mà đối với ta động sát cơ."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Trăm dặm bồn tập

Tóc dài thanh niên ánh mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi thần sắc.

Người nào không biết, Phương Tinh Chí am hiểu nhất Thôi Toán Chi Thuật, có thể sớm cảm giác được nguy hiểm. Người này, vậy mà đối với Phương Tinh Chí động sát cơ, thật sự là không biết chữ chết viết như thế nào.

Nếu như là thể hệ trước người, đối với Phương Tinh Chí động sát cơ, Phương Tinh Chí cũng không thể tránh được, chỉ có thể sử dụng chút ít thủ đoạn nhỏ, làm cho đối phương khó chịu một hồi. Nhưng cùng thể hệ bên trong, rõ ràng có người đối với hắn động sát cơ, cái này là tìm cái chết.

Quả nhiên.

Phương Tinh Chí khoe miệng lộ ra một tia lạnh như băng vui vẻ, nói ra: "Phương Khiếu, truyền mệnh lệnh của ta. . ."

. . .

Lệ Trọng chạy trốn tốc độ càng lúc càng nhanh.

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người, dốc sức liều mạng đuổi theo.

Lệ Tùy một bên đuổi theo, một la lớn: "Thiếu tộc trưởng, hay là thôi đi! Phương Tinh Chí am hiểu Thôi Toán Chi Thuật, loại người này, có thể tại tối tăm trong cảm giác được nguy hiểm. Chúng ta còn không có đuổi tới Hắc Vân Nhai, chỉ sợ hắn cũng đã biết!"

Lệ Trọng hào không thêm đề ý nói: "Thôi Toán Chi Thuật càng lợi hại, cũng lợi hại bất quá ta trong tay đao. Ta một đao chém đi xuống, đầu của hắn phải đứt rời, sợ cái gì."

Trở lại nhìn thoáng qua, Lệ Trọng khẽ lắc đầu, nói ra: "Tốc độ của các ngươi quá chậm. Ta đi trước một bước, đến Hắc Vân Nhai hội hợp."

Đang khi nói chuyện, Lệ Trọng đột nhiên gia tốc.

Một bước mười tám trượng!

Một bước hai mươi trượng!

Lệ Trọng tốc độ một lại đề thăng, Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người dốc sức liều mạng đuổi theo, vẫn là càng ngày càng xa.

"Tốc độ thật nhanh!"

"Đây là viên mãn kỳ Trục Nhật Bộ, chúng ta đuổi không kịp rồi."

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người bất đắc dĩ thở dài một hơi, thả chậm tốc độ. Bọn hắn tuy nhiên cũng đem bộ pháp, tu luyện đến đại thành chỉ cảnh, nhưng đại thành cùng viên mãn, có một đoạn xa khoảng cách xa.

Như Trục Nhật Bộ, đại thành là một bước mười trượng. Mà viên mãn kỳ, thì là một bước hai mươi trượng, kém suốt nhiều gấp đôi.

Hơn nữa.

Trục Nhật Bộ, chính là thích hợp nhất người đi đường bộ pháp.

Bọn hắn tu luyện thân pháp, chỉ thích hợp thời điểm chiến đấu né tránh xê dịch, cũng không thích hợp chạy đi. Tự tính toán bọn hắn cũng đem bộ pháp tu luyện tới viên mãn, cũng là cần không nổi.

Lệ Tuy thở dài một tiếng, nói ra: "Trục Nhật Bộ tốc độ cao nhất đuổi dưới đường, tiêu hao chân khí phi thường đại. Thiếu tộc trưởng như vậy chạy tới, chạy đến Hắc Vân Nhai, chỉ sợ cũng không có nhiều chân khí. Hắn đây là chạy đi chịu chết a."

Lệ Ý gật gù đầu, cười khổ nói: "Hi vọng thiếu tộc trưởng cơ linh một điểm, không nên tùy tiện giết đến Hắc Vân Nhai đi. Bằng không thì hắn chết ở Hắc Vân Nhai bên trên, hai người chúng ta cũng chỉ có thể tự sát tạ tội rồi."

Tiếng gió vu vu, hai bên cảnh vật rất nhanh lui về phía sau.

Vứt bỏ Lệ Tuy Lệ Ý hai người về sau, Lệ Trọng lại một lần nữa tăng lên tốc độ. Hắn vừa sai bước ra khoảng cách, theo hai mươi trượng, tăng lên tới 30 trượng nhiều!

Hắn thân thể lực lượng, đều tụ tập đến song trên đùi, lại tụ tập đến chân tiêm phía trên. Bước chân nhẹ nhàng mà điểm, trên mặt đất tựa tạc ra một cái hố to, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Mũi chân mỗi một lần điểm ra, Lệ Trọng đều tá trợ lấy phản lực, bước ra 30 trượng bên ngoài.

Nói như vậy, thân pháp tu luyện tới cảnh giới cao nhất, hành động đều là vô thanh vô tức. Nhưng Lệ Trọng lợi dụng thân thể lực lượng, chạy trốn không có một điểm phiêu dạt cảm giác, giống như là một đầu bò mạng chạy trốn quái thú.

U Âm Cốc bên trong, có nhóm lớn nhóm lớn quái thú, những quái thú này xa xa nhìn thấy Lệ Trọng, gầm thét nhào đầu về phía trước. Nhưng chúng vừa mới đập ra vài bước, Lệ Trọng đã tuyệt trần mà đi.

Nếu như Lệ Tuy Lệ Ý hai người, nhìn thấy Lệ Trọng loại tốc độ này, tuyệt đối sẽ sợ tới mức bị giày vò.

Một bước 30 trượng, loại tốc độ này đã vượt qua Nhân Cực lực trọng cực hạn, coi như là Nhân Cực thất trọng sơ kỳ võ giả, tốc độ cũng không gì hơn cái này rồi!

Tốc độ cao nhất chạy đi, là thập phần hao phí lực lượng cùng chân khí.

Nhưng Lệ Trọng có lo nghĩ của mình.

Phương Tinh Chí chính là am hiểu suy tính chi nhân, hắn nếu như theo Lệ Tuy Lệ Ý hai người, chậm quá địa đuổi đi qua, còn không có đuổi tới Hắc Vân Nhai, đối phương tự chuẩn bị sẵn sàng rồi.

Ở thời điểm này, thời gian trọng yếu phi thường!

Rất nhanh đuổi đi qua, tại Phương Tinh Chí bố trí, vẫn chưa hoàn thành thời điểm, một đường giết đến tận đi, đây mới là vương đạo!

Lệ Trọng chính là muốn giết hắn một trở tay không kịp!

Cái gì suy tính, cái gì bố trí, tại tuyệt đối tốc độ, còn có lực lượng tuyệt đối trước mặt, hết thảy đều là Phù Vân.

Lệ Trọng tuyệt không tin, cái này phương đặc chí, có thể suy tính được ra tốc độ của hắn. Thực sự như vậy thân, cái này Phương gia tộc trưởng vị, hắn sớm có thể ngồi trên rồi, ở đâu còn cần tại U Âm Cốc ở bên trong ngắt lấy được thảo.

Tốc độ cao nhất chạy vội ba chén trà nhỏ.

Ít nhất chạy ra hai trăm dặm.

Lệ Trọng trên trán, toát ra cuộn cuộn mồ hôi.

Tốc độ cao nhất đuổi dưới đường, vô luận chân khí hay vẫn là trong cơ thể, đều đại lượng tiêu hao. Lệ Trọng chân khí trong cơ thể, hiện tại vẫn chưa tới đỉnh thời kì hai phần ba. Mà nhục thể của hắn, càng là xuất hiện tí ti đau nhức, đây là thân thể nhanh đến cực hạn báo hiệu.

Lệ Trọng lại giữ vững được thoáng một phát.

Rốt cục, một tòa Hắc Vân lượn lờ vách núi, xuất hiện tại phía trước.

Cái này là Hắc Vân Nhai rồi.

Đây là U Âm Cốc bên trong, thích hợp nhất Từ Tâm Thảo sinh trưởng địa phương.

Lệ Trọng xa xa nhìn lại, chỉ thấy được Hắc Vân lượn lờ bên trong, ẩn ẩn có hai ba mươi đạo bóng người đang đi lại. Những người này, hiển nhiên tự là Phương gia thanh niên cường giả.

Trong gió nhẹ, còn truyền đến đôi thoại thanh âm.

"Phương Tinh Chí sư huynh đem chúng ta an bài đến nơi đây, không biết là vì phục kích à?"

"Nghe nói, Phuong Thanh Diệu bị giết chết rồi. Cái này chém giết Phuong Thanh Diệu người, còn đối với Phuong Tinh Chí sư huynh động sát cơ. Cho nên, Phuong Tinh Chí sư huynh mới an bài chúng ta. . ."

"Tì! Không thể tưởng được Phuong Thanh Diệu vậy mà chết rồi. Thằng này, không phải quý kẻ rất nhiều ầy ư, như thế nào đột nhiên tự chết rồi? Hắn tiến vào U Âm Cốc trước khi, còn tuyên bố muốn giết chết Lệ Trọng, dương danh thiên hạ đấy."

"Hừ, Phuong Thanh Diệu chỉ là có chút tiểu thông minh mà thôi, chết có cái gì kỳ quái. Ta hiện tại có hứng thú nhất, hay vẫn là cái này đối phuong Phuong Tinh Chí sư huynh nổi lên sát cơ người. Không biết người này là ai, vậy mà đối với Phuong Tinh Chí sư huynh nổi lên sát cơ, hắn là chết chắc."

Lệ Trọng một bên nghe, một bên rất nhanh tiếp cận.

Đến nơi này, hắn không thể vận dụng thân thể lực lượng chạy trốn rồi. Nếu không, chạy trốn lúc phát ra tới thanh âm, lập tức tự sẽ khiến chú ý, rước lấy phiền toái không cần thiết.

Càng ngày càng gần.

Một thanh trường đao xuất hiện tại Lệ Trọng trên tay.

Cái này chuôi trường đao, hắn phóng tới trong không gian giới chỉ, một mực không có lấy ra. Hiện tại, vì rất nhanh giết chóc, hoàn thành nhiệm vụ, hắn muốn động dùng cái này chuôi trường đao rồi.

Lệ Trọng như là một đạo khói nhẹ, lướt qua hơn hai trăm trượng khoảng cách, đi vào một gã Phuong gia thanh niên cường giả sau lưng.

Cái này Phuong gia thanh niên cường giả, tuy nhiên đã nghe được tiếng xé gió, nhưng trong lòng của hắn cho rằng, cái này là tự mình đồng bạn chạy tới rồi, không có bất kỳ phòng bị.

Trường đao vung lên.

"Phốc!"

Cái này Phuong gia thanh niên cường giả, nhất thời bị cắt đứt yết hầu, máu tươi phun ra.

Lệ Trọng đem cái này Phuong gia thanh niên cường giả đè qua một bên, trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn.

Trăm dặm bên tập, chỉ vì giờ phút này. Hiện tại, tự là buông tay giết chóc thời cơ tốt!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Người tới sức chiến đấu

Hắc Vân Nhai phía trên.

Phuong Tinh Chí ngồi xếp bằng, vẫn không nhúc nhích.

Phuong Khiếu đem một nhúm Tử Tâm Thảo phóng tới trên mặt đất, nhìn xem Phuong Tinh Chí, trong nội tâm vô cùng bội phục.

Hắc Vân Nhai phía trên, có không ít Tử Tâm Thảo. Nhưng những Tử Tâm Thảo này, thường thường giấu ở nham thạch hoặc là trong bụi cỏ, muốn bắt bọn nó tìm ra, cũng không dễ dàng.

Hơn nữa, Hắc Vân Nhai phía trên, còn có không ít quái thú, tìm kiếm Tử Tâm Thảo thời điểm, chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí, miễn cho kinh động quái thú, rước lấy phiền toái.

Kể từ đó, một cái Nhân Cực lực trọng vô giả, một ngày có thể tìm được bảy tám khóa Tử Tâm Thảo, có thể cười trộm rồi.

Nhưng ở Phuong Tinh Chí chỉ điểm phía dưới, hắn trong thời gian thật ngắn, đã tìm được hơn mười khóa Tử Tâm Thảo. Hơn nữa, những Tử Tâm Thảo này năm, đều là hai trăm năm.

Phương Khiếu nhìn không được tán thán nói: "Phương sư huynh thật sự là thần rồi. Ta vừa rồi dựa theo chỉ điểm của ngươi, dễ dàng đã tìm được hơn mười gốc Tử Tâm Thảo, hơn nữa hoàn toàn không có đụng phải quái thú."

Phương Tinh Chí cười nhạt một tiếng.

Phương Khiếu còn nói thêm: "Phương sư huynh, ngươi Thôi Toán Chi Thuật, còn có thể suy tính Tử Tâm Thảo sinh trưởng chi địa?"

Phương Tinh Chí bình tĩnh nói: "Phàm nhân cũng cho rằng, Thôi Toán Chi Thuật, chính là tiêu đạo. Kỳ thực, Thôi Toán Chi Thuật không chỗ nào mà không bao lấy, bên trên xem thiên văn, hạ xem địa lý, trong tính toán nhân gian họa phúc. Tử Tâm Thảo tính thích âm mát, nhưng lại không thích ẩm ướt, sinh trưởng điều kiện có chút hà khắc, người bình thường khó có thể tìm được. Nhưng đối với ta không nói, chỉ cần thoáng quan sát địa mạch sơn mạch đi về hướng, có thể suy tính ra Tử Tâm Thảo sinh trưởng chi địa."

Phương Khiếu càng thêm bội phục.

Tuy nhiên, Phương Tinh Chí nói được rất dễ dàng, nhưng hắn vẫn biết rõ, cái này là khó khăn như thế nào. Nếu như Tử Tâm Thảo thật sự dễ dàng như vậy tìm ra, cũng sẽ không như vậy trân quý rồi.

Phương Khiếu ha ha cười cười, nói ra: "Phương sư huynh, chúng ta Phương gia đã có ngươi, lần này tam tộc cùng đi săn, khẳng định có thể bỗng nhiên nổi tiếng. Cái này đệ nhất danh nha, không phải ngươi không còn ài."

Phương Tinh Chí khoe miệng lộ ra mỉm cười, lập tức lại bình tĩnh trở lại, nói ra: "Tam tộc cùng đi săn đệ nhất danh, cũng không có chỗ lợi gì. Có thể tiến vào tông môn, mới thật sự là một bước lên trời."

Nghe được tông môn hai chữ, Phương Khiếu ánh mắt lộ ra một tia tinh quang. Trong truyền thuyết, từng cái tông môn, đều là truyền thừa mấy ngàn năm quái vật khổng lồ, bên trong cất chứa lấy vô số bí tịch. Tại Vân Thiên Thành bên trong, lại đệ tử xuất sắc, cũng chỉ có thể tu luyện Bạch cấp Thượng phẩm chiến kỹ, về phần Xích cấp chiến kỹ, chỉ có Tộc trưởng hoặc là Đại trưởng lão mới có thể tu luyện.

Mà ở tông môn bên trong, Bạch cấp chiến kỹ căn bản chính là rác rưởi, ném tới ven đường đều không có người nhìn lên một cái.

Mà các loại thiên tài địa bảo, tựu nhiều hết mức rồi. Tại Vân Thiên Thành bên trong, ngàn năm tinh dược đều là khó có thể tưởng tượng tồn tại, mà ở tông môn bên trong, ngàn năm tinh dược chỉ là bình thường mặt hàng.

Tông môn, thật là khiến người hướng tới a.

Tông môn tuyển nhận mới đệ tử, đều là theo chủ thành bên trong tuyển người, suốt hơn hai mươi năm, không có để ý tới qua Vân Thiên Thành loại địa phương nhỏ này. Không biết có bao nhiêu kinh tài tuyệt đỉnh thế hệ, mắt nhìn mình tiềm lực hao hết chậm rãi già đi, thủy chung không cách nào tiến vào tông môn. Hiện tại, cơ hội rốt cuộc đã tới, lần này cơ hội nhất định phải nắm chắc tốt!

Một hồi cực lớn thú rừng, theo dưới núi truyền đến, đánh thức Phương Khiếu.

Phương Khiếu ánh mắt quét qua, cau mày nói: "Đây là Lục Giác Thú tiếng hô, ai kinh động đến nó?"

Lục Giác Thú, chính là U Âm Cốc bên trong, tối đa một loại quái thú, đỉnh đầu có một chỉ màu xanh lá Cự Giác. Con thú này tính cách hung tàn, hơn nữa cực kỳ cơ cảnh, hơi có tiếng gió cỏ động, lập tức cũng sẽ bị nó phát hiện. Trưởng thành Lục Giác Thú, sức chiến đấu có thể so với Nhân Cự lục trọng trung kỳ vô giả. Một ít đặc biệt cường đại Lục Giác Thú, sức chiến đấu càng là có thể so với Nhân Cự lục trọng hậu kỳ.

Lục Giác Thú ưa thích nuốt Tử Tâm Thảo, bởi vậy ngắt lấy Tử Tâm Thảo thời điểm, nhất định phải vạn phần coi chừng, tuyệt đối không thể kinh động nó. Nếu không, tựu là một hồi ác chiến, hơn nữa về sau ngắt lấy Tử Tâm Thảo, hội khôn khó hơn nhiều.

Nhìn thấy có người kinh động đến Lục Giác Thú, Phương Khiếu trong nội tâm rất là khó chịu.

Phương Khiếu nhìn Phương Tinh Chí liếc.

Lúc này thời điểm, hắn mới phát hiện, Phương Tinh Chí thần sắc, có chút không đúng. Tại hắn trong ấn tượng, Phương Tinh Chí vĩnh viễn đều là cái kia phó tinh táo cơ trí bộ dáng, tựa hồ sự tình gì đều không làm khó được hắn. Nhưng hiện tại, Phương Khiếu phát hiện, Phương Tinh Chí chân mày cau lại, trong ánh mắt vậy mà nhiều ra một tia kinh dị.

Phương Tinh Chí lúc này thời điểm chậm rãi lên tiếng, nói ra: "Cái này chỉ Lục Giác Thú, là ta cố ý dẫn tới trên sơn đạo, phòng ngừa địch nhân đánh lên. Nó đã bị giết chết."

"Cái gì?"

Phương Khiếu sắc mặt đại biến, nói ra: "Phương sư huynh, ai có lá gan lớn như vậy, biết rõ Hắc Vân Nhai là địa bàn của chúng ta, rõ ràng giết đến nơi đây?"

Phương Tinh Chí xuất ra đồng tiền, yên lặng suy tính.

Tốt một hồi về sau, hấn biến sắc, lên tiếng nói ra: "Người này, rất có thể chém giết Phuong Thanh Diệu, hơn nữa đối với ta nổi lên sát cơ chính là cái kia vô già."

Phuong Khiếu trên mặt lộ ra khó có thể tin thần sắc, nói ra: "Điều này sao có thể? Phuong Thanh Diệu sau khi bị giết chết, Linh Huyết Trùng mà bắt đầu bay trở về. Cái này chỉ còn trùng vừa mới bay trở về không lâu, địch nhân liền giết đã đến. Chẳng lẽ người này tốc độ, có thể cùng Linh Huyết Trùng đánh đồng? Ta không tin!"

Phuong Tinh Chí ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc, nói ra: "Ta cũng không tin. Bất quá, suy tính kết quả chính là như thế."

Ánh mắt xa xa địa quảng hướng dưới núi, Phuong Tinh Chí ánh mắt lộ ra một tia hưng phấn, nói ra: "Xem ra, đối thủ này thật không đơn giản. Càng là cường đại người, giết lại càng có cảm giác thành tựu. Ta ngược lại muốn nhìn, cái này một đường bốn tập mà đến, một lòng người muốn giết ta, rốt cuộc là ai?"

Phuong Khiếu nhìn thấy Phuong Tinh Chí trấn định tự nhiên bộ dạng, nhất thời bình tĩnh, ha ha cười nói: "Người này, nhất định sẽ hối hận chạy đến Hắc Vân Nhai đến. Hấn chết chắc rồi."

"A —— "

Dưới núi, đột nhiên truyền đến một cái yếu ớt có tiếng kêu thảm thiết. Phát ra tiếng kêu thảm thiết, rõ ràng cho thấy một cái Phuong gia thanh niên cường giả, đây cũng là trước khi chết phát ra thanh âm

Phuong Khiếu cả kinh.

Vừa rồi, Lục Giác Thú có tiếng kêu thảm thiết, chính là theo dưới núi truyền đến. Mà cái này yếu ớt có tiếng kêu thảm thiết, thì là theo sườn núi truyền đến. Nói cách khác, địch nhân ở mấy cái trong nháy mắt trong thời gian, tự chém giết Lục Giác Thú, hơn nữa một hơi giết đã đến sườn núi!

Cái này dưới núi, có hai ba mươi cái Phuong gia đệ tử. Nhưng, tại những Phuong gia này đệ tử chặn đường phía dưới, người tới y nguyên rất nhanh giết đã đến sườn núi, cái này là bức nào cường hoành, cái này là bức nào tốc độ?

Phuong Khiếu trong lòng khiếp sợ thời điểm, Phuong Tinh Chí cũng biến sắc, hấn thấp giọng quát nói: "Người tới sức chiến đấu, vượt xa dự liệu của chúng ta! Dưới núi hai ba mươi người đệ tử, rất có thể đã bị bắt trắc! Phuong Khiếu, mau mau đem Phuong Quán Quân cùng Phuong Thái Bá gọi về đến! Chúng ta liên hợp lại, tru sát người này!"

Phuong Quán Quân cùng Phuong Thái Bá, chính là Phuong gia trong hàng đệ tử, sức chiến đấu xếp hạng thứ ba cùng thứ tư thanh niên cường giả.

Phuong Khiếu không rên một tiếng, run tay phát ra một đạo pháo hoa.

Đây là Phuong gia đệ tử khẩn cấp liên hệ lúc tín hiệu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: So trong tưởng tượng còn muốn yêu nghiệt

Pháo hoa phóng lên trời.

Phuong Khiếu nhìn xem pháo hoa, trong nội tâm trấn định lại rồi.

Phuong Quán Quân cùng Phuong Thái Bá chứng kiến pháo hoa về sau, nhất định sẽ trước tiên chạy đến. Hai người này, đều là Phuong gia thanh niên trong đồng lứa người nổi bật, có bọn hấn hỗ trợ, lại địch nhân cường đại cũng có thể ứng phó được đến.

Đột nhiên.

Phuong Khiếu ánh mắt ngưng tụ.

Phuong Tinh Chí ánh mắt, cũng là ngưng tụ.

Hai người phía trước, không biết lúc nào, nhiều ra một thiếu niên, thiếu niên đứng tại trong bóng râm, thấy không rõ diện mạo của hấn, chỉ có thể xa xa

cảm giác được một loại lạnh lẽ ác liệt khí tức.

Phuong Khiếu quát: "Ngươi là ai?"

Thiếu niên chậm rãi đi ra.

"Lệ Trọng."

Phuong Khiếu cùng Phuong Tinh Chí hai người, trong đầu đều là âm ảm chấn động, trên mặt tất cả đều là không dám tin chỉ sắc. Tại U Âm Cốc bên ngoài, Lệ Trọng cùng Phuong gia mấy cái thanh niên mắng nhau, bởi vậy bọn hắn đều gặp Lệ Trọng, liếc tựu nhận ra được.

Bọn hắn vẫn cho là, giết Phuong Thanh Diệu, lại một đường giết đến tận Hắc Vân Nhai người, sẽ là Lệ gia bí mật bồi dưỡng được đến thanh niên cường giả. Không nghĩ tới, người này, dĩ nhiên là Lệ Trọng!

Chính là mười hai tuổi, tựu có được cường đại như thể sức chiến đấu, lớn lên về sau, cái kia còn phải rồi!

Cái này Lệ Trọng, so trong tưởng tượng còn muốn đáng sợ!

So trong tưởng tượng còn muốn yêu nghiệt gấp trăm lần!

Toàn bộ Vân Thiên Thành người, đều xem thường Lệ Trọng rồi! Mọi người chỉ thấy hắn cuồng vọng, chỉ thấy hắn mặt ngoài, lại không có chứng kiến hắn khủng bố chỉ cực thực lực!

Lệ Trọng trên trán mồ hôi cuộn cuộn mà xuống, toàn thân ướt đẫm. Trên tay hắn trường đao ngược lại đề, giọt giọt máu tươi, theo mũi đao phía trên lăn xuống, nhỏ giọt trên mặt đất đi.

Một đường chạy trốn, lại điên cuồng giết chóc, dù là Lệ Trọng thân thể cường hãn, thực lực hùng hậu, cũng có chút không chịu đựng nổi. Bất quá, có thể trước tiên chạy tới nơi này, lại một mối cũng là đáng rồi!

Lệ Trọng nhìn về phía trước hai người, ha ha cười nói: "Hào hảo hảo, các ngươi phát ra tín hiệu, ngược lại là đã giảm bớt đi ta một phen tìm kiếm công phu. Ta cái này sẽ giết các ngươi."

Lệ Trọng từng bước bức tới.

Phuong Khiếu toàn thân cứng ngắc, khăn trương vô cùng.

Trước mắt cái này Lệ Trọng, một đường giết qua đến, ít nhất cũng giết chết ba mươi Phuong gia đệ tử. Mặt khác, còn chém giết một đầu trưởng thành Lục Giác Thú. Đối mặt như vậy một cái thực lực cường đại, tâm ngoan thủ lạt người, Phuong Khiếu không thể không khăn trương.

Phuong Tinh Chí lúc này thời điểm ngược lại tỉnh táo lại rồi.

Hắn chăm chăm vào Lệ Trọng, lạnh lùng nói: "Lệ Trọng, thế nhân đều bị ngươi cuồng vọng biểu tượng lừa gạt rồi, mà ngay cả ta cũng giống như vậy. Chúng ta đánh giá thấp thực lực của ngươi, tổn thất hơn ba mươi cái Phuong gia đệ tử. Bất quá, ngươi bây giờ đã là nỏ mạnh hết đà, ngươi cho rằng, ngươi còn có thể giết được ta nhóm sao?"

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Ngươi tựu là Phuong Tinh Chí a? Ta cho ngươi biết, trên thế giới có ít người, là không thể dùng bình thường ánh mắt đối đãi. Thực lực của bọn hắn, vượt xa ngươi có ý liệu. Ta, tựu là loại người này!"

Nói xong, Lệ Trọng phát đao.

Phuong Khiếu một mực khăn trương địa đề phòng, chăm chú mà nhìn chăm chăm vào Lệ Trọng trường đao. Vốn lấy nhãn lực của hắn, cũng chỉ có thể chứng kiến một đạo nhàn nhạt ánh đao nhấp nhô, lóe lên tức thì!

Cái này đạo ánh đao, theo xuất hiện đến thu hồi, là nhanh như vậy, nhanh được Phuong Khiếu liên ngăn cản ý niệm trong đầu cũng không kịp sinh ra. Thẳng đến ánh đao thu hồi, Phuong Khiếu mới nghe được một tiếng vang lớn, tựa hồ có một cái Lôi Đình trống rỗng xuất hiện.

Phuong Khiếu đột nhiên đánh nữa cái gạt mình!

Hắn đột nhiên ý thức được, vừa rồi một đao, là đáng sợ cỡ nào. Một đao kia, chém ra chỉ đao, hoàn toàn không có tiếng xé gió, điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ rồi, một đao kia tốc độ, so thanh âm nhanh hơn!

Hắn hướng phía Phuong Tinh Chí nhìn lại.

Vừa rồi cái này đạo ánh đao, tựu là hướng về phía Phuong Tinh Chí mà đi.

Chỉ thấy, đứng ở tại chỗ Phuong Tinh Chí, trên trán xuất hiện một đầu nhàn nhạt vết máu. Phuong Khiếu vội vàng đi gần đến, nói ra: "Phuong sư huynh, ngươi không sao chứ?"

Phương Tinh Chí không có trả lời.

Phương Khiếu vỗ một cái Phương Tinh Chí đầu vai.

Đột nhiên, đại cổ đại cổ máu tươi, theo phương tinh thành trên trán phun ra, phun ra Phương Khiếu một đầu về mặt!

Phương Khiếu sắc mặt kịch biến, trong lòng hoảng hốt.

Hắn vừa mới muốn lên tiếng kinh hô, chợt thấy được một bộ khó có thể tưởng tượng hình ảnh. Hắn phát hiện, trước mắt Phương Tinh Chí, đột nhiên chia làm hai nửa, bình bình chính chính, tuyệt đối cân xứng hai nửa!

"A —— "

Phương Khiếu rút cục kinh kêu ra tiếng.

Nhìn xem biến thành hai nửa Phương Tinh Chí, Phương Khiếu đầu óc trống rỗng. Hắn như thế nào đều không thể tưởng tượng, trong lòng hắn, như là thần nhân Phương Tinh Chí, tựa như vậy chết!

Phương Tinh Chí, chính là Phương gia lặng yên nhận đời sau Tộc trưởng, đã nhận được gia tộc đại lực bồi dưỡng. Phương gia Đại trưởng lão đã từng nói qua, Phương Tinh Chí trở thành Tộc trưởng về sau, có thể tại trong vòng hai mươi năm, lại để cho Phương gia biến thành Vân Thiên Thành đệ nhất gia tộc.

Phương Tinh Chí, tại tu tập Thôi Toán Chí Thuật đồng thời, hay vẫn là một cái cường đại võ giả. Tu vi của hắn, đã đạt tới Nhân Cực lực trọng hậu kỳ, đem hai chủng Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ, tu luyện đến đại thành. Tuy nhiên, người khác đều nói Phương Tinh Chí am hiểu nhất suy tính, nhưng lực chiến đấu của hắn đồng dạng cường đại.

Một nhân vật như vậy, rõ ràng chết?

Liên cơ hội xuất thủ đều không có, đã bị giết?

Phương Khiếu thân hình run rẩy.

"Hừ!"

Ánh đao lại lóe lên.

Lúc này đây, Phương Khiếu cảm giác được chính mình bay lên, càng bay càng cao. Hắn thấy được thân thể của mình, thấy được chính mình đã mất đi đầu thân thể. Hắn cái này mới ý thức tới, chính mình bị chém.

Lệ Trọng thu đao.

Sắc mặt của hắn bình tĩnh một mảnh.

Trong nội tâm, cũng là bình tĩnh một mảnh.

Nhưng trên người, lại nhiều ra một loại lạnh lẽo ác liệt khí tức.

Trên tay không có dính qua máu tươi võ giả, không phải chân chính võ giả. Lệ Trọng đoạn đường này giết chóc mà đến, cả người đã xảy ra lột xác, hắn hiện tại đã là một cái chính thức võ giả.

Võ giả, nhất tâm hướng đạo.

Ngăn cản ở phía trước, đều là địch nhân, đều muốn chém giết.

Cho nên, Lệ Trọng vừa rồi, căn bản không có gì phệ vật, trực tiếp rút đao sát nhân. Giết Phương Tinh Chí, lại giết Phương Khiếu, giết được gọn gàng mà linh hoạt.

Lệ Trọng tìm một tảng đá, bàn ngồi xuống, lẳng lặng chờ lấy.

Vừa rồi, Phương Khiếu phát ra tín hiệu, cái này đã nói lên, Hắc Vân Nhai phía trên, còn có những thứ khác Phương gia cường giả. Những Phương gia này cường giả, nhìn thấy tín hiệu về sau, nhất định sẽ chạy tới.

Hắn chỉ cần lẳng lặng chờ là được rồi.

Quả nhiên.

Sau một nén nhang

"Bá bá!"

Tiếng xé gió vang lên, hai cái thanh niên cơ hồ đồng thời đuổi tới.

"Lệ Trọng!"

"Ha ha!"

Hai cái thanh niên lần đầu tiên nhìn lại, liền gặp được Lệ Trọng, nhất thời trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên. Bọn hắn trước khi lên đường, nhận được một cái nhiệm vụ, tựu là chém giết Lệ Trọng.

Hiện tại, Lệ Trọng tựu xuất hiện ở chỗ này, không chút nào phí công phu, cái này lại để cho bọn hắn có thể nào không thích!

Hai người kinh hỉ phía dưới, liền Phương Tinh Chí cùng Phương Khiếu thi thễ, đều không có chứng kiến.

Lệ Trọng đứng lên, trực tiếp xuất đao.

Ánh đao lóe lên, một thanh niên yểu hầu tung tóe ra máu tươi, ngửa mặt lên trời ngã xuống đất.

Khác một thanh niên cường giả nhất thời toàn thân lạnh như băng.

Hắn đột nhiên ý thức được, trước mắt người này, tuy nhiên thoát nhìn vẻ mặt ngây thơ, nhưng tuyệt đối là một cái thực lực khủng bố cường giả. Như vậy một cái khủng bố nhân vật, căn bản không phải hắn có thể đối phó!

"Trốn!"

Thanh niên cường giả quyết định thật nhanh, lập tức lui về phía sau, muốn chạy trốn.

Lệ Trọng ánh mắt chớp lên, dưới chân đột nhiên bước ra một bước, trong chớp lát kéo khoảng cách gần, trường đao vung ra.

"Bá!"

Trường đao hung hăng gai đất nhập người thanh niên này cường giả thân hình bên trong.

Thanh niên cường giả té trên mặt đất, hắn nhìn xem Lệ Trọng, cười thâm nói: "Không thể tưởng được, ta Phương Quán Quân sẽ chết tại trên tay ngươi. Lệ Trọng, ngươi cũng không tốt ý, ta Phương gia sẽ có người trăm giết chính là ngươi! Người khác đều cho rằng, ta Phương Quán Quân là Phương gia thanh niên đồng lứa cường đại nhất người, kỳ thật ta. . ."

Nói còn chưa dứt lời, đã bị chết.

Lệ Trọng khề nhú mày.

Cái này Phương Quán Quân, chính là Nhân Cực lục trọng hậu kỳ cường giả. So với hắn còn mạnh hơn đại người, cái kia chính là Nhân Cực lục trọng đỉnh phong rồi. Nhân Cực lục trọng đỉnh phong, cảnh giới này đã ẩn ẩn đụng chạm đến Nhân Cực cảnh hậu kỳ, sức chiến đấu so Nhân Cực lục trọng hậu kỳ phải cường đại hơn nhiều.

Loại nhân vật này, là có khả năng tiếp được hắn một đao.

Lệ Trọng hiện tại đao pháp tinh hoa, tựu là đệ nhất đao. Có thể tiếp được hắn đệ nhất đao, có thể tiếp được thứ hai đao, đao thứ ba. Nếu như không cách nào tiếp được đệ nhất đao, kết cục tựu chỉ có một, cái kia chính là chết.

Lệ Trọng thoáng qua nhú mày về sau, lập tức thả tâm tư.

Coi như là Nhân Cực lục trọng đỉnh phong thì như thế nào? Hắn làm theo có lòng tin chém giết, tối đa lên giá phí một điểm tay chân mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Ta đương nhiên là có bốn sự

"Ngao ngao ngao ngao —— "

Từng tiếng thú rống, theo phụ cận truyền tới.

Vừa rồi, Lệ Trọng chém giết một đầu Lục Giác Thú, cái này đầu Lục Giác Thú trước khi chết phát ra một gầm rú, kinh động đến chung quanh quái thú. Mà hai ba mươi cái Phương gia võ giả máu tươi, càng là đưa tới các quái thú chú ý.

Hắc Vân Nhai bên trên quái thú, nhao nhao theo chỗ ẩn thân đi ra.

Lệ Trọng lắc đầu.

Càng ngày càng nhiều quái thú chạy đến, cái này Hắc Vân Nhai, đã biến thành địa phương nguy hiểm, lại ở phía trên dừng lại, muốn thoát thân có thể tự khó khăn.

Lệ Trọng tại mấy cái trên thi thể tìm tòi một phen, tìm ra hơn mười lọ thuốc dịch, hơn mười bao thuốc bột, mấy trương kim phiếu, mấy chuỗi binh khí. Cuối cùng, tự là mấy chục căn Tử Tâm Thảo rồi.

Những tiến vào này U Âm Cốc người, vì phòng ngừa vạn nhất, trên người cũng sẽ không mang theo quý trọng thứ đồ vật. Trên người bọn họ mang, đều là khôi phục chân khí nước thuốc, còn có chữa thương giải độc, khu trừ độc trùng độc xà thuốc bột. Như tu luyện bí tịch các loại thứ đồ vật, càng là nghĩ cũng đừng nghĩ.

Lệ Trọng mang thứ đó thu hồi, thừa dịp các quái thú còn không có hoàn toàn xuất hiện trước khi, triển khai thân pháp, rất nhanh ly khai Hắc Vân Nhai.

Lên núi thời điểm, Lệ Trọng nhanh chóng vô cùng.

Nhưng xuống núi lúc, Lệ Trọng một đường đi tới, đụng phải mấy chục đầu quái thú, vì tránh né những quái thú này, Lệ Trọng hành động tốc độ nhưng lại chậm không ít, suốt hao tổn nửa nén hương thời gian, mới đi hạ Hắc Vân Nhai.

Lệ Trọng đi ra không xa, ba người phá không mà đến, đi đầu hai người, đứng là Lệ Tùy cùng Lệ Ý. Đi theo tại phía sau hai người, nhưng lại một cái cô gái mặc áo đen.

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người, gặp được Lệ Trọng, nhất thời đại hi.

Bọn hắn tiến vào U Âm Cốc, nhiệm vụ tự là bảo vệ Lệ Trọng. Lệ Trọng chết rồi, bọn hắn cũng tránh không được vừa chết. Hai người tốc độ cao nhất chạy đến thời điểm, trong nội tâm đã làm tốt rồi xấu nhất ý định, cũng đang lo lắng lấy như thế nào cho Lệ Trọng nhất xác rồi.

Không nghĩ tới, Lệ Trọng rõ ràng lông tóc không tổn hao gì, cái mạng nhỏ của bọn hắn, xem như bảo trụ rồi.

Lệ Tùy mừng rỡ chi cực, thiếu chút nữa muốn rơi lệ đầy mặt rồi, kêu lên: "Thiếu tộc trưởng, ngươi không có việc gì là tốt rồi! Không có việc gì là tốt rồi a!"

Lệ Trọng ngạc nhiên nói: "Ta có thể có chuyện gì?"

Lệ Tùy cười hắc hắc, chuyển đi chủ đề. Hắn chỉ vào sau lưng cô gái mặc áo đen, nói ra: "Thiếu tộc trưởng, vị này chính là Lệ Tiêm Tiêm cô nương. Tiêm Tiêm cô nương cũng là bảo vệ ngươi, chỉ có điều, hai người chúng ta người ở ngoài sáng, Tiêm Tiêm cô nương từ một nơi bí mật gần đó, vốn là muốn tại U Âm Cốc nội hội hợp, không nghĩ tới chúng ta bị Phương Thanh Diệu tập kích, sau đó sẽ không có hội hợp, thẳng đến vừa rồi, Tiêm Tiêm cô nương mới tìm được chúng ta. Đúng rồi, Tiêm Tiêm cô nương thể nhưng mà Nhân Cực lực trọng hậu kỳ võ giả, tùy thời có khả năng đột phá đến lực trọng đỉnh phong!"

Lệ Trọng trong nội tâm có chút cảm động.

Hắn cái này tiện nghi lão tử, đối với hắn còn là phi thường không tệ. Rõ ràng phải một cái Nhân Cực lực trọng hậu kỳ võ giả, đang âm thầm bảo hộ.

Lệ Trọng ánh mắt nhìn đi, hướng phía Lệ Tiêm Tiêm gật gật đầu.

Lệ Tiêm Tiêm thần sắc lạnh lùng, hào không khách khí nói: "Thiếu tộc trưởng, về sau ngươi hay vẫn là thận trọng một chút. Ngươi thân pháp mặc dù không tệ, nhưng ở cái này U Âm Cốc trong chạy loạn, chỉ có thể chỉ còn đường chết."

Lệ Trọng lông mày nhíu lại, bật cười khanh khách: "Lệ Tiêm Tiêm, chức trách của ngươi là bảo vệ ta, mà không phải chỉ trích ta. Ngươi muốn biết rõ ràng thân phận của mình mới tốt."

"Ngươi!"

Lệ Tiêm Tiêm trong mắt hiện lên một tia lửa giận.

Lệ Trọng sắc mặt khẽ biến thành hơi chìm, nói ra: "Àn?"

Trong giọng nói, ần ần ần chứa cảnh cáo.

Lệ Tiêm Tiêm nhất thời không còn cách nào khác rồi, đem đầu vịn ra một bên. Trong gia tộc, có bao nhiêu thanh niên tuấn kiệt nịnh nọt nàng, tăng bốc nịnh bợ nàng. Nhưng người trước mắt, cũng không phải bình thường thanh niên tuấn kiệt, mà là Lệ gia thiếu tộc trưởng! Nàng lại tự phụ lại kiêu ngạo, đối mặt Lệ Trọng cái này thiếu tộc trưởng, cũng chỉ có thể thành thành thật thật cúi đầu.

"Dùng thân phận áp người, được coi là cái gì! Nếu như không phải xem tại Tộc trưởng phân thượng, lão nương căn bản sẽ không con mắt nhìn người!" Lệ Tiêm Tiêm trong nội tâm tức giận mà nghĩ lấy.

"Hống hống hống!"

Mấy cái cự đại thú rống, theo Hắc Vân Nhai bên trên truyền thừa.

Lệ Tùy nhất thời biến sắc, nói ra: "Đây là Lục Giác Thú, Từ Đề Ban Thân Thú, còn có Kim Tiền Thú gầm rú! Cái này Hắc Vân Nhai thượng diện quái thú, như thế nào đều chạy đến?"

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Vừa mới ta đến Hắc Vân Nhai bên trên đi một chuyến, kinh động đến quái thú."

"Phốc!"

Lệ Tiêm Tiêm đột nhiên cười ra tiếng rồi, nàng xem thấy Lệ Trọng, trong ánh mắt lộ vẻ vẻ trào phúng.

Đến Hắc Vân Nhai bên trên đi một chuyến?

Lệ Tiêm Tiêm căn bản không tin tưởng.

Lệ Trọng nếu như đến Hắc Vân Nhai bên trên đi một chuyến, còn có thể sống sờ sờ đứng ở chỗ này? Sớm đã bị Lệ gia đệ tử, chém thành mười khối tám khối, uy quái thú đi.

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người, cũng không tin. Bất quá, hai người đều không có lên tiếng. Trong mắt bọn hắn, thiếu tộc trưởng tuy nhiên cuồng vọng một điểm, nhưng hay là thực sự có bốn sự, người thiếu niên nha, thôi khoác lác bức, quá bình thường.

Lệ Trọng cười nhạt một tiếng, khoát khoát tay nói: "Đi thôi, chúng ta ly khai tại đây."

Lệ Tùy nói ra: "Tốt, ta dẫn đường. Tộc trưởng cho ta một phần tư liệu, Hắc Vân Nhai phụ cận, có một nơi, sinh trưởng lấy Từ Tâm Thảo. Chúng ta trực tiếp đi qua ngắt lấy tốt rồi."

Lệ Trọng khẽ gật đầu.

Hắn một đường giết qua đến, đã chém giết ba mươi tám người. Khoảng cách nhiệm vụ hoàn thành, chỉ kém mười hai rồi. Chính là mười hai, có lẽ có thể nhẹ nhõm hoàn thành.

Ngắt lấy Từ Tâm Thảo, coi như là tán giải sầu a.

Bốn người khởi hành, riêng phần mình thi triển thân pháp, đi ra hơn một trăm dặm, đi vào một đầu bờ sông nhỏ.

Lệ Tùy đánh giá hoàn cảnh chung quanh, hưng phấn nói: "Chính là chỗ này. Cái này đầu sông nhỏ cuối cùng, là một chỗ hồ sâu, bờ đầm một khối trên mặt đá, sinh trưởng có Từ Tâm Thảo."

Mọi người dọc theo sông nhỏ, đi ra vài dặm về sau, quả nhiên thấy một cái hồ sâu.

Thủy đầm bên cạnh một tảng đá bên trên, sinh trưởng lấy một mảnh Tiểu Thảo, đúng là Từ Tâm Thảo. Xa xa nhìn lại, Từ Tâm Thảo số lượng còn không ít, ít nhất cũng có hai ba mươi gốc.

Lệ Tùy đại hỉ, đi nhanh bước đi, vừa mới đi ra mấy bước, đột nhiên một đạo cự đại tiếng hô, theo hồ sâu bên trong truyền ra. Theo thanh âm, một cái cự đại đầu, lộ liễu đi ra, đây là một đầu thô nhám như thùng nước song giác quái xà.

Lệ Tiêm Tiêm, Lệ Tùy cùng Lệ Ý ba người, nhất thời thân hình cứng đờ, một cử động cũng không dám, sợ rước lấy quái xà công kích.

Lệ Tùy trên mặt, lộ ra một tia cực kỳ khó coi thần sắc, nói ra: "Lần này khó làm rồi! Đây là một đầu trưởng thành Song Giác Hồng Thiên Xà, bình thường xà, thì không cách nào gầm rú. Nhưng cái này Song Giác Hồng Thiên Xà, có thể như giống như dã thú gầm rú. Nó tiếng hô, tựa là đáng sợ vũ khí, Nhân Cự lục trọng hậu kỳ vô giả, cũng khó khăn dùng kháng cự!"

Lệ Trọng nhìn thoáng qua, nói ra: "Chúng ta có bốn người, hoàn toàn có thể chém giết nó a. Các người nguyên một đám còn đứng đó làm gì?"

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người, đều là mặt lộ cười khổ.

Lệ Tiêm Tiêm nhìn Lệ Trọng liếc, cười lạnh nói: "Nói được nhẹ nhàng linh hoạt! Cái này đầu Song Giác Hồng Thiên Xà, coi như là bốn cô nương, cũng khó có thể ứng phó. Người có bản lĩnh, người tự ra tay chém nó a."

Lệ Trọng cười nhạt một tiếng, nói ra: "Ta đương nhiên là có bốn sự."

Nói xong, bước ra một bước.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Thân hình run rẩy

"Thiếu tộc trưởng, không muốn ra tay a!"

Lệ Tùy Lệ Ý hai người, sợ tới mức đổ mồ hôi đều đi ra.

Lệ Tiêm Tiêm cũng là biến sắc.

Song Giác Hồng Thiên Xà tính cách đa nghi, tại công kích trước khi, nó đều do dự một hồi. Bọn hắn bảo trì bất động, còn có thể tranh thủ một chút thời gian, cân nhắc ứng đối chi pháp.

Nhưng, Lệ Trọng một bước bước ra phía dưới, cái này đầu Song Giác Hồng Thiên Xà cảm thấy uy hiếp, lập tức tự sẽ công kích! Bốn người bọn họ, cũng phải có nguy hiểm tánh mạng!

"Cái này không biết trời cao đất rộng người, chúng ta đều cũng bị hấn hại chết!"

Lệ Tiêm Tiêm trong nội tâm thầm mắng một tiếng, vội vàng vận chuyển chân khí, chuẩn bị ứng đối Song Giác Hồng Thiên Xà công kích.

Quả nhiên, Lệ Trọng vừa mới bước ra một bước, Song Giác Hồng Thiên Xà trên người lập tức dâng lên thô bạo chi khí, há miệng to như chậu máu, một tiếng kinh thiên động địa rồng to phát ra!

Người ở chỗ này, có thể rõ ràng chứng kiến, một đạo mắt thường có thể thấy được thanh âm gọn sóng, theo miệng rắn chỗ xông ra, gọn sóng đến mức, sở hữu thứ đồ vật đều biến thành bụi phấn.

Cứng rắn thạch đầu, lập tức hóa thành tro bụi!

Lệ Tùy Lệ Ý hai người trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi, dốc sức liều mạng vận chuyển chân khí trong cơ thể, chuẩn bị ngăn cản. Mà Lệ Tiêm Tiêm lúc này thời điểm, cũng là cắn răng một cái, chuẩn bị ra tay.

Nhưng đúng vào lúc này, Lệ Tùy cảm giác được, trong tay mình kiếm, bị Lệ Trọng cướp đi. Sau một khắc, ba người cảm giác được hai mắt tỏa sáng, có kiếm quang phóng lên trời!

Tại ba người khó có thể tin trong ánh mắt, đạo này kiếm quang lại đem thanh âm gọn sóng mờ ra, lại để cho thanh âm gọn sóng một phần thành hai, rốt cuộc không cách nào uy hiếp được bọn hắn.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, khói bụi đầy trời, trợn mắt như đui mù.

Khói bụi cuộn cuộn bên trong, lại có kiếm rít vang lên.

Theo kiếm rít thanh âm, một tiếng rú thảm vang lên, có đồ vật gì đó, nặng nề mà vượt mặt nước.

Tốt một hồi về sau, khói bụi rốt cục rơi xuống, chung quanh khôi phục lại bình tĩnh.

Lệ Tùy, Lệ Ý cùng Lệ Tiêm Tiêm ba người mờ mịt nhìn lại, trên mặt tất cả đều là không dám tin chi sắc. Chỉ thấy, trong đầm nước gian, cái kia không thể một thể Song Giác Hồng Thiên Xà, đã cái bụng ngửa lên, chết ở trên mặt nước rồi. Phần cổ của nó, cầm một thanh trường kiếm, đại cổ đại cổ máu

tươi từ miệng vết thương chảy ra, đem toàn bộ thủy đàm, đều nhuộm thành Hồng sắc.

Vừa mới xảy ra chuyện gì?

Lệ Trọng là như thế nào giết chết Song Giác Hồng Thiên Xà hay sao?

Ba người dùng một loại gập quỳ rồi giống như ánh mắt, nhìn xem Lệ Trọng.

Ba người dám khẳng định, cái này đầu Song Giác Hồng Thiên Xà, nhất định là Lệ Trọng ra tay chém giết. Nhưng vừa rồi khói bụi cuộn cuộn, bọn hắn căn bản nhìn không tới thứ đồ vật, cũng không biết Lệ Trọng như thế nào giết xà.

Nhưng bọn hắn biết rõ một sự kiện, cái kia chính là Lệ Trọng thực lực, phi thường đáng sợ. Song Giác Hồng Thiên Xà, có thể đuổi giết Nhân Cực lục trọng hậu kỳ võ giả, nhưng ở Lệ Trọng trước mặt, giống như là con gà con nhỏ yếu, trong nháy mắt thời gian đã bị chém giết.

Loại thủ đoạn này, loại thực lực này, vậy mà xuất hiện tại một cái mười hai tuổi trên người thiếu niên? !

Lệ Tiêm Tiêm thân hình run rẩy lên.

Nàng một mực xem thường Lệ Trọng, tuy nhiên, cân nhắc đến Lệ Trọng thân phận, nàng cũng không có châm chọc khiêu khích. Nhưng thần sắc tầm đó nhưng lại khinh miệt chi cực, cử động cũng là không chút khách khí.

Hiện tại nhớ tới, thật sự là quá nguy hiểm.

Nếu như Lệ Trọng xem nàng khó chịu, cho nàng một kiếm, hậu quả quả thực thiết tưởng không chịu nổi. . .

Lệ Trọng thần sắc bình thản, như là làm một kiện râu ria việc nhỏ. Hắn quét Từ Tâm Thảo liếc, nói ra: "Xà đã bị chết, đem Từ Tâm Thảo hái xuống a."

Lệ Tùy Lệ Ý hai người liền vội vàng gạt đầu, đề xuống trong lòng kinh hãi, chạy tới ngắt lấy Từ Tâm Thảo.

Lệ Trọng nhìn thoáng qua xác rắn, thi triển ra Vô Hình Thủ, trực tiếp thanh trường kiếm rút ra, ném cho Lệ Tùy.

Vừa rồi, hắn vì chém giết cái này đầu Song Giác Hồng Thiên Xà, hắn tổng cộng ra lưỡng kiếm.

Đệ nhất kiếm, bỏ ra Song Giác Hồng Thiên Xà thanh âm, hơn nữa cố ý đem trên mặt đất bột phấn oanh lên, hình thành cuộn cuộn khói bụi. Kiếm thứ hai, lệ kiếm thi triển ra Vô Hình Kiếm, trường kiếm trực tiếp bắn vào Song Giác Hồng Thiên Xà phần cổ, tại chỗ chém giết.

Cái này đầu Song Giác Hồng Thiên Xà, Lệ Ý thi triển ra bình thường thủ đoạn, cũng có thể chém giết. Nhưng muốn rất nhanh chém giết, vậy thì là chuyện không thể nào. Vì tốc chiến tốc thắng, Lệ Trọng thi triển Vô Hình Kiếm, dùng Vô Hình Thủ xuất kiếm, vừa nhanh lại hung ác, chỉ là một kiếm, sẽ đem Song Giác Hồng Thiên Xà chém giết.

Ngắt lấy hoàn tất về sau, Lệ Tùy tiến vào thủy đàm ở bên trong, đem Song Giác Hồng Thiên Xà hai cái Cự Giác, còn có túi mật rắn lấy ra. Những vật này đối với võ giả mà nói, hay vẫn là rất hữu dụng.

Kỳ thật, máu rắn đối với bọn họ mà nói, cũng là rất hữu dụng. Chỉ có điều, bọn hắn đỉnh đầu bên trên không có có cái gì thu thập, chỉ có thể riêng phần mình uống một bụng.

Lệ Trọng không có uống máu rắn. Tại Nhân Cực cảnh, hắn không biết sử dụng bất luận cái gì dược vật tu luyện. Cái này máu rắn, nghiêm khắc mà nói, cũng là thuộc về dược vật một loại, hắn tự nhiên sẽ không uống.

Bốn người lần nữa ra đi.

Lệ Tiêm Tiêm lúc này thời điểm, đối mặt Lệ Trọng, đều là cung kính, không dám chút nào tùy ý.

Lệ Trọng trong nội tâm khẽ gạt đầu.

Hắn vừa mới ra tay giết xà, một nguyên nhân tự là muốn chấn nhiếp thoáng một phát nữ nhân này. Nhìn thấy Lệ Tiêm Tiêm cung kính bộ dạng, Lệ Trọng còn là rất hài lòng.

Bốn người ly khai không lâu.

Hai đạo nhân ảnh, đột nhiên xuất hiện tại thủy đàm bên cạnh.

Đây là Phương gia thanh niên cường giả, một cái tên là Phương Tín Dương, một cái tên là Phương Chương Quang. Hai người nhận được vài chỉ Linh Huyết Trùng, biết rõ Hắc Vân Nhai xuất hiện biến cố, hoảng sợ phía dưới, vội vàng đuổi tới Hắc Vân Nhai. Nhưng Hắc Vân Nhai quái thú đều chạy đến rồi, hai người rơi vào đường cùng, đành phải tại Hắc Vân Nhai phụ cận tìm tòi, hi vọng có thể tìm đến đồng bạn tung tích.

Bọn hắn xuất hiện ở chỗ này, là bị Song Giác Hồng Thiên Xà tiếng hô hấp dẫn tới.

Hai người tại thủy đàm chung quanh đi một vòng, tình tế xem địa thoáng một phát. Mà ngay cả Song Giác Hồng Thiên Xà thi thể, cũng bị bọn hán tinh tế nhìn một lần.

Phương Tín Dương trong ánh mắt lóe ra một tia hào quang, nói ra: "Nơi này có không ít dấu chân, theo dấu chân đến xem, tổng cộng có bốn người. Trong đó một đôi dấu chân rõ ràng còn hơi nhỏ, rất có thể là Lệ Trọng lưu lại. Hán ly khai tại đây không lâu."

Phương Chương Quang gật gật đầu, hán cũng đã nhìn ra. Người thiếu niên cùng người thanh niên dấu chân, là bất đồng. Mà tham gia cùng đi săn, ngoại trừ Lệ Trọng bên ngoài, đều là hơn ba mươi tuổi thanh niên, liếc cũng có thể thấy được.

Đã biết Lệ Trọng hành tung, hai người đều hưng phấn lên.

Liên Hắc Vân Nhai biến cố, đều bị hai người để qua một bên rồi.

Phương Tín Dương nắm chặt nắm đấm, chậm rãi nói ra: "Cái này một cái chém giết Lệ Trọng cơ hội tốt. Nhất định không thể bỏ qua rồi."

Phương Chương Quang gật gật đầu, nói ra: "Xác thực là cơ hội tốt. Bất quá, Lệ Trọng bốn người, có thể chém giết Song Giác Hồng Thiên Xà, có thể thấy được thực lực không kém. Hai người chúng ta, chỉ sợ khó có thể giết chết bọn hán."

Phương Tín Dương ha ha cười cười, nói ra: "Lệ Trọng là thiếu tộc trưởng, bên người khẳng định có cao thủ bảo hộ, cái này rất bình thường. Thông tri Phương Ma Y sư huynh a, Phương Ma Y sư huynh, có lẽ đã ở phụ cận. Có hán ra tay, Lệ Trọng hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Nghe được "Phương Ma Y" ba chữ, Phương Chương Quang con mắt sáng ngời, chậm rãi gật đầu, nói ra: "Phương Ma Y sư huynh ra tay, Lệ Trọng kết cục, là đã chú định."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Phế vật một cái

"Chúng ta bây giờ, không nên hành động thiếu suy nghĩ."

Một cái Ma Y thanh niên đột nhiên xuất hiện, dọa Phương Tín Dương hai người nhảy dựng.

Phương Tín Dương hai người cả kinh về sau, lập tức tự là đại hỉ. Cái này Ma Y người thanh niên, đúng là bọn hán lời vừa mới nói Phương Ma Y, Nhân Cực lực trọng võ giả đỉnh cao.

Phương Tín Dương cùng Phương Chương Quang hai người, hướng phía Phương Ma Y thi lễ một cái.

Phương Chương Quang nghi ngờ nói: "Ma Y sư huynh, bây giờ là chém giết Lệ Trọng cơ hội tốt, chúng ta vì sao không lập tức hành động?"

Phương Ma Y sắc mặt âm trầm, ánh mắt của hán quăng hướng Hắc Vân Nhai, nói ra: "Ta nhận được Linh Huyết Trùng, phát hiện Phương Quán Quân, Phương Thái Bá cùng Phương Khiếu, đều đã bị chết, mà ngay cả Phương Tinh Chí cũng đã chết. . ."

"Cái gì?"

Phương Tín Dương cùng Phương Chương Quang hai người nghẹn ngào kinh hô.

Phương Quán Quân, Phương Thái Bá cùng Phương Khiếu, đều là thanh niên một đời bên trong, tiếng tăm lừng lẫy cường giả. Bọn hán tại cùng một thời gian vẫn lạc, đã làm cho không người nào so rung động rồi.

Không thể tưởng được, Phương Tinh Chí đều chết hết!

Phương Tinh Chí chính là Phương gia lạng yên nhận đời sau Tộc trưởng!

Một người như vậy, rõ ràng chết? !

Phương Chương Quang nhịn không được nghi vấn nói: "Ma Y sư huynh, Phương Tinh Chí sư huynh như thế nào sẽ chết đâu? Hán am hiểu Thôi Toán Chi Thuật, gặp nguy hiểm thời điểm, có thể sớm tránh né đi qua. Còn có, Phương Quán Quân cùng Phương Thái Bá đều là Nhân Cực lực trọng hậu kỳ

võ giả, sức chiến đấu đều rất cường đại, bọn hắn như thế nào cũng cùng chết mất?"

Phương Ma Y lắc đầu, hắn cũng không hiểu.

Phương Tín Dương lúc này thời điểm run giọng nói ra: "Hiện tại, Hắc Vân Nhai bên trên xuất hiện rất nhiều quái thú, chúng ta Phương gia đệ tử, có phải hay không đều chết ở Hắc Vân Nhai lên?"

Phương Ma Y gật gật đầu, nói ra: "Không tệ. Theo ta công tác thống kê, chúng ta Phương gia, đã chết mất ba mươi tám người. Những người này, đều bị chết không minh bạch."

"Tì!"

Phương Tín Dương cùng Phương Chương Quang ngược lại trừu một ngụm hơi lạnh, mặt không có chút máu.

Lần này, Phương gia tham gia tam tộc cùng đi săn thanh niên cường giả, chỉ có hơn sáu mươi người, không nghĩ tới thoáng cái tử chết rồi 38 cái! Cái này ba mươi tám người, đều là Phương gia tinh anh, đều là Phương gia trung kiên nhân vật, bọn hắn chết hết, Phương gia thực lực thoáng cái tử hàng một đoạn. Hơn nữa, còn muốn mặt lâm không người kế tục quần cảnh!

Làm không tốt, chỉ sợ toàn cả gia tộc, đều muốn chưa gượng dậy nổi, thậm chí biến thành Vân Thiên Thành Nhị lưu thế lực.

Phương Ma Y nặng nề nói: "Chúng ta Phương gia người, tuyệt đối không thể không minh bạch chết mất. Cho nên, chúng ta bây giờ nhiệm vụ, tựu là hiểu rõ những Phương gia này đệ tử, là chết như thế nào."

Phương Chương Quang cùng Phương Tín Dương hai người tâm loạn như ma, một loại khủng hoảng khắp chạy lên não.

Chết nhiều người như vậy, gia tộc nguy hiểm.

Gia tộc tựu là một cây đại thụ, bọn họ đều là trên cây hầu tử. Đại thụ đổ, bọn hắn cũng xong rồi.

Tốt một hồi về sau, Phương Chương Quang rốt cục trấn định lại, nói ra: "Như vậy, chúng ta không hề để ý tới Lệ Trọng?"

Phương Ma Y khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, bình tĩnh nói ra: "Không cần để ý tới. Chúng ta không đi chém giết hắn, tự nhiên có người đi chém giết hắn. Ta đã nhận được tin tức, Lệ gia bên trong, có người cố ý tiết lộ Lệ Trọng đại khái hành tung. Hiện tại, Từ gia chỉ sợ đã nhận được tin tức, bắt đầu tìm tòi Lệ Trọng hành tung rồi."

Phương Chương Quang cùng Phương Tín Dương hai người giật mình.

Cái này Lệ Trọng, đắc tội người, cũng thật là hơn. Mà ngay cả Lệ gia người, đều hi vọng hắn chết.

Phương Ma Y cười lạnh nói: "Lệ Trọng đối với Lệ gia mà nói, là một cái cực kỳ người trọng yếu vật, dùng Lệ Nhược Vân tính cách, khẳng định an bài có không ít người bảo hộ hắn. Từ gia tựu tính toán đã nhận được tin tức, muốn chém giết Lệ Trọng, cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy tình. Chúng ta Phương gia đã tổn thất một nhóm người, tựu lại để cho Từ gia cũng tổn thất một đám cường giả a."

Phương Chương Quang vui lòng phục tùng, nói: "Ma Y sư huynh cao minh."

Cho tới nay, mọi người đều cho rằng, Phương gia bên trong, Phương Tinh Chí trí tuệ là cao nhất. Nhưng Phương Ma Y trí tuệ, tuyệt không so Phương Tinh Chí thấp. Chỉ có điều, mọi người đều đem chú ý lực, phóng tới thực lực của hắn phía trên, không để ý đến trí tuệ của hắn.

Một chỗ khe rãnh phía dưới.

Lệ Tùy cùng Lệ Ý hai người, đang tại ngắt lấy Từ Tâm Thảo.

Chỗ này khe rãnh, giấu ở một mảnh Cự Thạch bên trong, rất là ẩn nấp. Nhưng chính là như vậy một cái ẩn nấp địa phương, nhưng lại có khác thiên địa, bên trong sinh trưởng lấy hơn 100 gốc Từ Tâm Thảo.

Từ Tâm Thảo, chỉ có bách niên phần mới hữu hiệu. Cái này hơn 100 gốc Từ Tâm Thảo bên trong, có thể ngắt lấy, chỉ có hai ba mươi gốc mà thôi. Nhưng ngay cả như vậy, cũng là một cái cự đại gạt hái được.

Lệ Tùy một bên ngắt lấy, vừa nói: "Vân Thiên Thành Tam đại võ đạo gia tộc, mỗi cách năm năm, sẽ tiến vào U Âm Cốc, ngắt lấy một lần Từ Tâm Thảo. Lần lượt thăm dò phía dưới, tam đại gia tộc, đều nắm giữ một ít ẩn nấp địa phương. Như cái này khe rãnh, chính là một cái cực kỳ ẩn nấp chỗ, chỉ có chúng ta Lệ gia người, mới biết được cái chỗ này."

Bỗng nhiên.

Bên ngoài truyền đến cười dài một tiếng: "Ha ha ha ha, chỉ có các người Lệ gia, biết rõ cái chỗ này sao? Cái này có thể chưa hẳn!"

Lệ Tiêm Tiêm, Lệ Tùy cùng Lệ Ý ba người tất cả giật mình, vội vàng đề phòng.

Lệ Tuy quát: "Là ai? Cút ra đây cho ta!"

Một tiếng cười lạnh truyền đến.

Theo cười lạnh thanh âm, một cái người mặc màu trắng chiến giáp, cầm trong tay một căn trường mâu người thanh niên, từng bước một đi tới. Người này thân hình cao lớn, nhưng đi thời điểm ra đi, lại cho người một loại bay bổng cảm giác, phảng phất một trận gió thổi tới, có thể đem hắc tiễn đưa lên thiên không.

Nhìn thấy người tới, Lệ Tiêm Tiêm, Lệ Tuy cùng Lệ Ý ba người sắc mặt đại biến.

Ba người không hẹn mà cùng lên tiếng kinh hô: "Từ Vạn Bằng!"

Lệ Tuy vô ý thức kéo một phát Lệ Trọng, nói ra: "Thiếu tộc trưởng, người này sức chiến đấu cực cao, chúng ta bốn người cùng tiến lên, chỉ sợ cũng không là đối thủ. Chuẩn bị chạy trốn!"

Lệ Trọng sắc mặt bình tĩnh, nói ra: "Từ Vạn Bằng, có cái gì địa vị?"

Lệ Tuy phũ phàng một phát cái trán. Đến lúc nào rồi rồi, cái này Lệ Trọng còn tốt như vậy kỳ a.

Lúc này thời điểm, Lệ Tiêm Tiêm rất nhanh nói ra: "Từ Vạn Bằng, được xưng Từ gia thân pháp đệ nhất nhân. Hắn tại ba năm trước khi, đã đem Bạch cấp Trung phẩm thân pháp Phù Quang Lục Ảnh, tu luyện tới viên mãn, tốc độ kinh người. Tại Từ gia thanh niên trong đồng lứa, tốc độ của hắn là nhanh nhất, thậm chí, tại toàn bộ Vân Thiên Thành thanh niên bối ở bên trong, tốc độ của hắn đều là nhanh nhất!"

Lệ Trọng ah xong một tiếng, nói ra: "Tốc độ nhanh như vậy, xem ra lực chiến đấu của hắn, cũng không tệ rồi."

Lệ Tuy cười khổ một tiếng, nói ra: "Đâu chỉ không tệ! Hắn hai năm trước khi, tự là Nhân Cực lục trọng võ giả đỉnh cao, tùy thời có khả năng tiến vào Nhân Cực thất trọng! Cao thâm tu vi, tăng thêm tuyệt nhanh đến thân pháp, tại Vân Thiên Thành thanh niên trong đồng lứa, hắn đều là tuyệt đỉnh nhân vật! Loại này thân hình giống như quỷ mỵ đối thủ, là khó ứng phó nhất!"

Đối diện.

Từ Vạn Bằng trên mặt, lộ ra một tia cười tức giống như vui vẻ, nói ra: "Các ngươi là muốn cho ba người liên thủ, đem ta ngăn chặn, sau đó lại để cho Lệ Trọng chạy trốn đúng không? Các ngươi có thể thử xem. Bất quá, ta nhắc nhở các ngươi một câu, phạm là bị ta Từ Vạn Bằng nhìn chăm chăm vào người, chưa từng có trốn chạy trốn được."

Lệ Tiêm Tiêm ba người sắc mặt dị thường khó coi.

Lực chiến đấu của bọn hắn mặc dù không tệ, nhưng đối mặt một cái Nhân Cực lục trọng võ giả đỉnh cao, cũng chỉ có một con đường chết. Nhất là làm người tuyệt vọng chính là, trước mắt người này, chính là dùng tốc độ lấy xung, bọn hắn muốn chạy trốn đều trốn không thoát.

Lúc này thời điểm.

Lệ Trọng đứng người lên, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Hắn nhìn xem Từ Vạn Bằng, thân nhiên nói: "Phế vật một cái, còn thân pháp đệ nhất. Ta hiện tại tự đi ra ngoài, ngươi có đảm lượng, cứ tới đây truy ta à!"

Lệ Trọng lách mình mà ra.

Từ Vạn Bằng sắc mặt trầm xuống: "Tốt người cuồng vọng, lần này, lão tử tại giết trước ngươi, muốn đem đầu lưỡi của ngươi rút, đem ngươi hàm răng hết thầy gõ nát."

Đang khi nói chuyện, thân hình hắn lóe lên, đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Tử sư huynh tư thế oai hùng hùng phát

Loạn thạch chồng chất bên trên.

Lệ Trọng tại hãg hái chạy vội, mỗi một bước bước ra, tựa là hơn mười trượng xa. Thân thể mang đi ra gió mạnh, đem chung quanh cục đá nhỏ, đều chém gió được bay lên.

Phía sau của hắn tầm hơn mười trượng bên ngoài, một cái bóng, như là U Linh bình thường, vô thanh vô tức theo sau. Vô luận Lệ Trọng chạy vội nhiều lắm nhanh, hắn đều Như Ảnh Tùy Hình, theo sát.

Người này, đúng là Từ Vạn Bằng.

Từ Vạn Bằng trong nội tâm âm thầm kinh dị, nhưng trong miệng nhưng lại hắc hắc cười lạnh, nói ra: "Lệ Trọng, ngươi tốc độ cũng coi như có thể rồi. Bất quá, ngươi hôm nay chấp cánh tránh khỏi!"

Lệ Trọng không rên một tiếng, vội đầu chạy trốn.

Một bước mười tám trượng!

Một bước hai mươi trượng!

Lệ Trọng đem Trục Nhật Bộ pháp, thi triển đã đến cực hạn, mỗi một bước bước ra, đều là hai mươi trượng.

"Trục Nhật Bộ viên mãn!"

Từ Vạn Bằng chính là là người biết hàng, hắn nhìn không được kêu ra tiếng đến.

Hắn đau khổ tu luyện lâu như vậy, đem một môn Bạch cấp Trung phẩm bộ pháp, tu luyện tới viên mãn lúc, đã là ba mươi mốt tuổi. Trước mắt cái này Lệ Trọng, chỉ có mười hai tuổi, vậy mà cũng đem một môn Bạch cấp Trung phẩm chiến kỹ tu luyện đến viên mãn. So sánh dưới, hắn vẫn lấy làm ngạo tu chất, quả thực tựa là rác rưởi, hắn quả thực tựa là phế vật a!

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Như thế nào, có phải hay không bắt đầu hoài nghi mình? Đúng vậy, ngươi chính là một cái phế vật. Trước trước ngươi không tin, hiện tại ngươi tin chưa!"

Từ Vạn Bằng tức giận đến hai mắt phóng hỏa.

Lệ Trọng đây là tại vũ nhục hắn.

Nhưng hắn vẫn không thể phản bác. Bởi vì, cùng Lệ Trọng vừa so sánh với, hắn xác thực không coi vào đâu.

Từ Vạn Bằng theo sát, lạnh lùng nói ra: "Ta không phải không thừa nhận, ngươi xác thực là cái thiên tài. Bất quá, ngươi là thiên tài thì như thế nào? Hôm nay, ngươi còn không phải bị chết tại thủ hạ ta!"

Nói xong, hắn đột nhiên đề thờ ra một hơi.

"Vèo —— "

Tốc độ của hắn vậy mà tăng lên một đoạn, càng đuổi càng gần!

Đây là Bạch cấp Thượng phẩm thân pháp!

Bạch cấp Thượng phẩm thân pháp, so về Bạch cấp Trung phẩm thân pháp, tuy nhiên chỉ cao Nhất phẩm, nhưng ở tốc độ phía trên, nhưng lại nhanh nhiều lắm. Từ Vạn Bằng một thi triển ra Bạch cấp Thượng phẩm thân pháp, lập tức kéo gần lại khoảng cách.

50 trượng!

30 trượng!

Càng ngày càng gần!

Từ Vạn Bằng trong mắt, tất cả đều là vẻ dữ tợn.

Lệ Trọng trên khóe miệng, lộ ra một tia quý dị vui vẻ. Hắn một bên chạy trốn, một bên yên lặng tính toán khoảng cách, toàn thân chân lực cao tốc địa vận chuyển.

Mười trượng!

Từ Vạn Bằng giờ tay lên chuông, chuẩn bị ra tay.

Nhưng, ngay tại hắn chuẩn bị ra tay thời điểm, Lệ Trọng đã đoạt xuất thủ trước rồi. Không hề báo hiệu phía dưới, Lệ Trọng trong lúc đó giảm bớt tốc độ,

xoay tay lại tự là một đao!

Ánh đao nhàn nhạt.

Thoạt nhìn cũng không có gì uy hiếp lực, ngược lại có một loại rất khác biệt xinh đẹp. Nhưng ở Tử Vạn Bằng trong mắt, đao này nhàn nhạt ánh đao, so Quỷ Mị còn muốn đáng sợ!

Tại ánh đao nhấp nhোáng nháy mắt, Tử Vạn Bằng sắc mặt lập tức biến đổi, song chưởng không chút do dự oanh ra!

Hắn cái này hai chưởng, không là công kích, mà là phòng ngự!

Hai chưởng oanh ra, hình thành hai đạo dây dưa lực lượng, cái này lưỡng đạo lực lượng là như thế cường đại, lại để cho không khí đều sinh ra trợn trợn sấm rền ra tựa như nổ mạnh.

"Bá!"

Ánh đao mở ra chưởng lực, rơi xuống Tử Vạn Bằng trên người.

Tử Vạn Bằng chỉ cảm thấy đầu vai mát lạnh, cánh tay rớt xuống.

Một đao, chỉ là một đao, hắn tự bị chém đứt một đầu cánh tay.

Tử Vạn Bằng dốc sức liều mạng tự nói với mình, đây là một cái ác mộng. Nhưng cánh tay đứt gãy chỗ chảy ra máu tươi, còn có cái loại này đau đớn kịch liệt, rõ ràng địa nói cho hắn biết, đây hết thấy đều thật sự!

"Vừa rồi một đao kia, tốc độ cực nhanh, đã đạt đến vận tốc âm thanh. Loại đao pháp này, theo uy lực đi lên, so Đại Thành kỳ Bạch cấp Thượng phẩm chiến kỹ, còn cường đại hơn!"

Tử Vạn Bằng không chút do dự, đột nhiên quay người.

Hắn đánh giá thấp Lê Trọng thực lực, bị chém đứt một đầu thủ đoạn, tái chiến xuống dưới, chỉ là chỉ còn đường chết. Cái lúc này, xa xa địa thoát đi, mới là lựa chọn chính xác!

"Bá!"

Tử Vạn Bằng thi triển thân pháp, tốc độ cao nhất chạy trốn.

Vừa rồi đuổi theo Lê Trọng thời điểm, Tử Vạn Bằng y nguyên che giấu thực lực. Nhưng hiện tại, vì trốn chạy để khỏi chết, hắn cuối cùng đem thực lực chân chính của mình triển lộ ra đến.

Thân hình của hắn, giống như là một đạo U Linh, trong chớp lát tự đi đã đến trăm trượng bên ngoài!

Lê Trọng trong mắt, hiện lên một tia vẻ tiếc nuối.

Đao pháp của hắn, uy lực hay vẫn là không đủ, không cách nào một đao chém giết Nhân Cực lực trọng đỉnh phong. Uy lực không đủ nguyên nhân, là tu vi của hắn quá thấp, chân khí trong cơ thể không đủ hùng hồn.

Nếu như chân khí trong cơ thể đầy đủ hùng hồn, vừa rồi Tử Vạn Bằng oanh ra đến hai chưởng, tuyệt đối không cách nào đem đao của hắn oanh thiên.

Rất nhanh.

Lê Trọng thu thập xong tâm tình, ha ha cười nói: "Tử Vạn Bằng, thân pháp của ngươi được xưng Vân Thiên Thành trẻ tuổi bối thứ nhất, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi có thể nhanh đi nơi nào!"

"Bá!"

Lê Trọng vừa sai bước ra, đuổi theo.

Một bước hai mươi lăm trượng!

Trước trước, Lê Trọng cũng không có sử dụng thân thể chỉ lực. Hiện tại, vì đuổi theo Tử Vạn Bằng, Lê Trọng vận dụng thân thể lực lượng, mỗi một bước bước ra khoảng cách, càng lúc càng lớn.

Tốc độ, cũng càng lúc càng nhanh!

Chỉ là hơn mười bước, Lê Trọng đã đem khoảng cách, gần hơn đã đến mười trượng!

"Không có khả năng! Tốc độ của ngươi, vì sao nhanh như vậy?"

Từ Vạn Bằng điên cuồng kêu to.

Trục Nhật Bộ tu luyện tới viên mãn, một bước chỉ có hai mươi trượng, chuyện này, hẳn là biết đến. Nhưng Lệ Trọng hiện tại, mỗi bước ra một bước, đều vượt xa hai mươi trượng! Cái này Lệ Trọng tốc độ, vượt xa hẳn!

Hắn thật sự không cách nào minh bạch, Lệ Trọng là như thế nào làm được!

Từ phẩm tư chất người, đều lợi hại như vậy sao? !

Lệ Trọng không có lên tiếng.

Đối với một cái sắp chết chi nhân, không có gì hay nói.

Lệ Trọng đột nhiên bước ra một bước, đi vào Từ Vạn Bằng sau lưng.

"Bá!"

Lệ Trọng lại một lần nữa xuất đao.

Từ Vạn Bằng không hổ là Nhân Cực lục trọng võ giả đỉnh cao, cảm giác được Lệ Trọng xuất đao, thân hình có chút lóc lên, tránh ra chỗ hiểm. Một đao kia, rơi xuống đầu vai của hắn phía trên, thiết giáp bị chém ra, làn da cũng bị cắt, máu tươi rỉ ra.

Từ Vạn Bằng sắc mặt trắng bệch.

Lệ Trọng một đao kia, mặc dù không có chém vào đến trong thịt, nhưng lại chấn động hắn khí huyết, chỗ cụt tay miệng vết thương, máu tươi như là suối phun dừng mãnh tiến ra.

Tại cao tốc chạy trốn thời điểm, hắn căn bản không cách nào ngừng máu tươi. Tiếp tục như vậy, tự tính toán Lệ Trọng không giết hắn, trong cơ thể hắn máu tươi, cũng sẽ từ từ lưu tận mà chết.

Lệ Trọng càng đuổi càng gần.

Từ Vạn Bằng tuyệt vọng chi tế, đột nhiên chứng kiến xa xa có bóng người.

Xem xét phía dưới, Từ Vạn Bằng nhất thời mặt lộ sắc mặt vui mừng.

Người ở ngoài xa, đúng là Từ gia thanh niên cường giả!

Mấy canh giờ trước khi, Từ Vạn Bằng nhận được tin tức, Lệ Trọng có khả năng xuất hiện ở chỗ này. Tại nhận được tin tức về sau, Từ Vạn Bằng ý vào chính mình tốc độ nhanh, một mình một người chạy tới loạn thạch chông chát, chuẩn bị một lần hành động chém giết Lệ Trọng.

Không nghĩ tới, hắn chẳng những không cách nào giết chết Lệ Trọng, ngược lại bị Lệ Trọng đuổi giết.

Cũng may, hiện tại Từ gia thanh niên cường giả đã đến!

Trời không tuyệt đường người a!

Từ Vạn Bằng trong lòng cuồng hỉ, hướng phía Từ gia đệ tử chạy trốn mà đi.

Lúc này thời điểm, Từ gia các thanh niên cường giả, cũng nhìn thấy Từ Vạn Bằng. Những thanh niên này cường giả xa xa nhìn thấy Từ Vạn Bằng, thấy không rõ lắm, còn tưởng rằng Từ Vạn Bằng đã chém giết đối thủ quay trở về, nguyên một đám hoan hô lên.

"Ha ha, Từ sư huynh trở lại rồi!"

"Xem Từ sư huynh tư thế oai hùng hùng phát bộ dạng, khẳng định đã chém giết Lệ Trọng."

"Đúng vậy đúng vậy, nhất định là như vậy. Lúc này đây, Từ sư huynh là lập công lớn a!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Người đã chết rồi

Từ Vạn Bằng cùng Từ gia đệ tử ở giữa khoảng cách, chỉ có hai dặm. Từ Vạn Bằng vì trốn chạy để khỏi chết, bộc phát ra toàn bộ lực lượng, tốc độ vậy mà một lại đề thăng, đã vượt qua cực hạn của mình!

Hai dặm đường, tốc độ cao nhất chạy trốn phía dưới, trong nháy mắt tức đến.

Một cái Từ gia đệ tử thấy được Từ Vạn Bằng sau lưng Lệ Trọng, con mắt nhất thời trừng lớn, nghẹn ngào kêu sợ hãi: "Đây là có chuyện gì? Từ Vạn Bằng sư huynh bị đuổi giết?"

Chung quanh Từ gia đệ tử, lúc này thời điểm cũng phục hồi tinh thần lại rồi.

"Nhanh, đi hỗ trợ!"

"Lại dám truy đến nơi đây, giết hắn đi!"

"Từ sư huynh, đến nơi đây!"

Từ gia đệ tử kêu to, nhao nhao chạy tới.

Từ Vạn Bằng trong mắt hiện lên một tia chờ mong chi sắc. Những Từ gia này đệ tử, đơn đả độc đấu phía dưới, tuy nhiên cũng không phải Lệ Trọng đối thủ. Nhưng liên hợp lại, chưa hẳn không thể một trận chiến.

Tánh mạng của hắn, xem như bảo trụ rồi.

Lúc này thời điểm.

Từ Vạn Bằng đã nghe được một tiếng cười khẽ.

"Ha ha."

Theo cái này âm thanh cười khẽ, Từ Vạn Bằng liền phát hiện, một đạo nhân nhạ ánh đao, bỗng nhiên theo trong thân thể của hắn xuyên qua, một loại cực kỳ cảm giác cổ quái, tràn ngập toàn thân.

Nháy mắt sau đó, hắn nặng nề mà ngã qua một bên đi.

Vừa mới xảy ra chuyện gì?

Từ Vạn Bằng hoàn toàn nghĩ không ra rồi. Bất quá, trong lòng của hắn là vui vui mừng, bởi vì, Từ gia đệ tử, đã hướng phía Lệ Trọng nhào tới, hắn được cứu trợ rồi.

"Người này là Lệ Trọng!"

"Hắc hắc, tới tốt, giết hắn đi!"

"Lệ Trọng, hôm nay sẽ là của ngươi ngày giỗ!"

Tám cái Từ gia đệ tử, trong miệng gầm rú lấy, hướng phía Lệ Trọng đánh tới. Những người này, tu vi thấp nhất một cái, đều là Nhân Cực lực trọng trung kỳ võ giả, mà Nhân Cực lực trọng hậu kỳ võ giả, cũng có hai người.

Ngay ngấn hướng ra dưới tay, kiếm quang ánh đao lập lòe thành một mảnh.

Lệ Trọng nhân nhạ nói ra: "Muốn chết!"

Trường đao chém ra.

"Phốc!"

Một cái Nhân Cực lực trọng trung kỳ Từ gia đệ tử, bị chém ngang lưng thành hai đoạn, nửa người trên trên mặt đất lăn qua lăn lại, trong miệng phát ra trận trận khàn cả giọng có tiếng kêu thảm thiết.

Lệ Trọng thân hình giống như quỷ mỵ bình thường, lóe lên lại lóe lên, trường đao liên tục chém ra.

"Phốc phốc phốc phốc —— "

Lại có bốn cái Tử gia đệ tử bị chém giết.

Lệ Trọng hiện tại sức chiến đấu, đã vượt qua Nhân Cực lục trọng đỉnh phong. Đối mặt Nhân Cực lục trọng đỉnh phong, hắn còn cần tốn hao một điểm tay chân, mới có thể chém giết sạch. Nhưng Nhân Cực lục trọng đỉnh dưới đỉnh võ giả, tại Lệ Trọng trước mặt, giống như là nhỏ yếu con thỏ bình thường, một đao một cái, tuyệt không ngoài ý muốn.

Lệ Trọng đao, ngăn cản được hạ đệ nhất đao, có thể ngăn cản được loại kém hai đao. Nếu như đệ nhất đao đều ngăn cản không dưới, như vậy kết cục tựu chỉ có một, chết!

Trong nháy mắt trong thời gian, chém giết năm cái Tử gia đệ tử. Còn lại đến ba cái Tử gia đệ tử, nhất thời toàn thân đại hàn, như rớt vào hầm băng. Lúc này thời điểm, bọn hắn mới nhớ tới, cái này Lệ Trọng hung tàn vô cùng, liền Tử Vạn Bằng người lợi hại như vậy, đều bị giết được dốc sức liều mạng chạy thực mạng. Lực chiến đấu của bọn hắn, so về Tử Vạn Bằng kém xa, căn bản không có tư chất cùng Lệ Trọng đấu!

"Trốn!"

Còn lại đến ba cái Tử gia đệ tử, trong nội tâm không hẹn mà cùng sinh ra chạy trốn ý niệm trong đầu, bọn hắn phân thành ba phương hướng chạy thực mạng.

Lệ Trọng con mắt nháy đều không nháy mắt, đưa tay tựu là một đao.

"Hừ!"

Một cái Nhân Cực lục trọng hậu kỳ võ giả, bị chém giết. Trường đao vừa thu lại, như là cầu vòng giống như bay ra, đem cái khác Tử gia đệ tử giết chết. Cuối cùng, Lệ Trọng đột nhiên bước ra mấy bước, đuổi theo cuối cùng một cái Tử gia đệ tử, một chỉ cực lớn bàn tay trên không trung sinh ra, hung hăng địa vỗ xuống.

"Oanh!"

Cuối cùng một cái Tử gia đệ tử, cũng bị Lệ Trọng giết chết.

Lệ Trọng thu hồi đao.

Như là đã làm một kiện không có ý nghĩa sự tình.

Lúc này thời điểm, té trên mặt đất Tử Vạn Bằng, hai mắt mở sâu sắc, hắn oán độc địa trừng mắt Lệ Trọng, môi khẽ nhúc nhích lấy, như là tại mắng Lệ Trọng.

Lệ Trọng liếc mắt hán liếc, thần nhiên nói: "Người đã chết rồi."

"Phốc!"

Tử Vạn Bằng ngực chỗ, đột nhiên phun ra đại cổ máu tươi, nhất thời tử vong.

Nguyên lai, Lệ Trọng trước đây trước, đã tại Tử Vạn Bằng chỗ ngực đâm một đao. Một đao kia đâm vào tốc độ cực nhanh, lập tức sẽ đem Tử Vạn Bằng trái tim cắn nát.

Trái tim nát, Tử Vạn Bằng kỳ thật đã bị chết. Hắn còn lại đến một tia khí tức, chẳng qua là một loại bản năng mà thôi. Lệ Trọng nhắc nhở hắn một câu, cuối cùng một tia khí tức nhất thời tán đi, khí tuyệt bỏ mình.

"Bốn mươi bảy cái rồi."

Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy.

Tiến vào U Âm Cốc về sau, hắn chém giết 38 cái Phương gia đệ tử. Hiện tại, hắn lại chém giết chín cái Tử gia đệ tử. Tính toán ra, chém giết tổng số, đã đạt tới bốn mươi bảy người nhiều, khoảng cách nhiệm vụ hoàn thành, chỉ kém ba cái.

Lệ Trọng rất nhanh tìm tới một phen, lại đã tìm được hơn mười trương kim phiếu, còn có một đồng dược vật. Lệ Trọng đem những vật này hết thảy thu hồi, sau đó trực tiếp ly khai.

Cái này mấy người máu tươi, rất nhanh sẽ đưa tới quái thú, căn bản không cần xử lý thi thể.

Mà Lệ Trọng chém giết Tử Vạn Bằng chuyện này, cũng sẽ thành vì một bí mật. Tử gia người chỉ có thể cho rằng, Tử Vạn Bằng mất tích, bọn hắn tuyệt đối không thể tưởng được, Tử Vạn Bằng tựu là Lệ Trọng chém giết.

Lệ Trọng đi thêm hơn mười dặm, rốt cục đụng phải Lệ Tiêm Tiêm, Lệ Tùy cùng Lệ Ý ba người.

"Thiếu tộc trưởng, người, người. . ."

Lệ Tiêm Tiêm ba người, nhìn thấy Lệ Trọng khoan thai phản hồi, con mắt trừng được so đồng linh còn muốn lớn hơn. Tại Tử Vạn Bằng đuổi giết phía dưới, y nguyên có thể toàn thân trở ra, nếu như không phải tận mắt thấy, bọn hắn như thế nào đều là không thể tin được.

Lệ Tiêm Tiêm nhin không được lên tiếng, nói ra: "Lệ Trọng, ngươi thoát khỏi Tử Vạn Bằng đuổi giết? Ngươi là làm sao làm được?"

Lệ Trọng cũng không giải thích, nói ra: "Đúng vậy, ta đã thoát khỏi hắn. Đi thôi, chúng ta mau rời khỏi tại đây."

Ba người này, tuy nhiên tính toán là người một nhà, nhưng chém giết Tử Vạn Bằng chuyện này, là tuyệt đối không thể để cho bọn hắn biết đến. Dù sao, chuyện này nói ra, thật sự là quá kinh người.

Lệ Tiêm Tiêm ba người đồng thời gật đầu.

Khi bọn hắn nghĩ đến, Tử Vạn Bằng hiện tại, khẳng định tại tìm kiếm khắp nơi Lệ Trọng đấy. Cái này phương viên hơn mười dặm, đều là không địa phương an toàn rồi, rồi đi càng xa càng tốt.

Bốn người thi triển thân pháp, rất nhanh ly khai.

Rất nhanh chạy vội thời điểm, Lệ Trọng như có điều suy nghĩ.

Theo như Lệ Tùy thuyết pháp, cái này trong đồng loạn thạch mặt khe rãnh, chỉ có Lệ gia đệ tử biết rõ. Nhưng cái này Tử Vạn Bằng, rõ ràng cũng biết, đột nhiên địa xuất hiện.

Điều này nói rõ cái gì đâu?

Điều này nói rõ, hành tung của hắn, đã bị tiết lộ ra đi rồi! Mà tiết lộ hắn hành tung người, rất có thể tự là Lệ gia đệ tử!

Lệ Trọng trong mắt hiện lên một tia sát ý: "Rõ ràng đem hành tung của ta, tiết lộ cho Tử gia người, thật sự là phát rò. Vì diệt trừ ta, cái gì cũng không để ý. Người này, ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp bắt được đến."

Lệ Trọng rất nhanh thu hồi sát ý, khóe miệng lộ ra mỉm cười, trong lòng nghĩ nói: "Hành tung tiết lộ, đối với ta mà nói, kỳ thật cũng là một chuyện tốt. Tử gia đệ tử, biết đại khái hành tung của ta, nhất định sẽ không ngừng tìm tòi, không ngừng đưa tới cửa đến. Kể từ đó, ta rất nhanh có thể hoàn thành nhiệm vụ. Ta ngược lại muốn nhìn, Tử gia còn có cái gì nhân vật lợi hại?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Quá dễ cho ta thất vọng rồi

Cự Mộc che trời, thú tiếng hô âm thanh.

Một khối trọng đạt mấy chục vạn cân màu trắng cự nham phía trên, đứng đầy một cái thiết giáp thanh niên, đứng là Tử gia thanh niên bối bên trong, dùng sức chiến đấu cường đại mà lấy xưng Tử Đông Thăng.

Tử Đông Thăng trên cao nhìn xuống, mục lỏng ánh nhìn về phía trước.

Tiến vào U Âm Cốc, đã ba ngày rồi.

Tử gia đại bộ phận đệ tử, đều tiến vào U Âm Cốc ở chỗ sâu trong, đi tìm Tử Tâm Thảo rồi. Nhưng Tử Đông Thăng vẫn không có khởi hành, hắn tại chủ trì lấy một cái hành động.

Một cái chém giết Lệ Trọng hành động.

Tại U Âm Cốc bên ngoài, hắn đối với Tử Vô Song đã từng nói qua, muốn thân thủ chém giết Lệ Trọng. Hắn đã nói, muốn làm được, cho nên người khác dốc sức liều mạng tìm kiếm Tử Tâm Thảo thời điểm, hắn y nguyên ở chỗ này.

Lệ Trọng đại khái hành tung, hắn đã nắm giữ, hơn nữa phái ra Tử Vạn Bằng triển khai tìm tòi. Tử Đông Thăng tin tưởng, Lệ Trọng lúc này đây, tuyệt đối là có chạy đằng trời.

Tiếng bước chân vang lên.

Một cái lưng cồng trường kiếm Từ gia đệ tử, vội vàng đã chạy tới.

Từ Đông Thăng nói ra: "Tìm được Lệ Trọng hành tung?"

Đeo kiếm đệ tử gật gật đầu.

Từ Đông Thăng trong ánh mắt hiện lên một tia tàn khốc, nói ra: "Lệ Trọng ở nơi nào?"

Đeo kiếm đệ tử nói ra: "Chúng ta tại một chỗ loạn thạch chồng chất chung quanh, phát hiện có chiến đấu dấu vết. Một đường tìm tòi phía dưới, thấy được hai đầu bị chém giết quái thú, xác thực bọn hắc tung ngân. Lệ Trọng một đoàn người, hiện tại chính hướng phía Hồng Phong Lâm mà đi, cái này Hồng Phong Lâm, đúng là Lệ gia đệ tử phát hiện một cái ẩn mật chi địa."

Từ Đông Thăng phát ra cười dài một tiếng, nói ra: "Hảo hảo hảo!"

Đeo kiếm đệ tử suy nghĩ một chút, đón lấy còn nói thêm: "Từ sư huynh, ta cảm giác được có chút kỳ quái."

Từ Đông Thăng nói ra: "Có cái gì kỳ quái?"

Đeo kiếm đệ tử nói ra: "Lệ Trọng một đoàn người người đi đường thời điểm, nghênh ngang, chút nào đều không ẩn nấp hành tung. Loại này cử động, thật sự là quá kì quái."

Từ Đông Thăng trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, nói ra: "Có cái gì kỳ quái? Lệ Trọng người này cuồng vọng đã quen, cho rằng đệ nhất thiên hạ, không có có thể không biết làm sao hắc. Người khác người đi đường thời điểm, hội cẩn thận từng li từng tí che dấu hành tung của mình, nhưng Lệ Trọng người này, tuyệt đối sẽ không làm như vậy. Cái này rất phù hợp tính cách của hắc."

Đeo kiếm đệ tử do dự một chút, nói ra: "Lệ Trọng người này, có phải hay không là cố ý tiết lộ chính mình hành tung, dẫn chúng ta đi qua, mượn cơ hội trảm giết chúng ta Từ gia người?"

Từ Đông Thăng trên mặt lộ ra một tia ngạo nhiên, nói ra: "Tự tính toán hắc là cố ý tiết lộ hành tung, dẫn ta tiến đến, ta cũng không sợ. Ta cái này xuất phát, đi chém giết người này."

Từ Đông Thăng không nói thêm lời, theo cự nham bên trên nhảy xuống, phiêu nhiên mà đi.

Đeo kiếm đệ tử nhìn xem Từ Đông Thăng bóng lưng, trong nội tâm sinh ra một tia bất an. Nhưng rất nhanh, hắc tự cười ra tiếng: "Từ sư huynh sức chiến đấu, hạng gì cường đại, tự tính toán đi ngang, cũng sẽ không có nguy hiểm gì. Chỉ có không đừng phải cái kia hơn mười đầu cường đại quái thú, tự tuyệt đối an toàn. Ta đây là quá lo lắng."

Một mảnh đỏ rực trong rừng cây.

Lệ Trọng xếp bằng ở dưới một thân cây, yên lặng tu luyện.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Lệ Tiêm Tiêm, Lệ Tùy cùng Lệ Ý ba người, đã bị hắc đánh phát ra ngoài, ngất lỵ Từ Tâm Thảo đi.

Vốn, Lệ Tiêm Tiêm ba người, là không chịu ly khai Lệ Trọng bên người. Nhưng trước đó không lâu, Lệ Trọng rõ ràng thoát khỏi Từ Vạn Bằng đuổi giết, cái này lại để cho ba người rung động đồng thời, lại thâm sâu thụ đả kích.

Lệ Trọng uy vọng càng ngày càng cao.

Nói ra được lời nói, bọn hắc không thể không nghe xong.

Như lúc này đây, Lệ Tiêm Tiêm ba người, là không chịu tiến về trước Hồng Phong Lâm, bọn hắc cũng ảm ảm cảm giác được hành tung tiết lộ. Nhưng Lệ Trọng một ý kiên trì phía dưới, ba người không thể không cùng Lệ Trọng đi vào Hồng Phong Lâm. Mà đến đến Hồng Phong Lâm về sau, Lệ Trọng lại để cho bọn hắc đến phụ cận ngất lỵ Từ Tâm Thảo, bọn hắc cũng thành thành thật thật đi ngất lỵ rồi.

"Hô ——"

Lệ Trọng thật dài thở ra một hơi, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Theo tiến vào U Âm Cốc bắt đầu, hắc mỗi một ngày, đều tại giết chóc trong vượt qua. Có đôi khi là sát nhân, có đôi khi là chém giết quái thú, tóm lại, chiến đấu không dứt.

Lần lượt chiến đấu phía dưới, Lệ Trọng phát hiện, chân khí trong cơ thể tươi sống ngang tàng, trong lúc vô hình hùng hồn không ít. Tốc độ tu luyện, so bề quan nhanh hơn nhiều lắm.

Chiến đấu, cũng là một loại tu luyện phương thức.

Lệ Trọng đem trạng thái tinh thần, điều chỉnh đến tốt nhất về sau, xuất ra một căn loại bạch ngọc ngón tay, yên lặng cảm ngộ.

Tại Lệ gia thời điểm, hẳn mỗi ngày đều muốn cảm ngộ trong ngón tay ẩn chứa khí tức. Tiến vào đến U Âm Cốc về sau, Lệ Trọng cũng không có rơi xuống, mỗi ngày ngủ lấy đều bùng lấy ngón tay cảm ngộ.

Căn này loại bạch ngọc ngón tay, giúp Lệ Trọng rất lớn bề bộn.

Nếu như không có cái này cả ngón tay, Lệ Trọng tuyệt không có khả năng tại ba tháng ở trong, tiến giai đến Nhân Cực cảnh ngũ trọng. Nếu như không có cái này cả ngón tay, Lệ Trọng sức chiến đấu, tuyệt đối sẽ không cường đại như vậy.

Lệ Trọng hiện tại sức chiến đấu, ẩn ẩn đã vượt qua Nhân Cực lục trọng đỉnh phong. Nếu như có thể theo trong ngón tay, cảm ngộ đến nhiều thứ hơn, sức chiến đấu còn có thể tiến thêm một bước tăng lên.

Một canh giờ về sau.

Lệ Trọng tinh thần một hồi mỏi mệt, rời khỏi cảm ngộ trạng thái. Cái này căn trong ngón tay khí tức, cảm ngộ, phi thường hao phí tinh thần. Thường cách một đoạn thời gian, Lệ Trọng phải rời khỏi cảm ngộ, khôi phục thoáng một phát tinh thần.

Lệ Trọng nhìn xem ngón tay, như có điều suy nghĩ.

Theo lần lượt tìm hiểu, Lệ Trọng ẩn ẩn cảm giác được, cái này cả ngón tay chủ nhân, cũng không phải tầm thường thế hệ. Trong ngón tay khí tức, tựa ẩn chứa không ít huyền diệu rồi. Mà ngón tay bản thân, cũng ẩn chứa bí mật, nó rơi xuống Lệ Trọng trong tay, cũng đã mấy tháng rồi, y nguyên trơn bóng mềm mại, không có chút nào hư thối.

Người bình thường ngón tay, nếu như bị chặt rơi xuống, vài ngày muốn hư thối biến xấu. Quan chi tất nhiên cực cảnh võ giả, ngón tay bị chặt rồi, cũng sẽ rất nhanh hư thối.

"Cái này cả ngón tay, còn ẩn chứa sinh cơ, nếu như chủ nhân đã nhận được nó, khả năng còn có thể đón đi. Dù mấy tháng rồi, còn ẩn chứa sinh cơ, thật sự là khó có thể tưởng tượng."

Lệ Trọng nhìn xem ngón tay, khẽ lắc đầu.

Cái thể giới này, thật sự là quá lớn, cái gì kỳ lạ quý hiếm chuyện cổ quái đều có.

Nhìn sắc trời một chút, Lệ Trọng theo trong không gian giới chỉ lấy ra một khối thịt thú vật. Cái này khối thịt thú vật, là ở người đi đường thời điểm, Lệ Trọng chém giết một đầu quái thú, nhét vào đến trong giới chỉ.

Lệ Trọng tìm đến củi, nhóm một đồng lửa, hỏa diễm nhúc nhích, một tầng dầu theo thịt thú vật bên trên xuất hiện, thịt thú vật chậm rãi biến thành màu vàng kim óng ánh, tán phát ra trận trận nồng đậm hương khí.

Lệ Trọng vãi lên một tầng muối, đang muốn gỡ xuống thịt nướng, đột nhiên động tác của hắn dừng lại.

Rừng cây bên ngoài, đột nhiên nhiều ra một cái thiết giáp người thanh niên.

Thiết giáp người thanh niên đi nhanh mà vào, khí thế như núi, nhàn nhạt nói ra: "Lệ Trọng, cái này khối thịt thú vật, nướng đến không tệt. Chỉ tiếc, ngươi là không có mệnh hưởng dụng nó."

Lệ Trọng nói ra: "Ngươi là ai?"

Thiết giáp thanh niên ngạo nghễ nói: "Ngươi nhớ kỹ, hôm nay trăm ngươi chi nhân, chính là Từ Đông Thăng."

Lệ Trọng ánh mắt lộ ra một tia thất vọng, nói ra: "Từ Đông Thăng? Chỉ có chính ngươi một người tới? Đợi lâu như vậy, chỉ có một người đến, thật sự là quá đề cho ta thất vọng rồi."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Tử gia nguy vậy

Từ Đông Thăng khước miệng lộ ra một tia cười lạnh, từ từ mà đến.

Hắn chỉ vào trên đồng lửa, nung đến vàng óng ánh thịt thú vật, nhàn nhạt nói ra: "Cái này khối thịt thú vật, bây giờ là chín bảy phần. Chém giết người về sau, vừa vận tám phần thực, là nhất màu mỡ thời điểm, ta vừa vận lấy ra hưởng dụng."

Lệ Trọng trừng mắt hắn, nói ra: "Hưởng dụng cái rắm. Thịt không có, đao ngược lại là có một thanh, cây đao này, tự giao cho người hưởng dụng!"

Lệ Trọng đột nhiên xuất đao!

Ánh đao nhấp nháy.

Từ Đông Thăng sắc mặt nhất thời biến đổi.

Hắn tuy nhiên cuồng ngạo, nhưng vẫn là có vài phần bồn sự. Lệ Trọng vừa ra đao, hắn lập tức cảm thấy uy hiếp, một thanh trường kiếm bỗng nhiên xuất hiện trong tay, nghênh đón tiếp lấy.

"Đình!"

Từng tiếng tiếng nổ.

Từ Đông Thăng lui ra phía sau ba bước, trên mặt nổi lên một tia ửng hồng chi sắc.

Thần sắc của hắn bình tĩnh một mảnh, trong lòng nhưng lại kinh dị tới cực điểm.

Cái này Lệ Trọng, tu vi chỉ có Nhân Cực ngũ trọng, nhưng phát ra tới đao, nhưng lại nhanh như thanh âm. Mà trong đao ẩn chứa lực lượng cứng mạnh, càng là vượt xa dự liệu của hắn. Vừa rồi một đao, hắn nhìn như dễ dàng kể tiếp rồi, kì thực cả đầu cánh tay đều bị chấn đả tê rần, trong cơ thể khí huyết cũng muốn bốc lên không ngớt!

Cái này Lệ Trọng thực lực, cũng quá cường đại!

Hết thấy mọi người, đều xem thường Lệ Trọng rồi!

"Không tệ."

Lệ Trọng lúc này thời điểm, kêu nhỏ một tiếng.

Hắn vừa rồi thi triển đi ra đao pháp, đúng là Bôn Lôi Đao. Từ khi sáng chế Bôn Lôi Đao, một đao kia cho tới bây giờ lệ vô hư phát, mà ngay cả Từ Vạn Bằng loại nhân vật này, đều bị một đao chặt đứt cánh tay.

Nhưng cái này Từ Đông Thăng, tiếp nhận Bôn Lôi Đao, chỉ là lui ba bước, lông tóc không tổn hao gì. Theo điểm này cũng có thể thấy được, người này sức chiến đấu, vẫn còn Từ Vạn Bằng phía trên!

Không hề nghi ngờ, đây là một cái thật lớn đối thủ!

Đối thủ càng là cường đại, Lệ Trọng lại càng là hưng phấn, trong mắt của hắn toát ra tinh quang.

Trường đao lần nữa chém ra!

Vẫn là Bôn Lôi Đao!

Tại loại này nhanh như thanh âm đao pháp trước mặt, bất luận cái gì thân pháp, đều là khó có thể né tránh. Từ Đông Thăng tuy nhiên cánh tay run lên, nhưng cũng chỉ có thể kiên trì nghênh đón.

"Đình!"

Đao kiếm giao kích, Từ Đông Thăng cảm giác được, chính mình miệng hở, bị Lệ Trọng sức lực lớn đánh rách tả tơi rồi, đã tuôn ra máu tươi. Mà hắn cả đầu cánh tay, càng là sắp mất đi tri giác!

"Không thể tiếp tục như vậy rồi!"

Từ Đông Thăng có chút biến sắc, vượt lên trước xuất kiếm.

"Bá bá bá bá —— "

Một mảnh bóng kiếm, hướng phía Lệ Trọng bao phủ mà đi.

Lệ Trọng nhìn cũng không nhìn, trực tiếp tạt là một đao.

Vẫn là Bôn Lôi Đao!

Mặc người Thiên Kiếm vạn kiếm đến, ta chỉ một đao đi! Một đao kia, nhìn như vô cùng đơn giản, nhưng ra tay thời cơ cùng góc độ, đều xảo diệu được khó có thể hình dung, huyền diệu tới cực điểm!

Cái này là cảnh giới cao chỗ tốt!

Cảnh giới cao, có thể đứng tại một cái cao cao cấp độ, đối thủ nhất cử nhất động, đều trong lòng hiểu rõ. Đáng sợ hơn chính là, cảnh giới cao người, tự nhiên mà vậy, thì có một loại tới tâm cảm giác, tiện tay một kích, có thể đánh trúng nhược điểm của đối phương!

"Oanh!"

Từ Đông Thăng phát ra kiếm mặc bị chém ra, cả người như là thạch đầu bình thường, bị chém ra ba trượng bên ngoài. Hắn đứng lại về sau, phát hiện mình đầu vai chỗ, bị một đao đao phong chém qua, thiết giáp đều bị chém ra một đầu bạch ngân đến.

Nếu như không có cái này thân thiết giáp, hắn đã bị chặt đứt một đầu cánh tay rồi.

"Không có khả năng!"

Từ Đông Thăng nhin không được kêu ra tiếng đến.

Hắn vừa rồi thi triển đi ra kiếm pháp, tên là Ánh Nhật Kiếm Pháp, chính là Bạch cấp Thượng phẩm chiến kỹ, đã tu luyện tới đại thành. Như vậy một bộ cường hoành chiến kỹ, Lệ Trọng một đao tạt phá giải, cái này lại để cho hắn sao có thể tiếp nhận?

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Không có gì không có khả năng. Đón thêm ta một đao!"

Lệ Trọng lần nữa phát đao.

Từ Đông Thăng sắc mặt âm trầm. Lệ Trọng phản nhiều lần phục đều là một đao kia, nhưng một đao kia tốc độ nhanh được thần kỳ, lực lượng to đến thần kỳ, hắn căn bản không có phá giải chi pháp, chỉ có thể thành thành thật thật đón đỡ.

"Đình!"

Lại là từng tiếng tiếng nổ, Từ Đông Thăng khoe miệng chảy ra máu tươi. Lần lượt đón đỡ phía dưới, trong cơ thể hắn bốc lên không ngớt máu tươi, rốt cuộc không cách nào không chế được nổi rồi!

Từ Đông Thăng mượn một đao chi lực, rời khỏi đến mười trượng bên ngoài, quát: "Người đây là cái gì đao pháp?"

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Đây là ta tự sáng tạo ra đao pháp, tên là Bôn Lôi Đao. Thế nào, tư vị không tệ a?"

Từ Đông Thăng cười lạnh nói: "Tự nghĩ ra đao pháp? Điều đó không có khả năng! Người một đao kia, theo phẩm cấp đi lên nói, có thể so với Bạch cấp Thượng phẩm chiến kỹ. Người có thể chế được đi ra?"

Lệ Trọng than nhẹ một tiếng, nói ra: "Như người loại này tầm mắt thấp phạm nhân, là vĩnh viễn không cách nào giải thiên tài. Người không được, chẳng lẽ ta thì không được?"

Từ Đông Thăng tức giận đến liên tục thở gấp đại khí.

Cho tới nay, mọi người đều nói, hắn là người tu luyện thiên tài, hắn cũng lấy này làm ngao. Nhưng đã đến Lệ Trọng trong miệng, hắn lại là một phạm nhân, một cái tầm mắt thấp phạm nhân!

Cái này lại để cho hắn như thế nào không khí!

"Bá!"

Lệ Trọng vừa sai bước ra, lại xuất đao rồi.

Vẫn là Bôn Lôi Đao!

Vẫn là không cách nào né tránh!

Từ Đông Thăng cắn răng một cái, trường kiếm chém ra.

"Đình!"

Một tiếng vang thật lớn, Từ Đông Thăng mượn đao bay ngược, quay người chạy trốn.

Hết cách rồi, Lệ Trọng người này, quả thực chính là một cái quái vật, mỗi một đao đều trầm trọng vô cùng. Hắn tiếp mấy đao, trên cánh tay cơ bắp, đã nứt ra, tiếp tục đánh xuống hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Từ Đông Thăng cực kỳ cao ngạo, nhưng vì tánh mạng, hắn đem mình cao ngạo hết thảy ném mất.

Lệ Trọng nhìn thấy Từ Đông Thăng chạy trốn, trong mắt hiện lên mỉm cười. Mà ngay cả dùng tốc độ nổi danh tím không bằng hữu, đều không thể thoát được qua hắn đuổi giết, cái này Từ Đông Thăng được coi là cái gì?

Lệ Trọng đột nhiên bước ra mấy bước, nhanh chóng đuổi tới Từ Đông Thăng sau lưng, nói ra: "Liên Từ Vạn Bằng, đều không thể từ trong tay của ta đào thoát. Tốc độ của ngươi, so về Từ Vạn Bằng đến, hay vẫn là kém một chút. Ngươi trốn không thoát."

Từ Đông Thăng trong lòng đại hân.

Hắn đột nhiên ý thức được, Từ Vạn Bằng khẳng định chết rồi, bị Lệ Trọng giết chết.

Mà Lệ Trọng nghênh ngang, bộc lộ ra hành tung của mình, mục đích đúng là đem mình đưa tới, cho đến chém giết chính mình. Chỉ tiếc, hắn một mực đều không đem Lệ Trọng để vào mắt, một mình một người tụt chạy tới. Đánh giá thấp Lệ Trọng, hậu quả rất nghiêm trọng, hắn chẳng những không cách nào chém giết Lệ Trọng, ngược lại khắp nơi rơi xuống hạ phong, lọt vào Lệ Trọng đuổi giết.

"Lão tử liều mạng với ngươi rồi!"

Từ Đông Thăng kiến thức đến Lệ Trọng tốc độ, biết rõ mình tuyệt đối không cách nào chạy thoát, nhất thời động dốc sức liều mạng chi tâm, hắn đột nhiên đứng ngừng, trở lại hướng phía Lệ Trọng xuất kiếm.

Một kiếm này, là dốc sức liều mạng chiêu thức, hắn muốn lôi kéo Lệ Trọng cùng chết.

Lệ Trọng dưới chân bỗng nhiên một điểm, oanh một tiếng vang lớn về sau, cả người lờ ra đến ba trượng bên ngoài. Từ Đông Thăng dốc sức liều mạng phát ra một kiếm, liên Lệ Trọng bộ lông đều không thể dính vào.

Từ Đông Thăng trong lòng lại là trầm xuống.

Lệ Trọng vừa rồi né tránh tốc độ, thật sự là nhanh được khó có thể hình dung. Hắn dốc sức liều mạng phát ra một kiếm, đều không thể làm bị thương đối phương, kết quả này lại để cho hắn khó có thể tiếp nhận.

"Bá bá bá —— "

Từ Đông Thăng tồn tại liều mạng chi tâm, một kiếm kiếm phát ra.

Lệ Trọng liên tiếp lui về phía sau.

Một bên lui về phía sau, vừa nói: "Tốc độ của ta, so ngươi nhanh lưỡng trừ. Từ Đông Thăng, kiếm của ngươi, vĩnh viễn đều không thể cùng mà vượt ta."

Từ Đông Thăng trong mắt hiện lên một tia tàn khóc.

Trước mắt người này, niên kỷ nhỏ như vậy, tựa như thế chi yêu nghiệt. Một khi lớn lên, tuyệt đối là gia tộc đại địch, thậm chí gia tộc đều không có nơi sống yên ổn!

Ngươi này, phải giết chết!

Vô luận pho ra cái gì một cái giá lớn!

Từ Đông Thăng chân khí trong cơ thể đột nhiên nghịch chuyển, phát ra một kích cuối cùng.

"Oanh!"

Hắn toàn bộ thân hình nổ bung, trên người thiết giáp bị oanh thành thành từng mảnh, tiếng rít lấy bay về phía bốn phương tám hướng. Đây là Từ Đông Thăng, theo một bản trong sách quý có được công pháp, có thể tại trước khi chết, thi triển ra Kinh Thiên Nhất Kích.

Lệ Trọng tuyệt đối không nghĩ tới, cái này Từ Đông Thăng, lại vẫn có loại này tự bạo bí kỹ. Bất ngờ không đề phòng, Lệ Trọng trường đao huy động, ngăn một mảnh hướng phía yết hầu mà đến miếng sắt, nhưng một cái khác khối miếng sắt, lại nặng nề mà đánh tới đầu vai chỗ, máu tươi chảy dài.

Từ Đông Thăng đầu, rớt xuống đất.

"Liên tự bạo đều không làm gì được hắn. Từ gia nguy vậy."

Đây là Từ Đông Thăng cuối cùng một cái ý niệm trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Ta không cần các người bảo hộ

Rừng cây khôi phục bình tĩnh.

Lệ Trọng nhìn xem miệng vết thương của mình, khẽ lắc đầu: "Kinh nghiệm chiến đấu của ta, còn chưa đủ. Nếu không, coi như là tự bạo, cũng không gây thương tổn được ta. Lần này giáo huấn, phải thật tốt nhớ kỹ."

Lệ Trọng cất bước ly khai, bỗng nhiên ánh mắt ngưng tụ, hắn thấy được một trương thật mỏng da thú. Cái này trương da thú, hiển nhiên là từ trên người Tử Đông Thăng rơi xuống.

Lệ Trọng nhìn một chút, khoe miệng lộ ra mỉm cười: "Thú vị, thú vị. Nghĩ không ra cái này U Âm Cốc bên trong, còn có thú vị như vậy địa phương a. Đáng giận lão gia hỏa, thế mà giấu diếm ta."

Nguyên lai.

U Âm Cốc phần cuối, có một mảnh to lớn rừng rậm, tên là Tử Sâm Lâm. Tử Sâm Lâm bên trong, có không ít cao niên phần Tử Tâm Thảo, giống như năm trăm năm phần Tử Tâm Thảo, đều là nhìn mãi quen mắt. Trừ ra cao niên phần Tử Tâm Thảo bên ngoài, còn có vài chục loại trân quý tinh dược, trong truyền thuyết còn có thiên tài địa bảo, đều có diệu dụng.

Bất quá, Tử Sâm Lâm chính là U Âm Cốc chỗ cốt lõi nhất, nơi này chiếm cứ mười mấy đầu cường đại quái thú, chiếm cứ cổ quái cùng độc trùng độc xà, cực kỳ nguy hiểm.

Chỉ có cường đại nhất đệ tử, mới có tư cách tiến vào.

Phổ thông đệ tử tiến vào bên trong đi, tựu là chịu chết.

Lệ Nhược Vân vì nhi tử an toàn nghĩ, một chỗ như vậy, thế mà không nói cho Lệ Trọng, cũng không cho phép người khác nói với Lệ Trọng. Nếu như Lệ Trọng không có đạt được khối này da thú, căn bản không biết Tử Sâm Lâm nơi này.

Lệ Trọng tính toán một chút thời gian.

Rất nhanh, hắn làm ra quyết định, nhanh chân đi ra rừng cây, tại trên đất trống viết mấy chữ, xem như thông tri Lệ Tùy bọn người, sau đó triển khai thân pháp, như gió mà đi.

Lệ Trọng rời đi về sau.

Lệ Tùy ba người, riêng phần mình dẫn theo một chùm Tử Tâm Thảo trở về.

Gặp tới trên mặt đất chữ, ba sắc mặt người nhất thời biến đổi.

Lệ Tiêm Tiêm trên mặt lộ ra vẻ tức giận, nói rằng: "Không rên một tiếng liền chạy, thế mà chạy tới Tử Sâm Lâm! Người này, thật sự là không cứu nổi, không cứu nổi!"

Lệ Tùy thì thảo nói rằng: "Thiếu tộc trưởng thật sự là không khiến người ta bớt lo a. Tử Sâm Lâm, chỗ nguy hiểm như vậy, hắn cũng dám đi, lá gan này cũng thật sự là quá lớn."

Lệ Ý nói rằng: "Thiếu tộc trưởng đã qua, chúng ta làm sao bây giờ?"

Lệ Tiêm Tiêm lắc đầu.

Nàng cũng không biết làm sao bây giờ.

Lệ Tùy cười khổ nói: "Lấy ba người chúng ta thực lực, còn không có chạy đến Tử Sâm Lâm, liền bị quái thú giết chết. Chúng ta hay là thành thành thật thật chờ đi. Hi vọng thiếu tộc trưởng hắn không có việc gì."

Được được trọng ngôi thứ được.

Cái này U Ám Cốc, càng là hướng chỗ sâu đi, quái thú thì càng nhiều.

Ngần ngủi mấy canh giờ, Lệ Trọng lại đụng phải hơn mười đầu quái thú, những quái thú này sức chiến đấu, đều có thể so với Nhân Cự lực trọng hậu kỳ. Phần lớn quái thú, đều bị hấn một đao chém giết. Nhưng có mấy cái phi hành loại quái thú, hình thể không lớn, tốc độ cực nhanh, phi thường khó chơi, Lệ Trọng hao tổn một phen tay chân, mới đem bọn nó chém xuống.

Đi hai ngày thời gian, Lệ Trọng trước mắt xuất hiện một mảnh bề rộng chừng ba trăm trượng thủy vực.

Theo da thú bên trên ghi chép, vùng nước này đối diện, tựa là Từ Sâm Lâm. Bất quá, thủy vực này phía dưới, ẩn núp không ít sống dưới nước quái thú, muốn vượt qua thủy vực, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Lệ Trọng thử hướng trong nước, ném ra ngoài mấy khúc gỗ. Đầu gỗ còn chưa xuống đến trong nước, tựa có một đầu dài khoảng ba trượng quái ngư vọt lên, bồm máu miệng rộng mở ra, răng trắng um tùm, khê cắn phía dưới liền đem đầu gỗ cắn thành hai đoạn.

Lệ Trọng tiếp tục thăm dò.

Đầu gỗ, tảng đá, từng cái ném tới trong nước. Cuối cùng, Lệ Trọng tại phụ cận trên gò núi, chém giết một đầu quái thú, ném tới trong thủy vực, nhìn xem trong thủy vực có cái gì quái thú.

Lệ Trọng nhìn ra ngoài một hồi, đã trong lòng hiểu rõ.

Vùng nước này bên trong, có hơn mười loại quái thú. Trong đó thực lực đáng sợ nhất quái thú, tựa là mỏ nhọn quái ngư, Từ Lâm quái xà cùng một loại cỡ ngón tay Thủy Hồ Ngư. Trước hai loại quái thú, lực lượng vô cùng lớn, nhảy lên tựa là hơn mười trượng. Mà thủy ngư hồ mặc dù thân hình nhỏ, lực lượng nhỏ, nhưng răng cứng rắn vô cùng, lại thành quần kết đội, tốc độ cực nhanh, có thể nhảy đến hơn mười trượng không trung.

Không hề nghi ngờ, vùng nước này bên trong, Thủy Hồ Ngư mới là đáng sợ nhất.

"Mỏ nhọn quái ngư cùng Từ Lâm quái xà mặc dù lợi hại, nhưng tốc độ của ta nhanh hơn chúng nhiều lắm, bọn chúng khó mà làm gì được ta. Phiền toái duy nhất, tựa là Thủy Hồ Ngư, thứ này thành quần kết đội, nhảy một cái tựa là tầm mười trượng cao, có thể trên không trung tập kích người. Bất quá, lấy thủ đoạn của ta, ứng phó có thể đối phó được đến. . ."

Lệ Trọng nghĩ đến, dọc theo bên bờ, chậm rãi đi lại.

Hắn đang tìm kiếm một chỗ chỗ hẹp nhất.

Càng hẹp địa phương, vượt qua thủy vực thời gian tựa càng ngắn, phong hiểm cũng lại càng nhỏ.

Đi vào một chỗ rừng cây, Lệ Trọng đột nhiên nghe được có người nói chuyện.

"Lệ Triều Dương sư huynh, qua một ngày nữa thời gian, chúng ta liền có thể chuẩn bị hoàn tất. Ha ha, chúng ta khẳng định có thể cái thứ nhất tiến vào Từ Sâm Lâm, thỏa thích giết lấy Từ Tâm Thảo!"

"Ha ha, ba người chúng ta phối hợp đến không sai. Từ Sâm Lâm bên trong, mặc dù tinh được đông đảo, nhưng quái thú hoành hành, chúng ta tiến vào đi, cũng cần hảo hảo phối hợp mới được."

"Nghe nói Từ Sâm Lâm bên trong, có đại lượng năm trăm năm phần Từ Tâm Thảo, chỉ cần hái tới mười cái, liền có thể trở hết tài năng. Đến lúc đó, gia nhập trại huấn luyện, gia nhập tông môn, tu luyện cao thâm công pháp, trở thành một phương cường giả, tung hoành vạn dặm. Chúng ta, mới là gia tộc niềm hy vọng a."

"Ha ha, có người cảm thấy, Lệ Trọng là gia tộc hi vọng, những người này thật sự là có mắt không ánh sáng. Lệ Trọng người này cuồng vọng vô cùng, thích cờ bạc thành tính, như loại này người, coi như nắm giữ tứ phẩm tư chất, cũng vô pháp đi được xa. Lại nói, loại người này, đặc tội quá nhiều người, nói không chừng lúc nào, tựa cho người ta một đao làm thịt. Hắn nhân sinh của mình đều không có hi vọng, còn trông cậy vào hắn dẫn đầu gia tộc cường đại?"

Lệ Trọng nghe, khí sắc cổ quái.

Hắn đã sớm biết, rất nhiều Lệ gia đệ tử, nhìn hắn không thuận mắt, phía sau len lén nói hắn nói xấu. Bất quá, Lệ Trọng cũng chỉ là biết mà thôi, cho tới bây giờ không có đụng phải.

Lần này, hắn thể mà đụng phải.

"Thú vị, thú vị."

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nhanh chân đi ra.

Trong rừng cây, ba người thanh niên, ngay tại gó lầy một cái cự đại bệ gỗ. Cái này ba người thanh niên, chính là Lệ gia thanh niên bối bên trong, tu vi cao

thăm nhất Lê Triều Dương, Lê Thuần cùng Lê Nhất Bình.

"Thiếu tộc trưởng?"

Ba người nhìn thấy Lê Trọng đột nhiên xuất hiện, đều mắt choáng váng, da mặt một trận đỏ bừng.

Phía sau nói Lê Trọng nói xấu, cái này phi thường bình thường, bọn hắn không biết đã nói bao nhiêu lần rồi. Vấn đề là, lần này, thế mà bị Lê Trọng cho nghe qua, cái này quá lúng túng.

Xấu hổ sau khi, trong lòng ba người lại nghi hoặc chỉ cực. Bọn hắn hoàn toàn không biết, Lê Trọng là thế nào chạy tới nơi này. Muốn từ bên ngoài chạy tới nơi này, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Lê Trọng giống như cười mà không phải cười, nói rằng: "Ta chỉ là đi ngang qua, ba vị muốn nói cái gì, có thể nói tiếp. Muốn làm gì, cũng có thể tiếp tục làm, không cần để ý tới ta."

Ba người càng thêm lúng túng.

Lê Triều Dương nhất trước lấy lại tinh thần, hắn thần sắc nghiêm túc, nhìn xem Lê Trọng nói rằng: "Thiếu tộc trưởng, người như thế nào xuất hiện ở đây? Nơi này vô cùng nguy hiểm, tuyệt đối không thể lưu lại."

Lê Thuần chiến đấu phụ họa, nói rằng: "Đúng vậy a đúng vậy a. Người hay là mau mau quay trở lại đi."

Lê Trọng từ tốn nói: "Ta tới đây, tự nhiên là muốn tiến vào Tử Sâm Lâm. Chưa đi đến nhập Tử Sâm Lâm, ta sẽ không trở về."

Lê Triều Dương, Lê Thuần cùng Lê Nhất Bình lông mày đều là nhíu một cái. Bọn hắn một lòng ngất lấy càng nhiều Tử Tâm Thảo, nhưng không có tâm tư cùng thời gian, đem Lê Trọng mang qua sông đi.

Nếu như đem Lê Trọng dẫn tới Tử Sâm Lâm, bọn hắn liền muốn làm Lê Trọng bảo tiêu, bảo hộ Lê Trọng an toàn. Loại chuyện này, bọn hắn là một vạn cái không nguyện ý.

Lê Trọng nhìn ra tâm tư của bọn hắn, từ tốn nói: "Ta không cần các người bảo hộ, cũng không cần các người hỗ trợ qua sông. Ta hội (sẽ) tự nghĩ biện pháp, vượt qua mặt sông."

Lê Triều Dương, Lê Thuần cùng Lê Nhất Bình căn bản không tin tưởng.

Lê Nhất Bình nói rằng: "Không có khả năng! Bất kỳ một cái nào Nhân Cực lực trọng võ giả, đều khó có khả năng một thân một mình qua sông, coi như là thanh niên bồi bên trong, tốc độ nhanh nhất Tử Vạn Bằng, cũng không cách nào làm được!"

Lê Trọng nhìn xem mặt sông, nói rằng: "Tử Vạn Bằng làm không được, không có nghĩa là ta làm không được."

Lê Triều Dương, Lê Thuần cùng Lê Nhất Bình đều vuốt cái trán.

Thiếu tộc trưởng cuồng vọng bệnh, lại phát tác.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Múa đao qua sông

Lê Trọng đoán chừng một chút.

Trước mắt thủy vực, ước chừng có hơn 250 trượng, xem như một chỗ tương đối chật hẹp địa phương, chính thích hợp qua sông.

Lê Trọng bỗng nhiên hít một hơi, bước ra một bước!

"A!"

Mất thấy Lê Trọng trực tiếp bước ra, Lê Triều Dương, Lê Thuần cùng Lê Nhất Bình khí sắc cùng nhau biến đổi, ba người không hẹn mà cùng quát:

"Nguy hiểm! Thiếu tộc trưởng, nhanh mau trở lại!"

Ba người cùng nhau hướng phía Lệ Trọng đánh tới.

Nhưng lúc này, Lệ Trọng đã vượt qua hơn mười trượng, đi vào thủy vực trên không.

"Xong!"

Trong lòng ba người thâm than.

Thủy vực này phía dưới, ẩn núp số lớn quái thú, coi như là một khúc gỗ ném đi qua, cũng sẽ ở trong nháy mắt bị cắn nát nuốt mất, huống chi là một cái có máu có thịt người?

Quả nhiên.

Lệ Trọng còn tại giữa không trung, mặt nước đột nhiên vang lớn, một đạo bóng tím vọt ra khỏi mặt nước, trong chớp lát hướng phía Lệ Trọng tới gần, bốn máu đại miệng há thật to, gió tanh nổi lên bốn phía!

Đây là một đầu to như thùng nước, chiều cao vượt qua sáu trượng Tử Lân quái xà!

Lệ Trọng thần sắc không thay đổi.

Loại tình huống này, hắn tự có đoán trước. Bàn tay của hắn đột nhiên đánh ra, một cái bàn tay vô hình trống rỗng tạo ra, hung hăng đập tới Tử Lân quái xà trên thân.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn.

Tử Lân quái xà miệng, bị đập đến máu thịt be bét, toàn bộ thân rắn đều quay cuồng lên.

Lệ Trọng trong chớp lát đuổi tới, mũi chân đang quái xà trên đầu đột nhiên một điểm.

"Oanh!"

Một nói lực lượng khổng lồ, đem quái xà đập xuống đi. Mà Lệ Trọng bản thân, mượn nhờ một điểm lực lượng, đột nhiên bước ra một bước, bước này khoảng cách, đạt đến hơn hai mươi trượng!

"Hô hô hô hô —— "

Trên mặt nước, bắn ra từng đạo bọt nước, tựa như là một nhánh cành tiễn, từ đáy nước phía dưới bắn ra!

Đây không phải tiễn, mà là Thủy Hồ Ngư!

Thủy Hồ Ngư thành quần kết đội, bọn chúng công kích thời điểm, cũng là thành quần kết đội. Lệ Trọng nhìn xem, chỉ gặp trước mắt lít nha lít nhít một mảnh, tất cả đều là Thủy Hồ Ngư!

Thủy Hồ Ngư mặc dù nhỏ, nhưng hàm răng của bọn nó vô cùng sắc bén, nhẹ nhàng một gặm, liền có thể đem quái thú xương cốt cắn rơi. Nếu như rơi xuống trên thân, Lệ Trọng thịt, trong nháy mắt liền sẽ thiếu rơi một khối.

Lệ Trọng con mắt nháy đều không nháy mắt, lần nữa thi triển Vô Hình Thủ. Bàn tay khổng lồ vỡ xuống, Thủy Hồ Ngư tựa như là từng con con ruồi nhỏ, trong nháy mắt đã bị chụp chết đánh bay.

"Xoạt xoạt xoạt xoạt —— "

Từng đầu quái thú, từng đầu Thủy Hồ Ngư xuất hiện.

Nhưng Lệ Trọng song chưởng không ngừng đánh ra, đem bọn nó từng cái đánh bay.

Bên bờ.

Lệ Triều Dương, Lệ Thuần cùng Lệ Nhất Bình ba người, nhìn xem lít nha lít nhít Thủy Hồ Ngư, nhìn xem từng đầu nhảy ra mặt nước quái thú, đều cảm giác được tê cả da đầu.

Lệ Triều Dương thờ dài nói: "Khó có thể ứng phó, nhiều như vậy quái thú, nhiều như vậy Thủy Hồ Ngư, thật sự là khó có thể ứng phó a! Tốt nhất ứng phó chỉ pháp, tựa là thi triển ra Vô Hình Thủ. Nhưng thi triển ra Vô Hình Thủ, phi thường hao phí chân lực, vẫn còn chưa qua đến bờ bên kia, chân lực liền không có! Thiếu tộc trưởng lần này, đỡ nhiều lành ít!"

Lệ Thuần thì thảo nói rằng: "Thiếu tộc trưởng quá cuồng vọng, quá cuồng vọng. Đáng tiếc hần tứ phẩm thiên tư. Tứ phẩm thiên tư, coi như tại Lục Quế chủ thành bên trong, cũng không có mấy cái a."

Mấy cái chớp mắt thời gian bên trong, Lệ Trọng đã vượt qua hơn một trăm trượng, đi vào trong thủy vực trung tâm.

Trong thủy vực trung tâm, là quái thú nhiều nhất địa phương.

"Rống!"

Một tiếng như lời đình rống to, từ đáy nước phía dưới phát ra. Thanh âm này cực kỳ đáng sợ, vừa hô phía dưới, chung quanh quái thú nhất thời hung tính hoàn toàn biến mất, từ giữa không trung ngã xuống dưới.

"Đây là Độc Nhân Mỏ Nhọn ngư vương!"

Bên bờ, Lệ Thuần la thất thanh.

Độc Nhân Mỏ Nhọn ngư vương, là trong thủy vực, một cái cường đại quái thú, sức chiến đấu so Nhân Cực lục trọng đỉnh phong võ giả còn đáng sợ hơn. Nó thôn phệ qua đệ tử, vượt qua mười người!

Phải biết, có thể đến nơi đây đệ tử, tuyệt đại bộ phận, đều là Nhân Cực lục trọng đỉnh phong võ giả. Đầu này ngư vương, vậy mà có thể thôn phệ hơn mười người, quả thực là cực kỳ kinh khủng.

"Thiếu tộc trưởng xong!"

Lệ Nhất Bình thở dài nói. Mặc dù, hần nhìn Lệ Trọng không vừa mắt, nhưng vô luận như thế nào, Lệ Trọng đều là Lệ gia đệ tử, một cái tứ phẩm thiên tư chất thiên tài. Trơ mắt nhìn xem một cái tứ phẩm thiên tư chất thiên tài bị thôn phệ, hần không kiềm nổi âm thầm tiếc hận.

Mấy chục trượng sâu nước sông, bỗng nhiên nổ tung, một đầu dài hơn mười trượng chanh chua như kiếm quái ngư, độc nhãn bên trong lóe ra hung tàn chi sắc như là một nhánh to lớn tiễn, trong chớp lát bắn tới!

Tốc độ quá nhanh!

Đầu này Độc Nhân Mỏ Nhọn ngư vương, thân thể đại đến lạ thường, nhưng tốc độ cũng nhanh đến lạ thường. Lệ Trọng vừa mới nghe được tiếng rống, nó đã vọt ra khỏi mặt nước, bắn tới trước người!

Lệ Trọng sắc mặt nghiêm túc, bàn tay nhấn một cái, phát ra vô hình chuông. Đồng thời, trong tay hần trường đao chấn động, đột nhiên xuất đao!

Bôn Lôi đao!

Làm át chủ bài, Lệ Trọng bình thường sẽ không thi triển ra Bôn Lôi đao. Nhưng trước mắt mỏ nhọn ngư vương, chính là một cái đại địch, hần không thể không thi triển. Mà bây giờ, trên mặt sông lại khắp nơi đều là bọt nước, cho nên Lệ Trọng cũng không lo lắng Lệ Triều Dương bọn hần nhìn thấy đao pháp của hần, hoàn toàn có thể yên tâm thi triển.

"Oanh!"

Độc Nhân Mỏ Nhọn ngư vương mặc dù lực lượng đại vô cùng, trong nhảy mắt phá vỡ không hình chuông, nhưng tốc độ cũng nhận ảnh hưởng, chậm một chậm. Mà như vậy một chậm, Lệ Trọng trường đao đã chém tới!

"Đồng!"

Trường đao hung hăng chém tới ngư vương mỏ nhọn phía trên, mỏ nhọn nhất thời bị phá ra, máu tươi tuôn ra. Nó còn chưa kịp phản ứng, Lệ Trọng đã đi tới, mũi chân tại nó máu tươi cuồng phun mỏ nhọn phía trên hung hăng giẫm mạnh!

Mỏ nhọn ngư vương phát ra một tiếng kinh thiên gào thét, toàn bộ thân hình bị Lệ Trọng đạp xuống đi.

"Thành bại ở đây nhất cử!"

Lệ Trọng mượn nhờ giẫm mạnh lực lượng, bỗng nhiên bước ra đi, trong chớp lát lại vượt qua hơn hai mươi trượng không gian. Mắt thấy lực lượng sắp hết thời điểm, Lệ Trọng cây trường đao thu đến bên hông, hai bàn tay nhấn một cái, thi triển ra Vô Hình Thủ.

Hai cái bàn tay vô hình chuông, tựa như là hai cái cánh, nhẹ nhàng vỗ phía dưới, Lệ Trọng cả người tựa như là một đầu chim bay, trong chớp lát vượt qua hơn một trăm trượng mặt sông, rơi xuống bờ bên kia.

Vô Hình Thủ, là một loại công kích chiến kỹ. Nhưng Lệ Trọng tìm hiểu đánh gãy chỉ về sau, cảnh giới cực cao, đối với lực lượng vận dụng, có toàn bộ hiểu mới. Hần đem Vô Hình Thủ, xem như hai cái cánh, dễ dàng liền vượt qua hơn một trăm trượng mặt sông.

Bờ bên kia.

Lệ Triều Dương, Lệ Thuần cùng Lệ Nhất Bình ba người sợ ngây người.

Lệ Trọng một đao chém bị thương Độc Nhãn Mỏ Nhọn ngư vương thời điểm, bọn hắn tự kinh hãi, trợn mắt hốc mồm. Mà Lệ Trọng thì triển ra Vô Hình Thủ, ngạnh sinh sinh đem hai bàn tay biến thành hai cái cánh, càng làm cho bọn hắn không thể tin vào hai mắt của mình.

Một hồi lâu, ba người mới lấy lại tinh thần.

"Vô Hình Thủ, chính là là công kích tính chất chương pháp, chỉ có thể dùng để chiến đấu. Nhưng thiếu tộc trưởng vậy mà lợi dụng Vô Hình Thủ đến bay lượn, loại này sáng ý, loại lực lượng này vận sử dụng thủ đoạn, thật sự là không thể tưởng tượng nổi a."

"Hắn thật đi qua! Dựa vào một thanh đao, trực tiếp tự qua sông. Không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi a."

"Đây chính là tứ phẩm tư chất thiên tài a? Đây chính là thiếu tộc trưởng thực lực chân thật a? Cái này cũng quá cường đại. Lực chiến đấu của hắn, chỉ sợ không kém gì Nhân Cực lực trọng đỉnh phong võ giả!"

Ba người đưa mắt nhìn nhau, ánh mắt phức tạp.

Lệ Trọng biểu hiện, nặng nề mà đá kích bọn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Tám cái Hương Tâm quả

Lệ Trọng tìm một chỗ, yên lặng ngồi xếp bằng khôi phục chân khí.

Thi triển ra Vô Hình Thủ phi hành, cực kỳ hao phí chân khí. Vèn vèn bay hơn một trăm trượng, Lệ Trọng chân khí trong cơ thể, tự còn thừa không có mấy, không thể không tìm địa phương khôi phục.

Tầm nửa ngày sau.

Lệ Trọng rốt cục khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, hắn xuất ra da thú, xác nhận một chút phương vị, hướng về một phương hướng bước đi, tiến vào Từ Sâm Lâm bên trong.

Một bước vào đến Từ Sâm Lâm, Lệ Trọng khí sắc nhất thời ngưng trọng lên.

Nói như vậy, mỗi một cánh rừng, đều là sinh cơ bùng bùng, đủ loại côn trùng độc xà, còn có quái thú, hội (sẽ) phát ra đủ loại thanh âm đến, một mảnh náo nhiệt.

Nhưng cái này Từ Sâm Lâm bên trong, nhưng là hoàn toàn yên tĩnh. Không có quái thú gầm rú, cũng không có côn trùng kêu to, tự nhiên trên ngọn cây phát qua tới gió, tựa hồ cũng là im ắng.

Một loại khí tức ngọt ngào, bao phủ toàn bộ rừng rậm.

Lệ Trọng trong lòng nghiêm nghị. Hắn biết, bên trong vùng rừng rậm này, rất có thể đang ngủ say một đầu đáng sợ quái thú, mà đầu quái thú này rất có thể tự là U Âm Cốc Thú Vương.

Trong rừng rậm, mặc dù ngọt ngào vô cùng, nhưng được thảo xác thực nhiều.

Lệ Trọng tại phương viên hai dặm tìm tòi một chút, đã tìm được hai cây Từ Tâm Thảo, cái này hai cây Từ Tâm Thảo đều có dài hai tấc, nói cách khác, bọn chúng đã sống hơn hai trăm năm.

Một đường được, một đường lục soát.

Càng là xâm nhập, loại kia cảm giác bị đè nén tự càng mãnh liệt.

"Hừ —— "

Một đạo xanh biếc cái bóng, từ dưới nền đất chui ra, hướng phía Lệ Trọng bấp chân mà đi. Lệ Trọng sợ hãi cả kinh, dưới chân dõn nửa bước, hiện lên bóng xanh một kích.

Bóng xanh lóe lên, chui vào đến trong bụi cỏ biến mất.

"Đây là một đầu tiểu xà."

Lệ Trọng con người có chút co vào. Đầu này rắn mặc dù nhỏ, nhưng toàn thân xanh biếc, tuyệt đối có kịch độc, bị cắn một cái, hẳn cái này cái bắp đùi tự phải xong đời.

Bóng đêm giăng lam thời điểm, Lệ Trọng đã tìm được sáu cái Tử Tâm Thảo, năm cao nhất đạt tới ba trăm năm mươi năm. Đồng thời còn tìm được mấy loại hiếm thấy thảo dược.

Lệ Trọng trước lúc trời tối, tìm một chỗ nghỉ ngơi một đêm, ngày thứ hai, tiếp tục khởi hành.

Lệ Trọng một đường lục soát xuống dưới, đụng phải không ít độc xà cùng độc trùng, cũng may hắn đã đề cao cảnh giác, những độc xà này độc trùng tốc độ mặc dù nhanh, nhưng cũng không nhanh bằng đao của hắn, bị hắn từng cái chém giết.

Tinh tế tìm một phen, lại tìm đến mấy cây cao niên phần Tử Tâm Thảo.

Vùng rừng rậm này, tên là Tử Sâm Lâm, thật sự là danh phù kỳ thực. Trong rừng rậm, cao niên phần Tử Tâm Thảo rất nhiều, chỉ cần tỉ mỉ tìm kiếm, luôn có thể tìm được.

"A?"

Lệ Trọng phát hiện, phía trước có một gốc đại thụ, trên cây cự thụ thành linh sinh trưởng chín cái trái cây. Trái cây nhìn xám xịt, tán phát ra trận trận mùi thối.

"Đây chẳng lẽ là Hương Tâm quả?"

Lệ Trọng trên mặt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Hương Tâm quả chia làm hai tầng, phía ngoài một tầng hôi thối vô cùng. Nhưng bên trong một tầng, nhưng là thơm ngọt vô cùng, ẩn chứa không lồ tinh khí, võ giả nuốt chừng có thể nhanh chóng tăng cao tu vi. Loại trái này, Lệ Trọng cũng chỉ tại cô tịch bên trên gặp qua, không nghĩ tới Tử Sâm Lâm bên trong, thế mà sinh trưởng như thế một gốc cây ăn quả.

"Hắn là Hương Tâm quả. Trái cây mặc dù không có hoàn toàn chín muồi, nhưng cũng có thể ăn, trước hái xuống lại nói."

Lệ Trọng vọt lên, bàn tay hướng phía một cái trái cây tìm kiếm.

Bàn tay còn không có dính vào Hương Tâm quả phía trên, trên cây đột nhiên bóng xanh khê động, mấy đạo lục sắc dài nhỏ cái bóng, đột nhiên ập xuống, hướng phía Lệ Trọng nhào tới!

Đây là độc xà!

Hương Tâm quả, đối với võ giả tới nói, có đại dụng. Đối với độc trùng quái thú tới nói, cũng có tác dụng lớn, bọn chúng đương nhiên không cho phép Lệ Trọng đem trái cây hái đi.

Cân nhắc con rắn độc như gió mà tới.

Lệ Trọng khí sắc không thay đổi, loại tình huống này nằm trong dự đoán của hắn. Giống như Hương Tâm quả loại thiên tài địa bảo này, không có có cái gì thù hờ, đó mới là quái sự.

Lệ Trọng tâm niệm vừa động, bỗng nhiên thi triển ra Vô Hình Thủ.

Bàn tay không lồ lặt một cái, vỡ.

"Ba ba ba ba ba!"

Mấy tiếng nhẹ vang lên về sau, năm con rắn độc bị đánh bay.

"Sa sa sa cát ——"

Trên cây lại truyền tới một trận thanh âm, bóng xanh lấp lóe, lần này, hướng phía Lệ Trọng nhào tới độc xà, vượt qua một trăm đầu, thả mắt nhìn đi lít nha lít nhít một mảnh! Mà trước tiên một con rắn độc, có to bằng cánh tay, lẳng không tấn công phía dưới, vậy mà ầm ầm có phong lôi chi thanh.

Lệ Trọng giật mình trong lòng. Hẳn như thế nào cũng không nghĩ đến, cái này thân cây lớn phía trên, cái này nhiều như vậy độc xà. Hơn một trăm con rắn độc cùng nhau đánh tới, trong đó còn có một đầu cực kỳ cường đại Xà vương, thật sự là khó có thể ứng phó.

Lệ Trọng không chế Vô Hình Thủ đập đi lên, như thiểm điện xuất thủ, lấy mắt thường khó mà thấy rõ tốc độ, đem lấy xuống tám cái trái cây, sau đó tại trên cành cây vồ, nhanh chóng thoát đi.

Xà vương đằng không mà lên, hướng phía Lệ Trọng đuổi theo. Nhưng Lệ Trọng tốc độ rất nhanh, trong chớp mắt đã biến mất, đầu này Xà vương chỉ có thể thét lên liên tục, phát tiết phần hận.

Lệ Trọng chạy ra hai hơn mười dặm bên ngoài, tại một chỗ trên đại thụ, mở ra một cái dung thân địa phương, xuất ra một cái Hương Tâm quả, đem bên ngoài một tầng hôi thối thịt quả lột đi, chỉ để lại bên trong một tầng thịt quả. Tầng này thịt quả nhìn qua màu xanh nhạt, ngửi cực kỳ thơm ngọt, nhẹ nhẹ tinh khí màu xanh lục, từ thịt quả phát ra.

Lệ Trọng nuốt vào.

"Hô!"

Thịt quả vừa rơi xuống đến trong bụng, lập tức hóa thành một đạo sinh cơ bùng bùng tinh khí, thấm đến toàn thân các nơi. Lệ Trọng vội vàng vận chuyển Luyện Thể quyết, bắt đầu luyện hóa đạo này tinh khí.

Mấy canh giờ về sau.

Lệ Trọng mở mắt ra, ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng. Hương Tâm quả ẩn chứa tinh khí, thật sự là đủ khổng lồ, hắn vền vền nuốt một cái, tu vi tựa tăng lên một đoạn, Luyện Thể quyết đã tiếp cận đệ ngũ trọng trung kỳ.

"Lại nuốt một cái, hắn là có thể tiến giai đến đệ ngũ trọng trung kỳ."

Lệ Trọng nghĩ đến, lại nuốt một cái.

...

Sắc trời dần tối.

Khoảng cách Hương Tâm quả thụ mấy trăm trượng chỗ.

Một cái thanh niên áo trắng, cùng một cái cầm trường tiên thanh niên, giấu ở một cây đại thụ về sau, ngo ngác nhìn cây ăn quả, trong mắt đều là phiền muộn chỉ sắc.

Thanh niên áo trắng thì thảo nói rằng: "Đây là có chuyện gì? Cái này khóa Hương Tâm quả thụ, bình thường tới nói, đều có chín cái trái cây, như thể nào chỉ còn lại có một cái rồi? Đồng thời, cái này quả trên cây độc xà, tại sao lại tức giận như vậy?"

Trường tiên thanh niên chân mày cau lại, nói rằng: "Xem ra, đã có người đoạt trước một bước, đem trái cây hái đi. Cái này cá nhân thực lực không đơn giản a, vậy mà cướp đi tám cái trái cây, thực lực bất phàm. Chẳng lẽ hắn là Phương Lang?"

Một thanh âm, đột nhiên từ đằng xa truyền đến: "Ta không hái."

Thanh niên áo trắng cùng trường tiên thanh niên đồng thời giật nảy mình, trở lại nhìn lại, chỉ gặp bên ngoài trăm trượng, không biết lúc nào, thêm ra một cái thanh niên mặc áo đen. Bọn hắn lập tức nhận ra, thanh niên mặc áo đen này người, chính là Phương Lang, Phương gia thanh niên bối phận, chính thức đệ nhất nhân.

Hai cái thanh niên nhất thời khản trương lên.

Phương Lang từ tốn nói: "Tử Pháp Uyên, Tử Trung Thiên, các ngươi không cần khẩn trương. Ta hiện tại, còn không muốn cùng các ngươi động thủ. Những này Hương Tâm quả, hắn là Lệ gia người hái. Ta nghĩ hợp tác với các ngươi một chút, đem người này tìm tới, đem Hương Tâm quả đoạt lại. Các ngươi cảm thấy thế nào?"

Tử Pháp Uyên, Tử Trung Thiên do dự.

Phương Lang từ tốn nói: "Hương Tâm quả trên cây độc xà, sức chiến đấu cường đại, lấy thân thủ của chúng ta, tối đa cũng chỉ có thể hái đi ba cái. Nhưng người này, vậy mà hái đi tám cái, điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ, người này sức chiến đấu, vô cùng cường đại.

Hắn đạt được Hương Tâm quả, nếu như nuốt tám cái Hương Tâm quả, thế tất sẽ cường đại hơn. Đến lúc đó, chúng ta cộng lại, chỉ sợ cũng đánh không lại hắn. Một câu, loại nhân vật này, vô luận là đối với chúng ta, hay là đối với gia tộc, đều là một loại uy hiếp, nhất định phải diệt trừ. Các ngươi vẫn không rõ?"

Tử Pháp Uyên, Tử Trung Thiên nhìn nhau một chút, nói rằng: "Tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Không giết không được

Trên đại thụ.

Lệ Trọng ngoài thân, lượn lờ lấy từng tia từng tia chân khí, tóc tung bay.

Thời gian chậm rãi qua đi.

Một tầng màu đen tạp chất, từ Lệ Trọng thân thể bên trong chảy ra.

"Hô!"

Lệ Trọng mở mắt ra, trong mắt lóe lên một tia tinh quang.

Luyện Thể quyết, rốt cục tiến giai đến đệ ngũ trọng trung kỳ. Mà tu vi của hắn, cũng từ Nhân Cực ngũ trọng sơ kỳ, nhất cử tăng lên tới Nhân Cực ngũ trọng trung kỳ, chân khí hùng hồn không ít, nhục thân lực lượng cũng tăng lên một chút.

Lệ Trọng kiểm tra một chút, trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ. Lần này tiến giai tốc độ mặc dù nhanh, nhưng chân khí trong cơ thể tinh thuần vô cùng, không một tia phù phiếm cảm giác.

Nói cách khác, hoàn toàn không tác dụng phụ.

Lệ Trọng trầm nghĩ: "Chuyến này, xem như đáng giá. Còn thừa lại sáu cái Hương Tâm quả, nếu như ta toàn bộ nuốt chửng, hẳn là có thể tiến giai đến đệ ngũ trọng hậu kỳ. Bất quá, lần này tam tộc cùng đi săn thời gian là mười ngày, ta không có nhiều thời gian như vậy luyện hóa. Thời gian kế tiếp, ta vẫn là tìm một chút Tử Tâm Thảo, tranh thủ tiến vào trại huấn luyện được rồi."

Vân Thiên thành dù sao quá nhỏ.

Tại Vân Thiên thành bên trong, tu luyện tới phần cuối, cũng chỉ là một cái Địa Cực cảnh võ giả.

Cho nên, tiến vào trại huấn luyện, tiến vào tông môn, là nhất định. Lệ Trọng trong khoảng thời gian này, mặc dù một lòng giết người, nhưng cũng chưa quên qua thu thập Tử Tâm Thảo.

Lệ Trọng đang muốn ly khai.

Đột nhiên, một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm, từ đáy lòng sinh ra.

Lệ Trọng hoàn toàn không kịp suy tư, xuất ra trường đao, chém ra một đao!

Ngay tại trường đao chém ra sát na, lúc sáng lúc tối hai đạo kiếm quang, còn có một đạo đen như mực trường tiên, bỗng nhiên từ ba phương hướng đánh tới, trùng điệp đánh tới trên trường đao!

"Rầm rầm rầm!"

Một tiếng vang thật lớn, đại thụ trong chốc lát bị kiếm quang cùng trường tiên quét gãy, mảnh gỗ vụn bay tán loạn. Lệ Trọng cả người bị đánh bay, cánh tay chảy ra máu tươi, khoe miệng cũng rịn ra máu tươi, vô cùng chật vật.

Lệ mạng thai còn giữa không trung, kiếm quang cùng trường tiên lại đến!

Vừa nhanh vừa độc!

Ẩn ẩn nhưng hợp thành một tấm lưới, Lệ Trọng thân thể nếu như rơi xuống tấm lưới này bên trên, lập tức liền sẽ bị xé thành mấy khối.

Lệ Trọng hừ một tiếng, bỗng nhiên thi triển ra Vô Hình Thủ, Vô Hình Thủ tựa như là hai cái cánh, nhẹ nhàng vỗ phía dưới, thân thể của hắn không rơi phản lên, bay đến dưới một cây đại thụ.

"Ồ!"

Mấy cái kinh dị âm thanh âm vang lên.

Hiển nhiên, vừa mới xuất thủ người, tuyệt đối không nghĩ tới, Lệ Trọng còn có loại này tuyệt diệu thân pháp.

Lệ Trọng đứng tại trên một nhánh cây, xa xa nhìn lại, rốt cục thấy được đối thủ.

Đối thủ của hắn, là ba người thanh niên.

Thanh niên mặc áo đen, thanh niên áo trắng, còn có đeo kiếm thanh niên.

Ba cái thanh niên, phát ra ba đạo khí thế, chăm chú tập trung vào hắn.

Lệ Trọng trầm giọng nói rằng: "Các người là ai?"

Ba người này, toàn bộ là Nhân Cực lực trọng đỉnh phong võ giả. Mà cường đại nhất thanh niên mặc áo đen, sức chiến đấu so với Từ Đông Thắng, cũng là chỉ mạnh không yếu. Đối mặt mấy người này vật, Lệ Trọng không thể không thận trọng.

Thanh niên mặc áo đen nhìn xem Lệ Trọng, từ tốn nói: "Bản nhân Phươg Lang. Ta coi là, hái Hương Tâm quả người, là Lệ Triều Dương. Không nghĩ tới, lại là người, Lệ Trọng."

Phươg Lang ngữ khí, mặc dù là nhàn nhạt, nhưng ánh mắt của hắn bên trong, nhưng là mang theo một tia vẻ chấn động. Lần này, ba người bọn họ liên dưới tay, vốn là coi là, có thể một kích giết địch. Không nghĩ tới Lệ Trọng sức chiến đấu, sẽ là mạnh mẽ như vậy, ba người liên dưới tay, cũng chỉ để Lệ Trọng bị thương nhẹ, xem ra thương thế còn không nặng.

Lệ Trọng ánh mắt, rơi xuống thanh niên áo trắng trên thân, nói rằng: "Người là ai?"

Thanh niên áo trắng cười ha ha, nói rằng: "Bản nhân Từ Pháp Uyên."

Từ Pháp Uyên nhìn xem Lệ Trọng, trong mắt tất cả đều là vẻ ngạc nhiên, nói rằng: "Lệ Trọng, Từ Đông Thắng vì tìm kiếm người, liền Từ Sâm Lâm đều không có tiến vào. Không nghĩ tới, người thế mà xuất hiện ở đây. Không nhớ người, người thế mà tại ba người chúng ta tập kích phía dưới không chết. Người đứng là một thiên tài, bất quá, người sống không quá hôm nay."

Lệ Trọng đưa ánh mắt, nhìn về phía song kiếm thanh niên.

Song kiếm thanh niên từ tốn nói: "Bản nhân Từ Trung Thiên. Lệ Trọng, người thành thành thật thật đem Hương Tâm quả giao ra, chúng ta có thể cho người một cái cơ hội, để người tự sát."

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nói rằng: "Từ Trung Thiên, nếu như người cùng ta đơn đả độc đấu, ta không cần mười chiêu, liền có thể chém giết người. Chỉ bằng người cái phế vật này, cũng dám gọi ta tự sát?"

Lệ Trọng đây là dùng phép khích tướng.

Chỉ cần Từ Trung Thiên đi ra cùng hắn đơn đả độc đấu, hắn liền lập tức thi triển Bôn Lôi đao, chém giết người này, bỏ đi một cái cường địch.

Từ Trung Thiên nhìn xem Lệ Trọng, thâm trầm nói: "Lệ Trọng, đã sớm nghe nói, người là cuồng vọng người. Hiện tại xem ra, người không chỉ là cuồng vọng, đã là điên cuồng đến tận trời. Cũng được, đã người nghĩ chết trong tay ta, ta liền thành toàn người."

Từ Trung Thiên liền muốn đi ra.

Lúc này.

Từ Pháp Uyên nhướng mày, nói rằng: "Từ sư đệ, ba người chúng ta, đã đem hắn vây quanh, chỉ cần liên thủ chém giết là được rồi, làm gì cùng hắn đơn đả độc đấu?"

Từ Trung Thiên trở lại đến, dừng bước.

Lệ Trọng thâm kêu đáng tiếc.

Bốn cái xa xa giằng co

Trong rừng cây, một mảnh tức sát.

Phươg Lang, Từ Pháp Uyên, Từ Trung Thiên ba người, đều là đẳng đẳng sát khí. Tại trong mắt ba người, Lệ Trọng tại Nhân Cực ngũ trọng thời điểm, liền có thể ngăn lại bọn hắn một kích mà không chết, thật sự là khó mà tưởng tượng sự tình. Loại nhân vật này, nếu như trưởng thành, liền sẽ uy hiếp được gia tộc của bọn hắn, uy hiếp được bản thân bọn họ. Loại người này, nhất định phải giết chết.

Lệ Trọng thần sắc bình tĩnh, nhưng dưới đáy lòng, cũng là đẳng đẳng sát khí.

Tiến vào U Âm Cốc bên trong, hắn đã chém giết bốn mươi tám người, chỉ kém hai người, liền có thể hoàn thành nhiệm vụ. Đem trước mắt ba người này chém giết, chẳng những có thể lấy trừ bỏ mấy cái cường giả thanh niên, với lại có thể hoàn thành nhiệm vụ, quả thực là nhất cử lưỡng tiện.

"Giết!"

Phương Lang, Từ Pháp Uyên, Từ Trung Thiên ba người đồng loạt ra tay.

Kiểm quang cùng trường tiên, âm vang mà tới.

Ba người này tốc độ xuất thủ, mặc dù còn không có đạt tới vận tốc âm thanh, nhưng đã rất gần. Mà tu vi của bọn hắn, lại xa xa cao hơn Lệ Trọng, vừa ra tay tựa là long trời lở đất.

Lệ Trọng không chút do dự, trực tiếp lui lại.

"Bách!"

Hắn đem Trục Nhật Bộ, thi triển đến cực hạn, vừa sải bước ra tựa là hai mươi lăm trượng. Phương Lang, Từ Pháp Uyên, Từ Trung Thiên ba người phát ra tới công kích, vậy mà không cách nào theo kịp Lệ Trọng.

"Viên mãn kỳ Trục Nhật Bộ!"

"Không đúng, một bước hai mươi lăm trượng, đã siêu việt viên mãn!"

"Kẻ này nếu như không chết, toàn bộ Vân Thiên thành, đều là của hắn rồi!"

Phương Lang, Từ Pháp Uyên, Từ Trung Thiên ba người nhìn thấy Lệ Trọng thi triển Trục Nhật Bộ, rung động trong lòng sau khi, sát ý càng đậm. Tuổi còn nhỏ, liền đem Trục Nhật Bộ tu luyện tới tình trạng như thế, loại thiên tài này, không giết không được!

"Truy —— "

Ba người đuổi sát mà đi.

Lệ Trọng vừa lui lại lui.

Phương Lang, Từ Pháp Uyên, Từ Trung Thiên ba người, đem thân pháp thi triển đến cực hạn, nhưng y nguyên không cách nào đuổi được. Bất quá, ba người cũng không nhụt chí, bọn hắn biết, Lệ Trọng tu vi so với bọn hắn thấp, chỉ cần bọn hắn một mực đuổi tiếp, Lệ Trọng chân khí trong cơ thể sớm muộn muốn tiêu hao hoàn tất. Đến lúc đó, bọn hắn có thể dễ dàng mà chém giết.

Lệ Trọng hồi hải chạy vội, trong lòng âm thầm cười lạnh. Cái này trong lòng ba người dự định, hắn tự nhiên là minh bạch, bất quá, Lệ Trọng đồng thời không để trong lòng. Hắn cũng có tính toán của mình.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Ta chính là muốn chém ngươi!

Bốn người tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền chạy ra hơn hai mươi dặm bên ngoài.

Trong bốn người, tốc độ nhanh nhất, không hề nghi ngờ tựa là Lệ Trọng. Tiếp xuống là Phương Lang, đón thêm ở dưới chính là Từ Pháp Uyên. Mà tốc độ chậm nhất, thì là Từ Trung Thiên.

"A?"

Chạy ở phía trước Phương Lang, cảm giác được có chút không đúng.

Lúc này, theo sau lưng Từ Pháp Uyên cả kinh kêu lên: "Hương Tâm quả thật! Lệ Trọng tiểu tử này, thế mà đem chúng ta mang về tới đây."

Phương Lang ngẩng đầu nhìn lên, trước mắt quả nhiên xuất hiện một cây đại thụ, chính là Hương Tâm quả thật.

Phuong Lang nhủ mảy, trong lòng suy nghĩ: "Lệ Trọng tiểu tử này, là không phải cố ý đem chúng ta mang về đến nơi này? Đem chúng ta đưa đến nơi này, hẳn đến cùng muốn làm cái gì đâu?"

Đúng vào lúc này.

Một mực chạy tại phía trước Lệ Trọng, đột nhiên giương một tay lên, đem hai cái trái cây ném qua đến, cười ha ha nói: "Cho ngươi!"

Cái này hai cái trái cây, chính là Hương Tâm quả!

Hai cái trái cây, một cái hướng phía Phuong Lang bay đi, một cái hướng phía Từ Pháp Uyên bay đi.

Phuong Lang cùng Từ Pháp Uyên hai người, nhìn thấy Lệ Trọng ném ra Hương Tâm quả, đều có chút kỳ quái, nhưng trắng ném tới trái cây, không cần thì phí. Hai người không chút do dự, trực tiếp ra tay nắm lấy.

"Phốc!"

Hương Tâm quả vỡ ra, mùi thơm trùng thiên. Nguyên lai, Lệ Trọng ném tới Hương Tâm quả, bên trong thịt quả đã lấy ra, chỉ còn lại có bên ngoài tầng kia hôi thối vô cùng thịt quả.

Đây là một cái rỗng ruột trái cây.

"Không tốt!"

Phuong Lang cùng Từ Pháp Uyên hai người đồng thời nghĩ tới điều gì, khí sắc cùng nhau biến đổi.

"Sa sa sa —— "

Ngay tại sắc mặt hai người đại biến thời điểm, chung quanh cây cối, đột nhiên truyền đến sần sật thanh âm, trong chốc lát mấy trăm đầu toàn thân xanh biếc tiểu xà, hướng phía hai người đánh tới!

Nguyên lai, loại này toàn thân xanh biếc rắn, đối với Hương Tâm quả mùi thơm cực kỳ mẫn cảm, bọn chúng cảm giác được Phuong Lang cùng Từ Pháp Uyên trên thân hai người mùi thơm, lập tức đem hai người trở thành địch nhân, triển khai điên cuồng công kích.

Phuong Lang cùng Từ Pháp Uyên hai người mặc dù cường đại, nhưng đối mặt lít nhít độc xà, cũng chỉ có thể xuất thủ ngăn cản.

Hai người xuất thủ ngăn cản độc xà thời điểm, Lệ Trọng đột nhiên dừng lại, quay đầu, đột nhiên hướng phía Từ Trung Thiên bỏ nhào qua!

Dùng độc rắn cuốn lấy cường đại nhất Phuong Lang cùng Từ Pháp Uyên hai người, sau đó lấy lời đình thủ đoạn chém giết Từ Trung Thiên, đây chính là Lệ Trọng chiến thuật. Hiện tại, Phuong Lang cùng Từ Pháp Uyên hai người đã bị độc xà cuốn lấy, chính là chém giết Từ Trung Thiên thời cơ tốt nhất!

Từ Pháp Uyên nhìn thấy Lệ Trọng trở về, lập tức biết Lệ Trọng dự định, kêu lên: "Từ sư huynh, cẩn thận!"

Từ Trung Thiên ngao ngễ nói: "Yên tâm, nhìn ta chém giết Lệ Trọng người này!"

Lệ Trọng cười ha ha một tiếng, ngang nhiên xuất đao.

Trường đao vừa ra, Từ Trung Thiên con ngươi đột nhiên co vào.

Một đao kia quá nhanh!

Trường đao lóe lên ở giữa, đã đi tới trước người!

Cho người cảm giác, tựa như là trên trời lời đình, bỗng nhiên bỏ xuống, nhanh đến mức suy nghĩ cũng không kịp chuyển động, đao còn chưa tới, một loại sâm sâm sát khí đã bao phủ toàn thân, toàn thân sợ hãi trong nháy mắt tựu dừng mãnh tiến ra.

Từ Trung Thiên dù sao cũng là Nhân Cực lực trọng đỉnh phong võ giả, mặc dù trong lòng sợ hãi, nhưng hấn ý thức chiến đấu vẫn còn, song kiếm đột nhiên xuất hiện tại trong tay, giao nhau chặn lại.

"Oanh!"

Từ Trung Thiên bay ngược hai trượng, phun ra một ngụm máu tươi.

Vén vén một kích, tựu bị thương.

Phuong Lang cùng Từ Pháp Uyên hai người ánh mắt ngưng tụ. Từ Trung Thiên dù nói thế nào, cũng là một cái Nhân Cực lực trọng đỉnh phong võ giả, nhưng Lệ Trọng một đao chém tới, liền đem Từ Trung Thiên chém bị thương, cái này là bức nào thực lực?

Lệ Trọng sức chiến đấu, vượt xa bọn hán tưởng tượng!

Từ Trung Thiên còn không có đứng vững, Lệ Trọng lại là một đao.

Từ Trung Thiên tìm một câu hàn.

Vừa rồi, hán tiếp Lệ Trọng một đao, thể nội khí huyết đã không ngừng sôi trào, hai tay càng là chết lặng chi cực. Đao thứ nhất đã khùng bổ như thế, cái này đao thứ hai thể nào đón lấy?

Từ Trung Thiên cắn răng một cái, lần nữa xuất kiếm.

"Oanh!"

Lệ Trọng một đao này lực lượng, không thể so với đao thứ nhất yếu, đao kiếm giao kích phía dưới, Từ Trung Thiên hai tay nha, hai thanh trường kiếm bị đánh bay!

"Không tốt!"

Từ Trung Thiên khí sắc trắng bệch, muốn né tránh. Nhưng lúc này, đã không còn kịp rồi, nhàn nhạt đao quang bay qua phần cổ của hán, đầu của hán trong nháy mắt bay lên.

"Đây là cái gì đao pháp!"

Phương Lang cùng Từ Pháp Uyên hai người, cùng nhau kêu thành tiếng.

Phương Lang cùng Từ Pháp Uyên hai người, một mực chú ý chiến đấu, bọn hán nghĩ rằng tay, trợ giúp Từ Trung Thiên một chút. Nhưng bọn hán tuyệt đối không nghĩ tới, Lệ Trọng đao pháp, sẽ là đáng sợ như vậy, chỉ dùng hai đao, liền đem Từ Trung Thiên chém giết.

Loại này kinh khủng đao pháp, để cho hai người tê cả da đầu.

Lệ Trọng nhất cử chém giết Từ Trung Thiên, trong lòng nhất thời nhẹ nhàng thờ ra, trường đao vừa chuyển, hướng phía Từ Pháp Uyên đánh tới.

Từ Pháp Uyên sắc mặt đại biến.

Lệ Trọng loại này kinh khủng đao pháp, tại bình thường, hán còn có lòng tin ngăn cản ba bốn đao. Nhưng bây giờ hán ngay tại ứng phó độc xà, chỉ sợ hai đao đều không thể tiếp được!

"Giết!"

Từ Pháp Uyên toàn thân chân khí bộc phát, trường tiên đột nhiên lớn một vòng, một roi hướng phía Lệ Trọng quát tới!

Từ Pháp Uyên không hổ là Từ gia nhân vật tinh anh, hán biết chính mình không cách nào ngăn cản Lệ Trọng đao pháp, dứt khoát liền từ bỏ ngăn cản, hướng thẳng đến Lệ Trọng ra roi, lấy công đổi công!

Lệ Trọng trường đao, nếu như thẳng tắp chém xuống, hán sẽ bị chém thành hai nửa. Nhưng Lệ Trọng bản nhân, cũng sẽ bị trường tiên quát trúng, không chết cũng phải bản thân bị trọng thương.

Từ Pháp Uyên đang đánh cược, hán cược Lệ Trọng không dám cùng hán liều mạng.

Lệ Trọng xác thực không dám đánh cược.

Hán hiện tại, đã chiếm hết ưu thế, làm gì cùng Từ Pháp Uyên liều mạng?

Lệ Trọng trường đao có chút lệch ra, chặn trường tiên. Đồng thời, dưới chân hán bước ra một bước, kéo cự ly xa, một cái bàn tay vô hình tại hư không bên trong tạo ra, lại là một đao!

Một đao kia, là Vô Hình đao!

Vô Hình đao, chính là Vô Hình Thủ cùng Bôn Lôi đao kết hợp, có thể từ đằng xa xuất đao. Một đao kia, từ đằng xa mà phát, Từ Pháp Uyên coi như nghĩ liều mạng, cũng không có cơ hội.

Từ Pháp Uyên ngửa mặt lên trời thét dài, trường tiên như rồng vung ra.

Hán chính là Từ gia bên trong, Từ Đông Thăng bên ngoài cường đại nhất người, có được vô lượng tiền đồ. Bị Lệ Trọng tên tiểu bối này, ép tới loại tình trạng này, hán không phục!

Cái này một roi, hán bạo phát toàn bộ tiềm lực, trường tiên như côn, như rồng, giống như là đâm rách hư không!

Lệ Trọng thần sắc hờ hững.

Ngươi lại không cam tâm lại như thế nào?

Ta chính là muốn chém ngươi!

Sự chống cự của ngươi, tại ta trường đao trước đó, hết thảy là mây bay!

Lệ Trọng lực lượng trong cơ thể, vọt tới Vô Hình Thủ phía dưới, Vô Hình Thủ một chém!

"Phốc!"

Chỉ có nặng mười cân trường đao, giống như là một tòa núi lớn, lại như là một ngọn gió, hung hăng chém xuống!

"Không!"

Tại Từ Pháp Uyên không dám tin trong ánh mắt, trường đao đem trường tiên bị chém thành hai đoạn, sau đó rơi xuống dưới cánh tay của hắn, cánh tay trong nháy mắt tự đã đoạn, máu tươi phun ra ngoài.

Từ Pháp Uyên sắc mặt tái nhợt, không để ý độc xà dây dưa, nghĩ muốn chạy trốn. Nhưng hắn vừa mới bước ra một bước, Lệ Trọng trường đao đã lần nữa giết tới, đem hắn chém thành hai đoạn.

"Lệ Trọng, hết thảy mọi người, đều xem thường ngươi. Nghĩ không ra, lực chiến đấu của ngươi, hội (sẽ) cường đại đến loại tình trạng này."

Phương Lang thanh âm vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Tại Thú Vương dưới bụng bảo vật

Phương Lang lạnh lùng mà đứng, như là đại sa mạc bên trong Cô Lang.

Dưới chân của hắn, rậm rạp chằng chịt tất cả đều là Độc Xà thi thể.

Lệ Trọng nhìn xem hắn, hơi kinh ngạc nói: "Ta còn tưởng rằng, ngươi biết chạy trốn."

Phương Lang lạnh lùng nói ra: "Ta sống 30 tuổi, cho tới bây giờ không có chạy trốn qua. Huống hồ, hôm nay ta cũng không cần chạy trốn. Lệ Trọng, ngươi chém liên tục hai người, uy phong nhất thời, nhưng ngươi bây giờ đã là nỏ mạnh hết đà."

Phương Lang ánh mắt độc ác, hắn liếc thấy ra, Lệ Trọng thi triển đao pháp, tuy nhiên hung ác vô cùng, nhưng mỗi thi triển một đao, đều hao phí đại lượng chân khí, cho nên hắn hồn nhiên không sợ.

Lệ Trọng tức cười cười cười.

Thi triển Bôn Lôi Đao, xác thực hội hao phí đại lượng chân lực. Nhưng, hắn tu luyện chính là Luyện Thể Quyết, chân khí trong cơ thể, so cùng giai võ giả hùng hồn nhiều lắm!

Phương Lang cho là hắn là nỏ mạnh hết đà, vậy thì mười phần sai rồi.

Hai người xa xa giằng co.

Trên đất trống, lá cây bay tán loạn.

"Giết!"

Lệ Trọng xuất đao.

Vừa ra tay, tựa là Bôn Lôi Dao!

Mắt thấy Lệ Trọng thi triển Bôn Lôi Dao, Phương Lang không kinh sợ mà còn lấy làm mừng. Thi triển Bôn Lôi Dao cực kỳ hao phí chân lực, Lệ Trọng vừa rồi đã thi triển bốn đao, hẳn cũng không tin Lệ Trọng còn có thể kiên trì bao lâu.

Tại Bôn Lôi Dao trước khi, hẳn rất khó phản kích.

Nhưng, chỉ cần Lệ Trọng chân khí khô kiệt, hẳn lập tức sẽ triển khai phản kích, đem Lệ Trọng đầu cắt bỏ.

Phương Lang trường kiếm vừa đỡ. Kiếm của hắn, tuy nhiên không bằng Lệ Trọng đao nhanh, nhưng tốc độ cũng phi thường tiếp cận vận tốc âm thanh, vững vàng mà đem Lệ Trọng công kích, ngăn cản xuống dưới.

"Đình!"

Đao kiếm giao kích phía dưới, Phương Lang lui về phía sau ba bước.

"Quả nhiên đáng sợ!"

Phương Lang sắc mặt lộ ra một tia rung động chi sắc. Tốc độ càng nhanh, ẩn chứa lực lượng càng nặng, đây là bình thường. Nhưng Lệ Trọng trường trong đao ẩn chứa lực lượng to lớn, y nguyên vượt qua Phương Lang tưởng tượng.

Lệ Trọng lại phát ra thứ hai đao.

Một đao kia, Phương Lang lui về phía sau ba bước, hai tay run lên.

Đao thứ ba đón lấy lại đây.

Phương Lang tiếp được một đao kia, biến sắc.

Lệ Trọng liên tục phát ra ba đao, mỗi một đao đều là nhanh như vậy, ác như vậy, nặng như vậy, đáng sợ như vậy. Hẳn hoàn toàn nhìn không tới Lệ Trọng chân khí khô kiệt dấu hiệu.

Cứ theo đà này, cái kia còn phải rồi!

Phương Lang cố tình cải biến cục diện, nhưng ở Lệ Trọng đao pháp trước mặt, hẳn là bất luận cái gì cử động, đều là vô dụng.

Phản công?

Đừng nói giỡn, kiếm còn không có ra tay, Lệ Trọng trường đao đã trảm đến rồi!

Chạy trốn?

Điều đó không có khả năng! Mau nữa thân pháp, cũng không nhanh bằng Lệ Trọng trong tay đao!

Đao tốc độ nhanh đến Lệ Trọng loại tình trạng này, tựa là đáng sợ như vậy. Với tư cách Lệ Trọng đối thủ, hoặc là dựa vào lực lượng cường đại, đem Lệ Trọng đánh bay chấn thương. Hoặc là dựa vào so Lệ Trọng càng tốc độ nhanh, đem Lệ Trọng chém giết. Tốc độ không bằng Lệ Trọng, lực lượng cũng không bằng Lệ Trọng, tựa tính toán có được lại kỳ diệu kiếm pháp, cũng là vô dụng.

Thứ năm đao!

Thứ sáu đao!

Theo đệ nhất đao đến thứ sáu đao, lại nói tiếp rất dài, kì thực tổn hao thời gian, chỉ là thường nhân trong nháy mắt thời gian mà thôi. Nếu như một người bình thường ở bên cạnh đang xem cuộc chiến, hẳn hoàn toàn nhìn không tới đao, cũng nhìn không tới kiếm, chỉ biết chứng kiến hai luồng bạch quang, rất nhanh giao kích sáu lần, phát ra một cái liên tục thanh âm đến.

Phương Lang tiếp được thứ sáu đao về sau, hai tay đã nhanh mất đi tri giác, trên trán mồ hôi cuộn cuộn mà xuống. Mà trong cơ thể hắn khí huyết, càng là cuộn cuộn không ngừng, muốn áp đều áp không được.

"Không có khả năng, không có khả năng!"

Phương Lang trong nội tâm gào thét.

Bôn Lôi Dao, mỗi thi triển một đao, đều hao phí đại lượng chân khí. Lệ Trọng một hơi thi triển ra sáu đao, y nguyên sinh long hoạt hổ, cái này lại để cho Phương Lang thật sự không thể tin được.

Đánh giá thấp Lệ Trọng thực lực, hậu quả rất nghiêm trọng.

Phuong Lang hiện tại, ẩn ẩn người được tử vong khí tức. Còn như vậy đánh tiếp, chỉ cần hai ba cái trong nháy mắt thời gian, hắn sẽ bị Lệ Trọng trường đao chém thành hai đoạn.

Phuong Lang cắn răng một cái, đột nhiên làm ra một cái quyết định.

Một đạo kịch liệt chấn động, theo trên người hắn phát ra tới, chung quanh cành khô lá rụng, lập tức bị tìm ra qua một bên, mà ngay cả Lệ Trọng đều cảm giác được sự khó thở.

Lệ Trọng đồng tử có chút co rút lại: "Trùng kích Nhân Cực thứ bảy trọng?"

Nhân Cực lục trọng, tiến giai đến Nhân Cực thất trọng, cũng không phải chuyện dễ dàng. Tại thời điểm chiến đấu, trùng kích Nhân Cực thứ bảy trọng, tuyệt đối là cửu tử nhất sinh tiến hành.

Bất quá, nếu như Phuong Lang thật sự thành công rồi, Lệ Trọng muốn chạy trốn đều trốn không thoát. Đáng sợ hơn chính là, Phuong Lang tiến giai khí tức, lập tức sẽ khiến Thú Vương chú ý, đến lúc đó toàn bộ U Âm Cốc người, đều phải chết mất.

"Tuyệt đối không thể để cho hắn tiến giai!"

Lệ Trọng sâu hít sâu một hơi, chân khí trong cơ thể âm âm bộc phát, toàn lực xuất đao!

Lệ Trọng rất ít khiêu chiến qua cực hạn của mình, nhưng lúc này đây, vì rất nhanh chém giết Phuong Lang, hắn đem chân khí của mình, còn có thân thể lực lượng, tăng lên tới cực hạn.

Đao nhanh chóng, đã vượt qua thanh âm!

Ánh đao lóe lên.

"Đình!"

Phuong Lang trong tay trường kiếm, bị chém thành hai đoạn, trường đao rơi chỗ, một đầu cánh tay bị chém đứt, máu tươi xì ra.

"Không!"

Phuong Lang gào thét, muốn đột phá một bước cuối cùng. Nhưng lúc này thời điểm, ánh đao lại một lần nữa nhấp nháy rồi, trường kiếm gây liệt Phuong Lang, căn bản không cách nào ngăn cản Lệ Trọng trường đao.

Trường đao theo Phuong Lang đầu vai chỗ đánh xuống, đem thân thể của hắn phân thành hai nửa.

"Oanh!"

Phuong Lang chân khí trong cơ thể âm âm nổ tung, đại địa chấn động, chung quanh cây cối như là bị cuồng phong đảo qua, thân cây nghiêng, nhánh cây đứt gãy, vô số phiến lá cây tróc ra.

Lệ Trọng đề đao mà đứng, vù vù thờ hào hển, trong cơ thể kinh mạch có chút phát đau nhức. Vừa rồi lưỡng đao, hắn hao phí lực lượng nhiều lắm, trong lúc nhất thời không cách nào khôi phục lại.

Tốt một hồi về sau, Lệ Trọng hô hấp rốt cục bằng phẳng, khẽ lắc đầu: "Suốt dùng tám đao, mới đem Phuong Lang chém giết. Xem ra, tu vi của ta hay vẫn là quá thấp."

Nếu như tu vi của hắn, đạt tới Nhân Cực lục trọng, hắn chỉ cần một đao, có thể đem Phuong Lang chém giết, ở đâu cần dùng đến như vậy cố hết sức.

"Đình!"

Từng tiếng âm, xuất hiện trong đầu.

"Chúc mừng ngươi, thiếu niên! Ngươi hoàn thành một cái trần ngập kích tình nhiệm vụ. Ngươi bây giờ, đã là một cái chính thức võ giả, thỉnh bảo trì hảo tâm thái, tùy thời chuẩn chuẩn bị chiến đấu đấu!"

"Ban thưởng đã cấp cho, thỉnh kiểm tra và nhận."

Một cái màn sáng, xuất hiện trong đầu.

Lệ Trọng trong nội tâm vui vẻ, mãnh nhìn thật kỹ.

"U Âm Cốc bên trong, có một đầu chính thức Thú Vương. Cái này đầu Thú Vương hiện tại đang tại trong lúc ngủ say, đúng là cướp sạch Thú Vương cất chứa cơ hội tốt! Thú Vương cất chứa, ngay tại Thú Vương dưới bụng. . ."

Lệ Trọng ngược lại trừu một ngụm hơi lạnh.

Ni mã a.

Tuy nhiên còn không có nhìn thấy Thú Vương, nhưng Lệ Trọng biết rõ, nó tuyệt đối là Địa Cực cảnh quái vật. Như vậy một đầu quái thú, coi như là Văn Thiên Thành bên trong nhân vật đứng đầu, đều kiêng kỵ không thôi. Hiện tại, cái này hệ thống rõ ràng lại để cho hắn chạy đến Thú Vương dưới bụng, cướp sạch Thú Vương cất chứa, điều này thật sự là quá điên cuồng.

Lệ Trọng đứng vững, sắc mặt biến ảo.

Cái này Thú Vương cất chứa, rốt cuộc muốn hay vẫn là không muốn?

Cái này thật sự là một vấn đề.

Suy nghĩ một hồi, Lệ Trọng cắn răng một cái, làm ra quyết định: "Đưa đến bên miệng thứ đồ vật, chẳng lẽ còn không muốn? Cái này Thú Vương cất chứa, ta muốn định rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Keo kiệt vô cùng Thú Vương cất chứa

Lệ Trọng đứng tại một cái cự đại sơn động bên ngoài. Cái sơn động này có hơn mười trượng cao, hơn hai mươi trượng rộng, đứng ở ngoài cửa động, Lệ Trọng tựa như một con kiến nhỏ.

Lệ Trọng nhìn xem đỉnh đầu chỗ, chỉ thấy một đạo như khói như sương mù khí lưu, liên tục không ngừng tuôn ra vào sơn động.

"Đây là chướng khí!"

Lệ Trọng mặt sắc mặt ngưng trọng.

Chướng khí, đúng là U Âm Cốc ở bên trong, đáng sợ nhất thứ đồ vật. U Âm Cốc tuyệt phần lớn thời giờ, đều bị chướng khí bao phủ, cho dù là võ giả cũng không dám tiến vào. Mỗi qua năm năm, chướng khí hội biến mất mười ngày thời gian, này mười ngày thời gian tựa là tam tộc cùng đi săn thời gian.

Nhiều như vậy chướng khí tiến vào đến trong sơn động, cái này trong sơn động có đồ vật gì đó?

Lệ Trọng nghĩ nghĩ, cắn răng một cái, lách mình vào sơn động.

Trong sơn động, tràn ngập chướng khí, Lệ Trọng ngừng thở, rất nhanh hành động đi tới. Trong sơn động đi ra một đám hỏa, Lệ Trọng rốt cục thấy được Thú Vương.

Thú Vương là một đầu giống như Mã Phi mã, giống như gấu không phải gấu màu đen quái thú, chính nằm rạp trên mặt đất nằm ngáy o..o. Con thú này dù cho nằm rạp trên mặt đất, cũng có ba trượng đến cao, khô khè thanh âm như sấm. Lỗ mũi chỗ phun ra đến hai đạo bạch khí, như là thùng nước thô, đứng tại Thú Vương phía trước, tựa như đứng tại đỉnh núi cao, bên tai lộ về tiếng gió.

"Cái này là Thú Vương? Địa Cực cảnh võ giả, chỉ sợ không phải đối thủ của nó!"

Lệ Trọng nhìn xa xa, cái trán thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Càng là đi gần đến, Lệ Trọng lại càng cảm giác được, đầu quái thú này đáng sợ. Chỉ là phát ra uy áp, tựa lại để cho hắn có hết sức vạn phần, toàn thân cao thấp khó chịu vô cùng.

Lệ Trọng chậm rãi đi gần.

Lúc này thời điểm, hắn mới phát hiện, trước mắt cái này đầu Thú Vương, gây trở ngại xương, xem ra giống như là bệnh nặng một hồi. Để cho nhất Lệ Trọng kinh dị chính là, Thú Vương tứ chi bên trên, thậm chí có bốn đầu cực lớn khóa sắt, chăm chú mà đem nó trói buộc chặt, khiến nó vĩnh viễn đều chỉ có thể nằm rạp trên mặt đất, không thể động đậy!

"Cái này đầu Thú Vương, lại bị người khóa lại!"

Lệ Trọng trong lòng rung động.

Đáng sợ như vậy quái thú, lại bị một mực khóa lại, như vậy, ra tay chế phục Thú Vương người, đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu?

"Rầm rầm!"

Thú Vương thân thể chuyển bỗng nhúc nhích, khóa sắt leng keng tiếng nổ.

Cái này khe động, trong son động chướng khí, nhất thời hướng phía Thú Vương dưới bụng dùng mãnh lao tới. Bụng của nó xuống, như là có một cái động không đáy, liên tục không ngừng cắn nuốt chướng khí.

Lệ Trọng đi gần đến, hướng phía Thú Vương dưới bụng nhìn lại, chỉ thấy bụng của nó dưới đáy, có một cái tiểu lồng sắt. Trong lồng, bày đặt hai lớn một nhỏ ba cái màu đen quái trứng.

Cái này ba con màu đen quái trứng, giống như là không đáy bình thường, liên tục không ngừng cắn nuốt chướng khí. Thậm chí, Lệ Trọng cảm giác được, cái này ba con trứng, còn cắn nuốt Thú Vương tinh khí!

Khó trách cái này chỉ Thú Vương, gây trở cả xương, như là bệnh nặng một hồi. Nguyên lai nó tinh khí, đều bị ba con quái trứng cho cắn nuốt.

Cái này chỉ Thú Vương, như chỉ dùng để thân thể của mình, dùng chính mình tinh khí, đến áp trứng cái này ba con quái trứng. Bất quá, nó là bị người bắt buộc, tứ chi của nó bị khóa sắt vậy khốn, muốn đi đều đi không được.

Lệ Trọng nhìn một chút lồng sắt chung quanh, không có cái gì.

"Ni mã. Cái này ba con trứng, tựa là Thú Vương cất chứa?"

Lệ Trọng có chút buồn bực.

Tại hắc trong tung tượng, Thú Vương cất chứa, hẳn là chồng chất như núi tinh thạch, các loại khó gặp khoáng thạch, các loại làm cho người hoa mắt thiên tài địa bảo. Tựa tính toán không có những vật này, có một đồng lớn Kim tệ cũng là tốt. Nhưng trước mắt cái này chỉ Thú Vương, dưới bụng chỉ có ba con màu đen quái trứng, cái này tính toán cái gì Thú Vương cất chứa a!

Quá keo kiệt rồi!

Quả thực là vô cùng thâm!

"Được rồi được rồi, đã đi tới nơi này, khẳng định phải mang ít đồ đi. Cái này ba con trứng, rất có thể là một cường giả để ở chỗ này, ta nếu như toàn bộ mang đi, rất có thể khiến cho chú ý. Như vậy đi, ta chỉ mang đi hai cái."

Lệ Trọng nhanh chóng làm ra quyết định, thi triển ra Vô Hình Thủ, đem hai cái lớn nhất quái trứng lấy đi, quay người mà đi.

Lệ Trọng sau khi rời khỏi.

Một mực vù vù ngủ say Thú Vương, đột nhiên tỉnh lại. Nó nhìn xem Lệ Trọng bóng lưng, ánh mắt lộ ra một tia vui sướng cùng giao hoạt chi sắc.

Rất nhanh, nó lại nhắm mắt lại, điềm nhiên như không có việc gì gục xuống, tiếp tục ngủ say.

Lệ Trọng ly khai son động, phát hiện son động phụ cận, Từ Tâm Thảo đặc biệt nhiều. Một ít Từ Tâm Thảo, thậm chí có tám chín thốn trường, đã sinh trưởng tám chín trăm năm. Xem ra, trước kia các đệ tử, cũng biết cái này đầu Thú Vương tồn tại, cho nên không dám đến phụ cận đến ngắt lấy, như thế tiện nghi Lệ Trọng.

Lệ Trọng cũng không khách khí, rất nhanh chuyển vài vòng, đem chứng kiến Từ Tâm Thảo, hết thấy đều hái xuống. Đem phụ cận Từ Tâm Thảo quét quang về sau, mới thi triển thân pháp, rất nhanh ly khai.

Xuyên việt Từ Sâm Lâm, lướt qua thủy vực, đến từ Thú Vương áp lực khí tức, rốt cục biến mất.

"Ồ?"

Lệ Trọng cảm thấy một loại khác khí tức.

Đây là U Âm Cốc bên trong chướng khí. Chướng khí xuất hiện, cái này ý nghĩa, U Âm Cốc rất nhanh tựa sẽ biến thành một cái địa phương nguy hiểm, tam tộc cùng đi săn, cũng nên đã xong.

"Ta cũng nên rời đi rồi."

Lệ Trọng ha ha cười cười, đem một nhúm Từ Tâm Thảo trát đến sau lưng, rất nhanh hướng miệng hang mà đi.

U Âm Cốc khấu.

Diêm Tu Hào cùng Mộ Lô ngồi xếp bằng, lắng lặng tu luyện. Hai người bên cạnh, Vân Thiên Thành Tam đại võ đạo gia tộc sáu vị trưởng lão, thỉnh thoảng nhìn xem miệng hang, thần sắc khản trương.

Lần này tam tộc cùng đi săn, chính là một lần tuyệt cơ hội tốt. Gia tộc có thể hay không quật khởi, hậu bối có thể hay không trở nên nổi bật, đi ra Vân Thiên Thành, tựu xem lần này rồi.

Tính toán thời gian đã đến, tiến vào U Âm Cốc đệ tử, cũng nên quay trở về.

Phương gia một vị trưởng lão cười tùm tùm nói: "Lần này cùng đi săn, chúng ta Phương gia, tuyệt đối sẽ làm cho người kinh diễm. Cùng đi săn đệ nhất danh, chúng ta Phương gia quyết định được."

Cái khác Phương gia trưởng lão mang trên mặt dáng tươi cười, khẽ gật đầu. Phương gia thanh niên bối bên trong, đã tuôn ra không ít xuất sắc thể hệ, như Phương Lang Phương Ma Y đừng nói rồi. Phương Tinh Chí, Phương Quán Quân, Phương Thái Bá, đều là người nổi bật, bọn hắn vô luận là tu vi hay vẫn là trí tuệ, đều là phi thường nhân vật xuất sắc. Chỉ nếu không có ngoài ý muốn, bọn hắn đều tiến vào trại huấn luyện.

"Ha ha."

Nghe được Phương gia trưởng lão nói khoác, một vị Tử gia trưởng lão nở nụ cười. Vị này Tử gia trưởng lão thân nhiên nói: "Trại huấn luyện mười cái danh ngạch, chúng ta Tử gia, tất nhiên muốn chiếm cứ năm cái."

Vị này Tử gia trưởng lão, tràn đầy tự tin. Tử gia bên trong, Tử Đông Thăng, Tử Vạn Bằng, Tử Pháp Uyên cùng Tử Trung Thiên, đều là Nhân Cực lục trọng đỉnh phong tu vi. Dùng tu vi của bọn hắn, tuyệt đối có thể đạt được đầy đủ Tử Tâm Thảo, đạt được một cái danh ngạch. Phương gia tuy nhiên cũng có chút nhân tài, nhưng so với bọn hắn, tựu không đủ khả năng rồi.

"Ha ha."

Tử gia trưởng lão cùng Phương gia trưởng lão, riêng phần mình ha ha cười cười.

Bốn người đều đối với đệ tử của mình, tràn đầy tin tưởng.

So sánh dưới, Lệ gia đối với đệ tử tin tưởng, tựu không quá đủ.

Lệ Thanh Tùng mày nhíu lại lấy.

Hắn hiện tại, đối với Lệ gia lấy được được bao nhiêu cái danh ngạch, đương nhiên cũng quan tâm. Nhưng, hắn quan tâm nhất, nhưng lại Lệ Trọng có thể hay không còn sống đi ra. Nếu như Lệ Trọng chết ở bên trong, hắn tựu khó có thể báo cáo kết quả công tác rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Người xấu sống ngàn năm

Phương gia một vị trưởng lão, nhìn thấy Lệ Thanh Tùng cau mày, trong nội tâm một hồi sáng khoái vô cùng, nói ra: "Lệ Thanh Tùng, ngươi có phải hay không vì Lệ Trọng lo lắng à? Yên tâm đi, hắn đã sớm bị quái thú cho ăn hết, ngươi tựu không cần lo lắng."

Một vị khác trưởng lão ha ha cười cười, ung dung nói ra: "Không nhất định a. Lệ Trọng đắc tội nhiều người như vậy, cũng có khả năng bị người khác giết chết, bầm số tròn mười khối."

Tử gia một vị trưởng lão, lúc này thời điểm cũng cười hắc hắc, nói ra: "Người cuồng vọng, đều là bị chết nhanh đến. Càng là cuồng vọng, bị chết lại càng nhanh. Từ xưa đến nay, chưa từng ngoại lệ."

"Ha ha ha!"

Tử gia cùng Phương gia bốn vị trưởng lão đồng thời ha ha cười cười, tức giận đến Lệ Thanh Tùng lông mày ngược lại.

Đứng vào lúc này, U Âm Cốc khấu mây mù bốc lên, một đạo nhân ảnh đột nhiên theo trong cốc phi nhảy ra, cười ha ha nói: "Thực xin lỗi, ta còn sống, lại

để cho các vị trưởng lão thất vọng rồi."

Theo thanh âm, một thiếu niên đi nhanh đi ra, sau lưng tiêu cực với một bao khóa.

Người này, đúng là Lê Trọng!

Lê Trọng ly khai Từ Sâm Lâm, vừa thấy được chướng khí, lập tức một đường chạy vội. Tốc độ của hắn cực nhanh, tốc độ cao nhất chạy trốn phía dưới, vậy mà cái thứ nhất chạy ra U Âm Cốc.

"À?"

Phurong gia cùng Từ gia trưởng lão, nhìn xem Lê Trọng, như là thấy được quý.

Cùng đi sẵn trước khi bắt đầu, bọn hắn tựu làm ra an bài, lại để cho các đệ tử triển khai tìm tòi, một khi phát hiện Lê Trọng tung tích, lập tức tìm cơ hội ra tay, giết chết Lê Trọng.

Rõ ràng sắp xếp xong xuôi, như thế nào Lê Trọng còn sống?

Phurong gia hai vị trưởng lão cùng Từ gia hai vị trưởng lão, trong mắt đều hiện lên vẻ thất vọng. Lúc này đây, không thể giết chết Lê Trọng, tiếp theo ra tay thì càng thêm khó khăn rồi.

Lê Trọng xa xa nhìn lại, gặp được bốn trưởng lão về thất vọng, cười to nói: "Không biết bốn vị trưởng lão, có hay không nghe nói qua một câu, người xấu sống vạn năm? Ta cũng không dễ dàng chết như vậy!"

"Hừ!"

Bốn trưởng lão lạnh lùng nhìn lướt qua Lê Trọng. Bọn hắn trong nội tâm, đều âm thầm oán trách các đệ tử hành sự bất lực, lại để cho Lê Trọng còn sống đi ra, thật sự là không nên.

Lê Thanh Tùng chạy ra đón chào, nhẹ nhàng thờ ra nói: "Lê Trọng, ngươi rốt cục trở lại rồi, tốt, hảo hảo!"

Lê Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Như thế nào, trưởng lão đối với ta như vậy không tin rằng? Ta cho ngươi biết, ta chẳng những còn sống trở về rồi, còn có thể lấy được lần này cùng đi săn đệ nhất danh!"

Lê Thanh Tùng cười cười.

Hắn liếc thấy ra, Lê Trọng sau lưng bao khóa, làm бет, chỉ sợ mười căn Từ Tâm Thảo đều không có. Một chút như vậy thứ đồ vật, còn muốn cùng đi săn đệ nhất danh?

Lê Thanh Tùng cảm thấy, Lê Trọng cuồng vọng bệnh lại phát tác, lại bắt đầu ăn nói lung tung rồi.

"Ha ha."

Lúc này thời điểm, Phurong gia một vị trưởng lão, phát ra một tiếng cười lạnh, nói ra: "Lê Trọng, ngươi như vậy có tự tin, dứt khoát đem bao khóa cởi bỏ, lại để cho lão phu mở mang tâm mắt."

Lê Trọng liếc mắt cái này trưởng lão liếc, nhàn nhạt nói ra: "Ta cái này trong bao Từ Tâm Thảo, là cho hai vị sư giả xem, ngươi nha, không có tư cách xem."

Cái này Phurong gia trưởng lão tức giận đến lông mi phát run, sau một lúc lâu, hắn cười lạnh nói: "Lê Trọng, xem bọc đồ của ngươi, bên trong Từ Tâm Thảo sẽ không vượt qua mười căn. Ngươi thu hoạch ít như vậy, có phải hay không vừa tiến vào U Âm Cốc, lập tức tìm một chỗ núp vào? Ngươi mất hết võ giả mặt."

Lời vừa nói ra, Từ gia hai cái trưởng lão, ánh mắt đều là lóe lên.

Hai người đều nhận định, Lê Trọng nhất định là sớm trốn đi, cho nên hai nhà đệ tử, vô luận như thế nào tìm tòi, đều tìm không thấy tung tích của hắn, lại để cho hắn đã tránh được một kiếp.

Lê Trọng thân nhiên nói: "Từ Tâm Thảo năm càng cao càng tốt, mười căn cao năm Từ Tâm Thảo, thì có thể làm cho ta được đến đệ nhất danh rồi. Ta làm gì mang nhiều như vậy đi ra?"

Mấy cái trưởng lão ha ha cười cười.

Bọn hắn căn bản không tin tưởng Lê Trọng lời.

Lê Trọng khoe miệng lộ ra mỉm cười, cái này mấy cái gia hỏa, hiện tại cười đến rất vui vẻ. Bất quá, đợi lát nữa một hồi, xem các ngươi còn có thể hay không cười đến lên tiếng?

U Âm Cốc ở bên trong, đột nhiên sương mù bốc lên.

Một vị trưởng lão tinh thần chấn động, nói ra: "Có đệ tử đi ra!"

Rất nhanh.

Nguyên một đám đệ tử, theo U Âm Cốc trong phi thân mà ra. Những đệ tử này sau lưng, đều có một cái tiểu giỏ, hay hoặc là một cái bao. Hiển nhiên, cái này tiểu giỏ cùng trong bao, trang đúng là Từ Tâm Thảo.

Các đệ tử riêng phần mình tụ tập lại một lượt.

Từ gia đi ra hơn hai mươi người.

Lệ gia cũng đi ra hơn hai mươi người.

Quý đệ chính là, Phương gia đi ra đệ tử, chỉ có rải rác ba người.

Phương gia trưởng lão ngồi không yên.

Lần này, Phương gia tham gia cùng đi săn đệ tử, có 56 người. 56 người đệ tử, rõ ràng chỉ có ba cái đi ra, một nhìn về phía trên, cũng rất không bình thường.

Phương gia một vị trưởng lão, đem ba cái Phương gia đệ tử kêu đến, nói ra: "Các người tại U Âm Cốc ở bên trong, có liên lạc hay không đến những người khác?"

Ba cái Phương gia đệ tử hai mặt nhìn nhau, một hồi lâu về sau, một cái Phương gia đệ tử nói ra: "Tiến vào U Âm Cốc về sau, ta tự một mình ngắt lấy Từ Tâm Thảo rồi. Nhanh lúc đi ra, ta thử liên hệ những người khác, kết quả không có đáp lại."

"Đúng vậy a."

"Ta cũng liên hệ qua, không có đáp lại."

Phương gia hai cái trưởng lão sắc mặt hơi đổi. Cái này ba người đệ tử, đều liên hệ qua những người khác, nhưng đều không có được đáp lại. Đây tuyệt đối không phải một cái tin tức tốt.

Một vị Phương gia trưởng lão thì thảo nói ra: "Tại sao có thể như vậy? Chẳng lẽ, bọn hấn dụng phải bày quái thú? Không đúng, coi như là bày quái thú, cũng không có khả năng vây khốn nhiều đệ tử như vậy."

Một vị khác Phương gia trưởng lão, lúc này thời điểm tỉnh táo nói: "Không cần sợ. Bọn hấn khả năng tụ tập cùng một chỗ, chuẩn bị cùng một chỗ đi ra. Còn có nửa canh giờ, chúng ta chờ một chút."

Lệ Trọng lúc này thời điểm ha ha cười cười, nói ra: "Các người vẫn chưa rõ sao? Các người Phương gia đệ tử, cũng đã chết ở bên trong rồi, chờ đợi thêm nữa cũng vô dụng! Các người hay vẫn là nuốt một miếng nhục, yên ổn thoát một phát khí huyết, miễn cho khí huyết công tâm."

Phương gia hai cái trưởng lão đằng đằng sát khí địa trừng mắt Lệ Trọng.

Lệ Trọng lông mày nhíu lại, nói ra: "Như thế nào? Ta hảo tâm nhắc nhở các người, các người còn trừng ta? Ai, các người Phương gia người, thật sự là thật là bá đạo. Khó trách đệ tử sống không lâu a."

Cái này tiểu bối miệng, thật sự là quá độc.

Phương gia hai cái trưởng lão thiếu chút nữa tức chết. Trên thân hai người dâng lên tí ti sát ý, hận không thể đập chết Lệ Trọng. Nếu như không phải kiêng kỵ Lệ Nhược Vân, bọn hấn đã sớm động thủ.

Lúc này thời điểm, một cái Từ gia trưởng lão, rất không quen nhìn Lệ Trọng, hấn lạnh lùng trừng mắt nhìn Lệ Trọng liếc, nói ra: "Tiểu bối, người quá cuồng vọng rồi."

Lệ Trọng liếc trừng trở về, hắc hắc cười lạnh nói: "Vị trưởng lão này, người còn có tâm tư quản ta cuồng vọng không cuồng vọng? Người hay vẫn là xem thật kỹ các người một chút Từ gia đệ tử a. Các người Từ gia, có bảy tám chục người tham gia cùng đi săn, bắt quá nha, có thể còn sống đi ra, không biết lại có mấy cái đấy. . ."

Từ gia trưởng lão khinh thường địa liếc mắt Lệ Trọng liếc, ngao ngễ nói ra: "Chúng ta Từ gia đệ tử, mỗi cái chiến lực cường hoành, trí tuệ dũng khí hơn người, có ai giết được bọn hấn? Bọn hấn chẳng những sẽ sống lấy đi tới, nhưng lại hội đoạt được Top 10, tiến vào trại huấn luyện!"

Lệ Trọng ha ha cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Nói thật ra không ai tin

Thời gian chậm rãi đi qua.

Theo U Âm Cốc đi ra đệ tử càng ngày càng nhiều.

"Vù vù!"

Lại có mấy cái Lệ gia đệ tử đi ra.

Lệ Tiêm Tiêm, Lệ Tùy cùng Lệ Ý, bất ngờ thân ở trong đó.

Lệ Tùy nhìn thấy Lệ Trọng, con mắt nhất thời sáng ngời, kêu ra tiếng đến: "Thiếu tộc trưởng, nguoi bình yên vô sự, thật sự là quá tốt."

Lệ Trọng cười nhạt một tiếng.

"Lệ Trọng? !"

Có người ghen ngào kinh hô.

Kêu ra tiếng đến, là Lệ Lực cùng Lệ Phong. Lệ Lực Lệ Phong hai người nhìn xem Lệ Trọng, trong mắt tất cả đều là không dám tin chi sắc. Bọn hắn như thể nào đều không thể tưởng được, Lệ Trọng còn có thể sống được đi ra.

Lệ Trọng nhìn xem hai người, trong nội tâm hơi động một chút. Hai người này, rất có thể tựu là tiết lộ hắn hành tung nội gian rồi. Qua một thời gian ngắn, được tìm một cơ hội, đem hai người này chém giết, diệt trừ tai họa ngầm.

Lúc này thời điểm, lại có ba cái Lệ gia thanh niên, theo U Âm Cốc mà đến, Lệ gia đệ tử nhao nhao tránh ra. Ba người này, đúng là Lệ gia thanh niên bối ở bên trong, thực lực cường đại nhất Lệ Triều Dương, Lệ Thuần cùng Lệ Nhất Bình.

Ba người ánh mắt quét qua, thấy được Lệ Trọng, đi nhanh mà đến, riêng phần mình hướng phía Lệ Trọng gật đầu, nói ra: "Thiếu tộc trưởng."

Lệ gia đệ tử hai mặt nhìn nhau.

Lệ Triều Dương, Lệ Thuần cùng Lệ Nhất Bình ba người, tại Lệ gia trong hàng đệ tử, tu vi cao nhất sâu, tính cách cũng rất cao ngạo. Ba người này, bình thường đều là xem thường Lệ Trọng.

Nhưng hôm nay, ba người này rõ ràng ngay ngắn hướng hướng Lệ Trọng vấn an.

Cái này lại để cho người khó hiểu rồi.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Các nguoi thu hoạch không tệ a?"

Ba người trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, nói ra: "Thu hoạch không tệ."

Lệ Trọng khẽ gật đầu.

Bên kia.

Phương gia hai vị trưởng lão, càng ngày càng ngồi không yên.

Lệ gia cùng Từ gia đệ tử nhao nhao xuất hiện, nhưng Phương gia đệ tử, nhưng lại rải rác không có mấy. Đến bây giờ mới thôi, theo U Âm Cốc đi ra Phương gia đệ tử, chỉ có hơn mười người.

Phương gia cường đại nhất Phương Lang, còn không có bóng dáng, cũng không có ai bá kiến hắn. Mà bị dự định vì Phương gia đời sau Tộc trưởng Phương Tinh Chí, cũng không có xuất hiện.

Phương Quán Quân, Phương Thái Bá cũng không có xuất hiện.

Hơn năm mươi người tiến vào đi, chỉ có hơn mười người trở lại, cái này lại để cho bọn hắn như thế nào tiếp chịu được?

"Vào —— "

Lại có ba đạo nhân ảnh xuất hiện.

Đây là Phương Ma Y, Phương Chương Quang cùng Phương Tín Dương.

Nhìn thấy Phương Ma Y trở lại, Phương gia hai cái trưởng lão hơi chút thở dài một hơi. Phương Ma Y là thanh niên bồi bên trong, số một số hai nhân vật, cũng là Phương gia trẻ tuổi bồi lĩnh tụ một trong, hẳn nên biết đệ tử khác hạ lạc.

Hai cái trưởng lão giữ chặt Phương Ma Y, nói ra: "Những đệ tử khác đâu?"

Phương Ma Y sắc mặt rất là khó coi, hắn khàn giọng nói ra: "Hắc Vân Nhai phía trên, quái thú phát sinh bạo loạn, tộc của ta có vài chục vị đệ tử bị chết. Phương Tinh Chí, cũng đã chết."

Phương gia hai cái trưởng lão, nhất thời như gặp phải lôi oanh, sắc mặt như đất.

Tiến vào U Âm Cốc, đều là tinh anh, đều là gia tộc trung kiên nhân vật. Thoáng cái chết hơn mười người, đây đối với Phương gia mà nói, quả thực tựa là ngập trời đại họa.

Phương gia các đệ tử, lúc này thời điểm cũng nhận được tin tức, nguyên một đám sắc mặt trắng bệch.

Thoáng cái chết hơn mười người, Phương gia thực lực suy yếu rất lớn, thực lực mất một cấp độ, trở thành Tam đại võ đạo trong gia tộc, thực lực yếu nhất một cái.

Một vị trưởng lão run giọng nói ra: "Hắc Vân Nhai thượng diện quái thú, dưới bình thường tình huống, cũng sẽ không ****. Đây là chuyện gì xảy ra?"

Phương Ma Y do dự một chút, nói ra: "Ta thu được Phương Tinh Chí Linh Huyết Trùng về sau, tại Hắc Vân Nhai đã điều tra một thời gian ngắn, chém giết vài đầu quái thú, đã tìm được một cỗ Phương gia đệ tử thi thể. Kết quả phát hiện, người đệ tử này, là bị đao giết chết. Xem ra, có một cái dùng đao cường giả, giết đến tận Hắc Vân Nhai, đưa tới quái thú bạo loạn. . ."

Dùng đao cường giả!

Phương gia người, nguyên một đám ánh mắt huyết hồng, đánh giá chung quanh.

Có mấy người ánh mắt, rơi xuống Lệ Trọng trên người. Lệ Trọng trên người, vừa vặn lưng công một thanh đao.

Lệ Trọng nhìn thấy có người xem ra, ha ha cười nói: "Nhìn cái gì vậy! Ta nói cho các ngươi biết, tại U Âm Cốc thời điểm, có mấy cái Phương gia đệ tử, cũng là như vậy xem ta, kết quả bị ta một đao một cái làm thịt."

Phương gia trưởng lão cùng đệ tử, hồ hững nhìn Lệ Trọng liếc, dò ánh mắt.

Lệ Trọng nói cho cùng, cũng chỉ là một người cực ngũ trọng võ giả, hắn có bao nhiêu sức chiến đấu? Một người như vậy, dám giết bên trên Hắc Vân Nhai? Đồ căn bản không có khả năng!

Lệ Trọng nhìn thấy Phương gia trưởng lão cùng đệ tử dò đi chỗ khác ánh mắt, trong miệng ha ha cười cười.

Hắn rõ ràng nói là lời nói thật, nhưng chính là không người tin tưởng.

Từ gia.

Từ gia phản hồi đến người, vượt qua 50. Nhưng Từ gia hai vị trưởng lão, nhưng lại càng ngày càng bất an, bởi vì, Từ gia là tối trọng yếu nhất mấy người đệ tử, đều không có xuất hiện.

Từ Đông Thăng, Từ Vạn Bằng, Từ Pháp Uyên, Từ Trung Thiên. Cái này bốn cái, chính là Nhân Cực lục trọng đỉnh phong đệ tử, nhưng bọn hắn ngay ngắn hướng mắt tích, một cái đều chưa có trở về.

Từ Vô Song nhìn xem miệng hang, trong miệng không ngừng nói: "Từ Đông Thăng Đại sư huynh đâu? Như thế nào không có đi ra? Kỳ quái a, hắn như thế nào không có trở lại?"

Từ Vô Song nói xong, hướng phía Lệ Trọng nhìn lại.

Nàng có thể biết rõ, Từ Đông Thăng đã từng khởi hành, đuổi theo giết Lệ Trọng rồi. Nhưng Lệ Trọng cực kỳ sinh địa đi ra, Từ Đông Thăng lại không có đi ra, cái này kỳ quái.

Lệ Trọng cảm giác được Từ Vô Song ánh mắt, ha ha cười nói: "Ngươi Từ Đông Thăng sư huynh, đã bị ta giết. Ngươi đến bên cạnh ta để làm cái nha

hoàn a, ta đến bảo hộ ngươi."

Từ Vô Song chán ghét trừng Lê Trọng liếc.

Cái này ngươi cuồng vọng, cũng xứng là Từ Đông Thăng sư huynh đối thủ?

Chung quanh Từ gia đệ tử, lúc này thời điểm đều lạnh lùng nhìn xem Lê Trọng. Bất quá, bọn hắn căn bản không tin tưởng Lê Trọng lời, Lê Trọng có gì bản sự, có thể giết được Từ Đông Thăng sư huynh?

Từ Vô Song khinh thường nói: "Lê Trọng, ngươi cho Từ sư huynh xách giày đều không xứng, còn muốn giết hắn?"

Lê Trọng phủ thoáng một phát cái trán.

Lời hắn nói, rõ ràng là thật sự a.

Nhưng bọn hắn tự là không muốn tin tưởng.

Phượng gia là như thế này, Từ gia cũng là như thế này.

Xem ra, quá trung thực cũng thì không được a.

U Âm Cốc khẩu chướng khí, càng lúc càng nóng nực.

Từ gia trưởng lão cùng đệ tử, nguyên một đám rướn cổ lên, hướng phía miệng hang nhìn lại. Nhưng vô luận bọn hắn thấy thế nào, Từ Đông Thăng, Từ Vạn Bằng, Từ Pháp Uyên, Từ Trung Thiên bốn người tự là không hiện ra.

Nửa canh giờ đi qua.

U Âm Cốc khẩu hoàn toàn bị chướng khí phong tỏa.

Hai cái Từ gia trưởng lão sắc mặt trắng bệch. Từ Đông Thăng, Từ Vạn Bằng, Từ Pháp Uyên, Từ Trung Thiên bốn người, đến nơi này loại thời điểm còn không có xuất hiện, tuyệt đối là chết rồi.

Bốn người này, đều là Nhân Cực lục trọng võ giả đỉnh cao.

Hiện tại, toàn bộ chết rồi!

Ngoại trừ bốn người này bên ngoài, còn có mấy cái Nhân Cực lục trọng hậu kỳ võ giả, cũng không biết tung tích. Cái này đối với Từ gia mà nói, thật sự là một cái tuyệt đại đã kích!

Từ Vô Song lúc này thời điểm, đã là nước mắt chảy ròng, cơ hồ muốn khóc thành tiếng rồi.

"Tốt rồi."

Lúc này thời điểm, một mực ngồi xếp bằng tu luyện Diêm Tu Hào, chậm rãi đứng người lên, nói ra: "Chướng khí đã phong bế miệng hang, không có khả năng có người đi ra. Lần này cùng đi sẵn, đã xong. Các ngươi riêng phần mình đem Từ Tâm Thảo lấy ra, ta bình luận thoáng một phát. Thứ tự Top 10, có thể tham gia trại huấn luyện."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Nhìn xem thu hoạch của ngươi

Toàn trường võ giả tinh thần vì đó rung một cái.

Tự nhiên Từ gia cùng Phượng gia võ giả, trong ánh mắt cũng lóng lánh quang mang. Tiến vào trại huấn luyện, tiến vào tông môn, là giấc mộng của bọn hắn. Có thể hay không thực hiện mộng tưởng, tự xem lần này.

Hơn một trăm võ giả, vây quanh, cùng nhau mà nhìn xem Diêm Tu Hào.

Diêm Tu Hào ánh mắt có chút quét qua, từ tốn nói: "Chờ một chút, ta hội (sẽ) đem các người Từ Tâm Thảo, quy ra thành phần cân nhắc, sau đó căn cứ điểm số bài danh. Các người minh bạch rồi?"

Đám người gật gật đầu.

Diêm Tu Hào cụ thể nói một lần quy ra phương pháp.

Một gốc trăm năm Từ Tâm Thảo, có thể thu hoạch được một phần. Hai trăm năm Từ Tâm Thảo, có thể thu hoạch được hai phần. Ba trăm năm Từ Tâm Thảo, thì thu hoạch được bốn phần. Nay suy ra, một gốc chín trăm năm Từ Tâm Thảo, có thể thu hoạch được hai trăm năm mươi sáu phần. Mà một gốc ngàn năm Từ Tâm Thảo, có thể thu hoạch được năm trăm mười hai phần!

Nói cách khác, một gốc ngàn năm Từ Tâm Thảo, thắng qua năm trăm gốc trăm năm Từ Tâm Thảo!

Đối với cái này quy ra phương thức, đám võ giả hay là rất nhận đồng. Dù sao, trăm năm Từ Tâm Thảo, dụng tâm tìm, cũng có thể tìm được. Nhưng ngàn năm Từ Tâm Thảo, quả thực là có thể ngộ nhưng không thể cầu đồ vật, lật khắp U Âm Cốc, cũng rất khó tìm ra một gốc tới.

Diêm Tu Hào ánh mắt có chút quét qua, từ tốn nói: "Các người tính một chút, đạt được thấp hơn năm mươi điểm, chính mình đứng ở một bên đi. Lần này trại huấn luyện, không có chuyện của các người."

Nhất thời, có mười mấy cái võ giả ù rù, thành thành thật thật đứng ở một bên đi.

Lần này trại huấn luyện, không có chuyện của bọn hắn.

Giữa sân, còn thừa lại hơn năm mươi người.

Lệ Trọng nhìn một chút, Lệ Lực cùng Lệ Phong hai người, thế mà cũng ở trong đó. Hiển nhiên, hai người này, lần này cùng đi săn bên trong, thu hoạch không ít Từ Tâm Thảo.

Lúc này.

Phương gia một vị trưởng lão nhìn thấy Lệ Trọng không nhúc nhích, quát: "Lệ Trọng, người còn đứng đó làm gì? Còn không mau mau đứng ra qua một bên!"

Lệ Trọng liếc mắt cái này trưởng lão một chút, thần nhiên nói: "Ta tại sao muốn đứng ra qua một bên?"

Phương gia trưởng lão cười lạnh nói: "Xem bọc đồ của người, khô quắt khô quắt, chỉ sợ mười cái Từ Tâm Thảo đều không đủ. Ngần ấy thu hoạch, người còn không biết xấu hổ đứng ở chỗ này?"

Lệ Trọng cười ha ha một tiếng, nói rằng: "Lão gia hỏa, người thật sự là hồ đồ rồi. Thành tích bao nhiêu, cũng không phải là theo Từ Tâm Thảo bao nhiêu đến tính toán. Ta Từ Tâm Thảo, đều là cao niên phần, một gốc trụ đỉnh người khác mười cây, ta đứng ở chỗ này có vấn đề gì?"

Phương gia trưởng lão cười lạnh một tiếng, hần hướng phía Diêm Tu Hào thi lễ một cái, nói rằng: "Sứ giả, Lệ Trọng người này, rõ ràng thu hoạch không đủ năm mươi điểm, nhưng lại không rời đi, rõ ràng là cố tình gây sự. Xin sứ giả đập chết hắn."

Diêm Tu Hào ánh mắt, lạnh lùng hướng phía Lệ Trọng nhìn lại.

Cho tới nay, Diêm Tu Hào đối thiên tài, đều là phản cảm. Lệ Trọng là thiên tài, cho nên, Diêm Tu Hào đối với Lệ Trọng, cũng là thấy ngứa mắt, hận không thể hần chết tại U Âm Cốc.

Diêm Tu Hào nhìn xem Lệ Trọng, hờ hững nói rằng: "Lệ Trọng, người bây giờ đi ra qua một bên, còn kịp. Nếu không, cũng đừng trách bản sứ giả không khách khí."

Lệ Trọng thần sắc bình tĩnh, nói rằng: "Ta được phân, cao hơn năm mươi điểm."

"Ha ha, ta không tin."

"Xem bọc đồ của hắn, khô quắt không có gì, không có khả năng có năm mươi điểm."

"Ngần ấy thu hoạch, còn không biết xấu hổ đứng ở chỗ này, ta cũng là phục."

Chung quanh võ giả, đang nhỏ giọng bàn luận lấy.

Diêm Tu Hào thật sâu nhìn Lệ Trọng một chút, nói rằng: "Ta tự tin tưởng người một lần. Qua một trận, ta hội (sẽ) tỉnh tể kiểm tra thu hoạch của người, nếu như người không đủ năm mươi điểm, tự gánh lấy hậu quả."

Phương gia trưởng lão có chút không cam tâm, nói rằng: "Sứ giả, Lệ Trọng người này, rõ ràng đang nói láo!"

Diêm Tu Hào khoát tay chặn lại, lạnh lùng nói rằng: "Bản sứ già từ có chừng mực."

Phượng gia trưởng lão không dám nhiều lời, lui qua một bên.

Mặc dù, Diêm Tu Hào niên kỷ, so với hắn không lớn lắm. Nhưng Diêm Tu Hào là Địa Cực cảnh võ giả, mà hắn chỉ là một người cực cảnh võ giả, chênh lệch đến quá xa.

Cường giả vì tôn, Diêm Tu Hào lời nói ra, hắn không dám không nghe.

Diêm Tu Hào lúc này, trong lòng rất là khó chịu.

Bất quá, hắn lại không thoải mái, cũng không thể một chương đánh chết Lệ Trọng.

Nếu như là võ giả bình thường, Diêm Tu Hào đánh chết, cũng không có việc lớn gì. Nhưng Lệ Trọng cũng không phải là võ giả bình thường, mà là một cái bốn ngày tư chất thiên tài! Loại thiên tài này, sớm muộn sẽ khiến chủ thành chú ý. Nếu như hắn đem Lệ Trọng đã thương đánh chết, tin tức truyền đến chủ thành đi, hắn cũng sẽ không tốt hơn.

Diêm Tu Hào ánh mắt, từ đám võ giả trên thân đảo qua, nói rằng: "Đạt được thấp hơn một trăm điểm, chính mình đi tới một bên đi!"

Lời vừa nói ra, lại có hơn hai mươi võ giả ly khai. Lệ Phong Lệ Lực hai người, đạt được đều thấp hơn một trăm điểm, chỉ có thể ủ rũ cúi đầu ly khai.

Còn lại võ giả, chỉ có hai mươi bảy người.

Lệ Trọng y nguyên không nhúc nhích.

"Thiếu tộc trưởng!"

Lệ Thanh Tùng thần sắc lo lắng, thấp hô một tiếng. Tại Lệ Thanh Tùng tưởng tượng bên trong, Lệ Trọng có Lệ Tiêm Tiêm ba người hỗ trợ, cầm xuống năm mươi điểm là không có vấn đề. Nhưng cầm xuống một trăm điểm, tựa rất không có khả năng. Cho nên, Lệ Thanh Tùng nhắc nhở Lệ Trọng, để Lệ Trọng ly khai.

Lệ Trọng không nhúc nhích, cười ha ha nói: "Yên tâm đi. Ta đạt được, tuyệt đối cao hơn một trăm điểm. Lần này cùng đi săn hạ đẳng nhất, ta là quyết định được."

Lệ Thanh Tùng mắt tối sầm lại.

Lúc này, người còn cuồng vọng như vậy, còn dám khẩu xuất cuồng ngôn?

Thật sự là một cái không tìm không phổi người, cuồng vọng tự đại đến cực điểm người!

Diêm Tu Hào thần sắc hồ hững, chỉ là ánh mắt trở nên càng ngày càng băng lãnh. Có kinh nghiệm võ giả, đã nhìn ra, Diêm Tu Hào đã âm thầm nổi giận, trên thân bốc lên một tia sát cơ.

Đám võ giả nhìn xem Lệ Trọng, lại nhìn xem Diêm Tu Hào thần sắc, trong lòng đều là âm thầm hưng phấn. Lệ Trọng lần này, vậy mà tại sứ giả trước mặt nói dối, khẩu xuất cuồng ngôn, đây thật là chính mình muốn chết!

Từ Vô Song nhìn xem Lệ Trọng, thấp giọng nói rằng: "Lệ Trọng a Lệ Trọng, người nhất định phải chết!"

Lệ Phong Lệ Lực hai người, lúc này cũng nhìn xem Lệ Trọng, trong lòng hai người không hận mà cùng cười lạnh: "Lệ Trọng, lần này người nhất định phải chết! Ai cũng không cứu được người!"

Bóng người lóe lên.

Lệ Thanh Tùng bước nhanh đến phía trước, muốn đem Lệ Trọng kéo trở về. Lệ Trọng chính là Lệ Nhược Vân chi tử, chính là Lệ gia thiếu tộc trưởng, hắn không thể trơ mắt nhìn Lệ Trọng bị đánh chết.

Lúc này, vẫn luôn nhắm mắt tĩnh tu nhị trưởng lão Lệ Đông Chân lách mình mà ra, ngăn cản Lệ Thanh Tùng, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Tứ trưởng lão, sứ giả chính đang làm việc, đừng đi quấy nhiễu."

Lệ Thanh Tùng cau mày nói: "Nhị trưởng lão, người đây là ý gì?"

Lệ Đông Chân cười ha ha, nói rằng: "Tứ trưởng lão, người vẫn chưa rõ sao? Lệ Trọng đã tội sứ giả, hắn đã xong đời. Người đi lên cũng vô ích, ngược lại sẽ đắc tội sứ giả."

Lệ Thanh Tùng thần sắc trầm xuống, nghĩ muốn đẩy ra Lệ Đông Chân. Nhưng Lệ Đông Chân tu vi, so với hắn còn cao thâm hơn, căn bản là không có cách đẩy đến động.

Hai người giằng co thời điểm.

Diêm Tu Hào lên tiếng.

Ánh mắt của hắn, rơi xuống Lệ Trọng trên thân, lạnh lùng nói: "Lệ Trọng, đem trong cái bọc của ngươi mặt Từ Tâm Thảo xuất ra, ta muốn nhìn thu hoạch của ngươi."

Nhất thời.

Tất cả võ giả, đều nhìn có chút há hê nhìn xem Lệ Trọng.

Lệ Đồng Chân khoe miệng, lộ ra mỉm cười.

Lệ Phong Lệ Lực, trên mặt tất cả đều là vẻ cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Sợ các ngươi bị đả kích

Lệ Trọng trầm mặc một chút.

Phương gia trưởng lão quát: "Lệ Trọng, sứ giả có chuyện, còn không mau mau lấy ra!"

Từ gia trưởng lão lúc này, cũng nghiêm nghị quát: "Lệ Trọng, nhanh đưa trong cái bọc đồ vật lấy ra!"

Lệ Trọng ngửa mặt lên trời thờ dài, nói rằng: "Thôi thôi. Vốn là, ta là muốn đến lấy sau cùng đi ra, miễn cho đả kích các ngươi. Đã sứ giả muốn nhìn, vậy ta hiện tại tựu lấy ra đi."

Đám võ giả nhao nhao cười lạnh.

Lệ Trọng một cái tay ngả vào phía sau trong cái bọc, lục lọi một chút, xuất ra một gốc Từ Tâm Thảo tới.

Phương gia trưởng lão nhìn thoáng qua, khinh thường nói: "Đây là một gốc ba trăm năm Từ Tâm Thảo, chỉ được bốn phần. Cái này gốc Từ Tâm Thảo, chỉ sợ là ngươi bao khóa bên trong, lớn nhất một gốc đi?"

Lệ Trọng nhìn Phương gia trưởng lão một chút, nói rằng: "Lão gia hòa, ngươi ánh mắt thật là không được. Cái này gốc Từ Tâm Thảo, chỉ là ta trong bao, nhỏ nhất một gốc."

Phương gia trưởng lão cười lạnh một tiếng, nói rằng: "Ít nói lời vô ích, mau mau đem trong bao Từ Tâm Thảo xuất ra! Ngươi trong bao Từ Tâm Thảo, sẽ không vượt qua mười cây, nếu như không có năm trăm năm Từ Tâm Thảo, ngươi liền chết chắc."

Lệ Trọng cười ha ha, nói rằng: "Lão gia hòa, ngươi hội (sẽ) rất thất vọng."

Bàn tay tìm tòi, lại lấy ra một gốc.

Đám võ giả nhãn lực, đều phi thường tốt. Xa xa xem xét phía dưới, lập tức nhìn ra, Lệ Trọng trong tay cái này gốc Từ Tâm Thảo, có năm trăm năm linh!

Đám võ giả rối loạn tung bùng.

"Lại là năm trăm năm Từ Tâm Thảo!"

"Lệ Trọng gia hòa này, thật sự là đi**** vận."

"Năm trăm năm Từ Tâm Thảo, đều lấy ra. Gia hòa này điểm số, đã có hai mươi điểm. Tiếp đó, hắn không có cao niên phần Từ Tâm Thảo đi?"

Trong đám người.

Phương gia trưởng lão cùng Tử gia trưởng lão, đều có chút ngoài ý muốn. Năm trăm năm Tử Tâm Thảo, bình thường đều giấu ở quái thú hoạt động địa phương, chỉ có Nhân Cực lực trọng hậu kỳ võ giả, mới dám đi ngắt lấy. Nghĩ không ra, Lệ Trọng người này vô cùng ngừ trọng võ giả, thế mà cũng có loại này cao niên phần Tử Tâm Thảo.

Diêm Tu Hào cũng cảm giác được có chút ngoài ý muốn, hần từ tốn nói: "Tiếp tục."

Lệ Trọng cười ha ha, xuất ra cái thứ ba Tử Tâm Thảo.

Căn này Tử Tâm Thảo lấy ra, toàn trường võ giả nhất thời lấy làm kinh hãi.

"Ta không nhìn lầm a? Đây là sáu trăm năm Tử Tâm Thảo!"

"Thảo trường sáu tấc có thừa, đúng là sáu trăm năm Tử Tâm Thảo!"

"Sáu trăm năm Tử Tâm Thảo, là phi thường khó tìm đến. Lệ Trọng từ nơi nào có được a?"

Trong đám người.

Lệ Thanh Tùng nhìn xem Lệ Trọng trong tay Tử Tâm Thảo, trên mặt một trận vui vẻ. Hiện tại, Lệ Trọng đã xuất ra ba cây Tử Tâm Thảo, điểm số đã đạt tới năm mươi hai phân, loại này thành tích đã không tệ. Coi như Lệ Trọng điểm số, không đạt được một trăm điểm, cũng sẽ không có nguy hiểm tính mạng.

Lệ Trọng cười ha ha một tiếng, nói rằng: "Ta biết, có rất nhiều mắt chó coi thường người khác gia hỏa, thấy được cái này gốc Tử Tâm Thảo, trong lòng rất thất vọng. Hắc hắc hắc hắc. . ."

Lệ Trọng cố ý nhìn Phương gia hai cái trưởng lão một chút.

Phương gia hai cái trưởng lão tức giận đến lồng ngực đập trùng.

Lệ Trọng đây là âm thầm nhắc bọn hần mắt chó coi thường người khác a.

Cái này để bọn hần lừa giận hừng hực.

Nhưng lúc này, bọn hần còn không thể nhảy ra phản bác, nếu như bọn hần nhảy ra, chẳng phải là nói, bọn hần tự là Lệ Trọng theo như lời mắt chó coi thường người khác gia hỏa?

Lệ Trọng ung dung nói rằng: "Trùng lớn mắt chó của các người, ta chỗ này, còn có càng người có tuổi hơn phần Tử Tâm Thảo."

Câu nói này nói ra, chung quanh võ giả nộ khí trùng thiên.

Lệ Trọng đây rõ ràng đang mắng bọn hần a.

Lệ Trọng bàn tay duỗi ra, lần nữa xuất ra một cây Tử Tâm Thảo.

Căn này Tử Tâm Thảo vừa xuất ra, đám võ giả đều trùng lớn mắt.

Tự nhiên Diêm Tu Hào, đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cỏ này, rỗng rã có dài bảy tấc, nhánh cỏ tím nhạt, trong lúc mơ hồ tản ra thanh u hương thơm. Đây rõ ràng là một cây bảy trăm năm Tử Tâm Thảo a! Vén vén cái này gốc Tử Tâm Thảo, liền có thể thu hoạch được sáu mươi bốn phân ra!

"Bảy trăm năm Tử Tâm Thảo!"

"Ông trời a, cái này một gốc Tử Tâm Thảo, liền có thể thu hoạch được sáu mươi bốn phân ra! Thêm tiến về phía trước ba cây, Lệ Trọng lấy được điểm số, đã vượt qua một trăm điểm, đạt đến một trăm mười sáu phân!"

"Gia hỏa này tu vi không cao, thế mà thu được một gốc bảy trăm năm phần Tử Tâm Thảo. Nếu như trong tay hần còn có, lần này cùng đi săn hạng nhất, chỉ sợ là hần!"

"Ha ha, Lệ Trọng không có khả năng đạt được hạng nhất. Hiện tại, Phương gia Phương Ma Y, Tử gia Tử Vô Song, còn có Lệ gia Lệ Triều Dương, ba người này là có khả năng nhất đạt được đệ nhất."

Phương gia bên trong.

Phương Ma Y nhìn xem căn này Tử Tâm Thảo, chân mày cau lại. Lần này cùng đi săn, hần rất có lòng tin đề xuống Lệ Triều Dương bọn người, đoạt được danh hiệu đệ nhất. Nhưng Lệ Trọng trong tay, lại có bảy trăm năm phần Tử Tâm Thảo, cái này khiến hần rất là bất an. Nếu như Lệ Trọng tiếp tục xuất ra mấy cây bảy trăm năm Tử Tâm Thảo, hần tự không cách nào đoạt được đệ nhất!

Từ gia bên trong.

Từ Vô Song một trận bất an. Lần này cùng đi săn, tại mấy cái Từ gia đệ tử trợ giúp phía dưới, nàng thu hoạch cực lớn, tràn đầy tự tin, thế phải cướp đoạt hạng nhất. Tại dự liệu của nàng bên trong, nàng đối thủ cạnh tranh, chỉ có hai cái, một cái là Phương Ma Y, một cái là Lê Triều Dương. Nhưng bây giờ, đột nhiên toát ra một cái Lê Trọng!

Lê Trọng tùy tiện, liền lấy ra một cây bảy trăm năm phần Tử Tâm Thảo, cái này quá tà môn. Xem Lê Trọng phía sau bao khóa, còn có tận mấy cái. Nếu như bên trong, còn có mấy cây bảy trăm năm Tử Tâm Thảo, nàng tự không cách nào đạt được hạng nhất.

Lê Trọng cười ha ha, nói rằng: "Thế nào, đều xem tròn mắt đi. Ta biết, một ít người, còn muốn lấy mình có thể đoạt được danh hiệu đệ nhất. Ta chỗ này nói cho người, hạng nhất, ta Lê Trọng quyết định được."

Từ Vô Song nhìn không được, mắng: "Một cái cuồng vọng chi đồ, cũng nghĩ cầm đệ nhất!"

Lê Trọng liếc mắt nhìn nàng, từ tốn nói: "Tướng mạo còn không có trở ngại, bắt quá ánh mắt nha, tự kém xa. Ánh mắt kém như vậy, coi như đưa cho ta làm nha hoàn, ta đều muốn suy tính một chút."

Từ Vô Song khí đến gương mặt đỏ bừng.

Từ gia võ giả nhao nhao lên tiếng quát lớn.

Lê Trọng cũng không phản bác, bàn tay của hắn, lại một lần nữa vươn vào trong cái bọc.

Từ Vô Song cái nha đầu này, cần muốn đá kích đá kích mới được. Mà tốt nhất đá kích phương thức, tự là xuất ra vài cọng cao niên phần Tử Tâm Thảo, trực tiếp để nàng mất tròn.

Lê Trọng bàn tay duỗi ra vừa thu lại, trong tay thêm ra ba cây Tử Tâm Thảo.

Trong chốc lát, toàn trường yên tĩnh.

Mọi người gât gao trừng mắt Lê Trọng trong tay Tử Tâm Thảo.

Cái này ba cây Tử Tâm Thảo, mỗi một gốc đều có dài khoảng tám tấc, dù cho cách thật xa, y nguyên có thể ngửi được trận trận mùi thơm ngát. Đây là tám trăm năm phần Tử Tâm Thảo!

"Trời ạ."

Tất cả võ giả, đều sợ hãi thán phục lấy.

Bọn hắn không biết nói cái gì cho phải.

Từ Vô Song nhìn xem cái này ba cây Tử Tâm Thảo, tròn mắt hốc mồm, ừ ừ.

Phương Ma Y lúc này, cũng là tròn mắt hốc mồm.

Tự nhiên Lê gia thanh niên bối bên trong, thực lực cường đại nhất Lê Triều Dương, cũng là tròn mắt hốc mồm.

Lúc này, trong lòng bọn họ, không hận mà cùng nhớ lại Lê Trọng lời nói: "Vốn là, ta là muốn đến lấy sau cùng đi ra, miễn cho đá kích các người. . ."

Lê Trọng nói câu nói này thời điểm, bọn hắn căn bản không tin tưởng.

Nhưng bây giờ, bọn hắn tin.

Bọn hắn bị thật sâu đá kích.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Diêm Tu Hào giao hảo

Lệ Trọng xuất ra ba cây tám trăm năm Từ Tâm Thảo về sau, lần này hạng nhất đã đã mất đi hồi hộp, đám võ giả có thể tranh thủ, chỉ có thể là hạng hai đến hạng mười.

Cuối cùng, Phương Ma Y cướp đoạt hạng hai, Lệ Trọng Dương đạt được hạng ba. Mà Từ Vô Song, mặc dù tu luyện thấp nhất, nhưng năng có hơn mười đệ tử trợ giúp, thu hoạch được hạng tư.

Lệ gia có năm tên đệ tử tiến vào mười vị trí đầu, Từ gia có bốn người. Mà Phương gia thăm nhất, chỉ có Phương Ma Y một người tiến vào, toàn cả gia tộc người đều ủ rũ cúi đầu.

Diêm Tu Hào xuất ra mười khối da thú, giao cho Lệ Trọng bốn người, nói rằng: "Đây là thân phận bằng chứng. Trong vòng nửa tháng, đến Lục Quế chủ thành đi đưa tin, quá hạn người, tự gánh lấy hậu quả."

Diêm Tu Hào thần sắc do dự một chút. Đối với Lệ Trọng, Diêm Tu Hào một phương diện, là ghen tỵ với, thấy ngứa mắt. Một phương diện khác, hắn lại ân ân cảm giác được Lệ Trọng hội (sẽ) một tiếng hét lên làm kinh người, muốn giao hảo một chút Lệ Trọng.

Do dự một chút về sau, Diêm Tu Hào cuối cùng vẫn quyết định, giao hảo một chút Lệ Trọng.

Diêm Tu Hào vỗ vỗ Lệ Trọng đầu vai.

Lệ Trọng nao nao. Hắn mặt ngoài cuồng vọng vô cùng, nhưng trên thực tế nhưng là tâm tư ti mỉ người, hắn đã sớm cảm giác được, Diêm Tu Hào đối với mình ôm lấy ác ý.

Người này, đem chính mình kêu lên một bên, muốn làm gì?

Hai người đi ra một bên.

Diêm Tu Hào khen: "Lệ Trọng, người rất không tệ. Ta rất xem trọng người."

Câu nói này vừa ra, Lệ Trọng lập tức biết, cái này Diêm Tu Hào, hiển nhiên là hướng mình lấy lòng. Một cái Địa Cực cảnh võ giả, hướng một cái Nhân Cực cảnh võ giả lấy lòng, nguyên nhân chỉ có một cái, hắn là thiên tài!

Thiên tài vô luận đi đến nơi nào, người khác đều coi trọng mấy phần.

Lệ Trọng cười ha ha, nói rằng: "Diêm huynh người cũng không tệ."

Diêm Tu Hào trên mặt tươi cười, chậm rãi nói rằng: "Lệ Trọng, người là tứ phẩm tư chất, theo lý mà nói, tứ phẩm tư chất người, có thể trực tiếp gia nhập vào tông môn. Nhưng hai mươi năm qua, Tinh Thú lần lượt trùng kích phương viên vạn dặm, tông môn tình thế càng ngày càng nghiêm trọng. Tông môn hiện tại, đã luống cuống tay chân, phân phó đều đại chủ thành, tự nghĩ biện pháp ngăn cản Tinh Thú."

Lục Quế chủ thành tự là dưới loại tình huống này, mở trại huấn luyện, bồi dưỡng tinh anh cường giả chống cự Tinh Thú. Kể từ đó, coi như là tứ phẩm tư chất thiên tài, cũng vô pháp trực tiếp gia nhập vào tông môn. Chỉ có ở trong trại huấn luyện, biểu hiện xuất sắc người, mới có thể gia nhập tông môn."

Lệ Trọng giật mình.

Khó trách, hắn rõ ràng có tứ phẩm tư chất, thế mà không người đến thu hắn nhập tông môn, nguyên lai tông môn đều loạn thành một đồng.

Sau đó, Diêm Tu Hào nói một lần trại huấn luyện.

Võ giả tiến vào trong trại huấn luyện, một phương diện có thể thu hoạch được không sai tài nguyên tu luyện, tỉ như cao hơn một cấp chiến kỹ, công pháp, còn có vũ khí, thiên tài địa bảo. Nhưng một phương diện khác, trại huấn luyện lại là một cái cực kỳ địa phương nguy hiểm, lúc nào cũng có thể cùng Tinh Thú chiến đấu, lúc nào cũng có thể bị Tinh Thú giết chết.

Lục Quế thành có Đông Nam Tây Bắc bốn cái trại huấn luyện, mỗi cái trại huấn luyện có một ngàn năm trăm người, tổng cộng sáu ngàn người. Muốn muốn tiến vào tông môn, liền muốn từ sáu ngàn người bên trong trở hết tài năng. . .

Lệ Trọng nghe, âm thầm kinh hãi.

Có thể tiến vào trại huấn luyện, tư chất đều là không tệ, lại hoặc là đạt được cơ duyên người. Muốn từ 6,000 người bên trong trở hết tài năng, cái này độ khó không nhỏ.

Lệ Trọng nói rằng: "Có hay không biện pháp, có thể nhanh chóng gia nhập tông môn?"

Diêm Tu Hào cười ha ha, nói rằng: "Tự nhiên là có. Nếu như người có thể trong vòng một năm, chém giết năm mươi đầu Tinh Thú, như vậy người liền có thể trực tiếp gia nhập tông môn. Lại như, tại ba mươi lăm tuổi trước đó, tấn thăng đến Nhân Cực cửu trọng đỉnh phong, cũng có thể trực tiếp gia nhập tông môn, thành làm một cái ngoại môn đệ tử. Nếu như tại hai mươi lăm tuổi trước đó, tấn thăng đến Nhân Cực cửu trọng đỉnh phong, liền có thể trực

tiếp trở thành tông môn nội môn đệ tử."

Lệ Trọng hai mắt tỏa sáng.

Lúc này, Diêm Tu Hào tiếp tục nói: "Nếu như có thể tại mười tám tuổi trước đó, tấn thăng đến Nhân Cực cửu trọng đỉnh phong, có thể trực tiếp gia nhập tông môn, thành vì chân truyền đệ tử. Lệ Trọng, ngươi vẫn chưa tới mười ba tuổi, vẫn là có hi vọng thành vì chân truyền đệ tử."

Diêm Tu Hào đây là âm thầm vỗ một cái Lệ Trọng nịnh bợ. Dù sao, trong lòng của hắn, là không tin Lệ Trọng có thể tại mười tám tuổi trước đó, tấn thăng đến Nhân Cực cửu trọng đỉnh phong.

Lệ Trọng trong mắt tinh lóng lánh.

Hắn khẽ gật đầu nói rằng: "Rất tốt. Ta một nhất định phải trở thành chân truyền đệ tử."

Lệ Trọng lòng tin tràn đầy.

Diêm Tu Hào cười cười, nói rằng: "Vây ta tựu rửa mắt mà đợi. Đúng, trại huấn luyện võ giả, chia làm phổ thông đệ tử, cao cấp đệ tử cùng đệ tử tinh anh. Ngươi là cùng đi sẵn hạng nhất, bởi vậy ngươi vừa mở bắt đầu, tựu là cao cấp đệ tử. Bất quá, ngươi phải cẩn thận, ngươi cao cấp đệ tử thân phận, thời hạn có hiệu lực là sáu tháng. Sáu tháng về sau, phổ thông đệ tử có thể khiêu chiến ngươi, nếu như khiêu chiến thành công, ngươi cao cấp đệ tử thân phận, tựu là của người khác. . ."

Lệ Trọng sững sờ, nói rằng: "Xem ra, trong trại huấn luyện cạnh tranh, cũng là rất kịch liệt a."

Diêm Tu Hào gật gật đầu, nói rằng: "Đúng vậy."

Lệ Trọng phát phát tay, nói rằng: "Cạnh tranh càng kịch liệt càng tốt! Mỗi ngày có đỡ đánh, đây là chuyện tốt. Ai khiêu chiến ta, ta sẽ đem hắn đánh ngã, đánh cho gần chết."

Diêm Tu Hào không còn gì để nói.

Cái này Lệ Trọng, thật sự là quá tự tin.

Trại huấn luyện, cũng không phải chỗ bình thường. Có thể tiến vào trại huấn luyện võ giả, tu vi thấp nhất người, đều là Nhân Cực lục trọng. Một chút phổ thông đệ tử, tu vi thậm chí đạt đến Nhân Cực thất trọng.

Lệ Trọng mặc dù là một thiên tài, nhưng tu vi chỉ có ngũ trọng, căn bản là không có cách ứng phó Nhân Cực thất trọng võ giả khiêu chiến a.

"Gia hỏa này, thực tình cuồng vọng. Loại tính cách này, tiến vào trong trại huấn luyện, tuyệt đối phải đại chịu đau khổ. Xem ra, ta lần này giao hảo, là vô dụng."

Diêm Tu Hào không có hứng thú, hướng Lệ Trọng gật gật đầu, lại cùng mộ nữ chào hỏi một tiếng, hai người nhanh chóng nhanh rời đi.

Nhìn thấy hai vị sử giả ly khai, ba đại võ đạo gia tộc trưởng lão, riêng phần mình dẫn đầu đệ tử trở về.

Ba ngày sau đó.

Vân Thiên thành.

Lệ Trọng ngồi xếp bằng, đem cái cuối cùng Hương Tâm quả nuốt vào.

Tanh hôi tạp chất, từ mặt ngoài thân thể chảy ra.

Sau ba canh giờ.

"Hô!"

Lệ Trọng thở ra một hơi thật dài, mở mắt ra.

Kiểm tra một chút thân thể, Lệ Trọng cười ha ha một tiếng, nói rằng: "Hương Tâm quả thật là đồ tốt. Ngán ngủ ba ngày, lại để cho ta tăng lên một tiểu giai, quả tốt rồi!"

Lệ Trọng tu vi hiện tại, là Nhân Cực ngũ trọng hậu kỳ.

Luyện Thể quyết thật sự là một cái thần kỳ công pháp, càng là tu luyện, Lệ Trọng tựu càng cảm giác được nó kỳ diệu. Lần này tăng lên, mặc dù là một tiểu giai, nhưng chân khí trong cơ thể, lại hùng hồn không ít. Mà Lệ Trọng lực lượng, cũng tăng lên một đoạn. Lệ Trọng đoán chừng, hắn nhục thân lực lượng tăng thêm chân khí lực lượng, đầm ra một quyền phía dưới, chỉ ít cũng có nặng hai vạn cân.

Nặng hai vạn cân, đây là khái niệm gì? Nhân Cực thất trọng võ giả, đầm ra một quyền lực lượng, cũng là hai vạn đến ba vạn cân. Nói cách khác, Lệ

Trọng lực lượng bây giờ, đồng thời không so với người vô cùng thất trọng võ giả yếu bao nhiêu.

Lệ Trọng thanh tẩy một phen, hướng phía gia tộc Tàng Thư Lâu mà đi.

Hắn muốn lựa chọn hai môn Bạch cấp thượng phẩm chiến kỹ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Làm một cái hợp cách nha hoàn

Lệ Trọng rờn rã nhìn một ngày.

Rốt cục, chọn lựa hai môn Bạch cấp thượng phẩm chiến kỹ.

Đệ nhất môn là Phong Vân Thủ.

Phong Vân Thủ, đồng dạng là một môn cự ly xa khổng chế sức mạnh chiến kỹ. Đây chiến kỹ tu luyện tới đại thành chi cảnh, trong khi xuất thủ gió nổi mây phun, có đại uy lực, cho nên gọi Phong Vân Thủ.

Nhất diệu chính là, Phong Vân Thủ đứng lúc là Vô Hình Thủ tiến giai công pháp. Vô Hình Thủ tu luyện tới viên mãn về sau, lại tu luyện Phong Vân Thủ, có thể làm ít công to, một ngày ngàn dặm.

Lệ Trọng lựa chọn thứ hai môn chiến kỹ, là một môn thân pháp, tên là Phù Quang Lược Ảnh. Phù Quang Lược Ảnh tu luyện tới viên mãn, có thể đạp nước mà đi, giống như một đạo cái bóng, tốc độ cực nhanh.

Môn này thân pháp, cũng không phải là Trục Nhật Bộ tiến giai công pháp, nhưng Lệ Trọng có Trục Nhật Bộ cơ sở, lại có lực lượng cường hãn, tu luyện cũng không khó khăn.

Lệ Trọng trở về tu luyện tràng, bắt đầu tu luyện.

Phong Vân Thủ, vốn chính là lấy Vô Hình Thủ làm cơ sở. Bởi vậy, Lệ Trọng tu luyện, tốc độ quả thực là một ngày ngàn dặm, mỗi thời mỗi khắc đều tiến bộ.

Hai ngày sau, Lệ Trọng đem Phong Vân Thủ tu luyện tới đại thành chi cảnh.

Đạt đến đại thành về sau, nghĩ tiến thêm một bước, tu luyện tới viên mãn chi cảnh, cái này tự cần thời gian. Lệ Trọng buông xuống Phong Vân Thủ, bắt đầu tu luyện Phù Quang Lược Ảnh.

Sau năm ngày, Phù Quang Lược Ảnh cũng đạt đến đại thành.

Chỉ dùng bảy ngày thời gian, liền đem hai môn Bạch cấp thượng phẩm chiến kỹ, tu luyện tới đại thành chi cảnh. Loại chuyện này nói ra, tuyệt đối sẽ rung động toàn bộ Vân Thiên thành.

Trở về Vân Thiên thành, rờn rã mười ngày.

Cũng nên tiến về Lục Quế thành.

Lệ Trọng đi ra tu luyện tràng, Phương Thính Ngư sấp sấp đi tới.

"Ừm?"

Lệ Trọng trừng mắt nàng.

Phương Thính Ngư rất gấp gáp, cuối cùng, nàng lấy dũng khí, nói rằng: "Thiếu tộc trưởng, ta nghĩ đi theo người Lục Quế thành."

Phương Thính Ngư bản thân, là rất không nguyện ý đi theo Lệ Trọng. Đi theo Lệ Trọng, ý vị này, nàng mỗi ngày đều muốn phục thị Lệ Trọng, thậm chí muốn cho Lệ Trọng làm âm giương, đây thật là khó mà tiếp nhận sự tình.

Nhưng người của Phương gia, lại cho nàng truyền đến tin tức, để nàng đi theo Lệ Trọng đi Lục Quế thành.

Gia tộc mệnh lệnh, Phương Thính Ngư không thể không nghe, chỉ có thể kiên trì tìm Lệ Trọng.

Lệ Trọng nhìn sang Phương Thính Ngư, nói rằng: "Ngươi tu vi hiện tại, là Nhân Cực tam trọng sơ kỳ a?"

Phương Thính Ngư ưỡn ngực, gật gật đầu.

Nàng năm nay, cũng chỉ có mười bốn tuổi. Mười bốn tuổi tựu tu luyện tới Nhân Cực tam trọng sơ kỳ, loại này tốc độ tu luyện, đã là nhanh vô cùng, đáng giá tự hào.

Bất quá, muốn từ Nhân Cực tam trọng tu luyện tới Nhân Cực tứ trọng, độ khó tựu phi thường lớn. Không thời gian mấy năm, căn bản không có khả năng tiến giai đến Nhân Cực tứ trọng.

Lệ Trọng nhìn nàng một cái, nói rằng: "Đều mười bốn tuổi, mới tu luyện đến Nhân Cực tam trọng sơ kỳ, tư chất thật sự là kém a. Tư chất kém như vậy, đem ngươi đưa đến bên người, sẽ cho ta mất mặt. . ."

Phương Thính Ngư khuôn mặt nhỏ đỏ bừng.

Đây là tức giận đi ra.

Nàng trông mong đứng lên đi, muốn làm nha hoàn, cái này đã rất đau đớn tự tôn. Không nghĩ tới Lệ Trọng người này, lại còn nói chính mình đi theo nàng hội (sẽ) mất mặt, cái này khiến Phương Thính Ngư lửa giận hừng hực, khó mà chịu đựng.

Bất quá.

Nàng lại giận, cũng không thể phát tác.

Tên trước mắt này, nổi danh tâm ngoan thủ lạt, cuồng vọng tự đại, chính mình đắc tội hắn, trời mới biết lại nhận dạng gì trừng phạt. . .

Nhẫn, nhất định phải nhịn xuống!

Phương Thính Ngư cắn răng, cúi đầu.

Lệ Trọng lúc này, lại chậm rãi nói: "Bất quá. Ngươi chỉ là một cái làm ấm giường nha hoàn, Nhân Cực tam trọng làm ấm giường nha hoàn, cũng miễn cưỡng không có trở ngại."

Lệ Trọng cảm ngộ đánh gãy chỉ, cảnh giới càng ngày càng cao, cảm giác cũng càng ngày càng linh mãnh. Hắn ần ần cảm giác được, Phương Thính Ngư thể chất, tựa hồ không giống bình thường, hắn muốn nhìn một chút đến cùng ra sao thể chất.

Phương Thính Ngư lúc này, một trận mừng rỡ.

Lệ Trọng ý tứ, nàng đã hiểu, đây là đồng ý nàng đi theo đi a.

Phương Thính Ngư kém chút vui mừng hô ra tiếng.

Rất nhanh, nàng lại lấy lại tinh thần.

Lấy thân phận của nàng, làm Lệ Trọng nha hoàn, đây rõ ràng là vũ nhục. Chừng nào thì bắt đầu, nàng thế mà hớn hờ tiếp nhận cái thân phận này rồi? Cái này là chuyện gì xảy ra?

Phương Thính Ngư mê mông.

Lệ Trọng cười ha ha, nhéo một cái tiểu cô nương khuôn mặt, ung dung nói rằng: "Ngươi vẫn chưa rõ sao? Ngươi đi vào trên đời, chính là muốn cho ta làm nha hoàn."

Phương Thính Ngư lắc đầu liên tục.

Lệ Trọng tay áo lắc một cái, giạt mình từ trụ vật giới chỉ bên trong, lấy ra mấy bình rèn luyện thân thể dược dịch, ném cho Phương Thính Ngư, nói rằng: "Ngươi chút tu vi ấy, thật sự là làm mất mặt ta. Cái này mấy bình tôi thể dược dịch, ngươi cầm lấy đi dùng, sớm một chút đem tu vi tăng lên đi lên, làm một cái hợp cách nha hoàn, ưu tú nha hoàn, cường đại nha hoàn."

Phương Thính Ngư nhìn xem trên tay dược dịch, con mắt đều sáng lên, Lệ Trọng nói cái gì, nàng đều nghe không nổi nữa.

Nàng liếc mắt liền nhìn ra đến, cái này mấy bình tôi thể dược dịch, đều là cực kỳ quý giá, rèn luyện hiệu quả nhất lưu. Phụ thân của nàng mặc dù là trưởng lão, nhưng cũng rất khó mua được.

Không nghĩ tới, Lệ Trọng tùy tiện tưng ném cho nàng bốn bình, đây quả thực là trên trời nện xuống đĩa bánh a.

Lệ Trọng người này, mặc dù cuồng vọng tự đại một điểm, mặc dù hung ác một điểm. Bất quá, đi theo hắn, hay là có chỗ tốt. Phương Thỉnh Ngự trong lòng một trận vui vẻ, đều quên Lệ Trọng bá đạo.

Đêm đó.

Lệ Nhược Vân đem Lệ Trọng tìm đi qua.

Lệ Nhược Vân đem mấy chục bình dược dịch kín đáo đưa cho Lệ Trọng, lại đem một thanh trường đao giao cho Lệ Trọng. Chuôi này trường đao, là Lệ Nhược Vân sai người chế tạo, nặng đến một trăm hai mươi bảy cân.

Lấy Lệ Trọng lực lượng, chuôi này đao y nguyên cảm thấy nhẹ. Nhưng so với trên tay thanh này, nhưng là tốt hơn nhiều.

Lệ Nhược Vân nhìn xem Lệ Trọng, trong mắt lóe lên vẻ vui mừng, nói rằng: "Nhi tử, trại huấn luyện chính là một cái cực kỳ tàn khốc địa phương, thường cách một đoạn thời gian, vừa muốn đi ra cùng Tinh Thú chém giết. Loại địa phương này, cường giả Như Vân, người nhất định phải cải biến một chút tính cách, nếu không, người gặp nhiều thua thiệt."

Lệ Trọng khoát khoát tay, tràn đầy tự tin nói: "Yên tâm đi. Ta tại Vân Thiên thành, có thể trấn áp cùng thế hệ, thậm chí trấn áp một đời trước. Đến trại huấn luyện, ta đồng dạng có thể trấn áp bọn hắn! Chỉ có bọn hắn sợ ta, không có ta sợ bọn họ."

Lệ Trọng nói nói ra miệng, lập tức biết chính mình phiền toái.

Quả nhiên.

Lệ Nhược Vân nhìn thấy Lệ Trọng bộ này cuồng vọng đáng vẻ, lập tức thao thao bất tuyệt răn dạy, nước bọt đều nhanh phun đến Lệ Trọng trên người.

Ngày thứ hai.

Lệ Nhược Vân tự mình dẫn đội, mang theo năm cái Lệ gia đệ tử, còn có Phương Thỉnh Ngự, một nhóm bảy người, ly khai Vân Thiên thành, hướng Lục Quế thành mà đi.

Đi đi trọng đi đi.

Lệ Nhược Vân một bên đi, một bên nói hướng Lệ Trọng bọn người, giảng giải trại huấn luyện quy củ.

Vân Thiên thành cùng Lục Quế thành ở giữa, có mảng lớn hoang vu khu vực, có không ít quái thú chiếm cứ. Có đôi khi, thậm chí sẽ xuất hiện Bán Tinh Thú, đây là có thể so với nửa bước Địa Cực cảnh tồn tại.

Cũng may, tại Lệ Nhược Vân dẫn dắt phía dưới, một đoàn người hữu kinh vô hiểm.

Đi ba ngày, bảy người xuyên qua hơn hai ngàn dặm khu vực nguy hiểm, rốt cục đi vào một tòa già nua mà to lớn thành trì.

Tòa thành trì này, tựa là Lục Quế thành.

Lục Quế thành, là phương viên mười tám ngàn dặm trung tâm, cũng là chung quanh hơn năm mươi tòa thành trì chủ thành.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Mười hai tuổi Cao cấp đệ tử

Lục Quế thành vùng phía nam trại huấn luyện.

Chấp sự đại sảnh, người đến người đi, hối hả, tốt không náo nhiệt.

Lệ Trọng vừa tiến vào đại sảnh, lập tức đưa tới mọi người chú ý. Đám võ giả đều nhìn xem Lệ Trọng, bọn hắn đều không rõ, như vậy một đứa bé, chạy đến tới nơi này làm gì?

Lệ Trọng bình tĩnh địa hành nhập, đem da thú cuốn giao cho một cái áo xám chấp sự, nói ra: "Ta đến đưa tin."

Áo xám chấp sự triển khai da thú, trong miệng nhin không được đọc lên âm thanh đến: "Lệ Trọng, mười hai tuổi, Tứ phẩm tư chất, Nhân Cực ngũ trọng tu vi, Vân Thiên Thành cùng đi săn đệ nhất."

Nhìn xem Lệ Trọng, áo xám chấp sự trên mặt lộ ra rung động chi sắc.

Trại huấn luyện bên trong, thiên tài cũng không ít, như không lâu trước khi, thì có một cái mười ba tuổi thiên tài đưa tin. Mười ba tuổi tiến vào trại huấn luyện, đã lại để cho hân phi thường giật mình rồi, không nghĩ tới Lệ Trọng càng thêm khoa trương, mười hai tuổi hãy tiến vào trại huấn luyện, đến nay trăm năm, chỉ lần này một người mà thôi!

Lệ Trọng nhìn thấy cái này toàn bộ chấp sự ngẩn người, nhắc nhở một câu: "Chấp sự?"

Áo xám chấp sự phục hồi tinh thần lại, nói ra: "Người là cùng đi săn đệ nhất danh, có thể trực tiếp trở thành trại huấn luyện Cao cấp đệ tử. Bất quá, cái này thân phận, thời hạn có hiệu lực là sáu tháng."

Áo xám chấp sự lưu loát địa đăng ký tốt, vỗ vỗ tay, rất nhanh có người đưa lên một đồng đồ vật.

Lệ Trọng nhìn một chút, cái này đồng đồ vật, ngoại trừ hai bộ trang phục, thân phận lệnh bài bên ngoài, còn có mấy cái bình ngọc, trong bình chứa, rõ ràng là Luyện Thể cao cùng Tráng Cốt Hoàn.

Lệ Trọng khuôn mặt có chút động.

Tôi Thể Luyện Thể được vật, chia làm bốn cấp độ.

Bình thường nhất, tựa là nước thuốc nước thuốc.

Thứ hai cấp độ, tựa là thuốc mỡ được tán.

Cái thứ ba cấp độ, thì là được hoàn viên thuốc.

Mà tốt nhất được vật, thì là đan dược. Trong truyền thuyết, đan dược có không thể tưởng tượng nổi công hiệu, một ít đan dược có thể lập tức lại để cho người tăng lên mấy cái cảnh giới, một ít đan dược có thể tắm bỏ linh hồn, một ít đan dược có thể khôi người chết thịt bạch cốt. Vô gia tiên vào Địa Cực cảnh về sau, bình thường nước thuốc thuốc mỡ đã vô dụng, bọn hân phục dụng đều là đan dược.

Cái này mấy bình Luyện Thể cao cùng Tráng Cốt Hoàn, nghe danh tự rất bình thường, nhưng đã là thứ hai tầng thứ ba được vật rồi. Loại vật này, tại Vân Thiên Thành bên trong, có tiền cũng mua không được. Tự tính toán tại Lục Quế trong thành, chỉ sợ cũng muốn tốn hao giá tiền rất lớn, mới có thể mua được.

Mới vừa tiến vào trại huấn luyện, thì có loại này thứ tốt, thật là làm cho người giật mình.

Áo xám chấp sự càng làm một trắng một đỏ hai cái ngọc bài giao cho Lệ Trọng, nói ra: "Từng cái Cao cấp đệ tử, đều có một cái độc lập đình viện, người đình viện là bốn trăm bốn mươi bốn số. Người cầm màu trắng ngọc bài, tìm được đình viện, có thể nhập đi. Cái này Hồng sắc ngọc bài, là tiến vào trại huấn luyện Tăng Kinh Lâu bằng chứng, người có thể dựa vào ngọc bài, tại Tăng Kinh Lâu bên trong lựa chọn một bộ Xích cấp Hạ phẩm chiến kỹ."

Lệ Trọng gật gật đầu.

Áo xám chấp sự lại nhắc nhở: "Cao cấp đệ tử mỗi tháng, đều muốn chấp hành một lần nhiệm vụ. Bất quá, người là nhân vật mới, có thể ba tháng về sau, mới chấp hành nhiệm vụ. Người không được quên rồi."

Lệ Trọng đáp ứng một tiếng, đi nhanh ly khai.

Lệ Trọng sau khi rời khỏi.

Chấp sự đại sảnh nhất thời sôi trào lên.

"Lão tử không nhìn lầm a? Vừa rồi tiểu tử kia, dĩ nhiên là một cái Cao cấp đệ tử!"

"Tuyệt đối không nhìn lầm! Vừa mới ta nghe được chấp sự nói, tiểu tử này chỉ có mười hai tuổi. Lão tử thật sự là phục rồi, một cái mười hai tuổi tiểu oa nhi, dựa vào cái gì thành là cao cấp đệ tử? Hân có thể chém giết nửa tinh thú sao? Chỉ sợ vừa thấy được nửa tinh thú, muốn dọa á!"

"Ha ha, tiểu tử này, bây giờ còn là Cao cấp đệ tử, nhưng sáu tháng về sau, hân cũng không phải là rồi. Sáu tháng về sau, còn không biết có bao nhiêu người khiêu chiến hân đấy."

"Hắc hắc hắc hắc, ta nhất định sẽ khiêu chiến hân. Lão tử tiến vào trại huấn luyện đã năm năm rồi, vẫn là một cái bình thường đệ tử, đã phiền thấu rồi. Ta muốn biến thành Cao cấp đệ tử, ta muốn hưởng thụ rất tốt phúc lợi, ta muốn đi vào tông môn!"

Vùng phía nam trại huấn luyện bên trong, đến rồi một cái mười hai tuổi Cao cấp đệ tử. Tin tức này, tựa như đã mọc cánh, lập tức truyền khắp toàn bộ trại huấn luyện, cũng không biết có bao nhiêu đệ tử tại rục rịch.

Đệ bốn trăm bốn mươi bốn số đình viện.

Lệ Trọng đã thành một vòng, đối với cái này đình viện rất hài lòng.

Cái này đình viện có mười mẫu đại, ngoại trừ phòng tu luyện, tu luyện tràng cùng ở thất bên ngoài, còn có một mảnh trúc lâm, một mảnh hồ nước cùng một ít khối Dược Viên. Dược trong viên, đã trồng đi một tí dược vật, bất quá năm đều rất thấp.

Lệ Trọng vừa mới nhìn một vòng, chợt nghe đến gõ cửa thanh âm.

Lệ Trọng nhướng mày.

Cái này vùng phía nam trại huấn luyện, hẳn căn bản không có người quen, tại sao có thể có người tìm tới đến?

Lệ Trọng đem cửa mở ra, chỉ thấy một cái thân hình buru hãn thanh niên, ngạo nghễ đứng ở bên ngoài, trên người tản mát ra một loại mùi huyết tinh, cũng không biết trải qua bao nhiêu giết chóc.

Buru hãn thanh niên nói ra: "Ngươi là Lệ Trọng a?"

Lệ Trọng gật gật đầu, nói ra: "Ngươi là ai?"

Buru hãn thanh niên ánh mắt lập lòe, nói ra: "Tiểu tử, ngươi hãy nghe cho kỹ rồi, bản thân Chu Đại Thiên. Ngươi vừa rồi được mấy bình Long Hồ Luyện Thể Cao cùng Tráng Cốt Hoàn, thứ này đối với ngươi mà nói, cũng không có gì dùng. Không bằng, đều giao cho ta được rồi, về sau ta có thể để bảo vệ ngươi."

Lệ Trọng sững sờ.

Lập tức tự nở nụ cười.

Thằng này, rõ ràng là đến cửa xảo trá a.

Lệ Trọng liếc mắt Chu Đại Thiên liếc, nhàn nhạt nói ra: "Ta muốn ngươi bảo hộ? Ngươi tính toán thom bơ vậy sao? Lão tử đều lười phải xem đến ngươi, mau mau rút ngay cho ta đi một bên!"

Chu Đại Thiên ánh mắt trừng, như là một đầu tức giận gào thét quái thú, âm thanh hung dữ nói ra: "Lệ Trọng, ngươi dám khiêu khích ta? Lão tử cái này một quyền đánh chết ngươi!"

Lệ Trọng cười lạnh một tiếng, nói ra: "Ngươi dám ở chỗ này động thủ?"

Chu Đại Thiên nhất thời ánh mắt ngưng tụ.

Tại đây, chính là là cao cấp đệ tử bắt đầu cuộc sống hàng ngày chỗ tu luyện, nghiêm cấm đánh nhau. Hẳn dám ở chỗ này động thủ, lập tức thì có chấp pháp đệ tử tới đem hất đi, nhốt vào thủy lao đi.

Lệ Trọng ha ha cười cười, đang muốn đóng cửa.

Lúc này thời điểm, một thanh âm đột nhiên truyền tới: "Chậm đã!"

Lệ Trọng nhìn lại, chỉ thấy một cái áo bào hồng người thanh niên, đi nhanh đi tới. Đây trên thân người, cũng không có ngập trời huyết tinh chi khí, nhưng cho người áp lực cảm giác, so Chu Đại Thiên còn mạnh hơn.

Chu Đại Thiên gặp cái này áo bào hồng thanh niên, trên mặt nhất thời hiện lên một tia sợ hãi, rồi khỏi qua một bên.

Lệ Trọng đồng tử có chút co rút lại.

Hắn cảm giác được, cái này áo bào hồng thanh niên, phi thường cường đại.

Cái này rất có thể là một cái Nhân Cực thất trọng võ giả.

Lệ Trọng nói ra: "Ngươi là ai?"

Áo bào hồng thanh niên từng bước một đi gần đến, hắn nhìn một chút đình viện, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng, nhàn nhạt nói ra: "Bản thân Tổng Minh Viễn. Sáu tháng về sau, cái này đình viện chính là ta được rồi. Ngươi Cao cấp đệ tử thân phận, cũng là của ta. Lệ Trọng, ngươi muốn yêu quý đình viện đồ vật bên trong, cũng không nên hủy hoại rồi."

Ngữ khí rất bình thản, nhưng Bá khí chi khí triển lộ không bỏ sót.

Lệ Trọng ha ha cười cười, trực tiếp đóng lại đại môn.

Tổng Minh Viễn trong mắt hiện lên một tia tức giận. Lập tức, khoe miệng của hắn lộ ra một tia cười lạnh, nhẹ nói nói: "Tiểu tử, sáu tháng về sau, ngươi nếu mà biết thì rất thâm." "

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Thiên Lô Dao

Lệ Trọng phản hồi tiểu viện, nhưng vẫn là có một luồng sóng người tới gõ cửa.

Roi vào đường cùng, Lệ Trọng đành phải treo lên bề quan nhân hiệu.

Trại huấn luyện có quy định, treo lên bề quan nhân hiệu về sau, ai đều không thể quấy nhiễu. Nếu không, sẽ lọt vào cực kỳ nghiêm trọng xử phạt, thậm chí sẽ bị chỗ lấy cực hình.

"Hừ, cho rằng treo lên bề quan nhân hiệu, có thể trốn đi qua?"

"Trốn ở bên trong, tôi đa cũng chỉ có thể trốn sáu tháng, sáu tháng về sau đâu? Ha ha."

"Không cần sáu tháng! Ba tháng về sau, hắn muốn đi ra chấp hành nhiệm vụ, hắc hắc hắc hắc."

Tiểu viện người ở phía ngoài thấp giọng nghị luận.

Nửa ngày trời sau, bọn hắn mới chậm rãi tán đi.

Lệ Trọng cuối cùng đã nhận được bình tĩnh.

"Những cái thứ này, nguyên một đám cảm thấy ta còn trẻ dễ khi dễ, muốn cướp lấy ta Cao cấp đệ tử thân phận. Sáu tháng về sau, ta muốn đem các ngươi nguyên một đám dẫm lên dưới chân đi."

Lệ Trọng trong nội tâm nảy sinh ác độc.

Trầm ngâm một lát, Lệ Trọng liên hệ Chấp Sự Lâu, tìm đến một cái người hầu, phân phó hắn đem Phương Thỉnh Ngư nhận lấy.

Sau đó, hắn bắt đầu tu luyện.

Lệ Trọng quyết định, một bên tu luyện Luyện Thể Quyết, một bên đem Phong Vân Thủ cùng Phù Quang Lược Ảnh tu luyện tới viên mãn chi cảnh, đánh kẻ tiếp kiên cố trụ cột, lo lắng nữa tu luyện Xích cấp chiến kỹ.

"Vù vù vù —— "

Lệ Trọng lần lượt thi triển lấy chiến kỹ.

Hắn ngộ tính cực cao, mỗi một lần thi triển, đều có cảm ngộ mới.

Mỗi một chủng chiến kỹ, theo đại thành cảnh tăng lên tới Viên Mãn cảnh, đều là khó khăn nhất. Nói như vậy, chỉ có tư chất ngộ tính xuất sắc người, mới có thể đem chiến kỹ tu luyện tới viên mãn.

Tư chất ngộ tính không người tốt, tựa tính toán tu luyện cả đời, cũng không cách nào đem một loại chiến kỹ tu luyện tới viên mãn. Thậm chí, tu luyện cả đời, đều không thể đại thành.

Cũng chỉ có Lệ Trọng loại thiên tài này, mới có thể đem mỗi một chủng chiến kỹ, muốn tu luyện đến viên mãn.

Một ngày qua rất nhanh đi.

Lúc chạng vạng tối, Phương Thỉnh Ngự đã tới.

Phương Thỉnh Ngự trên người, lượn lờ lấy một loại nhân nhật khí tức. Đạt được Tội Thể được vật về sau, nàng tại ngân ngân ba ngày thời gian ở bên trong, tự tăng lên một ít giai, đạt tới Nhân Cực tam trọng trung kỳ.

Loại này tăng lên tốc độ, lại để cho Lệ Trọng đều âm thầm kinh ngạc, không thể không cảm thán Tội Thể được vật là đồ tốt.

Nếu như hần cũng sử dụng Tội Thể được vật, hoàn toàn có thể tại ba tháng ở trong, tăng lên tới Nhân Cực lục trọng. Bất quá, Lệ Trọng đã quyết định không sử dụng Tội Thể được vật, dĩ nhiên là không lo lắng nữa rồi.

Hoàn toàn dựa vào lực lượng của mình, hoàn thành Tội Thể, tốc độ tu luyện tuy nhiên chậm hơn có chút điểm, nhưng tu luyện ra chân khí nhưng lại tinh thuần vô cùng. Hơn nữa, loại này rèn luyện phương thức, có thể đem thân thể tiềm lực, đào móc đến mức tận cùng, thân thể mỗi một ngày đều tại cường đại.

Lệ Trọng đem Phương Thỉnh Ngự gọi tới, phân phó vài câu, tiếp tục tu luyện.

Mười ngày sau.

Lệ Trọng thân hình lóe lên, lại lóe lên, rơi xuống trong hồ nước.

Hai chân đạp ở phía trên phía trên, theo nước gọn nhón nhạo, nhưng cũng không có chìm xuống. Lúc này thời điểm, Lệ Trọng giống như là Thần Tiên người trong, toàn thân phẳng phát đã mất đi sức nặng.

Lệ Trọng mỉm cười.

Phù Quang Lược Ảnh rốt cục viên mãn rồi.

Thi triển Trục Nhật Bộ thời điểm, hần tự tính toán tăng thêm thân thể lực lượng, vừa sai bước ra, cũng chỉ có 30 trọng. Mà Phù Quang Lược Ảnh viên mãn thời điểm, Lệ Trọng nhẹ nhàng lóe lên, thì có 35 trọng. Tăng thêm thân thể lực lượng, Lệ Trọng vừa sai bước ra khoảng cách, có thể đạt tới 50 trọng nhiều.

Một bước 50 trọng, Lệ Trọng cơ hồ có thể bay lên rồi.

Một ít tiểu nhân hạp cốc, hần một bước có thể vượt qua đi.

Lại qua năm ngày.

Lệ Trọng đứng tại cái ao nước phía trên, hư không một trào.

"Xoạt!"

Một tiếng tiếng nước chảy.

Mấy trăm cân nước, bị một chỉ vô hình bàn tay lớn lăng không nắm lên, biến ảo lấy các loại hình dạng.

Lệ Trọng hư không từng cái vung, đem mấy trăm cân nước vớt qua một bên, vô hình bàn tay lớn hướng phía một căn tú hoa châm chớp tới.

"Hô —— "

Tú hoa châm bị cầm lấy, linh hoạt địa xuyên qua một đầu tuyến, tại vô hình bàn tay lớn huy động phía dưới, rất nhanh bắt đầu chuyển động. Rất nhanh, ngay tại một tấm vải bên trên, thêu ra một khóa xích lục Tiểu Thảo đến.

Phong Vân Thủ, viên mãn!

"Hai môn Bạch cấp Thượng phẩm chiến kỹ viên mãn, kế tiếp, ta muốn tìm một môn Xích cấp chiến kỹ tu luyện rồi. Ta am hiểu dùng đao, lần này cần tìm một môn Xích cấp đao pháp mới tốt."

Lệ Trọng nghĩ đến, ly khai đình viện, hướng Tàng Kinh Lâu mà đi.

Trại huấn luyện Tàng Kinh Lâu, tàng thư tuy nhiên xa không bằng tông môn nhiều, công pháp phẩm giai cũng không tính cao, nhưng so với Vân Thiên Thành, đã là vượt qua rất nhiều nhiều nữa....

Chưởng pháp khu, quyền pháp khu, kiếm pháp khu, chỉ pháp khu. . .

Lấy ngàn mà tính chiến kỹ, chính tề địa bày đặt.

Những sách này, mỗi một bản xói mòn đi ra bên ngoài, cũng có thể khiến cho một mảnh gió tanh mưa máu. Võ giả vì đạt được chúng, hội không chút do dự động đao giết chết người.

Lệ Trọng thấy hoa mắt, một hồi lâu, hần mới được đến đao pháp khu.

Lạc Diệp Đao, Trảm Vân Đao, Đoạn Thủy Đao, Ngũ Hành Nhu Thủy đao, Khiếu Phong đao, Lục Hợp đao. . .

Đao pháp khu, có hơn ba trăm loại đao pháp.

Mỗi một chủng đao phổ bên ngoài, đều có một cái hộp, trong hộp, có đơn giản đao pháp giới thiệu, còn có một chút tiền bối lưu lại tu luyện tâm đắc cùng đề nghị.

Lệ Trọng nhìn ra ngoài một hồi, đột nhiên con mắt sáng ngời.

"Thiên Lôi Đao, mỗi một đao chém ra, đều bỏ ra không khí, phát ra tiếng nổ lớn như đồng dạng sét đánh. Trong truyền thuyết, bộ này đao pháp tu luyện tới viên mãn chỉ cảnh, thậm chí có thể cảm ngộ đến một tia Thiên Lôi ảo diệu, mỗi một đao chém ra đều uy mãnh vô cùng. Bản đao pháp tu luyện tới đại thành về sau, uy lực có thể so với Xích cấp Trung phẩm chiến kỹ. Bất quá, bản đao pháp tu luyện độ khó cực cao, rất khó tu luyện tới đại thành, đề nghị cẩn thận lựa chọn."

Lệ Trọng đến rồi hứng thú, lật xem lấy tiền bối lưu lại tâm đắc.

"Này đao pháp uy lực xác thực đại! Bất quá, tu luyện phi thường khó khăn! Lão tử đau khổ tu luyện ba năm, cũng chỉ đạt tới tiểu thành chỉ cảnh, vô cùng hối hận!"

"Sư đệ, ngàn vạn không muốn lựa chọn bộ này đao pháp! Nếu không, ngươi sẽ hối hận chết! Lão tử không tin tà, lựa chọn bộ này đao pháp, thật sự là mất bị mù rồi!"

"Ha ha, suốt tu luyện tám năm, bản thân cuối cùng đem bộ này đao pháp, tu luyện tới đại thành chỉ cảnh. Cái gì? Ngươi hỏi ta như thế nào tu luyện tới đại thành hay sao? Rất đơn giản, chỉ cần cho Lôi Điện nổ một lần, có thể tu luyện tới đại thành rồi! Bản thân tự là bị lôi điện nổ một lần, toàn thân cao thấp đều cháy đen một mảnh, mới tìm được cảm giác, một lần hành động đạt đến đại thành!"

"Không muốn tu luyện bộ này đao pháp, không muốn tu luyện bộ này đao pháp! Bản thân cùng một cô nương đã nói rồi, trong vòng một năm, thanh đao pháp tu luyện tới đại thành, lại đi lấy năng. Không nghĩ tới, suốt tu luyện ba năm, y nguyên không cách nào đại thành, cô nương đều lấy người chạy! Thiếu niên, ngàn vạn đừng tu luyện bộ này đao pháp, nếu không ngươi ngươi sẽ phải hối hận!"

Lệ Trọng tỉnh tể nhìn xem, phát hiện tu luyện bộ này đao pháp tiền bối, toàn bộ đều đã hối hận. Những người này, nguyên một đám nhấn lại, lại để cho hậu nhân không muốn tu luyện Thiên Lôi Đao.

"Thiên Lôi Đao, có khó như vậy tu luyện?"

Lệ Trọng suy nghĩ một chút, cuối cùng nhất hay vẫn là quyết định tu luyện nó.

Lệ Trọng lựa chọn Thiên Lôi Đao, một mặt là cái môn này đao pháp uy lực cực lớn, một phương diện khác, cái này Thiên Lôi Đao ẩn ẩn tự là Bôn Lôi Đao tiến giai đao pháp. Đã có Bôn Lôi Đao trụ cột, tu luyện nữa Thiên Lôi Đao, có lẽ không có vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Hai ngày tiểu thành

Lệ Trọng tìm được quản lý Tàng Kinh Lâu chấp sự, nói ra ý của mình.

Chấp sự sững sờ, lập tức nói ra: "Thiên Lôi Đao Pháp? Ngươi không có nói sai?"

Lệ Trọng gật gù đầu, nói ra: "Tự là Thiên Lôi Đao Pháp."

Chấp sự lắc đầu, nói ra: "Vị sư đệ này, ta khuyên ngươi hay vẫn là thận trọng một chút. Đến nay trăm năm, tu luyện Thiên Lôi Đao Pháp người, không có một ngàn cũng có mấy trăm, nhưng tu luyện tới đại thành cảnh, chỉ có rải rác ba người mà thôi. Tư chất ngươi mặc dù không tệ, nhưng là không có lẽ đem thời gian, lãng phí ở bộ này đao pháp phía trên."

Lệ Trọng nói ra: "Ta có thể tu luyện tới đại thành."

Chấp sự cũng không khuyên nữa rồi, nói ra: "Đã ngươi một lòng lựa chọn, ta cũng không nhiều lời rồi. Ngươi bây giờ cũng có thể đi đọc sách, nhớ kỹ, ngươi chỉ có ba canh giờ, ngươi muốn tại ba canh giờ ở trong, thanh đao phổ nội dung toàn bộ nhớ kỹ."

Lệ Trọng quay trở lại, tinh tế lật xem

Hai canh giờ về sau, Lệ Trọng phiêu nhiên ly khai.

Chấp sự nhìn xem Lệ Trọng bóng lưng, khẽ lắc đầu: "Lại là một cái không tin tã. Cái này bản Thiên Lôi Đao Phổ, nguyên lai ẩn chứa một tia Đao Ý, Tu Luyện giả có thể cảm ứng Đao Ý, sâu sắc nhanh hơn tốc độ tu luyện. Nhưng hiện tại, Đao Ý đã biến mất, muốn đem đao pháp tu luyện tới đại thành, tựa là muốn vãn khó khăn rồi. Tên tiểu bối này, rất nhanh ngươi sẽ phải hối hận."

Trong tiểu viện.

Lệ Trọng cầm trong tay trường đao, đón gió mà đứng.

Đứng yên một lúc lâu sau, Lệ Trọng trong lúc đó xuất đao. Trường đao bổ ra không khí, không trung xuất hiện một đầu mắt thường có thể thấy được bạch ngân. Là trường đao tốc độ, đã vượt qua thanh âm về sau, xuất hiện một loại kỳ cảnh.

"Long long long long!"

Lệ Trọng một đao chém ra, bạch ngân một mảnh dài hẹp xuất hiện. Nương theo lấy bạch ngân xuất hiện, còn có từng tiếng xé rách không khí chính là nổ mạnh, như là phía chân trời tại sét đánh.

Sau nửa canh giờ.

Lệ Trọng dừng lại tu luyện, từng ngậm từng ngậm thở.

Lúc này thời điểm, hắn có chút minh bạch, vì cái gì Thiên Lôi Đao Pháp, tu luyện như thế khó khăn rồi.

Cái này Thiên Lôi Đao Pháp, mỗi một đao tốc độ, đều muốn vượt qua vận tốc âm thanh. Ra tay tốc độ vượt qua vận tốc âm thanh, cái này đối với võ giả mà nói, cũng không phải rất chuyện khó khăn. Nhưng mỗi một đao đều muốn vượt qua vận tốc âm thanh, cái này phi thường hao phí chân khí thể lực rồi. Lệ Trọng chân khí hùng hồn, thể lực vượt xa cùng giai võ giả, cũng chỉ có thể tu luyện nửa canh giờ.

Có thể nghĩ, chân khí cùng thể lực chưa đủ võ giả, lúc tu luyện, rất nhanh sẽ kiệt lực. Kể từ đó, muốn đem đao pháp tu luyện tới đại thành, không thể nghĩ ngờ là nằm mơ.

Lệ Trọng bàn ngồi xuống, khôi phục chân khí.

Lúc này thời điểm, Luyện Thể Quyết tự thể hiện ra sự cường đại của nó chỗ.

Bình thường võ giả, chân khí trong cơ thể khô kiệt về sau, muốn muốn khôi phục chân khí, ít nhất cũng cần nửa canh giờ. Nhưng Lệ Trọng gần kề dùng một nén nhang, tự khôi phục như lúc ban đầu.

Tiếp tục tu luyện.

Một đao chém ra, long long không ngừng bên tai.

Hai ngày sau đó.

Lệ Trọng khẽ quát một tiếng, trường đao chém ra, cái này chuôi so thanh âm còn nhanh trường đao, vậy mà trên không trung, kéo lê một mảnh trắng xóa lá cây!

"Oanh!"

Lá cây một hiển hiện ra, lập tức nổ tung.

Lệ Trọng thu đao, ánh mắt lộ ra một tia nụ cười hài lòng.

Gần kề hai ngày thời gian, hắn sẽ đem Thiên Lôi Đao Pháp, tu luyện đến tiểu thành chi cảnh. Trước kia, hắn thi triển ra Bôn Lôi Đao thời điểm, trường đao đều là y theo một đầu thẳng tắp chém ra, chính giữa rất khó sửa đổi biến phương hướng.

Nhưng, đem Thiên Lôi Đao tu luyện tới tiểu thành về sau, Lệ Trọng đối với trường đao lực khống chế, tăng lên một cái bậc thang. Trường đao dùng vận tốc âm thanh chém ra, làm theo có thể cải biến phương hướng, thậm chí có thể trên không trung kéo lê một mảnh lá cây, thần kỳ vô cùng.

Thiên Lôi Đao Pháp đạt đến tiểu thành, cái này lại để cho Lệ Trọng rất hài lòng.

Càng làm cho Lê Trọng thoải mái chính là, hắn phát hiện, lần lượt đem chân khí toàn thân hao hết sạch, vậy mà có thể nhanh hơn Luyện Thể Quyết tốc độ tu luyện. Cái này hai ngày thời gian, Lê Trọng rõ ràng cảm giác được tu vi của mình, tại rất nhanh tăng lên. Cứ theo đà này, tiếp qua hai tháng, hắn rất có thể tiến vào đến Luyện Thể Quyết đệ ngũ trọng đỉnh phong.

"Trong vòng hai tháng, tu vi đạt tới Nhân Cực ngũ trọng đỉnh phong, sẽ đem Thiên Lô Dao Pháp tu luyện tới đại thành. Đến lúc đó, tự tính toán đối mặt Nhân Cực thất trọng võ giả, ta cũng không sợ."

Lê Trọng mỉm cười.

Luyện Thể Quyết càng là tu luyện tới hậu kỳ, rèn luyện thân thể hiệu quả lại càng rõ ràng. Trong thân thể tạp chất thiếu đi, lực lượng tự càng lúc càng lớn, chân khí vận chuyển cũng càng ngày càng trôi chảy, càng ngày càng hùng hồn.

Dựa vào hùng hồn chân khí, cường hoành thân thể, coi như là Nhân Cực thất trọng võ giả, Lê Trọng cũng không sợ.

Tìm vài thứ nuốt vào, tiếp tục tu luyện.

Thời gian ngày từng ngày đi qua.

Rất nhiều người đều chăm chăm vào Lê Trọng, nhưng Lê Trọng một mực trốn ở trong tiểu viện tu luyện, theo không ly khai nửa bước.

Trại huấn luyện, một chỗ trên đỉnh núi.

Một cái thanh niên mặc áo đen, đứng ở một khối trên mặt đá, trên cao nhìn xuống, xa xa nhìn phía dưới. Dưới mặt đá, một cái Nhân Cực tứ trọng cảnh người hầu, chính cung kính đứng đấy.

Thanh niên mặc áo đen ánh mắt, xa xa địa hướng phía một cái phương hướng nhìn lại, nói ra: "Đệ bốn trăm bốn mươi bốn số dinh viện, chính là cái mười hai tuổi thiếu niên chỗ ở?"

Người hầu gật gật đầu, nói ra: "Đúng vậy."

Thanh niên mặc áo đen khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, nói ra: "Một cái miệng còn hôi sữa tiểu tử, rõ ràng thành là cao cấp đệ tử, thật sự là đủ hoang đường. Tự để cho ta Tô Từ Hòa, chấm dứt cái này hoang đường sự tình a."

Người hầu trên mặt lộ ra nịnh nọt đáng tươi cười, nói ra: "Thiếu gia ngài tại bình thường đệ tử Thực Lực Bảng ở bên trong, nổi tiếng thứ bảy, cái này Lê Trọng, chỉ sợ liền người một kích đều tiếp không dưới. Cái này Cao cấp đệ tử thân phận, ngài là được định rồi."

Tô Từ Hòa trên mặt lộ ra một tia ngạo nhiên.

Vùng phía nam trại huấn luyện bên trong, bình thường đệ tử có 1400 nhiều người. Hắn tại 1400 trong đám người, nổi tiếng thứ bảy, đây là một kiện đáng giá tự hào sự tình.

Lúc này thời điểm, người hầu nhắc nhở: "Thiếu gia, ngoại trừ ngài bên ngoài, còn có một người, cũng muốn khiêu chiến Lê Trọng. Người này, ngài muốn lưu ý thoáng một phát mới tốt."

Tô Từ Hòa cau mày nói: "Là ai?"

Người hầu nói ra: "Tổng Minh Viễn."

Tô Từ Hòa trên mặt, nhất thời hiện lên một tia kiêng kỵ chi sắc. Hắn tại bình thường trong hàng đệ tử, nổi tiếng thứ bảy. Nhưng cái này Tổng Minh Viễn, nhưng lại nổi tiếng thứ sáu. Theo bài danh mà nói, vẫn còn hắn phía trên.

Đây là một cái đối thủ cường đại.

Bất quá, hắn đối với Cao cấp đệ tử thân phận, là nguyện nhất định phải có. Tổng Minh Viễn cường đại trở lại, hắn cũng có lòng tin chiến thắng.

Tô Từ Hòa thần sắc rất nhanh khôi phục bình thường, nhàn nhạt nói ra: "Tổng Minh Viễn xác thực cường đại. Bất quá, ta lần này bẻ quan, có đại thu hoạch, lại không cần nhìn hắn sắc mặt rồi."

Trầm ngâm một chút, Tô Từ Hòa phân phó nói: "Lê Trọng lần này bẻ quan, đã nhanh đã hơn hai tháng. Bấm tay tính ra, hắn cũng nên xuất quan, chấp hành lần thứ nhất nhiệm vụ. Lê Trọng xuất quan thời điểm, người lập tức cho ta biết. Đến lúc đó, ta sẽ tìm hắn đàm thoại thoáng một phát, nếu như hắn thức thời, ta có thể cho hắn một điểm chỗ tốt. Nếu không, ta tự không khách khí."

Người hầu liền vội vàng gật đầu, nói ra: "Ta sẽ một mực chú ý Lê Trọng, hắn vừa xuất quan, ta lập tức thông tri người."

Tô Từ Hòa khẽ gật đầu, thân thể bay lên trời, trong chớp lát rơi xuống dưới núi biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Người như vậy cùng ta nói chuyện?

Lệ Trọng ngồi xếp bằng.

Cũng không biết đã qua bao lâu, hần thân hình đột nhiên rung rung thoáng một phát, một đạo bình thân mà Hạo Nhiên khí tức, theo trên người hần phát ra tới, hạo hạo dâng dâng xông mà bốn phía.

Luyện Thể Quyết, đệ ngũ trọng đỉnh phong!

Lệ Trọng mở mắt ra, khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Tu luyện chỉ đạo, càng đi về phía sau, lại càng khó khăn. Nói như vậy, người cực nhất trọng đến Nhân Cực tam trọng, là tương đối dễ dàng, rất nhiều người mười mấy tuổi thời điểm, tựu tu luyện tới Nhân Cực tam trọng.

Nhưng theo Nhân Cực tứ trọng bắt đầu, mỗi tăng lên một ít giai, đều phi thường khó khăn. Như Lệ gia Tứ thiếu gia bên trong Lệ Dịch, hao tổn thời gian thật dài, mới đột phá đến đệ ngũ trọng.

Rất nhiều Nhân Cực ngũ trọng võ giả, đều hai mươi mấy tuổi.

Mà Nhân Cực lục trọng võ giả, tuyệt đại bộ phận, đều 30 tuổi.

Lệ Trọng gần kề mười hai tuổi, tựu tu luyện tới Nhân Cực ngũ trọng, loại này tốc độ tu luyện rất nhanh. Mà tới được Nhân Cực ngũ trọng về sau, Lệ Trọng tốc độ tu luyện, vẫn là nhanh như vậy, gần kề hai tháng, tựu tăng lên một ít giai, nói ra có thể hù đến người.

"Tu vi tăng lên một ít giai, kế tiếp, Thiên Lô Đạo Pháp, cũng nên đại thành rồi."

Lệ Trọng đứng lên, tu luyện đạo pháp.

"Long long long ——"

Lệ Trọng một đạo đạo chém ra.

Chân khí trong cơ thể hần hùng hồn như Trường Hà, xuất đạo tốc độ, một đạo so một đạo nhanh. Một ít trước kia không cách nào nhận thức diệu dụng, lúc này thời điểm từng cái cảm giác được.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Lệ Trọng đối với Thiên Lô Đạo Pháp đủ loại cảm ngộ, còn có theo đoạn trong ngón tay tìm hiểu đi ra võ đạo cảm ngộ, dung hợp đã đến cùng một chỗ. Một loại vi diệu cảm giác, theo Lệ Trọng trong nội tâm sinh ra.

"Ha ha, là như thế này rồi!"

Lệ Trọng cười một tiếng dài, chém ra cuối cùng một đạo.

"Àm ăm!"

Trường dao như là một đạo thiểm điện, hiệp phong mang lôi, trong giây lát từ trên trời giáng xuống, trên mặt đất lập tức nhiều ra một đầu thật nhỏ khe hở, khe hở có ba trọng trường, thâm bất khả trắc.

Lệ Trọng thu dao, lẳng lặng nhận thức lấy.

Một lát sau, hần mỉm cười: "Thiên Lô Đạo Pháp, cuối cùng đạt đến đại thành chi cảnh rồi. Từ giờ khắc này, đối mặt Nhân Cực thất trọng võ giả, ta cũng không cần e ngại."

Thiên Lô Đạo Pháp đại thành, Lệ Trọng lực công kích, lập tức tăng lên gấp 10 lần.

Trước kia, Lệ Trọng xuất dao thời điểm, một đạo chém qua đi, trên mặt đất sẽ thêm ra một cái hố sâu đến. Một đạo chém ra một cái hố sâu, thoát nhìn

uy mãnh, nhưng trên thực tế nhưng lại lãng phí lực lượng.

Hiện tại, Lệ Trọng một đao chém qua đi, trên mặt đất nhiều ra một cái khe, khe hở chung quanh bùn đất, động đều bất động thoáng một phát. Điều này nói rõ, Lệ Trọng đối với lực lượng khống chế, đã đạt tới cực cao tình trạng.

Đao pháp đã đến loại cảnh giới này, một phần lực có thể đương thập phần lực sức giả. Cũng chỉ có như vậy, Lệ Trọng mới có tư cách vượt cấp khiêu chiến, trực diện Nhân Cực thất trọng võ giả.

Bất quá.

Tu vi quá thấp, thủy chung là cái vấn đề.

Lệ Trọng đoán chừng, hần hiện tại cùng thực lực, cùng Nhân Cực thất trọng sơ kỳ võ giả so sánh với, cũng không kém cỏi. Nhưng cùng Nhân Cực thất trọng trung kỳ võ giả so sánh với, tự có vẻ không bằng rồi.

"Trại huấn luyện này bên trong, tuyệt đại bộ phận người, đều là Nhân Cực lục trọng tu vi. Tu vi của ta chỉ có Nhân Cực ngũ trọng đỉnh phong, hay vẫn là thấp hơn có chút điểm. Có biện pháp nào không, tại trong thời gian ngắn, đem tu vi tăng lên tới Nhân Cực lục trọng đâu?"

Lệ Trọng nghĩ đến.

Trầm ngâm một hồi, Lệ Trọng trong lúc đó nhớ tới, trại huấn luyện này bên trong, có chuyên môn phòng tu luyện. Những phòng tu luyện này chung quanh, cài đặt trận pháp, đem thiên địa tinh khí tụ lại tới.

Tại trong phòng tu luyện tu luyện, có thể sâu sắc tiết kiệm thời gian.

Lệ Trọng trong nội tâm đại động, thầm nghĩ: "Ta trước tốn hao ba bốn ngày thời gian, ổn định thoáng một phát cảnh giới. Cảnh giới ổn định lại về sau, ta lại đến phòng tu luyện đi xem."

Lệ Trọng trầm xuống tâm, một bên tìm hiểu đoạn chỉ, một bên ổn định cảnh giới.

Ba ngày sau đó.

Lệ Trọng chân khí trong cơ thể tươi sống ngang tàng, hoàn toàn ổn định lại rồi.

Lệ Trọng không hề do dự, trực tiếp hướng phòng tu luyện mà đi.

Trại huấn luyện phòng tu luyện, kỳ thật tự là một tòa tháp cao. Tòa tháp này, có bốn tầng cao, thân tháp bên ngoài minh khắc lấy rậm rạp chằng chịt đường vân, đường vân thỉnh thoảng lóe ra hào quang.

Đi gần đến tháp cao, có thể cảm giác được rõ ràng, chung quanh thiên địa tinh khí, chính hướng phía tháp cao tuôn ra đi qua. Xem cái này tình thế, phương viên mười dặm thiên địa tinh khí, đều bị tụ lại đã tới.

Lệ Trọng tìm được quản lý phòng tu luyện chấp sự.

Chấp sự giới thiệu nói: "Phòng tu luyện có tứ đẳng. Đệ nhất đẳng phòng tu luyện, bên trong thiên địa tinh khí, là bên ngoài gấp hai. Đệ nhị đẳng phòng tu luyện, bên trong thiên địa tinh khí, là bên ngoài bốn lần. Đệ tam đẳng phòng tu luyện, bên trong thiên địa tinh khí, là bên ngoài tám lần. Người là cao cấp đệ tử, có thể tiến vào đến đệ tam đẳng phòng tu luyện."

Lệ Trọng con mắt sáng ngời, nói ra: "Ta lựa chọn đệ tam đẳng phòng tu luyện."

Chấp sự nói ra: "Đệ tam đẳng phòng tu luyện, mỗi tu luyện một ngày, cần bảy vạn Kim tệ."

Lệ Trọng ngược lại trừu một ngụm hơi lạnh.

Hắn đã sớm biết rõ, tiến vào phòng tu luyện, là muốn Kim tệ. Nhưng hắn lại không nghĩ rằng, thu phí sẽ là như thế đắt đỏ, một ngày muốn bảy vạn Kim tệ rồi.

Đây quả thực là đoạt tiền a.

Chấp sự tựa hồ nhìn ra Lệ Trọng tâm tư, cười nói: "Một ngày bảy vạn Kim tệ, cái này phi thường bình thường. Bởi vì, tiến vào phòng tu luyện người, đều là tiến vào đột phá. Hoa một điểm tiền, vững vàng đột phá, hay vẫn là rất có lợi nhất."

Lệ Trọng nghĩ nghĩ, nói ra: "Bảy vạn tự bảy vạn. Ta muốn tu luyện mười bốn ngày."

Lệ Trọng đem một tờ kim phiếu giao đi qua.

Hắn bản thân có hơn bảy mươi vạn Kim tệ. Đã đến Lục Quế Thành về sau, Lệ Nhược Vân lại cho Lệ Trọng 50 vạn. Tính toán ra, Lệ Trọng tổng cộng có 120 vạn Kim tệ, thân gia xa xỉ.

Bất quá, cái này đập kim phiếu giao ra đi, hẳn tự lập tức theo thổ hào biến thành bình dân.

Chấp sự ha ha cười cười, nhận lấy kim phiếu, đem một cái ngọc bài giao cho Lê Trọng, nói ra: "Phòng tu luyện của ngươi, tại tầng thứ ba phía đông. Đem ngọc bài áp vào môn bên trên, có thể mở ra."

Lê Trọng gật gật đầu.

Đang muốn bên trên tháp, đột nhiên có người kêu lên: "Lê Trọng, chậm đã!"

Lê Trọng trở lại nhìn lại, chỉ thấy một cái thanh niên mặc áo đen người, đi nhanh đi tới.

Lê Trọng nói ra: "Các hạ là vị nào?"

Thanh niên mặc áo đen người khỏe miệng lộ ra một tia ngạo nhiên, nói ra: "Bản thân Tô Từ Hòa. Lê Trọng, ta có lời cùng ngươi nói, ngươi theo ta đi ra."

Lê Trọng khoát khoát tay, nói ra: "Ta không rảnh."

Tô Từ Hòa lông mày nhú lại, thần sắc chìm xuống đến, nói ra: "Ngươi như vậy cùng ta nói chuyện?"

Không khí chung quanh, nhất thời ngưng tụ.

Người chung quanh, đều có chút biến sắc.

Có người trầm thấp kêu ra tiếng đến: "Đây là bình thường đệ tử Bảng Xếp Hạng Thực Lực bên trên, nổi tiếng thứ bảy Tô Từ Hòa. Thằng này, xem ra đã sớm tiến vào Nhân Cực thất trọng chi cảnh rồi, khí thế thật đáng sợ."

"Hắn tự là Tô Từ Hòa a. Nghe nói, người này Tùng Đào Kiếm Pháp, đã tu luyện tới lô hỏa thuần thanh tình trạng, chỉ kém một đường tự đại thành rồi, sức chiến đấu cao đến đáng sợ."

Lúc này thời điểm.

Lê Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Tô Từ Hòa, ta muốn như thế nào nói cho ngươi lời nói ngươi mới thoả mãn? Chẳng lẽ, ta phải lay hạ nói cho ngươi lời nói mới đúng? Ngươi cho rằng ngươi là ai?"

Lê Trọng ném một câu, quay người bên trên tháp.

Tô Từ Hòa nhìn xem Lê Trọng bóng lưng, quát: "Lê Trọng, ngươi dám đắc tội ta! Ngươi cũng đã biết hậu quả?!"

Lê Trọng không chút nào để ý, trực tiếp bên trên tháp.

Tô Từ Hòa sắc mặt xanh lét một hồi hồng một hồi, tốt một hồi về sau, khỏe miệng của hắn lộ ra một tia nhe răng cười chi sắc, phất một cái ống tay áo mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Sử thượng yếu nhất Cao cấp đệ tử

Tầng thứ ba, trong phòng tu luyện.

Lê Trọng thật sâu hít một hơi, trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Cái này trong phòng tu luyện, thiên địa tinh khí nồng đậm được thần kỳ. Đứng ở bên trong, tự tính toán không tu luyện, thiên địa tinh khí cũng sẽ từ từ rót vào thân thể, rèn luyện lấy thân thể.

"Thật tốt quá. Cái chỗ này, tuy nhiên quý hơi có chút, nhưng là có thể sâu sắc nhanh hơn tốc độ tu luyện. Nửa tháng ở trong, ta có khả năng đột phá đến Nhân Cực lục trọng!"

Lệ Trọng trong nội tâm mừng thầm.

Cái chỗ này, quý là quý hơi có chút, nhưng với hấn mà nói, thật sự là một cái hoàn mỹ chỗ tu luyện.

Lệ Trọng ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu vận chuyển Luyện Thể Quyết.

Công pháp một vận chuyển, chung quanh thiên địa tinh khí, tự liên tục không ngừng chui vào trong cơ thể, một loại "Xì xì xì" thanh âm theo trong thân thể truyền ra, thập phần quý dị.

Đây là thân thể đạt được rèn luyện lúc, phát ra tới thanh âm.

Bên ngoài thiên địa tinh khí mỏng manh, rèn luyện tốc độ phi thường chậm, bởi vậy cũng không có một thanh âm phát ra tới. Nhưng ở cái này trong phòng tu luyện, thiên địa tinh khí nồng đậm, rèn luyện tốc độ tăng lên gần thập bội. Rất nhanh rèn luyện phía dưới, cốt nhục gân mạch, ngũ tạng lục phủ, huyết dịch cốt tủy liên giống bị từng thanh bàn chải đảo qua, phát ra âm thanh đến.

Loại này rèn luyện phương thức, thật sự là quá thô bạo rồi, quá thống khổ.

Người bình thường căn bản không cách nào thừa nhận.

Nhưng Lệ Trọng có thể.

Lệ Trọng đã sớm thích ứng thống khổ, điểm ấy thống khổ với hấn mà nói, cũng không coi vào đâu.

Tỉ ti tạp chất, theo thân thể da chảy ra.

Chân khí trong cơ thể, càng ngày càng tinh thuần, càng ngày càng hùng hồn.

Trong phòng tu luyện thiên địa tinh khí, là bên ngoài tám lần. Ở bên trong tu luyện, tốc độ là bên ngoài gấp 10 lần! Nói cách khác, tu luyện một ngày, tương đương với bên ngoài tu luyện mười ngày.

Một ngày bảy vạn Kim tệ, tuy nhiên đắt đỏ, nhưng là đáng giá.

Bảy ngày sau.

Lệ Trọng cảm giác được, chân khí trong cơ thể của mình, đã đạt đến một cái cực hạn, rốt cuộc không cách nào gia tăng lên. Mà thân thể của hấn rèn luyện, cũng đạt tới một cái cực hạn, không còn có tạp chất chảy ra rồi.

Lệ Trọng không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

Hấn biết rõ, cái này cực hạn, đúng là đệ lục trọng cánh cửa.

Vượt qua đi qua, Luyện Thể Quyết có thể đạt tới đệ lục trọng, tu vi cũng có thể tăng lên tới Nhân Cực lục trọng. Nếu như không cách nào vượt qua đi, hấn lại tu luyện, cũng là vô dụng.

Lệ Trọng áp súc lấy chân khí trong cơ thể.

Nhân thể tạp chất, cần phải dùng chân khí đến thanh trừ mất. Nhưng chân khí bên trong tạp chất, chỉ có thể dùng áp súc chi Pháp Thanh trừ. Áp súc thành một đoàn chân khí, cao tốc xoay tròn, đem chân khí bên trong tạp chất vung ra, lại để cho chân khí càng tinh khiết, tiến vào mới cảnh giới.

Lần lượt ném thử.

Rốt cục, chân khí bị áp súc thành một đoàn, cao tốc xoay tròn lấy.

Lệ Trọng đau khổ không chế.

Cái lúc này, là tiến giai thời khắc mấu chốt. Bị áp súc thành một đoàn chân khí, phi thường cuồng bạo phi thường nguy hiểm, nếu như nổ tung đến, hậu quả quả thực thiết tưởng không chịu nổi.

Chân khí xoay tròn lấy, Lệ Trọng thân thể mặt ngoài, chảy ra đại lượng mồ hôi đen, đây là vung ra đến tạp chất.

Ba hơi, sáu tức, chín tức!

Từng tiếng âm, theo Lệ Trọng trong thân thể phát ra. Lệ Trọng trong đan điền chân khí, một lần nữa tản ra, lưu chuyển toàn thân, một loại thoải mái mà cường đại cảm giác, xông lên đầu.

Luyện Thể Quyết đệ lục trọng, thành!

Luyện Thể Quyết đệ lục trọng, đối ứng cảnh giới, tựu là Nhân Cực lục trọng. Từ giờ trở đi, Lệ Trọng tựu là Nhân Cực lục trọng võ giả.

Lệ Trọng đứng lên, xuất ra trường đao, gõ bàn tay của mình.

"Đồng!"

Trường đao đánh chỗ, vậy mà phát ra hát nói thanh âm, dày đặc vô cùng. Theo thanh âm có thể nghe được ra, Lệ Trọng cơ bắp, kiên cố đã đến hạng gì tình trạng.

Lệ Trọng tiện tay đánh ra một quyền.

Nắm đấm oanh kích đến trong không khí, không khí bị kịch liệt áp súc, vậy mà hình thành một cục thịt mắt có thể thấy được màu trắng viên cầu, oanh kích đến trên vách tường.

Lệ Trọng trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

Luyện Thể Quyết, quả nhiên không có lại để cho hấn thất vọng qua.

Hấn hiện tại, chỉ là thân thể lực lượng, tựu vượt qua một vạn 5000 cân. Phối hợp với chân khí, hấn một quyền oanh ra lực lượng, ít nhất cũng có ba vạn 3000 cân!

Càng làm cho Lệ Trọng kinh hãi, là hấn sức bật càng cường đại rồi!

Cường đại sức bật, ý vị như thế nào?

Ý nghĩa, hấn xuất đao tốc độ, có thể nhanh hơn, người khác liền binh khí cũng không kịp xuất ra, đao của hấn tựu trăm đi qua! Thân pháp của hấn, cũng có thể nhanh hơn, vô luận là né tránh hay vẫn là chạy đi, đều nhẹ nhàng như thường, tiến có thể công, lui có thể thủ!

"Luyện Thể Quyết, không hổ là Thượng Cổ lưu truyền tới nay công pháp, rất tốt rất cường đại. Ta dùng Luyện Thể Quyết làm chủ tu công pháp, xem như đi đúng rồi." Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy.

Tính một cái thời gian, còn có hai ngày thời gian.

Lệ Trọng bàn ngồi xuống, tìm hiểu đoạn chỉ.

Tu vi càng cao, đối với lực lượng lý giải lại càng sâu. Tiến vào đệ lục trọng về sau, Lệ Trọng đối với lực lượng, lại có mới lý giải, tìm hiểu thu hoạch càng nhiều.

Đoạn chỉ trong lĩnh ngộ đến thứ đồ vật, không cách nào làm cho Lệ Trọng thoáng cái cường đại lên, nhưng có thể cho Lệ Trọng kiến thức sâu sắc tăng lên, cảnh giới sâu sắc tăng lên. Lệ Trọng lúc trước, dùng Vô Hình Thủ đến phi hành, tựu là theo đoạn trong ngón tay lấy được linh cảm. Mà thời điểm chiến đấu, Lệ Trọng tổng có thể trước tiên tìm được sơ hở của đối phương, đây cũng là cảnh giới cao chỗ tốt.

Hai ngày đảo mắt tức qua.

Lệ Trọng mở ra phòng tu luyện, đi nhanh đi ra đi.

Đi ra phòng tu luyện, có người nhận ra Lệ Trọng, chỉ trỏ.

"Xem, người này, tựu là sử thượng yếu nhất Cao cấp đệ tử. Hiện tại, rất nhiều người đều đối với hấn nhìn chăm chăm, chuẩn bị lấy khiêu chiến hấn đấy."

"Xem tuổi của hấn cũng không lớn, có thể tại cái tuổi này tu luyện tới Nhân Cực ngũ trọng, tuyệt đối là thiên tài rồi. Bất quá, trại huấn luyện này bên trong, cạnh tranh kịch liệt vô cùng, đệ tử một cái so một cái hung tàn. Coi như là nhân vật thiên tài, bọn hấn cũng sẽ không cho mặt mũi. Cái này Lệ Trọng, tuyệt đối sẽ lọt vào khiêu chiến, sẽ bị người giẫm đến sít sao."

"Ha ha, ta nhận được tin tức, hiện tại Tô Tử Hòa cùng Tống Minh Viễn hai người, đều theo dõi Lệ Trọng. Ngoại trừ hai người này bên ngoài, còn có mấy cái thực lực đứng hàng Top 10 nhân vật, cũng đứng Lệ Trọng sinh ra hứng thú, bọn hấn rất có thể cũng sẽ khiêu chiến Lệ Trọng. Lệ Trọng như thế thức thời, thành thành thật thật đem thân phận nhượng xuất đi, tiền đồ hay vẫn là bùng sáng. Nếu không tựu khó nói."

"Đúng vậy a đúng vậy a. Những cái thứ này, nguyên một đám tâm ngoan thủ lạt, nếu như âm thầm ra tay, hủy diệt Lệ Trọng đan điền cùng kinh mạch, Lệ Trọng cả đời tựu xong đời. Cái này Lệ Trọng hiện tại tốt nhất ứng phó chi pháp, tựu là buông tha cho Cao cấp đệ tử thân phận, yên lặng tích súc thực lực. Dùng thiên tư của hấn, tiếp qua vài năm, có thể một lần nữa thành là cao cấp đệ tử, đến lúc đó ai cũng không dám trêu chọc hấn."

...

Lệ Trọng nghe chung quanh nghị luận, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Buông tha cho Cao cấp đệ tử thân phận?

Điều này sao có thể!

Tu luyện chi đạo, tựa là nghịch thiên mà đi, ngược dòng mà lên. Không chiến mà vứt bỏ, đây là người nhu nhược, cả đời cũng sẽ không có cái gì tiền đồ. Hắn cũng không phải loại người này.

Lệ Trọng đi ra tháp cao.

Bóng người lóe lên, Tô Tử Hòa ngăn đón tại phía trước.

Tô Tử Hòa cười lạnh một tiếng, nói ra: "Lệ Trọng, người ở phía ngoài, đều đang nói..., ngươi là sù thượng yếu nhất Cao cấp đệ tử. Ngươi. . ."

Lệ Trọng khoát khoát tay, trực tiếp đã cắt đứt đối phương, nói ra: "Liên quan gì đến ngươi, cho lão tử cút qua một bên!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Nhiệm vụ

Chung quanh yên tĩnh, lập tức sôi trào lên.

"Ha ha, cái này Lệ Trọng thật cuồng vọng!"

"Lại dám như vậy đối với Tô sư huynh nói chuyện!"

"Xem ra, hắn là không biết Tô sư huynh lợi hại. Chờ xem đi, hắn kết cục nếu mà biết thì rất thê thảm!"

Chung quanh vô giả, nhìn xem Lệ Trọng, tựa như đang nhìn một người ngu ngốc.

Tô Tử Hòa giận quá mà cười, dáng tươi cười lộ ra u ám "Hào hảo hảo, những năm này, ta đã thấy không ít người cuồng vọng, nhưng không có một cái nào sống được qua một tháng. Lệ Trọng, ngươi cũng sẽ không ngoại lệ."

Tô Tử Hòa hướng phía Lệ Trọng xem ra.

Ánh mắt của hắn như là có ma lực, Lệ Trọng cảm giác cả người, đều muốn bị cắn nuốt nhập đi.

Lệ Trọng vẻ sợ hãi cả kinh, biết rõ cái này Tô Tử Hòa ở trong tối tính toán chính mình. Người này thi triển, hắn là một loại Tinh Thần bí thuật, thi triển thời điểm không hề báo hiệu, cực kỳ quỷ dị.

"Hừ!"

Lệ Trọng trong ánh mắt, đột nhiên hiện lên một đạo tinh quang, như là Lôi Điện.

Tô Tử Hòa thân hình chấn động, lui về phía sau một bước, sắc mặt trắng nhợt.

Tinh Thần bí thuật phi thường nguy hiểm, không cách nào khuất phục đối thủ, tựa sẽ phải chịu cản trở. Tô Tử Hòa không thể tưởng được, Lệ Trọng tinh thần như thế cứng cỏi, căn bản không cách nào khuất phục, bị cản trở.

Lệ Trọng thật sâu nhìn Tô Tử Hòa liếc, nhàn nhạt nói ra: "Những năm này, ta đã thấy không ít tự cho mình siêu phàm người, những người này, đều bị ta hung hăng giết chết, không có một cái nào trở mình được thân. Ngươi tự giải quyết cho tốt."

Dứt lời, Lệ Trọng lách mình ly khai.

Tô Tử Hòa sắc mặt âm trầm.

Hắn sớm chặn đường Lệ Trọng, vốn là muốn dựa vào Tinh Thần bí thuật, thần không biết quỷ không hay khuất phục Lệ Trọng, lại để cho Lệ Trọng ngoan ngoãn đem Cao cấp đệ tử thân phận chuyển cho hắn.

Không nghĩ tới, Lệ Trọng ý chí sẽ là như thế cứng cỏi, tinh thần của hắn bí thuật chẳng những không cách nào khuất phục Lệ Trọng, ngược lại bị thụ cản

trà, ăn hết một cái thiết thòi nhỏ.

Tuy nhiên ăn hết một cái thiết thòi nhỏ, nhưng Tô Tử Hòa cũng không có ý định buông tha cho. Hắn cũng không tin, dùng bản lĩnh của hắn, còn khuất phục không được một cái mười hai tuổi tiểu hài tử.

Lệ Trọng phản hồi tiểu viện.

Đánh giá một tuần, tiểu viện hết thấy như trước.

Phuong Thỉnh Ngư tu vi, lại tiến bộ. Theo Nhân Cực tam trọng trung kỳ, tăng lên tới Nhân Cực tam trọng hậu kỳ. Mặc dù nói, có rèn luyện được vật trợ giúp, nhưng loại tu luyện này tốc độ cũng là phi thường nhanh.

Lệ Trọng có chút nghi hoặc.

Tại hắn trong dự liệu, Phuong Thỉnh Ngư tư chất tuy nhiên coi như cũng được, nhưng cũng không tính tốt.

Một người như vậy, tốc độ tu luyện tại sao lại nhanh như vậy?

Lệ Trọng vẫy tay, nói ra: "Tới."

Phuong Thỉnh Ngư vừa mới tu luyện tới Nhân Cực tam trọng hậu kỳ, vui vẻ, xem Lệ Trọng cũng thuận mắt nhiều hơn. Nhìn thấy Lệ Trọng đang gọi nàng, lập tức tụt đã chạy tới rồi.

Lệ Trọng bắt lấy Phuong Thỉnh Ngư một tay.

Phuong Thỉnh Ngư sắc mặt một hồng, giãy dụa.

Lệ Trọng liếc trừng đi qua: "Làm gì?"

Phuong Thỉnh Ngư ủy khuất nói: "Ngươi làm cái gì vậy?"

Lệ Trọng một bộ lễ thẳng khí hùng bộ dạng: "Ta là chủ nhân, ngươi là nha hoàn. Chủ nhân đập nha hoàn tay, còn cần nguyên nhân? Ngươi giác ngộ như thế nào thấp như vậy?"

Phuong Thỉnh Ngư há miệng muốn nói, lại phát hiện, chính mình rõ ràng không biết như thế nào nói mới tốt.

Dù sao, Lệ Trọng nói lời, thật sự là tốt có đạo lý a.

Lệ Trọng tinh tế cảm ứng, hắn cảm giác được, Phuong Thỉnh Ngư trên người, có một tia khác hẳn với thường nhân khí tức. Loại này khí tức phi thường nhạt, hơn nữa chỉ có vừa mới tu luyện xong tất thời điểm, mới có thể phát giác đến.

Lệ Trọng cũng là tìm hiểu kết thúc chỉ, cảnh giới cao, mới có thể cảm giác được cái này ti khí tức. Bình thường võ giả, coi như là Nhân Cực cửu trọng, chỉ sợ cũng cảm ứng không đến rồi.

"Chẳng lẽ, cái này Phuong Thỉnh Ngư thể chất khác hẳn với thường nhân? Như thế thú vị."

Lệ Trọng trầm suy nghĩ lấy.

Thể chất khác hẳn với thường nhân, đó cũng không phải cái gì thần kỳ sự tình. Ví dụ như, một ít nữ tử, trên người mang theo một loại tự nhiên mùi thơm, loại này mùi thơm đối với nam tử có trí mạng lực hấp dẫn. Nếu như, một ít nữ tử, màu da đặc biệt tron bóng tron mềm, vô luận ánh mặt trời như thế nào phơi nắng tự là sẽ không hắc.

Bất quá, những thể chất này, đối với tu luyện cũng không có gì dùng.

Nhưng còn có một chút thể chất, đối với tu luyện mà nói, là có thêm cự đại tác dụng, thậm chí có thể phát triển khó có thể tưởng tượng cự phách. Nếu như Phuong Thỉnh Ngư cũng có loại này thể chất, vậy thì thú vị rồi.

Lệ Trọng trầm ngâm một chút, lại lấy ra mấy bình rèn luyện được vật, vung cho Phuong Thỉnh Ngư, nói ra: "Đi đi đi, chính mình qua một bên tu luyện đi. Tranh thủ sớm chút tiến vào Nhân Cực tứ trọng."

Phuong Thỉnh Ngư tiếp nhận Tội Thể được vật, trong lòng ủy khuất quét qua quét sạch, vui vẻ chạy mất.

Lệ Trọng tu luyện một hồi đao pháp, hướng phía Cháp Sự Lâu mà đi.

Mới gia nhập trại huấn luyện đệ tử, tại ba tháng ở trong, muốn chấp hành một lần nhiệm vụ. Lệ Trọng tiến vào trại huấn luyện, vừa vặn ba tháng, cũng nên tiếp một cái nhiệm vụ rồi.

Cháp Sự Lâu, lâu ba nhiệm vụ đại sảnh.

Đầu người toàn động, hỏi hỏi.

Một cái tường thủy tinh bên trên, không ngừng lóe ra nhiệm vụ, các đệ tử nhìn không chuyển mắt mà nhìn xem.

Tường thủy tinh phía dưới, chồng chất đầy đủ loại thứ đồ vật, có rất nhiều quái thú đầu, có rất nhiều quái thú giác, có rất nhiều quái thú máu tươi, thiên kì bách quái. Thứ này, là giao hàng nhiệm vụ lúc bằng chứng.

Trại huấn luyện bên trong, hoàn thành nhiệm vụ, là có điểm tích lũy. Điểm tích lũy ở trại huấn luyện bên trong, có thể mua được bất luận cái gì thứ đồ vật, như phòng tu luyện, có thể dùng điểm tích lũy đến tiền trả.

Lệ Trọng tiến vào đại sảnh, lập tức đưa tới phản đông ánh mắt. Hết cách rồi, niên kỷ của hắn thật sự là quá nhỏ rồi, vô luận đi đến nơi nào đi, đều trở thành tiêu điểm.

"Người là ai vậy này?"

"Ha ha, người vừa mới phản hồi đấy sao? Người này, là được xưng sừ thượng yếu nhất Cao cấp đệ tử Lệ Trọng. Đại danh của hắn, ở trại huấn luyện bên trong không người không biết a."

"Cao cấp đệ tử? ! Nhỏ như vậy, lại là Cao cấp đệ tử? Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Còn có, hắn chạy đến nhiệm vụ đại sảnh làm gì? Chẳng lẽ hắn muốn nhận nhiệm vụ?"

"Ha ha, nhất định là nhận nhiệm vụ. Hắn tiến vào trại huấn luyện, vừa vặn ba tháng, dựa theo quy định, phải tiếp một đơn nhiệm vụ. Lão tử ngược lại muốn nhìn, hắn có thể tiếp được nhiệm vụ gì?"

"Lệ Trọng người này, xác thực là một thiên tài. Bất quá nha, niên kỷ nhỏ như vậy, lại thiên tài cũng lợi hại không đi nơi nào. Hắn bây giờ có thể tiếp nhiệm vụ, đoán chừng là cho tiểu tinh thú uy sữ, ha ha. . ."

Đám võ giả nghị luận nhao nhao, nguyên một đám nhìn xem Lệ Trọng.

Lệ Trọng chân mày cau lại. Lúc này thời điểm, hắn lại một lần nữa cảm giác được thực lực chưa đủ. Nếu như hắn có đủ thực lực, cái này trong đại sảnh võ giả, ai dám nghị luận hắn? Ai dám đối với hắn chỉ trích?

Lệ Trọng ánh mắt, rơi xuống tường thủy tinh bên trên, tinh tế nhìn xem các loại nhiệm vụ.

Rất nhanh, hắn đã chọn một cái nhiệm vụ.

Lệ Trọng xuất ra thân phận bài, tiếp nhận nhiệm vụ, phiêu nhiên ly khai.

Trong đại sảnh, một cái võ giả nhìn xem Lệ Trọng bóng lưng, xa xa đầu nói ra: "Trần thủ Dương Thụ trấn, tiểu tử này, rõ ràng tiếp được nhiệm vụ này, cái này là muốn chết."

"Đúng vậy a. Dương Thụ trấn phụ cận, chiếm cứ mấy bầy quái thú, tự tính toán Nhân Cực thất trọng võ giả, đều muốn kiên cố vô cùng. Tiểu tử này, chạy đến Dương Thụ trấn đi, rất nhanh sẽ mất mạng."

"Đu cuồng vọng. Tiểu tử này, thì không cách nào còn sống trở về rồi. Đáng tiếc một thiên tài rồi."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Ta không có hứng thú cùng các người động thủ

Một chỗ đơn sơ trong phòng nhỏ.

"Cái gì? Lệ Trọng tiểu tử này, rõ ràng lựa chọn đi tọa trấn Dương Thụ trấn? Hắn đây là đi chịu chết!"

Tô Từ Hòa nghi hoặc khó hiểu.

Người hầu nói ra: "Đúng vậy. Chúng ta cũng không cách nào lý giải."

Tô Tử Hòa nghĩ nghĩ, nói ra: "Đã hẳn muốn chết, chúng ta trước hết không để ý tới hẳn rồi. Hiện tại, Bảng Xếp Hạng Thực Lực bên trên, nổi tiếng Top 5 người, đều đang bề quan. Lệ Trọng chết rồi, ta chỉ cần đã bại Tổng Minh Viễn, có thể đạt được Cao cấp đệ tử thân phận."

Một chỗ khác trong phòng nhỏ.

Tổng Minh Viễn cũng nhận được tin tức.

"Thực là muốn chết. Được rồi, đã chính mình chạy đi tìm chết, ta cũng không cần để ý tới rồi."

Tổng Minh Viễn ánh mắt chớp lên, rất nhanh tiến vào trạng thái tu luyện.

...

Dương Thụ trấn khoảng cách Lục Quế Thành 1700 ở bên trong, thành lập tại một tòa núi lớn mạch phía trên, thường xuyên có quái thú theo trong núi rừng thoát ra làm loạn. Lệ Trọng nhiệm vụ là tọa trấn Dương Thụ trấn, chém giết làm loạn quái thú, thời gian là một tháng.

Lệ Trọng thi triển Phù Quang Lục Ảnh thân pháp, cao tốc chạy trốn, bên người cảnh vật rất nhanh lui về phía sau.

Phù Quang Lục Ảnh, cùng Trục Nhật Bộ là hai chủng hoàn toàn bất đồng bộ pháp. Trục Nhật Bộ pháp chú ý chính là tốc độ, mà Phù Quang Lục Ảnh chú ý chính là nhẹ nhàng, thi triển thời điểm, thân thể có thể đứng ở trên mặt nước.

Lệ Trọng một bên chạy đi, một bên suy tư về như thế nào nhanh hơn.

Chiến kỹ mặc dù có đẳng cấp chi phân, nhưng cũng không phải là tuyệt đối.

Người có ngộ tính cao, hoàn toàn có thể sửa chữa chiến kỹ, lại để cho chiến kỹ thích hợp hơn chính mình. Lệ Trọng hiện tại, tựa là yên lặng lo lắng, như thế nào lại để cho Phù Quang Lục Ảnh, thích hợp hơn chính mình.

Lường ngày sau.

Lệ Trọng rốt cuộc tìm được một điểm đầu mối, hẳn đem mình sức bật, dung hợp đến thân pháp bên trong. Mũi chân nhẹ nhẹ một chút phía dưới, lướt đi khoảng cách, theo 50 trọng tầng lên tới 55 trọng.

Lệ Trọng còn muốn tiếp tục tham ngộ, lại phát hiện đã đi tới một đầu cực lớn sơn mạch phía dưới.

Phóng mắt nhìn đi, một mảnh hoang vu, thú tiếng hô âm thanh.

Dương Thụ trấn nhanh đến rồi.

Lệ Trọng lấy ra một tờ địa đồ, thoáng qua nhìn một chút, hướng phía một cái phương hướng mà đi. Rất nhanh, một cái thành lập tại sơn mạch bên trên thị trấn, xuất hiện tại trước mắt, cái này là Dương Thụ trấn rồi.

Thành trấn bên ngoài, có một đầu cao lớn khoan hậu tường thành, còn có một đầu thật sâu sông đào bảo vệ thành, đây là dùng để ngăn trở quái thú.

Tại một chỗ phòng ngự sâm nghiêm cổ bảo bên trong, Lệ Trọng gặp được Dương Thụ trấn trưởng trấn, Đặng Phong Lâm. Ngoại trừ Đặng Phong Lâm bên ngoài, còn có bốn cái Tộc trưởng, bọn hắn đến từ Dương Thụ trấn đại gia tộc.

Nhìn thấy Lệ Trọng, Đặng Phong Lâm cùng bốn vị Tộc trưởng, trong mắt đều lộ ra vẻ thất vọng.

Bọn hắn tại hai ngày trước, tựa nhận được tin tức, một vị Cao cấp đệ tử, sẽ tọa trấn Dương Thụ trấn. Nhận được tin tức thời điểm, bọn hắn cao hứng một hồi, cảm thấy Dương Thụ trấn có hi vọng rồi.

Không nghĩ tới, theo Lục Quế Thành đến người, lại là một cái mười hai mười ba tuổi tiểu hài tử! Cái này mười hai mười ba tuổi tiểu hài tử, có thể làm cái gì? Chỉ sợ quái thú vừa xuất hiện, muốn dọa khóc.

Đặng Phong Lâm nhìn không được nói ra: "Lệ Trọng, thỉnh người lộ ra thân phận lệnh bài."

Hắn hiện tại, nghiêm trọng hoài nghi Lệ Trọng thân phận.

Lệ Trọng không rên một tiếng, cầm ra bản thân lệnh bài.

Đặng Phong Lâm cùng bốn vị Tộc trưởng nhìn một chút, lệnh bài thật sự. Trại huấn luyện lệnh bài, đều có được một loại đặc biệt khí tức, muốn phỏng chế đều là không thể nào sự tình.

Lệ Trọng thu hồi lệnh bài, nhàn nhạt nói ra: "Các người cho ta an bài một cái bắt đầu cuộc sống hàng ngày chỗ tu luyện. Ta sẽ tọa trấn một tháng, quái thú tập kích thời điểm, các người nếu như không cách nào ứng phó, có thể tìm ta. Còn lại thời gian, cũng đừng có đến phiền ta."

Bốn cái Tộc trưởng lông mày đều là nhíu một cái.

Nếu như Lê Trọng là một cái Nhân Cự thất trọng võ giả, đối với hắn như vậy nhóm nói chuyện, bọn hắn còn có thể tiếp nhận. Nhưng Lê Trọng rõ ràng tự là một đứa bé, chính là một đứa bé, vậy mà lên tiếng ra lệnh cho bọn họ, cái này lại để cho bọn hắn phi thường khó chịu.

Một vị họ Điền Tộc trưởng chấp chặt tay, nói ra: "Lê công tử, ngươi có thể nói hay không nói thoáng một phát, lực chiến đấu của ngươi như thế nào? Cũng tốt lại để cho trong lòng chúng ta có một vãi."

Lời vừa nói ra, mặt khác ba cái Tộc trưởng nhất thời phụ họa.

"Đúng vậy a đúng vậy a. Lê công tử không ngại bộc lộ tài năng nhìn xem."

"Quái thú rất đáng sợ, Lê công tử ngươi có nắm chắc hay không đâu?"

"Lão hủ Dư Cương, muốn lĩnh giáo thoáng một phát Lê công tử tuyệt học, Lê công tử ra tay đi."

Lê Trọng ánh mắt, theo bốn cái Tộc trưởng trên người đảo qua, nhàn nhạt nói ra: "Các ngươi bốn người sức chiến đấu quá yếu, không chịu nổi một kích, ta không có hứng thú cùng các ngươi động thủ."

Bốn cái Tộc trưởng nhất thời biến sắc.

Lê Trọng lời ấy, là hoàn toàn không đem bọn họ để vào mắt a.

Một cái mười hai mười ba tuổi tiểu hài tử, vậy mà không đem bọn họ để ở trong mắt, cái này khẩu khí tuyệt đối không thể nhẫn nhịn!

Bốn cái Tộc trưởng ngay ngắn hướng đứng người lên.

Lúc này thời điểm.

Đặng Phong Lâm vội ho một tiếng, nói ra: "Ngươi bắt đầu cuộc sống hàng ngày chỗ tu luyện, chúng ta đã sớm chuẩn bị xong. Lê công tử, ngươi theo người hầu tiến đến là được."

Lê Trọng gật gật đầu, theo một cái người hầu đã đi ra.

Lê Trọng thân hình sau khi biến mất, họ Điền Tộc trưởng lửa giận hùng hục, nói ra: "Trưởng trấn, vì sao không để cho chúng ta ra tay? Tiểu tử này, tuổi không lớn lắm, ngược lại là rất cuồng vọng, ta muốn giáo huấn một chút hắn!"

Họ Dư Tộc trưởng lúc này thời điểm, cũng là mặt mo đồ bùng, oán hận nói ra: "Trưởng trấn, nếu như không phải ngươi ra mặt, lão phu lần này, định muốn giáo huấn một chút hắn, cho hắn biết cái gì là tôn kính trưởng bối, cái gì là cuồng giả."

"Một cái mười hai mười ba tuổi tiểu hài tử, coi như là một thiên tài, sức chiến đấu cũng cường không đi nơi nào. Huống chi, còn như thể cuồng vọng, loại này tâm tính căn bản không thích hợp tu luyện. Hắn đến tọa trấn Dương Thụ trấn, quả thực tự là chê cười."

Đặng Phong Lâm khoát khoát tay, nói ra: "Ta cũng hiểu được, hắn không quá đáng tin cậy. Bất quá, hắn dù sao cũng là trại huấn luyện phái ra Cao cấp đệ tử, chúng ta hay vẫn là thành thật một chút a."

Chúng người biến sắc.

Trại huấn luyện bên trong đệ tử, đều là tinh anh nhân vật, coi như là một cái bình thường đệ tử, đều cao cao tại thượng. Vô luận là thân phận hay vẫn là thực lực, đều cực kỳ hiển hách.

Mà Cao cấp đệ tử, thân phận thì càng tôn quý rồi. Phải biết rằng, vùng phía nam trại huấn luyện hơn một ngàn năm trăm người, Cao cấp đệ tử chỉ có chín mươi người, thân phận độ cao có thể nghĩ. Đối mặt Cao cấp đệ tử, coi như là một cái tiểu thành chủ, đều được cẩn thận từng li từng tí. Bọn hắn chỉ là một cái nhỏ nhỏ Tộc trưởng, đặc tội Cao cấp đệ tử, tự là tự mình muốn chết.

Đặng Phong Lâm nhàn nhạt nói ra: "Ta vừa rồi, đã nhận được tin tức, lại có một lớp quái thú theo trong núi rừng đi ra. Đại khái hai ngày, sẽ giết đến chúng ta trấn. Đến lúc đó, chúng ta đem hắn mời đi ra, xem hắn có gì thủ đoạn a. Ta cảm giác được, hắn một mực bình tĩnh mà tự tin, có lẽ có chút bản sự."

Họ Điền Tộc trưởng khinh thường cười cười, nói ra: "Một cái mười hai mười ba tuổi tiểu hài tử, có thể có bản lĩnh gì? Quái thú vừa đến, chỉ sợ hắn muốn trốn đến dưới giường mặt đi."

Một vị Phan họ Tộc trưởng ha ha cười cười, nói ra: "Trốn đến đáy giường, cái này chắc có lẽ không. Ta cảm thấy, hắn có khả năng trốn đến nữ nhân trong ngực đi. Dù sao, hắn hay vẫn là một cái miệng còn hôi sữa người nha."

Mấy cái Tộc trưởng đồng thời ha ha cười ra tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 73: Đây là nói đùa sao?

Một cái trong đại viện.

Lệ Trọng bàn đứng dưới tàng cây, tay cầm trường đao.

Cái này Đặng Phong Lâm, là dựa theo Cao cấp đệ tử quy cách, tới đón đợi Lệ Trọng, toàn bộ đại viện hoa mỹ vô cùng, bên trong bày đặt không ít quý trọng thứ đồ vật, như dược thảo các loại. Những vật này, đều là cho Lệ Trọng.

Vốn, còn có vài chục cái xinh đẹp thị nữ, nhưng đều cho Lệ Trọng đuổi đi ra rồi.

Trường đao khởi động.

"Bá bá bá bá —— "

Lệ Trọng một đao phát ra, yên lặng suy tư Thiên Lô Đao Pháp Đao Ý.

Bạch cấp chiến kỹ, tự tính toán tu luyện tới viên mãn, cũng sẽ không có cái gì Đao Ý. Nhưng Xích cấp chiến kỹ lại bất đồng, muốn muốn tu luyện đến viên mãn, muốn cảm nhận được trong đó Đao Ý.

Luyện luyện ngừng ngừng, thời gian chậm rãi chảy qua.

Trong nháy mắt, hai ngày đi qua.

Ngày thứ ba sáng sớm

Một cái phụ trách quan sát họ Điền đệ tử, đột nhiên chứng kiến một mảnh khói bụi dâng lên, đại địa run nhè nhẹ.

Quái thú đến rồi!

Họ Điền đệ tử lập tức phát ra cảnh báo.

Toàn bộ Dương Thụ trấn võ giả, đều đuổi tới trên tường thành.

"Hồng hồng hồng —— "

Xông ở phía trước, đều là thực lực tương đối thấp quái thú. Chúng đi vào dưới tường thành, không cách nào lướt qua sông đào bảo vệ thành cùng tường thành, chỉ có thể cách sông đào bảo vệ thành liên tục rống to.

Với tư cách Dương Thụ trấn trưởng trấn, Đặng Phong Lâm trước tiên đuổi tới. Dương Thụ trấn bốn gia tộc, Điền gia, Dư gia, Phan gia cùng Lữ gia, bốn cái Tộc trưởng cũng nhao nhao đuổi tới.

Lúc này thời điểm, lại một đám quái thú chạy đến.

Cái này là một đám Huyết Tinh Báo.

Huyết Tinh Báo tính tình hung tàn, hành động nhanh nhẹn, khiêu được lực rất mạnh. Đến một lần đến dưới tường thành, lập tức phi thân lên, lướt qua sông đào bảo vệ thành, hướng phía đầu tường nhào đầu về phía trước.

"Suru suru suru —— "

Mắt thường nhìn lại, tựa như là từng đạo Từ Ảnh đánh tới.

Đặng Phong Lâm sắc mặt biến hóa, quát: "Dương Thụ trấn hộ vệ, còn có Tứ đại tộc, riêng phần mình bảo vệ chặt vị trí của mình, ngàn vạn đừng cho chúng bỏ nhào vào đầu tường đến!"

Trên tường thành hơn 100 cái võ giả, nhao nhao ra tay.

"Phốc phốc phốc phốc —— "

Huyết Tinh Báo còn ở giữa không trung, đã bị một thanh chuôi binh khí đánh rơi, máu tươi đầm đìa, rơi xuống sông đào bảo vệ thành ở bên trong.

Trong đám người.

Một cái tóc dài thiếu niên, biểu hiện được rất là đột xuất, trong tay hắn trường thương mỗi một lần lấy ra, đều giết chết một đầu Huyết Tinh Báo, mấy cái trong nháy mắt trong thời gian, tự chém giết ba đầu.

Đặng Phong Lâm nhìn xem thiếu niên này, khẽ gật đầu.

Thiếu niên này, là con trai bảo bối của hắn, Đặng Thần. Đặng Thần năm nay mười lăm tuổi, nhưng đã có được Nhân Cực tam trọng đỉnh phong tu vi, tại Dương Thụ trấn trấn cũng là một cái Tiểu Thiên Tài.

Ngoại trừ Đặng Thần bên ngoài, còn có mấy cái thiếu niên, biểu hiện cũng là rất xuất sắc. Cái này mấy cái thiếu niên, theo thứ tự là Điền gia Điền Hằng, Dư gia Dư Từ Phương, Phan gia Phan Thế Vinh, Lữ gia Lữ Dũng.

Năm người này, hợp xưng Dương Thụ trấn năm tú.

Bên cạnh.

Điền gia tộc trưởng ha ha cười cười, nói ra: "Xem ra, thủ vệ chúng ta Dương Thụ trấn, còn phải dựa vào tự chúng ta a. Chúng ta Dương Thụ trấn năm tú, chỉ sợ đều so với kia cái Lệ Trọng cường."

Lữ gia tộc trưởng cũng là ha ha cười cười, nói ra: "Không biết cái kia Lệ Trọng, hiện tại đang làm cái gì? Hắn có lẽ cũng thu được cảnh báo rồi, sẽ không trốn đi a?"

Đặng Phong Lâm khoát khoát tay, nói ra: "Hai vị Tộc trưởng, hắn là cao cấp đệ tử, không muốn đơn giản nghị luận."

Điền gia tộc trưởng ha ha cười cười, không nói thêm gì nữa. Bất quá, trong mắt của hắn khinh miệt chỉ sắc, nhưng lại ai đều có thể thấy được.

"Rống!"

Một tiếng gào thét, từ đằng xa mà đến.

Rất nhanh, một đầu thân hình cực lớn Huyết Tinh Báo, tựa là u linh lờ ra.

Đặng Phong Lâm sắc mặt biến hóa, bốn đại tộc trưởng sắc mặt cũng là biến đổi. Bọn hắn đã nhìn ra, cái này đầu Huyết Tinh Báo, cũng không bình thường, nó là một đầu báo đem. Báo đem chính là báo bày bên trong tiểu đầu mục, thực lực của nó, so bình thường Huyết Tinh Báo cường đại hơn nhiều.

Đặng Phong Lâm quát: "Các vị Tộc trưởng coi chừng!"

Thanh âm vừa mới rơi xuống, Huyết Tinh Báo Tự động xuất động, thân thể của nó lắc lư liên tục gian, đã lướt qua hơn bốn mươi trượng không gian, hướng phía mọi người nhào đầu về phía trước!

Khoảng cách Huyết Tinh Báo Tự động gần đây Dư gia tộc trưởng cùng Phan gia tộc trưởng, hoàn toàn không kịp suy tư, trong tay trường kiếm ngay ngắn hướng bỏ đi ra.

"Đông!"

Lưỡi thanh trường kiếm, trầm đến báo đem hai móng phía trên, hỏa hoa văng khắp nơi. Hai tộc trưởng tiếp liền lui về phía sau năm sáu bước, cánh tay run lên. Thừa dịp cái này thời khắc, Huyết Tinh Báo Tự động đã rơi xuống trên tường thành, móng vuốt vung lên phía dưới, bên cạnh một cái võ giả đầu bị trào ở bên trong, như là một cái như dưa hấu vỡ ra.

"Ngăn trở nó!"

Đặng Phong Lâm hét lớn. Cái này đầu Huyết Tinh Báo Tự động thực lực cường hoành, nó nếu như rơi xuống trong trấn, lập tức sẽ nhấc lên một mảnh gió tanh mưa máu, cũng không biết sẽ chết mất bao nhiêu người.

Bốn cái Tộc trưởng ngay ngắn hướng lách mình tới, vây quanh Huyết Tinh Báo Tự động chém giết. Bốn người liên thủ, cuối cùng đè xuống Huyết Tinh Báo Tự động hung uy, chậm rãi chiếm được thượng phong.

Mọi người vừa mới thở dài một hơi, xa xa lại truyền tới tiếng hô.

"Rống rống!"

Theo tiếng hô, lại có hai đầu Huyết Tinh Báo Tượng xuất hiện.

Cái này hai đầu Huyết Tinh Báo Tượng vừa ra, toàn trường mặt người sắc đều trở nên trắng bệch. Mỗi một đầu Huyết Tinh Báo Tượng, tựa tượng đương với một cái Nhân Cực lực trọng võ giả đỉnh cao. Ba đầu Huyết Tinh Báo Tượng, tựa tượng đương với ba cái Nhân Cực lực trọng võ giả đỉnh cao! Mà người ở chỗ này ở bên trong, chỉ có Đặng Phong Lâm là Nhân Cực lực trọng võ giả đỉnh cao!

Một mình hấn, làm sao có thể ngăn cản hai đầu Huyết Báo Tượng?

Đặng Phong Lâm tóc run lên, trong tay hấn nắm thật chặt trường kiếm, phản phó một cái bên người võ giả, quát: "Tình thế nguy cấp, mau mau đem Lệ công tử thỉnh tới!"

Đặng Phong Lâm biết rõ, tự thân hấn ta, là tuyệt đối không cách nào ngăn cản hai đầu Huyết Tinh Báo. Bởi vậy, hấn chỉ có thể tin tưởng Lệ Trọng rồi, hi vọng Lệ Trọng có chút bản sự a.

Bốn cái Tộc trưởng, lúc này thời điểm trong nội tâm một mảnh tuyệt vọng.

Thỉnh Lệ Trọng tới?

Cái này hữu dụng sao?

Đây chính là ba đầu Huyết Tinh Báo! Một cái mười hai mười ba tuổi người, có thể có bao nhiêu bản sự? Căn bản không có khả năng ứng phó được đến a!

Lúc này thời điểm.

Một cái réo rất thanh âm vang lên: "Không cần làm phiền rồi, ta đã đến rồi."

Đang khi nói chuyện, một thiếu niên xuất hiện tại trên tường thành, đúng là Lệ Trọng.

Mọi ánh mắt, đều rơi xuống Lệ Trọng trên người.

Cái này xem xét, đám võ giả đều sửng sốt.

Toàn bộ Dương Thụ trấn võ giả, cũng biết, trại huấn luyện phải một cái Cao cấp đệ tử tới tọa trấn. Bọn hấn vẫn cho là, cái này Cao cấp đệ tử, tuyệt đối là một cái phong thái tuyệt thế người thanh niên. Nhưng ra hiện tại bọn hấn trước mắt, lại là một cái mười hai mười ba tuổi thiếu niên.

Cái này mười hai mười ba tuổi thiếu niên, tựa là tọa trấn người?

Sở hữu võ giả đều hoài nghi mình con mắt xảy ra vấn đề.

Dương Thụ trấn năm tú đứng đầu Đặng Thần, nhin không được lên tiếng nói: "Người này, tựa là trại huấn luyện phải tới Cao cấp đệ tử? Đây là nói đùa sao?"

Năm tú bên trong, nổi tiếng thứ ba Dư Từ Phương, lông mày nhíu lại, nói ra: "Người này, sức chiến đấu còn không bằng chúng ta đây. Phải hấn tới, đây là lại để cho hấn chịu chết a?"

"Rống!"

Một tiếng gào thét, theo tường thành bên ngoài vang lên.

Có người hoảng sợ nói: "Không tốt! Cái này hai đầu Huyết Tinh Báo Tượng, bắt đầu công kích!"

Tại mọi người tuyệt vọng trong ánh mắt, hai đầu Huyết Tinh Báo Tượng đột nhiên nhảy lên, dùng một loại khó có thể tin tốc độ, hướng phía trên đầu thành nhảy đi qua, khoảng cách mọi người còn có hơn mười trượng xa, mọi người có thể cảm giác được một hồi gió tanh!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Kính sợ

"Lệ Trọng, coi chừng!"

Đặng Phong Lâm thân hình kéo căng, cao giọng nhắc nhở lấy Lệ Trọng.

Cái này hai đầu Huyết Tinh Báo Tượng, nhất định phải ngăn trở. Nếu như không cách nào ngăn trở, khiến chúng nó tiến vào trong trần, toàn bộ Dương Thụ trần người, đều phải chết được sạch sẽ.

Lệ Trọng đứng đấy bất động, hai tay trống trơn, thoát nhìn cực kỳ dễ dàng.

Đặng Phong Lâm nhìn thấy Lệ Trọng cái này bộ dáng, chân mày cau lại. Đầu loại này lúc sau, còn không biết khăn trương, chẳng lẽ đã bị Huyết Tinh Báo Tượng sợ choáng váng?

Mười trượng!

Bảy trượng!

Đặng Phong Lâm nắm thật chắc trường kiếm.

Hắn cảm giác được, Lệ Trọng đã không trông cậy được vào, chỉ có thể theo dựa vào chính mình rồi.

Năm trượng!

Kính phong phốc thê!

Hai cái Huyết Tinh Báo Tượng, như là lưỡng tòa núi lớn đè xuống.

Đặng Phong Lâm nắm trường kiếm tay, cũng đã trắng bệch. Mà chung quanh võ giả, lúc này thời điểm sắc mặt đã tái nhợt một mảnh, ngay cả lập đều trở nên khó khăn vô cùng.

"Đã xong!"

Dương Thụ trần năm tú đứng đầu Đặng Thần, lúc này thời điểm nghẹn ngào kêu đi ra.

Lập tức hai đầu Huyết Tinh Báo Tượng muốn bỏ nhào vào, Lệ Trọng rút cục xuất thủ, hấn hai bàn tay nhắc tới, xa xa địa vỗ, hai cái mắt thường có thể chứng kiến bàn tay lớn trống rỗng xuất hiện, hướng phía hai đầu Huyết Tinh Báo Tượng mà đi.

Đây là Phong Vân Thủ!

"Phốc phốc!"

Như là hai cây Cự Mộc tại giữa không trung va chạm.

Mọi người cảm giác được, tường thành đều đang run động.

Tại đám võ giả kinh hãi trong ánh mắt, cái này hai đầu uy phong không ai bì nổi báo tượng, cái trán vỡ vụn, ngược lại bay trở về, nặng nề mà nện trên mặt đất vẫn không nhúc nhích.

Hiển nhiên, chúng đã bị chết.

Lệ Trọng ánh mắt hơi quét, phát hiện trên tường thành, còn có một đầu Huyết Tinh Báo Tượng, đang tại cùng bốn vị Tộc trưởng chém giết.

Lệ Trọng bàn tay nâng lên, lại là vỗ, vẫn là Phong Vân Thủ.

"Phốc!"

Cái này đầu uy phong lẫm lẫm báo tượng, cũng lập tức bị chụp chết, liền giây dựa cơ hội đều không có.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Còn lại đến, các ngươi có lẽ có thể xử lý. Có báo tượng cấp bậc quái thú xuất hiện lúc, lại cho ta biết."

Nói xong, Lệ Trọng vừa sải bước ra, lướt qua hơn ba mươi trượng khoảng cách, biến mất không thấy gì nữa.

Trên tường thành, hoàn toàn yên tĩnh.

Đã qua một hồi lâu, Đặng Phong Lâm phục hồi tinh thần lại, trong ánh mắt chớp động lên rung động chi sắc: "Cái này là Cao cấp đệ tử thực lực sao? Thật sự là quá cường đại! Có thể so với Nhân Cự lực trọng đỉnh phong báo tượng, tựa như con ruồi nhỏ bình thường, tùy tùy tiện tiện tựu chụp chết!"

Bốn cái Tộc trưởng bên trong. Điền gia tộc trưởng lúc này thời điểm, đã toàn thân mồ hôi lạnh, hai chân như nhũn ra. Hắn nhìn thấy Lệ Trọng chỉ có mười hai mươi ba tuổi, một mực xem thường Lệ Trọng, còn nhiều lần mở miệng chửi bới Lệ Trọng.

Hiện tại ngấm lại, loại làm này, là bức nào ngu xuẩn.

Cái này Lệ Trọng, nếu như vừa rồi cho hắn một chương, hắn hiện tại đã bùn nhão nằm trên mặt đất rồi. Đến lúc đó, mà ngay cả gia tộc đều sẽ phải chịu liên quan đến, nói không chừng hội diệt tộc.

Họ Dư Tộc trưởng lúc này thời điểm, cũng là sắc mặt trắng bệch, toàn thân như nhũn ra. Hai ngày trước khi, hắn cũng là xem thường Lệ Trọng, còn mở miệng muốn khiêu chiến Lệ Trọng, muốn dạy dỗ thoáng một phát Lệ Trọng.

Thật sự là văng đầu rồi.

Cũng may, Lệ Trọng không có cùng hắn không chấp nhận, cũng không có ra tay. Nếu không, dùng Lệ Trọng thực lực, chỉ cần đầu ngón tay bắn ra, hắn lão già khom muốn tăn.

Họ Lữ Tộc trưởng về mặt về kính sợ, cười khổ nói: "Hai ngày trước khi, Lệ công tử nói chúng ta không chịu nổi một kích, chúng ta trong nội tâm còn không phục. Hiện tại xem ra, hắn nói được tuyệt không sai."

"Đúng vậy a đúng vậy a."

Mấy cái Tộc trưởng về mặt kính sợ nghĩ mà sợ chi sắc.

Các tộc trưởng đối với Lệ Trọng đều sinh ra kính sợ chi tâm, bình thường võ giả đối với Lệ Trọng, càng là sợ hãi tới cực điểm. Trong mắt bọn hắn, Lệ Trọng đột nhiên tới, tiện tay giết chết ba đầu Huyết Tinh Báo Tượng, lại phiêu nhiên mà đi. Loại này cử động, quả thực tựu là trong truyền thuyết thần nhân.

Lệ Trọng phản hồi đại viện, tiếp tục luyện đao.

Cảnh ban đêm hàng lâm thời điểm, tiếng đập cửa vang lên.

Lệ Trọng mở cửa, chỉ thấy Đặng Phong Lâm, còn có mấy vị Tộc trưởng, cúi đầu khom lưng đứng ở bên ngoài.

Lệ Trọng nhíu mày nói ra: "Có việc?"

Đặng Phong Lâm nghiêm nghị nói: "Lệ công tử, hai ngày trước khi, chúng ta nhiều có lãnh đạm, còn xin thứ tội."

"Thình công tử thứ tội."

Mấy cái Tộc trưởng cùng kêu lên nói ra.

Hai ngày trước khi, bọn hắn còn đối với Lệ Trọng không phục, sinh lòng bất mãn. Nhưng hiện tại, bốn cái Tộc trưởng đứng tại Lệ Trọng trước mặt, liền đại khí cũng không dám thở gấp, cung kính hận không thể quỳ xuống.

Cường giả vì tôn, giờ khắc này biểu hiện được phát huy vô cùng tinh tế.

Lệ Trọng liếc mắt mấy người liếc, nhàn nhạt nói ra: "Các ngươi cũng không có đắc tội ta. Các ngươi có thể trở về đi."

Đặng Phong Lâm cùng bốn cái tộc dài trở lại rồi.

Bọn hắn đến thời điểm, còn dẫn theo không ít thứ đồ vật, có hai tộc trưởng, còn đem mình trong tộc nhất thiếu nữ xinh đẹp mang đã tới, hi vọng Lệ Trọng có thể vừa ý mắt, thu làm nhà hoàn.

Nhưng đều bị Lệ Trọng cự tuyệt.

Nếu có Hương Tâm Quả các loại thứ đồ vật, Lệ Trọng hội vui vẻ xin vui lòng nhận cho. Nhưng Dương Thụ trấn như vậy một cái địa phương nhỏ bé, ở đâu có Hương Tâm Quả, bọn hắn có thể lấy ra, chỉ là một ít 200-300 năm dược vật mà thôi. Những dược vật này, Lệ Trọng căn bản không sẽ xem xét, bởi vì, hắn hiện tại căn bản không biết sử dụng dược vật. Về phần thiếu nữ nha, nếu có đặc thù thể chất, có thể phòng tới bên người nhìn xem, Lệ Trọng tựu không có hứng thú rồi.

Thời gian ung dung.

Lệ Trọng tại Dương Thụ trấn, bắt tri bắt giác đã hơn hai mươi ngày rồi.

Khô luyện hai mươi ngày, Lệ Trọng đao pháp lại có một tia tinh tiến, nhưng khoảng cách viên mãn chỉ cảnh, còn cách một đoạn. Thiên Lô Đao Pháp, không hề là khó khăn nhất tu luyện đao pháp, dùng Lệ Trọng trụ cột ngộ tính, đều không thể tại trong thời gian ngắn tu luyện tới viên mãn.

Ngoại trừ đao pháp bên ngoài, Lệ Trọng cái khác thu hoạch tựu là cảnh giới lại tăng lên. Lệ Trọng cảnh giới bây giờ, tựu tính hòa Nhân Cực cửu trọng võ giả so sánh với, cũng sẽ không chỗ thua kém.

Cảnh giới cao, sức chiến đấu dĩ nhiên là cao.

Lệ Trọng đoán chừng, tựu tính toán đối mặt Nhân Cực thất trọng võ giả đỉnh cao, hắn cũng có sức đánh một trận.

Mặt trời mọc lên ở phương đông.

Hào quang vạn đạo.

Lệ Trọng ngồi ở thạch trên mặt ghế, đánh giá một cái không trọn vẹn màu hồng trái cây.

Cái này chỉ màu hồng trái cây, tuy nhiên không trọn vẹn rồi, bị máu tươi ngấm qua, nhưng y nguyên có thể nghe thấy được một loại nhàn nhạt mùi thơm. Đây là Lệ Trọng chém giết một đầu thú tướng về sau, theo thú tướng trong cơ thể lấy ra trái cây.

Huyết Tinh Báo bày về sau, lại có mấy bày quái thú đến đây. Lệ Trọng tổng cộng ra tay ba lượt, mỗi một lần ra tay, đuổi giết năm đầu thú tướng. Nhưng ở đuổi giết cuối cùng một đầu thú tướng thời điểm, Lệ Trọng phát hiện, cái này đầu thú tướng thân thể cực kỳ cường hãn, lực phòng ngự rất mạnh. Hắn thi triển ra Phong Vân Thủ, lãng không vỗ, rõ ràng không thể chụp chết.

Lệ Trọng cảm giác được nghi hoặc, tinh tế dò xét lượt về sau, từ nơi này đầu thú tướng trong bụng, đã tìm được cái này chỉ trái cây.

"Cái này chỉ trái cây ẩn chứa thiên địa tinh khí, lại vừa rồi không có được lực, đối với ta rất hữu dụng. Nó xuất hiện tại một đầu thú tướng trong bụng, điều này nói rõ, nó tựu là son mạch bên trong mọc ra từ. Xem ra, ta muốn tới son mạch ở bên trong đi một chuyến mới được rồi."

Lệ Trọng trong lòng nghĩ lấy.

Loại này màu đỏ nhạt trái cây, ẩn chứa thiên địa tinh khí, tuy nhiên không cách nào cùng Hương Tâm Quả đánh đồng, nhưng là phi thường bất phàm rồi. Nếu như có thể tìm được cây ăn quả, hái đám tiếp theo trái cây, hắn tốc độ tu luyện có thể sâu sắc nhanh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Hái trái cây

Năm ngày sau.

Lệ Trọng nhiệm vụ hoàn thành, phiêu nhiên ly khai.

Toàn bộ Dương Thụ trấn võ giả, đều đưa mắt nhìn Lệ Trọng ly khai.

Đặng Phong Lâm nhìn xem Lệ Trọng bóng lưng, phát ra một tiếng tán thán nói: "Người này, tiến vào Địa Cực cảnh chỉ là vấn đề thời gian. Coi như là Thiên Cực cảnh, cũng có thể, tiền đồ bất khả hạn lượng."

Sau lưng mấy cái Tộc trưởng đều gật đầu tán thành.

Trong núi sâu.

Lệ Trọng như là U Linh bình thường, đứng tại trên một thân cây. Ly khai Dương Thụ trấn về sau, hắn cũng không có lập tức phản hồi Lục Quế Thành, mà là theo sau một chỉ cánh tay dài lão viên, tiến vào đến son mạch bên trong.

Lệ Trọng lần trước, tựu là tại một chỉ vượn tay dài đem trong bụng, đã tìm được màu hồng trái cây.

Vì tìm được trái cây nơi ở, Lệ Trọng bắt được một chỉ vượn tay dài, sau đó đem nó buông ra, một đường theo dõi.

Cơ duyên, sẽ rất ít chính mình đưa tới cửa.

Lệ Trọng tin tưởng, muốn đạt được cơ duyên, cũng chỉ có chính mình đi tìm. Hắn theo dõi cái này chỉ cánh tay dài lão viên, chính là muốn tìm kiếm cơ

duyên, tìm kiếm cái loại này màu hồng trái cây.

Cánh tay dài lão viên đi đi ngừng ngừng, thỉnh thoảng ngắt lấy trái cây nuốt.

Quái thú bên trong, vườn loại quái thú là thích nhất trái cây, chỉ cần đừng phải đẹp mắt ăn ngon trái cây, chúng đều sẽ không bỏ qua. Mà bọn hắn còn có một loại thiên phú, cái kia chính là am hiểu tìm kiếm trái cây. Vô luận cây ăn quả sinh trưởng trong nhiều sao ẩn nấp địa phương, chỉ cần trái cây thành thực, chúng cũng có thể tìm được.

Lường ngày sau.

Cái này chỉ cánh tay dài lão viên, đem Lê Trọng đưa đến một cái thâm cốc.

Thâm cốc bên trong, mây mù lượn lờ, tuyết bích ngàn trượng.

Thần kỳ chính là, tuyết trên vách đá, thậm chí có một khóa cây mộc. Những cây cối này, tuyết đại bộ phận đều là cây ăn quả, cành trên đầu kết xuất buồn thiêu trái cây đến.

Lê Trọng quan sát thoáng một phát, âm thầm lấy làm kỳ.

Hắn phát hiện, những cây ăn quả này phía dưới, có lão viên tại tưới nước, còn có một chút lão viên, tại thanh lý lấy nhánh cây. Xem ra, những cây ăn quả này, rất có thể là vườn tay dài trồng.

Bọn này vườn tay dài, vậy mà hiểu được trồng cây ăn quả, cái này thật sự là một kiện quái sự.

Lê Trọng tìm tòi thật lâu, rất nhanh phát hiện một khóa chùm cây ăn quả.

Này trên cây, kết đầy màu hồng trái cây, đứng tại hạ phong chỗ, có thể nghe thấy được nhàn nhạt mùi thơm. Mà cây ăn quả phía dưới, đứng đầy một đầu thực lực cường đại viên tướng, nó tại thủ hộ lấy cây ăn quả.

Lê Trọng khoe miệng lộ ra mỉm cười: "Tựu là loại này trái cây rồi. Xem ra, có hơn 100 cái, nếu như toàn bộ hái xuống, có thể đem ta đưa vào Nhân Cực thất trọng rồi."

Lê Trọng thi triển Phù Quang Lược Ảnh, bỗng nhiên hướng phía cây ăn quả lao đi.

"Chi chi chi!"

Vườn tay dài tính cảnh giác cực cao, Lê Trọng vừa mới xuất hiện, lập tức bị phát hiện rồi. Một đầu viên tướng ngửa mặt lên trời hét dài, phát ra cảnh báo, đồng thời hướng phía Lê Trọng nhào đầu về phía trước.

Lê Trọng tiện tay vỗ.

"Ba!"

Ngăn cản ở phía trước viên tướng, lập tức bị chụp chết.

"Suru suru!"

Lê Trọng liên tục bước ra mấy bước, tại tuyết trên vách đá lướt ngang ra hơn hai trăm trượng. Dựa vào viên mãnh kỳ Phù Quang Lược Ảnh, hắn tại tuyết trên vách đá, so vườn tay dài nhanh hơn, còn muốn linh hoạt.

"Chi chi chi chi —— "

Vài đầu viên tướng, xuất hiện tại phía trước.

Những viên tướng này, biết rõ Lê Trọng cường đại, chúng cũng không có đánh chính diện Lê Trọng, mà là cầm thạch đầu, còn có côn gỗ, hướng phía Lê Trọng nện tới, muốn đem Lê Trọng nện xuống tuyết bích.

Lê Trọng tức cười cười cười, quát: "Ta lần này đến, thăm nghĩ lấy đi trái cây. Các ngươi lại như vậy dây dưa, tựu đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt, đem các ngươi chém!"

Vài đầu viên tướng cảm giác được Lê Trọng sát khí trên người, động tác nhất thời trì trệ.

Lê Trọng thừa cơ bước ra hai bước, đi vào quả dưới cây. Phong Vân Thủ vỗ, đem thủ hộ cây ăn quả lão viên đập qua một bên, Lê Trọng bắt đầu ngắt lấy trái cây.

Mấy cái trong nháy mắt ở bên trong, trên trăm cái trái cây, đã bị hái được sạch sẽ. Chung quanh vườn tay dài, chỉ có thể trông mắt nhìn trái cây bị hái xong, gấp đến độ xèo xèo thẳng gọi, cũng không dám tiến lên.

"Túu túu!"

Trong giây lát, một tiếng sắc lạnh, the the gọi tiếng vang lên, sóng âm chấn đắ lá cây kịch liệt run rẩy. Theo thanh âm, một một mình cấp ba hơn trượng cực lớn Bạch Viên, lẳng không hướng phía Lệ Trọng đập xuống.

Cái này chỉ cực lớn Bạch Viên, hiển nhiên tự là bọn này vượn tay dài Viên Vương rồi.

Hai cái thô nhám như thùng nước móng vuốt, đột nhiên hướng phía Lệ Trọng mà đến.

Móng vuốt công kích thời điểm, không âm thanh âm.

Bởi vì, tốc độ của nó so thanh âm còn nhanh.

Lệ Trọng tâm niệm vừa động, trường đao xuất hiện nơi tay. Cái này đầu Viên Vương sức chiến đấu, có thể so với Nhân Cực thất trọng võ giả, tại đây tuyệt dưới vách đá, hẳn không thể phớt lờ.

Ánh đao lóe lên.

Túu túu!

Một tiếng the lương gọi tiếng vang lên, màu trắng Viên Vương như thiểm điện rơi qua một bên, nó một chỉ móng vuốt phía trên, bắt ngờ nhiều ra một vết thương, máu tươi đầm đìa.

Nguyên lai, Lệ Trọng vừa rồi đột nhiên xuất đao, ra tay tốc độ nhanh được Viên Vương cũng khó khăn dùng phản ứng, trong chốc lát đã bị chém một đao. Nếu như không phải nó da dày thịt béo, lại phản ứng nhanh chóng, nó một chỉ móng vuốt đã bị Lệ Trọng chặt đứt.

Màu trắng Viên Vương nhìn xem Lệ Trọng, trong mắt lóe ra vẻ sợ hãi.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Ta tới nơi này, là tìm mấy cái trái cây ăn. Ngươi thành thành thật thật đứng ở một bên đi, ta cũng không phải là khó ngại. Ngươi nếu như động thủ, ta sẽ chém ngươi."

Màu trắng Cự Viên sợ hãi đứng ở một bên.

Lệ Trọng thoả mãn cười cười, ánh mắt lưu chuyển, rơi xuống những thứ khác quả trên cây.

Bọn này vượn tay dài, chính là ăn trái cây người trong nghề, chúng tốn hao đại lực khí trồng đi ra trái cây, khẳng định không phải bình thường mặt hàng. Đã đi tới nơi này, không thể buông tha.

Lệ Trọng thân hình chớp động, như là một trận gió xẹt qua. Những nơi đi qua, phàm là thành thực trái cây, phàm là thành thực trái cây, hết thảy bị hất tháo xuống, để vào Không Gian Giới Chỉ.

Những trái cây này, quả nhiên đều là ăn chứa thiên địa tinh khí thứ tốt. Tuy nhiên ăn chứa thiên địa tinh khí không nhiều lắm, nhưng trái cây số lượng nhiều a, một ngày ăn mười cái, đều đủ hẳn ăn rồi.

"Chiêm chiếp Túu túu!"

Lập tức Lệ Trọng tự muốn đem trái cây hái được sạch sẽ, màu trắng Viên Vương thật sự ngồi không yên, nó chạy đến Lệ Trọng bên người, trong miệng kêu, hai cái móng vuốt làm bắt tay vào làm thế.

Lệ Trọng nhìn ra ngoài một hồi, rốt cục hiểu được: "Ngươi nói là, ngươi biết có thứ tốt. Nguyên ý dẫn ta đi qua?"

Màu trắng Viên Vương gật gật đầu, trông mong mà nhìn xem Lệ Trọng.

Tại nó trong mắt, Lệ Trọng chính là một cái ôn thần, vô luận như thế nào, đều muốn đưa đi. Nếu không, trong sơn cốc trái cây, đều cũng bị hái được sạch sẽ rồi.

Lệ Trọng hoài nghi nói: "Như lời ngươi nói thứ đồ vật, so tại đây trái cây còn tốt hơn?"

Màu trắng Viên Vương lại gật gật đầu.

Lệ Trọng nhìn nhìn, phát hiện còn có vài chục thân cây lớn không có ngắt lấy.

Nhìn thấy Lệ Trọng đánh giá chính mình trái cây, xem ra còn ý định ra tay. Màu trắng Viên Vương sợ tới mức đồ mồ hôi đều đi ra, nó nhảy nhảy dựng lên, chi chi chi địa kêu, không ngừng khoa tay múa chân bắt tay vào làm thế.

Lệ Trọng đến rồi hứng thú, nói ra: "Hào hảo hảo, ta tự không hề hái ngươi trái cây rồi. Ngươi bây giờ, lập tức dẫn ta đi qua. Hy vọng có thể để cho ta thoả mãn, nếu không ta chẳng những đem ngươi trái cây hái sạch, còn muốn chém ngươi cây."

Màu trắng Viên Vương liên tục gật đầu, hướng về Lệ Trọng làm thủ thế, hướng phía một cái phương hướng mà đi.

Lệ Trọng thi triển thân pháp, chăm chú đuổi kịp.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Thu hoạch tràn đầy

Đi ra hơn ba mươi dặm, màu trắng Viên Vương dừng lại, móng vuốt hướng phía phía trước chỉ chỉ.

Lệ Trọng nhìn lại, phía trước là một mảnh rừng rậm, phóng mắt nhìn đi đều là che trời đại thụ.

Lệ Trọng cau mày nói: "Cái này trong rừng cây, có thể có vật gì tốt?"

Màu trắng Viên Vương xèo xèo kêu, lôi kéo Lệ Trọng, đi vào một cây đại thụ tán cây phía trên, một chỉ móng vuốt xa xa địa hướng phía phía trước vạch, không ngừng khoa tay múa chân.

Đứng tại trên đại thụ, có thể chứng kiến, phía trước có một chỗ hướng mặt trời dốc núi. Dồi mắt nhìn lại, có thể chứng kiến, trên sườn núi, có nguyên một đám ẩn mật huyết động.

Những huyết động này chung quanh, đều sinh trưởng lấy trường thảo, nếu như không phải màu trắng Viên Vương chỉ điểm, căn bản không có khả năng phát hiện. Có thể thấy được, có một cái dẫn đường gia hòa, là cỡ nào trọng yếu.

Lệ Trọng nhìn một chút, nói ra: "Người nói là, trong động có thứ tốt?"

Màu trắng vượn gật gật đầu.

Lệ Trọng trầm ngâm một chút, thi triển thân pháp đuổi đi qua.

Rất nhanh, đi vào thạch bích 200 trượng bên ngoài.

Lúc này thời điểm, Lệ Trọng đã nghe được một hồi ông ông thanh âm, phóng mắt nhìn đi, dĩ nhiên là một đám quái phong. Những quái phong này có hai lớn nhỏ cỡ nắm tay, vỗ cánh thanh âm như sấm.

"Ông ông!"

Lệ Trọng còn chưa kịp tỉnh tở dò xét, tựa bị một đám quái phong phát hiện, mấy chục chỉ quái phong như là một đóa Tiểu Ô vân, mạnh mẽ hướng phía Lệ Trọng phốc xuống dưới.

Quái phong tấn công tốc độ, tiếp cận thanh âm. Tấn công tầm đó, phần đuôi ngân quang lóng lánh, một cây lóe ra hào quang gai độc, lại để cho Lệ Trọng đều da đầu run lên.

Theo hình thể đến xem, loại này quái phong độc tính tuyệt đối không nhỏ, bị triết truy cập, không chết cũng phải lột da.

Lệ Trọng thi triển ra Phong Vân Thủ, xa xa đánh ra.

"Phốc phốc phốc phốc —— "

Một hồi xào đậu giống như quái tiếng nổ, mấy chục chỉ quái phong, bị Lệ Trọng chụp chết.

Lệ Trọng một lần hành động chụp chết quái phong, vừa mới đi ra mấy bước, phía trước lại bay tới một đám quái phong. Nguyên lai, hắn đánh chết quái phong lúc, phát ra tới động tĩnh, đưa tới càng nhiều nữa quái phong.

Lệ Trọng cũng không kinh hoảng, hắn hiện tại chân lực hùng hồn, chỉ cần thi triển ra Phong Vân Thủ, nhiều hơn nữa quái phong bay tới, cũng không làm gì được hắn.

"Phốc phốc phốc phốc —— "

Lệ Trọng liên tục ra tay, quái phong nhao nhao bị đánh chết.

Vài bước gian, Lệ Trọng đã đi tới huyết động. Đang muốn tiến vào, đột nhiên trước mắt một hắc, một chỉ ba trượng đến cao Thiết Mao Hùng, theo trong huyết động chui đi ra, hai con mắt lóe ra hung tàn về sau, lạnh lùng địa trừng mắt Lệ Trọng.

"Ồ?"

Lệ Trọng hơi kinh hãi. Hắn cho rằng, những huyết động này, nhất định là quái phong hang ổ. Không nghĩ tới, trong huyết động chẳng những có quái phong, còn có một đầu Thiết Mao Hùng.

Rất nhanh, Lệ Trọng lại phục hồi tinh thần lại.

Những quái phong này, rất có thể là cái này đầu Thiết Mao Hùng nuôi thả. Đã vượn tay dài hiểu được trồng cây ăn quả, như vậy, Thiết Mao Hùng hiểu được nuôi ong, cũng không phải cái gì thần kỳ sự tình.

"Rống!"

Thiết Mao Hùng nộ kêu, cực lớn hùng chương nâng lên, hướng phía Lệ Trọng chụp được.

Lệ Trọng thân hình lóe lên, trường đao đột nhiên xuất hiện trong tay, một đao chém ra.

"Phốc!"

Thiết Mao Hùng trên cổ, đột nhiên xuất hiện một đạo vết thương, máu tươi cuồn cuộn phun. Rất nhanh, nó thân thể cao lớn, nặng nề mà ngã xuống, như là một tòa núi nhỏ hoành ở phía trước.

Lệ Trọng thần sắc bình tĩnh.

Cái này Thiết Mao Hùng, thường xuyên chạy ra đi quấy rối Dương Thụ trấn. Dương Thụ trấn chung quanh, nguyên lai có rất hơn thôn xóm, nhưng những thôn xóm này cũng đã không có. Những Thiết Mao Hùng này, tụ tàn sát qua không ít thôn trang, chúng là nhân loại đại địch.

Lệ Trọng tiến vào huyết động, rất nhanh tìm được một cái vạc nước lớn nhỏ tổ ong. Lệ Trọng nghe thấy thoáng một phát, tổ ong có một cổ ngọt hương, hiển nhiên bên trong có mật ong.

Lệ Trọng trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng: "Hào hảo hảo, những mật ong này, chính là Bách Hoa chi tinh hoa, ần chứa không ít thiên địa tinh khí, xác thực là đồ tốt."

Không chút khách khí, đem toàn bộ tổ ong thu nhập chiếc nhẫn đi.

"Hồng hồng hồng rống —— "

Bên ngoài, gấu tiếng hô âm thanh.

Tất cả Thiết Mao Hùng, theo trong huyết động đi ra, hướng phía Lệ Trọng vây tới.

Lệ Trọng tay cầm trường đao, nghênh đón tiếp lấy.

"Phốc phốc phốc phốc —— "

Tất cả Thiết Mao Hùng bị chém giết.

Đại bộ phận Thiết Mao Hùng, tương đương với Nhân Cực lục trọng võ giả. Mà Hùng Tướng cấp bậc Thiết Mao Hùng, tắc thì tương đương với Nhân Cực lục trọng đỉnh phong, Hùng vương tắc thì tương đương với Nhân Cực thất trọng võ giả.

Thực lực của bọn nó, cũng không tính thấp, nhưng ở Lệ Trọng trước mặt, quả thực không chịu nổi một kích.

Mà loài gấu, vừa rồi không có vượn loại trí tuệ, chúng chỉ hiểu được phần nộ, chỉ hiểu được nhào lên, tất cả chết đi, rất nhanh, toàn bộ gấu bây đều bị chết sạch sẽ rồi, liền mật gấu đều bị Lệ Trọng lấy đi nha.

Thiết Mao Hùng chết rồi, đầy trời quái phong y nguyên xoay quanh không đi.

Bất quá, chúng căn bản không cách nào uy hiếp được Lệ Trọng.

Lệ Trọng ra ra vào vào, một hơi hái mấy chục cái tổ ong. Từng cái tổ ong bên trong, có chừng hai mươi cân mật ong, như thể tính ra, Lệ Trọng thoáng cái tựu đã lấy được hơn một ngàn cân mật ong.

Ngoại trừ mật ong bên ngoài, Lệ Trọng còn đã lấy được mấy chục cân Phong Hoàng tương. Cái này mấy chục cân Phong Hoàng tương, mới là mật ong

bên trong Cục phẩm, ẩn chứa thiên địa tinh khí, so trái cây còn muốn nồng đậm nhiều lắm.

"Chiêm chiếp Tiu tiu!"

Màu trắng Viên Vương lúc này thời điểm nhảy ra ngoài. Nhìn thấy Thiết Mao Hùng bị chết sạch sẽ, nó hưng phấn mà vượt hạ khiêu được, thậm chí chui vào huyết động đi, bang Lệ Trọng hái tổ ong.

Lệ Trọng lúc này thời điểm phục hồi tinh thần lại rồi.

Cái này chỉ màu trắng Viên Vương, cùng bọn này Thiết Mao Hùng, nhất định là một đôi tử địch. Màu trắng Viên Vương đem Lệ Trọng mang đến nơi đây, rõ ràng là mượn đao giết gấu, lợi dụng Lệ Trọng chém giết cừu địch.

Lệ Trọng cười cười, nói ra: "Ngươi ngược lại là đầy thông minh. Bất quá, ngươi lợi dụng ta, phải trả giá thật nhiều. Ta hỏi ngươi, phương viên ba trăm dặm, còn có thứ tốt a?"

Màu trắng Viên Vương gật gật đầu.

Lệ Trọng nói ra: "Cái kia ngươi dẫn ta đi qua."

Lời vừa nói ra, màu trắng Viên Vương trong mắt, nhất thời lộ ra vẻ sợ hãi. Nó hướng phía phía trước chỉ trỏ, lại khoa tay múa chân thoáng một phát, liên tục đóng đưa móng vuốt.

Lệ Trọng nao nao, nói ra: "Ngươi nói là, đối phương rất cường đại?"

Màu trắng Viên Vương gật gật đầu.

Lệ Trọng nói ra: "Mạnh cỡ bao nhiêu?"

Màu trắng Viên Vương ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, không ngừng khoa tay múa chân lấy.

Lệ Trọng trầm ngâm một chút, hay vẫn là quyết định buông tha cho. Cái này chỉ Viên Vương, có thể so với Nhân Cục thất trọng võ giả, có thể làm cho nó sợ hãi tồn tại, thực lực tuyệt đối cường đại.

Hướng hồ, Lệ Trọng ẩn ẩn cảm giác được, vùng núi này ở chỗ sâu trong, tựa hồ có một đầu quái thú chứa tử, âm thầm không chế được quái thú, lại để cho quái thú từng đám xuất động, huyết tẩy chung quanh thành trấn.

Không hề nghi ngờ, đây là một cái cực kỳ đáng sợ tồn tại.

Lệ Trọng đối với chính mình mặc dù có tin tưởng, nhưng nhưng bây giờ cũng không cần mạo hiểm như vậy. Hắn hiện tại, gặt hái được rất nhiều trái cây cùng mật ong, những vật này đủ hắn dùng một thời gian ngắn rồi. Đã như vậy, làm gì tiến vào đến sơn mạch ở chỗ sâu trong mạo hiểm đâu? Vạn nhất đụng phải một đầu nửa tinh thú, muốn chạy đều chạy không được, vậy thì thảm rồi.

"Đem Luyện Thể Quyết tu luyện tới thứ mười ba trọng thời điểm, ta có thể tới nhìn xem. Hiện tại sẽ không cái này tất yếu rồi. Phản hồi Lục Quế Thành, hảo hảo tăng lên tu vi mới là vương đạo."

Lệ Trọng nghĩ tới đây, hướng phía màu trắng Viên Vương phát phát tay, nói ra: "Ta đi nha. Lần sau lại tới tìm ngươi."

Nói xong, phiêu nhiên đi nha.

Màu trắng Viên Vương về mặt sầu khổ.

Cái này hưng tàn mà cường đại nhân loại, còn ý định rồi trở về? Cái này khiến nó quả thực là khóc không ra nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Phù lục

Lệ Trọng một bước vào trại huấn luyện, lập tức đưa tới vô số ánh mắt.

"Đây không phải Lệ Trọng sao? Hẳn rõ ràng còn sống trở về?"

"Xem ra, tháng này, căn bản không có quái thú tập kích Dương Thụ trấn, cho nên hẳn lông tóc ít bị tổn thương. Tháng này, vận khí thật sự là tốt, như vậy đều không chết được."

"Còn sống trở về thì như thế nào? Hiện tại Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa, đều trông mong mà nhìn chăm chăm vào hắc Cao cấp đệ tử thân phận đấy. Ngoại trừ hai người này bên ngoài, nghe nói còn có càn nhân vật lợi hại, tại chú ý Lệ Trọng. Chờ xem đi, Lệ Trọng sớm muộn muốn xong."

Lệ Trọng lông tóc không tổn hao gì, phản hồi trại huấn luyện tin tức, nhất thời truyền ra ngoài. Một ít người có ý chí, lập tức tự nhận được tin tức, bắt đầu rục rịch góc đầu dãy.

Một gian trong phòng nhỏ.

Tô Tử Hòa trong giây lát đứng lên, trên mặt tất cả đều là không dám tin chỉ sắc: "Cái gì? Lệ Trọng rõ ràng quay trở về?"

Người hầu cung kính nói ra: "Đúng vậy. Hắc hiện tại lông tóc không tổn hao gì. Có người nói, trong khoảng thời gian này, Dương Thụ trấn một mực không có quái thú tập kích, cho nên Lệ Trọng dễ dàng tự hoàn thành nhiệm vụ."

Tô Tử Hòa cười lạnh một tiếng, nói ra: "Tên tiểu bối này, vận khí thật sự là không tệ. Bất quá, vận khí của hắc lại tốt, cũng hữu dụng tận một ngày. Đi, chúng ta đi tìm hắc."

Tô Tử Hòa nhận được tin tức, hắc đối thủ cũ Tổng Minh Viễn, hao tổn giá tiền rất lớn, mua được lưỡng trương Nhiếp Hồn Phù. Cái này lưỡng trương Nhiếp Hồn Phù, có thể đem người biến thành Khôi Lỗi, ngoan ngoãn địa nghe theo an bài.

Rất rõ ràng, Tổng Minh Viễn là định dùng cái này cái phù, đem Lệ Trọng biến thành Khôi Lỗi, kể từ đó, chẳng những có thể dùng đạt được Cao cấp đệ tử thân phận, hơn nữa có thể đạt được một thiên tài Khôi Lỗi.

Tô Tử Hòa tuyệt không thể để cho Tổng Minh Viễn thực hiện được.

Hắc chuẩn bị đoạt trước một bước, đem Lệ Trọng đánh cho bị gãy vò, sau đó thừa dịp Lệ Trọng tinh thần bạc nhược yếu kém thời cơ, thi triển Tinh Thần bí thuật, lại để cho Lệ Trọng ngoan ngoãn đem Cao cấp đệ tử thân phận chuyển nhượng cho hắc.

Hai người lập tức xuất phát.

Cơ hồ đồng thời.

Cái khác trong phòng nhỏ, Tổng Minh Viễn cũng nhận được tin tức.

Tổng Minh Viễn đột nhiên đứng lên, khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh: "Lệ Trọng a Lệ Trọng, lần này, lão tử muốn đem ngươi biến thành một cái Khôi Lỗi, từ nay về sau, ngươi sống không bằng chết."

Tổng Minh Viễn thu thập thoáng một phát, cuối cùng đem nhất trương phù văn đề vào trong ngực, đi ra cửa.

...

Lệ Trọng không nhanh không chậm địa hành đến nhận chức vụ đại sảnh, giao hàng tốt nhiệm vụ, sau đó đi nhanh đi hồi tiểu viện.

Lướt qua một mảnh trúc lâm, lập tức phải trở về đến tiểu viện rồi.

Lúc này thời điểm, người trước mắt ánh lóe lên, có người đem hắc ngăn lại.

Người này, đúng là Tô Tử Hòa.

Lệ Trọng như rồng mây, không chút khách khí nói: "Tô Tử Hòa, ngươi cho ta cút qua một bên."

Tô Tử Hòa trên mặt hiện lên một tia tức giận, về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Lệ Trọng, suốt một tháng không thấy rồi, chúng ta qua một bên đi nói chuyện."

Một bàn tay, hướng phía Lệ Trọng đầu vai đã nắm đến.

Hắc không hổ là Nhân Cực thất trọng võ giả, bàn tay hư không một trảo phía dưới, một loại cường hoành lực lượng xa xa sinh ra, đem Lệ Trọng cả người đều tập trung. Bàn tay của hắc, rõ ràng không lớn. Nhưng cho người cảm giác, lại là có thể đem Lệ Trọng cả người đều một mực bắt lấy.

Đây là Xích cấp Hạ phẩm chiến kỹ, Hư Không Trảo!

Lệ Trọng thần sắc hồ hững, vẫn không nhúc nhích, như là bị hù rồi sao.

Tô Tử Hòa ánh mắt lộ ra mỉm cười. Hắn cảm giác được, hết thảy đều tại trong lòng bàn tay, Lệ Trọng người này, rất nhanh sẽ rơi xuống trong tay hắn, bị hắn khống chế được.

Đúng vào lúc này.

Lệ Trọng xuất thủ.

Dùng chưởng vi đao, một đao chém ra!

Lệ Trọng một đao kia thật nhanh, coi như là Nhân Cực lực trọng vô giả đỉnh cao, cũng khó khăn dùng nhìn rõ ràng. Nhưng Tô Tử Hòa là Nhân Cực thất trọng vô giả, Lệ Trọng động tác, hắn thấy rất rõ ràng.

"Dùng chưởng vi đao, cũng muốn làm gì được ta?"

Tô Tử Hòa trong nội tâm cười lạnh một tiếng, vẫn không nhúc nhích. Tại hắn xem ra, Lệ Trọng tuy nhiên có chút thực lực, nhưng cùng chính mình so sánh với, tựa kém được Thiên Viễn rồi. Hắn đảm nhiệm Lệ Trọng đánh, Lệ Trọng đều không làm gì được rồi.

Rất nhanh, Tô Tử Hòa đã biết rõ chính mình sai rồi.

Lệ Trọng cổ tay chặt, trong giây lát trảm đến trên người hắn, tốc độ nhanh được khó có thể tin, mà trên bàn tay ẩn chứa lực lượng, cũng to đến khó có thể tin! Loại tốc độ này, loại lực lượng này, căn bản không giống như là Nhân Cực ngũ trọng vô giả, giống như là một cái Nhân Cực thất trọng vô giả, toàn lực địa hướng phía hắn ra tay!

"Không tốt!"

Tô Tử Hòa cảm giác được không ổn, nhưng đã không còn kịp rồi.

"Răng rắc!"

Tô Tử Hòa đã nghe được cốt tủy đứt gãy thanh âm, sau đó cả người bay lên, nặng nề mà nện vào trong rừng trúc.

"Không có khả năng, điều đó không có khả năng!"

Tô Tử Hòa trong nội tâm điên cuồng kêu.

Hắn như thế nào đều không thể tin được, chính mình đường đường Nhân Cực thất trọng vô giả, vậy mà sẽ bị Lệ Trọng một đao trảm phi. Tuy nhiên, hắn cũng không có ngăn cản, nhưng là không có lẽ như vậy a.

Lệ Trọng một đao trảm phi Tô Tử Hòa, đang muốn hảo hảo giáo huấn thoáng một phát người này, đột nhiên ánh mắt lóe lên, nói ra: "Ài, xuất hiện đi."

Theo thanh âm, một cái Hồng Y thanh niên đi nhanh mà ra.

Người này, đúng là Tống Minh Viễn.

Tống Minh Viễn nhìn cũng không nhìn Lệ Trọng. Ánh mắt của hắn, rơi xuống Tô Tử Hòa trên người, nhìn xem Tô Tử Hòa chặt vật chi cực bộ dạng, nhìn không được phát ra một hồi cười dài, nói ra: "Tô Tử Hòa a Tô Tử Hòa, rõ ràng bị một cái Nhân Cực ngũ trọng tiểu hài tử ám toán, thật sự là càng sống càng đi trở về. Ngươi còn có cái gì tư chất thành là cao cấp đệ tử?"

Bị Lệ Trọng một đao trảm phi, lại bị đối thủ cũ trào phúng, Tô Tử Hòa tức giận đến thiếu chút nữa ngất đi.

Tống Minh Viễn ha ha cười cười, khoái ý chi cực.

Ánh mắt của hắn, rơi xuống Lệ Trọng trên người, nhàn nhạt nói ra: "Lệ Trọng, cho ngươi hai lựa chọn. Cái thứ nhất lựa chọn, ngươi thành thành thật thật nghe ta an bài, trở thành tùy tùng của ta. Thứ hai lựa chọn, bị ta bạo đánh một trận, trở thành tùy tùng của ta."

Lệ Trọng nhìn sang hắn, nói ra: "Tống Minh Viễn, ngươi tính toán thơn bơ vậy sao? Ngươi cho ta xách gậy, ta đều chề ngươi tay tạng. Như ngươi loại này phế vật, cũng ở nơi đây khẩu xuất cuồng ngôn?"

Tống Minh Viễn sắc mặt, nhất thời âm trầm xuống.

Hắn lạnh lùng nói: "Ngươi vừa rồi, thi triển thủ đoạn, ám toán Tô Tử Hòa, tựa cho là mình vô địch? Ngươi, thật sự là vô địch tới cực điểm. Ta cái này cho ngươi nhìn xem, Nhân Cực thất trọng vô giả thực lực chân chính!"

Hắn vẫn cho là, Lệ Trọng đánh bay Tô Tử Hòa, là vì Lệ Trọng thi triển thủ đoạn, ám toán Tô Tử Hòa. Cho nên, hắn một mực đều không đem Lệ Trọng để vào mắt.

Lệ Trọng thở dài một tiếng, dùng một loại ngu ngốc ánh mắt nhìn Tống Minh Viễn, nói ra: "Như ngươi như vậy ngu xuẩn người, có thể sống tới ngày nay,

quả thực là một cái kỳ tích."

Tổng Minh Viễn giật dữ, đang muốn ra tay.

Đột nhiên, Hắc Ảnh lóe lên.

Nháy mắt sau đó, hắn đã nghe được cốt tủy đứt gãy thanh âm, cả người bay lên, như là Tô Tử Hòa bình thường, hung hăng đập lấy trong rừng trúc, trọng thương không dậy nổi.

Tổng Minh Viễn đầu mơ hồ một hồi lâu, mới hiểu được, hắn bị đánh bay rồi!

Lập tức đã bị Lê Trọng đánh bay!

"Điều này sao có thể?"

Tổng Minh Viễn sắc mặt trắng bệch, hoàn toàn không cách nào tiếp nhận sự thật.

Lê Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Người bây giờ, mình bạch chính mình là cỡ nào ngu xuẩn đi à nha? Hôm nay, lão tử muốn đem hai người các ngươi, hết thầy đánh thành chó chết."

Tô Tử Hòa không rên một tiếng, hướng phía trúc lâm ở chỗ sâu trong chui vào, muốn muốn chạy trốn.

Hắn hiện tại, đã hiểu được, trước mặt người này, căn bản không phải mình có thể trêu chọc được rất tốt. Hắn không biết Lê Trọng vì sao như vậy lợi hại, nhưng hắn biết rõ, nếu người không đi, tự không còn kịp rồi!

Mất thấy Tô Tử Hòa muốn chạy trốn, Lê Trọng phát ra một tiếng cười khế, thi triển ra Phong Vân Thủ, một cái tát đem Tô Tử Hòa đập ngược lại, sau đó như kéo chó chết bình thường, kéo đi qua.

Trong rừng trúc, là cái đánh người nơi tốt.

Lê Trọng nắm đầm, nặng nề mà nện vào trên thân hai người.

Mấy cái trong nháy mắt trong thời gian, hai người đã bị đánh cái bị gãy vò.

"Ồ?"

Lê Trọng lúc này thời điểm, phát hiện hai đạo phù lục, khẽ vươn tay nhặt lên.

Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa, nhìn thấy hai đạo phù lục rơi xuống Lê Trọng trong tay, nhất thời sắc mặt đại biến.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Phế vật tự là phế vật

Lê Trọng ánh mắt như thể nào mà lợi hại thế, biết rõ cái này lưỡng cái phù lục khẳng định có cổ quái. Nói ra: "Cái này lưỡng trương thứ đồ vật, đến cùng có làm được cái gì? Thành thành thật thật nói đến."

Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa nhanh chóng đóng chặt lại miệng, không muốn nói.

Lê Trọng cũng không hỏi lần thứ hai, trực tiếp đánh người.

Nửa nén hương về sau, Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa hai người, đều không thể chịu đựng được đi xuống, còn như vậy đánh tiếp, bọn hắn toàn thân xương cốt, đều không có mấy cây tốt.

Tổng Minh Viễn hữu khí vô lực nói ra: "Đây là Nhiếp Hồn Phù, thời hạn có hiệu lực là nửa năm."

Lê Trọng sững sờ, lập tức hiểu được, nhìn không được ha ha cười cười, nói ra: "Hảo hảo hảo, ta hiểu được, lưỡng trương Nhiếp Hồn Phù, vừa vặn cho

hai người các ngươi."

"Không!"

Tổng Minh Viễn ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, dốc sức liều mạng giãy dụa.

Cái này lưỡng tương Nhiếp Hồn Phù, Tổng Minh Viễn đã sớm làm tốt an bài, một trương dùng tại Lệ Trọng trên người. Một cái khác trương đầu rồi, trụ dùng tại tử địch Tô Tử Hòa trên người. Đem hai người đều biến thành chính mình Khôi Lỗi.

Loại này phù lục, đập đem trên thân người khác đi, đem người khác biến thành Khôi Lỗi, khẳng định rất thoải mái. Nhưng nếu như đập đến trên người của mình đến, hậu quả kia quả thực không cảm tưởng như a.

Tô Tử Hòa cũng là dốc sức liều mạng giãy dụa.

Một bên giãy dụa, một bên thảm máng Tổng Minh Viễn.

Loại này phù lục, chuẩn bị một trương là được rồi, vì sao muốn chuẩn bị lưỡng tương à? Lần này, cần phải hại chết hẳn rồi, Nhiếp Hồn Phù vô tội, cái kia chính là sống không bằng chết a!

Lệ Trọng đem hai người đánh ngất xỉu, đem phù lục đập đi lên.

Nửa nén hương về sau.

Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa bò lên, đứng tại Lệ Trọng trước mặt, cung kính.

Hai người này, đã biến thành Lệ Trọng Khôi Lỗi.

Hai người y nguyên hội suy nghĩ, y nguyên hội tu luyện, biết làm chuyện của mình. Nhưng hai người tối tâm bên trong, lại muốn nghe theo Lệ Trọng không chế, có thể nói là thân không khỏi đã.

Lệ Trọng trong lòng ám thoải mái đồng thời, lại âm thầm cảnh giác.

Lần này, hẳn ý vào thực lực cường đại, đem hai người đánh thành bị gãy vò, biến thành Khôi Lỗi. Nếu như thực lực của hắn không đủ cường đại, cái kia trương Khôi Lỗi Phù sẽ đập đến trên người của hắn, biến thành người khác Khôi Lỗi. Loại này hậu quả, ngẫm lại đều nghĩ mà sợ.

Lệ Trọng nhìn xem hai người, nói ra: "Từ hôm nay trở đi, các ngươi tự gọi ta lão Đại, đã minh bạch?"

Trong lòng hai người muôn vàn tất cả không muốn, nhưng vẫn là kêu lên: "Lão Đại, đã minh bạch."

Lệ Trọng thoả mãn gật đầu.

Bỗng nhiên, một hồi sa sa tiếng bước chân, theo trúc ngoài rừng truyền vào.

Theo tiếng bước chân, một cái đề trần lấy trên thân, trên người vết thương khắp nơi tóc dài thanh niên, đi nhanh đi tới, ánh mắt đóng mở tầm đó, như là một đạo quang mạng xẹt qua.

Nhìn thấy người này, Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa thân hình đồng thời run rẩy thoáng một phát.

Trần trường thanh niên ánh mắt quét qua, ti không chút nào để ý Tổng Minh Viễn hai người, hắn chăm chăm vào Lệ Trọng nói ra: "Ngươi tự là Lệ Trọng?"

Lệ Trọng bình tĩnh nói ra: "Ngươi là. . ."

Trần trường thanh niên khoát tay chặn lại, đã cắt đứt Lệ Trọng nói chuyện, nói ra: "Một tháng về sau, Hồng sư huynh sẽ xuất quan. Ngươi Cao cấp đệ tử thân phận, Hồng sư huynh đã muốn."

Lệ Trọng nhướng mày.

Lúc này thời điểm, trần trường thanh niên tiếp tục nói: "Đến lúc đó, ngươi tự phát một cái thanh minh, cùng Hồng sư huynh đến Cháp Sự Lâu đi một chuyến."

Nói xong, trần trường thanh niên cũng không để ý tới Lệ Trọng, trực tiếp đi nha.

Lệ Trọng nhìn xem Tổng Minh Viễn hai người, nói ra: "Cái này Hồng sư huynh là ai?"

Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa đều là sững sờ, một hồi lâu về sau, Tổng Minh Viễn nói ra: "Lão Đại, ngươi tiến vào trại huấn luyện, cũng có ba bốn tháng rồi, ngươi còn không biết Hồng sư huynh là ai?"

Lệ Trọng thần nhiên nói: "Ta tu luyện cũng không đủ thời gian, ở đâu có thời gian để ý tới những a miều này a cầu."

Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa ngậm cười khổ.

Hồng sư huynh là a miều a cầu?

Bọn hắn phát hiện, chính mình cái lão Đại, thật là đủ cuồng vọng. Bì ai chính là, bọn hắn rõ ràng thành cái này cuồng vọng gia hỏa Khôi Lỗi.

Tổng Minh Viễn nói ra: "Hong sư huynh, tên là Hồng Cương Liệt, tại bình thường đệ tử Bảng Xếp Hạng Thực Lực bên trên, nổi tiếng thứ tư. Hồng sư huynh tại một năm trước khi, tựu là Nhân Cự thất trọng vô giả đỉnh cao, sức chiến đấu thâm bất khả trắc, một tay Toái Vân Kiếm Pháp, đã tu luyện tới đại thành chỉ cảnh. Hắn ở trại huấn luyện bên trong, là uy danh hiển hách a."

Lệ Trọng thần sắc bất động, nói ra: "Hắn bao nhiêu tuổi?"

Tổng Minh Viễn nói ra: "Ba mươi hai tuổi."

Lệ Trọng lắc đầu, nói ra: "Lớn như vậy tuổi rồi, không có gì tiềm lực rồi, phế vật một cái."

Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa hai người ngẩn ngơ.

Trong con mắt của bọn họ thâm bất khả trắc Hồng Cương Liệt, tại Lệ Trọng trong mắt, lại là phế vật?

Tô Từ Hòa nhin không được lên tiếng, nói ra: "Hồng Cương Liệt sư huynh, tuyệt đối không phải phế vật. Lực chiến đấu của hắn cực kỳ cường đại, có người từng nói qua, lực chiến đấu của hắn có thể đủ xếp vào Top 3. Chỉ có điều, hắn chẳng muốn tranh mà thôi."

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Ta mười hai tuổi, tựu là cao cấp đệ tử. Mà Hồng Cương Liệt đều ba mươi hai tuổi, hay vẫn là một cái bình thường đệ tử. Loại người này, không phải phế vật là cái gì?"

Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa nhìn nhau không nói gì.

Lệ Trọng nói lời, bọn hắn thực không cách nào phản bác.

Tô Từ Hòa đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nói ra: "Đúng rồi, ta còn nghe được một cái đồn đãi, Cao cấp trong hàng đệ tử, nổi tiếng thứ chín Hồng Cương Mạnh, là Hồng Cương Liệt đại ca. Nếu như lời đồn đãi này thật sự, Hồng Cương Liệt tựu lợi hại. Hắn sớm muộn sẽ trở thành là cao cấp đệ tử, thậm chí trở thành tinh anh đệ tử cũng có thể."

Tổng Minh Viễn gật gật đầu, nói ra: "Lời đồn đãi này, ta cũng đã được nghe nói, rất có thể thật sự. Hiện tại, rất nhiều người tự nguyện trở thành Hồng Cương Liệt tùy tùng. Hồng Cương Liệt tuy nhiên chính là một cái bình thường đệ tử, nhưng ở trại huấn luyện bên trong, nhưng lại có thể lực cường đại, mà ngay cả bình thường trong hàng đệ tử bài danh Top 3 nhân vật, cũng không muốn đắc tội hắn."

Nói đến đây, Tổng Minh Viễn liếc mắt Lệ Trọng liếc.

Ý của hắn rất rõ ràng, người tuy nhiên là cái thiên tài, nhưng Hồng Cương Liệt thế lực lớn, người so với hắn, còn thì không bằng.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Phế vật tựu là phế vật. Quân chi tùy tùng nhiều hơn nữa, cũng là phế vật."

Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa bó tay rồi.

Lệ Trọng khoát khoát tay, đem hai người đuổi đi, trở về tới tiểu viện.

Phương Thính Ngư nhìn thấy Lệ Trọng, một hồi ủy khuất, một hồi vui mừng.

Toàn bộ trại huấn luyện vô giả, cũng biết Lệ Trọng là sử thượng yếu nhất Cao cấp đệ tử, với tư cách Lệ Trọng nha hoàn, nàng thừa nhận áp lực rất lớn. Trong khoảng thời gian này, nàng bị thụ không ít ủy khuất, mà nàng lại là một mình một người, muốn tìm người tố khổ đều không được. Lúc này thấy đến Lệ Trọng, tiểu cô nương quả thực đem Lệ Trọng trở thành thân nhân.

Lệ Trọng vẫy tay, đem Phương Thính Ngư kêu đến.

Bắt lấy bàn tay của nàng, yên lặng cảm ứng thoáng một phát, Lệ Trọng khẽ gật đầu. Ngắn ngủn một tháng thời gian không thấy, Phương Thính Ngư tu vi lại có tiến bộ, bất quá khoảng cách Nhân Cự tam trọng hậu kỳ còn xa.

Lệ Trọng tiện tay móc ra ba con trái cây, thuận miệng nói ra: "Những trái cây này cho ngươi."

Trái cây tản mát ra nhàn nhạt mùi thơm ngát, biểu hiện ra bao phủ một tầng nhàn nhạt sương mù, đây là thiên địa tinh khí ngưng kết thành. Đây là Lệ Trọng hái trái cây bên trong, thiên địa tinh khí ít nhất một loại, nhưng đối với Phương Thính Ngư mà nói, đã đầy đủ rồi.

Phương Thính Ngư xem xét phía dưới, nhất thời tiêm kêu ra tiếng: "Bán Tinh Quả, đây là Bán Tinh Quả a!"

Nàng một thanh tiếp nhận trái cây, trên mặt ủy khuất quét qua quét sạch, vô cùng cao hứng đi nha.

Lệ Trọng rửa mặt một phen, trực tiếp tiến vào phòng tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Bá đạo

Lệ Trọng ngồi xếp bằng.

"Hô!"

Một chỉ trái cây ném vào đến trong miệng, hóa thành một đạo thiên địa tinh khí.

Lệ Trọng vận chuyển công pháp, yên lặng luyện hóa.

Nửa nén hương về sau.

Lệ Trọng mở mắt ra, trong nội tâm yên lặng tính toán: "Trái cây bên trong ẩn chứa thiên địa tinh khí rất tinh khiết, luyện hóa về sau, chân khí của ta gia tăng lên hai phần nghìn."

Lệ Trọng hái xuống trái cây, dựa theo ẩn chứa thiên địa tinh khí, có thể phân thành tam đẳng.

Vừa rồi nuốt vào trái cây, là đệ tam đẳng trái cây, ẩn chứa thiên địa tinh khí là ít nhất. Loại này trái cây, nuốt vào về sau, cũng có thể lại để cho chân khí gia tăng hai phần nghìn, cái này lại để cho Lệ Trọng rất hài lòng.

Đệ tam đẳng trái cây tổng cộng có sáu trăm mười năm chỉ. Vừa rồi cho Phurong Thỉnh Ngư ba con, còn thừa lại sáu trăm mười hai chỉ. Lệ Trọng đoán chừng, đem đệ tam đẳng trái cây ăn xong, hẳn có lẽ có thể tiến giai đến Nhân Cực lục trọng trung kỳ.

Lệ Trọng lấy ra một cái trái cây, đưa vào trong miệng. Luyện hóa con thứ nhất trái cây thời điểm, hao tổn nửa nén hương thời gian. Nhưng đã có kinh nghiệm về sau, Lệ Trọng luyện hóa tốc độ tựu sâu sắc nhanh hơn.

Trái cây từng chích đưa vào trong miệng, từng chích luyện hóa.

Lệ Trọng chân khí trong cơ thể, cũng nhanh chóng tăng lên.

Loại này tăng lên tốc độ, không thể so với phòng tu luyện chậm.

Ngày thứ chín.

Lệ Trọng nuốt vào hơn năm trăm chỉ trái cây, chân khí trong cơ thể, tăng lên nhiều gấp đôi, trong lúc mơ hồ cảm giác được một cái điểm tới hạn, đây là sắp tiến giai đầu hiệu.

Ngày thứ mười.

Lệ Trọng dễ dàng tiến vào đến Nhân Cực lục trọng trung kỳ.

Vốn, Lệ Trọng còn tưởng rằng, theo Nhân Cực lục trọng sơ kỳ, tiến giai đến trung kỳ, hội tốn hao một chút thời gian. Nhưng trên thực tế, hẳn thoáng qua vận chuyển thoáng một phát chân khí đã đột phá.

Lệ Trọng kiểm tra một chút, phát hiện chân khí tươi sống ngang tàng, tinh thuần mà hùng hồn, như là khổ luyện mấy chục năm có được, không có nửa điểm phù phiếm cảm giác. Vì vậy thả lỏng trong lòng, tiếp tục tăng lên.

Ngày thứ mười hai, đệ tam đẳng trái cây, hết thấy ăn hết sạch rồi, Lệ Trọng bắt đầu nuốt đệ nhị đẳng trái cây. Đệ nhị đẳng trái cây ẩn chứa thiên địa tinh khí, là đệ tam đẳng trái cây gấp hai, nuốt đệ nhị đẳng trái cây, chân khí gia tăng tốc độ nhanh hơn.

Lệ Trọng cảm giác được, mỗi một ngày, chân khí trong cơ thể đều tại điên cuồng tăng lên.

Lúc này thời điểm, cảnh giới cao chỗ tốt, tự nhiên lộ ra đến rồi. Lệ Trọng chân khí trong cơ thể gia tăng được mau nữa, cũng có thể hoàn mỹ không chế, căn bản không cần lo lắng.

Bể quan ngày thứ hai mươi, Lệ Trọng chân khí trong cơ thể, lại qua đến một cái điểm tới hạn. Rất nhanh, tu vi của hắn lại một lần nữa tăng lên, đạt tới Nhân Cực lục trọng hậu kỳ.

Lệ Trọng tiếp tục tu luyện, hướng Nhân Cực lục trọng đỉnh phong chạy nước rút.

Thời gian ngày từng ngày đi qua.

Một ngày này, đệ bốn trăm bốn mươi bốn số tiểu viện bên ngoài, đến rồi một cái trần trường nam tử.

Trần trường nam tử ánh mắt quét qua, quát: "Lệ Trọng, một tháng chi kỳ đem đến, còn không mau mau đi ra!"

Trong tiểu viện yên tĩnh im ắng.

Phượng Thính Ngư đã sớm bị bùng tỉnh, nhưng nàng cảm giác được đến người hùng hổ, căn bản không dám mở cửa. Mà Lệ Trọng lúc này thời điểm, lại đang bế quan tu luyện, nàng cũng không dám đi quấy rầy, chỉ có thể cho rằng không nghe thấy rồi.

Trần trường nam tử nhìn thấy trong tiểu viện không người lên tiếng, trên mặt nhất thời lộ ra một tia sắc mặt giận dữ, quát: "Lệ Trọng, ngươi đây là cái gì thái độ? Ngươi không muốn sống chăng a?"

Thanh âm truyền được thật xa.

Rất nhanh, một số võ giả, chậm rãi tụ lại đi qua, xa xa địa đứng ở một bên xem náo nhiệt.

"Hắc hắc, đây là chuyện gì xảy ra? Cái này trần trường gia hỏa là ai?"

"Ha ha, ngươi liền Chu Thiệu cũng không biết? Chu Thiệu chính là Hồng Cương Liệt sư huynh tùy tùng, một năm trước khi tự là Nhân Cực thất trọng võ giả, sức chiến đấu cực cao. Có đồn đãi nói, thực lực của hắn, tại bình thường trong hàng đệ tử, có thể sắp xếp vào đến trước hai mươi đi. Đúng rồi, Chu Thiệu thích nhất chiến kỹ, cho nên trên người hắn vết thương chồng chất, đây là một cái rất người đáng sợ."

"Kỳ quái a. Cái tiểu viện này, chính là là cao cấp đệ tử bắt đầu cuộc sống hàng ngày chỗ tu luyện, mà Chu Thiệu chính là một cái bình thường đệ tử. Hắn chạy đến nơi đây đến nháo sự, sẽ không sợ chấp sự đem hắn bắt đi?"

"Ngươi không hiểu. Chu Thiệu chỗ dựa, là Hồng Cương Liệt sư huynh. Mà Hồng Cương Liệt sư huynh chỗ dựa, thì là Hồng Cương Mãnh sư huynh! Hồng Cương Mãnh, chính là Top 10 Cao cấp đệ tử, coi như là chấp sự cũng sẽ cho vài phần mặt mũi. Chu Thiệu với tư cách Hồng gia người, chỉ cần không ở trại huấn luyện sát nhân, hoàn toàn có thể ở trại huấn luyện đi ngang."

"Nói không sai. Cái này Chu Thiệu xuất hiện ở chỗ này, nhất định là bức Lệ Trọng giao ra Cao cấp đệ tử thân phận. Loại làm này, tuy nhiên bá đạo một điểm, nhưng ở trại huấn luyện bên trong, cũng là không có người quản. Chờ xem đi, Lệ Trọng Cao cấp đệ tử thân phận, rất nhanh sẽ bị tước đoạt, thật sự là thê thảm."

Lúc này thời điểm.

Trong tiểu viện, y nguyên yên tĩnh một mảnh.

Chu Thiệu trong nội tâm, lửa giận tại hùng hực lấy.

Tại trại huấn luyện này bên trong, ngoại trừ tinh anh đệ tử, còn có mấy cái Cao cấp đệ tử bên ngoài, hắn ai cũng không sợ. Bởi vì, sau lưng của hắn, là Hồng gia huynh đệ.

Coi như là Nhân Cực thất trọng võ giả đỉnh cao, gặp được hắn, cũng không dám lãnh đạm.

Nhưng hiện tại, Lệ Trọng tiểu nhân vật này, rõ ràng đối với hắn hờ hững, đây rõ ràng là tại miệt thị hắn!

Chu Thiệu một ngụm lửa giận, theo đáy lòng mạnh mẽ mà trào lên, rốt cuộc không cách nào đè nén xuống rồi. Hắn cười lạnh một tiếng nói ra: "Lệ Trọng, ngươi thật sự là rượu mời không uống uống rượu phạt, đã như vậy, ta cũng không khách khí!"

Chu Thiệu một quyền đánh ra.

Một đoàn thùng nước đại khối không khí, đột nhiên theo nắm đấm bay ra, hung hăng địa oanh kích đến tiểu viện đại trên cửa.

"Oanh!"

Tiểu viện đại môn, tuy nhiên cực kỳ chắc chắn, nhưng nói cho cùng, cũng chỉ là một khối Mộc Đầu làm thành. Khối không khí va chạm đến mộc trên cửa, cửa gỗ nhất thời phát ra một tiếng vang lớn, biến thành vô số mảnh vỡ, bay về phía bốn phương tám hướng.

Vậy xem đám võ giả trọn mắt há hốc mồm.

Cái tiểu viện này, dù sao cũng là Cao cấp đệ tử ở lại chỗ a.

Cái này Chu Thiệu, làm vì một cái bình thường đệ tử, vậy mà một quyền Cao cấp đệ tử đại môn đánh nát, thật sự là hung hăng càn quấy tới cực điểm, bá đạo tới cực điểm.

"Quá kiêu ngạo rồi, thật sự là bang khoa trương! Cái này Chu Thiệu làm như vậy, thật sự không có người quản?"

"Đúng vậy a đúng vậy a. Chu Thiệu cử động lần này quả thực là chà đạp Cao cấp đệ tử tôn nghiêm a! Không biết Lệ Trọng hội có phản ứng gì, hội sẽ không xuất thủ trừng phạt Chu Thiệu?"

"Ha ha, các người suy nghĩ nhiều quá. Lệ Trọng được xưng sử thượng yếu nhất Cao cấp đệ tử, Chu Thiệu chỉ cần duỗi ra một đầu ngón tay, có thể đem Lệ Trọng ấn ngược lại. Thế giới này, cuối cùng nhất còn là cường giả vi tôn, Lệ Trọng thực lực không bằng người, khẳng định không dám ra tay, chỉ có thể thành thành thật thật nghe lời."

"Ai. Cao cấp đệ tử tôn nghiêm, đều bị Lệ Trọng cho mất hết rồi. Bất quá, nói đi thì nói lại, Lệ Trọng chút thực lực ấy, xác thực không làm gì được Chu Thiệu."

Lúc này thời điểm.

Chu Thiệu đi nhanh đi ra, tiến vào trong tiểu viện.

Đánh nát người khác đại môn, còn mạnh hơn đi xâm nhập trong nhà người khác, Chu Thiệu tựa là bá đạo như vậy người.

Trong tiểu viện, Phương Thỉnh Ngự nhìn thấy đại môn bị đánh nát, đã lại càng hoảng sợ, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch. Phải nhìn Chu Thiệu nữa hùng hổ yêm nhập, nhìn không được phát ra một tiếng thét lên.

Chu Thiệu mang trên mặt một tia cuồng tiếu chi sắc, đi nhanh mà vào, nhìn thấy Phương Thỉnh Ngự, hất bàn tay lớn chụp tới, nhất thời sẽ đem Phương Thỉnh Ngự trao đi qua, muốn bóp chết Phương Thỉnh Ngự.

Đánh nát đại môn, lại bóp chết nha hoàn, hắn cũng không tin Lệ Trọng còn không ra.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Người dám giết ta?

Chu Thiệu chính là Nhân Cực thất trọng võ giả, bàn tay nhẹ nhàng sờ phía dưới, thì có vạn cân chi lực, chỉ cần nhẹ nhàng sờ, có thể đem Phương Thỉnh Ngự bóp chết tại chỗ.

Nhưng Chu Thiệu bàn tay còn không dùng lực, đột nhiên cảm giác được một loại lớn lao nguy hiểm.

Chu Thiệu tuy nhiên bá đạo, nhưng hắn vẫn là thân kinh bách chiến thể hệ, phản ứng một chút cũng không chậm. Cảm thấy nguy hiểm, Chu Thiệu không cần nghĩ ngợi, bàn tay vung lên, đem Phương Thỉnh Ngự quăng đi ra ngoài.

Một cái bóng đột nhiên xuất hiện, tiếp nhận Phương Thỉnh Ngự.

Người tới, đúng là Lệ Trọng. Lệ Trọng mới vừa tiến vào Nhân Cực lục trọng đỉnh phong, nghe đi ra bên ngoài ồn ào thanh âm, lập tức xuất quan chạy đến, vừa vặn cứu được Phương Thỉnh Ngự một mạng.

Chu Thiệu nhìn xem Lệ Trọng, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

Mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra?

Lệ Trọng người này, rõ ràng lại để cho hắn sinh ra một loại nguy hiểm chỉ cực cảm giác, cái này thật sự là khó có thể lý giải.

Chu Thiệu trong lòng nghi hoặc chợt lóe qua, ngửa mặt lên trời phát ra cười dài một tiếng, giễu cợt nói: "Lệ Trọng, ngươi cho rằng, ngươi tránh được? Hiện tại, ngươi còn không phải thành thành thật thật đi ra?"

Bên ngoài võ giả, đều là một mảnh thối nát.

Thế giới này, quả nhiên là thực lực vì tôn a.

Lệ Trọng rõ ràng là Cao cấp đệ tử, nhưng y nguyên bị Chu Thiệu cho bức đi ra, dị thường biệt khuất.

Lệ Trọng không có trả lời, ánh mắt của hắn quét qua, nhàn nhạt nói ra: "Hai người các ngươi, còn chưa động thủ càng đợi khi nào?"

Chu Thiệu ánh mắt lộ ra vẻ trào phúng, ngạo nghễ nói ra: "Lệ Trọng, bản thân làm việc, có ai dám nhúng tay? Lão tử cho ngươi hai lựa chọn, cái thứ nhất lựa chọn, ta đem ngươi đánh thành bị gãy vò, đem ngươi kéo đi ra ngoài. Thứ hai lựa chọn, chính ngươi ngoan ngoãn theo lão tử đi ra ngoài. Tốt rồi, hiện tại ngươi bắt đầu. . ."

"Suru suru!"

Chu Thiệu vẫn chưa nói xong, thì có hai người lách mình tới.

Người tới, rõ ràng là Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa.

Chu Thiệu sắc mặt trầm xuống.

Hắn vừa mới còn nói, không người nào dám ra tay. Không nghĩ tới tiếng nói còn không rơi xuống, hai người này tự nhảy ra ngoài, thật sự là làm giận.

Chu Thiệu lạnh lùng trừng mắt nhìn hai người thoáng một phát, nói ra: "Tổng Minh Viễn, Tô Từ Hòa, hai người các ngươi có phải hay không ngại chính mình sống được trường? Ta tại làm việc, các ngươi cũng dám nhúng tay?"

Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa không rên một tiếng, trực tiếp ra tay.

Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa hai người, tại bình thường đệ tử Bảng Xếp Hạng Thực Lực phía trên, nổi tiếng thứ sáu cùng thứ bảy, sức chiến đấu tự nhiên không kém. Hai người đồng thời ra dưới tay, Chu Thiệu lập tức rơi xuống hạ phong, cảm giác được cực lớn nguy cơ.

Chu Thiệu một bên ngăn cản, một bên rít gào nói: "Hai người các ngươi, lại dám đối với ta ra tay, cân nhắc qua đi quả không vậy? Các ngươi đã đắc tội Hồng sư huynh, chết chắc rồi!"

Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa không có lên tiếng, chỉ lo phát động công kích.

Bên ngoài sân nhỏ mặt đầm võ giả, lúc này thời điểm đều xem ngây người.

Ai cũng biết, Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa hai người, chính tại âm thầm tính toán Lệ Trọng, muốn đạt được Cao cấp đệ tử thân phận. Hai người kia, rõ ràng là Lệ Trọng địch nhân, như thế nào ngược lại đứng tại Lệ Trọng một bên?

Chu Thiệu bị giết được liên tiếp lui về phía sau, trên người xuất hiện một mảnh dài hẹp vết thương, chặt vật vô cùng. Tại hai người mưa to gió lớn giống như công kích phía dưới, hắn ngay cả nói chuyện cũng làm không được rồi.

"Oanh!"

Chu Thiệu bị một chương đập bay, nặng nề mà nện vào trên một cây đại thụ, trong miệng phun máu tươi.

"Ngươi, ngươi. . ."

Chu Thiệu chỉ vào Lệ Trọng, Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa, trong mắt chớp động lên vẻ oán độc. Hắn âm thầm quyết định, nhất định phải hung hăng chèn ép Lệ Trọng ba người, lại để cho ba người chết không có chỗ chôn.

Hôm nay si nhục, nhất định phải gấp 10 lần hoàn trả!

Chu Thiệu cắn răng, không rên một tiếng đứng lên, hướng phía bên ngoài đi đến.

Lúc này thời điểm.

Lệ Trọng rốt cục lên tiếng, nhàn nhạt nói ra: "Ta cho ngươi đi rồi chưa?"

Chu Thiệu sững sờ, lập tức cười lạnh nói: "Như thế nào? Các ngươi còn muốn như thế nào nữa?"

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Ta muốn như thế nào? Đương nhiên là đánh ngươi chết bầm."

Chu Thiệu ha ha cười cười, nói ra: "Lệ Trọng, ngươi có lá gan này sao?"

Lệ Trọng chậm rãi nói ra: "Ngươi biết rất rõ ràng ta đang bẻ quan, y nguyên tại bên ngoài sân nhỏ mặt lớn tiếng la lên, đây là đệ nhất tội. Ngươi biết rất rõ ràng, cái tiểu viện này là cao cấp đệ tử tu luyện bắt đầu cuộc sống hàng ngày chi địa, còn dám đánh nát đại môn, đây là thứ hai tội. Ngươi biết rất rõ ràng, Cao cấp đệ tử chỗ tu luyện, cấm xâm nhập, nhưng ngươi y nguyên xâm nhập đến, đây là thứ ba tội. Xâm nhập tiểu viện về sau, lại muốn giết chết nha hoàn, đây là thứ tư tội. Cái này bốn tội, bất luận cái gì một kiện, đều là tử tội. Thoáng cái phạm vào Tứ đại tội, tội nên lắng trí phân thủy."

Chu Thiệu ha ha cười cười, nói ra: "Ta chính là phạm vào bốn tội, ngươi dám giết ta?"

Bên ngoài võ giả, đều ngược lại trừu một ngum hơi lạnh.

Cái này Chu Thiệu, đã đến loại tình trạng này, còn như thể hung hăng càn quấy.

Lệ Trọng cũng không nói chuyện, trực tiếp vung tay lên.

Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa ngay ngắn hướng nhảy ra, nhào tới.

Chu Thiệu cười lạnh một tiếng, cũng không né tránh, đảm nhiệm Tổng Minh Viễn hai người bắt lấy.

Tuy nhiên bị bắt chặt, nhưng trong lòng của hắn tuyệt không sợ.

Hắn cũng không tin, Lệ Trọng dám giết hắn.

Lệ Trọng tay cầm trường đao, chậm rãi đi đến Chu Thiệu bên người, nói ra: "Ta tu luyện đệ nhất bộ đồ đao pháp, tên là Cuồng Phong Khoái Đao, đao này pháp tu luyện tới viên mãn chỉ cảnh, có thể lập tức chém ra chín trăm tám mươi một đao. Bộ này đao pháp, dùng để giết địch thời điểm, có thể lập tức giết địch, địch nhân hoàn toàn không có cảm giác đã bị chém số tròn mười khối.

Bộ này đao pháp, có thể cho người không hề thống khổ chết đi, cũng có thể lại để cho địch nhân nhận hết thống khổ mà chết. Chu Thiệu, ta hiện tại tự cho ngươi biết một chút về bộ này đao pháp."

Chu Thiệu sắc mặt biến hóa, hắn cảm thấy Lệ Trọng sát ý. Bất quá, hắn căn bản không tin tưởng Lệ Trọng dám giết hắn, ha ha cười nói: "Đến a đến a! Nói nhiều như vậy, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi có dám hay không giết ta? !"

Đứng tại bên ngoài sân nhỏ mặt võ giả, tại nghị luận nhao nhao.

"Các ngươi nói, Lệ Trọng dám giết hắn sao?"

"Ha ha, khẳng định không dám. Chu Thiệu cũng không coi vào đâu, nhưng sau lưng của hắn Hồng Cương Liệt, nhưng lại cái nhân vật lợi hại. Lệ Trọng chút thực lực ấy, ở đâu có dũng khí chọn Hồng Cương Liệt?"

"Đúng vậy a. Xem ra, Lệ Trọng hôm nay, chỉ có thể là nhịn xuống cái này khẩu khí, biệt khuất xong việc rồi. Dùng Lệ Trọng thiên tư, chỉ cần nhẫn hơn mấy năm, tự ai còn không sợ rồi."

Lệ Trọng lúc này thời điểm, vẫn không có nói chuyện.

Trong tay hắn trường đao, nhẹ nhàng chém ra.

"Sa sa sa —— "

Ánh đao nhấp nháy, như là xuân tằm tại gặm thức ăn lá cây.

Ánh đao lóe lên tức thu.

Chu Thiệu hoàn toàn cảm giác không thấy thống khổ, hắn cười lạnh một tiếng, đang muốn mở miệng, đột nhiên hắn cảm giác được, có cái gì theo trên mặt của hắn rót xuống, rơi xuống hắn trên chân.

Chu Thiệu một mắt nhìn đi, nhất thời toàn thân lạnh như băng.

Nguyên lai, từ trên mặt hắn té xuống, rõ ràng là một khối da mặt! Lệ Trọng vừa rồi, vậy mà dùng như thiểm điện thủ pháp, đem da mặt của hắn bóc lột xuống dưới, bởi vì xuất đao tốc độ quá nhanh, đao pháp quá khéo diệu, da mặt bị cắt rời, Chu Thiệu đều không hề cảm giác!

"A —— "

Chu Thiệu chứng kiến da mặt của mình, nhất thời sợ hãi cùng thống khổ ngay ngắn hướng vọt tới, nhịn không được phát ra hét thảm một tiếng.

Bên ngoài sân nhỏ mặt võ giả, lúc này thời điểm cũng sợ ngây người.

Ai có thể nghĩ đến đến, Lệ Trọng không rên một tiếng, trực tiếp sẽ đem Chu Thiệu da mặt bóc lột ra rồi? Loại này tàn nhẫn thủ đoạn, loại này xảo diệu thủ pháp, lại để cho người ngấm lại đều da đầu run lên!

Lệ Trọng thanh âm vang lên, nhân nhạ nói ra: "Hiện tại biết rõ sợ hãi? Ta nói rồi, muốn lăng trì ngươi, tợ tuyệt sẽ không một đao giết ngươi. Đây chỉ là một bắt đầu, ngươi chậm rãi hưởng thụ a."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Sát nhân lập uy

Lệ Trọng sát ý hùng hực.

Cái này Chu Thiệu, ý vào một điểm bối cảnh, làm việc không kiêng nể gì cả, ở bên ngoài ồn ào cũng thì thôi, nhưng hẳn rõ ràng dám đánh gỗ vụn môn, xâm nhập trong nội viện. Nếu như Lệ Trọng tu luyện tới thời khắc mấu chốt, bị như vậy một quấy rầy, rất có thể hội tẩu hỏa nhập ma.

Nếu như không giết Chu Thiệu, ngày mai khả năng sẽ có Lý Thiệu xâm nhập, về sau khả năng sẽ có Trương Thiệu xâm nhập, đến lúc đó Lệ Trọng căn bản không cách nào tu luyện rồi.

Cho nên, Chu Thiệu phải chết!

Hắn muốn một chút lăng trì Chu Thiệu, cầm Chu Thiệu lập uy.

Lệ Trọng trường đao ra lại.

"Sa sa sa —— "

Một tiếng vang nhỏ về sau, nhẹ nhàng nhảy lên.

Chu Thiệu chỗ ngực một khối da, lại bị Lệ Trọng bóc lột xuống dưới.

"Dừng tay —— "

Chu Thiệu lúc này thời điểm, rốt cục cảm thấy Lệ Trọng um tùm sát ý, hắn dốc sức liều mạng giãy dụa lấy. Nhưng ở Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa áp chế phía dưới, căn bản không cách nào giãy giụa.

Vô cùng thống khổ!

Chu Thiệu lúc này thời điểm, một đầu về mặt đều là huyết, trên mặt cơ bắp đã bóp méo.

Vô cùng hối hận!

Chu Thiệu lúc này thời điểm, trong nội tâm âm thầm hận chính mình, đánh giá thấp Lệ Trọng người này. Nếu như hắn mạng nhiều mấy cái giúp đỡ, hôm nay căn bản sẽ không rơi xuống loại này thê thảm tình trạng.

Huyết thủy, mơ hồ Chu Thiệu hai mắt, hẳn cái gì đều nhìn không tới.

Hắn chỉ cảm thấy, trên người thỉnh thoảng truyền đến sần sật thanh âm, sau đó trên người hắn da, giống như là quần áo bình thường, bị trường đao từng khối mở mạnh, ném đến dưới chân.

Một khối.

Hai khối.

Ba khối.

Trên người da, bị không ngừng bong ra từng mảng, mà con mắt lại nhìn không tới. Loại chuyện này, ngẫm lại đều đáng sợ, coi như là Chu Thiệu loại nhân vật này, cũng không cách nào đã nhận lấy.

Cực lớn thống khổ, hóa thành cực lớn sợ hãi.

Chu Thiệu rất nhanh liền đi tới bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, hần nước mắt nước mũi đồng loạt dừng mành tiến ra, trong miệng khàn giọng kêu lên: "Lệ Trọng, ta sai rồi, buông tha ta! Buông tha ta!"

Lệ Trọng trầm mặc, trường đao không ngừng chém ra.

Chu Thiệu tại tê tâm liệt phế địa gọi lấy, Lệ Trọng nhưng lại trầm mặc không nói, từng khối da bị lột bỏ, ném trên mặt đất đi. Loại cảnh tượng này, thấy bên ngoài sân nhỏ mặt võ giả toàn thân lạnh như băng, tay chân đều như nhũn ra.

"Ông trời. Lệ Trọng thật to gan, chẳng những dám giết Chu Thiệu, còn dám lăng trì hần. Vô luận hần kết cục như thế nào, ta đều phục hần luôn rồi rồi."

"Gặp quý rồi, lão tử giết qua không ít người, thường thường đem máu tươi đương nước uống. Hôm nay xem Lệ Trọng lột da, như thế nào cảm giác được toàn thân như nhũn ra? Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Lệ Trọng người này đao pháp thật cao. Xem động tác của hần, lột da thời điểm, Chu Thiệu hoàn toàn cảm giác không thấy thống khổ. Chỉ có da bị lột bỏ rồi, Chu Thiệu mới biết được da các của mình không có. Ách, lão tử như thế nào cảm giác được, Lệ Trọng đao pháp giống như là nghệ thuật bình thường, thoạt nhìn làm cho người cảnh đẹp ý vui đâu?"

"Chu Thiệu nhất định là phế đi, tựu tính toán Hồng Cương Liệt người đuổi tới, trên người hần da cũng không có, trừ phi vận dụng đan dược, nếu không căn bản cứu không trở lại. Bất quá, Lệ Trọng tuy nhiên thờ một hoi, nhưng rất nhanh sẽ nghênh đón cuồng phong mưa rào phản kích. Hồng Cương Liệt người này, nổi danh có thù tất báo, hần sẽ không bỏ qua Lệ Trọng."

Trong giây lát.

Một thanh âm, từ đằng xa vang lên.

"Lệ Trọng, dừng tay!"

Theo thanh âm, một cái mặt vuông tai lớn, mặc ngân giáp người thanh niên phi thân tới.

Bên ngoài sân nhỏ võ giả nhìn thấy người này, có một điều lộ ra vẻ kính sợ, nhao nhao tránh ra. Mà ngay cả Tống Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa hai người, nhìn thấy cái này ngân giáp thanh niên, cũng là sắc mặt biến hóa.

Người tới, đúng là bình thường đệ tử Bảng Xếp Hạng Thực Lực bên trên, nổi tiếng thứ tư Hồng Cương Liệt!

Hồng Cương Liệt đi nhanh đi tới, nhìn thấy Chu Thiệu hình dáng thê thảm, trên người nhất thời dâng lên sát khí, cả người phảng phất từ vạn năm sông đi ra, hần khí um tùm, sợ tới mức chung quanh võ giả nhao nhao đi xa.

Có một cái võ giả phản ứng chậm hoi có chút, lập tức bị Hồng Cương Liệt khí thế áp phi.

Nhân Cực thất trọng đỉnh phong, so Nhân Cực lục trọng cường đại được nhiều lắm, chỉ là khí thế, có thể đem Nhân Cực lục trọng võ giả đè chết.

Lúc này thời điểm.

Chu Thiệu đã nghe được thanh âm, biết rõ Hồng Cương Liệt đã tới, trên mặt nhất thời lộ ra sắc mặt vui mừng, điên cuồng hét lớn: "Hồng sư huynh, nhanh mau tới đây, giết Lệ Trọng!"

Lệ Trọng nhướng mày, trường đao nhảy lên, một cục thịt theo Chu Thiệu trong miệng bay ra, Chu Thiệu nhất thời phát ra ô ô gào thét thanh âm Nguyên lai, Lệ Trọng vừa rồi bỗng nhiên xuất đao, đem đầu lưỡi của hần cắt đứt.

"Hi!"

Bên ngoài sân nhỏ võ giả, nhìn thấy Lệ Trọng cử động, đều ngược lại trừu một ngụm hơi lạnh.

Chu Thiệu đủ khoa trương, nhưng hần cũng không dám tại cường đại đệ tử trước mặt hung hăng càn quấy. Nhưng cái này Lệ Trọng, rõ ràng Hồng Cương Liệt đã đi tới, hần y nguyên đem Chu Thiệu đầu lưỡi cắt lấy rồi.

Lệ Trọng người này, so Chu Thiệu còn muốn hung hăng càn quấy!

Hoàn toàn không đem Hồng Cương Liệt để vào mắt!

Hồng Cương Liệt trong mắt nổ lên sát cơ, từng bước một bước đi.

Quen thuộc Hồng Cương Liệt người cũng biết, hần gần đây không thích nói chuyện. Càng là sát ý hừng hực thời điểm, hần càng là trầm mặc. Hiện tại, Hồng Cương Liệt một chữ không nói, rõ ràng đã động sát tâm.

Lệ Trọng lúc này thời điểm, một bên không nhanh không chậm lột da, một bên nhân nhợt nói ra: "Đứng lại. Ngươi nếu như bước vào cửa ta tiểu viện một bước, cái kia chính là xông vào, còn đây là tội lớn."

Hồng Cương Liệt khinh thường cười cười.

Hắn tuy nhiên chính là một cái bình thường đệ tử, nhưng lại cũng sẽ không đem Lê Trọng để vào mắt. Lê Trọng cho rằng, dựa vào một câu, có thể đem hắn hù sợ, vậy cũng quá ngây thơ rồi.

Lúc này thời điểm, Lê Trọng lại khẽ cười một tiếng, nói ra: "Ta biết rõ, ngươi khả năng nhận thức chấp sự, cho nên chấp sự sẽ không truy cứu ngươi xông vào chi tội. Nhưng, ngươi chính là một cái bình thường đệ tử, tại trại huấn luyện này bên trong, ngươi không có khả năng một tay che trời. Ngươi nếu như dám xông vào một bước, ta lập tức lên tiếng hét dài, đem sở hữu chấp sự cũng gọi đến.

Bình thường đệ tử xông vào Cao cấp đệ tử chỗ cư trú, chính là tử tội. Ngươi dám xâm nhập một bước, ta lập tức đem sự tình báo đại, đến lúc đó ai cũng bảo vệ không được ngươi."

Hồng Cương Liệt sắc mặt biến hóa.

Không thể không nói, Lê Trọng thấy được nhược điểm của hắn.

Hắn ở trại huấn luyện bên trong, mặc dù có điểm thế lực, cũng kết giao hai ba cái chấp sự, nhưng khoảng cách một tay che trời còn rất xa. Nếu như Lê Trọng đem sự tình báo đại, mấy chục cái chấp sự cùng một chỗ chạy tới, hắn thì xong rồi. Hơn nữa, xông vào Cao cấp đệ tử chỗ cư trú, đây là một loại khiêu chiến Cao cấp đệ tử tôn nghiêm cử động, trừ hắn ra đại ca bên ngoài, sở hữu Cao cấp đệ tử đều sẽ không bỏ qua hắn.

Lê Trọng đây là dùng thân phận áp người, hắn không thể không phục.

Nếu như đối phó chính là một cái bình thường đệ tử, hắn vô luận như thế nào giãy vò, đều không có việc gì. Nhưng Lê Trọng không phải bình thường đệ tử, là cao cấp đệ tử.

"Chu Thiệu cái này ngu xuẩn. Biết rõ Lê Trọng là một cái Cao cấp đệ tử, còn như thế thô bạo xâm nhập đi, thật sự là đủ ngu xuẩn."

Hồng Cương Liệt trong nội tâm thầm mắng Chu Thiệu, dừng bước.

Chu Thiệu không có đầu óc, hắn không thể không có đầu óc.

Trước mắt cái này môn, hắn không thể đơn giản nhập đi, nếu không rất khó xong việc.

Bên ngoài sân nhỏ vỡ già một mảnh xôn xao.

Hồng Cương Liệt đuổi tới, ai cũng cho rằng, Lê Trọng muốn xong đời. Không nghĩ tới, Lê Trọng dăm ba câu, tựu trấn trụ Hồng Cương Liệt.

Hồng Cương Liệt lạnh lùng nhìn chằm chằm Lê Trọng liếc, quay người muốn đi gấp.

Lúc này thời điểm, Lê Trọng lên tiếng: "Chậm đã. Đã đến rồi, tựu đem những rác rưởi này mang đi a."

Lê Trọng giơ tay chém xuống, đâm rách Chu Thiệu đan điền, sau đó thi triển Phong Vân Thủ, trực tiếp đem Chu Thiệu cùng hơn mười khối da nhét vào đến một cái túi bên trong, ném hướng Hồng Cương Liệt.

Hồng Cương Liệt lúc này thời điểm, tiếp cũng không phải, không tiếp cũng không phải.

Tiếp, Chu Thiệu đã phế đi, rốt cuộc sống không được vài ngày, tiếp trở về có làm được cái gì?

Không tiếp, người theo đuổi của hắn sẽ rét lạnh tâm, nhân tâm tàn, tựu không dễ làm rồi.

Hồng Cương Liệt trong mắt lửa giận, cơ hồ có thể đem hư không nhen nhóm. Mà trên người hắn sát ý, cơ hồ muốn đem chung quanh cây cối chết cồng. Trong đầu hắn như thiểm điện cân nhắc thoáng một phát, cuối cùng nhất vẫn là đem cái túi tiếp được.

Hồng Cương Liệt thật sâu nhìn Lê Trọng liếc, nói ra: "Lê Trọng, hai tháng về sau, ngươi nếu mà biết thì rất thâm."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Đạo Sơn

Võ giả từng cái tán đi, tiểu viện khôi phục lại bình tĩnh.

Lệ Trọng gõ một cái trong tiểu viện chuông nhỏ. Rất nhanh có người hầu đến đây, cho tiểu viện cài đặt môn, sau đó càng làm gỗ vụn mảnh thu thập được sạch sẽ, toàn bộ quá trình không cao hơn nửa nén hương.

Chấp sự cũng không có xuất hiện.

Lệ Trọng tại tiểu viện của mình ở bên trong, chỗ chết một cái bình thường đệ tử, đây là chuyện rất bình thường. Huống chi rồi, Chu Thiệu còn là tự mình muốn chết, quái được ai.

Thân phận cao một cấp đề chết người.

Lại yếu đích Cao cấp đệ tử, cũng là cao cấp đệ tử.

Mà ngay cả Hồng Cương Liệt đều xám xịt rồi đi rồi, ai còn dám đi tìm Lệ Trọng phiền toái.

Trong tiểu viện.

Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa hai người đứng đấy, khóc không ra nước mắt.

Bọn hắn tại Lệ Trọng dưới sự khống chế, ra tay đối phó Chu Thiệu. Từ giờ trở đi, sở hữu võ giả đều sẽ cảm giác được, bọn họ là Lệ Trọng tùy tùng, có khẩu đều nói không rõ.

Hôm nay, Lệ Trọng hung hăng đắc tội Hồng Cương Liệt, dùng Hồng Cương Liệt tính cách, tuyệt đối sẽ không buông tha Lệ Trọng. Mà bọn hắn, cũng sẽ bị Hồng Cương Liệt xem là địch nhân.

Ngắm lại về sau phiền toái, hai người da đầu run lên.

Lệ Trọng như là nhìn ra hai người tâm tư, nhàn nhạt nói ra: "Hai người các ngươi, trở thành tùy tùng của ta, cái này là vinh hạnh của các ngươi. Các ngươi có lẽ cảm giác phải cao hứng mới đúng."

Hai người trên mặt lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn đáng tươi cười.

Lệ Trọng nhìn xem hai người, nói ra: "Hai người các ngươi thực lực, hay vẫn là kém một chút. Cái này mấy cái trái cây, các ngươi lấy về, tăng lên một ít thực lực."

Lệ Trọng ồng tay áo phát một cái, sáu chỉ trái cây bay ra, một người ba cái.

Đây là nhị đẳng trái cây.

Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa hai người, vừa tiếp xúc với ở trái cây, miệng lập tức tự nói rộng ra, ánh mắt lộ ra vẻ mừng như điên. Những trái cây này, nhan sắc tươi đẹp chói mắt, hương khí thấm vào ruột gan, tầng ngoài bên trên ả ả có một mây tầng sương mù trạng thiên địa tinh khí, bàn tay nhẹ nhàng nắm chặt phía dưới, tinh khí muốn chảy vào đến trong lòng bàn tay.

Đây là trong truyền thuyết Bán Tinh Quả a!

Xem lấy trong tay trái cây, hai người nước miếng đều nhanh chảy ra rồi.

Sở hữu bất mãn, đều biến mất.

Hai người liếc nhau một cái, cùng kêu lên nói ra: "Đa tạ công từ ban thưởng."

Đây là nhận đồng tùy tùng thân phận.

Lệ Trọng khẽ gật đầu.

Tổng Minh Viễn cùng Tô Từ Hòa hai người, tuy nhiên lớn tuổi một điểm, nhưng sức chiến đấu còn có thể. Chỉ cần hơi chút bồi dưỡng thoáng một phát, tự là hai cái hợp cách tay chân.

Đã có hai cái tay chân, về sau làm chuyện gì, đều thuận tiện nhiều hơn.

Lệ Trọng nhớ tới một sự kiện, nói ra: "Trại huấn luyện bên trong, có lẽ có luyện đạo địa phương a?"

Tổng Minh Viễn gật gật đầu, nói ra: "Đương nhiên là có. Trại huấn luyện ở chỗ sâu trong, có một ngọn núi, tên là Đạo Sơn. Cái này Đạo Sơn, tự là tốt nhất luyện đạo chỗ. Bất quá, muốn đi vào Đạo Sơn tu luyện, cần tốn hao một số điểm tích lũy."

Lệ Trọng đến rồi hứng thú, nói ra: "Giới thiệu thoáng một phát."

Tổng Minh Viễn nói ra: "Đao Sơn, danh như ý nghĩa, thượng diện có rất nhiều đao. Những này đao, đều là theo trên chiến trường nhật về đến, đều là bá khí huyết, có sát khí. Tại Đao Sơn phía dưới, có một tòa trận pháp, trận pháp vận chuyển thời điểm, toàn bộ Đao Sơn đều xoay tròn. Theo Đao Sơn xoay tròn, thượng diện đao sẽ làm ra đủ loại công kích."

Đao Sơn chia làm Tam cấp, đệ nhất cấp, thích hợp Nhân Cực lục trọng đến Nhân Cực thất trọng võ giả tu luyện. Cấp thứ hai, thích hợp người cực bát trọng võ giả hoặc là Nhân Cực cửu trọng sơ kỳ võ giả tu luyện. Mà thứ ba cấp, thích hợp Nhân Cực cửu trọng võ giả trung kỳ đã ngoài võ giả tu luyện. .

Tô Tử Hòa lúc này thời điểm cũng lên tiếng, nói ra: "Trong truyền thuyết, Đao Sơn chính là một vị Đao Đao võ giả bố trí đi ra, luyện đao võ giả, tại đao trên núi tu luyện, có thể đạt được đủ loại cảm ngộ, sâu sắc nhanh hơn tốc độ tu luyện. Cho nên, phạm là luyện đao người, đều tiến vào Đao Sơn đi, mà luyện đao pháp của mình. Tinh anh trong hàng đệ tử, có một người, ngay tại Đao Sơn bên trên, đem Xích cấp Thượng phẩm đao pháp tu luyện đến viên mãn chi cảnh. Mà Cao cấp trong hàng đệ tử, cũng có hai người đem đồ phẩm Trung phẩm đao pháp, tu luyện đến viên mãn chi cảnh."

Lệ Trọng nghe, đến rồi hứng thú.

Hắn nhìn xem hai người, nói ra: "Ta một mực không có thời gian làm nhiệm vụ, trên người không có gì điểm tích lũy. Hai người các người, đem điểm tích lũy chuyển cho ta, ta sẽ lại cho các người một cái trái cây."

Tổng Minh Viễn hai người đại hỉ, nói ra: "Chuyển điểm tích lũy, cần đến Chấp Sự Lâu tiến hành. Bất quá, hai người chúng ta đi là được rồi, công tử người cũng không cần chạy tới rồi."

Lệ Trọng gật gật đầu, tất cả cho hai người một cái trái cây, đem hai người đuổi đi.

Tổng Minh Viễn hai người sau khi rời khỏi, Phương Thỉnh Ngư đột nhiên nói ra: "Ta cũng muốn trái cây."

Lệ Trọng nhìn xem nàng, ngạc nhiên nói: "Người muốn trái cây làm gì?"

Phương Thỉnh Ngư lau trong mắt nước mắt, nắm nắm đầm nói ra: "Ta muốn trở nên cường đại hơn! Về sau, ta lại cũng sẽ không để cho người khác nắm cổ của ta rồi!"

Lệ Trọng nao nao. Phương Thỉnh Ngư tính cách so sánh mềm yếu, từ trước đến nay khúm núm. Không nghĩ tới, nàng trong lúc đó thay đổi, như thế lại để cho Lệ Trọng ngoài ý muốn rồi.

Xem ra, nàng lần này nhận lấy kích thích quá lớn.

Lệ Trọng ha ha cười nói: "Ta những trái cây này, chỉ cấp người của ta."

Phương Thỉnh Ngư đón Lệ Trọng ánh mắt, nói ra: "Ta cũng là người của người. Ta là của người nha hoàn."

Nói xong cái này một câu, Phương Thỉnh Ngư sắc mặt có chút hồng.

Trước kia, nàng cũng không đem Lệ Trọng trở thành thiếu gia. Nhưng lúc này đây, nàng bị Chu Thiệu nắm cổ nhắc lên, cảm thấy tử vong sợ hãi. Mà Lệ Trọng đứng vào lúc này ra tay cứu được nàng, cái này làm cho nàng đối với Lệ Trọng sinh ra một loại rất phức tạp tình cảm, đối với Lệ Trọng đã không hề kháng cự rồi, đối với chính mình nha hoàn thân phận, cũng không hề kháng cự rồi.

Lệ Trọng nhìn nàng một hồi, bỗng nhiên cười ha ha, nói ra: "Hào hảo hảo, người đã là của ta nha hoàn, ta tự nhiên sẽ không bạc đãi người. Trái cây cho người!"

Lệ Trọng phát một cái ống tay áo, đem ba con trái cây ném cho Phương Thỉnh Ngư.

Cái này ba trái cây, cũng là nhị đẳng trái cây.

Phương Thỉnh Ngư tu vi còn thấp, ba con trái cây, có thể đủ đem tu vi của nàng tăng lên tới Nhân Cực tam trọng đỉnh phong. Nếu như nàng cảnh giới cao, có thể không chế được nổi chân khí, thậm chí có thể tăng lên tới Nhân Cực tứ trọng.

Phương Thỉnh Ngư cầm trái cây, rất nhanh biến mất.

Lệ Trọng đứng trong chốc lát, trực tiếp tiến về trước Đao Sơn.

Một tháng đau khổ tu luyện, Lệ Trọng tu vi đã đột phá đến Nhân Cực lục trọng đỉnh phong. Nhưng Nhân Cực lục trọng đỉnh phong, cùng Nhân Cực thất trọng, là một cái cự đại cảnh cửa. Muốn đột phá đến Nhân Cực thất trọng, còn phải cần một khoảng thời gian. Cho nên, hắn chuẩn bị đem Thiên Lôi Đao Pháp tu luyện tới viên mãn về sau, lại đột phá đến tầng thứ bảy.

Đi dọc theo đường, đám võ giả nhìn thấy Lệ Trọng, y nguyên nghị luận nhao nhao.

"Lê Trọng rõ ràng chạy đến rồi, hấn muốn làm gì?"

"Xem phương hướng của hấn, hấn là đi Dao Sơn. Hấn là muốn luyện đao a?"

"Ha ha, nhất định là! Đắc tội Hồng Cương Liệt, hấn cần tăng thực lực lên. Bất quá, tựu tính toán hấn dù thế nào tăng lên, cũng không phải Hồng Cương Liệt đối thủ a."

"Đúng vậy a đúng vậy a. Hồng Cương Liệt cũng không phải một người, mà là có hơn mười cái tùy tùng. Lê Trọng tuy nhiên cũng có hai cái tùy tùng, nhưng so sánh dưới tựu kém xa."

Đám võ giả nghị luận, bất quá, bọn hấn không dám nhận lấy Lê Trọng gặp mặt trả giá luận.

Lê Trọng không chút nào cho Hồng Cương Liệt mặt mũi, trực tiếp đem Chu Thiệu lột da, tin tức này đã truyền ra ngoài, toàn bộ trại huấn luyện võ giả, cũng biết Lê Trọng hung tàn.

Như vậy một cái hung tàn người, không có người nguyện ý trêu chọc.

Lê Trọng đi nhanh bước đi, rất nhanh thấy được một tòa màu đen núi. Núi này toàn thân tối như mực, tản ra kim loại sáng bóng, nhưng màu đen bên trong, lại lóe ra điểm một chút hàn quang.

Những hàn quang này, đúng là đao trên Dao Sơn.

Lê Trọng xa xa nhìn lại, cảm giác được một loại bá đạo chi cực khí tức, tại hướng hấn triệu hoán.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Đao pháp viên mãn

Lê Trọng trong đầu, đột nhiên lóe ra hai chữ: "Đao Ý!"

Đúng vậy, cái này Dao Sơn phát ra, đúng là Đao Ý! Đao này Đao Ý, mệnh mệnh như biển, lại ẩn chứa đủ loại khó có thể lý giải đạo lý, huyền diệu phi thường.

Lê Trọng trong nội tâm vui vẻ, dừng bước lại, đang muốn tĩnh tế cảm ngộ. Nhưng lúc này thời điểm, đao này Đao Ý trong lúc đó biến mất, tựa như chưa từng có xuất hiện qua đồng dạng.

Lê Trọng khẽ giật mình, lập tức hiểu được.

Hấn biết rõ, Đao Ý cũng không có biến mất, chỉ là tự mình cảnh giới quá thấp, không cách nào cảm ứng được nó.

"Đao Ý a. Nghe nói nắm giữ Đao Ý người, tùy ý phát ra một đao, đều có được lớn lao uy lực. Không biết lúc nào, ta mới có thể nắm giữ Đao Ý?"

Lê Trọng trong lòng nghĩ lấy, bước nhanh đi đến chỗ ghi danh.

Dao Sơn chỗ ghi danh, có một cái Khôi Lỗi Nhân.

Cái này Khôi Lỗi Nhân sau lưng, có ba phiến đại môn. Hiển nhiên, cái này ba phiến đại môn, theo thứ tự là đi thông ba khu địa phương.

Lê Trọng đem thân phận lệnh bài giao cho Khôi Lỗi Nhân.

Khôi Lỗi Nhân trong mắt sáng lên một đạo hồng quang, dùng âm thanh lạnh như băng nói ra: "Dao Sơn tổng cộng chia làm Tam cấp, đệ nhất cấp, mỗi tu luyện một ngày, cần điểm tích lũy sáu ngàn. Cấp thứ hai, mỗi tu luyện một ngày, cần điểm tích lũy một vạn hai. Thứ ba cấp, mỗi tu luyện một ngày, cần điểm tích lũy hai vạn bốn. Người tổng cộng có 6 vạn 3000 điểm tích lũy."

Lê Trọng ánh mắt lóe lên.

Hấn trấn thủ Dương Thụ trấn một tháng, đã lấy được 1 vạn 3000 điểm tích lũy. Nhưng hiện tại, lệnh bài bên trong tổng cộng có 6 vạn 3000. Cái này

hiều ra đến điểm tích lũy, hiển nhiên tự là Tống Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa quay tới được rồi.

Lệ Trọng suy nghĩ một chút, nói ra: "Ta muốn đi vào cấp thứ hai, tu luyện năm ngày."

Khôi Lỗi Nhân lần nữa lên tiếng, dùng lạnh như băng ngữ điệu nói ra: "Cao cấp đệ tử Lệ Trọng, tiến vào Đao Sơn cấp thứ hai tu luyện năm ngày, tổng cộng cần điểm tích lũy sáu vạn, đã khấu trừ. Nhắc nhở một câu, Đao Sơn bên trong hung hiểm vô cùng, muốn lượng sức mà đi. Nếu như bị thương, thỉnh kịp thời bóp nát ngọc bài rời khỏi, miễn cho chết ở bên trong."

Khôi Lỗi Nhân vung tay lên, đem thân phận lệnh bài giao hồi Lệ Trọng. Sau đó, nó càng làm một bộ tơ tằm bảo giáp, cùng một cái nho nhỏ ngọc bài, cùng một chỗ đưa tới Lệ Trọng trên tay đi.

Tơ tằm bảo giáp, có thể chống cự công kích, tự tính toán chịu lên hai ba đao, cũng sẽ không có sự tình. Mà ngọc bài, có thể tại nguy hiểm thời điểm bóp nát nó, kịp thời rời khỏi.

Lệ Trọng đi vào bên cạnh một cái phòng nhỏ, mặc bảo giáp.

Khôi Lỗi Nhân cánh tay vung lên, sau lưng một cái đại môn tách ra, còn nói thêm: "Đao Sơn cấp thứ hai, tổng cộng có ba mươi sáu tầng đá. Xong qua ba mươi sáu tầng đá, cái này cấp thứ hai tự tính toán vượt qua kiểm tra rồi."

Lệ Trọng đi vào, phóng mắt nhìn đi, quả nhiên gặp được một khối cực lớn thạch đầu, trên tầng đá hào quang lập lòe, hàn khí um tùm, ba ngọn phi đao, chính ở phía trên xoay quanh lấy!

Lệ Trọng nhảy lên thạch đầu.

Nhất thời, xoay quanh lấy phi đao, ngay ngắn hướng hướng phía Lệ Trọng mà đến.

Không âm thanh âm

Chúng phi hành tốc độ, đã vượt qua thanh âm!

Lệ Trọng ánh mắt lóe lên, quát: "Tối tốt!"

Lệ Trọng thi triển ra Phong Vân Thủ, muốn phải bắt được phi đao. Nhưng cái này ba ngọn phi đao uy lực, còn muốn vượt qua dự liệu của hắn, vậy mà lưu đã phá vỡ Phong Vân Thủ, tiếp tục bay tới.

Lệ Trọng khuôn mặt có chút động, Phong Vân Thủ ra lại, cuối cùng đem phi đao đập bay.

Lệ Trọng vừa sải bước ra, rơi xuống khối thứ hai trên tầng đá.

Vừa mới rơi xuống trên tầng đá, trước mắt ánh đao chói mắt, bốn chuôi trường đao, gào thét lên chém tới. Trường đao Tật Trảm tầm đó, pháp luật ẩn ẩn, tựa như bốn cái Nhân Cực thất trọng võ giả, đang thi triển lấy một bộ đao pháp.

Lệ Trọng liền liền thi triển Phong Vân Thủ, suốt hao tổn nửa nén hương thời gian, mới đem cái này bốn chuôi trường đao đập bay.

Lệ Trọng lại rơi xuống thứ ba khối trên tầng đá.

Lúc này đây, hướng phía Lệ Trọng phát động công kích, dĩ nhiên là bốn chuôi trường đao cùng một ngọn phi đao. Năm chuôi đao, giống như là năm cái võ giả, ngay ngắn hướng địa giết qua đến.

Lệ Trọng nhìn ra, đây cũng là một bộ đao pháp, lập tức cũng không vội, thi triển ra Phong Vân Thủ, một bên ngăn cản công kích, một bên yên lặng tìm hiểu lấy bộ này đao pháp.

Lần này, Lệ Trọng suốt hao tổn ba nén hương thời gian, mới đem năm chuôi đao đập bay.

Thứ tư khối.

Thứ bảy khối.

Thứ mười lăm khối.

Ngày đầu tiên lúc kết thúc, Lệ Trọng suốt xông qua 15 tầng đá. Nói cách khác, hắn suốt xông qua 15 quan, đối với đao pháp lý giải sâu sắc tăng lên.

Thậm chí, hắn cảm giác được, chính mình Thiên Lôi Đao Pháp, khoảng cách viên mãn rất gần.

Lệ Trọng tại dưới tầng đá, tìm một chỗ khôi phục chân khí.

Ngày thứ hai, tiếp tục xông cửa.

Đạo Sơn cửa khẩu, một cửa so một cửa khó.

Cửa thứ nhất thời điểm, giống như là bốn cái Nhân Cực thất trọng trung kỳ võ giả vây công. Đã đến thứ năm quan thời điểm, giống như là bốn cái Nhân Cực thất trọng hậu kỳ võ giả vây công. Đã đến thứ mười quan thời điểm, giống như là bốn cái Nhân Cực thất trọng đỉnh phong kỳ võ giả vây công.

Mà theo thứ mười sáu quan bắt đầu, Lệ Trọng giống như là đối mặt bốn cái Nhân Cực bát trọng võ giả vây công!

"Hưu hưu!"

Lệ Trọng vừa mới đứng ở thứ mười sáu khối trên tầng đá, tựa đã trúng luồng đao. Nếu như không có tơ tằm bảo giáp, hẳn lập tức sẽ bị phân thành bốn khối, tại chỗ muốn chết thảm.

Lệ Trọng ngược lại hút một hơi hơi lạnh.

Tổng xa mình từng từng nói qua, cái này Đạo Sơn cấp thứ hai, thích hợp Nhân Cực bát trọng võ giả hoặc là Nhân Cực cửu trọng sơ kỳ võ giả tu luyện. Hẳn mà nói quả nhiên không tệ, coi như là Nhân Cực thất trọng võ giả đỉnh cao lại tới đây, cũng muốn lập tức bị trảm. Tu vi của mình chỉ có Nhân Cực lục trọng đỉnh phong, khó trách lập tức tựa bại hạ trận đến rồi.

Lệ Trọng rất nhanh bình tĩnh trở lại.

Hắn hiện tại sức chiến đấu, vượt qua Nhân Cực thất trọng võ giả đỉnh cao, đến độ nhất cấp đi, không có bất kỳ ý nghĩa. Chỉ có cấp thứ hai, mới có thể mà luyện đao pháp của hắn, tựa tính toán lại nguy hiểm, hắn cũng muốn vượt qua.

Lệ Trọng rút ra trường đao, lại một lần nữa nhảy lên thứ mười sáu tầng đá.

Ánh đao như tuyết, tịch cuốn tới.

Lệ Trọng thi triển ra Thiên Lôi Đao Pháp, đao khó ngăn cản.

Ánh đao như tuyết, như tấm lụa, như mây như sương mù. Lệ Trọng chung quanh, tất cả đều là um tùm ánh đao, chỉ cần phản ứng của hắn chậm hơi có chút điểm, lập tức sẽ lần lượt đao.

Thiên Lôi Đao Pháp lần lượt thi triển.

Tại tuyệt đại dưới áp lực, Lệ Trọng rất nhanh tiến bộ lấy, bình thường không cách nào cảm ngộ đến thứ đồ vật, không cách nào nghĩ thông suốt thứ đồ vật, lúc này thời điểm nhao nhao xuất hiện trong đầu.

Nửa canh giờ đi qua.

Lệ Trọng toàn thân là đổ mồ hôi, chân khí cùng thể lực, đều đã đến cực hạn.

Từ khi tu luyện Luyện Thể Quyết, Lệ Trọng cho tới bây giờ đều là sinh long hoạt hổ, hoàn toàn sẽ không cảm giác được mệt mỏi. Nhưng hiện tại, Lệ Trọng lại cảm thấy mệt mỏi, thân thể nhanh không chịu nổi rồi.

Lệ Trọng thân thể mệt mỏi chỉ cực, ý nghĩ nhưng lại dị thường thanh tỉnh.

Dù loại Thiên Lôi Đao Pháp ảo diệu, xẹt qua trong lòng.

Trong lúc đó, Lệ Trọng ha ha cười cười, chân khí trong cơ thể vọt tới trường trên đao, trường đao kịch liệt chấn động, phát ra trợn trợn sấm sét. Nháy mắt sau đó, trường đao chấn động, như là một đạo lôi điện giống như phát ra!

"Oanh!"

Một tiếng vang lớn, vây công lấy Lệ Trọng mấy chuôi trường đao, hết thảy bị đánh bay.

Lệ Trọng tay cầm trường đao, đứng ở trên tầng đá, một loại cảm giác khác thường, xuất hiện tại trong lòng. Trong chớp lát, Lệ Trọng biết rõ, hẳn Thiên Lôi Đao Pháp, rốt cục đạt đến viên mãn chỉ cảnh.

Đồng thời, hắn còn lĩnh ngộ đến một tia Thiên Lôi ảo diệu —— Lôi Âm!

Chương 84: Liền xông hai mươi lăm quan

Lôi Âm, có đủ loại diệu dụng.

Thời điểm chiến đấu, Lôi Âm có thể chấn nhiếp địch nhân, nếu như tu vi đầy đủ cao thâm, thậm chí có thể dựa vào Lôi Âm, đem địch nhân ngũ tạng lục phủ hết thảy chấn vỡ, sát nhân ở vô hình.

Mà lúc tu luyện, Lôi Âm cũng có được diệu dụng. Lôi Âm có thể tắm tủy, lúc tu luyện, có thể tá trợ lấy Lôi Âm, lần lượt rửa cốt tủy, lại để cho thân thể càng ngày càng lớn mạnh.

Lệ Trọng tinh tế thể ngộ lấy Lôi Âm chỗ tốt.

Sau nửa canh giờ, Lệ Trọng bàn ngồi xuống, khôi phục chân khí.

Chờ chân khí khôi phục được không sai biệt lắm, Lệ Trọng đứng lên, chân khí dũng mãnh vào trường trong đao, trường đao phát ra trận trận Lôi Âm. Thân thể của hắn, cũng theo trận trận Lôi Âm, chấn động lên.

Lệ Trọng tại tá trợ lấy Lôi Âm giặt rửa phạt thân thể.

Thật lâu về sau.

Lệ Trọng "Oa!" một tiếng, nhổ ra một ngụm máu đen mầu tươi. Cái này ngụm máu tươi, đúng là trong cơ thể tạp chất ngưng tụ mà thành, loại này tạp chất tiềm phục tại sâu trong thân thể, liền chân khí đều không làm gì được.

Nhưng dựa vào Lôi Âm, Lệ Trọng thành công mà đem tạp chất bức ra.

Lệ Trọng khôi phục thoáng một phát, tiếp tục thi triển Lôi Âm

Rất nhanh, lại phun ra một ngụm máu tươi.

Cái này một ngụm máu tươi, nhan sắc không có như vậy tối, nhưng y nguyên tanh hôi dị thường.

Lệ Trọng không ngừng dùng Lôi Âm rèn luyện thân thể.

Suốt nhổ ra năm ngụm máu tươi.

Lệ Trọng mình cũng không thể tưởng được, trong cơ thể còn có nhiều như vậy tạp chất.

"Hô!"

Lệ Trọng thở ra một hơi, cảm giác được thần thư ý thoải mái, thân thể thậm chí có một loại nhẹ nhàng cảm giác. Nhưng cảm giác được nhẹ nhàng đồng thời, lại có một loại lực lớn vô cùng cảm giác, phảng phất có thể một quyền đem đại địa nổ nát.

Một loại vi diệu cảm giác, theo Lệ Trọng trong lòng bay lên.

Lệ Trọng cảm giác được, chính mình khoảng cách Nhân Cực thất trọng, phi thường tiếp cận. Chỉ cần tìm một chỗ bế quan nửa tháng, có thể bước vào Nhân Cực thất trọng.

Bất quá, hiện tại còn không phải đột phá thời điểm.

Lệ Trọng ánh mắt khẽ động, hướng phía hạ một tầng đá nhìn lại.

Hắn hiện tại, chỉ là thân thể lực lượng, tựu vượt qua bốn vạn cân. Mà chân khí trong cơ thể, càng là trước nay chưa có tinh thuần. Hơn nữa, hắn Thiên Lôi Đao Pháp, lại đạt đến viên mãn chi cảnh. Đủ loại điều kiện điệp gia phía dưới, lực chiến đấu của hắn đề tăng lên gấp đôi nhiều, chưa từng có cường đại.

Hắn ngược lại muốn nhìn một chút, dựa vào thực lực bây giờ, có thể xông đến đệ mấy tầng đá.

Lệ Trọng thân hình lóe lên, hướng phía thứ mười bảy tầng đá mà đi.

Thân thể còn không có rơi xuống, một đạo ánh đao đột nhiên tới. Ánh đao phi thường đột nhiên, giống như là mây tầng bên trong bắn ra đến hào quang, vừa xuất hiện, tựu bắn tới người trên người, căn bản không cách nào ngăn cản.

Bất quá, hiện tại Lê Trọng, thực lực đã tăng lên gấp đôi nhiều hơn.

Căn bản không cần con mắt xem, Lê Trọng trong tay trường đao men theo một loại tối tăm trực giác chém ra, chính chính đón nhận cái này đao ánh đao.

"Đang!"

Lê Trọng đã ngăn được một đao kia.

Trường đao mang theo trận trận Lôi Âm, kích động mà ra.

"Đình Đình Đình Đình!"

Lê Trọng dùng công đối công, đem kế tiếp công kích từng cái hóa giải. Cuối cùng, hắc hắc cười cười, trường đao theo giữa không trung đánh xuống, đột nhiên một đạo lôi điện xé toang hết thấy.

"Oanh!"

Sở hữu công kích, đều bị Lê Trọng đánh tan.

Thứ mười bảy quan, đã xông qua.

Một tầng đá, tựa là một cửa.

Lê Trọng một bước bước ra, đi vào thứ mười tám tầng đá.

Trường đao liên tục chém ra.

Thiên Lôi Đao Pháp đạt tới viên mãn về sau, Lê Trọng trong lúc mơ hồ, có hơi có chút cường giả phong phạm. Ra tay tầm đó không chậm không nhanh, rồi lại có một loại khó tả uy thế.

Mấy cái trong nháy mắt trong thời gian, Lê Trọng đem trên tầng đá đao, hết thấy đánh bay.

Thứ 19 tầng đá.

Thứ hai mươi tầng đá.

Lê Trọng từng cái xông qua.

Đã đến thứ hai mươi một tầng đá thời điểm, Lê Trọng trong mắt, rốt cục thoáng hiện một tia ngưng trọng. Thứ hai mươi một khối trên tầng đá, chỉ có một thanh đao, đao này nhìn về phía trên rì rạt loang lỗ, tốc độ cũng không nhanh, nhưng xuất đao tầm đó có một loại khó có thể lý giải huyền diệu. Thường thường có thể theo không tưởng được góc độ công kích.

Cái này chuôi đao, giống như là một cái Nhân Cực bát trọng hậu kỳ võ giả, cực kỳ khó chơi.

Lê Trọng phí hết thật lớn kinh, rồi mới đem cái này chuôi đao đánh bay.

Tiếp tục xông cửa.

Một cửa so một cửa khó chơi, nhưng Lê Trọng từng cái vượt qua.

Bất tri bất giác, Lê Trọng tiến vào Đao Sơn, đã bốn ngày rồi. Mà cái này bốn ngày thời gian ở bên trong, Lê Trọng tổng cộng xông qua 24 quan, kế tiếp tựa là 25 quan rồi.

Hai mươi lăm quan, thượng diện cũng chỉ có một thanh đao.

Đao này toàn thân đỏ thẫm, tản ra một loại run sợ liệt sát khí, cũng không biết giết qua bao nhiêu người, ảm qua bao nhiêu máu tươi. Không hề nghi ngờ, đây là một thanh hung đao.

Lúc này, cái này chuôi hung đao, đang tại cùng một cái tóc dài thanh niên chém giết lấy.

Người thanh niên này cầm trong tay một thanh loan đao, chân khí thâm hậu như núi, mỗi phát ra một đao đều mang ra một mảnh trắng tròn giống như vàng sáng, không hề nghi ngờ, đây là một loại chiến kỹ.

"Đình Đình Đình Đình —— "

Loan đao cùng hung đao không ngừng đụng nhau lấy.

Thanh niên xuất đao tốc độ càng ngày càng chậm.

Lệ Trọng khẽ lắc đầu. Hắn biết rõ, người thanh niên này người, chút bất tri bất giác, nhận lấy hung đao sát khí ảnh hưởng, ý chí chậm rãi trở nên bắt đầu mơ hồ. Lại tiếp tục như vậy, người thanh niên này người thua không nghỉ ngơi.

Quả nhiên.

Nửa nén hương về sau, hung đao như thiểm điện một kích, người thanh niên nhất thời bay rót ra ngoài, trùng trùng điệp điệp nện trên mặt đất.

Lệ Trọng nắm chặt trường đao, chuẩn bị khiêu chiến.

Lúc này thời điểm, tóc dài người thanh niên kêu lên: "Huynh đệ, cái này chuôi hung đao phi thường đáng sợ, sức chiến đấu so Nhân Cực bát trọng võ gia đỉnh cao, còn cường đại hơn. Người phải cẩn thận rồi!"

Lệ Trọng gật gật đầu.

"Bá!"

Lệ Trọng trực tiếp đập vào thạch đầu.

Hung đao lập tức làm ra phản ứng, một đạo hung lệ chi cực khí tức, chăm chú địa đã tập trung vào Lệ Trọng. Đao này hung lệ khí tức, giống như là một cái vô hình đại mài, hung hăng địa phai mờ Lệ Trọng ý chí. Đồng thời, hoặc như là một cây nhìn không thấy châm, không ngừng mà hướng phía Lệ Trọng thân thể đâm vào.

Lệ Trọng mặt không biểu tình.

Ý chí của hắn, không phải bình thường cường đại.

Mà nhục thể của hắn, cũng không phải bình thường cường đại.

Cái này chuôi hung đao Hung Sát Chi Khí, đối với hắn cũng không có gì ảnh hưởng.

Hung đao công kích bỗng nhiên tới, quý dị tới cực điểm, thâm thiết tới cực điểm.

Lệ Trọng thần sắc bất động, trường đao dâng ra.

"Đình Đình Đình Đình —— "

Liên tiếp thanh âm vang lên.

Dưới tầng đá mặt tóc dài thanh niên, lúc này thời điểm cả người đều xem ngây người, hắn nghẹn ngào kêu đi ra: "Thiên Lôi Đao Pháp! Đây là Đại Thành kỳ Thiên Lôi Đao Pháp! Không đúng, không đúng! Có Lôi Âm, đây không phải Đại Thành kỳ, mà là viên mãn kỳ! Ông trời a, thậm chí có người đem Thiên Lôi Đao Pháp, tu luyện tới viên mãn chỉ cảnh! Điều này sao có thể, làm sao có thể!"

Lệ Trọng im lặng xuất đao, yên lặng chiến đấu.

Cái này tóc dài thanh niên, tuy nhiên nhận ra hắn viên mãn đao pháp, nhưng chính mình mặc bảo giáp, cả người đều bao phủ tại bảo giáp bên trong, hắn không có khả năng nhận ra mình.

Một nén nhang đi qua.

Lúc này thời điểm, tóc dài thanh niên đã trợn mắt hốc mồm. Lệ Trọng hiện tại điên cuồng xuất đao, mỗi một đao đều muốn tiêu hao lớn lượng chân khí, theo lý mà nói, Lệ Trọng đã sớm chân khí đã tiêu hao hết. Nhưng suốt một nén nhang thời gian, Lệ Trọng y nguyên sinh long hoạt hổ.

Trại huấn luyện bên trong, lúc nào toát ra như vậy một cái nhân vật lợi hại?

Tóc dài thanh niên vắt hết óc, cũng nghĩ không ra.

Trên tầng đá.

Lệ Trọng rút cuộc tìm được cơ hội, trường đao đột nhiên bỏ ra.

"Oanh!"

Hung đao bị xa xa đánh bay, cũng không dám nữa tới gần.

Vượt qua kiểm tra rồi.

Lệ Trọng nhảy xuống, bay thẳng đến bên ngoài đi đến.

Tóc dài người thanh niên lúc này thời điểm vội vàng kêu lên: "Huynh đệ, bản thân là cao cấp đệ tử, Tô Dạ. Không biết huynh đệ xưng hô như thế nào?"

"Tô Dạ?"

Lệ Trọng hơi kinh hãi.

Cái này Tô Dạ, chính là là cao cấp đệ tử Bảng Xếp Hạng Thực Lực bên trên, nổi tiếng thứ bảy tồn tại. Không thể tưởng được, vậy mà ở chỗ này, đụng phải hắn.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Tên của ta, hiện tại bất tiện nói. Về sau ngươi sẽ biết."

Nói xong, Lệ Trọng bước nhanh ly khai Đạo Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Mười ba tuổi, thất trọng

Thiên Lôi Đạo Pháp tu luyện tới viên mãn về sau, Lệ Trọng trong lúc đó phát hiện một sự kiện.

Cái kia chính là, hắn không còn có chiến kỹ tu luyện rồi!

Thiên Lôi Đạo Pháp, theo phẩm cấp đã nói, là Xích cấp Hạ phẩm chiến kỹ. Nhưng theo uy lực đã nói, nó là Xích cấp Trung phẩm chiến kỹ, chỉ là bởi vì rất khó khăn, cho nên bị hàng Nhất phẩm.

Lệ Trọng bắt nó tu luyện đến viên mãn, bước tiếp theo muốn tu luyện, tựa là Xích cấp Thượng phẩm chiến kỹ rồi. Vấn đề là, trại huấn luyện bên trong, sở hữu thứ đồ vật, đều cần điểm tích lũy để đổi. Lệ Trọng hiện tại chỉ còn lại có 3000 điểm tích lũy, muốn đổi về một bản Xích cấp Thượng phẩm chiến kỹ, quả thực là nằm mơ.

Lệ Trọng suy nghĩ một chút, trực tiếp bẻ quan.

Tính toán của hắn rất đơn giản, đem tu vi tăng lên tới Nhân Cực thất trọng, lại nghĩ biện pháp lợi nhuận điểm tích lũy. Sau đó cảm điểm tích lũy, đổi lấy chính mình cần chiến kỹ.

Đây cũng là từng cái trại huấn luyện đệ tử tắt đi đường.

Nửa tháng sau.

Lệ Trọng đi ra phòng tu luyện.

Tu vi của hắn, đã là Nhân Cực thất trọng sơ kỳ.

Đã có Lôi Âm, Lệ Trọng trong cơ thể tập chất sâu sắc giảm bớt, chân khí trong cơ thể hùng hậu đến nhất định tình trạng về sau, nước chảy thành sông địa đột phá đến Nhân Cực thất trọng, không tốn sức chút nào.

Càng là tu luyện, Lệ Trọng lại càng cảm giác được Luyện Thể Quyết thần diệu.

Luyện Thể Quyết, có thể lần lượt rèn luyện thân thể, lại để cho thân thể cường đại dị thường. Đồng thời, cũng làm cho chân khí trở nên dị thường tinh thuần, dị thường hùng hậu, viễn siêu cùng giai võ giả.

Ngoài ra, Luyện Thể Quyết còn có thu liễm khí tức chi công hiệu. Lệ Trọng tại Nhân Cực lục trọng thời điểm, theo khí tức đến xem, như là Nhân Cực ngũ trọng võ giả. Mà bây giờ, Lệ Trọng Nhân Cực thất trọng thời điểm, theo khí tức bên trên xem, như là một cái Nhân Cực lục trọng võ giả. Coi như là Địa Cực cảnh chấp sự, đều nhìn không thấu Lệ Trọng tu vi.

Lệ Trọng đứng đấy, chợt nhớ tới một sự kiện.

Hắn hiện tại, đã mười ba tuổi rồi.

Nghiêm khắc mà nói, hơn một tháng trước, hẳn tự là mười ba tuổi rồi.

Mười ba tuổi, Nhân Cực thất trọng.

Loại này tốc độ tu luyện, cũng không tệ rồi.

Lệ Trọng đem Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa kêu đến.

Tại trái cây dưới sự trợ giúp, hai mươi ngày thời gian, hai người tu vi đều tăng lên một ít giai, đạt đến Nhân Cực thất trọng trung kỳ, sức chiến đấu sâu sắc tăng lên.

Hai người vẻ mặt sắc mặt vui mừng, trông mong mà nhìn xem Lệ Trọng.

Lệ Trọng cho đi ra trái cây, thật sự là tuyệt rồi. Chẳng những có thể dùng rất nhanh gia tăng chân khí, tăng lên tu vi, hơn nữa không có chút nào tác dụng phụ. Loại này thứ tốt, muốn tìm đều tìm không thấy.

Bọn hắn hận không thể quỳ xuống, cầu Lệ Trọng cho nhiều mấy cái.

Lệ Trọng không lọt vào mắt ánh mắt hai người, nói thẳng: "Các ngươi đều là trại huấn luyện lão nhân, biết đến sự tình không phải ít. Ta hỏi các ngươi, có biện pháp nào không, có thể rất nhanh đạt được điểm tích lũy?"

Tổng Minh Viễn nghĩ nghĩ, nói ra: "Đạt được điểm tích lũy, tổng cộng có bốn loại biện pháp. Loại thứ nhất biện pháp, tự là làm nhiệm vụ, đây cũng là tuyệt đại đa số đệ tử áp dụng đích phương pháp xử lý. Loại thứ hai biện pháp, tự là đi xông qua các loại cửa khẩu. Ở trại huấn luyện bên trong, có đủ loại cửa khẩu, ví dụ như Đào Sơn bên trên, thì có nguyên một đám cửa khẩu. Xong qua tương ứng cửa khẩu, sẽ đạt được tương ứng điểm tích lũy."

Lệ Trọng con mắt sáng ngời.

Đào Sơn cấp thứ hai, tổng cộng có ba mươi sáu quan. Xong qua cái này ba mươi sáu quan, có thể hay không đạt được tích hội đâu?

Lệ Trọng nói ra.

Tổng Minh Viễn ha ha cười nói: "Đương nhiên là có điểm tích lũy! Đào Sơn đệ nhất cấp, có chín quan, trong vòng một ngày xông qua chín quan, có thể đạt được một vạn điểm tích lũy. Đào Sơn cấp thứ hai, có ba mươi sáu quan, trong vòng một ngày xông qua ba mươi sáu quan, có thể đạt được năm vạn điểm tích lũy. Đào Sơn thứ ba cấp, có bảy mươi hai quan, trong vòng một ngày xông qua bảy mươi hai quan, có thể đạt được 30 vạn điểm tích lũy."

Lệ Trọng nhất thời trong nội tâm đại động.

Hắn hiện tại, tu vi đã đạt tới Nhân Cực thất trọng, sức chiến đấu vừa lớn đại tăng lên. Dùng hắn hiện tại sức chiến đấu, trong vòng một ngày xông qua cấp thứ hai, hẳn không phải là vấn đề.

Tổng Minh Viễn tiếp tục giới thiệu.

Ngoại trừ Đào Sơn bên ngoài, trại huấn luyện bên trong, còn có Kiếm Sơn, Hòa Hải, Thú Lâm các loại chỗ tu luyện. Những địa phương này, có thể tại trong vòng một ngày vượt qua, cũng có thể đạt được điểm tích lũy.

Lệ Trọng nghe xong, nói ra: "Rất tốt, nói nói loại thứ ba đạt được điểm tích lũy phương pháp."

Tổng Minh Viễn ha ha cười cười, nói ra: "Cái này loại thứ ba đạt được điểm tích lũy phương pháp, tự vô cùng đơn giản. Trại huấn luyện bên trong, có một cái giao dịch đại sảnh, nếu như trong tay ngươi có cái gì thiên tài địa bảo, có thể trực tiếp đến giao dịch đại sảnh đổi lấy điểm tích lũy. Công tử, như trong tay ngươi cái chủng loại kia trái cây, tự có thể đổi lấy rất nhiều điểm tích lũy. . ."

Lệ Trọng con mắt lại là sáng ngời, nói ra: "Một cái trái cây, đại khái có thể đổi bao nhiêu điểm tích lũy?"

Tô Tử Hòa lúc này thời điểm ngắt lời nói ra: "Loại này trái cây, ẩn chứa thiên địa tinh khí phi thường thuần khiết, nuốt về sau không có bất kỳ tác dụng phụ. Bởi vậy, một cái trái cây, có lẽ có thể đổi lấy một vạn 5000 điểm tích lũy. Bất quá, nếu như dùng phải cần người, đổi lấy hai vạn điểm tích lũy, cũng là có khả năng."

Tổng Minh Viễn gật gù đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Lệ Trọng trong nội tâm đại động.

Cầm trái cây đổi lấy điểm tích lũy, đây là nhanh nhất đạt được điểm tích lũy phương pháp. Vừa vặn, trên người hắn còn thừa lại hơn mười chỉ trái cây, hoàn toàn có thể lấy ra đổi.

Làm nhiệm vụ cái gì, Lệ Trọng hứng thú không lớn. Làm nhiệm vụ lên giá phí đại lượng thời gian, hơn nữa điểm tích lũy cũng không cao lắm. Đã có rất nhanh thu hoạch điểm tích lũy phương pháp, còn đi làm cái gì nhiệm vụ?

Tổng Minh Viễn lúc này thời điểm tiếp tục nói: "Loại thứ tư đạt được điểm tích lũy phương pháp, tựa là trên chiến trường! Đây là nguy hiểm nhất, cũng là đạt được điểm tích lũy phương pháp nhanh nhất!"

Tô Tử Hòa lúc này thời điểm cũng gật gật đầu, nói ra: "Xác thực, đây là đạt được điểm tích lũy phương pháp nhanh nhất. Giống như anh đệ tử, liên hợp chém giết một đầu tinh thú, mỗi người cũng có thể đạt được 50 vạn điểm tích lũy. Liên hợp chém giết một đầu nửa tinh thú, mỗi người cũng có thể đạt được hai mươi vạn điểm tích lũy. Nếu như có thể tại trong vòng một năm, chém giết 50 đầu tinh thú, có thể trực tiếp gia nhập tông môn.

Cho nên, hiện ở trại huấn luyện bên trong tinh anh đệ tử, đại bộ phận đều chạy đến đi lên chiến trường rồi. Bình thường nhiệm vụ, bọn hắn căn bản sẽ không đi tiếp, đối với bọn họ mà nói, làm nhiệm vụ tựa là lãng phí thời gian."

Lệ Trọng như có điều suy nghĩ, nói ra: "Trên chiến trường, xác thực có thể rất nhanh đạt được điểm tích lũy. Bất quá, tính nguy hiểm cũng phi thường cao, không nghĩ qua là cũng sẽ bị tinh thú giết chết."

Tô Tử Hòa nói ra: "Đúng là như thế. Chỉ có xếp đặt Top 10 mấy cái Cao cấp đệ tử, còn có tinh anh đệ tử, mới dám chủ động trên chiến trường. Bất quá, chúng ta trại huấn luyện đệ tử cũ, mỗi một năm đều muốn trên chiến trường một lần, thời gian là một tháng. Đây là cưỡng chế tính nhiệm vụ, không thể không bên trên."

Lệ Trọng mục lỏng lãnh.

Trên chiến trường, hắn là rất thích ý.

Bất quá, hiện tại còn không phải lúc.

Hiện tại, nhất bức thiết sự tình, tựa là lợi nhuận một số điểm tích lũy, tuyển một bản Xích cấp Thượng phẩm chiến kỹ tu luyện.

Lệ Trọng nói ra: "Ta tại đây, còn có mười cái trái cây. Hai người các ngươi, giúp ta đổi thành điểm tích lũy. Tốt nhất bí mật đổi, đừng cho người khác biết rõ. Sau khi chuyển thành công, ta cho các ngươi mỗi người một chỉ. Các ngươi đã minh bạch?"

Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa trong mắt bắn ra nóng bỏng hào quang, liên tục gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Tô Dạ mời

Một ngày sau.

Lệ Trọng thân phận lệnh bài ở bên trong, nhiều ra 27 vạn điểm tích lũy.

Những điểm tích lũy này, chỉ dùng để 15 chỉ nhị đẳng trái cây đổi về đến.

Lệ Trọng hiện trong tay còn có chín chỉ nhị đẳng trái cây, năm chỉ nhất đẳng trái cây. Bất quá, những trái cây này, Lệ Trọng không có ý định lấy ra rồi. Những vật này, liên tiếp lấy ra, nhất định sẽ khiến cho người có ý chí chú ý.

Trong tay đã có điểm tích lũy, Lệ Trọng rục rịch rồi.

Hắn tìm được Tổng Minh Viễn, nói ra: "Xích cấp Thượng phẩm chiến kỹ, cần bao nhiêu điểm tích lũy?"

Tổng Minh Viễn trừng lớn mắt, nói ra: "Công tử, ngươi muốn tu luyện Xích cấp Thượng phẩm chiến kỹ? Ngươi muốn nghĩ thông suốt, Xích cấp Thượng phẩm chiến kỹ, cần Nhân Cực cửu trọng tu vị, mới có thể tu luyện. Mà hỏi đoái cần có điểm tích lũy, cũng là phi thường cao, rõ nhất Xích cấp Thượng phẩm chiến kỹ, đều muốn bốn mươi vạn điểm tích lũy."

"Bốn mươi vạn điểm tích lũy!"

Lệ Trọng không cách nào bình tĩnh rồi.

Hắn mua mất 15 chỉ trái cây, mới đổi về đến 27 vạn điểm tích lũy. Vốn cho rằng đủ rồi, không nghĩ tới rõ nhất một bộ chiến kỹ, đều muốn bốn mươi vạn điểm tích lũy, cái này lại để cho Lệ Trọng muốn nằng chửi người.

Lệ Trọng nhủ mày nói ra: "Xích cấp Thượng phẩm chiến kỹ cần thiết điểm tích lũy, cũng quá mắc a."

Tổng Minh Viễn cười nói: "Cái này rất bình thường a. Xích cấp Thượng phẩm chiến kỹ, chính là trại huấn luyện Tàng Thư Lô ở bên trong, đẳng cấp cao nhất chiến kỹ rồi. Loại này chiến kỹ, cần điểm tích lũy tự nhiên cũng là cao nhất. Nghe nói có mấy bộ Xích cấp Thượng phẩm chiến kỹ, cần hơn tám mươi vạn điểm tích lũy mới có thể hồi đoái đi ra, mà ngay cả Cao cấp đệ tử cũng khó khăn dùng đạt được."

Lệ Trọng sờ lên đầu.

Tám mươi vạn điểm tích lũy, cái này nếu làm nhiệm vụ, cũng không biết lên giá phí bao nhiêu thời gian, mới có thể kiếm được.

Tổng Minh Viễn ung dung nói: "Nghe nói, giá cả cao nhất mấy bộ chiến kỹ, tu luyện tới viên mãn chi cảnh, đều có một tia cơ hội lĩnh ngộ đến chân ý. Như nhất giá cả cao nhất một bộ kiếm pháp, tài văn kiếm pháp, tu luyện tới viên mãn chi cảnh, thì có một tia cơ hội lĩnh ngộ xuất kiếm ý."

Lệ Trọng đến rồi hứng thú, nói ra: "Còn cùng loại đao pháp sao? Tu luyện tới viên mãn về sau, có cơ hội lĩnh ngộ Đao Ý."

Tổng Minh Viễn gật gật đầu, nói ra: "Đương nhiên là có! Lôi Đình đao pháp là được! Bộ này đao pháp tu luyện tới viên mãn chi cảnh, có 1% cơ hội, có thể lĩnh ngộ ra Xích cấp Đao Ý."

"Lôi Đình đao pháp."

Lệ Trọng niệm thoáng một phát.

Trong lòng của hắn âm thầm làm ra quyết định, vô luận như thế nào, cũng phải đem bộ này đao pháp nắm bắt tới tay.

Ngày thứ hai.

Lệ Trọng lại một lần nữa đi vào Đao Sơn.

Lúc này đây, hắn là đến lợi nhuận điểm tích lũy.

Giao một vạn hai nghìn điểm tích lũy về sau, Lệ Trọng lại một lần nữa tiến vào Đao Sơn cấp thứ hai.

Lệ Trọng thực lực lớn đại tăng lên, xông cửa tốc độ cũng nhanh gấp 10 lần, phía trước hai mươi quan, đều là trong nháy mắt tự vượt qua, căn bản không cần tại trên tầng đá dừng lại.

Rất nhanh, Lệ Trọng đi tới thứ 25 quan.

Hung đao đang cùng một cái tóc dài thanh niên chiến đấu lấy.

Cái này tóc dài thanh niên, rõ ràng là Cao cấp trong hàng đệ tử, nổi tiếng thứ bảy Tô Dạ. Lệ Trọng trước đó lần thứ nhất xông cửa thời điểm, đã từng đụng phải hắn.

"Đình Đình Đình Đình —— "

Một người một đao, điên cuồng chiến đấu lấy.

Lệ Trọng khẽ gật đầu.

Ngắn ngủn một thời gian ngắn không thấy, Tô Dạ đao pháp, lại có tiến bộ, xuất đao tầm đó huy hoàng điệp điệp, uy thế kinh người. Lúc này đây, có lẽ có thể vượt qua rồi.

Quả nhiên.

Liên tiếp trường tiếng nổ về sau, Tô Dạ trong tay trường đao ấn ra nguyên một đám Minh Nguyệt, Minh Nguyệt như là thực chất bình thường, lần lượt trọng kích tại hung trên đao, cuối cùng nhất đem hung đao đánh bay.

Xông cửa thành công rồi.

Lệ Trọng nói ra: "Chúc mừng Tô huynh xông cửa thành công."

Tô Dạ lúc này thời điểm, cũng nhận ra Lệ Trọng, ha ha cười nói: "Cảm ơn. Suốt đã thất bại mười ba lần, cuối cùng vượt qua kiểm tra rồi, so về lão đệ kém không ít."

Lệ Trọng cười cười.

Lúc này thời điểm, Tô Dạ còn nói thêm: "Trong khoảng thời gian này, một mực xông Đao Sơn, tổn hao điểm tích lũy nhiều lắm, lại phải nghĩ biện pháp lợi nhuận điểm tích lũy rồi. Huynh đệ, ta gần đây liên hệ rồi mấy người, chuẩn bị bên trên chiến đấu đi chém giết nửa tinh thú, lợi nhuận một số điểm tích lũy."

Không biết huynh đệ có hứng thú hay không?"

Lệ Trọng trong nội tâm cả kinh, nói ra: "Chém giết nửa tinh thú? Lấy thực lực của chúng ta, không cách nào làm được a?"

Một đầu vừa mới tiến giai tinh thú, tựa tương đương với một cái Địa Cực cảnh võ giả. Mà nửa tinh thú, tắc thì tương đương với nửa bước Địa Cực cảnh võ giả. Nhân Cực cảnh võ giả muốn trăm giết bọn nó, quả thực là khó như lên trời.

Tô Dạ cười nói: "Huynh đệ, chiến trường chia làm phía trước cùng phía sau, tông môn đệ tử, đều xuất hiện tại phía trước. Chúng ta trại huấn luyện đệ tử, đều về phía sau phương, chuyên môn chém giết cá lọt lưới. Xuất hiện ở hậu phương nửa tinh thú, đều là cá lọt lưới, đều gặp quá trọng thương, sức chiến đấu suy yếu rất lớn. Bởi vậy, mấy người cực võ giả liên hợp lại, cũng có cơ hội chém giết nửa tinh thú."

Lệ Trọng giật mình.

Suy nghĩ một chút, Lệ Trọng nói ra: "Chém giết nửa tinh thú, có thể lấy được được bao nhiêu điểm tích lũy?"

Tô Dạ nói ra: "Trại huấn luyện không đề nghị một mình trên một người chiến trường, bọn họ đều là để cho chúng ta tạo thành tiểu đội trên chiến trường. Một cái bốn người tiểu đội, chém giết một đầu nửa tinh thú, mỗi người cũng có thể đạt được hai mươi vạn điểm tích lũy. Lão đệ, chúng ta bây giờ đã có ba người, chỉ cần người gia nhập chúng ta, lập tức có thể xuất phát."

Lệ Trọng suy nghĩ một chút, nói ra: "Tốt. Ngươi cho cái địa chỉ, lưỡng ngày sau, ta đi qua tìm ngươi."

Tô Dạ ha ha cười cười, nói một cái địa chỉ, sau đó nói: "Ta đi trước. Ngươi nhất định phải tới tìm chúng ta a, ta giới thiệu cho ngươi hai cái bằng hữu."

Lệ Trọng gật gật đầu.

Tô Dạ sau khi rời khỏi.

Lệ Trọng tiếp tục xông cửa.

"Ồ —— "

Hung đao như là U Linh giết đến.

Lệ Trọng nhìn cũng không nhìn, trong tay trường đao chấn động, liên tục phát ra luồng đao, đem hung đao đánh bay, tiến vào đến hạ một cửa.

Hai mươi sáu, 27, 28. . .

Ngắn ngủn hai canh giờ, Lệ Trọng tựa xông đã đến ba mươi sáu.

Cửa ải này, Lệ Trọng đối thủ, chính là bốn chuỗi toàn thân huyết hồng đoản đao. Bốn chuỗi đoản đao, giống như là hai cái Nhân Cực cửu trọng sơ kỳ võ giả, cực kỳ đáng sợ.

Lệ Trọng thi triển Thiên Lô Đao Pháp, bình tĩnh ứng chiến, suốt hao tổn nửa canh giờ, mới đem bốn chuỗi đoản đao từng cái đánh bay, thành công địa xông qua thứ ba mươi sáu quan.

Lệ Trọng thanh đoản đao đánh bay, đối với biểu hiện của mình, cũng không hài lòng.

Hắn hiện tại, chỉ là thân thể lực lượng, thi đến được năm vạn 5000 cân. Nếu như phối hợp với chân khí, một quyền đánh ra, có thể đánh ra chín vạn cân sức lực lớn.

Coi như là Nhân Cực cửu trọng võ giả, tại lực lượng phía trên, cũng không cách nào còn hơn hắn.

Lần này, hắn đau khổ chiến đấu, mới xông qua cửa ải cuối cùng, nguyên nhân có một cái. Cái kia chính là, thân pháp của hắn quá kém. Lệ Trọng hiện tại thân pháp, hay vẫn là Phù Quang Lược Ảnh, bộ này thân pháp là Bạch cấp chiến kỹ, phi thường rút lại phía sau rồi.

Thân pháp không tốt, tựa sâu sắc ảnh hưởng tới sức chiến đấu.

Cho nên, Lệ Trọng một trận chiến này, mới sẽ như thế vất vả.

Lệ Trọng đứng đấy, suy nghĩ một hồi, khẽ lắc đầu: "Xem ra, ta chẳng những cần một bộ mới chiến kỹ, đồng thời cũng cần một bộ mới thân pháp mới được rồi. Cái này đều cần điểm tích lũy hối đoái a, thật sự là đau đầu. Hi vọng hai ngày sau đó trên chiến trường, có thể đạt được nhiều một chút điểm tích lũy a."

Chương 87: Có ta như vậy đủ rồi

Lệ Trọng ly khai Đào Sơn.

Tiến vào Đào Sơn thời điểm, hao tổn một vạn hai nghìn điểm tích lũy. Xong qua cấp thứ hai Đào Sơn, đã lấy được năm vạn điểm tích lũy. Như thế tính ra, Lệ Trọng cái này một chuyến, buôn bán lời ba vạn tám ngàn điểm tích lũy.

Hai ngày sau, Lệ Trọng điên cuồng mà xông cửa, trại huấn luyện bên trong cửa khẩu, như Kiếm Sơn, Hỏa Hải, còn có Thú Lâm, hết thầy xông mấy lần, cơ hồ chân không chạm đất.

Một trận bận rộn xuống, Lệ Trọng tổng cộng đã lấy được mười lăm vạn hai nghìn điểm tích lũy. Tăng thêm nguyên lai 27 vạn, Lệ Trọng điểm tích lũy tổng số, đạt đến bốn mươi hai vạn nhiều.

Thoạt nhìn rất nhiều, nhưng khoảng cách Lệ Trọng mục tiêu, còn kém rất xa.

Lệ Trọng mục tiêu, là tám mươi vạn.

Ngày thứ ba.

Lệ Trọng đi vào một chỗ tiểu viện bên ngoài.

Chỗ này tiểu viện, đúng là Tô Dạ bắt đầu cuộc sống hàng ngày chỗ tu luyện.

Lệ Trọng cũng không có cải trang cách ăn mặc.

Trên chiến trường thời điểm, cũng là cần đăng ký, cải trang cách ăn mặc không có bất kỳ dùng.

Lệ Trọng cao giọng nói ra: "Tô huynh, ta đến rồi."

Rất nhanh, tiểu viện mở ra, Tô Dạ ha ha cười nghênh đi ra.

"Ồ?"

Tô Dạ chứng kiến Lệ Trọng, nao nao, liên tục đánh giá chung quanh.

Lệ Trọng chỉ chỉ sau lưng trường đao, bình tĩnh nói ra: "Ta chính là người người muốn tìm. Tại Đào Sơn tầng thứ hai, ta dùng đúng là cái này chuỗi trường đao. Người có lẽ có thể nhận ra cái này chuỗi đao."

Tô Dạ nhìn xem Lệ Trọng, nhất thời ngược lại trừu một ngụm hơi lạnh, trên mặt tất cả đều là không dám tin chi sắc. Tốt một hồi về sau, hắn mới hồi phục tinh thần lại, thở dài nói ra: "Lệ sư đệ, hết thầy mọi người, đều xem thường người rồi."

Sử thượng yếu nhất Cao cấp đệ tử.

Lệ Trọng cái này ngoại hiệu, quả thực là không người không biết.

Tô Dạ tự nhiên nghe nói qua.

Hắn vẫn cho là, Lệ Trọng tuy nhiên là một thiên tài, nhưng dù sao quá trẻ tuổi, thực lực sẽ không cao đi nơi nào, tối đa cũng tự có thể so với Nhân Cực lục trọng võ giả.

Không nghĩ tới, Lệ Trọng tại Đào Sơn bên trong, vậy mà có thể xông qua thứ 25 quan.

Loại này sức chiến đấu, có thể so với Nhân Cực bát trọng đỉnh phong, tuyệt đối không thể so với hắn chênh lệch.

Một cái mười hai mười ba tuổi người, vậy mà có được khủng bố như thế sức chiến đấu, nếu như không phải tận mắt thấy, Tô Dạ là tuyệt đối sẽ không tin tưởng.

Xác nhận Lệ Trọng thân phận, Tô Dạ liên tục sợ hãi thán phục, nói ra: "Lệ sư đệ, khỏi cần phải nói, chỉ cần là đem Thiên Lôi Đao Pháp tu luyện tới viên mãn, chính là một cái khó có thể tin sự tình rồi. Người cũng đã biết, trại huấn luyện thiết lập hơn hai mươi năm, cho tới bây giờ không ai, có thể đem Thiên Lôi Đao Pháp tu luyện tới viên mãn chỉ cảnh! Chuyện này nói ra, tuyệt đối sẽ khiến sợ toàn bộ trại huấn luyện!"

Lệ Trọng cười cười, nói ra: "Chuyện này, mong rằng Tô sư huynh giữ bí mật thoáng một phát."

Tô Dạ gật gật đầu, sau đó nói: "Có Lệ sư đệ gia nhập, chúng ta hành động lần này, tự có nắm chắc nhiều hơn. Đi thôi, chúng ta đi vào, ta giới thiệu cho người hai người"

Lệ Trọng theo sau Tô Dạ, đi vào tiểu viện, hướng một cái tiểu đình mà đi.

Tiểu đình phía trên, đã ngồi đối diện lấy một nam một nữ hai người.

Nam từ một bộ áo trắng, nhìn về phía trên ước chừng 27-28, làn da trắng nõn, ngũ quan tuấn mỹ. Người này lẳng lặng ngồi ở thạch trên mặt ghế, tuy nhiên vẫn không nhúc nhích, nhưng đã có một loại không hiểu uy thế.

Nữ từ tóc dài xõa vai, một thân Thanh Y, lông mày hàm thanh lông mày, con mắt thẳm Thu Thủy, ngồi ở thạch trên mặt ghế, như là họa trong tiên nữ, lại để cho tiểu đình đều làm rạng rỡ không ít.

Tô Dạ cùng Lệ Trọng hai người tiến vào tiểu đình.

Thanh y nữ từ nhìn thoáng qua Lệ Trọng, ánh mắt có chút lóe lên.

Nam từ áo trắng ánh mắt, rơi xuống Lệ Trọng trên người, lông mày nhất thời nhíu lại, nói ra: "Tô sư huynh, người như thế nào đem Lệ Trọng mang đã tới? Chúng ta đồng đội đâu?"

Tô Dạ ha ha cười cười, hần vồ vồ Lệ Trọng đầu vai, nói ra: "Lý Viễn Kiều, Lữ Văn Anh, ta giới thiệu thoáng một phát, vị này chính là Lệ Trọng Lệ sư đệ, hần chính là chúng ta hành động lần này đồng đội. . ."

Lời còn chưa nói hết.

Nam từ áo trắng Lý Viễn Kiều sắc mặt trầm xuống, hần lạnh lùng mà nhìn xem Lệ Trọng, nói ra: "Nguyên lai, người tự là Lệ Trọng. Trại huấn luyện sử thượng yếu nhất Cao cấp đệ tử."

Lệ Trọng lông mày có chút nháy lên.

Hần cảm giác được, cái này Lý Viễn Kiều, đối với hần có một loại địch ý.

Cái này thật sự là kì quái. Hần và Lý Viễn Kiều, hoàn toàn không biết, vì sao người này đối với chính mình có địch ý?

Lúc này thời điểm.

Lý Viễn Kiều hướng phía Tô Dạ nói ra: "Tô sư huynh, ta không đồng ý Lệ Trọng gia nhập. Lệ Trọng, được xưng sử thượng yếu nhất Cao cấp đệ tử, hần không có tư cách gia nhập chúng ta."

Tô Dạ khoát khoát tay, trịnh trọng nói: "Lý sư đệ, cái gì sử thượng yếu nhất Cao cấp đệ tử, đều là lời đồn. Trên thực tế, Lệ Trọng sư đệ sức chiến đấu, cũng không thể so với ta thấp, hành động lần này, đã có Lệ sư đệ gia nhập, chúng ta tự có nắm chắc nhiều hơn."

Lý Viễn Kiều quả quyết nói ra: "Không có khả năng. Một cái mười hai mười ba tuổi người, có thể có bao nhiêu bản sự? Lệ Trọng nếu như gia nhập, ta tự lui ra ngoài. Tô sư huynh, người mình lựa chọn a."

Tô Dạ một hồi đau đầu.

Ở đây mấy người, đều là hần phí hết thật lớn kinh, mới từng cái tìm tới. Không nghĩ tới, cái này Lý Viễn Kiều đối với Lệ Trọng ôm lấy lớn như thế địch ý, hoàn toàn cho không dưới Lệ Trọng.

Lý Viễn Kiều lúc này thời điểm tiếp tục lên tiếng, nói ra: "Tô sư huynh, rốt cuộc là lựa chọn ta, hay vẫn là lựa chọn Lệ Trọng?"

Tô Dạ do dự mà.

Lúc này thời điểm.

Lệ Trọng nhàn nhạt lên tiếng, nói ra: "Tô sư huynh, lần này trên chiến trường chém giết nửa tinh thú, có ta như vậy đủ rồi. Vị này Lý sư huynh, đã muốn đi, tự lại để cho hần đi thôi."

"Người nói cái gì!"

Lý Viễn Kiều mạnh mẽ trừng mắt Lệ Trọng, khí thế áp tới.

Lệ Trọng cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói ra: "Như thế nào, muốn động thủ? Người nếu như động thủ, ta sẽ phụng bồi đến cùng. Ta ngược lại muốn nhìn, người cái này sống hai ba mươi năm người, có bản lĩnh gì."

Ngữ khí rất bình thản, nhưng khinh miệt chỉ ý, ai cũng có thể nghe được.

Làm làm một cái uy tín lâu năm Cao cấp đệ tử, lại bị một cái nhân vật mới miệt thị, Lý Viễn Kiều như thế nào nhẫn chịu được. Hắn toàn thân máu tươi, đều vọt tới trên mặt, trong nội tâm sát cơ bay lên.

Lý Viễn Kiều cười lạnh một tiếng, nói ra: "Hào hảo hảo, sống hai ba mươi năm, ta còn là lần đầu tiên chứng kiến như thế người cuồng vọng. Lệ Trọng, ngươi có lẽ may mắn, nơi này là trại huấn luyện, ta không dám giết chết ngươi, tối đa chỉ biết đánh gãy ngươi toàn thân xương cốt. Nếu như ở trại huấn luyện bên ngoài, ta sẽ đem ngươi chém thành từng khối cho chó ăn."

Lý Viễn Kiều nói xong, từng bước một bức tới.

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, bàn tay đập đã đến chuôi đao phía trên.

Chiến đấu, hết sức căng thẳng.

Lúc này thời điểm, một mực không có lên tiếng Lữ Văn Anh, nhân nhật nói ra: "Ta đến nói một câu a. Ta nguyện ý cùng Lệ Trọng tổ đội."

Lời vừa nói ra, Lý Viễn Kiều nhất thời biến sắc.

Khuất nhục, phản nộ, nghi hoặc, đủ loại cảm xúc, xông lên đầu. Hắn hung hăng địa trừng mắt Lữ Văn Anh, như thế nào đều không rõ, Lữ Văn Anh tại sao lại lựa chọn Lệ Trọng?

Lữ Văn Anh lẳng lặng ngồi, không có lên tiếng.

Tô Dạ lúc này thời điểm, cũng làm ra quyết định, chậm rãi nói ra: "Ta hi vọng Lệ Trọng gia nhập vào chúng ta. Đương nhiên, Lý sư huynh nguyện ý gia nhập, ta cũng hoan nghênh."

Tô Dạ mặc dù nói được rất khách khí, nhưng người ở chỗ này, cũng có thể nghe được, Tô Dạ lựa chọn Lệ Trọng.

"Hừ!"

Lý Viễn Kiều trong mắt hiện lên một tia oán độc, không rên một tiếng, trực tiếp ly khai.

Tiểu đình ở bên trong, ba người hai mặt nhìn nhau.

Lệ Trọng lắc đầu, nói ra: "Ta cùng người này, chính là là lần đầu tiên gặp mặt, thật không biết người này là sao như thế căm thù ta."

Lữ Văn Anh nhân nhật nói ra: "Nguyên nhân rất đơn giản, hắn và Hồng Cương Mạnh, chính là bằng hữu tốt nhất. Lệ Trọng, ngươi đắc tội Hồng gia huynh đệ, cái này Lý Viễn Kiều, tự nhiên nhìn ngươi không vừa mắt."

Lệ Trọng giật mình.

Lữ Văn Anh hướng phía Tô Dạ nói ra: "Tô sư huynh, chúng ta ba người, làm theo có thể tổ đội xuất phát. Nếu như săn giết thành công, đạt được điểm tích lũy thêm nữa."

Tô Dạ suy nghĩ một chút, nói ra: "Tốt, chúng ta lên đường đi. Hi vọng hành động lần này, có chỗ thu hoạch a."

Vốn bốn người tiểu đội, đi một cái, thực lực tựa sâu sắc yếu bớt. Tô Dạ đối với hành động lần này, đã không ôm cái gì hi vọng rồi. Bất quá, hắn hay vẫn là quyết định thử một chút.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Cao thâm mật trắc

Mây trắng sát bên người mà qua, vô tận đại địa, tại đáy mắt triển khai.

Lệ Trọng, Lữ Vân Anh cùng Tô Dạ ba người, xếp bằng ở một chỉ Cự Ứng phía trên.

Trại huấn luyện khoảng cách chiến trường, có hơn bảy nghìn dặm xa. Bởi vậy, đăng ký về sau, trại huấn luyện sẽ phái ra phi hành quái thú, trực tiếp đem đệ tử đưa đến chiến trường bên ngoài.

Cự Ứng chính là là từ nhỏ thuần dưỡng, phi hành thời điểm vững vàng vô cùng. Tuy nhiên thượng diện có phản phạt kinh phong, nhưng đối với Lệ Trọng bốn người mà nói, cũng không coi vào đâu rồi.

Lệ Trọng ngồi xếp bằng, nhớ tới một vấn đề, hướng phía Lữ Vân Anh nói ra: "Lữ sư tỷ, ta cùng Lý Viễn Kiều xung đột thời điểm, ngươi tại sao lại lựa chọn ta đâu?"

Lữ Vân Anh cùng Tô Dạ đều nở nụ cười.

Tô Dạ giải thích nói ra: "Lữ sư muội cái mũi phi thường linh mẫn, có thể thông qua người hương vị, nhìn ra một người thực lực. Cụ thể ta cũng không hiểu, Lữ sư muội ngươi nói một chút a."

Lữ Vân Anh khẽ gật đầu, nói ra: "Chúng ta cũng biết, trong cơ thể con người, có rất nhiều tạp chất. Nói như vậy, tu vi càng cao người, trong cơ thể tạp chất càng ít, phát ra mùi lại càng nhạt. Một ít cường đại võ giả, có thể tùy ý phong bế hết thấy khí tức, trên người bọn họ là không có bất kỳ mùi.

Nói như vậy, theo phát ra mùi, có thể đoán được một cái thực lực. Lệ Trọng sư đệ trên người mùi cực nhạt, hiển nhiên trong cơ thể tạp chất cực nhỏ. Cho nên, thực lực của ngươi khẳng định không thấp, ít nhất, muốn so với Lý Viễn Kiều cường đại hơn nhiều."

Nói đến đây, Lữ Vân Anh tò mò nhìn Lệ Trọng.

Theo mặt ngoài đến xem, Lệ Trọng chính là một cái mười hai mười ba tuổi người, tu vi hẳn là Nhân Cực lục trọng.

Nhưng, cảm giác của nàng, lại thanh thanh sở sở địa nói cho nàng biết, cái này Lệ Trọng sức chiến đấu, có thể so với Nhân Cực bát trọng võ giả đỉnh cao.

Như Lệ Trọng loại người này, nàng còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Lữ Vân Anh nhìn xem Lệ Trọng, nói ra: "Lệ sư đệ, ta cảm giác được, ngươi thân thể lực lượng, khẳng định rất cường đại. Ta đoán một chút đi, của ngươi nhục thân lực lượng, chỉ ít có ba vạn 5000 cân."

Tô Dạ chấn động, nói ra: "Ba vạn 5000 cân? Cái này cũng quá cường đại. Lệ Trọng, cái này có phải thật vậy hay không?"

Lệ Trọng cười cười, nói ra: "Không kém bao nhiêu đâu."

Lệ Trọng thân thể lực lượng, vượt qua năm vạn 5000 cân. Bất quá, đương nhiên sẽ không nói ra đến.

Lữ Vân Anh thở dài: "Thân thể lực lượng, phi thường khó tăng lên. Coi như là Nhân Cực cửu trọng võ giả, thân thể lực lượng, cũng chỉ có bốn vạn cân tả hữu. Lệ sư đệ tuổi còn nhỏ, thân thể lực lượng thì có ba vạn 5000 cân, thật sự là không thể tưởng tượng nổi a."

Tô Dạ liên tục gật đầu.

Nhục thể của hắn lực lượng, là ba vạn cân, xem như xuất sắc được rồi.

Nhưng cùng Lệ Trọng vừa so sánh với, quả thực tựa là chê cười.

Hai người nhìn xem Lệ Trọng, đều cảm giác được Lệ Trọng là một cái quái vật.

Lệ Trọng chịu không được ánh mắt hai người, đem thoại đề dời đi chỗ khác, nói ra: "Dựa vào mùi, phán định thực lực, Lữ sư tỷ bốn sự, thật là làm cho ta mở rộng tầm mắt rồi."

Tô Dạ lúc này thời điểm ha ha cười cười, nói ra: "Lữ sư muội loại này bốn sự, đối với tìm kiếm nửa tinh thú, là phi thường có chỗ tốt. Chỉ cần nửa tinh thú thụ hơi có chút thương, Lữ sư muội có thể thông qua máu tươi hương vị, trực tiếp tìm được chỗ ẩn thân của nó. Kể từ đó, chúng ta hành động xác suất thành công, tựa gia tăng thật lớn rồi."

Lệ Trọng gật gật đầu.

Thông qua hương vị đến tìm kiếm nửa tinh thú, xác thực dễ dàng nhiều hơn.

Cự Ứng cao tốc phi hành, kinh phong gào thét, không cách nào tu luyện, ba người dứt khoát ngồi mà nói võ. Tại cao ngàn trượng giữa không trung, ngồi mà nói võ, cũng là có khác một phen niềm vui thú.

Lữ Vân Anh cùng Tô Dạ hai người cho rằng, Lệ Trọng tuy nhiên thiên tư trác tuyệt, nhưng niên kỷ còn nhỏ, đối với võ đạo khẳng định không có gì giải thích. Nhưng bọn hắn rất nhanh liền phát hiện, ý nghĩ của mình mười phần sai.

Lệ Trọng tuy nhiên tuổi không lớn lắm, nhưng cảnh giới rất cao, nói ra được thứ đồ vật, làm cho hai người đều cảm giác mới mẻ. Một ít cái nhìn, lại để cho hai người đều sinh ra kinh nghiệm cảm giác.

Càng là cùng Lệ Trọng tiếp xúc, hai người càng là cảm giác được, Lệ Trọng cao thâm mật trắc.

Tô Dạ nhện không được thở dài: "Lệ sư đệ, ngươi là chân chính thiên tài. Ngươi đối với võ đạo giải thích, chỉ sợ không thể so với tinh anh đệ tử kém, làm cho người xấu hổ a."

Lữ Văn Anh lúc này thời điểm lắc đầu, nói ra: "Tô sư huynh, ngươi quá coi thường Lệ sư đệ rồi. Lệ sư đệ đối với võ đạo giải thích, so tinh anh đệ tử còn muốn khắc sâu."

Lữ Văn Anh nói được rất khẳng định.

Bởi vì, nàng bản thân kiến thức tựu sâu, hơn nữa, nàng có một cái ca ca, cái này ca ca đã là tinh anh đệ tử. Nàng âm thầm so sánh dưới, phát hiện ca ca tu vi tuy nhiên so Lệ Trọng cao hơn nhiều, nhưng đối với võ đạo giải thích, thật đúng là không bằng Lệ Trọng.

Cự Ứng thể lực kinh người, không ăn không ngủ, không ngừng phi hành.

Càng là phi hành, đại địa cảnh sắc lại càng hoang vu, thành trấn đã biến mất không thấy. Ở trên không bên trong, có thể chứng kiến từng tòa sụp đổ núi cao, còn có mảng lớn mảng lớn mất trật tự rừng rậm.

Nơi này là chiến trường bên ngoài rồi.

Lại đã bay một thời gian ngắn.

Một tòa cao ngàn trượng, không ngót mấy ngàn dặm núi cao, xuất hiện tại hạ phương. Từ không trung nhìn lại, núi này như là một đạo bình phong, cao cao địa đứng vững tại đại địa phía trên.

Cự Ứng cánh đem ba người đưa đến trên núi, sau đó vỗ vỗ cánh đã đi ra.

Lệ Trọng đánh giá chung quanh, cảm giác được chung quanh dị thường yên tĩnh, nói ra: "Nơi này chính là chiến trường phía sau? Ngọn núi này bên trong, ẩn nấp lấy nửa tinh thú?"

Tô Dạ gật gật đầu, nói ra: "Đúng là như thế! Ngọn núi này, tên là Thiết Bình Sơn, chính chính hoành tại chiến trường phía sau, rất nhiều bị trọng thương nửa tinh thú, hội chạy đến tòa trong núi ẩn nấp chữa thương. Theo tư liệu, ngọn núi này bên trong ẩn nấp nửa tinh thú, vượt qua hai mươi đầu. Từ giờ trở đi, chúng ta đều muốn tăng lên cảnh giác, tuyệt đối không thể buông lỏng, nếu không sẽ có nguy hiểm đến tính mạng!"

Lệ Trọng gật gật đầu.

Hắn cảm giác được, ngọn núi này, xác thực bất thường, tĩnh được thần kỳ, như là một tòa chết núi.

Đột nhiên, Lệ Trọng đã nghe được một cái thanh âm.

Cái này âm thanh thanh âm, là từ trong đầu phát ra tới.

Lệ Trọng nao nao, lập tức phục hồi tinh thần lại, trong lòng âm thầm kinh hãi. Cái này hệ thống, một thời gian thật dài không có tuyên bố nhiệm vụ, hiện tại lại hội tuyên bố nhiệm vụ gì đâu?

"Hệ thống lần thứ nhất thăng cấp hoàn tất, nhiệm vụ tạo ra trong. . ."

"Nhiệm vụ tạo ra hoàn tất. Thỉnh xem xét."

Một cái màn sáng, xuất hiện tại Lệ Trọng trong óc.

Nhiệm vụ tên: Độc trầm Cự Thú

Nhiệm vụ đẳng cấp: 1 cấp thiên khó

Nhiệm vụ miêu tả: Mỗi một đầu nửa tinh thú, đều hung tàn vô cùng, nó tiến vào thế giới loài người, hội nhắc lên một mảnh gió tanh mưa máu, lại để cho vô số người bị chết miệng thú. Làm vì một chàng thiếu niên nhiệt huyết, có thể nào cho phép loại chuyện này phát sinh! Người thiếu niên, xuất ra thực lực của ngươi, xuất ra kích tình của ngươi cùng chính nghĩa, xuất ra ngươi trường đao, chém giết nửa tinh thú a! Lần này nhiệm vụ, yêu cầu một mình chém giết hai đầu nửa tinh thú.

Nhiệm vụ thưởng phạt: Hoàn thành nhiệm vụ, hệ thống có thể suy diễn chỉ định công pháp, đem công pháp đẳng cấp tăng lên Nhất phẩm. Nhiệm vụ thất bại, trong ba năm không cách nào tiến vào tông môn.

Ấm áp nhắc nhở: Lần này nhiệm vụ, thỉnh tại nửa tháng ở trong hoàn thành.

Lệ Trọng xem hết, sắc mặt cổ quái.

Lần này cho ra ban thưởng, thật sự là ngoài dự đoán mọi người.

Suy diễn chỉ định công pháp, đem công pháp đẳng cấp tăng lên Nhất phẩm. Cái này chẳng phải là nói, hệ thống có thể đem một bộ Xích cấp Thượng phẩm công pháp, một lần nữa suy diễn, biến thành Chanh cấp công pháp?

Như Lôi Đình đao pháp, chính là Xích cấp Thượng phẩm công pháp. Nếu như suy diễn về sau, tăng lên Nhất phẩm, biến thành Chanh cấp Hạ phẩm công pháp, vậy thì kiếm lợi lớn!

Bất quá.

Muốn hoàn thành nhiệm vụ lần này, thực không phải bình thường khó a.

Nửa tinh thú, có thể so với nửa bước Địa Cực cảnh võ giả. Chúng tự tính toán bị thụ trọng thương, thực lực lớn giảm nhiều thấp, sức chiến đấu cũng phi thường cường đại, rất khó không biết làm sao chúng.

Lệ Trọng hiện tại sức chiến đấu, tuy nhiên có thể so với Nhân Cực cửu trọng võ giả, nhưng muốn một mình chém giết nửa tinh thú, vẫn là một cái gian khổ vô cùng, nguy hiểm vô cùng nhiệm vụ.

Bất quá, nhiệm vụ đã tới rồi, khó hơn nữa cũng phải nghĩ biện pháp hoàn thành.

"Ồ?"

Lúc này thời điểm, đi tại phía trước Lữ Văn Anh, đột nhiên khẽ kêu một tiếng, trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng.

Nàng nghe thấy được nửa tinh thú mùi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Không phục đến chiến

Lữ Văn Anh thi triển thân pháp, cả người như là Vân Yên phiêu đăng, từ Từ Hướng Tiền, hoàn toàn không âm thanh âm.

Lệ Trọng cùng Tô Dạ hai người, không rên một tiếng đuổi kịp.

Đi ra vài dặm.

Lữ Văn Anh trên mặt, đột nhiên lộ ra một tia quái dị, lên tiếng nói ra: "Ta nghe thấy được nhân loại hương vị. Xem ra, cái này đầu nửa tinh thú, đã bị khác võ giả theo dõi."

Thanh âm vừa mới rơi xuống, cười dài một tiếng từ đối diện rừng cây vang lên.

Tô Dạ ánh mắt ngưng tụ, quát: "Ai? Đi ra!"

Trong rừng đi ra bốn cái thanh niên.

Đi đầu mà đi, chính là một cái thân hình buru hăn, eo thô bành tròn gã đại hán đầu trọc, người này lưng còng một thanh rộng như hai cái bàn tay đại đao, lộ ra đàng đàng sát khí.

Bốn cái thanh niên, ngực chỗ, đều treo một khối Ngân sắc lệnh bài, trên đó viết một cái số lượng —— thứ một trăm mười năm.

Tô Dạ chứng kiến cái này ngân hàng lệnh bài, sắc mặt nhất thời biến đổi. Mà ngay cả từ trước đến nay bất động thanh sắc Lữ Văn Anh, thấy được cái này tám lệnh bài, cũng là biến sắc.

Gã đại hán đầu trọc đi nhanh đi tới, ánh mắt theo ba trên thân người đảo qua, cuối cùng rơi xuống Lữ Văn Anh trên người, vẻ mặt ôn hoà nói: "Tiểu cô nương, người rõ ràng có thể nghe thấy được khí tức của chúng ta, loại này bốn sự, đúng là chúng ta cần có. Người gia nhập chúng ta a, chúng ta có thể

cam đoan an toàn của người, hơn nữa cho người thắng lợi trở về."

Người này, vậy mà nhìn trúng Lữ Văn Anh, trực tiếp đào người rồi.

Tô Dạ lúc này thời điểm lên tiếng, nói ra: "Vị sư huynh này, nàng là chúng ta chiến đội, người như vậy đào người, cũng quá không hiền hậu a?"

Gã đại hán đầu trọc nhìn Tô Dạ liếc, ánh mắt lộ ra một tia vẻ khinh thường, nói ra: "Cái gì phúc hậu không có phúc hậu? Nơi này là Thiết Bình Sơn, chỉ nhận thực lực! Tiểu tử, tu vi của người, chỉ có Nhân Cực bát trọng đỉnh phong, cũng dám chạy đến cái chỗ này đến? Người thật sự là không biết chết! Tiểu cô nương này đi theo người, quả thực tự là lãng phí!"

Tô Dạ trên mặt lộ ra một tia sắc mặt giận dữ, nhưng hán không chế được không có phát tác.

Gã đại hán đầu trọc ánh mắt lại quét, rơi xuống Lê Trọng trên người, nói ra: "Tiểu tử, người còn không dứt sữa a? Chính là Nhân Cực lục trọng tu vi, cũng dám chạy đến nơi đây đến! Một chút như vậy thực lực, xa xa chúng kiến nửa tinh thú, người muốn dọa dẫm! Người hay vẫn là thành thành thật thật đi về nhà, tìm người lão nương uống thêm vài năm sữa mẹ a!"

Sau lưng ba cái thanh niên, đồng loạt cười to.

Một cái thanh niên mặc áo đen người nhìn xem Lữ Văn Anh, nói ra: "Tiểu cô nương, người nhìn xem người hai cái đồng đội, đều là heo đồng đội a, căn bản không có khả năng chém giết nửa tinh thú. Người gia nhập chúng ta chiến đội a, chúng ta là phía Đông trại huấn luyện. . ."

Khác một thanh niên người, cái này lúc sau đã từng bước một hướng phía Lữ Văn Anh bước đi rồi, hán hi hi cười nói: "Tiểu cô nương, gia nhập chúng ta a. Chúng ta sẽ bảo hộ người."

Người thanh niên này, là muốn đem Lữ Văn Anh ngạnh kéo đi qua.

Lê Trọng trong mắt hiện lên một tia sắc mặt giận dữ.

Thân hình hán lóe lên, gọi được Lữ Văn Anh trước người, nhàn nhạt nói ra: "Thú vị a thú vị, nửa tinh thú còn không tìm được, ngược lại là có bốn cái rác rưởi đã chạy tới huyền uy diệu vô."

Lời vừa nói ra.

Tô Dạ nhất thời thâm kêu không tốt.

Cái này bốn cái người thanh niên, tùy tiện một người, đều có được cường hoành sức chiến đấu. Mà gã đại hán đầu trọc, khí tức hùng hậu vô cùng, rất có thể là một cái Nhân Cực cửu trọng vô giả.

So sánh dưới, chính mình một phương, thực lực tự sâu sắc không bằng rồi.

Lê Trọng vừa nói như vậy, nhất định sẽ khởi xung đột, chính mình một phương khó tránh khỏi chịu thiệt.

Quả nhiên.

Lê Trọng vừa mới nói xong, bốn cái thanh niên lập tức thay đổi sắc mặt.

Gã đại hán đầu trọc nhìn xem Lê Trọng, trên mặt lộ ra một tia nhe răng cười chỉ sắc, nói ra: "Tiểu tử, tuổi không lớn lắm, miệng ngược lại là độc được vô cùng. Đã người để cho ta khó chịu, ta sẽ đem người đánh cho bị gãy vò tốt rồi."

Nói xong, hán phát phát tay.

Một cái thanh niên mặc áo đen đứng dậy.

Gã đại hán đầu trọc phân phó nói: "Đem hán toàn thân xương cốt đánh gãy."

Thanh niên mặc áo đen gật gù đầu, trong mắt hiện lên một tia thô bạo chỉ sắc.

Tô Dạ sắc mặt biến hóa, quát: "Chậm đã! Mọi người trại huấn luyện đệ tử, đến nơi đây, đều là chém giết nửa tinh thú, chúng ta làm gì chém chém giết giết đâu?"

Thanh niên mặc áo đen nhìn xem Tô Dạ, khinh thường nói: "Người nói cái gì đều vô dụng, lão tử tự là muốn đánh người."

Nói xong, thân hình của hán lóe lên, lướt qua mấy trượng khoảng cách, cực lớn bàn tay, hướng phía Lê Trọng vỗ xuống!

Kinh phong gào thét!

Hết thấy mọi người, trong nội tâm đều sinh ra một loại cảm giác, phương viên một trượng, đều bị thanh niên mặc áo đen bàn tay bao phủ, vô luận như thế nào né tránh, đều là vô dụng.

Chưởng pháp tu luyện tới loại tình trạng này, thực là làm cho người ta sợ hãi.

Lữ Vân Anh cùng Tô Dạ nhìn thấy loại này chưởng pháp, Tâm nhãn đều nhắc lên.

Bọn hắn biết rõ, Lệ Trọng sức chiến đấu không kém, nhưng vấn đề là, đối mặt loại này chưởng pháp, Lệ Trọng có thể ứng phó được sao?

Lệ Trọng rất nhanh cho ra đáp án.

Đối mặt thanh niên mặc áo đen một chưởng này, hắn không tránh không né, dùng thẳng chưởng thành đao, một đao chém ra đi.

Một đao kia, đã phá vỡ thanh niên mặc áo đen chưởng đao, dùng một loại khó có thể tin tốc độ, hung hăng địa trảm đã đến thanh niên mặc áo đen người trên bàn tay, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Lệ Trọng đứng đấy bất động.

Thanh niên mặc áo đen nhưng lại lui về phía sau hai bước, bàn tay run nhè nhẹ lấy. Nhãn lực người tốt, có thể chứng kiến, bàn tay của hắn phía trên, xuất hiện một đầu nhàn nhạt vết thương, giống như là bị đao chém tới.

Thanh niên mặc áo đen người nhìn xem Lệ Trọng, trên mặt tất cả đều là không dám tin chi sắc. Hắn như thế nào đều không thể tưởng tượng, chính mình lại bị Lệ Trọng một đao đánh lui, tan mất hạ phong.

Lệ Trọng cũng không có ý định buông tha người này, ngay tại thanh niên mặc áo đen người lui về phía sau thời điểm, hắn đột nhiên bước ra một bước, dùng chưởng vì đao, một đao hướng phía thanh niên mặc áo đen chém tới!

Một đao kia, tốc độ sâu sắc siêu việt vận tốc âm thanh, hơn nữa ẩn chứa lực lượng khổng lồ. Lệ Trọng đây là dùng nhanh áp người, dùng lực áp người, đường đường chính chính, rồi lại uy lực khôn cùng.

Thanh niên mặc áo đen né không thể né, chỉ có thể đón đỡ, một tiếng vang lớn thanh âm, cả người lui về phía sau hai bước, trong bàn tay máu tươi đầm đìa, cũng là bị Lệ Trọng cổ tay chặt trảm bị thương.

Lệ Trọng đắc thế không buông tha người, lại là một đao.

Một đao kia, so đệ nhất đao nhanh hơn, còn muốn đáng sợ. Bàn tay trên không trung xẹt qua, vậy mà sinh ra một tầng hỏa hoa, không khí như là gọn sóng tách ra. Đáng sợ hơn chính là, một đao kia bên trong, còn có một loại chưa từng có từ trước đến nay khí thế, tựa hồ một tòa núi lớn bày ở trước mắt, làm theo có thể một đao bổ ra.

Vây xem mấy cái võ giả, đều nghẹn ngào kinh hô.

Thanh niên mặc áo đen người sắc mặt tái nhợt, trong mắt hiện lên một tia vẻ sợ hãi.

Lệ Trọng vừa rồi một đao, đã trảm bị thương song chưởng của hắn, làm vỡ nát xương cốt của hắn, lại để cho hắn sức chiến đấu đại giảm. Hắn lại đón đỡ, bàn tay sẽ bị Lệ Trọng ngang sanh sanh bằm đoạn, cả người đều bị chém thành hai nửa.

Thanh niên mặc áo đen người cắn răng một cái, thi triển ra một loại bí kỹ, trong giây lát phun ra một ngụm máu tươi, sau đó cả người ngay tại chỗ lăn một vòng, như là một đầu con chuột giống như cút ra đến mấy trượng bên ngoài.

Lệ Trọng bàn tay biến đổi, hóa thành Phong Vân Thủ, không trung máu tươi quét ra thời điểm, thanh niên mặc áo đen đã trốn qua một bên đi.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Gã đại hán đầu trọc ngây người.

Phía sau hắn thanh niên, cũng ngây dại.

Mà ngay cả Lữ Vân Anh cùng Tô Dạ hai người, cũng là ngây dại.

Hết thấy mọi người, đều không dám tin vào hai mắt của mình.

Thanh niên mặc áo đen người, chính là Nhân Cực bát trọng võ giả đỉnh cao. Nhưng một nhân vật như vậy, vậy mà tiếp không dưới Lệ Trọng lưỡng đao, bị Lệ Trọng giết được chặt vật trốn chạy đề khỏi chết, nếu như không phải tận mắt, ai đều sẽ không tin tưởng.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Mấy người các ngươi đều là rác rưởi. Lời không phục, cứ việc đến chiến."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Hất lên

Cuồng vọng tư thái, ánh mắt khinh miệt, lại để cho đối diện mấy cái thanh niên lửa giận đùng đùng. Bọn họ đều là cường hoành nhất thời nhân vật, lúc nào bị người khinh thị qua?

Tuy nhiên lửa giận hùng hục, nhưng không có người ra tay.

Lệ Trọng vừa rồi, lưỡng đao sẽ đem một cái Nhân Cực bát trọng võ giả đỉnh cao, giết được chặt vật mà trốn, loại này cường hoành sức chiến đấu, lại để cho bọn hắn kiêng kị vô cùng, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Ba cái thanh niên, đưa ánh mắt quăng đến gã đại hán đầu trọc trên người.

Lữ Vân Anh cùng Tô Dạ đều khản trương lên.

Cái này gã đại hán đầu trọc, rất có thể là Nhân Cực cửu trọng võ giả. Hắn nếu như ra tay, Lệ Trọng rất có thể muốn chịu thiệt. Dù sao, Nhân Cực bát trọng cùng Nhân Cực cửu trọng, kém quá lớn.

Gã đại hán đầu trọc mặt không biểu tình, trong miệng nhỏ ra một chữ: "Đi!"

Bốn người rất nhanh ly khai, tiến vào trong rừng cây.

Một thanh niên nhìn không được, nói ra: "Lão Đại, chúng ta vì cái gì buông tha bọn hắn? Tiểu tử kia sức chiến đấu mặc dù không tệ, nhưng chúng ta đồng loạt ra tay, hoàn toàn có thể còn hơn bọn hắn."

Khác một thanh niên gật gật đầu, nói ra: "Đúng vậy a đúng vậy a."

Gã đại hán đầu trọc nhàn nhạt nói ra: "Các ngươi cho rằng, ta là sợ tên tiểu bối kia a? Các ngươi đều sai rồi. Chúng ta ly khai, là vì vẫn chưa tới ra tay thời điểm."

Một thanh niên nói ra: "Vì cái gì?"

Gã đại hán đầu trọc trong mắt lóe ra một tia vẻ ác lạnh, nói ra: "Tiểu cô nương kia, cái mũi cực kỳ linh mẫn, nàng khẳng định có thể tìm đến nửa tinh thú. Chờ bọn hắn cùng nửa tinh thú chiến đấu, giết được lưỡng bại câu thương thời điểm, chúng ta lại ra tay cũng không muộn. Đến lúc đó, chúng ta chẳng những có thể dùng nhẹ nhõm giáo huấn bọn hắn, đồng thời cũng có thể nhẹ nhõm đạt được nửa tinh thú."

Ba cái thanh niên gật mình.

Gã đại hán đầu trọc nhàn nhạt nói ra: "Các ngươi làm cũng tốt chuẩn bị. Tiếp qua một nén nhang thời gian, chúng ta tự xuất phát, âm thầm đi theo ba người này. Chúng ta biết rõ bọn hắn đại khái phương hướng, có thể đuổi theo bọn hắn."

Bên kia.

Lệ Trọng không chậm không nhanh địa hành lấy.

Tô Dạ cùng Lữ Vân Anh hai người, nhìn xem Lệ Trọng bóng lưng, trên mặt đều lưu lại lấy rung động chỉ sắc. Lệ Trọng vừa rồi, lưỡng đao tự đánh bại một cái Nhân Cực bát trọng võ giả đỉnh cao, thật sự quá dọa người rồi.

Ba người đã thành một hồi.

Tô Dạ đột nhiên lên tiếng, nói ra: "Lệ sư đệ, ngươi có phải hay không Tam phẩm tư chất?"

Lệ Trọng cười cười, nói ra: "Ta là Tứ phẩm tư chất."

Tô Dạ có chút không tin, nói ra: "Thực lực của ngươi, thật sự là quá dọa người rồi, thoát nhìn không giống Tứ phẩm tư chất, giống như là trong truyền thuyết Tam phẩm tư chất thiên tài."

Lữ Vân Anh lúc này thời điểm cũng gật gật đầu, nói ra: "Lệ sư đệ biểu hiện, là Tam phẩm tư chất tiêu chuẩn. Xem ra, Lệ sư đệ tư chất, tự tính toán không phải Tam phẩm, cũng không xê xích gì nhiều."

Lệ Trọng nói ra: "Tam phẩm tư chất rất đáng sợ?"

Lữ Văn Anh cười nói: "Đương nhiên. Tu Luyện giả tư chất càng cao, hấp thu thiên địa tinh khí tốc độ cũng lại càng nhanh, tốc độ tu luyện cũng càng nhanh. Tam phẩm tư chất thiên tài, coi như là tông môn, đều muốn đoạt lấy. Phàm là Tam phẩm tư chất người, chỉ cần tin tức truyền đi, tông môn lập tức tụ sẽ phái ra cường giả, tiếp trở lại tông môn đi, lập tức trở thành nội môn đệ tử."

Tô Dạ gật gật đầu, nói ra: "Đối với tại chúng ta mà nói, Nhân Cực tam trọng tiến giai đến tứ trọng, là một cái cự đại cánh cửa. Theo Nhân Cực lục trọng tiến giai đến thất trọng, cũng là một cái cửa hạm, cần đại lượng thời gian ma luyện, thậm chí cần đại lượng Tội Thể được vật, mới có thể thành công. Nhưng đối với Tam phẩm tư chất thiên tài mà nói, dễ dàng có thể tiến giai, hoàn toàn không có khó khăn."

Lệ Trọng khuôn mặt có chút động.

Hắn chợt nhớ tới tình huống của mình.

Hắn theo Nhân Cực lục trọng, tiến giai đến Nhân Cực thất trọng thời điểm, cũng là dễ dàng, hoàn toàn không có bất kỳ khó khăn. Loại này biểu hiện, giống như là Tam phẩm tư chất.

Rõ ràng là Tứ phẩm tư chất, như thế nào sẽ như thế thuận lợi tiến giai đâu?

Chẳng lẽ nói, hắn tu luyện Luyện Thể Quyết, loại công pháp này, chút bất tri bất giác cải biến tư chất của hắn, lại để cho tư chất của hắn, theo Tứ phẩm, biến thành Tam phẩm?

Lệ Trọng có chút nghi ngờ.

Ba người đi ra một khoảng cách, Lữ Văn Anh đi đến phía trước.

Vừa đi, một bên tìm kiếm lấy nửa tinh thú tung tích.

Lướt qua một cái gò núi, Lữ Văn Anh trên mặt lộ ra một tia khản trương, nhẹ nói nói: "Ta nghe thấy được nồng đậm mùi máu tươi, theo mùi đến xem, nó rất có thể ngay tại mùi đậm ở trong."

Lệ Trọng gật gật đầu, nắm trường đao.

Tô Dạ lúc này thời điểm, cũng lấy ra một thanh loan đao, nắm thật chặt.

Ba người lại đi ra vài dặm.

Lữ Văn Anh ánh mắt, rơi xuống một mảnh tươi tốt trong bụi cỏ, nhẹ nói nói: "Mùi máu tươi đậm úc, cái này đầu nửa tinh thú, có lẽ tiềm phục tại tại đây rồi."

Lời nói còn chưa tắt.

Trong bụi cỏ, đột nhiên truyền ra một tiếng gào thét, một đầu toàn thân hóa hồng, trên đầu mọc ra nguyên một đám cục thịt Cự Thú, theo trong bụi cỏ chụp một cái đi ra!

Cái này đầu Cự Thú, trên thân thể đã nứt ra một cái cự đại lỗ hồng, liền nội tạng đều lộ ra rồi. Nhưng nó y nguyên hung tàn vô cùng, bỏ nhào về phía trước phía dưới, phương viên mười trượng một mảnh gió tanh, hai cái lóe ra ánh sáng màu đỏ cự trào, trong chớp lát đưa tới Lữ Văn Anh trước người!

Lữ Văn Anh nhất thời hoa dung thất sắc.

Nàng tuy nhiên sớm có chuẩn bị, nhưng cái này đầu Cự Thú tập kích tốc độ thật sự là quá nhanh, trong chớp lát sẽ đem nàng dồn đến tuyệt cảnh, lập tức sẽ bị cự trào xé nát.

Lúc này thời điểm.

Một đạo ánh đao đột nhiên nhấp nháy.

"Phốc!"

Ánh đao hung hăng địa trảm đến một chỉ cự trào phía trên, đem cái này chỉ cự trào bằm đoạn, máu tươi nhuộm đỏ bầu trời.

Tuy nhiên, Cự Thú bị bằm đã đoạn một chỉ móng vuốt, nhưng nó một cái khác chỉ móng vuốt, y nguyên hướng phía Lữ Văn Anh trào xuống dưới, lập tức tụ muốn đem Lữ Văn Anh trào thành một đồng thịt nát.

Lúc này thời điểm.

Một chỉ trắng tinh bàn tay, trong lúc đó duỗi ra, nghênh tiếp cự trào.

Đây là Lệ Trọng bàn tay!

Cự Thú móng vuốt, như là một trương chiếu, toàn thân lóe ra kim loại giống như hào quang. Mà Lệ Trọng bàn tay, nhưng lại trắng tinh, nhìn về phía trên là như vậy nhu nhược.

Nhìn về phía trên không chịu nổi một kích.

Lữ Vân Anh thét to: "Lệ Trọng, không muốn!"

Nàng nhắc nhở Lệ Trọng thu về bàn tay.

Chính cô ta chết chắc rồi, không cần phải liên lụy Lệ Trọng, lại để cho Lệ Trọng cùng nàng cùng chết.

Lệ Trọng không có lên tiếng, nhưng trong thân thể hần, nhưng lại phát sinh dị biến. Hần toàn thân sở hữu cơ bắp cùng huyết quản, trong giây lát co rút lại, kéo căng. Mà trong cơ thể hần máu tươi, tại gằm thét, bắt đầu khởi động lấy. Cuối cùng nhất, nhục thể của hần lực lượng, cùng chân khí chặt chẽ kết hợp cùng một chỗ, hóa thành một đạo khó có thể tưởng tượng lực lượng.

Một cái Lữ Vân Anh suốt đời cũng khó khăn dùng quên cảnh tượng đã xảy ra.

Chỉ thấy Lệ Trọng bàn tay đột nhiên nắm chặt, cầm móng vuốt mũi nhọn, sau đó hất lên!

Tại Lữ Vân Anh khó có thể tin trong ánh mắt, cái này chỉ thẳng tấp hướng phía nàng vỗ xuống móng vuốt, bị Lệ Trọng kéo qua một bên. Sau đó, cái này đầu ít nhất cũng có bốn vạn cân Cự Thú, bị quăng đi ra rồi!

Lữ Vân Anh miệng há đại, đầu óc một mảnh hỗn loạn.

Một bên Tô Dạ, lúc này thời điểm cũng là miệng há đại, trợn mắt há hốc mồm. Tình huống này, giống như là một con kiến nhỏ, đem một đầu con chuột cho quăng đi ra, làm cho người hoài nghi ánh mắt của mình, hoài nghi mình chỉ số thông minh

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Thu hoạch điểm tích lũy

"Oanh!"

Cự Thú trùng trùng điệp điệp rơi xuống mặt đất, mặt đất rung rung, Tiên Huyết Phi Tiên.

Cự Thú xoay người bò lên, xa nghiêng nhìn Lệ Trọng, ánh mắt lộ ra một tia sợ hãi. Cái nhân loại này, vừa rồi một đạo bắt nó móng vuốt chặt đứt, càng làm nó vắng ra.

Loại thủ đoạn này, khiến nó đều sinh ra lòng mang sợ hãi.

Cự Thú cũng là có trí tuệ, nó cảm giác được Lệ Trọng cường đại, không bao giờ nữa nguyện ý chiến đấu đi xuống, một bên gằm thét, một bên hướng phía rừng rậm tiến lên.

Nó muốn chạy trốn.

Lệ Trọng từng ngum từng ngum thở hổn hển, vừa rồi đem Cự Thú vung ra, hần hao phí đại lượng chân khí, không thể không khôi phục thoáng một phát. Nhìn thấy Cự Thú muốn chạy trốn, Lệ Trọng ánh mắt ngưng tụ, quát: "Lúc này còn không ra tay, càng đợi khi nào!"

Trong chốc lát, Lữ Vân Anh cùng Tô Dạ phục hồi tinh thần lại, ngay ngắn hướng ra tay.

"Phốc phốc!"

Một đạo ánh đao, một đạo kiếm quang, ngay ngắn hướng rơi xuống Cự Thú trên thân thể, lưu lại hai đạo thật sâu vết thương.

Cự Thú một chỉ móng vuốt bị chém đứt, vô luận là lực công kích, hay vẫn là lực phòng ngự, đều sâu sắc hạ thấp. Lữ Vân Anh cùng Tô Dạ hai người liêu

chết ra tay, rõ ràng một mực địa cuốn lấy nó, nó lại để cho một mực không cách nào chạy trốn.

Mấy cái trong nháy mắt sau.

Lệ Trọng rút cục hồi khí trở lại.

Hắn bước ra một bước, trong tay trường đao chấn động, một đạo nhàn nhạt ánh đao bay ra, chui vào Cự Thú trong cổ.

"Ọt ọt, ọt ọt!"

Cự Thú trong cổ máu tươi chảy dài, điên cuồng gãy dựa một hồi, rút cục trùng trùng điệp điệp ngã xuống đất.

Nó chết rồi.

Tô Dạ cùng Lữ Vân Anh hai người thật dài địa thở dài một hơi. Nhìn xem cái này đầu Cự Thú, hai người đều lòng còn sợ hãi, chiến đấu mới vừa rồi, thật sự là quá hung hiểm rồi.

Nếu như không phải Lệ Trọng ra tay, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Một trận chiến này, Lệ Trọng chỉ ra rồi lưỡng đao, đệ nhất đao chặt đứt Cự Thú móng vuốt. Thứ hai đao, trực tiếp đem Cự Thú cổ cắt, loại này cường hoành thủ đoạn, lại để cho hai người đối với Lệ Trọng nhận thức, lại tăng lên một tầng.

Trong lòng hai người, không phải không thừa nhận, chính mình cùng Lệ Trọng, căn bản không phải một cấp độ người rồi.

Tô Dạ nhìn xem Lệ Trọng, nói ra: "Lệ sư đệ, lực chiến đấu của ngươi, tại Cao cấp trong hàng đệ tử, cũng có thể xếp vào Top 5 rồi. Tiếp qua một năm thời gian, tuyệt đối có thể trở thành tinh anh đệ tử."

Lệ Trọng bình tĩnh nói ra: "Không. Mục tiêu của ta, là ở trong vòng một năm, tiến vào đến tông môn."

"Tì!"

Tô Dạ cùng Lữ Vân Anh, đều cảm giác được Lệ Trọng khẩu khí thật cuồng.

Tiến vào tông môn, nào có dễ dàng như vậy sự tình?

Bao nhiêu ngày tư trắc tuyệt tinh anh đệ tử, đau khổ tu luyện mấy năm, y nguyên không cách nào tiến vào tông môn. Muốn tại trong vòng một năm tiến vào tông môn, đây quả thực là không có khả năng sự tình.

Tô Dạ cùng Lữ Vân Anh, hoàn toàn nhìn không tốt Lệ Trọng.

Bất quá, hai người cũng sẽ không nói ra đến.

Như Lệ Trọng loại thiên tài này, cuồng một điểm, cũng là rất bình thường. Tự tính toán trong vòng một năm không cách nào tiến vào tông môn, tu luyện nửa hai năm, ba năm, khẳng định có thể tiến vào đi.

Bọn hắn không cần phải đả kích Lệ Trọng.

Lệ Trọng đánh giá thoáng một phát Cự Thú, trong nội tâm âm thầm tiếc nuối. Lần này, vốn là một mình chém giết Cự Thú cơ hội tốt, nhưng Lữ Vân Anh cùng Tô Dạ hai người cuốn lấy Cự Thú, tham dự chiến đấu. Kể từ đó, tự chưa tính là một mình chém giết.

Lệ Trọng rất nhanh dứt bỏ tiếc nuối, nói ra: "Thằng này xử lý như thế nào?"

Tô Dạ ha ha cười cười, nói ra: "Chúng ta đăng ký thời điểm, Chấp Sự Điện cho mấy cái phù lục, thiêu đốt phù lục có thể phát ra tin tức, tự nhiên có người tới xử lý. Bất quá, chúng ta không cần phải gấp gấp."

Tô Dạ nhìn trên mặt đất máu tươi, trong mắt lóe ra tinh quang, nói ra: "Cái này đầu nửa tinh thú máu tươi, ần chứa dồi dào thiên địa tinh khí, chúng ta có thể ngồi vào máu tươi bên trong tu luyện. Tại máu tươi bên trong tu luyện, tốc độ hội sâu sắc nhanh hơn."

Nói xong, hắn trên mặt đất đào ra một cái ao nhỏ, tiến vào trong ao nhỏ tu luyện.

Lữ Vân Anh không có phao nhập đi tu luyện, nàng duỗi ra song chưởng, đem song chưởng để vào máu tươi bên trong, sau đó vận chuyển công pháp. Loại tu luyện này phương pháp, cũng có thể rất nhanh hấp thu thiên địa tinh khí, bất quá hiệu quả cũng không bằng toàn thân ngâm rồi.

Lệ Trọng không có tu luyện.

Những máu tươi này bên trong ần chứa thiên địa tinh khí, cũng không phải đậm úc, hắn không để vào mắt. Hơn nữa, loại này máu tươi bên trong, mặc dù có thiên địa tinh khí, nhưng là ần chứa một ít được lực. Những được lực này, sẽ ảnh hưởng đến thân thể.

Lệ Trọng đã quyết định, Nhân Cự cảnh thời điểm, tuyệt không sử dụng Tội Thể được vật, bởi vậy, những huyết dịch này, hẳn hay vẫn là thiếu dinh thì tốt hơn.

Sau nửa canh giờ.

Lữ Văn Anh cùng Tô Dạ tu luyện xong tất, thần thái sáng láng.

Tô Dạ từ trong lòng ngực, tay lấy ra phù lục, bàn tay run lên, phù lục bốc cháy lên.

Rất nhanh.

Trên bầu trời bay tới một đầu Cự Ứng, ung trên lưng, đứng đầy một người trung niên chấp sự.

Trung niên chấp sự theo Cự Ứng bên trên nhảy xuống, đánh giá thoáng một phát Cự Thú, ánh mắt lộ ra một tia kinh dị, nói ra: "Cái này đầu Hồng Lựu Thú, sức chiến đấu rất cường đại, dù cho bị thương, cũng có thể giết chết Nhân Cự cửu trọng sơ kỳ võ giả. Các ngươi ba người, có thể chém giết nó, thật sự là đủ may mắn được rồi."

Trung niên chấp sự nói xong, xuất ra một cái tro phác phác cái túi.

Đây là túi không gian.

Vung tay lên, Cự Thú nhất thời bị chứa vào túi không gian, trên mặt đất chỉ để lại một tầng huyết dịch.

Trung niên chấp sự cất kỹ Cự Thú, dương tay phát ra nhất trương phù lục, sau đó nói: "Các ngươi ba người công lao, đã nhớ kỹ. Mỗi người có thể đạt được hai mươi sáu vạn sáu ngàn điểm tích lũy."

Lệ Trọng trong nội tâm mừng thầm.

Hắn bản thân, đã có bốn mươi hai vạn 3000 điểm tích lũy. Tăng thêm cái này hai mươi sáu vạn sáu ngàn, điểm tích lũy tổng số, thì đến được sáu mươi tám vạn chín ngàn. Chỉ cần lại chém giết một đầu nửa tinh thú, điểm tích lũy thì đến được tám mươi vạn rồi.

Lữ Văn Anh cùng Tô Dạ hai người, lúc này thời điểm cũng là vẻ mặt sắc mặt vui mừng.

Một trận chiến này, tuy nhiên hung hiểm vô cùng, nhưng thu hoạch cũng phi thường phong phú. Hai mươi sáu vạn điểm tích lũy, có thể hồi đoái rất nhiều tu luyện tài nguyên, rất nhiều thứ tốt rồi.

Trại huấn luyện bên trong, tu luyện tài nguyên mặc dù nhiều, nhưng là đất đỏ dị thường, cái gì đều muốn dùng điểm tích lũy để đổi. Hai mươi sáu vạn điểm tích lũy, đủ bọn hắn tu luyện một thời gian ngắn rồi.

Trung niên chấp sự hướng phía Lệ Trọng ba người gật gật đầu, động viên hai câu, phi thân rơi xuống Cự Ứng phía trên, đi thẳng.

Lệ Trọng ba người, cũng nhanh chóng ly khai.

Một nén nhang thời gian về sau, bầu trời một mảnh Ưng gáy, trung niên chấp sự vậy mà đi mà quay lại, lại trở lại rồi.

Hắn hướng phía chung quanh đánh giá thoáng một phát, trên mặt lộ ra một tia sầu lo, thấp giọng nói ra: "Vừa vừa lấy được tin tức, một đôi Âm Dương Xà, trốn vào tại đây. Cái này ba cái tiểu bối, đi được rất nhanh, ta muốn đem tin tức này nói cho bọn hắn biết cũng không được. Hi vọng bọn hắn không có xui xẻo như vậy, không nên đụng bên trên Âm Dương Xà a."

Âm Dương Xà, một công một mái, vĩnh viễn đều cùng một chỗ, cái này tương đương với hai đầu nửa tinh thú.

Âm Dương Xà lần phiền cứng cỏi vô cùng, hành động tầm đó thật nhanh như phong, khó có thể nắm lấy, rất khó một kích trí mạng. Mà tánh mạng của bọn nó lực, lại thấp phần cường đại, tựu tính toán bị chém thành vài đoạn, cũng có thể sống một thời gian ngắn. Đáng sợ hơn chính là, loại này xà trời sinh tính xảo hoạt, thích nhất mai phục, ưa thích tập kích, làm cho người khó lòng phòng bị.

Cái này đối với trốn vào Thiết Bình Sơn Âm Dương Xà, tuy nhiên đã gặp phải trọng thương, nhưng y nguyên có được cường hoành thực lực. Nhân Cự cửu trọng trung kỳ võ giả, đụng phải chúng, cũng chỉ có một con đường chết.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Giảo hoạt nửa tinh thú

Trung niên chấp sự sau khi rời khỏi.

Bốn đạo nhân ảnh, từ phương xa đuổi tới.

Đi đầu một người, đúng là gã đại hán đầu trọc.

Bốn người dò xét thoáng một phát chung quanh, lại ngồi xổm xuống đi, nghe thấy thoáng một phát huyết dịch khí tức, đồng tử nhất thời co rút lại, nguyên một đám trên mặt, đều lộ ra vẻ khiếp sợ.

Một thanh niên thì thảo nói ra: "Đây là nửa tinh thú máu tươi a! Có một đầu nửa tinh thú, bị người chém giết!"

"Là vừa mới ba người kia sao? Cái này chút thời gian ở bên trong, bọn hắn vậy mà đã tìm được một đầu nửa tinh thú, hơn nữa chém giết sạch? Loại tốc độ này, cũng quá nhanh đi!"

"Nhất định là ba người kia. Các người xem chung quanh dấu chân, dấu chân hai lớn một nhỏ, cái này tiểu nhân dấu chân, tựa là tiểu tử kia lưu lại. Cái này ba cái tiểu bối, tại trong thời gian thật ngắn, chém giết một đầu nửa tinh thú, bọn họ là làm sao làm được?"

Bốn người hai mặt nhìn nhau.

Bọn hắn cũng chém giết hơn phân nửa tinh thú, thật sâu biết rõ nửa tinh thú cường đại. Tựa tính toán đã gặp phải trọng thương nửa tinh thú, y nguyên có được cường hoành sức chiến đấu, rất khó giết chết.

Lệ Trọng ba người, tại thời gian cực ngắn nội, tựa chém giết một đầu nửa tinh thú, thật sự là quá kinh người.

Một cái áo xám thanh niên, hướng phía gã đại hán đầu trọc nói ra: "Lão Đại, chúng ta còn có theo hay không?"

Gã đại hán đầu trọc trong mắt hiện lên một tia tàn khốc, nói ra: "Đương nhiên theo! Bọn hắn có thể tại trong thời gian ngắn, tìm được một đầu nửa tinh thú, khẳng định cũng có thể tìm được thứ hai đầu. Các người nên biết, nhất chuyện khó khăn, cũng không phải chém giết nửa tinh thú, mà là tìm được nửa tinh thú! Đã bọn hắn có thể đơn giản tìm được nửa tinh thú, chúng ta không thể đơn giản buông tha bọn hắn."

Áo xám thanh niên do dự một chút, nói ra: "Vấn đề là, tiểu tử kia, đạo pháp phi thường lợi hại a. Chúng ta ứng phó được không?"

Gã đại hán đầu trọc khoát khoát tay, nói ra: "Cái này không là vấn đề. Chúng ta hạ tựa liên hệ hai vị sư huynh tới, bọn họ đều là Nhân Cực cửu trọng võ giả, đối phó tiểu tử kia, dư xài rồi."

Một mảnh trong rừng rậm

Tô Dạ đi tại phía trước, chỉ điểm lấy phương hướng. Hắn đối với Thiết Bình Sơn tương đối quen thuộc, một nửa tinh thú tập tính, cũng biết được tương đối nhiều, bởi vậy là được ở phía trước dẫn đường.

Hành tại vị thứ hai, là Lữ Văn Anh. Nàng một bên hành tẩu, một bên bắt lấy mùi.

Lệ Trọng theo ở phía sau, khẽ gật đầu. Hai người này, tuy nhiên sức chiến đấu kém một chút, nhưng một cái quen thuộc địa hình, một cái có thể nghe thấy được nửa tinh thú mùi. Đã có hai người này, hắn tựa bớt việc nhiều hơn.

Đi đi ngừng ngừng.

Mắt thấy sắc trời đã tối, ba người tìm một nơi, nghỉ ngơi một đêm.

Ngày thứ hai, tiếp tục xuất phát.

Rất nhanh.

Lữ Văn Anh đã có phát hiện.

Nàng nhẹ nhàng ngửi ngửi chung quanh, lại từ trên mặt đất, đào nổi lên một khối bùn đất, nói ra: "Một canh giờ trước khi, có nửa tinh thú từ nơi này trải qua. Theo mùi đến xem, cái này nửa tinh thú, rất có thể là măng xà các loại."

Lệ Trọng con mắt sáng ngời.

Không thể tưởng được, Lữ Văn Anh nhanh như vậy thì có phát hiện.

Lữ Văn Anh lúc này thời điểm nhẹ nhàng ngửi ngửi bùn đất, cố gắng phân biệt lấy mùi, ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc.

Lệ Trọng nói ra: "Có cái gì không đúng sao?"

Lữ Văn Anh gật gật đầu, nói ra: "Thật sự là kì quái, ta cảm giác được cái này khối trong đất bùn ẩn chứa khí tức, tựa hồ là hai chủng. Chẳng lẽ, có hai cái nửa tinh thú trải qua? Cái này rất không có khả năng a."

Lệ Trọng phát phát tay, nói ra: "Bất kể rồi, chúng ta theo sau là được rồi."

Trốn đến nơi đây nửa tinh thú, trên nửa đường đều bị đủ loại chặn đường, còn có đuôi giết. Lực chiến đấu của bọn nó, đã đánh mất chín thành nhiều. Bởi vậy, tựu tính toán đồng thời đụng phải hai đầu nửa tinh thú, Lệ Trọng cũng có nắm chắc toàn thân trở ra, căn bản không cần cân nhắc quá nhiều.

Lữ Văn Anh suy nghĩ một chút, gật gật đầu.

Ba người một đường cùng đi theo.

Lữ Văn Anh theo dõi lấy, trên mặt lộ ra một tia cổ quái, nói ra: "Cái này chỉ nửa tinh thú phi thường giáo hoạt, khi thì theo mặt đất hành tẩu, khi thì khiêu được hành tẩu, khi thì theo trên cây hành tẩu. Chẳng lẽ nó đã cảm giác được chúng ta theo dõi?"

Hai canh giờ về sau.

Ba người tới một mảnh khô lâm, phóng mắt nhìn đi, tất cả đều là héo rũ rừng cây, quanh co khúc khuỷu nhánh cây mất trật tự địa mở rộng lấy.

Ba người đi vào đi, đột nhiên Lữ Văn Anh biến sắc, kêu lên: "Coi chừng!"

Lời còn chưa dứt, một căn cành khô, không hề dấu hiệu địa hướng phía Tô Dạ trừu đến.

Tô Dạ cả kinh, trong tay loan đao phát ra, cành khô nhất thời cắt thành hai đoạn, rơi xuống mặt đất toát ra. Nguyên lai, cái này đoạn cành khô, dĩ nhiên là một đầu cánh tay thô xà.

"Suru suru suru —— "

Trong chốc lát, một mảnh dài hẹp xà, theo trên cây bay ra, hướng phía ba người đánh tới. Những xà này, vòng vo trên tàng cây, thoát nhìn cùng cành khô không có gì khác nhau, đột nhiên tập kích phía dưới, âm độc mà tàn nhẫn.

Ba người ngay ngắn hướng ra tay, ánh đao kiếm quang nhấp nháy.

"Phốc phốc phốc phốc —— "

Những Độc Xà này mặc dù nhiều, nhưng thực lực cũng không được, ba người ngay ngắn hướng ra dưới tay, rất nhanh chém giết trên trăm đầu, dưới chân chồng chất một tầng Độc Xà thi thể.

"Sa sa sa —— "

Một hồi sồn hết cả gai ốc thanh âm truyền đến.

Ba người ngay ngắn hướng nhìn lại, nhất thời biến sắc.

Chỉ thấy bốn phía trên mặt đất, đột nhiên vọt tới một tầng màu đen gọn sóng. Cái này màu đen gọn sóng, cũng không phải nước, mà là một mảnh dài hẹp Độc Xà! Ngàn vạn Độc Xà!

Có thô như đùi, có mảnh như ngón tay, có thô đoản, có dài nhỏ, có trên đầu mọc ra bướu thịt, có trên đầu mọc ra một mảnh mào gà, muôn hình muôn vẻ.

Nhiều như vậy Độc Xà đồng loạt đánh tới, không nhận ra không đến bên cạnh, muốn chạy trốn đều làm không được.

Lữ Văn Anh sắc mặt đại biến, nói ra: "Ta hiểu được. Những Độc Xà này, đều là tại nửa tinh thú dưới sự khống chế, công kích chúng ta. Mọi người cẩn thận rồi, cái này chỉ nửa tinh thú, ngay tại phụ cận! Nói không chừng, ở này phê Độc Xà bên trong!"

Chiêm chớp Tíu tíu!

Đang khi nói chuyện, rất nhiều Độc Xà đã giết đến.

Lệ Trọng ánh mắt lóe lên, buông tha cho dùn đao, trực tiếp thi triển Phong Vân Thủ.

"Oanh oanh oanh oanh —— "

Theo từng tiếng nổ mạnh, rất nhiều rất nhiều Độc Xà, bị Lệ Trọng giết chết. Mà Lữ Văn Anh cùng Tô Dạ, lúc này thời điểm cũng thi triển thủ đoạn, giết chết rất nhiều Độc Xà.

Nhưng Độc Xà như là vô cùng vô tận, chết nhiều, tuôn đi qua thêm nữa.

Một mảnh dài hẹp Độc Xà, đã mang đến trận trận gió tanh tanh tươi, Lữ Vân Anh cơ hồ muốn ngất đi thôi. Nàng cái mũi linh mãnh, một chút mũi, cũng có thể nghe được đến, đây là chuyện tốt. Nhưng tại loại này nồng đậm chỉ cực gió tanh tanh tươi ở bên trong, cái mũi linh mãnh tự không là một chuyện tốt rồi, nghe loại này hương vị, Lữ Vân Anh vô cùng thống khổ.

Lệ Trọng cùng Tô Dạ hai người, không thể không ra tay, giúp nàng thanh lý chung quanh Độc Xà.

Không ngừng nhào đầu về phía trước Độc Xà, nhanh chóng tiêu hao ba người chân khí cùng thể lực. Tô Dạ xuất đao tốc độ, đã chậm một chút, trên mặt đã xuất hiện mồ hôi.

Mà Lữ Vân Anh, lúc này thời điểm càng là mồ hôi rơi như mưa, vất vả chỉ cực.

Đột nhiên.

Một loại cảm giác nguy hiểm, theo Lệ Trọng đẩy lòng bay lên.

Cơ hồ là cùng thời khắc đó, hai cái đuôi phẩm chất, nhìn về phía trên đã chết mất Độc Xà, trong giây lát lượn lên. Lưỡng trưng miệng lớn dính máu ở bên trong, nhả xuất ra đao đao khói độc, như gió hướng phía ba người đánh tới!

Trong chớp lát, Lữ Vân Anh sắc mặt trắng bệch.

Cái này hai cái Độc Xà, đều là nửa tinh thú! Chúng tiềm phục tại độc xà bình thường bên trong, và ba người kiệt lực thời điểm, trong lúc đó phát động tập kích!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Đoạt công lao

Khói độc bao phủ, miệng rắn như điện mà đến.

Cái này hai cái xà, đều giao hoạt tới cực điểm, vốn là giả chết giấu điểm được ba người, kéo gần lại khoảng cách, sau đó thừa dịp kiệt lực thời điểm công kích, lập tức đem ba người bức đến tuyệt cảnh.

Lệ Trọng căn bản không kịp cân nhắc, trong tay trường đao, đột nhiên hướng phía một con rắn chém tới.

Lôi Âm vang lên!

Một đao kia, chính là Thiên Lôi Đao Pháp, có khả năng đạt tới mạnh nhất công kích. Cũng là Lệ Trọng tu luyện đến nay, phát ra tới mạnh nhất công kích.

Trường đao tại ngắn ngủn trong không gian, gia tốc đến một cái không thể tưởng tượng tốc độ, lưỡi đao cùng không khí kịch liệt ma sát, vậy mà phát ra trận trận Hỏa Tinh. Điểm một chút Hỏa Tinh nương theo lấy Lôi Âm, giống như là Thiên Lôi hàng lâm, muốn tảo thanh hết thủy thứ đồ vật.

"Phốc!"

Trường đao phía trước Độc Xà, lập tức bị chém thành hai đoạn.

Bị chém thành hai đoạn Độc Xà, một đôi âm hiểm trong ánh mắt, vậy mà lộ ra một loại vẻ hoảng sợ. Hiển nhiên, nó như thế nào cũng không nghĩ ra, Lệ Trọng đáng sợ như thế, vừa thấy mặt sẽ đem nó chém thành hai đoạn.

Lệ Trọng đánh giá thấp xà âm hiểm, mà xà tắc thì đánh giá thấp Lệ Trọng thực lực.

"A!"

Ngay tại Lệ Trọng chặt đứt Độc Xà đồng thời, Tô Dạ cùng Lữ Vân Anh hai người, ngay ngắn hướng phát ra hét thảm một tiếng. Nguyên lai, một cái khác đầu Độc Xà lập tức công kích hai người, Tô Dạ thân thể bên trái bị đuôi rắn đảo qua, lập tức gãy xương thịt rơi, ít nhất bị quét thoát khỏi năm cân

thịt. Mà Lữ Văn Anh thâm hại hơn, đầu vai của nàng tắc thì bị hung hăng cắn một cái.

Lệ Trọng không chút do dự, lần nữa xuất đao.

Lôi Âm hóa hoa đột nhiên xuất hiện.

Độc Xà chính cần lấy Lữ Văn Anh trên đầu vai, nghe thấy được Lôi Âm, thân thể của nó trong giây lát cứng đờ, còn muốn lui tránh, đã tới không kịp, trường đao trong chốc lát xẹt qua.

"Phốc!"

Điều thứ hai Độc Xà, cũng bị Lệ Trọng nhất đao lưỡng đoạn.

Lúc này thời điểm.

Khiến người kinh dị một màn xuất hiện.

Cái này hai cái Độc Xà, rõ ràng bị chém thành bốn đoạn, y nguyên sinh long hoạt hổ. Chúng trong ánh mắt, lộ ra vẻ hoảng sợ, trong miệng phát ra ti ti thanh âm, phân thành hai cái phương hướng chạy thực mạng.

Lúc này thời điểm, Tô Dạ vậy mà lên tiếng, hán gọi nói: "Đầu rắn!"

Lệ Trọng ánh mắt ngưng tụ, trường đao liên phát, thẳng trăm đầu rắn.

"Rầm rầm!"

Lôi Âm bên trong, lưỡng đạo ánh đao bay lên. Ánh đao rơi chỗ, hai cái Độc Xà đầu rắn, nhất thời bị Lệ Trọng chặt đứt, miệng lớn dính máu lúc mở lúc đóng, hiển nhiên còn chưa có chết thấu, nhưng cũng đã không thể chạy trốn.

Lệ Trọng thu hồi trường đao, liên tục thì triển ra vài cái Phong Vân Thủ, đem chung quanh Độc Xà hết thảy chụp chết. Còn lại đến Độc Xà, lúc này thời điểm cảm thấy cái gì, trong lúc đó tán đi rồi.

Lệ Trọng thở dài một hơi, đi ra một bước, đột nhiên cảm giác một hồi choáng váng.

Đây là trúng độc.

Hai cái Độc Xà, phun ra đến khói độc cực kỳ đáng sợ, Lệ Trọng tuy nhiên đóng chặt hô hấp, nhưng trên người lỗ chân lông y nguyên mở ra lấy, khói độc liền từ lỗ chân lông tiến vào đến trong thân thể.

Lệ Trọng vận chuyển chân khí, đem xâm nhập trong cơ thể khói độc không chế được, chỉ thấy Tô Dạ cùng Lữ Văn Anh hai người, sắc mặt như tờ giấy, khí tức như tờ, lập tức sẽ chết rồi.

Tô Dạ nhìn thấy Lệ Trọng, giấy dựa lấy nói ra: "Nhanh, thuốc giải độc!"

Lệ Trọng thò tay, theo Tô Dạ trên người lấy ra hai bình thuốc giải độc tề, cho hai người ăn vào đi.

Hai người ăn vào thuốc giải độc tề, sắc mặt hồng nhuận một chút, tuy nhiên toàn thân vô lực, nhưng con mắt đã có thể mở ra.

Tô Dạ ngồi xuống, cười khổ nói: "Chúng ta lúc này đây, thật sự là không may mắn, rõ ràng đụng phải một đôi Âm Dương Xà. Âm Dương Xà Sinh Mệnh lực cường đại, giao hoạt vô cùng, coi như là bị thụ trọng thương, chiến đấu y nguyên cường đại. Lúc này đây, chúng ta có thể sống sót, thật sự là đủ may mắn được rồi."

Lữ Văn Anh lúc này thời điểm, cũng ngồi dậy. Trên người nàng xuyên qua một kiện bảo giáp, Độc Xà cắn lên đi, rõ ràng không cách nào cắn xuyên, bởi vậy nàng chỉ là trúng độc, đầu vai cũng không có chuyện gì.

Nghe được Tô Dạ lên tiếng, nàng liên tục gật đầu, hồi hận nói: "Ta đã sớm cảm giác được hai chủng khí tức, chỉ có điều, cái này hai chủng khí tức quá tương tự rồi, ta không nghĩ tới là Âm Dương Xà. Lúc này đây có thể sống sót, thật sự là quá may mắn."

Hai người đồng thời nhìn xem Lệ Trọng.

Lúc này đây, có thể sống sót, toàn bộ nhờ Lệ Trọng.

Đối với Lệ Trọng bày ra thủ đoạn, hai người cũng không biết nói như thế nào rồi.

Âm Dương Xà hành động rất nhanh vô cùng, sức chiến đấu cường hoành phi thường. Nhưng ở Lệ Trọng trước mặt, cái này hai cái xà vậy mà không có chút nào ngăn cản lực, lập tức đã bị chém thành một đoạn đoạn.

Loại này bốn sự, hai người phục rồi.

Lệ Trọng lúc này thời điểm, trong nội tâm cũng âm thầm may mắn.

Xà tính âm.

Mà hán Thiên Lôì Đạo Pháp, vừa vận thuần dương.

Thiên Lôì Đạo Pháp, trong lúc mơ hồ khắc chế lấy Độc Xà.

Lôì Âm vừa ra, hai cái Độc Xà phản ứng cũng chậm một chậm.

Đúng là như thế, cái này hai cái xà, mới có thể bị hán đơn giản chém giết. Nếu như thay đổi những thứ khác nửa tinh thú, Lệ Trọng muốn chém giết, sẽ không có dễ dàng như vậy rồi.

Lệ Trọng nói ra: "Ba người chúng ta, cũng đã trúng độc, mà Tô sư huynh ngươi càng là bị trọng thương. Việc này không nên chậm trễ, Tô sư huynh ngươi mau mau liên hệ chấp sự a!"

Tô Dạ gật gật đầu, xuất ra một đạo phù lục, thiêu đốt nó.

Lệ Trọng bàn ngồi xuống, vận chuyển chân khí, khu trừ trong cơ thể rắn độc. Rắn độc tuy nhiên lợi hại, nhưng Lệ Trọng trúng độc rất cạn. Chỉ cần tốn hao một chút thời gian, hoàn toàn có thể khu trừ đi ra ngoài.

Đột nhiên.

Phương xa vang lên tiếng xé gió.

Lệ Trọng nhìn lại, chỉ thấy sáu đạo nhân ảnh, đột nhiên từ phương xa mà đến.

Dẫn đầu người, đúng là cái kia gã đại hán đầu trọc.

Gã đại hán đầu trọc sau lưng, nhiều ra một cái áo tím thanh niên cùng một cái trần truồng thanh niên. Trên người hai người này khí tức, đều thập phần hùng hậu, rất xa có thể cảm giác được một loại áp lực.

Gã đại hán đầu trọc ánh mắt quét qua, nhìn thấy bị chém thành sỏ đoạn Âm Dương Xà, gặp lại Lệ Trọng ba người bộ dáng, nhất thời phát ra cười dài một tiếng, nói ra:

"Ha ha ha, xà chết rồi, người cũng trúng độc, tốt, thật tốt quá."

Tô Dạ biến sắc, nói ra: "Các ngươi muốn làm gì?"

Gã đại hán đầu trọc cười ha ha, nói ra: "Ngươi cảm thấy, chúng ta hội làm gì đó?"

Tô Dạ trong lòng nhất thời trầm xuống, biết rõ cái này mấy người, nhất định là đến đoạt công lao. Tân tân khổ khổ chém giết Âm Dương Xà, chẳng lẽ muốn bị bọn hán cướp đi?

Áo tím thanh niên ánh mắt quét qua, khẽ cười một tiếng nói: "Ta còn tưởng rằng, sẽ có cái gì cao thủ chờ ta đấy. Không nghĩ tới, chỉ là ba cái tu vi nông cạn tiểu bối. Cái này một chuyện, là không thể nào đánh nhau, bắt quá, có một số điểm tích lũy thu nhập, cũng không tệ rồi."

Trần truồng thanh niên cười hắc hắc, ánh mắt của hắn rơi xuống Lữ Vân Anh trên người, không có hảo ý nói: "Tiểu cô nương này đáng điệu không tệ. Tiểu cô nương, xem ta cái này thân hùng tráng cơ bắp, ngươi tự theo ta đi đi à nha."

Lữ Vân Anh khẩn trương lên, nói ra: "Các ngươi không muốn xằng bậy! Ca ca ta là vùng phía nam trại huấn luyện tinh anh đệ tử, các ngươi nếu như xằng bậy, hán không tha cho ngươi!"

Trần truồng thanh niên khẽ giật mình, lập tức ha ha cười cười, giễu giễu nói: "Ca ca ngươi là tinh anh đệ tử, vừa vận, ca ca ta cũng là tinh anh đệ tử. Tiểu muội muội, chúng ta là trời sinh một đôi a!"

Nói xong, từng bước một đi tới.

Lữ Vân Anh nhất thời nắm chặt nắm đấm, toàn thân kéo căng.

Lệ Trọng ánh mắt lóe lên, nói khẽ: "Tô sư huynh, ta ra tay giết người, tông môn cùng trại huấn luyện sẽ không truy cứu a?"

Chương 94: Ba đầu cánh tay, một đầu đui

Tô Dạ vẫn không trả lời, mấy cái người thanh niên đã cười lên ha ha.

"Cái lúc này rồi, còn muốn giết chúng ta, đầu óc xảy ra vấn đề rồi."

"Tiểu tử, xem ra ngươi không phục lắm a. Bất quá, tại trước mặt chúng ta, ngươi không phục cũng phải phục. Chúng ta chính là muốn đoạt ngươi công lao, ngươi cần chúng ta à? Ha ha ha ha!"

"Ha ha, tiểu tử tu vi không cao, ngược lại là đủ hung hăng càn quấy. Lão tử tự thích ngươi loại này hung hăng càn quấy người, ta đem ngươi toàn thân xương cốt đánh gãy, nhìn ngươi rên rỉ bộ dạng khẳng định rất thoải mái."

Hai cái thanh niên, khoe miệng mang theo vẻ cười lạnh, đi nhanh hướng phía Lê Trọng mà đến.

Cái này hai cái thanh niên bên trong, hành tại phía trước nhất, đúng là lúc trước cùng Lê Trọng chiến đấu qua thanh niên mặc áo đen. Hắn là nhìn thấy Lê Trọng trúng độc, muốn thừa cơ báo thù.

Một bước, hai bước.

Hai người nhanh chóng đi gần đến.

Lê Trọng chậm rãi đứng lên.

Nhìn thấy Lê Trọng động tác chậm chạp bộ dạng, hai cái thanh niên khoe miệng vẻ trào phúng càng đậm.

Thanh niên mặc áo đen cười lạnh nói: "Còn giả trang cái gì? Nếu như ngươi không có trúng độc trước khi, lão tử nhìn thấy ngươi, hội đi vòng qua. Nhưng ngươi cái này bộ dáng, còn muốn đánh bại ta?"

Lê Trọng khoe miệng lộ ra mỉm cười, nói ra: "Không, ta không muốn đánh bại ngươi. Ta chỉ muốn lấy ngươi một đầu cánh tay."

Trường đao như thiểm điện chém ra!

Thiên Lôi cuộn cuộn!

"Phốc!"

Thanh niên mặc áo đen căn bản phản ứng không kịp nữa, cánh tay phải đã bị Lê Trọng một đao chặt đứt, máu tươi phun dưng.

"A!"

Thanh niên mặc áo đen nhìn mình đoạn tí, trong miệng phát ra hét thảm một tiếng, trong mắt tất cả đều là không dám tin chi sắc. Hắn như thế nào đều không thể tưởng được, Lê Trọng ra tay tốc độ sẽ là nhanh như vậy, lập tức đã bị chém một tay.

Hắn không phải trúng độc sao?

Trả như thế nào lợi hại như thế?

Thanh niên mặc áo đen đầu óc trống rỗng, ngơ ngác đứng đấy, khó có thể tiếp nhận sự thật trước mắt.

Lúc này thời điểm.

Theo hắn tới khác một thanh niên, nhìn thấy đồng bạn bị chém một đầu cánh tay, nhất thời cảm giác được không ổn, trước tiên liền xoay người, muốn lui về.

Phản ứng của hắn rất nhanh, nhưng Lê Trọng ra tay nhanh hơn.

Ánh đao bay lên.

Người thanh niên này cánh tay, cũng bị chém đứt rồi.

"A —— "

Người thanh niên này người nhìn xem té xuống cánh tay, nhất thời phát ra hét thảm một tiếng.

Gã đại hán đầu trọc, trần truồng thanh niên cùng áo tím thanh niên, một mực lưu ý lấy Lê Trọng. Lê Trọng xuất đao thời điểm, bọn hắn đều cảm giác được không ổn. Nhưng Lê Trọng tốc độ hạng gì cực nhanh, bọn hắn cảm giác được không ổn thời điểm, trường đao đã chém rụng hai cái cánh tay.

Mắt thấy Lê Trọng tại trước mắt mình sinh uy, ba người trong mắt đều hiện lên tàn khốc.

"Muốn chết!"

Ba người ngay ngắn hướng lách mình, hướng phía Lê Trọng nhào đầu về phía trước.

Không rên một tiếng, trực tiếp ra tay!

Đây mới là Nhân Cực cửu trọng võ giả phong phạm!

Mỗi người cửu cửu trọng võ giả, đều là thân kinh bách chiến thể hệ, tính cách của bọn hắn không đồng nhất, nhưng có một điểm nhưng lại giống nhau, đó chính là bọn họ đều là sát phạt quyết đoán thể hệ.

"Coi chừng!"

Lữ Văn Anh cùng Tô Dạ hai người, căn bản không cách nào giúp đỡ nổi, lúc này thời điểm bọn hắn có thể làm, cũng chỉ có nhắc nhở thoáng một phát Lê Trọng rồi.

Lê Trọng ánh mắt ngưng tụ.

Hắn đối với lực chiến đấu của mình, đã có một cái thô sơ giản lược nhận thức.

Tại bình thường dưới tình huống, hắn có thể đánh bại hai cái Nhân Cực cửu trọng sơ kỳ võ giả. Nhưng đối mặt ba cái Nhân Cực cửu trọng sơ kỳ võ giả, tự có vẻ không bằng rồi.

Hiện tại, tại trùng độc dưới tình huống, đối mặt ba cái Nhân Cực cửu trọng sơ kỳ võ giả, cũng chỉ có hung ác một điểm mới được. Xuất đao càng hung ác càng tốt, đối với người khác hung ác, đối với chính mình cũng hung ác.

Lê Trọng đột nhiên xuất đao.

"Rầm rầm!"

Lôi Âm vang lên, bốn người vừa chạm vào tức phân, riêng phần mình ngã xuống, một đầu đuôi cùng một đầu cánh tay bay lên.

Cánh tay là gã đại hán đầu trọc.

Đuôi là áo tím thanh niên.

Gã đại hán đầu trọc ôm đầu vai, sắc mặt thảm đạm, trong ánh mắt lóe ra một tia vẻ sợ hãi. Mà áo tím thanh niên lúc này thời điểm, đã đứng không yên, hắn ngã ngồi trên mặt đất, trên trán mồ hôi cuộn cuộn, trong mắt tất cả đều là sợ hãi cùng không dám tin chi sắc.

Ai sẽ nhớ đạt được, Lê Trọng đao pháp sẽ là đáng sợ như thế?

Ai sẽ nhớ đạt được, trùng độc về sau, Lê Trọng còn hội lợi hại như thế?

Lê Trọng đứng đấy, trên trán mồ hôi cuộn cuộn, khóe miệng máu tươi chảy ra.

Trên người của hắn, nhiều ra một cái chưởng ấn, một cái quyền ấn. Vừa rồi, hắn tự là nganh sanh sanh đã trùng gã đại hán đầu trọc một quyền, còn có áo tím thanh niên một chưởng, ngang nhiên xuất đao, dùng thương đối thương, đem đối thủ cánh tay cùng đuôi chém xuống.

Hiện tại, ba cái Nhân Cực cửu trọng võ giả bên trong, không có bị thương, cũng chỉ có trần truồng thanh niên.

Lê Trọng lạnh lùng mà nhìn xem trần truồng thanh niên.

Cái loại này ánh mắt lạnh như băng, lại để cho trần truồng thanh niên sắc mặt biến hóa.

Trần truồng thanh niên cố gắng bình tĩnh, lạnh lùng nói ra: "Tiểu bối, lực chiến đấu của ngươi xác thực đủ cường đại, bất quá, ngươi hôm nay chỉ có một con đường chết. Ai cũng cứu không được ngươi."

Lê Trọng nhìn xem trần truồng thanh niên, mặt không biểu tình nói: "Có gan ngươi sẽ tới."

Trần trường thanh niên trên mặt cơ bắp có chút vận vẹo lên.

Bàn tay của hắn, cũng có chút rung rung.

Ba cái Nhân Cực cửu trọng võ giả vây công phía dưới, y nguyên có thể chém rụng một chân một tay, loại thủ đoạn này quả thực là khó có thể tưởng tượng. Cái này Lê Trọng ngoan độc, đối với người khác hung ác, đối với chính mình cũng hung ác.

Đối mặt ác như vậy lệ người, hắn có thể ứng phó được không?

Trần trường thanh niên trong nội tâm không có một điểm nắm chắc.

Lê Trọng mặt không biểu tình, bước ra một bước.

Một bước này, như là trọng cổ, hung hăng địa gõ đến trần trường thanh niên trong lòng.

Lê Trọng lại bước ra một bước.

Một bước này bước ra, vô luận là gã đại hán đầu trọc, áo tím thanh niên hay vẫn là trần trường thanh niên, đều kéo căng cơ bắp, đều cảm giác được một loại áp lực cực lớn, ép tới bọn hắn trái tim đều nhanh đình chỉ nhảy lên.

Cao thủ quyết đấu, khí thế có thể sát nhân.

Lê trọng cảnh giới so ba người cao, lúc này thời điểm phát huy ra ưu thế, hắn mỗi một bước bước ra, nhìn như đơn giản, kì thực rất có ảo diệu. Mỗi bước ra một bước, khí thế tựa mạnh hơn ba phần, lại để cho người hải hùng khiếp vía.

Lê Trọng chậm rãi giơ đao lên.

Trần trường thanh niên biến sắc, hắn trong giây lát phát ra sở cảnh tên ngắn bắn về phía Lê Trọng, trong miệng quát: "Lui!"

Hắn như gió nắm lên gã đại hán đầu trọc cùng áo tím thanh niên, trong giây lát rời khỏi đến trăm trượng bên ngoài. Ở một bên đang xem cuộc chiến ba cái thanh niên, lúc này thời điểm cũng nhanh chóng rút đi.

Lê Trọng vung lên đao, đem mấy cảnh tên ngắn đánh bay, lạnh lùng nhìn xem trần trường thanh niên.

Trần trường thanh niên trở lại, nhìn xem Lê Trọng, trong lòng dâng lên một loại si nhục. Hắn chính là Nhân Cực cửu trọng võ giả, nhưng rõ ràng bị Lê Trọng dọa lùi rồi, loại này người nhu nhược giống như cử động, sẽ để cho hắn cả đời đều không ngẩng đầu được lên.

Trần trường thanh niên trong nội tâm sinh ra một tia không cam lòng, cất giọng nói: "Bản thân Hồng Tam Kỳ, chính là phía Đông trại huấn luyện người. Các hạ là ai, có dám hay không hãy xưng tên ra?"

Lê Trọng cầm đao mà đứng, nhàn nhạt nói ra: "Bản thân Lê Trọng, phía Nam trại huấn luyện Cao cấp đệ tử. Hồng Tam Kỳ, tiếp theo nhìn thấy người, tất trăm chi."

Ngữ khí bình thản, nhưng nhưng lại có một loại kỳ dị uy nghiêm

Hồng Tam Kỳ không dám nói gì rồi, quay người mà đi.

Sáu người này, tới cũng nhanh, đi cũng nhanh. Đến thời điểm, hùng hổ, không ai bì nổi. Thời điểm ra đi, cấp cấp như chó nhà có tang, lưu lại ba đầu cánh tay, một đầu đuôi, còn có mấy vũng máu tươi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 95: Chanh cấp chiến kỹ, hai ngày nhập môn

"Lệ!"

Phía chân trời, truyền đến một tiếng Ứng gáy.

Chấp sự rốt cục chạy tới.

Lệ Trọng trùng trùng điệp điệp thở ra một hơi, bàn ngồi xuống, phun ra một ngụm máu tươi. Tuy nhiên toàn thân khó chịu, chát vật không trôi, nhưng Lệ Trọng biết rõ, mình đã an toàn.

...

Lục Quế Thành.

Đệ bốn trăm bốn mươi bốn số tiểu viện, phòng tu luyện.

"Oanh oanh oanh oanh —— "

Lệ Trọng đứng dậy, trong tay trường đao cao tốc chấn động, từng tiếng Lôi Âm vang lên.

Theo Lôi Âm, Lệ Trọng thân hình cũng có chút rung động, sắc mặt của hắn càng ngày càng hồng.

Rốt cục.

Lệ Trọng oa nhỏ ra một ngụm tụ huyết, quanh thân cột cách, như là xào đậu vang lên. Lệ Trọng xem trên mặt đất tụ huyết, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng: "Hảo hảo hảo, suốt mười ngày, thương thể của ta cuối cùng khôi phục hơn phân nửa."

Tại Thiết Bình Sơn ở bên trong, Lệ Trọng đã trúng một chương một quyền, xương cốt bị cắt đứt mấy cây, nội tạng cũng lọt vào trọng thương. Cũng may, Lệ Trọng chân khí phi thường tinh thuần, lại hiểu được Lôi Âm tối luyện nhục thân chi pháp. Kể từ đó, hắn tuy nhiên thương thể rất nặng, nhưng cũng không có nguy hiểm đến tính mạng, trải qua mười ngày thời gian chữa thương, đã khôi phục bảy tám phần.

Cái này lần bị thương này, Lệ Trọng tuy nhiên ăn hơi có chút khổ.

Nhưng thu hoạch rất lớn.

Cái thứ nhất thu hoạch, tựu là đối với Lôi Âm, đã có tiến thêm một bước nhận thức. Lôi Âm Tội Thể, Lệ Trọng đã sớm biết rõ. Nhưng hắn sau khi bị thương, mới phát hiện cái này Lôi Âm chẳng những có thể dùng Tội Thể, hơn nữa có thể rất nhanh chữa thương. Hắn trúng độc, lại bị đánh một chương một quyền, không sử dụng bất luận cái gì dược vật, rõ ràng tại trong vòng mười ngày, tựu khôi phục được không sai biệt lắm.

Loại chuyện này, nói ra đều không có người tin tưởng.

Lệ Trọng cảm giác được, Lôi Âm bên trong, còn có càng nhiều nữa ảo diệu. Bất quá, những ảo diệu này, có thể ngày sau lại tìm hiểu. Hiện tại, hãy tìm một bản chiến kỹ tu luyện nói sau.

Thứ hai thu hoạch, là chân khí trong cơ thể hắn, lại hùng hồn không ít.

Trong khoảng thời gian này, Lệ Trọng chữa thương đồng thời, không ngừng mà uống mật ong, luyện hóa lấy mật ong bên trong thiên địa tinh khí. Mười ngày đích luyện hóa, Lệ Trọng chân khí lại hùng hồn không ít, khoảng cách Nhân Cực thất trọng trung kỳ phi thường tới gần.

Lệ Trọng còn có một thu hoạch, tựu là thân thể trải qua Lôi Âm Tội Thể về sau, lại cường lớn hơn một chút, thân thể lực lượng cũng cường rất nhiều. Lệ Trọng đoán chừng, thương thể hắn hoàn toàn khôi phục về sau, thân thể lực lượng rất có thể hội vượt qua sáu vạn cân.

Lệ Trọng đứng dậy, hướng phía Tàng Thư Lô mà đi.

Thương thể đã khôi phục được thất thất bát bát, cũng nên tìm một môn chiến kỹ tu luyện rồi.

Lộ ra thân phận, Lệ Trọng tiến vào Tàng Thư Lô.

Rất nhanh, hắn phát hiện một bản phong cách cổ xưa da thú cuốn, trên đó viết bốn chữ to: Lôi Đình Đao Pháp.

Lệ Trọng nhìn một chút giới thiệu.

"Lôi Đình Đao Pháp, chính là năm trăm năm trước một vị cường giả, quan sát Lôi Đình sáng chế. Đao pháp tu luyện tới đại thành chỉ cảnh, một đao chém ra, có thể phát ra Lôi Đình thanh âm. Lôi Đình thanh âm có thể trực tiếp đã thương người, cũng có thể giặt rửa phạp thân thể, diệu dụng vô cùng. Đao pháp tu luyện tới viên mãn chỉ cảnh, có 1% cơ hội, lĩnh ngộ đến Xích cấp Đao Ý."

Bản đao pháp tu luyện độ khó cực cao, như vô danh sư chỉ điểm, không thiên tư, không thiên phú, cắt không thể tu luyện, nếu không mười năm cũng không cách nào tiểu thành. Nhắc nhở thoáng một phát, Thiên Lôi Đao Pháp tu luyện tới viên mãn về sau, tu luyện nữa bản đao pháp, có làm chơi ăn thật hiệu quả."

Lệ Trọng nhìn xem, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Bộ này Lôi Đình Dao Pháp, đúng là hấn muốn.

Lệ Trọng không hề do dự, trực tiếp hỏi đỏi.

Ở trại huấn luyện thời điểm, Lệ Trọng điểm tích lũy, thì có bốn mươi hai vạn nhiều. Đến Thiết Bình Sơn chém giết Hồng Lữ Thú về sau, điểm tích lũy đạt đến sáu mươi tám vạn chín ngàn.

Mà chém giết Âm Dương Xà về sau, thoáng cái đạt được 53 vạn hai nghìn điểm tích lũy. Kể từ đó, Lệ Trọng tổng điểm tích lũy, thì đến được một trăm hai mươi hai vạn nhất ngàn.

Như vậy một số điểm tích lũy, hỏi đỏi một bộ Lôi Đình Dao Pháp, dư xài rồi.

Tàng Thư Lâu một cái chấp sự, cho Lệ Trọng làm tốt đăng ký, phân phó nói: "Lôi Đình Dao Pháp, chỉ có thể ở Tàng Thư Lâu nội quan sát, không thể mang đi ra ngoài. Người bây giờ, có thể lấy đao phổ quan sát rồi, thời gian là sáu canh giờ. Thành nắm chắc tốt thời gian."

Lệ Trọng gật gật đầu, cầm đao phổ đi đến một gian tĩnh thất trong.

Sáu canh giờ sau.

Lệ Trọng đi nhanh đi ra, trên mặt mang ra vẻ vui mừng.

Tại vừa rồi sáu canh giờ ở bên trong, hấn chẳng những nhớ kỹ đao phổ, hơn nữa lại để cho hệ thống suy diễn một lần. Hiện tại, trong đầu hấn đao phổ, cũng không phải Xích cấp Thượng phẩm, mà là Chanh cấp Hạ phẩm!

Tự tính toán tinh anh đệ tử, đều khó có khả năng tìm được công pháp!

Lệ Trọng trở về tới tiểu viện, tiến vào phòng tu luyện, lập tức tu luyện.

Lôi Đình Dao Pháp vốn cũng rất huyền ảo, phẩm giai tăng lên về sau, biến thành Chanh cấp Hạ phẩm công pháp, trở nên càng thêm huyền ảo, tu luyện độ khó cũng lớn hơn rồi.

Cũng may, Lệ Trọng có Thiên Lôi Dao Pháp làm làm cơ sở, tu luyện tiến độ rất nhanh.

Hai ngày sau đó.

Lệ Trọng nắm trường đao, lẳng lặng đứng đấy.

Hấn thoát nhìn là lẳng lặng đứng đấy, trên thực tế, chân khí trong cơ thể dùng một loại kỳ dị tiết tấu, dững mãnh vào đến trường đao. Trường đao dùng một loại mắt thường không cách nào thấy rõ tốc độ, tại cao tốc rung rung.

Rất nhanh.

Một hồi Lôi Âm, theo trường trong đao phát ra.

"Oanh oanh oanh oanh —— "

Lôi Âm càng ngày càng mật, càng ngày càng vang dội.

Lệ Trọng ánh mắt bỗng nhiên lóe lên, chân khí trong cơ thể đột nhiên dững mãnh vào đến trường trong đao.

Trong chớp lát, Lệ Trọng chân khí, hóa thành một đạo lực lượng vô hình, quét ngang mà ra. Ngoài mười trượng một cái ly, như là bị một chỉ vô hình bàn tay lớn quét trúng, trong lúc đó vỡ ra, biến thành bụi phấn!

Chân khí hóa lôi!

Dùng một loại kỳ dị thủ đoạn, đem chân khí trong cơ thể, hóa thành một đạo Lôi Âm oanh ra, chấn vỡ ngoài mười trượng Tiểu chút chút. Đạt đến một bước này, Lôi Đình Dao Pháp tự tính toán nhập môn rồi.

Rất nhiều võ giả, đau khổ tu luyện mấy năm, mới đạt tới một bước này. Nhưng Lệ Trọng có Thiên Lôi Dao Pháp trụ cột, lại lĩnh ngộ một tia Lôi Âm bí mật, gần kề dùng hai ngày thời gian, sẽ đem Lôi Đình Dao Pháp tu luyện tới nhập môn.

Lệ Trọng đi trước hai bước, nhìn trên mặt đất bột phấn, ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng: "Hào hảo hảo, Lôi Đình Dao Pháp, không hổ là Chanh cấp Hạ phẩm đao pháp, so về Thiên Lôi Dao Pháp cường đại nhiều lắm. Nhập môn cấp Lôi Đình Dao Pháp, tự có thể so với viên mãn cấp Thiên Lôi Dao Pháp. Nếu như tu luyện tới tiểu thành, uy lực hội vượt xa Thiên Lôi Dao Pháp!"

Lệ Trọng tiếp tục tĩnh tâm tu luyện.

Thời gian ung dung mà qua.

Một ngày này.

Lệ Trọng tiểu viện bên ngoài, nhiều ra mấy cái thanh niên.

Chính giữa một người, đúng là Hồng Cương Liệt.

Hồng Cương Liệt nhìn xem tiểu viện, khoe miệng lộ ra mỉm cười, thì thảo nói ra: "Lệ Trọng a Lệ Trọng, tiếp qua mười ngày thời gian, tựu là nửa năm rồi. Đến lúc đó, ta có thể khiêu chiến ngươi rồi. Tống Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa hai người, cũng không giúp được ngươi."

Bên người một thanh niên ha ha cười nói: "Lệ Trọng tuy nhiên là cái thiên tài, nhưng tu vi cũng không cao. Hồng sư huynh, không cần ngươi ra tay, chúng ta tùy tiện một người ra tay, cũng có thể đã bại hắn."

Hồng Cương Liệt lắc đầu, nói ra: "Không, ta muốn đích thân khiêu chiến hắn, chẳng những muốn đoạt đi hắn Cao cấp đệ tử thân phận, hơn nữa muốn đem hắn dẫm lên dưới chân đi."

Hồng Cương Liệt trên mặt, hiện lên một tầng vẻ dữ tợn, cười lạnh nói: "Lệ Trọng, đã mất đi Cao cấp đệ tử thân phận, ngươi biết trở nên so cầu còn tiện. Ta muốn như thế nào giẫm ngươi, tựu như thế nào giẫm ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Một tảng đá

Phía Nam trại huấn luyện.

Rất nhiều người có ý chí, đều chăm chăm vào Lệ Trọng. Bọn hắn yên lặng kế tính toán thời gian, chuẩn bị thời gian vừa đến, mà bắt đầu khiêu chiến Lệ Trọng, cướp lấy Cao cấp đệ tử thân phận.

Lệ Trọng đối với cái này, hoàn toàn không biết.

Tự tính toán đã biết, hắn cũng sẽ không đặt tại trong mắt.

Trong phòng tu luyện.

Lệ Trọng đứng vững, trường đao vung khê, một đạo mắt thường không cách nào chứng kiến Lôi Âm cách đao mà ra, ngoài mười trượng vách tường, trong giây lát nhiều ra một cái năm đầm lớn lỗ hồng.

Mảnh đá bay tán loạn.

Đạo này Lôi Âm, có thể đánh chết Nhân Cực bát trọng võ giả. Coi như là Nhân Cực cửu trọng võ giả, trong lúc đó đối mặt cái này Lôi Âm, cũng muốn chấn động, vội vàng không kịp chuẩn bị.

Đây là Lôi Âm sát nhân!

Lệ Trọng đã đem Lôi Đình Đao Pháp, tu luyện tới tiểu thành chi cảnh!

Lôi Đình Đao Pháp giới thiệu bên trong, đã từng đề cập tới, vô danh sư chi điểm, không thiên tư, không thiên phú, mười năm cũng không cách nào tu luyện tới tiểu thành chi cảnh. Lệ Trọng tuy nhiên vô danh sư chi điểm, nhưng hắn thiên tư tốt, hơn nữa đã có Thiên Lôi Đao Pháp làm làm cơ sở, tốc độ tu luyện phi nhanh. Hơn nửa tháng, sẽ đem đao pháp tu luyện tới tiểu thành.

Lệ Trọng trên mặt, lộ ra một tia phì cười chi sắc, trong miệng nói ra: "Đao pháp đạt tới tiểu thành, cái này dễ dàng. Bất quá, muốn tu luyện đến đại thành, tựu phi thường khó khăn rồi. Ta hiện tại tu vi còn thiên, dù thế nào tu luyện, cũng không có khả năng đạt đến đại thành chi cảnh. Xem ra, ta phải nắm chặt thời gian tăng lên thoáng một phát tu vi mới được."

Lệ Trọng ngồi xếp bằng, đang muốn tăng lên thoáng một phát tu vi, đột nhiên nghe được bên ngoài sân nhỏ có gõ cửa thanh âm.

Lệ Trọng đứng dậy, mở cửa, bên ngoài đứng đấy, đúng là Lữ Văn Anh cùng Tô Dạ.

Lệ Trọng đem hai người đón vào tiểu viện.

Tô Dạ nhìn xem Lệ Trọng, trong mắt hiện lên vẻ kinh dị: "Người thương thể đã tốt rồi! Lệ sư đệ, thương thể của người nghiêm trọng như vậy, ta còn tưởng rằng, người ít nhất cần hai tháng mới có thể khôi phục. Không nghĩ tới, một tháng không đến, người tự khôi phục được không sai biệt lắm."

Lữ Văn Anh lúc này thời điểm cũng là tắc tắc kêu kỳ lạ.

Lệ Trọng cười cười.

Hắn hiện tại, cũng không phải khôi phục được không sai biệt lắm, mà là hoàn toàn khôi phục. Trong khoảng thời gian này, hắn tu luyện đồng thời, cũng là dưỡng thương, thương thể không có cảm giác thì tốt rồi.

Lệ Trọng đánh giá liếc hai người, nói ra: "Các người khí cơ mượt mà, chân khí hùng hồn, xem ra, tiến vào Nhân Cực cửu trọng chỉ cảnh, chỉ là vấn đề thời gian rồi."

Tô Dạ trên mặt lộ ra một tia cảm kích, nói ra: "Còn muốn đa tạ sư đệ. Lần này trên chiến trường, sư đệ lực trầm ba đầu nửa tinh thú, ta là sâu sắc thom lây rồi, đã lấy được đại lượng điểm tích lũy, hối đoái không ít thứ tốt. Đã có những vật này, tiến vào Nhân Cực cửu trọng, xác thực không là vấn đề rồi."

Lữ Văn Anh lúc này thời điểm cũng là gật gật đầu.

Tô Dạ tiếp tục nói: "Ta lần này đến, là muốn tiến đưa Lệ sư đệ một vật."

Hắn xuất ra một khối lớn nhỏ cỡ nắm tay, tối như mực thạch đầu, đưa cho Lệ Trọng.

Lệ Trọng nhìn xem thạch đầu, nói ra: "Đây là cái gì?"

Tô Dạ giải thích nói: "Ta đã từng tiến vào đến một cái quặng sắt núi, ở bên trong đào một năm mở. Tầng đá kia, tự là tại quặng sắt núi ở chỗ sâu trong phát hiện, ta cảm giác được nó khác thường, tự nghĩ biện pháp bắt nó dẫn theo đi ra, muốn đem nó nóng chảy, đúc thành một thanh đao. Chỉ tiếc, những năm gần đây này, ta vô luận dùng thủ đoạn gì, đều không thể nóng chảy nó."

Ta cảm giác, dùng thực lực của ta, thì không cách nào nóng chảy nó. Lệ sư đệ tiền đồ vô lượng, về sau nhất định sẽ trở thành một phương cường giả, tầng đá kia tự tặng cho người, hi vọng người có thể đem nó nóng chảy, đúc thành một thanh đao."

Lệ Trọng tiếp nhận, nhất thời động dung.

Tầng đá kia, thoạt nhìn chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay, kì thực có ngàn cân chi trọng.

Tuy nhiên thoạt nhìn bình thường, nhưng theo sức nặng đến xem, nó tuyệt không phải là phàm vật.

Lệ Trọng trầm ngâm một chút.

Tầng đá kia, hắn quả thật rất muốn muốn.

Bất quá, không công bắt người gia thứ đồ vật, hội thiếu nợ hạ nhân tình rồi.

Suy nghĩ một chút, Lệ Trọng xuất ra hai cái nhất đẳng trái cây, giao cho Tô Dạ, nói ra: "Tầng đá kia ta rất ưa thích, nhận. Ta tại đây không có cái gì đó, tự cho người hai cái trái cây ném thử a."

Tô Dạ tiếp nhận trái cây, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ mừng như điên. Nhân lực của hắn phi thường, tự nhiên nhìn ra, cái này chỉ trái cây chính là trong truyền thuyết Bán Tinh Quả. Hắn hiện tại chính tu luyện tới mấu chốt chỗ, đã có cái này hai cái Bán Tinh Quả, hắn có thể tại mấy ngày ở trong, tiến vào đến Nhân Cực cửu trọng đi.

Một tầng đá, đổi về hai cái nửa tinh thú, đáng giá.

Lữ Văn Anh nhìn xem Bán Tinh Quả, khuôn mặt có chút động. Bất quá, nàng cũng không có lên tiếng. Ca ca của nàng là tinh anh đệ tử, thứ tốt không ít, cũng không kém cái này hai cái trái cây rồi.

Tô Dạ thu hồi trái cây, nói ra: "Đa tạ Lệ sư đệ rồi. Đúng rồi, ta tới nơi này, còn phải nhắc nhở thoáng một phát Lệ sư đệ, thời hạn nửa năm đem đến, rất nhiều người kích động, chuẩn bị khiêu chiến người. Lệ sư đệ người phải cẩn thận rồi."

Lệ Trọng cười nhạt một tiếng.

Dùng hắn thực lực bây giờ, coi như là Nhân Cực cửu trọng trung kỳ võ giả, cũng có thể nhẹ nhõm đánh bại, thậm chí đánh chết. Bình thường đệ tử, đã sớm không để vào mắt rồi.

Lữ Văn Anh lúc này thời điểm lên tiếng, nói ra: "Lệ sư đệ không thể chủ quan. Có thể tại bình thường đệ tử Bảng Xếp Hạng Thực Lực bên trên, đứng đầu trong danh sách, sau lưng đều có một cái thế lực cheo chống lấy. Như Hồng Cương Liệt, sau lưng tự đứng đầy Hồng Cương Mạnh."

Lệ Trọng khuôn mặt có chút động, nói ra: "Ta hiểu được."

Hai người cáo từ mà đi.

Lệ Trọng phản hồi phòng tu luyện, bàn ngồi xuống.

Lời của Lữ Văn Anh, lại để cho hắn sinh ra một tia gấp gáp cảm giác. Hắn quyết định, tại trong thời gian ngắn nhất, đem tu vi tăng lên đi lên.

Lệ Trọng uống xong một ngụm mật ong, chân khí trong cơ thể vận chuyển.

Trong khoảng thời gian này, hắn một mực tu luyện đạo pháp, nhưng Luyện Thể Quyết cũng không có rơi xuống. Trải qua trong khoảng thời gian này tu luyện, chân khí trong cơ thể càng ngày càng hùng hồn rồi, càng ngày càng tinh thuần rồi.

"Vù vù —— "

Lệ Trọng vận chuyển công pháp.

Trong lúc đó, thân hình khẽ run lên.

Luyện Thể Quyết tái tiến một bước, theo tầng thứ bảy sơ kỳ, tiến giai đến tầng thứ bảy trung kỳ. Tu vi của hắn, cũng theo Nhân Cực thứ bảy trọng sơ kỳ, tiến giai đến Nhân Cực thứ bảy trọng trung kỳ.

Lệ Trọng mở mắt ra, ánh mắt bình tĩnh.

Lần này tăng lên, tại dự liệu của hắn bên trong, không có gì hay vui mừng.

Lệ Trọng hiện tại, trong lòng nghĩ lấy một vấn đề: "Ta hiện tại, trong tay có đại lượng mật ong, có thể rất nhanh bổ sung thiên địa tinh khí. Mà ta đối với Lôi Âm lĩnh ngộ, cũng càng ngày càng sâu sắc. Tại loại tình huống này, ta có thể hay không tại trong vòng mười ngày, đem tu vi tăng lên tới Nhân Cực thứ bảy trọng trung kỳ đâu?"

Lệ Trọng muốn làm liền làm, trong tay trường đao phát ra trợn trợn Lôi Âm.

Lôi Âm tại tu bổ trong phòng quanh quẩn, như là từng đạo nước chảy, cọ rửa lấy Lệ Trọng thân thể, rèn luyện lấy Lệ Trọng thân thể, đem tí ti tạp chất hút ra đi ra ngoài.

Sau nửa canh giờ, Lệ Trọng đình chỉ Lôi Âm Tội Thể, bắt đầu uống mật ong, luyện hóa mật ong.

Lệ Trọng thoảng qua vận chuyển công pháp, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng.

Thân thể bị Lôi Âm rèn luyện về sau, trở nên nhẹ nhàng vô cùng, quanh thân kinh mạch thông suốt, chân khí lưu chuyển như nước. Cái lúc này luyện hóa mật ong, tốc độ sâu sắc nhanh hơn.

Lệ Trọng thoảng qua vận chuyển công pháp, cũng cảm giác được mật ong hóa thành đại cổ đại cổ chân khí, liên tục không ngừng địa hội tụ đến trong Đan Điền, chân khí phi gia tăng lấy.

Rất nhanh, Lệ Trọng tự đã luyện hóa được một ngụm mật ong.

Lệ Trọng trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng: "Thật tốt quá. Loại tu luyện này phương pháp phi thường tốt, tốc độ tu luyện so bình thường nhanh hơn vài lần. Dựa theo loại này tốc độ tu luyện, ta hoàn toàn có thể tại trong vòng mười ngày, tu luyện tới Nhân Cực thất trọng hậu kỳ."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Đen tối khí tức

Lôi Âm Tội Thể, uống xong mật ong, luyện hóa mật ong.

Lệ Trọng không ngừng lặp lại lấy ba bước.

Chân khí trong cơ thể điên cuồng gia tăng lấy.

Cảnh giới của hần cực cao, chân khí tuy nhiên gia tăng được rất nhanh, nhưng y nguyên có thể hoàn mỹ khổng chế. Cho nên, Lệ Trọng hoàn toàn không cần lo lắng cái gì, chỉ để ý yên tâm tu luyện.

Bảy ngày sau.

Lệ Trọng chỉ còn lại có 100 cân bình thường mật ong, còn có vài chục cân Phong Hoàng tương. Nuốt chừng mấy trăm cân mật ong, Lệ Trọng tu vi, rốt cục đột phá đến Nhân Cực thất trọng hậu kỳ chỉ cảnh.

Lệ Trọng đi ra phòng tu luyện.

Tu luyện Lô Đình Dao Pháp thời điểm, hội phát ra trận trận thanh âm, hội đưa tới một ít người chú ý. Bởi vậy trong khoảng thời gian này, hần một mực đều đứng ở trong phòng tu luyện.

Lệ Trọng đến tu luyện tràng bên trên, khảo thí thân thể lực lượng.

Rất nhanh, hần được ra một cái số lượng, sáu vạn tám ngàn cân.

Lệ Trọng khẽ gật đầu, sắc mặt bình tĩnh không có sóng. Trong khoảng thời gian này, hần không ngừng dùng Lô Âm Tội Thể, vô luận là cốt cách cơ bắp, hay vẫn là huyết quản, đều trở nên càng thêm cứng cỏi.

Lớn nhất cải biến, hay là hần ngũ tạng lực phủ.

Nói như vậy, ngũ tạng lực phủ, là khó khăn nhất rèn luyện. Bởi vì nó trên cơ thể người ở chỗ sâu trong, bình thường rèn luyện thủ đoạn, không cách nào phát ra nổi rèn luyện hiệu quả. Mà hần lại cực kỳ yếu ớt, cưỡng ép rèn luyện, lại sẽ làm bị thương đến ngũ tạng lực phủ.

Lệ Trọng dùng Lô Âm Tội Thể, loại thủ pháp này cực kỳ tuyệt diệu, có thể dễ dàng rèn luyện đến ngũ tạng lực phủ, đem trong ngũ tạng lực phủ tạp chất, một chút bức ra.

Bởi vậy, lực lượng trên diện rộng tăng lên, là chuyện rất bình thường.

Sáu vạn tám ngàn cân, đây là một cái cực lớn con số.

Coi như là Nhân Cực cửu trọng sơ kỳ võ giả, thân thể lực lượng, cũng sẽ không vượt qua năm vạn cân. Nói cách khác, Lệ Trọng thân thể lực lượng, đã sâu sắc vượt qua Nhân Cực cửu trọng sơ kỳ võ giả.

Lệ Trọng nhìn xem cánh tay, khoe miệng lộ ra mỉm cười.

Tu vi tăng nhiều, lực lượng tăng nhiều, Thiên Lô Đình Dao Pháp tiểu thành. Dùng thực lực bây giờ, tự tính toán đối mặt Nhân Cực cửu trọng hậu kỳ tinh anh đệ tử, cũng sẽ không e sợ.

Trại huấn luyện bên trong, tu vi cao nhất đệ tử, tự là Nhân Cực cửu trọng hậu kỳ tinh anh đệ tử.

Đổi một câu nói, Lệ Trọng hiện tại, tự tính toán ở trại huấn luyện bên trong đi ngang, ai đều không cần phải sợ.

"Sa sa sa."

Tiếng bước chân vang lên.

Phương Thính Ngư đi đã tới, trên mặt của nàng, mang theo một tia sầu lo. Nàng hiện tại, càng ngày càng tiến vào nhân vật, hoàn toàn đem mình làm là Lệ Trọng nha hoàn rồi.

Nhìn thấy Lệ Trọng, Phương Thính Ngư nhất thời vui vẻ, nói ra: "Ngươi rốt cục xuất quan, công tử, ngươi có biết hay không, hiện tại toàn bộ trại huấn luyện đệ tử, đều đang ngó chừng ngươi. . ."

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Một đám phế vật mà thôi."

Phương Thính Ngư liên tục khoát tay, nói ra: "Không phải phế vật a. Nghe nói, có mấy cái đệ tử, đã là Nhân Cực bát trọng rồi, bọn hần đều muốn xoa tay, muốn muốn khiêu chiến ngươi. Lần trước đã tới tại đây Hồng Cương Liệt, đã bắn tiếng, muốn đem ngươi dẫm lên trên mặt đất đi. Ta hiện tại cũng thật không dám đi ra cửa rồi."

Lệ Trọng khoát khoát tay, nói ra: "Những người này, hết thảy đều là phế vật. Ngươi cũng không cần sợ, bọn hần hiện tại không dám động ngươi. Về sau, lại càng không dám động ngươi."

Hần vẫy tay, nói ra: "Tới, ta nhìn ngươi tu vi như thế nào."

Phương Thỉnh Ngự theo lời đi tới.

Lệ Trọng cầm lấy tay của nàng, thoáng qua cảm ứng thoáng một phát, khẽ gật đầu nói: "Tốc độ tu luyện không tệ, đã là Nhân Cực tam trọng đỉnh phong, khoảng cách Nhân Cực tứ trọng chỉ kém một đường rồi. Ngươi đi theo ta."

Lệ Trọng quay người, đem Phương Thỉnh Ngự đưa đến phòng tu luyện, đóng cửa lại.

Mở một cửa đi lên, trong phòng tu luyện nhất thời hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có tiếng hít thở. Phương Thỉnh Ngự nghĩ tới điều gì, khuôn mặt nhất thời đỏ lên, trong mắt hiện lên một vẻ bối rối chỉ sắc, hô hấp lập tức ồ ồ.

Tâm loạn như ma.

Không biết nên nói cái gì tốt.

Tay chân cũng không biết để vào đâu.

Lệ Trọng cảm giác hạng gì nhảy cảm, Phương Thỉnh Ngự phản ứng, toàn bộ đều thấy rõ. Hắn cũng lười nhiều lắm nói, chỉ vào một trương giường đá, nói ra: "Đến trên giường đi."

Phương Thỉnh Ngự đầu óc trống rỗng, bờ mông kê đến mép giường, đứng ngồi không yên.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Muốn cái gì đâu? Ngươi sử dụng Tội Thể được vật hơi nhiều rồi, ta cho ngươi rèn luyện thoáng một phát thân thể. Tranh thủ thời gian bàn ngồi xuống, vận chuyển công pháp."

Phương Thỉnh Ngự cả người một mảnh nhẹ nhõm, vội vàng bàn ngồi xuống.

Lệ Trọng xuất ra trường đao, quát: "Ta hiện tại, dùng Lôi Âm cho ngươi Tội Thể. Ngươi một lòng vận chuyển công pháp là tốt rồi, ngàn vạn không thể phân thần, nếu không, ngũ tạng lục phủ, lập tức sẽ gặp đến trọng thương."

Trường đao rung động lắc lư.

Oanh oanh oanh oanh ——

Trận trận Lôi Âm, rơi xuống Phương Thỉnh Ngự trên người.

Phương Thỉnh Ngự lập tức cảm giác được, loại này vô hình thanh âm, như là thực chất bình thường, xuyên qua y phục của nàng, xuyên qua làn da của nàng, rót vào đến cơ thể của nàng bên trong, thậm chí rót vào đến nàng ngũ tạng lục phủ đi.

Trong chốc lát, một loại khó có thể hình dung kịch liệt đau nhức, theo sâu trong thân thể phát ra.

Lôi Âm Tội Thể, thống khổ vô cùng.

Lệ Trọng sớm đã thành thói quen thống khổ, tự nhiên không biết là có vấn đề gì. Nhưng Phương Thỉnh Ngự chính là lần đầu tiên Lôi Âm Tội Thể, khó có thể thích ứng, vô cùng khó chịu.

Hơn nữa.

Lôi Âm Tội Thể thân thể của mình, rất dễ dàng nắm chắc rồi. Nhưng dùng để rèn luyện người khác thân thể, sẽ rất khó nắm chắc rồi. Cho nên, Phương Thỉnh Ngự chỗ đã bị thống khổ, khó có thể tưởng tượng.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Ngươi muốn cường đại, tự kiên trì. Kiên trì thời gian càng ngày càng tốt."

Phương Thỉnh Ngự liền đáp lại khí lực đều không có, đau khổ kiên trì.

Lệ Trọng xem tại trong mắt, khẽ gật đầu. Cái này Phương Thỉnh Ngự tính cách, nhìn về phía trên có chút mềm yếu, kì thực là ngoài mềm trong cứng. Nàng lực ý chí, cũng không tệ lắm.

Trận trận Lôi Âm, như là thực chất tiến vào Phương Thỉnh Ngự thân thể, Phương Thỉnh Ngự trên người chảy ra giọt giọt tanh hôi mồ hôi. Đây là trong cơ thể tạp chất, biến thành mồ hôi, chảy ra rồi.

Sau một nén nhang.

Lệ Trọng biết rõ, Phương Thỉnh Ngự đã đến cực hạn, lại tiếp tục nữa, thân thể của nàng cũng sẽ bị Lôi Âm xé rách rồi.

Lập tức, hắn thu hồi trường đao, Lôi Âm biến mất.

Đã qua một hồi lâu, Phương Thỉnh Ngự thật dài thở ra một hơi.

Rất nhanh, trên mặt nàng lộ ra một tia kinh hãi. Nàng cảm giác được, chân khí trong cơ thể, vận chuyển tầm đó vô cùng nhẹ nhàng, toàn thân cao thấp, vô cùng nhẹ nhõm.

Trước kia, nàng hấp thu thiên địa tinh khí, tốc độ phi thường chậm. Nhưng hiện tại, trong cơ thể tạp chất đi trừ về sau, thoáng qua vận chuyển công pháp, thiên địa tinh khí tự liên tục không ngừng vọt tới.

Lệ Trọng ném cho nàng một chỉ nhị đằng trái cây, nói ra: "Nuốt vào trái cây, bắt đầu trùng kích Nhân Cực tứ trọng."

Phương Thỉnh Ngư nuốt vào trái cây, lập tức vận chuyển công pháp.

Trái cây bên trong thiên địa tinh khí, liên tục không ngừng địa chuyển hóa thành chân khí, rất nhanh, nàng chân khí trong cơ thể, thì đến được một cái cực hạn, bắt đầu áp súc.

Lệ Trọng lẳng lặng nhìn xem.

Hắn biết rõ, Phương Thỉnh Ngư đã nhanh tiến giai rồi. Hắn muốn nhìn một chút, Phương Thỉnh Ngư tiến giai thời điểm, có thể hay không tiết lộ ra cái gì khí tức đến. Dù sao, huyết mạch của nàng, rất có thể khác hẳn với thường nhân.

Sau một nén nhang.

"Ông!"

Một đạo cuồng bạo chân khí, theo Phương Thỉnh Ngư trên người phát ra.

Nàng đã tiến vào Nhân Cực tứ trọng.

Tại tiến vào Nhân Cực cảnh đệ tứ trọng thời điểm, Lệ Trọng cảm giác được, một loại đen tối vắng lặng khí tức, theo Phương Thỉnh Ngư trên người lóe lên rồi biến mất.

Lệ Trọng hồi tưởng đến cái này đạo khí tức, đồng tử có chút co rút lại.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Ta chán ghét người khác như vậy trường ta

Sách cổ ghi lại, võ giả tu luyện tới cảnh giới nhất định, có thể đem lực lượng của mình, phong ấn đến huyết mạch ở chỗ sâu trong, lại để cho lực lượng của mình, nhiều đời truyền xuống.

Cái này là huyết mạch lực lượng.

Có được huyết mạch lực lượng võ giả, tốc độ tu luyện tiến triển cực nhanh, bọn họ đều là thiên tài.

Lệ Trọng cảm giác được, Phương Thỉnh Ngư tổ tiên, rất có thể xuất hiện qua đại năng, cho nên, nàng đã có được huyết mạch lực lượng. Chỉ có điều, của nàng huyết mạch lực lượng, còn không có thức tỉnh.

Chỉ có tiến giai thời điểm, mới có thể tiết lộ ra một chút.

Lệ Trọng trầm tư thời điểm.

Phương Thỉnh Ngư hưng phấn mà đứng lên, nói ra: "Công tử, ta hiện tại đã là Nhân Cực tứ trọng võ giả. Thật sự là không thể tưởng được, ta tại trong vòng nửa năm, tự tiến cấp tới Nhân Cực tứ trọng."

Lệ Trọng phục hồi tinh thần lại, nói ra: "Ta hỏi ngươi, các ngươi Phương gia tổ tiên, có phải hay không xuất hiện qua cái gì nhân vật lợi hại?"

Phương Thỉnh Ngư gật gật đầu, nói ra: "Vạn năm trước khi, chúng ta Phương gia xuất hiện qua một vị đại năng, tên là Không Tước Tiên Từ. Gia phả ghi lại, nàng có cái thiên hoán nhật, trích tinh cầm nguyệt chỉ năng, trấn áp đương đại. Chúng ta Phương gia người, đều dùng đại năng hậu duệ tự xưng, chỉ

tiếc chúng ta Vân Thiên Thành cái này nhất mạch, càng ngày càng suy sụp rồi, muốn phản hồi bốn gia đều làm không được rồi."

Lệ Trọng ánh mắt khẽ nhúc nhích.

Xem ra, cái này Phương Thỉnh Ngư, xác thực là huyết mạch lực lượng. Của nàng huyết mạch lực lượng, đương nhiên là đến từ vị kia Không Tước Tiên Tử rồi. Cách vạn năm, huyết mạch vẫn không có biến mất, vị này Không Tước Tiên Tử thủ đoạn, thực là không như bình thường.

Lệ Trọng phát phát tay, đem Phương Thỉnh Ngư đuổi đi, chính mình hướng phía Tàng Thư Lô mà đi.

Hắn hiện tại, nhược điểm lớn nhất, tựu là thân pháp.

Cho nên, hắn ý định đến Tàng Thư Lô đi, hỏi đoạt một bộ thân pháp. Hắn còn có bốn mươi hai vạn điểm tích lũy. Cái này bốn mươi hai vạn điểm tích lũy, có thể hỏi đoạt một bộ Xích cấp Trung phẩm, thậm chí là Xích cấp Thượng phẩm thân pháp rồi.

Một chuyến đến trên đường, Lệ Trọng lập tức đưa tới đám võ giả ánh mắt.

Mấy cái võ giả, tại thấp giọng trò chuyện với nhau.

"Ồ, Lệ Trọng rõ ràng đi ra. Ba ngày sau đó, tựu qua bảo hộ kỳ rồi, mỗi người cũng có thể khiêu chiến hắn. Cái lúc này, hắn không hảo hảo tu luyện, chạy ra ngoài làm gì?"

"Hắc hắc hắc, hắn có lẽ buông tha cho a. Hiện đang ngó chừng hắn võ giả, là càng ngày càng nhiều rồi, hắn tựu tính toán lại thiên tài, lại yêu nghiệt, cũng không giữ được thân phận."

"Đúng vậy a đúng vậy a. Chẳng những Hồng Cương Liệt theo dõi hắn, mà ngay cả bình thường đệ tử trên bảng xếp hạng, nổi tiếng thứ hai Đặng Ngọc Ba, cũng đang ngó chừng hắn rồi. Nghe nói, Đặng Ngọc Ba tu vi, đã là Nhân Cực bát trọng, Lệ Trọng căn bản không có khả năng ngăn cản a."

"Ha ha a, Đặng Ngọc Ba tính toán cái gì? Nghe nói nổi tiếng đệ nhất Tạ Hùng, ngày hôm qua cũng xuất quan. Ta cảm giác được, Tạ Hùng cũng sẽ không bỏ qua lần này cơ hội."

Một rừng cây nhỏ trong.

Mấy cái người thanh niên, chính tụ tập cùng một chỗ, hưởng dụng mỹ thực.

Trung tâm mà ngồi, là một cái Hồng Y người thanh niên.

Người này, đúng là Hồng Cương Liệt.

Đột nhiên.

Hồng Cương Liệt ánh mắt, quăng đi ra ngoài, trên người dâng lên một tia sát cơ.

Bên người một cái giáp da người thanh niên, cảm giác được Hồng Cương Liệt sát cơ, theo ánh mắt của hắn nhìn lại, nói ra: "Hồng sư huynh, tiểu tử này là ai? Chẳng lẽ là Lệ Trọng?"

Hồng Cương Liệt gật gật đầu, nói ra: "Đúng vậy."

Giáp da thanh niên cười nói: "Ta trong khoảng thời gian này, mỗi ngày cũng nghe được Lệ Trọng danh tự, lỗ tai đều sinh ra cái kén. Cũng thế, ta cái này đi thử thử hắn, nhìn xem thực lực của hắn."

Hồng Cương Liệt suy nghĩ một chút, nói ra: "Cũng tốt. Tiểu tử này, tu vi nông cạn, nhưng Tống Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa hai người, rõ ràng đương người theo đuổi của hắn, xem ra có chút cổ quái. Người đi thử thử thực lực của hắn cũng tốt."

Giáp da thanh niên đứng người lên, ha ha cười cười, ngao nghể nói ra: "Tựu tính toán hắn lại có bản lĩnh, tu vi thủy chung là quá nông cạn, ta Mộc Khuê chỉ cần xuất ra ba thành thực lực, có thể trấn trụ hắn rồi."

Lệ Trọng không nhanh không chậm đi lấy.

Đột nhiên, người trước mắt ánh lóe lên.

Một cái khí vũ hiên ngang, khoe mắt mang theo một tia ngạo khí, hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi giáp da người thanh niên, ngăn đón ở phía trước, dùng một loại trên cao nhìn xuống tư thái, lạnh lùng địa xem ra.

Lệ Trọng lông mày nhíu lại, nói ra: "Người là ai? Cút ngay cho ta đi một bên."

Giáp da người thanh niên khẽ giật mình, trên mặt ngạo khí, thoáng cái biến thành tức giận, lạnh lùng nói ra: "Lệ Trọng, người biết lão tử là ai chẳng? Người để cho ta lăn?"

Lệ Trọng chẳng muốn nhiều lời, nói thẳng: "Ta là phân rõ phải trái người. Hiện tại, ta đếm ba tiếng. Ba tiếng ở trong, người không tránh qua một bên đi, tự đừng trách ta không khách khí."

Giáp da người thanh niên giận quá mà cười.

Tiếng cười của hắn, rất nhanh đưa tới chung quanh võ giả chú ý.

"Ồ, đây là bình thường đệ tử Bảng Xếp Hạng Thực Lực bên trên, nổi tiếng thứ năm Mộc Khuê. Mộc Khuê ngăn lại Lệ Trọng, đây là muốn làm cái gì? Chẳng lẽ hắn cũng muốn khiêu chiến Lệ Trọng?"

"Đây không phải nói nhầm à. Lệ Trọng hiện tại, đã thành hàng bán chạy rồi, Bảng Xếp Hạng Thực Lực thượng diện, đứng đầu trong danh sách đệ tử, ai không muốn khiêu chiến Lệ Trọng?"

"Không nhất định. Mộc Khuê cùng Hồng Cương Liệt, là bằng hữu. Ba ngày sau đó, Hồng Cương Liệt khẳng định phải khiêu chiến Lệ Trọng, cái này Mộc Khuê, rất có thể là muốn thử một chút Lệ Trọng thực lực, lại để cho Hồng Cương Liệt trong lòng hiểu rõ."

"Đúng đúng đúng, nhất định là như vậy. Cái này Mộc Khuê, kỳ thật tự là đến xò xét Lệ Trọng thực lực. Cái này Hồng Cương Liệt, ngược lại là đủ

Lệ Trọng ti không chút nào để ý đám võ giả nghị luận, trong miệng hắn đếm lấy.

"Một hai ba!"

Lệ Trọng lập tức sở xong, trực tiếp ra tay, một cái tát rút ra.

Một chường này, không có bất kỳ chiêu thức, tự là bình thường vung tay lên. Nhưng tốc độ nhưng lại nhanh được kinh người, bàn tay rút ra phía dưới, vượt xa vận tốc âm thanh.

"Ba!"

Mộc Khuê liền cơ hội phản ứng đều không có, cả người đã bị Lệ Trọng một cái tát trù phi, nặng nề mà nện vào trên một cây đại thụ, lại từ trên đại thụ té xuống đến.

"Phốc!"

Mộc Khuê phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi bên trong, có hơn mười khối màu trắng thứ đồ vật, đúng là hàm răng của hắn. Lệ Trọng một tát này, cơ hồ đem hàm răng của hắn đều đánh hết, về sau hắn ăn cơm, đều thành vấn đề rồi.

Yên tĩnh.

Chung quanh võ giả, tất cả đều tròn mắt há hốc mồm.

Mộc Khuê tại bình thường trong hàng đệ tử, thực lực sắp xếp đã đến tên thứ năm, sức chiến đấu tuyệt đối cường đại. Một nhân vật như vậy, rõ ràng bị Lệ Trọng một cái tát trù phi, quá bất ngờ.

Lệ Trọng rõ ràng là một cái Nhân Cực lực trọng võ giả, tại sao có thể có mạnh mẽ như vậy thực lực?

Đám võ giả hai mặt nhìn nhau, trong lòng một mảnh nghi hoặc.

Lệ Trọng thân nhiên nhìn liếc, nói ra: "Chút bổn sự ấy, cũng dám tại lão tử trước mặt hung hăng càn quấy? Lão tử nói cho người biết, về sau, người nhìn thấy ta, muốn xa xa tránh đi. Nếu không, lão tử gặp một lần đánh một lần."

"Người, người. . ."

Mộc Khuê trừng mắt Lệ Trọng, lửa giận hùng hục.

Lệ Trọng thần sắc lạnh lẽo, nói ra: "Ta chán ghét người khác như vậy trừng ta. Mộc Khuê, lập tức nhắm lại mắt chó của người. Người lại dùng mắt chó xem ta, ta một quyền đánh nát tròng của người."

Mộc Khuê trên mặt lộ ra một tia biệt khuất chi sắc, cuối cùng nhất hai mắt nhắm nghiền.

Lệ Trọng ung dung đi ra.

Lệ Trọng bỏ đi về sau.

Hồng ảnh lóc lên, Hồng Cương Liệt phi thân tới.

Hắn nâng dậy Mộc Khuê, thoáng qua kiểm tra một chút về sau, trong mắt hiện lên một tia vẻ lo lắng, nói ra: "Chúng ta đều đánh giá thấp Lệ Trọng rồi. Kẻ này, sức chiến đấu không kém, không giống mặt ngoài đơn giản như vậy. Xem ra, cần chuẩn bị một chút rồi."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 99: Người quá đề cao hãn

Tàng Thư Lâu.

Lệ Trọng nhìn thật lâu, cuối cùng nhất tuyền định một bộ bộ pháp —— Địa Hùng Bộ.

Địa Hùng, lại xưng Đại Địa Chi Hùng, chính là thời kỳ Thượng Cổ, đại địa bá chủ một trong. Địa Hùng Bộ, chính là một vị Nhân tộc cường giả, quan sát Địa Hùng hành động, sáng tạo ra, tạo ra đến bộ pháp, thuộc về Xích cấp Thượng phẩm bộ pháp. Đây bộ pháp giống như kềm còi thực xảo, có thể dùng đến chạy đi, né tránh, cũng có thể dùng để giết địch, tu luyện tới đại thành chỉ cảnh, một bước bước ra là được diệt sát cường địch.

Tu luyện Địa Hùng Bộ, cần muốn cường hoành thân thể, thân thể càng cường đại, tốc độ tu luyện càng nhanh. Lực lượng càng lớn, phát huy ra đến uy lực lại càng lớn. Cái này là Lệ Trọng lựa chọn Địa Hùng Bộ nguyên nhân.

Chiến kỹ đến tay, Lệ Trọng phản hồi tiểu viện, đã thấy tiểu viện bên ngoài, có hai người chờ lấy.

Hai người này, đúng là Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa.

Lệ Trọng đem hai người gọi nhập tiểu viện, thuận miệng nói ra: "Hai người các ngươi, không hảo hảo tu luyện, chạy đến tới nơi này làm gì?"

Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa hai người đều bó tay rồi.

Hiện tại toàn bộ phía Nam trại huấn luyện võ giả, đều chăm chăm vào Lệ Trọng, thế đánh bại Lệ Trọng. Lệ Trọng ngược lại tốt, hoàn toàn nhìn không ra một điểm khăn trương, cũng nhìn không ra một điểm chuẩn bị.

Tổng Minh Viễn nhìn không được nói ra: "Lão Đại, ngươi có biết hay không, bên ngoài muốn khiêu chiến ngươi võ giả, không có 100 cũng có 50. Ngươi không có ý định chuẩn bị một chút?"

Tô Tử Hòa gật gật đầu, nói ra: "Mà ngay cả bình thường đệ tử Bảng Xếp Hạng Thực Lực bên trên, nổi tiếng đệ nhất Tạ Hùng, cũng đã xuất quan. Lão Đại, người này không thể khinh thị a."

Tổng Minh Viễn vịn khời ngón tay, nói ra: "Ngoại trừ Tạ Hùng bên ngoài, Bảng Xếp Hạng Thực Lực bên trên nổi tiếng thứ hai Đặng Ngọc Ba, cũng xuất quan. Còn có, nổi tiếng thứ ba Điền Diễm cũng xuất quan. Những điều này đều là cường hoành đối thủ, tu vi của bọn hắn, rất có thể đạt đến Nhân Cực bát trọng, đã đã có được khiêu chiến Cao cấp đệ tử thực lực.

Ngoài ra, ta vừa vừa lấy được tin tức, Hồng Cương Liệt chạy đến hãn ca ca nơi đó đi rồi, cũng không biết làm cái gì. Còn có a, nổi tiếng thứ chín Đinh Ngôn, cũng phản trở lại rồi. . ."

Tổng Minh Viễn từng cái đếm lấy, thần sắc trầm trọng.

Hắn hiện tại, đã là Lệ Trọng tùy tùng.

Lệ Trọng đường làm quan rộng mở, hắn sẽ phong quang vô hạn. Trái lại, nếu như Lệ Trọng bị đoạt đi thân phận, biến thành một cái bình thường đệ tử, cuộc sống của hắn khẳng định không sống khá giả.

Lệ Trọng khoát khoát tay, không đếm xỉa tới nói ra: "Cái gì Tạ Hùng, Đặng Ngọc Ba, Hồng Cương Liệt, đều là một đám rác rưởi. Tốt rồi, còn có chút thời gian, ta được tu luyện rồi. Các ngươi có thể đi nha."

Lệ Trọng phát phát tay, đem hai người đuổi ra tiểu viện.

Tổng Minh Viễn cùng Tô Tử Hòa hai người, nhìn xem đóng chặt đại môn, hai mặt nhìn nhau.

Tô Tử Hòa ánh mắt lập loè, nói: "Điều loại này lúc sau, lão Đại còn có tâm tư tu luyện, thật không biết nói như thế nào rồi."

Tổng Minh Viễn vẻ mặt uể oải, nói ra: "Lão Đại đây là quá cuồng vọng nữa à. Như Tạ Hùng, Đặng Ngọc Ba bọn người, sức chiến đấu so với chúng ta cường đại hơn nhiều, lão lớn một chút cũng không có chuẩn bị, hãn nhất định phải thua."

Hai người ừ rũ đã đi ra.

Hai người ly khai không lâu.

Một nam một nữ, chậm rãi đi đến.

Nữ tử này, đúng là Lữ Văn Anh. Nam tử hất lên một kiện màu đen thiết giáp, thiết giáp thượng diện có đạo đạo đường vân, theo từng bước một đi đi lại lại, những đường vân này tựa hồ sống lại.

"Lữ sư huynh."

"Lữ sư huynh tốt."

"Bái kiến Lữ sư huynh."

Chung quanh trải qua đệ tử, nhìn thấy nam tử này, đều cung kính gật đầu, sau đó rất nhanh ly khai. Mà ngay cả Cao cấp đệ tử đi ngang qua, cũng cung kính gật đầu vãn an.

Nam tử này, đúng là Lữ Văn Anh ca ca, Lữ Văn Hùng.

Lữ Văn Hùng, chính là tinh anh đệ tử, ở trại huấn luyện bên trong, có địa vị cực cao. Coi như là Cao cấp đệ tử nhìn thấy, cũng muốn xa điểm xa trái đất nhất đầu vãn an, không dám lãnh đạm nửa phần.

Lữ Văn Anh một chỉ phía trước, nói ra: "Phía trước tiểu viện, tựa là Lệ Trọng chỗ cư trụ rồi. Đáng tiếc, hần hiện tại chính đang bế quan, nếu không có thể nhập đi xem hần."

Lữ Văn Hùng nói ra: "A? Tựa là cứu được nguoi chính là cái người kia?"

Lữ Văn Anh gật gật đầu, ánh mắt lộ ra một tia kinh diễm chi sắc, nói ra: "Chính là hần, hần gọi Lệ Trọng. Lệ Trọng mười ba tuổi, tựa tu luyện tới Nhân Cực lực trọng. Tại Thiết Bình Sơn bên trên, hần chém giết ba đầu nửa tinh thú, đánh lui ba cái Nhân Cực cửu trọng võ giả. Người này, là chân chính thiên tài, tối đa hai năm, hần có thể đưa thân tinh anh đệ tử. Tiến vào tông môn, cũng chỉ là vấn đề thời gian."

Lữ Văn Hùng ha ha cười cười, nói ra: "Tiểu muội a, nguoi quá đề cao hần rồi. Lệ Trọng người này sức chiến đấu, cũng không có nguoi tưởng tượng cao."

Lữ Văn Anh không phục rồi, nói ra: "Ca, nguoi là có ý gì? Hần chém giết ba đầu nửa tinh thú, đánh lui ba cái Nhân Cực cửu trọng võ giả, đây đều là ta tận mắt thấy!"

Lữ Văn Hùng ung dung nói ra: "Tiểu muội, nguoi hãy nghe ta nói. Trên thế giới này, quyết định sức chiến đấu cao thấp, ngoại trừ thực lực của bản thân bên ngoài, còn có rất nhiều thủ đoạn. Như trên người của ta gần kiện tinh văn giáp, tựa tăng lên thật nhiều phòng ngự của ta lực, coi như là Nhân Cực cửu trọng hậu kỳ võ giả một kích toàn lực, ta cũng không có việc gì.

Nếu như ta đoán chừng được không tệ, Lệ Trọng trên người, có lẽ có tinh văn khí. Tinh văn khí, có thể sâu sắc tăng lên võ giả sức chiến đấu. Ví dụ như, khắc có tinh văn giày, có thể làm cho một người bình thường, một bước bước ra đến ba trượng bên ngoài. Khắc có tinh văn kiếm, người bình thường cầm, cũng có thể chém giết một đầu quái thú.

Lệ Trọng thực lực kinh người như thế, rất có thể tựa là tinh văn khí tác dụng. Nếu không, một cái mười ba tuổi thiếu niên, có thể nào đánh lui ba cái Nhân Cực cửu trọng võ giả?"

Lữ Văn Anh suy nghĩ một chút, lắc đầu nói ra: "Ta vẫn cảm thấy, Lệ Trọng bản thân có được cường đại sức chiến đấu, cũng không phải dựa vào tinh văn khí. Lệ Trọng thân thể, phi thường cường đại, coi như là Nhân Cực cửu trọng võ giả, so với hần, cũng sẽ rơi xuống hạ phong. Hần có được cường đại như vậy thân thể, căn bản không cần tinh văn khí."

Lữ Văn Hùng ha ha cười cười, nói ra: "Nếu như Lệ Trọng thực sự bản lãnh lớn như vậy, cái này đã nói lên, hần ít nhất cũng là Tam phẩm tư chất. Tam phẩm tư chất thiên tài, đã sớm bị nhận được tông môn đi, ở đâu còn cần ở trại huấn luyện bên trong đau khổ giày dụa?"

Lữ Văn Anh ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc.

Đây cũng là nàng khó hiểu địa phương.

Nếu như Lệ Trọng tư chất là Tam phẩm, đã sớm bị nhận được tông môn đi, làm gì ngốc ở trại huấn luyện ở bên trong?

Nghĩ nghĩ, Lữ Văn Anh nói ra: "Lại xuất phát đi Thiết Bình Sơn thời điểm, chúng ta đã từng ngồi mà nói võ, Lệ Trọng đối với võ đạo kiến thức phi thường khắc sâu. Cái này lại giải thích thế nào?"

Lữ Văn Hùng lại là ha ha cười cười, nói ra: "Lý luận suông mà thôi. Những vật này, chỉ cần nhìn nhiều một vài tu luyện tâm đắc, ai cũng có thể nói được đạo lý rõ ràng."

Lữ Vân Anh có chút không biết giải quyết thế nào rồi.

Lữ Vân Hùng nhìn tiểu viện liếc, nhàn nhạt nói ra: "Hiện tại bình thường đệ tử, nguyên một đám xoa tay, muốn đánh bại hần. Lệ Trọng có phải hay không có bản lĩnh, ba ngày sau đó, tự thấy rõ ràng. Dù sao ta không quá coi trọng hần. Hần có thể sử dụng tinh văn khí, người khác cũng có thể sử dụng, hần tinh thể không lạc quan a."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Mặt trời lên giữa bầu trời, khiêu chiến Lệ Trọng

Trong nháy mắt, ba ngày đi qua.

Trong tiểu viện.

Lệ Trọng từng bước một bước ra.

Động tác của hần ngốc vô cùng, cả người nhìn về phía trên, giống như là một đầu lại ngu xuẩn vừa nát cục gấu. Nhưng vụng về bên trong, rồi lại có khó tả ảo diệu, thân hình của hần xuyên thẳng qua tại trong bụi hoa, hoa lá động đều bất động.

"Đông!"

Lệ Trọng bước ra một bước cuối cùng, theo trong bụi hoa nhảy ra.

Trên mặt của hần, lộ ra vẻ vui mừng.

Bộ này Địa Hùng Bộ, quả nhiên thích hợp hần. Hần gần kề tu luyện hai ngày, thì đến được tiểu thành chỉ cảnh, theo trong bụi hoa xuyên việt mà qua, nhưng lại phiền điệp không dính thân.

Lệ Trọng nhìn một chút đỉnh đầu.

Mặt trời, đã nhanh đến Trung Thiên rồi.

Mặt trời lên giữa bầu trời, hần bảo hộ kỳ đã trôi qua rồi, ai cũng có thể khiêu chiến hần rồi.

Lệ Trọng khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh: "Hiện tại, khẳng định có rất nhiều gia hỏa muốn muốn khiêu chiến ta. Cũng thế, ta vừa vận cảm cơ hội này, dương giường lên uy phong của ta. Lúc này đây, ta muốn đánh ra uy danh, để cho người khác nhìn thấy ta chỉ sợ, miễn cho đi đường thời điểm, luôn có gia hỏa nghị luận ta."

Lệ Trọng đi nhanh đi ra.

Vừa ly khai tiểu viện, lập tức đưa tới võ giả chú ý.

"Xem, Lệ Trọng đi ra!"

"Hắc hắc, mặt trời nhanh đến Trung Thiên rồi, hần bảo hộ kỳ cũng mau qua tới rồi. Cái lúc này, hần rõ ràng chạy đến rồi, hần đây là muốn làm cái gì à?"

"Bất kể rồi, nhanh mau đuổi kịp đi! Hôm nay, khẳng định có rất nhiều người khiêu chiến Lệ Trọng, trò hay sắp bắt đầu, ta đã chờ đợi đã không kịp, ha ha ha!"

Lệ Trọng đi nhanh hành tẩu lấy, sau lưng theo sau một đám võ giả. Theo thời gian trôi qua, đi theo tại sau lưng võ giả, càng ngày càng nhiều, đạt đến trăm người chỉ chúng.

Lệ Trọng cũng không để ý tới, đi thẳng tới trại huấn luyện đệ nhất Diễn Võ Trường.

Hần nhảy lên một tòa trên lối đài, một quyền hướng phía bên cạnh chuông đồng đánh tới, nhất thời, một tiếng du dương tiếng chuông, tại Diễn Võ Trường bên trong vang lên, xa xa truyền đi.

Lệ Trọng đứng chấp tay, quát: "Ta biết rõ, một ít đồ rác rưởi, mỗi ngày nhớ lấy ta, muốn muốn khiêu chiến ta. Rất tốt, ta hiện tại, tụt đứng ở chỗ này chờ, muốn khiêu chiến của ta, tụt lên đây đi!"

Lệ Trọng nói chuyện thời gian, vận dụng chân khí.

Thanh âm của hắn, xa xa địa truyền đi.

Lệ Trọng lời vừa nói ra, nhất thời đưa tới một mảnh phản nộ, dưới lời đài mặt võ giả, trong mắt đều lộ ra hùng hực tức giận, nguyên một đám trừng mắt Lệ Trọng.

"Rõ ràng bảo chúng ta vì rác rưởi, khẩu khí thật lớn!"

"Tốt người cuồng vọng! Các huynh đệ, đi lên đả đảo Lệ Trọng!"

"Hừ, sử thượng yếu nhất Cao cấp đệ tử, cũng không biết xấu hổ bảo chúng ta vì rác rưởi? Lão tử cái này đi lên, ta muốn nhìn, ngươi có gì bản sự!"

Tình cảm quần chúng sôi trào ở bên trong, một cái Nhân Cực thất trọng sơ kỳ võ giả, phi thân lên đài, quát: "Lệ Trọng, bản thân Nguyễn Lương. Ta cho ngươi biết, ngươi hôm nay nếu mà biết thì rất thê thảm. . ."

Lệ Trọng nhìn cũng không nhìn liếc, trực tiếp một cái tát phiến ra.

"Ba!"

Cái này Nguyễn Lương, liên tục né tránh ý niệm trong đầu cũng không kịp sinh ra, đã bị Lệ Trọng một cái tát đập bay, nặng nề mà nện trên mặt đất đi, nửa bên mặt cao cao địa sưng lên.

Yên tĩnh.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Cái này Nguyễn Lương, chính là Nhân Cực thất trọng sơ kỳ võ giả, tuy nhiên không phải rất cường đại, nhưng ai cũng không nghĩ ra, hắn liền Lệ Trọng một kích đều tiếp bất trụ, trực tiếp bị đập bay.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Nguyễn Lương, ngươi chút bản sự ấy, cũng dám chạy tới khiêu chiến ta? Ngươi đây không phải khiêu chiến ta, đây là chạy lên đài đến, muốn ăn đòn đúng không?"

Nguyễn Lương nghe, cơ hồ muốn thổ huyết.

"Suru suru —— "

Lại có hai cái võ giả phi thân lên đài.

Cái này hai cái võ giả, tu vi đều là Nhân Cực thất trọng sơ kỳ.

Lệ Trọng xem đều lười phải xem, trực tiếp tụt là lưỡng bàn tay.

"Ba ba!"

Hai người bị trực tiếp trừu phi.

"Cái này, điều này sao có thể?"

"Gặp quỷ rồi. . ."

Dưới lời đài mặt võ giả, nguyên một đám trừng mắt nhìn, khó có thể tin. Hai cái Nhân Cực thất trọng sơ kỳ võ giả, trực tiếp bị Lệ Trọng đập bay, liên ngân can đều làm không được. Cái này Lệ Trọng thực lực, như thế nào sẽ như thế cường đại?

Liên tục ba cái Nhân Cực thất trọng sơ kỳ võ giả, bị Lệ Trọng đập bay, dưới lời đài mặt võ giả, đều trở nên cẩn thận, không có người nguyện ý lên đài khiêu chiến.

Bọn hắn tuy nhiên xem Lệ Trọng không vừa mắt, nhưng nhưng cũng biết, Lệ Trọng không phải mình có thể trêu chọc.

Lệ Trọng cũng không nói chuyện, đứng chấp tay, yên lặng cùng đợi.

Càng ngày càng nhiều võ giả đuổi tới.

Trên Diễn Võ Trường, rất nhanh tụ tập mấy trăm người.

Trong lúc đó, đám người sôi trào lên.

Có người kêu lên: "Hồng Cương Liệt đến rồi! Nhường một chút!"

Đám võ giả nhao nhao tránh ra, rất nhanh, một cái Hồng Y người thanh niên đi nhanh đi tới, đúng là Hồng Cương Liệt. Hồng Cương Liệt, bình thường đệ tử Bảng Xếp Hạng Thực Lực bên trên, nổi tiếng thứ tư nhân vật. Hắn vừa xuất hiện, lập tức đưa tới đám võ giả ánh mắt, hướng hắn chào hỏi người nổi liền không dứt, vượt mong ngửa người cũng là liên tục không ngừng.

"Hồng sư huynh, người rốt cuộc đã tới!"

"Hồng sư huynh, người rất nhanh tự là cao cấp đệ tử."

"Hồng sư huynh, ra tay giáo huấn thoáng một phát Lê Trọng!"

Một mảnh sôi trào bên trong.

Lại có mấy cái thanh niên đuổi tới.

Trong đó, một cái thấp ục ịch béo thanh niên, nhất làm cho người ta chú mục. Cái này ục ịch người thanh niên, hãn mạo xấu xí, nhưng hắn vẫn là bình thường đệ tử Bảng Xếp Hạng Thực Lực bên trên, nổi tiếng đệ nhất Tạ Hùng.

Tạ Hùng, trong truyền thuyết, tu vi đã sớm đạt tới Nhân Cực bát trọng. Hắn thời gian dài bế quan, ai cũng không biết, hắn tu vi hiện tại, đạt đến cái gì cảnh giới.

Cái khác làm cho người ta chú mục người thanh niên vật, là Đặng Ngọc Ba. Đặng Ngọc Ba nhìn về phía trên trắng tinh, giống như là một người thư sinh, nhưng trên thực tế, hắn nhưng lại Bảng Xếp Hạng Thực Lực bên trên, nổi tiếng thứ hai nhân vật, một tay kiếm pháp Xuất Thần Nhập Hóa, không người có thể địch. Rất nhiều người đều cảm thấy, Đặng Ngọc Ba sức chiến đấu, cũng không thể so với Tạ Hùng chênh lệch.

Hồng Cương Liệt, Tạ Hùng, còn có Đặng Ngọc Ba ba người lẫn nhau nhìn thoáng qua.

Hồng Cương Liệt về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Tạ sư huynh, Đặng sư huynh, muốn không đến các người cũng tới. Bất quá, ta hôm nay, nhất định sẽ thành là cao cấp đệ tử. Các người chỉ có thể nhìn nhìn."

Tạ Hùng ha ha cười cười, nói ra: "Không có ý tứ, Hồng sư đệ, hôm nay thành là cao cấp đệ tử người, nhất định là ta."

Đặng Ngọc Ba lúc này thời điểm khẽ cười một tiếng, nói ra: "Tiểu đệ bế quan một năm, lần này là nguyện nhất định phải có. Cái này Lê Trọng là của ta. Hai người các người, muốn trở thành Cao cấp đệ tử, chỉ có thể khiêu chiến những người khác rồi."

Ba người đều là người quen, cũng là đối thủ cũ, vừa thấy mặt, lập tức đánh võ mồm.

Lúc này thời điểm.

Lê Trọng có chút không kiên nhẫn được nữa, nói ra: "Lão tử đợi cả buổi, không có một người đi lên. Có phải hay không các người bị cát trùng? Lại không được, lão tử đã đi, chẳng muốn cùng các người bọn này rác rưởi liên hệ."

Lời vừa nói ra.

Đám võ giả nhất thời một mảnh sôi trào, nhao nhao mở miệng chửi bậy lấy.

Một số võ giả, thậm chí rục rịch, muốn lên đài khiêu chiến. Chỉ có điều, bọn hắn chứng kiến Hồng Cương Liệt ba người ở đây, lại bỏ đi khiêu chiến Lê Trọng ý niệm trong đầu.

Hồng Cương Liệt, Tạ Hùng, còn có Đặng Ngọc Ba ba người, sắc mặt đồng thời trầm xuống, ba tia ánh mắt, lạnh lùng mà nhìn chăm chăm vào Lê Trọng.

Lê Trọng cảm giác được ba ánh mắt của người, cười lớn một tiếng, nói ra: "Lão tử ghét nhất người khác trừng mắt ta. Ba người các người, dám lên đài, lão tử tự đem các người trừng chìm giẫm bạo."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Toàn trường mộng

Lệ Trọng lời vừa nói ra, toàn bộ Diễn Võ Trường đều yên tĩnh.

Sở hữu võ giả, cũng hoài nghi nghe lắm.

Yên tĩnh một lúc sau, toàn bộ Diễn Võ Trường sôi trào.

"Lệ Trọng người này, mắt mù sao? Chẳng lẽ hắn nhận không xuất ra Tạ sư huynh, Đặng sư huynh cùng Hồng sư huynh?"

"Cuồng còn chưa tỉnh, đối mặt Tạ sư huynh, Đặng sư huynh cùng Hồng sư huynh, còn dám như vậy cuồng, đây quả thực là phát rồ rồi! Lệ Trọng lần này tuyệt đối đã xong!"

"Ha ha, Lệ Trọng lần này, kết cục tuyệt đối rất thảm. Tạ sư huynh, Đặng sư huynh cùng Hồng sư huynh, ba người này, đều là tâm ngoan thủ lạt thế hệ, Lệ Trọng như vậy khiêu khích, ba vị sư huynh chắc chắn sẽ không đơn giản buông tha hắn!"

Đám võ giả điên cuồng nghị luận.

Hồng Cương Liệt, Tạ Hùng, còn có Đặng Ngọc Ba đều sùng sốt.

Nhất thời không có kịp phản ứng.

Bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới, Lệ Trọng rõ ràng dám như vậy khiêu khích.

Một hồi lâu về sau, Tạ Hùng ánh mắt lộ ra một tia um tùm vui vẻ, nói ra: "Đã bao nhiêu năm, không ai dám như vậy khiêu khích ta. Không thể tưởng được, hôm nay đụng phải một cái."

Hồng Cương Liệt trên mặt xẹt qua một tia sát cơ, nói ra: "Tốt một cái vô tri tiểu bối."

Đặng Ngọc Ba sắc mặt không thay đổi, ánh mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một tia tàn khốc, chậm quá nói ra: "Tạ sư huynh, Hồng sư đệ, các người không được, ta tự lên rồi."

Tạ Hùng phát ra một tiếng nhe răng cười, nói ra: "Hay vẫn là ta lên trước a! Ta muốn bóp vỡ hắn, cho cái này cuồng vọng tiểu bối, một cái cả đời khó quên trí nhớ."

Trường trong tiếng cười, Tạ Hùng phi thân lên đài.

Đám võ giả một hồi hoan hô.

"Bóp vỡ hắn!"

"Tạ sư huynh, hung hăng gom góp hắn!"

"Đập nát miệng của hắn, lại để cho hắn cuồng vọng như vậy!"

Diễn Võ Trường một góc.

Lữ Văn Hùng cùng Lữ Văn Anh hai huynh muội, xa xa địa đứng đấy.

Lữ Văn Hùng nhìn xa xa Lệ Trọng, ánh mắt lộ ra một tia thất vọng, nói ra: "Tiểu muội, cái này là như lời người nói thiên tài? Thực lực ngược lại là có một điểm, nhưng người này, cũng không phải thiên tài, mà là một người điên. Như vậy chọc giận một đám người, đối với chính mình có chỗ tốt gì? Loại người này, quá cuồng vọng, không có đầu óc, không đáng chúng ta kết giao."

Lữ Văn Anh cũng không biết là Lệ Trọng cử động lần này có cái gì không đúng, nói ra: "Những người này nguyên một đám muốn nhảy ra khiêu chiến, Lệ Trọng đáp lại được cường ngạnh một điểm, điều này cũng không có gì vấn đề a. Lệ Trọng thực lực cường hoành, hắn nói được cường thịnh trở lại ngành, những người này cũng không làm gì được hắn."

Lữ Văn Hùng khẽ cười một tiếng, nói ra: "Chưa hẳn. Theo ta quan sát, Hồng Cương Liệt cùng Đặng Ngọc Ba hai người, đều là Nhân Cực bát trọng trung kỳ võ giả. Mà Tạ Hùng người này, rất có thể là Nhân Cực bát trọng hậu kỳ võ giả. Ba người này đều đến có chuẩn bị, trong tay rất có thể có tinh văn khí, có thể trên diện rộng tăng lên sức chiến đấu. Xem, Tạ Hùng đã lên đài rồi, Lệ Trọng chỉ sợ khó có thể ứng phó rồi."

Hai người đối thoại thời điểm.

Tạ Hùng đã rơi xuống trên lôi đài, từng bước một tới gần Lệ Trọng.

Tạ Hùng từng bước một bước ra, khí thế càng ngày càng mạnh. Hắn định dùng khí thế cường đại, ngạnh sanh sanh đánh Lệ Trọng tâm linh, lại để cho Lệ Trọng quỳ đên trên mặt đất đi, khiếp sợ toàn trường.

"Đồng đồng đồng!"

Tạ Hùng từng bước một đi ra.

Lôi đài phụ cận võ giả, đều cảm giác được thân thể nặng trĩu, như là bị một ngọn núi đè nặng. Mà Tạ Hùng mỗi bước ra một bước, trái tim của bọn hắn tụ húng hắng nhảy lên thoáng một phát.

"Tốt khí thế cường đại!"

"Tạ sư huynh quả nhiên lợi hại a! Theo ta thấy, chỉ là khí thế, có thể đem Lệ Trọng áp ngã xuống đất rồi!"

"Loại khí thế này, thật là đáng sợ! Tạ sư huynh tu vi, tuyệt đối là Nhân Cực bát trọng hậu kỳ! Trời ạ, không thể tưởng được, Tạ sư huynh tu vi đạt đến tình trạng như thế!"

"Trong truyền thuyết, võ giả khí thế, có thể không chiến mà khuất người. Không thể tưởng được Tạ sư huynh đối với khí thế chi đạo, lý giải được sâu như vậy khác, có thể phát ra loại này đáng sợ khí thế đến!"

Đám võ giả nhìn xem Tạ Hùng, trong lòng rung động.

Bọn hắn đều không thể tưởng được, Tạ Hùng tu vi, sẽ đạt tới tình trạng như thế. Bọn hắn càng không thể tưởng được, Tạ Hùng khí thế, sẽ là như thế đáng sợ, như thế cường đại.

Tại đám võ giả trong mắt, Tạ Hùng như là một đầu tàn bạo Cự Ưng, chăm chăm vào Lệ Trọng, đem Lệ Trọng trở thành con mồi, muốn đem Lệ Trọng xé nát, triển toái, nuốt.

Loại này hung tàn khí thế, lại để cho Hồng Cương Liệt cùng Đặng Ngọc Ba hai người, đều có chút biến sắc.

Lúc này thời điểm, duy nhất bình tĩnh người, tựu là Lệ Trọng rồi.

Lệ Trọng đứng đấy, khoe miệng thậm chí lộ ra mỉm cười.

Cái này Tạ Hùng, lại muốn dựa vào khí thế áp hắn, thật sự là thật là tức cười. Luận cảnh giới, coi như là tinh anh đệ tử, cũng sẽ không so với hắn cao. Tại Thiết Bình Sơn thời điểm, hắn chỉ bằng lấy khí thế, kinh sợ thối lui Nhân Cực cửu trọng võ giả.

Cái này Tạ Hùng, chỉ là một cái Nhân Cực bát trọng võ giả. Một chút như vậy tu vi, cũng dám ở trước mặt hắn khoe khoang khí thế?

Tại mọi người dưới ánh mắt.

Lệ Trọng nói chuyện.

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nói ra: "Tạ Hùng đúng không? Ngươi từng bước một, chậm quá đi, cái này tính toán cái gì? Muốn đánh cũng sắp điểm đánh, không nên như vậy chậm quá."

Lời này vừa nói ra, Tạ Hùng thiếu chút nữa thổ huyết.

Hắn đau khổ phát ra khí thế, muốn trấn áp Lệ Trọng. Nhưng ở Lệ Trọng trong mắt, hắn lại là chậm quá đi đường? Cái này còn có hay không thiên lý, coi như cái gì à?

Lệ Trọng lúc này thời điểm lại ha ha cười cười, nói ra: "Cũng thế, xem ra ngươi là thận hư rồi. Đã như vậy, ngươi tựu chậm chậm đi tới a. Chờ ngươi đến gần rồi, ta lại đánh ngươi cái tát."

Hung hăng càn quấy!

Quá kiêu ngạo rồi!

Sở hữu võ giả, trong nội tâm đều cảm giác được, Lệ Trọng vô cùng hung hăng càn quấy. Tại Tạ Hùng khí thế áp bách phía dưới, còn dám như thế hung hăng càn quấy, cũng chỉ có Lệ Trọng rồi!

"Lúc này thời điểm còn chọc giận Tạ Hùng, thật sự là không biết chữ chết viết như thế nào!"

"Hãy chờ xem, Lệ Trọng tuyệt đối sẽ trở thành thái giám!"

"Hắc hắc, ta ngược lại muốn nhìn, Tạ sư huynh xử lý như thế nào Lệ Trọng!"

Đám võ giả tiếng nghị luận bên trong, Tạ Hùng trên mặt lộ ra một tia nhe răng cười, nói ra: "Tiểu tử, ngươi rất nhanh ngươi sẽ phải hối hận!"

"Đằng đằng đằng!"

Tạ Hùng toàn thân chân khí vận chuyển, trong giây lát bước ra ba bước, đem khí thể tăng lên tới cực hạn. Vô hình khí thể, như là từng đạo gọn sóng, hướng phía Lê Trọng dũng mãnh lao tới!

Khí thể tuôn ra đồng thời, Tạ Hùng đột nhiên ra tay, năm ngón tay như gió hướng phía Lê Trọng chộp tới!

Lê Trọng khोक miệng lộ ra mỉm cười, nhẹ nhàng một chưởng đánh ra.

Lê Trọng tại Nhân Cực thất trọng sơ kỳ thời điểm, có thể cùng Nhân Cực cửu trọng võ giả so chiêu. Mà bây giờ, tu vi của hắn đã là Nhân Cực thất trọng hậu kỳ, lại tu luyện bộ pháp. Coi như là đối mặt Nhân Cực cửu trọng hậu kỳ võ giả, Lê Trọng cũng sẽ không sợ hãi. Đối phó Tạ Hùng cái này Nhân Cực bát trọng võ giả, căn bản không cần chiêu thức, một cái tát quất ra như vậy đủ rồi.

Tạ Hùng vừa mới ý thức được Lê Trọng ra tay, Lê Trọng bàn tay, đã quất đến trước mắt rồi!

"Ba!"

Tạ Hùng liên tục né tránh ý niệm trong đầu cũng không kịp sinh ra, cũng cảm giác được đôi má kịch liệt đau nhức, hắn chứng kiến chính mình trên mặt cơ bắp, tại không coi vào đâu biến hình, hắn còn chứng kiến, chính mình cái mũi phun ra máu tươi.

Tạ Hùng cuối cùng cảm giác, tựa là tự mình bay lên, đầu óc trống rỗng, đón lấy, giữa hai chân một hồi kịch liệt đau nhức!

"Đông!"

Tạ Hùng cả người, hung hăng nện vào dưới lồi đài, nện lật ra mấy cái võ giả.

Toàn trường yên tĩnh.

Hồng Cương Liệt nộ cười trên mặt ngưng kết rồi.

Đặng Ngọc Ba nộ cười trên mặt cũng ngưng kết rồi.

Mà ngay cả Lữ Vân Hùng, đều sửng sốt một chút.

Toàn trường người đều mộng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Tiến đưa kiếm tiến đưa trứng

Trước một cái nháy mắt, Tạ Hùng còn khí thể bức nhân, uy phong lẫm lẫm lập tức tự muốn đem Lê Trọng đè sấp. Nhưng trong chớp mắt, tình thế tự thay đổi, Tạ Hùng lại bị Lê Trọng một cái tát trườn phi, đánh bại trứng, gãy dựa không dậy nổi.

Loại này tương phản, thật sự quá lớn.

"Ông trời, cái này có phải thật vậy hay không?"

"Tạ sư huynh như thế nào rớt xuống lồi đài? Đây là chuyện gì xảy ra?"

"Lão tử con mắt không phải hư mắt a?"

Đám võ giả xoa ánh mắt của mình, bọn hắn hiện tại, đều không tin tưởng vào hai mắt của mình rồi. Mà ngay cả Hồng Cương Liệt cùng Đặng Ngọc Ba hai người, đều khó mà tin được sự thật trước mắt.

Diễn Võ Trường một góc.

Lữ Vân Hùng kinh ngạc mà nhìn xem.

Lữ Vân Anh một hồi kinh ngạc về sau, nở nụ cười, nói ra: "Ca, ngươi thấy được chưa? Một cái tát đem Tạ Hùng trừu phi, cái này là Lệ Trọng thực lực chân chính!"

Lữ Vân Hùng tức cười.

Lữ Vân Hùng nghĩ nghĩ, nói ra: "Tạ Hùng là chủ quan rồi. Hơn nữa, trên người hắn không có tinh văn khí. Nếu không, hắn sẽ không thua thảm hại như vậy. Bất quá, Tạ Hùng thảm bại, sẽ khiến Đặng Ngọc Ba cùng Hồng Cương Liệt cảnh giác, bọn hắn khẳng định ngay từ đầu, mượn ra tinh văn khí. Kế tiếp chiến đấu, Lệ Trọng sợ là khó có thể ứng phó."

Lữ Vân Anh nói ra: "Sẽ không đâu. Lệ Trọng sức chiến đấu rất cường đại, Đặng Ngọc Ba cùng Hồng Cương Liệt hai người, tựu tính toán đã có tinh văn khí, cũng sẽ không là Lệ Trọng đối thủ."

Lữ Vân Hùng vuốt ve cái trán. Hắn cảm giác được, chính mình cái muội tử, quá dễ mất Lệ Trọng rồi.

Trên lôi đài.

Lệ Trọng nhìn xem Đặng Ngọc Ba, nhàn nhạt nói: "Ta cũng đã nói, các ngươi lên đài, sẽ bị ta giam bạo trứng. Ngươi làm sao lại không nghe lời của ta đâu?"

Tại lưỡng cái hô hấp trước khi, Lệ Trọng nói những lời này, nhất định sẽ bị đám võ giả quát mắng.

Nhưng hiện tại, ai cũng không dám lên tiếng.

Tạ Hùng, Nhân Cực bát trọng hậu kỳ võ giả, bình thường đệ tử trên bảng xếp hạng, cao cử đệ nhất nhân vật. Một nhân vật như vậy, rõ ràng bị Lệ Trọng một cái tát đập bay, một cước giẫm phát nổ trứng, Lệ Trọng sức chiến đấu có thể nghĩ.

Đối mặt Lệ Trọng, ai còn dám quát mắng?

Lệ Trọng ánh mắt quét qua, nhàn nhạt nói ra: "Còn có ai?"

Ngừ khí thường thường.

Nhưng, có một loại nói không nên lời Bá khí.

Lệ Trọng ánh mắt khắp nơi, đám võ giả nhao nhao cúi đầu, không dám trực tiếp.

"Hừ!"

Lúc này thời điểm, hừ lạnh một tiếng xuất hiện.

Mọi người ngay ngắn hướng đưa ánh mắt, quảng đã đến Đặng Ngọc Ba trên người.

Đặng Ngọc Ba lạnh lùng nói ra: "Lệ Trọng, ngươi hung hăng cần quấy cái gì? Ngươi vừa rồi đánh bại Tạ Hùng, chẳng qua là xuất kỳ bất ý mà thôi. Ta cái này lên đài, nhìn xem ngươi có gì bốn sự."

Đám võ giả nghe, đều cảm thấy có đạo lý.

"Ha ha, Lệ Trọng sức chiến đấu, khẳng định không nghĩ như bên trong cường đại. Vừa rồi, hắn một cái tát đập bay Tạ sư huynh, là vì Tạ sư huynh chủ quan hơi có chút."

"Ta cảm thấy cũng là như thế này. Lệ Trọng khí tức trên thân, rõ ràng là Nhân Cực lục trọng. Một chút như vậy tu vi, cường đại trở lại, có thể cường đi nơi nào?"

"Nói rất có lý. Hiện tại, Đặng sư huynh đã nhìn thấu Lệ Trọng, hắn khiêu chiến Lệ Trọng thời điểm, nhất định sẽ cẩn thận từng li từng tí. Đến lúc đó, Lệ Trọng tựu không có cơ hội rồi."

Đám võ giả trò chuyện với nhau.

Lúc này thời điểm.

Đặng Ngọc Ba lấy ra một thanh tiểu kiếm, vừa sải bước lên lôi đài.

Lệ Trọng nói ra: "Ngươi là vị nào?"

Đặng Ngọc Ba đang muốn lên tiếng.

Lúc này thời điểm, Lê Trọng khoát khoát tay, nói ra: "Được rồi được rồi, người cũng không cần nói. Dù sao, chờ một chút, người tự sẽ biến thành thái giám, ta không cần phải biết rõ một cái thái giám danh tự."

Đặng Ngọc Ba thiếu chút nữa muốn đem cái mũi khí lệch ra.

Hắn bàn tay nắm thật chặt tiểu kiếm, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Lê Trọng, ta hôm nay, muốn dùng trong tay Tế Phong Kiếm thiến người."

Đang khi nói chuyện.

Đặng Ngọc Ba trong tay tiểu kiếm, lưu chuyển ra từng đạo vàng sáng, dẫn đi lên một mảnh kinh hô.

Đám võ giả nhìn xem Đặng Ngọc Ba trong tay tiểu kiếm, trong ánh mắt lóe ra hàm mộ chi cực thần sắc, nguyên một đám cao giọng nghị luận, hưng phấn tới cực điểm.

"Đây là tinh văn kiếm! Rẻ nhất 0 cấp tinh văn kiếm, đều muốn 300 vạn Kim tệ, hơn nữa tuyệt phần lớn thời gian, đều là có tiền cũng mua không được. Không thể tưởng được Đặng Ngọc Ba rõ ràng có loại này bảo vật!"

"Ông trời a, tự tính toán Cao cấp đệ tử, đều rất ít người có tinh văn khí. Không thể tưởng được Đặng Ngọc Ba trong tay, rõ ràng có một thanh tinh văn kiếm. Một trận chiến này, đã không có huyền niệm, Lê Trọng tất bại, tất nhiên bị thiến."

"Tinh văn khí, có thể hấp thu thiên địa tinh khí, bảo tồn ở bên trong, uy lực cực lớn. Đặng Ngọc Ba trong tay đã có một thanh tinh văn kiếm, cái này tương đương với có một người cực cừu trọng võ giả trợ giúp, sức chiến đấu lập tức cường đại mấy lần! Lê Trọng hai tay trống trơn, căn bản không có khả năng tiếp được một kiếm a!"

Đặng Ngọc Ba vượt tinh văn kiếm, trên mặt lộ ra một tia ngạo nhiên. Chuôi kiếm này, là hắn mượn tới, nhưng thì tính sao? Làm theo có thể cho hắn đạt được thắng lợi.

Đặng Ngọc Ba nhìn xem Lê Trọng, trên cao nhìn xuống.

Hắn cảm giác được, Lê Trọng có chút cổ quái. Nhưng trong tay đã có tinh văn kiếm, Lê Trọng cường thịnh trở lại, lại có thể cường đi nơi nào? Hắn hiện tại, căn bản không cần sợ Lê Trọng.

Đặng Ngọc Ba cười lạnh nói: "Lê Trọng, người bây giờ sợ sao?"

Lê Trọng nháy mắt mấy cái, nói ra: "Ta hiện tại tại sao phải sợ? Ta hiện tại cao hứng phi thường. Có người cho ta tiền đưa kiếm tiền đưa trứng, ta cao hứng cũng không kịp, tại sao phải sợ?"

Đặng Ngọc Ba sắc mặt trầm xuống.

Hắn vốn, là muốn nhìn một chút, Lê Trọng bị dọa đến mặt tái nhợt như người chết bộ dạng. Hiện tại xem ra, Lê Trọng người này, căn bản không rõ tinh văn kiếm là cái gì, căn bản dọa không đến hắn.

Đã như vậy, vậy thì động thủ tốt rồi.

Đặng Ngọc Ba trong tay tiểu kiếm vung lên, một đạo ba thước đến trường, mắt thường có thể thấy được hào quang, xuất hiện tại trên mũi kiếm. Đây là tinh văn kiếm kiếm khí, sắc bén tới cực điểm kiếm khí!

Kiếm khí vừa ra, nhất thời toàn bộ lôi đài, đều bị nhuộm được sẫm lãnh một mảnh.

Lôi đài phụ cận võ giả, đồng thời ngược lại trừu một ngum hơi lạnh, ngược lại lùi lại mấy bước.

Kiếm khí, chính là cao độ ngưng tụ lực lượng, một loại dung hợp kim loại khí tức lực lượng. Nhân Cực cảnh võ giả, bị kiếm khí đánh vào một chút, lập tức muốn đánh mất sức chiến đấu!

"Giết!"

Đặng Ngọc Ba thân hình lóe lên, trường kiếm hóa thành một đạo bạch quang, hướng phía Lê Trọng đánh tới.

Um tùm kiếm quang, nhuộm được lôi đài một mảnh màu trắng, đám võ giả kinh hô liên tục. Lúc này thời điểm, sở hữu võ giả, đều ngơ ngác nhìn xem Đặng Ngọc Ba trong tay tiểu kiếm.

Về phần Lê Trọng, bọn hắn xem đều lùi lại phải xem rồi.

Tại loại này đáng sợ công kích cái này, Lê Trọng sợ bại không thể nghi ngờ, còn có cái gì đẹp mắt hay sao? Xem Lê Trọng, còn không bằng nhìn nhiều vài lần tinh văn kiếm, nhìn xem loại này trong truyền thuyết thứ đồ vật.

Lê Trọng lúc này thời điểm, bình tĩnh một mảnh.

Hắn không tránh, cũng không ngăn cản, thẳng tắp đứng tại nguyên chỗ.

Đợi đến lúc kiếm quang bay đến trước bên ngoài, Lệ Trọng bỗng nhiên há mồm, quát: "Bại!"

Lệ Trọng thanh âm, cũng không lớn. Nhưng rơi vào Đặng Ngọc Ba trong tai, nhưng lại Lôi Đình.

Lôi Âm!

Lệ Trọng dùng miệng uống đi ra Lôi Âm, theo uy lực đã nói, xa xa không bằng trường đao phát ra tới. Nhưng đối phó với Đặng Ngọc Ba cái này Nhân Cực bát trọng võ giả, đã là vậy là đủ rồi.

Đặng Ngọc Ba bất ngờ không đề phòng, như bị Lôi Đình đánh trúng, động tác một chậm.

Lệ Trọng không chút khách khí, bàn tay tìm tòi, thanh tiểu kiếm cướp đến tay, đột nhiên một cước bay ra, chính chính đá đã đến Đặng Ngọc Ba giữa hai chân, một tiếng thanh thúy vỡ tan thanh âm ở bên trong, Đặng Ngọc Ba bị đá hạ lòi đài.

"Đồng!"

Đặng Ngọc Ba kêu thảm, rơi xuống dưới lòi đài mất, lại nện đã bay mấy cái võ giả.

Toàn trường yên tĩnh.

Đám võ giả lại mộng!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Cao nhân phong phạm

"Đây là có chuyện gì?"

"Đặng sư huynh lại bị đánh bay! Liền kiểm đều bị cướp đi rồi! Lão tử đây là hoa mắt a? Đặng sư huynh rõ ràng đã có chuẩn bị, như thế nào còn bị đánh bay à?"

"Không có khả năng, không có khả năng a! Đặng sư huynh trong tay đã có tinh văn kiếm, tựa tương đương với Nhân Cực cửu trọng võ giả, như thế nào sẽ bị Lệ Trọng đánh bay? Tại sao có thể như vậy?"

Đám võ giả kêu la lấy.

Bọn hắn cảm giác được, đầu mình hoàn toàn không dùng được rồi.

Một trận chiến này, vô luận như thế nào xem, đều hẳn là Đặng Ngọc Ba thắng a. Nhưng trong nháy mắt trong thời gian, Đặng Ngọc Ba đã bị đánh đã bay, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a!

Diễn Võ Trường một góc.

Lữ Vân Anh lúc này thời điểm, trong nội tâm nghi vấn trùng trùng điệp điệp, nói ra: "Ca, chiến đấu mới vừa rồi, người xem đã minh bạch chưa? Vừa rồi, Lệ Trọng là như thế nào đem Đặng Ngọc Ba đánh rớt xuống lòi đài hay sao?"

Lữ Vân Hùng cũng là vẻ mặt mộng bức, chiến đấu mới vừa rồi, hắn cũng không hiểu được. Đường đường tinh anh đệ tử, rõ ràng xem không rõ Lệ Trọng thủ đoạn, quả thực là mắt mắt, Lữ Vân Hùng phiền muộn vô cùng.

Lữ Vân Anh hoàn toàn không thấy ra ca ca của mình phiền muộn, nàng lại hỏi một câu: "Ca, người xem hiểu chưa?"

Lữ Vân Hùng gãi gãi đầu da, buồn khổ vô cùng, hận không thể ngửa mặt lên trời thét dài.

Lúc này thời điểm.

Lệ Trọng đem trong tay tiểu kiếm, chọc vào đã đến sau lưng, ánh mắt giống như cười mà không phải cười mà nhìn xem Hồng Cương Liệt, nói ra: "Hồng sư huynh, ngươi có phải hay không sợ? Còn dám hay không lên đài?"

Hồng Cương Liệt sắc mặt tím lại.

Lệ Trọng liên tục đánh bại Tạ Hùng cùng Đặng Ngọc Ba, cái này lại để cho hắn sinh ra cực lớn cảm giác nguy cơ. Hắn hiện tại, đã có chút sợ, không quá nguyện ý lên đài rồi.

Nhưng, trước mắt bao người, hắn nếu như rút lui, thanh danh cũng tự quét rác rồi. Về sau, ai hoàn nguyện ý đi theo hắn nữa.

Đi lên, rất có thể sẽ bị Lệ Trọng đá bạo trứng.

Không được, thanh danh quét rác.

Bên trên cũng khó, không được cũng khó a.

Hồng Cương Liệt do dự mà.

Lúc này thời điểm, một cái thân hình cao lớn người thanh niên, đi nhanh đi tới. Nhìn thấy người thanh niên này người, đám võ giả nhao nhao tránh ra, cung kính vấn an.

Người tới, đúng là Hồng Cương liệt ca ca, Cao cấp đệ tử Hồng Cương Mạnh.

Hồng Cương Mạnh đi nhanh đi tới, vỗ vỗ Hồng Cương Liệt đầu vai, dùng một loại ẩn nấp thủ pháp, đem một ít lọ thuốc dịch đưa vào Hồng Cương Liệt trong miệng, nhẹ nói nói: "Đây là Bạo Khí Dịch, có thể tại trong thời gian ngắn, đem tu vi của ngươi, tăng lên tới Nhân Cực cứu trọng sơ kỳ. Ngươi bây giờ lập tức đi lên, đá bại Lệ Trọng!"

Hồng Cương Liệt đại hỉ.

Trong tay hắn, đã có một thanh tinh văn khí.

Hiện tại, lại ăn vào Bạo Khí Dịch, tu vi có thể so với Nhân Cực cứu trọng sơ kỳ.

Bởi như vậy, hắn hoàn toàn không cần sợ Lệ Trọng rồi.

Hắn cũng không tin, Nhân Cực cứu trọng tu vi, lại phối hợp một thanh tinh văn khí, còn đánh không lại Lệ Trọng!

Hồng Cương Liệt sắc mặt, nhanh chóng biến hóa, biến thành một loại đường lâm quan rộng mở giống như hồng nhuận phon phốt chi sắc. Hắn ngửa mặt lên trời ha ha cười cười, nói ra: "Lệ Trọng a Lệ Trọng, vốn, ta còn cảm thấy, ngươi có chút thiên tư, lại là ta sư đệ, thời điểm chiến đấu ta muốn hay không hạ thủ lưu tình. Không nghĩ tới, ngươi như thế cuồng vọng, lần nữa khiêu khích! Đã như vậy, ta cũng không khách khí, ta sẽ dùng mạnh nhất thủ đoạn đánh bại ngươi, đánh bại ngươi!"

Hồng Cương liệt lóe lên thân, đi vào lôi đài.

Một đạo cường hoành khí thế, theo trên người hắn phát ra, xa xa tập trung Lệ Trọng.

Đạo này khí thế, so Tạ Hùng khí thế cường đại hơn!

"Tốt khí thế cường đại a!"

"Ta cảm giác được đứng đều đứng không yên! Cái này là Hồng sư huynh thực lực chân chính sao? Thật đáng sợ a."

"Hồng sư huynh thật sự là che dấu được thật sâu a. Ta nằm mộng cũng muốn không đến, Hồng sư huynh tu vi sẽ là cao như thế, thật là đáng sợ, thật sự là thật là đáng sợ!"

Đám võ giả cảm giác được Hồng Cương Liệt khí thế, nhao nhao lên tiếng kinh hô.

Lệ Trọng nhìn sang, không đếm xỉa tới nói ra: "Hồng sư huynh, ngươi như vậy không thể chờ đợi được tiến đưa trứng, ta muốn không thu đều không được a."

Hồng Cương Liệt cũng không giận nộ, hắn cánh tay vung lên, một bộ hàn lông lánh móng vuốt sắc bén lộ ra, xa xa nhìn lại, có thể nhìn thấy mũi nhọn phía trên lóe ra điểm một chút hàn quang.

Toàn bộ lôi đài nhiệt độ, đều giảm xuống một chút.

Móng vuốt sắc bén vừa xuất hiện, lại đưa tới một mảnh kinh hô.

"Ông trời a, bộ dạng này trâu, cũng là tinh văn khí a!"

"Hong sư huynh am hiểu nhất chiến kỹ, tựa là Tê Sơn Liệt Thú ba mươi sáu trào. Phối hợp với bộ dạng này móng vuốt sắc bén, sức chiến đấu ít nhất phải tăng lên gấp ba, quả thực là không hướng mà bắt lợi a!"

"Thắng định rồi, lúc này đây, Hong sư huynh là thắng định rồi. Nếu như Lê Trọng thắng, lão tử nguyện ý đem đầu, nhét vào đến quái thú bờ sông đi! Ai dám ta cùng đánh cuộc?!"

Trên lôi đài.

Hong Cương Liệt giơ tay lên, móng vuốt sắc bén xa xa nhắm ngay Lê Trọng, khẽ mỉm cười nói: "Lê Trọng, ngươi bây giờ có ý kiến gì không? Ngươi bây giờ, còn có gì để nói?"

Hong Cương Liệt hiện tại, cảm giác được chân khí trong cơ thể, trở nên càng ngày càng lớn mạnh, loại này lực lượng cường đại, mang cho hắn tràn đầy tự tin. Hắn hiện tại, mang trên mặt một loại hơi hốt giống như dáng tươi cười, phong độ tư thái xuất chúng, giống như là một cái tuyệt thế cao nhân.

Một ít nữ đệ tử, nhìn xem nụ cười của hắn, tâm hồn thiếu nữ Bình Bình nhảy lên.

Lê Trọng nhìn xem Hong Cương Liệt, như là đang nhìn một người ngu ngốc, nói ra: "Ta hiện tại thật cao hứng. Lại có một cái kẻ ngu tặng đồ rồi, muốn mất hứng cũng khó khăn a. Thiên hạ này kẻ dốt, vì sao nhiều như vậy đâu?"

Lê Trọng nói xong, một kiếm gọt ra.

Hắn còn là lần đầu tiên tiếp xúc tinh văn khí, muốn thử xem uy lực, cho nên tự chủ động xuất thủ.

Đặng Ngọc Ba vừa rồi xuất kiếm thời điểm, kiếm quang như cầu vồng. Nhưng Lê Trọng hiện tại ra tay, kiếm quang thoát nhìn, chỉ là nhàn nhạt một đạo, mất thường cơ hồ không cách nào phân biệt.

Kiếm quang nhạt, cũng không có nghĩa là uy lực nhỏ. Trái lại, đạo này kiếm quang, là vì cực nhanh cực nhanh, cho nên cho người một loại nhàn nhạt cảm giác. Trên thực tế, đạo này nhàn nhạt kiếm quang ở bên trong, ẩn chứa vô cùng nguy hiểm, vô cùng lực lượng.

Hong Cương Liệt trên mặt còn mang theo cao nhân giống như dáng tươi cười, kiếm quang đã đến.

"Không tốt!"

Hong Cương Liệt trong lòng kinh hoàng, hai móng một khung.

"Đình!"

Hong Cương Liệt nhất thời cảm giác được, một đạo khó có thể hình dung lực lượng, bài sơn đảo hải tuôn đi qua, hắn toàn thân xương cốt đều khanh khách rung động, hai cái cánh tay hoàn toàn mất đi tri giác.

"Đây là cái gì quái vật a, loại lực lượng này. . ."

Hong Cương Liệt nụ cười trên mặt, biến thành vẻ sợ hãi, hắn hoàn toàn không thể tưởng được, Lê Trọng trong tay tinh tế tiểu kiếm, ẩn chứa như thế lực lượng đáng sợ. Cái này chuỗi tiểu kiếm, giống như là một cái cự đại Thiết Chùy, oanh được trước mắt hắn biến thành màu đen!

"Hô!"

Hong Cương Liệt cả người bay lên.

Lê Trọng ha ha cười cười, Như Ảnh Tùy Hình theo sau, tiểu kiếm nhảy lên, đem hai cái móng vuốt sắc bén đánh rơi.

Dưới lôi đài mặt, Hong Cương Mãnh nhìn thấy đệ đệ bị thua, sắc mặt nhất thời biến đổi, quát: "Dừng tay!"

Hắn phản ứng rất nhanh, nhưng đã không còn kịp rồi.

Giữa không trung, Lê Trọng giơ chân lên, không chút khách khí địa hướng phía Hong Cương Liệt hai chân gian đá vào, Hong Cương Liệt phát ra một tiếng kinh thiên động địa giống như kêu thảm thiết, nặng nề mà té dưới lôi đài.

Thất bại!

Hong Cương Liệt cũng thất bại!

Đám võ giả nhìn xem từ không trung té xuống đến Hong Cương Liệt, cổ kéo dài lão trường, như là từng chích vệt tử. Ánh mắt của bọn hắn phỏng đến sâu sắc, ánh mắt không biết giải quyết thế nào, như là tất cả lạc đường con cừu nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Chỉ Cho Phép Bại, Không Cho Phép Thắng

Tạ Hùng vừa đối mặt thất bại!

Đặng Ngọc Ba vừa đối mặt thất bại!

Liên ngay cả thực lực mạnh mẽ như vậy Hồng Cương Liệt, cũng là vừa đối mặt liền thất bại!

Lệ Trọng vọng lại khí tức, rõ ràng là Nhân Cực sáu tầng Vũ Giả, một Nhân Cực sáu tầng Vũ Giả, làm sao có khả năng đánh bại ba người này? Đây là chuyện ra sao a!

Các võ giả một mặt mừng bức, bọn họ lúc này, cũng không biết nói cái gì cho phải.

Bóng người lóe lên.

Hồng Cương Mãnh phi thân chạy tới, đem đệ đệ tiếp được.

Thoáng kiểm tra một hồi sau khi, Hồng Cương Mãnh sắc mặt nhất thời chìm xuống, hắn bỗng nhiên nhìn chăm chăm Lệ Trọng, kích chỉ nói: "Lệ Trọng, ngươi thật là ác độc thủ đoạn!"

Lệ Trọng xa xôi nói rằng: "Ta đã sớm đã nói, bọn họ lên đài, sẽ bị bạo. Đệ đệ ngươi đầu óc không được, vẫn cứ chạy tới, ta không bạo cũng không được a."

Hồng Cương Mãnh cười gằn, nói rằng: "Được được được, vậy ta hiện tại, cũng có thể đem ngươi biến thành thái giám?"

Lệ Trọng cười lớn một tiếng, nói rằng: "Hồng Cương Mãnh, ngươi không bản lĩnh này. Nếu như ngươi dám lên đài, ta như thường bạo ngươi, không tin ngươi bây giờ liền lên đến."

Các võ giả tất cả xôn xao.

Lệ Trọng công nhiên khiêu chiến đệ tử bình thường, điều này cũng làm cho quên đi. Nhưng bây giờ, hắn dĩ nhiên công nhiên khiêu khích Hồng Cương Mãnh! Phải biết, Hồng Cương Mãnh nhưng là cao cấp đệ tử a!

Lệ Trọng thực sự là quá cuồng vọng!

Các võ giả bình hồ hấp, cùng đội Hồng Cương Mãnh phản ứng. Ở tại bọn hắn trong tưởng tượng, Hồng Cương Mãnh nhất định sẽ ngay lập tức đứng ra, đến trên võ đài đi, ra tay giáo huấn Lệ Trọng.

Nhưng Hồng Cương Mãnh để cho bọn họ thất vọng rồi.

Hồng Cương Mãnh sát ý hùng hực, thân thể nhưng không nhúc nhích.

Lệ Trọng liên tục đánh bại ba người, cuối cùng đánh bại Hồng Cương Liệt thời điểm, không có một chút nào thủ xảo, thuần túy là lấy sức mạnh mạnh mẽ, đem Hồng Cương Liệt đánh bay. Loại sức mạnh này, Hồng Cương Mãnh căn bản không nắm chống lại. Nếu như không chống đỡ được, bị Lệ Trọng bạo chỗ yếu, đến thời điểm, hai huynh đệ đều là thái giám, hình ảnh kia quả thực không dám nghĩ.

Hồng Cương Mãnh tuy rằng không dám lên đài, nhưng trong miệng cũng không yếu thế, lạnh lùng nói rằng: "Hung hăng người, đều sống không lâu. Lệ Trọng, chờ ta xử lý tốt đệ đệ thương thế, lại tìm ngươi tính sổ."

Lệ Trọng cười ha ha, nói rằng: "Không dám lên chính là không dám lên, tìm cái gì có? Cũng được, như ngươi mặt hàng này, ta cũng không có hứng thú, mang theo của ngươi rác rưởi đệ đệ cắt ngay."

Hồng Cương Mãnh nắm chặt nắm đấm, thể diện đã biến thành màu tím.

Hắn chính là cao cấp đệ tử, nhưng Lệ Trọng lại để hắn cắt đi.

Đây là trần trụi sỉ nhục!

Hồng Cương Mạnh trừng mắt Lê Trọng.

Lê Trọng cười hi hi, một bộ chính là ta si nhục người, người có thể như thế nào về mặt.

Hồng Cương Mạnh toàn thân huyết dịch, đều vọt tới trên đầu đi, trong mắt xuất hiện tơ máu, nhìn qua giống như là một con nguy hiểm cực điểm Cự Lang, chu vi đệ tử dồn dập lui lại.

Lê Trọng khề cười một tiếng, đưa ánh mắt dò.

Thế giới này, Cường Gia Vi Tôn, Hồng Cương Mạnh coi như lại giận, cũng không cách nào làm sao hắn. Hắn dám lên đài để, Lê Trọng sẽ không khách khí chút nào bạo hắn, để hắn làm thái giám đi.

Lê Trọng ánh mắt quét qua, có chút thất vọng nói: "Ta tới nơi này, chính là nghĩ kỹ thật đánh một trận. Làm sao, đánh bay ba người, sẽ không có người lên đây? Các người còn chưa phải là nam nhân? Không một có loại sao?"

Các võ giả về mặt quái lạ.

Có loại?

Lại có thêm loại, chạy đến trên võ đài, cũng phải bị đánh nổ, biến thành thái giám a.

Lê Trọng liên tiếp nổ tung ba người, uy thế chi thịnh, liền Hồng Cương Mạnh cũng không dám ứng chiến. Vào lúc này, chạy nữa đến trên lôi đài, đó chính là đưa trứng cho Lê Trọng đánh nổ.

Lê Trọng nhìn chung quanh khoảng chừng : trái phải, nhìn thấy người người cúi đầu, cười hi hi, nói rằng: "Xem ra, không có ai lên đài rồi. Ta còn muốn tới một người xưa nay chưa từng có thập liên tiếp nổ tung đây, không nghĩ tới qua loa hãy thu trận rồi. Thất vọng, thực sự là thất vọng a."

Lê Trọng chuẩn bị đi xuống võ đài.

Lúc này.

Một thanh âm lạnh như băng, đột nhiên vang lên: "Lê Trọng, người thực sự là đủ hung hăng. Làm sư huynh, ta cho người biết, phạm là hung hăng người, đều là sống không lâu."

Các võ giả bỗng cảm thấy phấn chấn.

Vào lúc này, lại còn có người nhô ra, người này là ai?

Các võ giả dồn dập nhìn lại.

Chỉ thấy, một cảm y thanh niên, từ trận ở ngoài chậm rãi mà tới. Bên cạnh hắn, đi theo một xinh đẹp nữ tử, nữ tử toàn thân có một loại chín đẹp, giống như là một con đào mật, để xem xa xa mà nhìn, đã nghĩ nhào tới cắn một cái.

Một Vũ Giả Dao Dao liếc mắt nhìn, sắc mặt nhất thời biến đổi, thất thanh kêu lên: "Tô Doanh! Đây là đệ tử tinh anh bên trong, ghi tên thứ sáu Tô Doanh! Cô gái kia, là đệ tử bình thường bên trong, xếp hàng thứ ba Điền Diễm!"

Trong phút chốc, các võ giả oanh động.

"Ông trời, cũng thật là Tô Doanh! Đây chính là đệ tử tinh anh a! Nói như vậy, đệ tử tinh anh đều dành thời gian bế quan, hay hoặc là ra chiến trường kiếm lời điểm, dễ dàng sẽ không xuất hiện ở trại huấn luyện. Nay Tô Doanh chạy đến nơi đây tới làm gì?"

"Quả nhiên là Tô Doanh! Ông trời a, bình thường khó gặp tô doanh, dĩ nhiên xuất hiện tại Diễn Võ Trường, hắn muốn làm gì? Lẽ nào hắn xem Lê Trọng không vừa mắt, muốn dạy dỗ giáo huấn Lê Trọng?"

"Cho ăn, các người đều ở xem Tô Doanh, sẽ không một người lưu ý Điền Diễm sao? Trong truyền thuyết, Điền Diễm xinh đẹp vô song, là trại huấn luyện đệ nhất mỹ nữ. Trước đây ta còn không tin, hiện tại lão tử hoàn toàn tin a! Lão tử xa xa nhìn một chút, cũng cảm giác được cả người toả nhiệt, thực sự là không chịu được, không chịu được a."

"Ngu xuẩn. Người chẳng lẽ còn không nhìn ra được sao? Nay Điền Diễm, đã bị : được Tô Doanh thu nhập trong phòng, thành Tô Doanh đích tình người. Người lại nói lung tung, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng."

Khắp nơi oanh động bên trong, Tô Doanh cùng Điền Diễm hai người, đi tới bên lôi đài trên.

Lê Trọng liếc nhìn Tô Doanh một chút, từ Tô Doanh trên người, cảm thấy một tia áp lực. Đệ tử tinh anh, đều là Nhân Cự Cửu Trọng hậu kỳ nhân vật, thực lực quả nhiên không phải bình thường.

Có điều.

Coi như này Tô Doanh thực lực mạnh mẽ, Lệ Trọng cũng không cần e ngại.

Lệ Trọng từ Tô Doanh trên người, cảm giác được một tia hùng hổ dọa người ý tứ, biết người này cũng không phải cùng mình kết bạn. Lập tức, Lệ Trọng từ tốn nói: "Tô Doanh, người tha thiết mong chờ chạy đến nơi đây đến, có chuyện gì cứ nói đi."

Tô Doanh ánh mắt lộ ra một tia vẻ lạnh lùng.

Đệ tử tinh anh, thân phận cỡ nào cao quý, người người nhìn thấy hắn, đều phải gọi hắn một tiếng Tô sư huynh. Lệ Trọng ngược lại tốt, trực tiếp liền gọi tên của hắn, rõ ràng không đem hắn để ở trong mắt.

Tô Doanh cũng không lên tiếng, hướng về Điền Điền gật gù.

Điền Điền thân hình lóe lên, bay đến trên lôi đài, nói rằng: "Lệ Trọng, ta tới khiêu chiến ngươi."

Toàn trường nhất thời khắp nơi oanh động.

Ai cũng không nghĩ tới, Điền Điền sẽ ở vào lúc này, khiêu chiến Lệ Trọng.

Lệ Trọng ánh mắt lóe lên.

Hắn cũng nghĩ đến không, Điền Điền sẽ lên đài khiêu chiến. Từ Điền Điền khí tức đến xem, nàng cũng là một người vô cùng tám tằm Vũ Giả, nhưng sức chiến đấu so với Tạ Hùng, còn muốn kém một điểm.

Chút thực lực này, cũng dám nhảy đi ra khiêu chiến chính mình?

Lệ Trọng nghi ngờ trong lòng thời điểm, một thanh âm lạnh như băng, đột nhiên từ vang lên bên tai đến: "Lệ Trọng, ta là Tô Doanh. Trận chiến này, ngươi chỉ cho phép bại, không cho thắng. Bằng không, ta sẽ để ngươi rất thảm."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Không Có Mặt Mũi Lớn Như Vậy

Lệ Trọng ánh mắt lạnh lẽo.

Này Tô Doanh, vì để cho Điền Điền đạt được thắng lợi, lại nói uy hiếp.

Động tác này, thực sự là thật là tức cười.

Đệ tử tinh anh, ở người khác trong mắt, chính là ngưỡng mộ tồn tại, thân phận vô cùng tôn quý, lời nói ra chính là mệnh lệnh. Nhưng ở Lệ Trọng trong mắt, đệ tử tinh anh căn bản không tính là gì.

Tô Doanh dựa vào mấy câu nói, đã nghĩ để cho mình chịu thua?

Hắn không mặt mũi lớn như vậy!

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, bàn tay trong giây lát vung lên.

"Đừng!"

Điền Điền liền thời gian phản ứng đều không có, đã bị Lệ Trọng một cái tát đánh bay. Bay ở giữa không trung, Điền Điền trong mắt, vẫn như cũ mang theo một tia nghi hoặc, một tia khiếp sợ, một tia không rõ.

Tô Doanh rõ ràng hướng về Lệ Trọng chào hỏi, Lệ Trọng làm sao còn dám ra tay? Lệ Trọng là gan, vì sao lại lớn như vậy? Lại dám đắc tội một đệ tử tinh anh?

Tô Doanh thời gian hậu, cũng là khiếp sợ cực kỳ.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, chính mình rõ ràng hướng về Lê Trọng chào hỏi, Lê Trọng vẫn như cũ không chút do dự mà ra tay.

Người này, lẽ nào sẽ không sợ đắc tội chính mình?

Người này, chẳng lẽ là người điên?

Tô Doanh đưa tay đỡ lấy Điền Điền, tàn bạo mà hướng về Lê Trọng nhìn lại. Cái này Lê Trọng, hoàn toàn không thấy cảnh cáo của hắn, đây là đang khiêu khích hắn uy nghiêm, tuyệt đối không thể bỏ qua!

Lê Trọng lúc này, ánh mắt cũng hướng về Tô Doanh nhìn lại.

Ánh mắt của hai người, ở giữa không trung giao kích.

Tô Doanh ánh mắt, hung ác cực kỳ.

Lê Trọng ánh mắt, nhưng là nhẹ như mây gió.

Hai người nhìn một chút.

Lê Trọng khoe miệng hiện lên một nụ cười, trong miệng phun ra hai chữ: "Ngu xuẩn."

Âm thanh, xa xa truyền đi.

Giống như là có ma lực giống như vậy, phạm là nghe thấy hai chữ Vũ Giả, động tác đều đình chỉ.

Mọi người, trong lòng đều sinh ra một ý nghĩ: Lê Trọng điên rồi!

Lê Trọng nói cho cùng, chỉ là một cao cấp đệ tử. Chỉ là một cao cấp đệ tử, lại còn nói một đệ tử tinh anh là ngu xuẩn, đây không phải cuồng vọng, đây là đang muốn chết!

Các võ giả nhìn Lê Trọng, lại như đang nhìn một kẻ đã chết.

Vắng lặng một cách chết chóc bên trong, Tô Doanh ánh mắt, dường như hai thanh kiếm, trong giây lát rơi xuống Lê Trọng trên người, từng chữ từng chữ nói: "Lê Trọng, muốn chết!"

Một đạo khí thể mạnh mẽ, từ Tô Doanh trên người phát sinh, bay lên trời cao!

Chu vi đệ tử, dồn dập tránh ra.

Tô Doanh nhấc lên một nắm đấm, nắm đấm bên trên lượn lờ từng tầng từng tầng mắt thường có thể thấy chân khí, chỉ trong giây lát là phải phát sinh Lôi Đình Nhất Kích, đem Lê Trọng đánh xuống võ đài đến.

Lê Trọng sắc mặt bình tĩnh, yên lặng đứng.

Mắt thấy một trận chiến đấu liền muốn bắt đầu, một đạo bóng người màu xám, từ võ đài ở ngoài phi thân mà tới, nói rằng: "Tô Doanh, ngươi là đệ tử tinh anh, không nhưng đối với cao cấp đệ tử ra tay."

Người nói chuyện, là một áo xám chấp sự.

Trong trại huấn luyện, chấp sự có bốn loại. Đẳng cấp cao nhất, là Hồng Y chấp sự. Tiếp đó, là hắc y chấp sự. Lại tiếp sau đó, là áo xám chấp sự.

Trước mắt cái này áo xám chấp sự, hiển nhiên là một nửa bước Địa Cực cảnh Vũ Giả, tùy tùy tiện tiện vừa đứng, trên người tản mát ra khí tức, liền ép tới các đệ tử không thở nổi.

Tô Doanh nhìn áo xám chấp sự, chậm rãi nói rằng: "Chấp sự, Lê Trọng người này, si nhục đệ tử tinh anh, tuyệt đối không cần dễ dàng buông tha. Ta ngày hôm nay, nhất định phải đập chết người này."

Đệ tử tinh anh thân phận cao quý, coi như đối mặt chấp sự, cũng không cần khách khí.

Nguyên nhân rất đơn giản, mỗi một cái đệ tử tinh anh, đều là tông môn trọng điểm quan tâm nhân vật. Tuy rằng tu vi thấp một điểm, nhưng tiềm lực vô cùng, nhân vật như thế chấp sự cũng không đồng ý đắc tội.

Áo xám chấp sự do dự một chút.

Tô Doanh không chút do dự, một quyền hướng về Lê Trọng nỏ ra.

Cú đấm này nỏ ra, toàn trường Vũ Giả đều tròn to mắt.

Chỉ thấy một cái con trần giống như chân khí, từ Tô Doanh trên nắm tay bay ra, hướng về Lê Trọng oanh kích tới!

Con mẫn xà này, vậy rõ ràng, trong hai mắt lập loè ác độc hung bạo ánh sáng, trên người càng là tỏa ra một loại ngập trời lệ khí, đứng mười trượng ở ngoài Vũ Giả, xa xa nhìn một chút, đều cảm giác được lạnh cả người!

"Đại Thành kỳ xích cấp Thượng Phẩm chiến kỹ!"

Áo xám chấp sự không nhịn được kêu ra tiếng, một mặt chấn động.

Xích cấp Thượng Phẩm chiến kỹ, tu luyện độ khó vô cùng lớn. Coi như là Nhân Cực Cửu Trọng Vũ Giả, nếu muốn tu luyện tới tiểu thành cảnh giới, cũng cần thời gian ba, năm năm. Nay Tô Doanh, dĩ nhiên đem một môn xích cấp Thượng Phẩm chiến kỹ, tu luyện đến cảnh giới đại thành, loại thiên tư này ngộ tính, thực thị phi cùng tiểu Khả!

Người này, thật không hổ là đệ tử tinh anh!

Áo xám chấp sự trong lòng thầm than, Tô Doanh vừa ra tay chính là đại thành kỳ xích cấp Thượng Phẩm chiến kỹ, hắn muốn ngăn cản cũng không kịp, Lê Trọng người này, xem như là xong.

Cảm thấy Lê Trọng xong đời, không đơn thuần là áo xám chấp sự.

Tất cả Vũ Giả, đều cảm thấy Lê Trọng chết chắc rồi.

"Khà khà khà hắc."

Trong đám người, có người trầm thấp bật cười.

Người này, chính là Hồng Cương Mãnh.

Nhìn thấy Tô Doanh hướng về Lê Trọng ra tay, Hồng Cương Mãnh nhất thời trong lòng thoải mái cực kỳ, hắn phảng phất nhìn thấy, Lê Trọng bị : được con trần chân khí oanh thành từng khối từng khối, chết không toàn thây.

Con trần chân khí vượt qua ba trượng không gian, hướng về Lê Trọng nhào tới.

Không có âm thanh, này chân khí con trần thanh âm của, so với âm thanh nhanh hơn nhiều.

Lê Trọng ra tay rồi, hắn dựng thẳng chưởng thành đao, một đao chém ra.

Một đao kia, thường thường không có gì lạ, chính là tiện tay mà phát.

Lê Trọng cảnh giới, so với đệ tử tinh anh còn cao hơn nhiều lắm. Mà hắn càng làm Lôi Đình Đao Pháp tu luyện đến tiểu thành, chỉ là xích cấp chiến kỹ, ở trong mắt hân quả thực là kẻ hồ khắp nơi.

Đối phó sự công kích này, hân căn bản là không có cách triển khai chiêu thức gì, trực tiếp một đao chém ra là được.

"Àm!"

Hai đao sức mạnh, mạnh mẽ giao kích.

Ở các võ giả không dám tin trong ánh mắt, Tô Doanh phát ra ngoài con trần giống như chân khí, lại bị Lê Trọng một đao chém tán!

Tiếng nổ lớn bên trong, hai đao sức mạnh hóa thành từng đạo từng đạo so với âm thanh còn nhanh hơn sóng trùng kích, hướng về bốn phương tám hướng xung kích mà ra, vô đài Phụng Viên mười trượng, như là nhấc lên sóng lớn.

Chân khí tuôn ra bên trong, Lê Trọng ngạo nghễ mà đứng, một bước không lùi.

Một cái tay của hân chưởng, công ở sau lưng, liền ngay cả sợi tóc đều không có loạn.

"Làm sao có khả năng?"

"Lê Trọng dĩ nhiên tiếp nhận Tô Doanh một đòn? Sao có thể có chuyện đó?"

"Lão tử là hoa mắt chứ? Lê Trọng đỡ lấy một đòn, lại không có chuyện gì?"

Các võ giả oanh động.

Tô Doanh chính là đệ tử tinh anh, vừa nãy phát ra ngoài công kích, coi như chỉ dùng vừa thành : một thành sức mạnh, cũng là đáng sợ cực kỳ. Nhưng Lê Trọng lại tiếp nhận một đòn, lông tóc không tổn hại!

Vậy thì quá kinh người!

Áo xám chấp sự đều bị kinh đến, trong mắt của hắn lộ ra vẻ nghi hoặc: "Cái này không thể nào a! Lê Trọng vừa nãy, chính là bình thường một đao, lại tiếp nhận xích cấp Thượng Phẩm chiến kỹ công kích?"

Tô Doanh lúc này cũng lấy làm kinh hãi.

Hắn vừa nãy phát ra công kích, mặc dù là tiện tay mà phát, không có bao lớn uy lực. Nhưng Lê Trọng đỡ lấy đòn đánh này, nhưng lông tóc không tổn hại, đây rốt cuộc là chuyện ra sao?

Lê Trọng người này, có gì đó quái lạ!

Tô Doanh ngay lập tức, sinh ra cái ý niệm này.

Lúc này.

Lê Trọng cười ha ha, nói rằng: "Tô Doanh, ngươi cũng chỉ có chút bản lĩnh này rồi hả ? Sức mạnh của ngươi, đều lãng phí đến nữ nhân trên bụng diện đi tới chứ? Ngươi là thận hư đi? !"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Tiềm Lực Của Ngươi Không Tệ

Lê Trọng lời vừa nói ra.

Các võ giả trợn mắt ngoác mồm.

Tô Doanh tức giận đến cả người run, dưới chân một bước bước ra, bay người lên trên võ đài.

Một đao khí thế, bỗng nhiên bao phủ Lê Trọng, sát ý ảm đạm.

Đường đường đệ tử tinh anh, lần nữa bị Lê Trọng khiêu khích, uy nghiêm cũng không có. Tô Doanh hiện tại, là triệt để nổi giận, hắn quyết tâm, muốn đem Lê Trọng đánh gục tại chỗ.

Lê Trọng khẽ cười một tiếng, ánh mắt cùng Tô Doanh nhìn nhau, đối chọi gay gắt, chút nào cũng không yếu thế.

Cái này Tô Doanh, nếu đã là kẻ thù của chính mình, liền muốn sớm giải quyết đi, giải quyết hậu hoạn. Lê Trọng dự định, đem này Tô Doanh phế bỏ, thuận tiện đem đệ tử tinh anh thân phận cướp giật lại đây.

Thu được đệ tử tinh anh thân phận, hắn lấy được tài nguyên sẽ càng nhiều, đồng thời còn phải nhận được tông môn quan tâm.

Chiến đấu, động một cái liền bùng nổ.

Ngay vào lúc này, một đạo bóng người màu đỏ rơi xuống từ trên không, dường như cái đỉnh bình thường rơi xuống trên lôi đài.

Đây là một Hồng Y chấp sự.

Hồng Y chấp sự, chính là trong trại huấn luyện, đẳng cấp cao nhất chấp sự. Trong truyền thuyết, mỗi một cái Hồng Y chấp sự, đều là từ tông môn mà đến, đều nắm giữ địa cực ba tầng tu vi.

Hồng Y chấp sự thân phận cao, tu vi cũng cao, bọn họ là trại huấn luyện đích chính thức người quản lý.

Đối mặt nhân vật như thế, coi như là Tô Doanh, cũng phải đành hoàng cúi đầu.

Phía dưới lôi đài đệ tử, lúc này liền cũng không dám thở mạnh.

Hồng Y chấp sự ánh mắt hơi quét qua, nói rằng: "Tô Doanh, ngươi là đệ tử tinh anh, không thể khiêu chiến cao cấp đệ tử. Ngươi quay trở lại, chuyên tâm tu luyện, tranh thủ sớm ngày tiến vào tông môn."

Nói qua, hắn vô tình hay cố ý nhìn Điền Điền một chút.

Tô Doanh biến sắc mặt.

Hắn biết, cái này Hồng Y chấp sự, phát hiện hắn mê muội nữ sắc, đối với hắn có chút bất mãn.

Tô Doanh đang hoảng đáp một tiếng, trực tiếp rời đi vô đài.

Hồng Y chấp sự ánh mắt, rơi xuống Lê Trọng trên người, trong ánh mắt né qua một tia vẻ tán thưởng, nói rằng: "Lê Trọng, ngươi tiềm lực không sai, tính cách khiêm tốn một chút."

Lê Trọng gật gù.

Hồng Y chấp sự khẽ gật đầu, phát một cái ống tay áo, đập không đã đi xa.

Lúc này.

Phía dưới lôi đài Vũ Giả, đều sợ ngây người.

"Ta là không phải nghe lầm, Hồng Y chấp sự đại nhân, lại còn nói Lê Trọng tiềm lực không sai."

"Lê Trọng như thế ngông cuồng người, lại nắm giữ lớn như vậy tiềm lực, ông trời thật là bất công a."

"Ông trời a. Lê Trọng người này, vốn là ngông cuồng cực điểm, vô pháp vô thiên. Hiện tại, có Hồng Y chấp sự đại nhân một câu lời bình, hắn nhất định sẽ càng thêm ngông cuồng!"

"Sau đó, nhìn thấy Lê Trọng, chúng ta vẫn là mau mau vòng quanh đi thôi. Lê Trọng người này, liền ngay cả đệ tử tinh anh cũng dám khiêu khích, cũng dám động thủ, đây là một cuồng nhân a, vẫn là cách xa một chút cho thỏa đáng!"

Các võ giả dón dập nói qua.

Tô Doanh đã đi xa, nghe được Hồng Y chấp sự đối với Lê Trọng đánh giá, nhất thời sắc mặt âm trầm, nắm chắc nắm đấm. Hắn vốn là, đã đánh dự tính hay lắm, nếu muốn tất cả biện pháp đả kích Lê Trọng. Nhưng có Hồng Y chấp sự câu nói này, nếu như hắn tùy tiện ra tay đối phó Lê Trọng, chỉ sợ sẽ gây nên Hồng Y chấp sự bất mãn.

"Tiềm lực không sai. Hừ, như thế một ngông cuồng người, coi như tiềm lực cho dù tốt thì lại làm sao? Sớm muộn sẽ đắc tội cuồng giả, bị cuồng giả một cái tát đập chết!" Tô Doanh trong lòng mạnh mẽ nói qua, nhanh chân rời đi.

Điền Điền muốn cùng đi tới, bị hắn một cái tát vỗ tới một bên.

Đối với Tô Doanh tới nói, Điền Điền cũng chính là một đồ chơi mà thôi. Hiện tại, cũng khiến cho gần đủ rồi, cũng nên dứt bỏ rồi. Cho tới Điền Điền sẽ nghĩ như thế nào, hắn liền mặc kệ rồi.

Trên võ đài.

Áo xám chấp sự hướng về Lê Trọng gật gù, bồng bênh rời đi.

Lê Trọng nhảy xuống võ đài, phụ cận Vũ Giả dón dập tránh ra, nhường ra một con đường. Những võ giả này, nhìn Lê Trọng, trên mặt đều lộ ra một tia vẻ kính sợ.

Lê Trọng khẽ mỉm cười, đang muốn rời đi.

Đột nhiên, có người cao giọng la lên.

"Lê Trọng, đem đồ vật trả lại cho ta!"

"Lê Trọng, đem tinh vân kiếm trả lại cho ta!"

Người nói chuyện, có hai cái. Một là Hồng Cương Mạnh, một là Đặng Ngọc Ba.

Lê Trọng xoay người lại.

Đặng Ngọc Ba giầy giụa đứng lên, nói rằng: "Lê Trọng, ngươi mau mau đem tinh vân kiếm trả lại cho ta. Chuôi này tinh vân kiếm, là của người khác, nếu như ngươi lấy đi, tự gánh lấy hậu quả!"

Hồng Cương Mạnh lúc này, cũng lên tiếng nói rằng: "Lệ Trọng, Tinh Vân Trảo chính là một cường giả vũ khí, ngươi vạn vạn không đắc tội được. Ngươi mau mau đem nó trả lại cho ta!"

Lệ Trọng liếc nhìn một chút hai người, nói rằng: "Đây là ta chiến lợi phẩm, không trả."

Ném câu này, Lệ Trọng nhanh chân rời đi.

Đặng Ngọc Ba cùng Hồng Cương Mạnh sắc mặt hai người đại biến.

Đặng Ngọc Ba kêu lên: "Lệ Trọng, ngươi mạnh khỏe gan to! Ngươi biết chuỗi này tinh vân kiếm là của ai sao? Là một Địa Cực ba tầng cường giả! Ngươi dám lấy đi?!"

Hồng Cương Mạnh lúc này cũng lên tiếng uy hiếp: "Lệ Trọng, ngươi đem bộ này tinh vân trảo lấy đi, ngươi sẽ hối hận! Ngươi chút thực lực này, ở trong một cường giả, không đỡ nổi một đòn!"

Lệ Trọng cũng không quay đầu lại, từ tốn nói: "Hai người các ngươi, cũng không cần nắm người khác uy hiếp ta, ta chưa từng sợ quá ai. Ta nói cho các ngươi biết, muốn về đồ vật, chỉ có một biện pháp, đó chính là nắm kim tệ để đổi. Tinh vân Kiếm Ngũ trăm vạn kim tệ, tinh vân móng cũng là năm triệu kim tệ. Đương nhiên, các ngươi nếu có bảo vật gì, cũng có thể lấy tới, ta hài lòng nói, tất cả để bàn."

Lệ Trọng nhanh chân rời đi.

Đặng Ngọc Ba cùng Hồng Cương Mạnh sắc mặt hai người biến ảo chấp chôn.

Bọn họ mượn người khác tinh vân khí, vốn là muốn một tiếng hét lên làm kinh người, một lần đánh bại Lệ Trọng, đánh bại đối thủ cạnh tranh. Không nghĩ tới, không chỉ không thể đánh bại Lệ Trọng, trái lại đem tinh vân khí cho làm mất đi.

Mỗi một chuỗi tinh vân khí, đều là giá trị mấy triệu kim tệ bảo vật. Làm mất rồi tinh vân khí, bọn họ làm sao cùng người khác giao cho a? Nắm kim tệ đổi về, năm triệu kim tệ, đây cũng là một con số khổng lồ. Phía sau bọn họ, mặc dù có một gia tộc, nhưng trong lúc nhất thời cũng khó có thể lấy ra này bút kim tệ đến.

Trong lòng hai người vùng vẫy một hồi, trên người, không hẹn mà cùng nhấp nháy sát ý.

Hai người, không hẹn mà cùng nhớ tới một sát thủ tổ chức, Hắc Diệp.

Hắc Diệp, chính là phương viên ba vạn dặm, đáng sợ nhất tổ chức sát thủ. Trong truyền thuyết, tên sát thủ này tổ chức, chính là một tổ chức thần bí có phần chi, bên trong có rất nhiều Địa Cực cảnh Vũ Giả, mỗi một cái trong thành phố, đều có người của bọn họ. Những người này, nửa tà nửa chánh: đang, xem tiền làm việc, coi như là Địa Cực cảnh hậu kỳ Vũ Giả, bọn họ cũng dám ra tay.

Chỉ là một Lệ Trọng, ở nơi này tổ chức sát thủ trong mắt, căn bản không tính là gì.

Chỉ cần cho tiền đầy đủ, bọn họ tuyệt đối đồng ý xuất thủ.

Hồng Cương Mạnh nhìn Đặng Ngọc Ba, nói rằng: "Tiểu tử, ngươi còn có bao nhiêu kim tệ?"

Đặng Ngọc Ba sững sờ, lập tức hiểu được, cắn răng nói rằng: "Còn có một trăm vạn."

Hồng Cương Mạnh không thể nghi ngờ nói: "Chờ một chút, đem tất cả kim tệ, hết thảy giao cho ta. Minh bạch?"

Đặng Ngọc Ba gật gù.

Hồng Cương Mạnh ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng, nói rằng: "Rất tốt, hãy chờ xem, không được bao lâu thời gian, thì có một thiên tài bỏ mình. Khả khả khả hắc."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Nhiệm Vụ Mới

Tiểu viện.

Lệ Trọng ngồi ở dưới một thân cây.

Lúc này, Lệ Trọng biểu hiện nhu hòa, ánh mắt trong suốt, nhìn qua chính là một bình thường người thiếu niên, trên người không có bất kỳ ngông cuồng khí tức, cũng không có một tia táo bạo khí tức.

Đây mới thật sự là Lệ Trọng.

Bình thường ngông cuồng tự đại, không coi ai ra gì, đều là mặt ngoài.

Chân chính Lệ Trọng, bình tĩnh mà tầm nhìn, ý chí lực mạnh mẽ, tính toán lực hơn người. Ngông cuồng, chẳng qua là Lệ Trọng mê hoặc kẻ địch, đã kích thích nhân một loại thù đoạn.

Lệ Trọng hiện tại, nghĩ bước kế tiếp đường hướng tu luyện.

"Ta chỗ này, còn có mấy chục cân phong hoàng tương, hơn 100 cân phổ thông mật ong. Những này mật ong, nên có thể để cho ta tiến vào Nhân Cực tám tầng cảnh giới. Mà tiến vào Nhân Cực tám tầng sau khi, ta có thể tiến một bước tu luyện Lôi Đình đao, đem Lôi Đình đao tu luyện tới đại thành. Chỉ cần Lôi Đình đao đạt đến cảnh giới đại thành, coi như đối mặt nửa bước địa cực, cũng có thể chém giết."

Lệ Trọng trong lòng suy nghĩ.

Lệ Trọng đang muốn tu luyện, đột nhiên trong đầu vang lên thanh âm.

"Nhiệm vụ sinh thành bên trong."

"Nhiệm vụ sinh thành xong xuôi, xin mời kiểm tra."

Lệ Trọng sửng sốt, không nghĩ tới ở vào thời điểm này, hệ thống lại tuyên bố nhiệm vụ.

Lệ Trọng tỉnh tã nhìn lại.

Nhiệm vụ tên gọi: sáu tháng nhập môn

Nhiệm vụ đẳng cấp: cấp một lịch khó

Nhiệm vụ miêu tả: trong trại huấn luyện, đầy rẫy đại lượng rác rưởi, đống rác rưởi này, khổ sở tu luyện mấy năm, thậm chí gần mười năm, đều không có một điểm tiến bộ, tiến vào tông môn xa xa khó với. Thiếu niên, ngươi không phải người bình thường, ngươi là thiên tài! Ngươi là Long! Ngươi không thể như đống rác rưởi này giống như vậy, ở trong trại huấn luyện khổ sở giãy dụa. Người thiếu niên, lấy ra của ngươi cảm xúc mãnh liệt, ở trong vòng sáu tháng, tiến vào tông môn đi, trở thành tông môn Nội Môn Đệ Tử!

Nhiệm vụ thưởng phạt: hoàn thành nhiệm vụ, có thể thu được một mỹ nữ bí mật. Nhiệm vụ thất bại, trong vòng một năm không cách nào lên cấp.

Ấm áp nhắc nhở: đây là trong phạm vi ba vạn dặm, cô gái xinh đẹp nhất. Bí mật của nàng, ngươi khẳng định có hứng thú. nỗ lực, thiếu niên!

Lệ Trọng xem xong, ngây ngẩn cả người.

"Ni Mã a. Trong vòng nửa năm tiến vào tông môn, đồng thời còn muốn trở thành Nội Môn Đệ Tử, nhiệm vụ này quả thực là khó đến bầu trời rồi. Khó như vậy lấy nhiệm vụ, thưởng lại là một mỹ nữ bí mật?"

Lệ Trọng hết chỗ nói rồi.

Đối với mỹ nữ bí mật cái gì, hắn hoàn toàn không có hứng thú.

Nếu như cho ra thưởng, là một cấp hai cơ duyên, hẳn khẳng định động lực tràn đầy, nhưng mỹ nữ này bí mật, đây là cái gì quý? Vậy cũng là một thưởng sao?

Lệ Trọng đau "bĩ" vô cùng thời điểm.

"Tùng tùng tùng."

Có người gõ cửa.

Lệ Trọng mở cửa, chỉ thấy Lữ Văn Anh đứng ở bên ngoài. Bên cạnh nàng, đứng một chàng thanh niên, khí thế hùng hồn, từ dung mạo đến xem, cùng Lữ Văn Anh có chút tương tự.

Lệ Trọng đem hai người đưa vào tiểu viện.

Lữ Văn Anh giới thiệu: "Cái này là ca ca của ta, Lữ Văn Hùng."

Lữ Văn Hùng hướng về Lê Trọng gật gù, nói rằng: "Lê sư huynh vền vẹn mười ba tuổi, liền nắm giữ kinh người như vậy thực lực, thực sự là làm người thần phục. Ta không bằng người."

Lê Trọng hơi run run.

Này Lữ Văn Hùng, chính là đệ tử tinh anh, lại nói thẳng chính mình không bằng người, đúng là thú vị.

Lữ Văn Anh lúc này, càng thêm kinh dị. Ở trong mắt nàng, ca ca của chính mình, tính cách quật cường cực điểm, ai cũng không phục. Không nghĩ tới, hần ngày hôm nay lại còn nói chính mình không bằng Lê Trọng.

Lê Trọng nói rằng: "Lữ huynh quá khen."

Lữ Văn Hùng cười ha ha, nói rằng: "Ta chưa từng có thưởng, ta xác thực không bằng người. Biểu hiện của người, có thể so với tam phẩm tư chất thiên tài, ta và người không cách nào so sánh được."

Lê Trọng cười cười.

Lúc này.

Lữ Văn Hùng nói rằng: "Lê Trọng, người nên biết, ở trong trại huấn luyện tu luyện, cần đại lượng điểm. Như xích cấp Thượng Phẩm chiến kỹ, một môn liền cần mấy trăm ngàn điểm. Nếu như khá một chút Tội Thẻ thuốc, một phần cũng phải hơn 20 vạn điểm. Lại như, tiến vào phòng tu luyện đi tu luyện, cũng cần lượng lớn điểm. Không có điểm, đệ tử tinh anh cũng không tốt quá."

Lê Trọng gật gù.

Lữ Văn Hùng nói tiếp, nói rằng: "Ta vừa nãy, nhìn chiến đấu của người, phát hiện sức mạnh của người lớn vô cùng. Người có thể một chiêu kiếm đánh bay Hồng Cương Liệt, gắng chống đỡ Tô Doanh. Sức mạnh của người, đối với chúng ta rất có ích lợi. Vì lẽ đó, ta nghĩ mời người gia nhập chúng ta chiến đội, đồng thời chém giết tinh thú cùng nửa tinh thú, kiếm lấy điểm."

Lữ Văn Hùng mời Lê Trọng, một mặt, là nhìn trúng Lê Trọng sức mạnh. Mặt khác, là muốn kết giao một hồi Lê Trọng, coi như Lê Trọng không ra cái gì lực, cũng không thành vấn đề.

Lê Trọng hứng thú.

Hắn vừa nhận được nhiệm vụ, muốn ở trong vòng nửa năm, tiến vào tông môn. Tại đây loại thời khắc then chốt, điểm là càng nhiều càng được, tài nguyên cũng là càng nhiều càng tốt.

Loại này đưa tới cửa cơ hội, Lê Trọng không muốn bỏ qua.

Lê Trọng nói rằng: "Các người chiến đội người, đều là đệ tử tinh anh?"

Lữ Văn Hùng gật gù, nói rằng: "Đúng. Chúng ta bây giờ có ba người, đều là đệ tử tinh anh. Có điều, ba người chúng ta, sức mạnh thân thể đều rất kém cỏi, vì lẽ đó ta nghĩ mời người gia nhập."

Lê Trọng nói rằng: "Được, ta gia nhập. Có điều, ta cần thời gian nửa tháng chuẩn bị."

Lữ Văn Hùng nở nụ cười, nói rằng: "Không thành vấn đề. Chúng ta cũng cần chuẩn bị một chút, muốn quá một quãng thời gian mới xuất phát. Đúng rồi, Lê Trọng, ta muốn hỏi một hồi, cơ thể người sức mạnh, đến cùng đạt đến bao nhiêu cân đây? Có thể hay không nói một chút."

Lê Trọng nói rằng: "Hơn năm vạn một điểm"

Lữ Văn Hùng con mắt bỗng nhiên trừng lớn, nói rằng: "Không thể!"

Sức mạnh thân thể nâng lên, là phi thường khó khăn. Người bình thường vô cùng Cửu Trọng hậu kỳ Vũ Giả, sức mạnh thân thể ở 40 ngàn hai đến 40 ngàn tám trong lúc đó, đạt đến 50 ngàn cực nhỏ. Như Lữ Văn Hùng chính mình, sức mạnh thân thể chỉ có 40 ngàn hai. Lê Trọng nói mình sức mạnh, đạt đến hơn năm vạn, điều này làm cho Lữ Văn Hùng làm sao tin tưởng.

Lê Trọng cười cười không nói.

Lữ Văn Anh lúc này nói rằng: "Ca, Lê Trọng sức mạnh, xác thực lớn vô cùng, hơn bốn vạn cân hồng nhọt thú, lập tức liền ném đi rồi. Người không tin, có thể thử xem."

Lữ Văn Hùng nhìn Lê Trọng, hần vẫn đúng là muốn thử một chút.

Tuy rằng, Lê Trọng biểu hiện hôm nay, làm người phi thường chấn động. Nhưng Lữ Văn Hùng tuyệt không tin tưởng, Lê Trọng thực lực có thể so với chính mình cao. Hắn cũng không tin tưởng, Lê Trọng sức mạnh thân thể có thể so với chính mình cường.

Lệ Trọng trong lòng có chút bất đắc dĩ, duỗi ra một cái tay.

Lữ Văn Hùng cũng duỗi ra một cái tay.

Hai người nắm tại đồng thời, so đấu sức mạnh.

"Ồ?"

Lữ Văn Hùng cánh tay dùng sức, cơ nhục, bắp thịt khối khối đứng thẳng, muốn đem Lệ Trọng cánh tay, nắm chặt qua một bên đi. Nhưng hấn vô luận như thế nào dùng sức, Lệ Trọng bàn tay đều là vẫn không nhúc nhích. Lữ Văn Hùng thậm chí có thể nhìn thấy, Lệ Trọng trên cánh tay cơ nhục, bắp thịt, vẫn là như cũ, một điểm đều không hữu dụng mạnh mẽ đáng đáp.

Lữ Văn Hùng buông tay ra chưởng, thờ dài nói: "Phục rồi, thực sự là phục rồi. Lệ sư huynh, sức mạnh của ngươi, thực sự là quá lớn. Khẳng định vượt qua 50 ngàn cân."

Lữ Văn Anh ở bên cạnh nói rằng: "Ca, nói tất cả Lệ Trọng sức mạnh kinh người, ngươi không tin. Hiện tại, ngươi biết lợi hại? Nhận lấy đã kích?"

Lữ Văn Hùng chỉ có thể cười khổ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Thân Thể Lôi Âm

Lữ gia huynh muội sau khi rời đi.

Lệ Trọng lấy ra một thanh Tiểu Kiếm, ánh kiếm oánh oánh, chính là từ Đặng Ngọc Ba trong tay có được tinh vân Tiểu Kiếm.

Theo Lữ Văn Hùng từng nói, loại này thu được mà đến tinh vân kiếm, bởi vì chủ nhân vẫn còn, rất nguy xử lý. Nếu muốn bán đi, chỉ có thể đến chợ đêm đi giao dịch.

Lục Quế Thành ở ngoài, có một chợ đêm, tuy rằng không xa, nhưng một hồi vừa đi, cũng cần hai ngày thời gian. Lệ Trọng suy nghĩ một chút, quyết định tạm thời giữ lại thanh kiếm này.

Thanh kiếm này, uy lực rất lớn, thoáng làm quen một chút sau khi, Lệ Trọng hoàn toàn có thể ngang hàng Nhân Cực Cửu Trọng võ giả đỉnh cao. Giữ nó lại đến, cũng nhiều một lá bài tẩy.

Lệ Trọng luyện một hồi kiếm, làm quen một chút, bắt đầu bế quan, tăng cao tu vi.

Lần lượt Lôi Âm Tội Thể, lần lượt uống xong mật ong.

Chỉ là ba ngày thời gian, Lệ Trọng liền uống năm mươi kg mật ong, chân khí lại hùng hồn không ít.

Loại tu luyện này tốc độ, thực sự là nhanh đến mức xuất kỳ.

Có điều, Lệ Trọng cũng không thoả mãn.

Dựa theo loại tu luyện này tốc độ, hấn ở trong vòng nửa tháng, rất khó tu luyện tới Nhân Cực bảy tầng đỉnh cao.

Có biện pháp nào hay không, có thể tu luyện được càng nhanh hơn đây?

Lệ Trọng đang trầm tư.

Đột nhiên.

Lệ Trọng nghĩ được một vấn đề: Trường Dao có thể phát sinh Lôi Âm, như vậy, thân thể có thể hay không cũng phát sinh Lôi Âm đây? Nếu như thân thể cũng có thể phát sinh Lôi Âm, rèn luyện tốc độ sẽ nhanh hơn nhiều, mà rèn luyện hiệu quả cũng sẽ tốt hơn nhiều!

Lệ Trọng ngồi không yên.

Hắn thử nghiệm lên.

Tu luyện Thiên Lôĩ đạo pháp thời điểm, Lệ Trọng liền lĩnh ngộ một tia Thiên Lôĩ ảo diệu, đây là Thiên Lôĩ âm thanh phương diện ảo diệu. Mà tu luyện Lôĩ Đỉnh Đạo Pháp sau khi, Lệ Trọng đối với Lôĩ Âm ảo diệu, nắm giữ được càng nhiều.

Có cơ sở này, Lệ Trọng hoàn toàn tự tin.

Lệ Trọng không chế được trong cơ thể huyết dịch, chân khí, bộ xương cùng cơ nhục, bắp thịt. Từng trận âm thanh, từ Lệ Trọng trong thân thể phát sinh, có lúc dài lâu, có lúc ngắn ngủi, có lúc vang dội, có lúc trầm thấp.

Không ngớt không ngủ, cảm giác được chân khí tiêu hao quá nhiều, liền uống một hớp mật ong.

Hai ngày sau khi.

Lệ Trọng cười ha ha, thật dài địa hít một hơi.

Sau một khắc, một trận nặng nề mà âm thanh uy nghiêm, từ trong thân thể phát sinh, dường như tầng mây mặt trên tiếng sấm, ầm ầm ầm vang, chậm rãi biến mất ở phương xa.

Đây là Lôĩ Âm!

Chỉ là hai ngày thời gian, Lệ Trọng liền nắm giữ thân thể phát sinh Lôĩ Âm phương pháp.

Lệ Trọng nhiều lần phát sinh mấy lần Lôĩ Âm, trên thân thể diện nhiều hơn một tầng tanh hôi mờ mờ, mãnh liệt mùi phát tán ra, toàn bộ phòng tu luyện đều mùi hôi trùng thiên.

Lệ Trọng không quan tâm chút nào, trong mắt của hắn lộ ra một tia vẻ mừng rỡ như điên.

Những tạp chất này, bình thời thời điểm, hắn chỉ ít cũng cần ba ngày thời gian, mới có thể sắp xếp ra bên ngoài cơ thể. Nhưng bây giờ, ngắn ngắn thời gian mấy hơi thở, liền thanh lý rơi mất.

Càng làm cho Lệ Trọng vui mừng là, nắm giữ thân thể Lôĩ Âm phương pháp sau, hắn đối với thân thể sức khống chế, lại tăng lên một cảnh giới. Trước đây, Lệ Trọng chỉ có thể lúc ẩn lúc hiện cảm ứng được ngũ tạng lục phủ của mình, nhưng ngũ tạng lục phủ đáng vẻ, hắn liền hoàn toàn không biết.

Hiện tại, Lệ Trọng dựa vào thân thể Lôĩ Âm, dĩ nhiên mơ hồ thấy được nội tạng đáng vẻ, thậm chí có thể lúc ẩn lúc hiện cảm giác được ngũ tạng lục phủ bên trong tạp chất. Lệ Trọng thậm chí có thể khống chế được ngũ tạng lục phủ, để chúng nó co rút lại, nhảy lên, thậm chí na di vị trí.

Cái cảm giác này, tựa hồ chính là trong truyền thuyết quan sát bên trong thân thể!

"Quan sát bên trong thân thể a."

Lệ Trọng con mắt lờ lờ toả sáng.

Quan sát bên trong thân thể, chính là Địa Cực cảnh Vũ Giả, mới có thể nắm giữ bản lĩnh. Có thể quan sát bên trong thân thể người, có thể hoàn mỹ khống chế bắp thịt toàn thân gân cốt, nắm giữ khó có thể tưởng tượng sức mạnh thân thể.

Lệ Trọng hiện tại, chỉ là Nhân Cực bảy tầng, liền lúc ẩn lúc hiện có thể nhìn thấy ngũ tạng lục phủ, loại năng lực này, đã tiếp cận quan sát bên trong thân thể, nói ra cũng không có người tin tưởng.

Lệ Trọng nhẹ nhàng nắm chặt nắm đấm.

Này nắm chặt, rất nhiều chú ý.

Nói như vậy, người thường nắm tay đầu thời điểm, năm ngón tay trong lúc đó, đều cũng có vết nứt. Bàn tay nắm thành quả đấm trong nháy mắt, bên trong không khí, sẽ nhanh chóng địa từ trong vết nứt trôi đi.

Nhưng Lệ Trọng này nắm chặt, năm ngón tay trong lúc đó vừa khớp, không có một chút nào vết nứt. Trong quyền đầu không khí, hoàn toàn không có cách nào chảy tới bên ngoài đi, bị : được Lệ Trọng càng nắm càng nhỏ.

Lệ Trọng ngón tay khẽ động.

"Ầm!"

Trong quyền đầu không khí, nhất thời từ trong cái khe lao ra, phát sinh một tiếng vang thật lớn, dường như sét đánh.

Lệ Trọng khẽ mỉm cười.

Nắm tay đầu, động tác này rất phổ thông.

Nhưng, nắm ngón tay vừa khớp, để bên trong không khí đều không thể chạy đi, muốn làm đến điểm này, liền phi thường khó khăn. Lệ Trọng có thể khẳng định, coi như là Nhân Cực cảnh Cửu Trọng võ giả đỉnh cao, cũng tuyệt đối không thể làm được.

"Ta đối với thân thể sức không chế, là tăng lên thật nhiều. Nếu như ta đoán không lầm, cơ thể ta sức mạnh, khẳng định cũng là tăng lên rất nhiều. Không biết, ta bây giờ sức mạnh thân thể, đạt đến cái tình trạng gì?"

Lệ Trọng hiện tại, rất muốn thử xem sức mạnh thân thể.

Nhưng cái ý niệm này, rất nhanh sẽ bị : được đè xuống rồi.

Bây giờ còn là tu luyện quan trọng.

Lệ Trọng dọn dẹp một hồi phòng tu luyện, lại một lần nữa ngồi xếp bằng xuống.

Lệ Trọng lấy ra một chén mật ong.

Ong mật hiện Kim Hoàng Sắc.

Đây là phong hoàng tương.

Phong hoàng tương, chính là mật ong bên trong tinh hoa, chỉ có Phong Vương mới có tư cách hưởng thụ. Bên trong ẩn chứa Thiên Địa Tinh Khí, so với phổ thông mật ong nồng nặc nhiều, cũng tinh khiết nhiều lắm.

"Hô!"

Lệ Trọng uống một hơi cạn sạch.

Phong hoàng tương rơi vào trong miệng, một đạo tinh khiết Thiên Địa Tinh Khí, bỗng nhiên ở Lệ Trọng trong cơ thể tản ra, dường như lũ quét, hướng Lệ Trọng các vị trí cơ thể xung kích mà ra.

Đạo này Thiên Địa Tinh Khí thể tới vô cùng mãnh liệt.

Nếu như là trước đây, Lệ Trọng khẳng định không cách nào hoàn toàn hấp thu, muốn lãng phí không ít. Nhưng bây giờ, Lệ Trọng đối với thân thể không chế, tăng lên mấy cái cấp độ, điểm ấy xung kích đối với hắn mà nói, đã không coi vào đâu.

Lệ Trọng vận chuyển công pháp.

"Hô ——"

Phong hoàng tương hóa thành Thiên Địa Tinh Khí, ở nửa nén hương bên trong, đã bị Lệ Trọng từng cái luyện hóa, thu hồi đến nơi đan điền. Trong đan điền Chân Khí, bỗng nhiên tăng lên một đoạn.

"Được được được!"

Lệ Trọng trên mặt lộ ra một tia vẻ kích động.

Thân thể không chế như thường, hắn hấp thu Thiên Địa Tinh Khí tốc độ, chỉ ít tăng lên gấp đôi. Tăng lên gấp đôi, khái niệm này nghĩa là gì? Vậy thì mang ý nghĩa, Lệ Trọng tốc độ tu luyện, sẽ rùng rã tăng lên gấp đôi!

Lệ Trọng tuy rằng không biết, tam phẩm tư chất thiên tài, còn có nhị phẩm tư chất thiên tài, tốc độ tu luyện bao nhanh. Nhưng hắn cảm giác được, chính mình tốc độ tu luyện, tuyệt đối không thể so tam phẩm tư chất thiên tài chậm. Thậm chí, không thể so với nhị phẩm tư chất thiên tài chậm!

"Thân thể sức không chế tăng lên, không nghĩ tới chỗ tốt nhiều như thế. Đã như thế, ta hoàn toàn có thể ở trong vòng mười ngày, tu luyện tới Nhân Cực bảy tầng đỉnh cao. Thậm chí Nhân Cực tám tầng cảnh giới, cũng có thể thử xung kích một hồi!"

Lệ Trọng cũng không lãng phí thời gian, một chén chén phong hoàng tương uống vào, lần lượt luyện hóa.

Sau ba ngày.

Luyện Thể Quyết tăng lên tới Đệ Thất Trọng đỉnh cao, Lệ Trọng tu vi, cũng tăng lên tới Nhân Cực bảy tầng đỉnh cao cảnh giới. Toàn bộ nâng lên quá trình, thuận lợi cực kỳ, không có một chút nào cản trở.

Lệ Trọng không kinh không hi, loại này nâng lên, khi hắn trong dự liệu.

Hắn tiếp tục xung kích Nhân Cực tám tầng

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Địa Hùng Bộ Đại Thành (Cầu Xin Đề Cử)

Sau năm ngày.

Lệ Trọng đi ra phòng tu luyện.

Tu vi của hắn, vẫn là Nhân Cực bảy tầng đỉnh cao.

Lệ Trọng muốn là một cách tự nhiên, nước chảy thành sông đột phá. Vừa nãy, hắn xung kích Nhân Cực tám tầng thời điểm, cảm giác được có một tia miễn cưỡng, vì lẽ đó liền từ bỏ rồi.

Lệ Trọng cũng không vội.

Hắn đối với thân thể sức không chế tăng lên rất nhiều, tốc độ tu luyện cũng lớn đại nâng lên, chỉ cần lại cho hắn thời gian một tháng, hắn là có thể nước chảy thành sông tiến vào Nhân Cực tám tầng.

Mạnh mẽ đột phá, thân thể có thể sẽ lưu lại mầm họa, vậy thì như là một con quả dưa, cường bẻ xuống, có thể sẽ không ngọt. Nước chảy thành sông đột phá, mới có thể đem thân thể tiềm lực, đào móc đến mức tận cùng.

Lệ Trọng nhìn một chút sắc trời, lại nhìn mình một chút bàn tay.

Bàn tay dường như Mỹ Ngọc giống như vậy, trắng nõn nhẵn nhụi, mơ hồ có một tầng ánh sáng lộng lẫy. Điều này làm cho Lệ Trọng xem ra, trở nên tuấn mỹ dị thường, có một loại siêu phàm thoát tục phong thái.

Đây là thân thể rèn luyện đến mức nhất định sau khi, xuất hiện dị tượng.

Lệ Trọng ánh mắt lóe lên, hướng về tu luyện trận bước đi.

Hắn muốn thử một chút sức mạnh thân thể.

Lệ Trọng cất bước trong lúc đó, dường như tản bộ.

Nhưng hắn đối với thân thể không chế, đã đạt đến một trình độ kinh người, mỗi một bước bước ra thời điểm, mũi chân hơi dùng sức, cả người lập tức gây đi ra ngoài.

Đã như thế, Lệ Trọng cất bước trong lúc đó, xem ra rất nhàn nhã. Nhưng trên thực tế, tốc độ nhưng là nhanh đến mức lạ kỳ, nhẹ nhàng một bước bước ra, liền vượt qua mấy trượng, có một loại thước tỉ lệ thành tác ý nhị.

Rất nhanh, Lệ Trọng đi tới tu luyện trận.

Tu luyện trận bên trong, có một khối hơn 20 vạn cân đá tảng. Loại này đá tảng, cứng cõi cực kỳ, to lớn hơn nữa sức mạnh oanh đi tới, cũng sẽ không phá vụn, chỉ có thể lưu lại một quyền ấn.

Vũ Giả có thể thông qua quyền ấn sâu cạn, biết mình sức mạnh lớn nhỏ.

Lệ Trọng nhanh chân tiến lên, một quyền đánh ra.

"Chì!"

Khối này hai trăm ngàn cân đá tảng, bị : được nổ đến kịch liệt run rẩy, để lại một thật sâu quyền ấn.

Lệ Trọng nhìn một chút, ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng.

Cái này quyền ấn, thậm chí có 7 tác sâu, Lệ Trọng cánh tay, đều vào đi tới một đoạn nhỏ.

Một tác, đại diện cho 10 ngàn cân sức lực.

7 tác, đại diện cho 70 ngàn cân sức lực. Lệ Trọng vừa nẩy một quyền, chính là tiện tay mà phát, cũng không có toàn lực. Nhưng, cú đấm này, lại nổ ra đáng sợ như thể sức mạnh!

Lệ Trọng âm thầm đoán chừng một chút, hấn ra tay toàn lực, một quyền lực lượng, nên có hơn tám vạn cân, đúng lúc là Nhân Cực Cửu Trọng hậu kỳ Vũ Giả hai lần.

Lệ Trọng khoe miệng lộ ra một nụ cười: "Rất tốt, rất mạnh mẽ. 80 ngàn cân sức mạnh, vượt xa Nhân Cực Cửu Trọng võ giả đỉnh cao, coi như là nửa bước Địa Cực cánh Vũ Giả, cũng bất quá là như thế rồi."

Lệ Trọng trong mắt, lộ ra một tia vẻ tiếc nuối.

Tổng môn chiêu thu đệ tử, đầu tiên xem tư chất, tam phẩm tư chất trực tiếp chiêu thu nhập môn. Thứ yếu xem tu vi, nói như vậy, 35 tuổi trước, tu luyện tới Nhân Cực Cửu Trọng tột cùng Vũ Giả, đều cũng có tiềm lực, cũng có thể chiêu thu nhập môn.

Lệ Trọng bây giờ sức chiến đấu, tuyệt không so với người vô cùng Cửu Trọng võ giả đỉnh cao kém. Nhưng hấn chỉ là một Nhân Cực bảy tầng võ giả đỉnh cao, là không có tư cách tiến vào tổng môn.

Bỗng nhiên.

Lệ Trọng sinh ra một ý nghĩ.

Hấn hiện tại đến tổng môn đi, biểu diễn mình một chút Vũ Giả, không biết tổng môn có thể hay không ngoại lệ chiêu thu hấn, để hấn trở thành Nội Môn Đệ Tử?

Dù sao, một người vô cùng bảy tầng Vũ Giả, nắm giữ mạnh mẽ như vậy sức mạnh, vậy thì mang ý nghĩa tiềm lực vô hạn, tổng môn nói không chắc sẽ ngoại lệ, đem hấn chiêu: khai vào đi.

Cái ý niệm này, vừa sinh ra, đã bị Lệ Trọng chặt đứt.

Một người vô cùng bảy tầng Vũ Giả, dĩ nhiên nắm giữ mạnh mẽ như vậy sức mạnh thân thể, tuyệt đối có gì đó quái lạ. Lệ Trọng chạy đi biểu diễn lực lượng nói, lập tức sẽ bị không chế lại, xem là chuột trắng nhỏ nghiên cứu.

Đến thời điểm, vận mệnh cũng không phải là mình có thể nắm giữ rồi.

Tình nguyện chậm một chút, cũng không có thể bốc lên loại này hiểm.

"Gia nhập tông môn, còn phải từng bước một đến a."

Lệ Trọng than nhẹ một tiếng, bắt đầu tu luyện bộ pháp.

Bộ pháp, vẫn luôn là Lệ Trọng nhược điểm.

Lệ Trọng đã đem Địa Hùng Bộ, tu luyện đến tiểu thành cảnh giới, nhưng này còn thiếu rất nhiều. Ở Lệ Trọng ý nghĩ bên trong, Địa Hùng Bộ, nhất định phải tu luyện tới viên mãn.

Địa Hùng Bộ tu luyện tới viên mãn, đụng tới kẻ địch mạnh mẽ, có thể cấp tốc thoát đi. Mà đụng tới thế lực ngang nhau đối thủ, có thể triển khai bộ pháp, trực tiếp đánh giết đối thủ, đây là cớ nào uy phong!

"Vèo vèo vèo ——"

Lệ Trọng dưới chân từng bước một bước ra.

Bước ra tốc độ càng lúc càng nhanh.

"Ào ào ào ——"

Lệ Trọng thân hình, giống như là một con ngựa lớn hùng, nhưng tốc độ rồi lại nhanh đến mức lạ kỳ, loại này vừa nát vừa nhanh quái lạ tình cảnh, có thể đem người xem thổ huyết.

Lệ Trọng khoe miệng lộ ra một nụ cười.

Hấn hiện tại, trong lòng chỉ có một chữ, đó chính là thoải mái!

Đất này hùng bước, sức mạnh thân thể càng lớn, tu luyện lại càng dễ dàng. Lệ Trọng sức mạnh thân thể, đã vượt qua 80 ngàn cân, tu luyện lên bộ này bộ

pháp, quả thực là như cá gặp nước!

Mỗi bước ra một bước, Lệ Trọng đều có mới cảm thụ!

Các loại ảo diệu, không ngừng chọt hiện vào trong lòng.

Lệ Trọng tốc độ càng lúc càng nhanh.

Người người đều cho rằng, hùng, là một loại gốc động vật. Nhưng trên thực tế, địa hùng tốc độ không một chút nào chậm, nó lực bộc phát, càng là mạnh mẽ tuyệt luân.

Cường đại lực bộc phát, có thể để người ta ở cực kỳ thời gian ngắn ngủi bên trong, làm ra né tránh, tránh được một kiếp. Cũng có thể khiến người ta ở cực kỳ thời gian ngắn ngủi bên trong, phát sinh ác liệt công kích, một lần đánh giết đối thủ.

Lệ Trọng đối với thân thể sức khổng chế tăng lên, lực bộc phát một cách tự nhiên, cũng đạt tới một khó có thể tin mức độ, Địa Hùng Bộ tinh túy, hấn chính đang cấp tốc nắm giữ.

"Ào ào ào."

Lệ Trọng đệm, mỗi một kích, đều bắn ra sức mạnh khổng lồ. Theo Lệ Trọng không ngừng dẫm đạp, tảng đá lớn lát thành mặt đất, xuất hiện từng đạo từng đạo vết nứt.

Thân thể hấn chu vi, xuất hiện một tầng nhàn nhạt vụ.

Đây là không khí bị : được cao tốc khuấy lên sau khi, xuất hiện kỳ cảnh.

Lệ Trọng bước chân, nguyên lai phi thường trầm trọng , mỗi bước ra một bước, mặt đất đều phải run rẩy một hồi. Nhưng theo không ngừng tu luyện, Lệ Trọng bước chân càng ngày càng nhẹ.

Tu luyện hai canh giờ, Lệ Trọng khôi phục một chút chân khí, nuốt chửng một điểm ăn thịt, tiếp tục bắt đầu.

Địa Hùng Bộ ảo diệu, một chút bị : được Lệ Trọng lĩnh ngộ, một chút bị : được Lệ Trọng nắm giữ.

Ngày thứ ba.

Lệ Trọng nhẹ nhàng bước ra một bước, mặt đất như là sống lại giống như vậy, trong giây lát thoát ra một đạo đất Long. Đất Long đột nhiên đập ra, nhào tới mười trượng ở ngoài, ầm ầm nổ tung, đem một cây đại thụ nó bay nửa bên.

Địa Hùng Bộ chi Hùng Đạp!

Triển khai một chiêu này, có thể đem sức mạnh của chính mình, từ dưới nền đất bên dưới đưa ra, đánh giết đối thủ! Chỉ cần đối thủ còn đứng ở trên mặt đất, bỏ chạy có điều một chiêu này công kích.

Hùng Đạp tu luyện thành công, vậy thì mang ý nghĩa, Địa Hùng Bộ đã đạt đến cảnh giới đại thành.

"Địa Hùng Bộ đã đại thành rồi. Muốn đạt đến Viên Mãn Chi Cảnh, còn cần một quãng thời gian, cái này có thể từ từ đi, không vội vàng được. Ta cũng nên đi ra ngoài, tìm Lữ Vân Hùng làm nhiệm vụ."

Lệ Trọng nghĩ, nhanh chân rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Tâm tình không tệ

Một tòa núi nhỏ trên đỉnh, Lệ Trọng gặp được Lữ Vân Hùng, đồng thời, cũng nhìn được hai cái đồng đội. Vượt quá Lệ Trọng dự kiến, cái này hai cái đồng đội, đều là nữ tử.

Hai cô gái này, đều là tinh anh đệ tử, một cái tên là Đường Hồ, diện mạo xinh đẹp. Cái khác gọi Tri Tuyết Nhạn, bộ dáng nhìn về phía trên bình thường, mang trên mặt một tia cười ôn hòa ý.

Hai người nhìn thấy Lê Trọng, đều là một hồi sợ hãi thán phục.

Tuy nhiên, các nàng đã sớm biết rõ, Lê Trọng chỉ có mười ba tuổi. Nhưng biết là một chuyện, nhìn thấy lại là một sự việc. Tận mắt nhìn đến Lê Trọng, hai người đều một hồi kinh ngạc.

Tuy nhiên, Lê Trọng tu vi, so về các nàng thấp hơn rất nhiều. Nhưng hai nữ cũng biết, Lê Trọng tiềm lực, so với các nàng cường đại. Cho nên, hai nữ đối với Lê Trọng rất là khách khí.

Bốn người hàn huyên một hồi.

Lê Trọng đưa ra trong lòng nghi hoặc, nói ra: "Thực lực của chúng ta đều không được, tựa tính toán tinh thú bị thụ trọng thương, chúng ta cũng không phải đối thủ a? Chúng ta như thế nào săn giết hay sao?"

Ba người nở nụ cười.

Lữ Văn Hùng nói ra: "Chúng ta săn giết tinh thú vị trí, chỗ ở chiến trường bên ngoài, tại đây bố trí có vài chục cái cự đại trận pháp. Những trận pháp này, có thể vây khốn tinh thú, suy yếu rất lớn tinh thú thực lực. Mà chúng ta cũng không phải tay không ra trận, chúng ta có thể vận dụng tinh văn trọng pháo, oanh kích trận pháp ở trong tinh thú. Tuy nhiên không cách nào trực tiếp giết chết chúng, nhưng có thể cho chúng thương càng thêm thương, sức chiến đấu đại giảm. Kể từ đó, chúng ta tựa tính toán thực lực thấp hơn có chút, làm theo có thể săn giết tinh thú."

Lê Trọng đã minh bạch.

Lúc này thời điểm.

Đường Hồ cười hi hi nhìn xem Lê Trọng, nói ra: "Tinh văn trọng pháo tuy nhiên không lớn, nhưng phi thường trọng. Một ngòi xỏm trọng pháo, thì có ba bốn vạn cân, tinh anh đệ tử cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ. Lê sư đệ lực lớn vô cùng, cái này tinh văn trọng pháo, tựa giao cho ngươi đã không chế."

Lê Trọng cười cười, nói ra: "Không có vấn đề. Xem ta giết nó mười đầu tám đầu."

Lời vừa nói ra.

Lữ Văn Hùng ba người đều nở nụ cười.

Tri Tuyết Nhạn thở dài một tiếng, nói ra: "Ta cũng không dám yêu cầu xa vời quá nhiều, lúc này đây nhiệm vụ, có thể săn giết ba đầu tinh thú, tựa đủ hài lòng."

Lữ Văn Hùng cùng Đường Hồ gật gật đầu.

Lê Trọng khẽ giật mình, nói ra: "Có trận pháp, lại có tinh văn trọng pháo, giết một đầu tinh thú, còn khó như vậy?"

Lữ Văn Hùng giải thích nói ra: "Lê sư đệ ngươi có chỗ không biết. Trận pháp là thời thời khắc khắc đều tại vận chuyển, vận chuyển thời điểm, sẽ ảnh hưởng tinh văn trọng pháo oanh kích. Bởi vậy, tinh văn trọng pháo tuy nhiên Lê Trọng, nhưng là rất khó được trúng được tinh thú. Oanh mười lượt, có thể có một cái đánh trúng, coi như là không tệ thành tích."

Đường Hồ lúc này thời điểm cũng nói: "Tinh văn pháo tại trận pháp ảnh hưởng phía dưới, tỉ lệ chính xác rất kém cỏi. Chỉ có thân thể lực lượng cường hoành, có trận pháp thiên phú, còn có được cường đại tính toán lực nhân vật, mới có thể đề cao tỉ lệ chính xác. Như Bắc Hồ Thành một cái Tứ phẩm tư chất thiên tài Trịnh Thu Bình, mười nhớ oanh kích bên trong, có thể trúng mục tiêu hai phát. Mà Tây Sơn Thành trại huấn luyện một thiên tài Hồ Trần, tỉ lệ chính xác cũng rất cao. . ."

Lê Trọng nghe, có chút đã minh bạch.

Trận pháp, ảnh hưởng tới tinh thú, đồng dạng ảnh hưởng tới tinh văn pháo.

Tri Tuyết Nhạn nói ra: "Săn giết tinh thú, phi thường khó khăn. Chúng ta Lục Quế Thành nhân tài thiếu, tinh anh đệ tử cũng ít, tại ba mươi ba cái chủ thành bên trong, thành tích phi thường chênh lệch. Hồng y chấp sự đại nhân, đối với biểu hiện của chúng ta rất không hài lòng, hi vọng chúng ta hành động lần này, có thể đạt được một cái thành tích tốt a."

Lữ Văn Hùng cùng Đường Hồ hai người, đều thần sắc mặt ngưng trọng.

Đột nhiên.

Lê Trọng cảm thấy cái gì, ánh mắt chớp lên. Từ khi nội thị về sau, Lê Trọng cảm giác dị thường nhạy cảm, có thể cảm giác được cực kỳ yếu ớt lực lượng.

"Huru!"

Lệ Trọng vừa mới sinh ra cảm giác, một đạo nhân nhật vàng sáng, đã từ trên trời giáng xuống, bay đến Lữ Văn Hùng trên tay. Đây là một đạo truyền lại tin tức đưa tin phù.

Lữ Văn Hùng nhìn một chút, cười nói: "Đã đến giờ, chúng ta chuẩn bị đi nha."

Vừa mới nói xong, một chỉ Cự Ứng, xa xa bay tới, quanh quẩn trên không trung, phát ra từng tiếng thấp minh.

Lữ Văn Hùng phi thân lên, nhảy đến Cự Ứng trên lưng. Kế tiếp, Đường Hồ, Tri Tuyết Nhạn cùng Lệ Trọng ba người, đều ngay ngắn hướng khởi hành, cùng một chỗ nhảy đến Cự Ứng trên lưng.

Cự Ứng vang lên một tiếng, cánh trong giây lát đập động, thẳng lên tầng mây.

Khác một cái ngọn núi phía trên.

Một cái Hồng Y người, như là trường thương đứng đây.

Người này, đúng là hồng y chấp sự. Phía sau của hắn, đứng đầy một cái lão bộc người, lão bộc người cùng nham thạch nhan sắc, không tí mĩ nhìn thật kỹ cũng nhìn không ra.

Hồng y chấp sự ánh mắt lợi hại, theo Cự Ứng trên người đảo qua, khẽ gật đầu.

Lão bộc người nói ra: "Chủ nhân, xem ra ngươi tâm tình không tệ."

Hồng y chấp sự khẽ gật đầu, nói ra: "Trong khoảng thời gian này, ta phát hiện một cái tiểu tử thú vị. Hắn hiện tại đã đến chiến trường đi, hi vọng chiến trường có thể hảo hảo tôi luyện hắn a."

Lão bộc người nói ra: "Lệ Trọng?"

Hồng y chấp sự gật gật đầu, nói ra: "Chính là hắn."

Lão bộc người nghĩ nghĩ, rất nhanh nhớ lại Lệ Trọng tư liệu, nói ra: "Lệ Trọng, Tứ phẩm tư chất, năm nay mười ba tuổi, Nhân Cực lực trọng đỉnh phong tu vi, tiềm lực xác thực là không tệ. Tại bốn cái trong trại huấn luyện, tiềm lực của hắn có thể sắp xếp đến Top 3. Bất quá, thực lực của hắn còn thấp, hiện tại bỏ chạy đến chiến trường đi, cũng quá sớm đi à nha?"

Hồng y chấp sự nói ra: "Ta cũng là không có cách nào khác. Hiện tại, Lục Quế Thành Tứ đại trại huấn luyện, đều không có cái nào nhân tài, thành tích càng ngày càng kém rồi. Lại tiếp tục như vậy, ta đều không mặt mũi phản hồi tông môn rồi. Cái này Lệ Trọng, đã có tiềm lực, nên tôi luyện tôi luyện, hi vọng hắn có thể lớn lên, cho ta tranh một hơi."

Lão bộc người lắc đầu, nói ra: "Lệ Trọng thực lực, hay vẫn là kém một chút, quá nguy hiểm."

Hồng y chấp sự ha ha cười cười, nói ra: "Trung bá, ngươi xem nhìn lầm rồi. Lệ Trọng tu vi tuy nhiên thấp, nhưng hắn đã đem Lôi Đình Đạo Pháp, tu luyện tới tiểu thành chỉ cảnh, có thể phát ra Lôi Âm đả thương người, mà Địa Hùng Bộ, càng là tu luyện đến đại thành chỉ cảnh. Lực chiến đấu của hắn, cũng không thể so với Lữ Văn Hùng bọn hắn yếu bao nhiêu."

Lão bộc người khuôn mặt có chút động, nói ra: "Một canh giờ trước khi, ta cảm giác được mặt đất rung động lắc lư, còn tưởng rằng là ai đem Địa Hùng Bộ tu luyện tới đại thành. Không nghĩ tới, người này, dĩ nhiên là Lệ Trọng. Thật sự là xem nhìn lầm rồi, không thể tưởng được Lệ Trọng thân thể, sẽ là cường đại như thế, có thể đem Địa Hùng Bộ tu luyện tới đại thành."

Gần kề thông qua một tia mặt đất run rẩy, tự phỏng đoán ra Lệ Trọng đã đem Địa Hùng Bộ tu luyện tới đại thành, cái này lão bộc người thực lực, thật sự là thâm bất khả trắc rồi.

...

Cự Ứng cắt cánh thời điểm

Một tòa trong tiểu viện, Hồng Cương Mãnh trên mặt đột nhiên lộ ra dáng tươi cười, cả người sát ý ảm đạm. Trong miệng hắn nhẹ nhàng nói xong: "Lệ Trọng a Lệ Trọng, ngươi rốt cục ly khai trại huấn luyện. Lần này ly khai, ngươi cũng không cần trở lại rồi."

Hồng Cương Mãnh đã thành vài bước, lại trầm thấp nói ra: "Lệ Trọng xuất phát thời điểm, không thể ra tay, nếu không sẽ khiến trại huấn luyện hoài nghi. Bất quá, Lệ Trọng phản hồi thời điểm ra tay, tự cũng không có vấn đề rồi."

Hồng Cương Mãnh phát ra một đạo đưa tin phù, khoe miệng tránh khỏi một tia ảm đạm tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Giun Đé Nhân Vật Tầm Thường

"Lệ!"

Cự ứng phát sinh rít lên một tiếng, đáp xuống.

Lệ Trọng bốn người dồn dập nhảy xuống lưng chim ưng, phóng tầm mắt nhìn lại, chỉ thấy phía trước một mảnh mờ mịt, một toà như giả như thật son mạch to lớn, vắt ngang tại tiền phương, khí thế rộng rãi, muôn hình vạn trạng.

Lệ Trọng nói rằng: "Ngọn núi này, nhưng thật ra là một toà trận pháp?"

Lữ Văn Hùng nói rằng: "Đúng. Ngọn núi này, tên là Tọa Quái Sơn, nguyên lai chính là một cái bình thường son mạch. Hơn hai mươi năm trước, phát sinh thú loạn sau khi, mấy cái Thiên Cực cảnh Đại Tông Sư, liên thủ ở phía trên dãy núi bố trí ra một khổng lồ trận pháp, dùng để chống đối quái thú. Có điều, lúc đó bố trí ra tới trận pháp, còn chưa đủ hoàn mỹ.

Mấy năm trước, trong tông môn, xuất hiện một vị kinh thể trận pháp thiên tài. Vị này trận pháp thiên tài, dựa vào tuyệt thế trí tuệ, hoàn thiện trận pháp này, để trận pháp này trở nên càng mạnh mẽ hơn, càng thêm hoàn mỹ, chín mươi chín phần trăm địa tinh thú tiến vào bên trong đi, đều sẽ bị vây nhốt ngụ ở."

Lệ Trọng nhìn trước mắt trận pháp, âm thầm thán phục.

Này son mạch, cao tới ngàn trượng, cũng không biết có bao nhiêu dặm trường. Ở đây sao một cái phía trên dãy núi, bố trí ra một trận pháp đến, quả thực chính là một kỳ tích.

Lệ Trọng nói rằng: "Vị này trận pháp thiên tài, tên gọi là gì?"

Lữ Văn Hùng lắc đầu một cái, cười khổ nói: "Ta cũng không biết. Ta chỉ là một tăng dưới Tiểu Nhân Vật, tiếp xúc không tới cái kia vòng tròn."

Lúc này.

Đường Hồ cười nói: "Ta một đường ca, là tông môn đệ tử ngoại môn. Ta nghe hần nhắc qua, cái này kinh thể trận pháp thiên tài, tựa hồ là một cô gái."

Lệ Trọng cùng Lữ Văn Hùng cùng nhau thay đổi sắc mặt.

Bốn người hướng Tọa Quái Sơn mà đi.

Tọa Quái Sơn lối vào, cần nghiệm chứng thân phận, bốn người từng người lấy ra thân phận lệnh bài, rất nhanh sẽ tiến vào trong núi.

Lệ Trọng đi lại, về mặt nghiêm túc.

Cảm giác của hần cực kỳ nhạy cảm, có thể cảm ứng được cực kỳ hơi yếu sức mạnh. Ở nơi này to lớn trong trận pháp, hần cảm ứng được một loại ngập trời sức mạnh ở lẫn quần, loại sức mạnh này cường đại đến khó có thể tin, chỉ cần tiết lộ ra một chút, là có thể đem hần triển thành bụi bặm, toàn bộ bộc phát ra, e sợ toàn bộ son mạch đều sẽ bị : được đưa lên giữa không trung.

"Đây chính là trận pháp sức mạnh sao? Thực sự là quá mạnh mẽ. Sau đó, nếu có cơ hội nói, ta muốn hảo hảo tìm hiểu một hồi trận pháp." Lệ Trọng trong lòng âm thầm nghĩ.

Lữ Văn Hùng hành tại phía trước, một bên đi một bên giới thiệu: "Tọa Quái Sơn tổng cộng có 365 cái khu vực. Nhiệm vụ của chúng ta, chính là trấn thủ thứ bảy mươi bốn khu vực, đem xông vào địa tinh thú đánh giết."

Lệ Trọng theo Lữ Văn Hùng bước chân, đi tới một chỗ đài cao. Từ trên đài cao nhìn lại, trước mắt là một mảnh kéo dài ngàn dặm Sâm Lâm, vùng rừng rậm này, chính là bọn họ trấn áp khu vực, thứ bảy mươi bốn khu vực.

Lệ Trọng ánh mắt quét qua, lập tức thấy được tứ môn tinh vân pháo.

Ở Lệ Trọng như đã đoán trước, tinh vân pháo hần là rất thô rất đại tài đúng. Nhưng trước mắt tinh vân pháo, chỉ có đuôi thô, dài không tới năm thước, tiểu rất thần kỳ.

Lệ Trọng tiến lên, nhắc lên một môn tinh vân pháo, nhất thời hơi thay đổi sắc mặt.

Cái môn này tinh vân pháo, xem ra rất nhỏ, nhưng trọng lượng nhưng là lớn đến mức lạ kỳ. Lệ Trọng phòng chừng, trên tay cái môn này nhỏ nhỏ tinh vân pháo, chỉ ít cũng có 38,000 cân!

Lệ Trọng nhìn một chút dưới chân.

May là, dưới đất là một loại cực kỳ tăng đá cứng rắn, cũng không phải bùn đất. Nếu như là bùn đất, hai chân của hắn, sẽ bị to lớn trọng lượng ép đến trong đất bùn rồi.

Lệ Trọng chuyển một hồi tinh vân pháo, nói rằng: "Làm sao sử dụng?"

Không có ai đáp lại.

Lệ Trọng ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Lữ Văn Hùng ba người, chính đang ngơ ngác nhìn chính mình.

Lệ Trọng nói rằng: "Có cái gì vấn đề?"

Đường Hồ phục hồi tinh thần lại, trong mắt tất cả đều là vẻ chấn động, nói rằng: "Không thành vấn đề, không thành vấn đề. Chúng ta bị : được người sợ rồi mà thôi. Lệ sư đệ, sức mạnh của người thực sự là quá lớn!"

Trì Tuyết Nhạn gật đầu liên tục, nói rằng: "Đúng vậy a Đúng vậy a. Bằng vào chúng ta sức mạnh, tuy rằng cũng có thể cầm lấy tinh vân pháo, nhưng tuyệt đối không cách nào như người như vậy, dễ dàng liền cầm lên, muốn thế nào thì được thế đó. Lần này tìm người đến, thực sự là tìm đúng người."

Lệ Trọng yên lặng nở nụ cười.

Lúc này, Lữ Văn Hùng phục hồi tinh thần lại , hắn nói rằng: "Tinh vân pháo sử dụng phương pháp, phi thường đơn giản. Chỉ cần đem tinh vân đạn để vào đi, lại lấy chân khí điều động, là có thể oanh kích rồi."

Lữ Văn Hùng làm mẫu một hồi.

Lệ Trọng rất nhanh minh bạch, nói rằng: "Tinh vân đạn đây?"

Trì Tuyết Nhạn cười nói: "Rất nhanh sẽ có người đưa tới. Chúng ta chấp hành nhiệm vụ người, mỗi người có thể thu được mười viên tinh vân đạn. Sau đó, mỗi đánh giết một con tinh thú, cũng sẽ được mười viên."

Quả nhiên.

Hai cái áo xám chấp sự rất mau ra hiện, đưa tới hai cái thùng gỗ.

Lệ Trọng mở ra thùng gỗ, chỉ thấy mấy chục to bằng nắm tay, khắc hoa đạo đạo hoa văn màu đen viên cầu, chồng chất vào. Hiển nhiên, đây chính là tinh vân gậy.

Hai cái chấp sự vừa rời đi, hai đạo khí thể mạnh mẽ, đột nhiên từ phương xa bay lên, lấy một loại tốc độ kinh người tiếp cận, rất nhanh đi tới đài cao bên dưới.

Lữ Văn Hùng, Lệ Trọng, Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn bốn người cùng nhau cả kinh, hướng về phía dưới nhìn lại.

Chỉ thấy hai cái người thanh niên, đang đứng ở đài cao bên dưới. Bên phải một người, toàn thân áo trắng, khuôn mặt đẹp trai, vóc người thon dài, trong mắt sáng lấp lánh. Bên trái một người, một bộ da giáp, xem ra dị thường cường tráng, phát ra một loại nồng đậm mùi máu tanh.

Lữ Văn Hùng hơi thay đổi sắc mặt, quát lên: "Các người là ai?"

Cường tráng thanh niên lạnh lùng nhìn Lữ Văn Hùng một chút, nói rằng: "Mấy tên phế vật các người, không tư cách biết chúng ta là ai. Được rồi, các người đem tinh vân đạn giao ra đây đi. Ngược lại, các người Lục Quế Thành người, mỗi người đều là chất thải, căn bản giết không được tinh thú. Những này tinh vân đạn giao cho các người trên tay, cũng là lãng phí, không bằng giao cho chúng ta được rồi."

Lữ Văn Hùng, Đường Hồ, còn có Trì Tuyết Nhạn ba người sắc mặt cùng nhau biến đổi.

Cái này cường tráng thanh niên, công nhiên sỉ nhục Lục Quế Thành, hoàn toàn không đem bọn họ để ở trong mắt.

Lữ Văn Hùng trên người dựng lên một đạo ý chí chiến đấu dày đặc, trầm giọng nói rằng: "Dĩ nhiên sỉ nhục chúng ta Lục Quế Thành, xem ra, không cho người một chút giáo huấn, thì không được rồi."

Cường tráng thanh niên cười ha ha, nói rằng: "Người nghĩ làm sao giáo huấn ta? Đến đây đi, ta ngược lại muốn xem xem, Lục Quế Thành chất thải, có bản lĩnh gì."

Lữ Văn Hùng tức điên mà cười, liền chuẩn bị ra tay.

Lúc này.

Vẫn không có lên tiếng Đường Hồ, đột nhiên phát hiện cái gì, nàng kéo lại Lữ Văn Hùng, thấp giọng nói rằng: "Lữ sư huynh, bọn họ là Thương Châu thành người!"

"Cái gì!"

Lữ Văn Hùng hoàn toàn biến sắc.

33 cái trong chủ thành, Thương Châu thành người, nổi danh bá đạo, nhưng bọn họ sức chiến đấu, cũng xuất kỳ mạnh mẽ. So sánh với đó, Lục Quế Thành tinh anh đệ tử, sức chiến đấu còn kém hơn nhiều.

Hắn đánh thắng được trước mắt cường tráng thanh niên sao?

Lữ Văn Hùng trong lòng không chắc chắn rồi.

Cường tráng thanh niên lúc này cảm giác được cái gì, phát sinh cười to một tiếng, nói rằng: "Làm sao? Biết rồi lai lịch của chúng ta, bị sợ rách lá gan, không dám ra tay? Thực sự là chất thải a."

Hai cái thanh niên cười ha hả.

Lữ Văn Hùng sắc mặt đỏ chót, cả người run.

Lúc này.

Lệ Trọng lên tiếng, từ tốn nói: "Lữ sư huynh, hai người này giun để nhân vật tầm thường, trực tiếp đuổi đi là được, hà tất cùng bọn họ dông dài."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Tìm hiểu ra cái gì?

Lệ Trọng lời vừa nói ra, nhất thời đưa tới toàn trường ánh mắt.

Cường tráng thanh niên sắc mặt, lập tức trở nên lạnh như băng, một đạo cuồng hoành khí thế đột nhiên hướng phía Lệ Trọng phóng đi, buồn rười rượi nói: "Tiểu tử cuồng vọng, năm nay lão tử muốn. . ."

Thanh âm của hắn, đột nhiên dừng lại, trong ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi.

Đồng bạn bên cạnh, cũng là sắc mặt trắng bệch.

Nguyên lai, Lệ Trọng lúc này thời điểm, một tay đem tinh văn pháo giơ lên, tối om hòng pháo, nhắm ngay bọn hắn.

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nói ra: "Tại sao không nói?"

Cường tráng thanh niên sắc mặt phát khổ.

Cái lúc này, hắn ở đâu còn dám nói a.

Loại này tinh văn pháo, một pháo oanh xuống dưới, mà ngay cả tinh thú đều có thể đánh thành bị giày vò. Thực lực của hắn, so về tinh thú đến, quả thực là không đáng giá nhắc tới, nếu như bị oanh bên trên một pháo, tóc cũng sẽ không lưu lại một căn.

Tuy nhiên.

Hai người đẩy lòng nhận định, Lệ Trọng là không dám nã pháo.

Nhưng, vạn nhất Lệ Trọng bàn tay run lên, oanh ra một pháo, bọn hắn tựu xong đời.

Lệ Trọng không nói một lời, hòng pháo nhắm ngay hai người.

Từ vong bóng mờ, bao phủ tại hai cái thanh niên cổ tình trên đầu.

Hai cái thanh niên trên trán, roi xuống cuộn cuộn mồ hôi, bọn hấn nhanh hồng mắt. Loại này tử vong tùy thời khả năng hàng lâm tư vị, thật sự là quá khó tiếp thu rồi.

Cường tráng thanh niên kêu lên: "Huynh đệ, có chuyện hảo hảo nói. Tất cả mọi người là nhân loại vô giả, đều là để đối phó tình thú, chúng ta muốn hữu hảo ở chung, kết xuống chân thành tình hữu nghị, tuyệt đối không thể giúp nhau chém giết a. . ."

Lệ Trọng trừng mắt liếc hấn một cái, nói ra: "Cút đi."

Hai người vội vàng quay người, chạy trốn chết, nhanh chóng biến mất.

Lệ Trọng vỗ vỗ tinh văn pháo, trên mặt lộ ra một tia nụ cười hài lòng, nói ra: "Hảo hảo hảo, xem ra cái này pháo uy lực không tệ, hai người này đều nhanh dọa đài."

Lệ Trọng lại hướng phía Lữ Văn Hùng nói ra: "Lữ sư huynh, bọn hấn khí thế hung hung, hùng hổ dọa người, chúng ta yếu thế, bọn hấn chỉ biết được một tắc lại muốn tiến một thước. Cho nên, đối phó loại người này, trực tiếp cầm hòng pháo nhắm ngay là được rồi. Đắc tội cũng mà đắc tội với, không cần cố kỵ."

Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn ngay ngắn hướng gật đầu.

Lữ Văn Hùng sắc mặt biến ảo, thật dài thờ ra một hơi, nói ra: "Lệ sư đệ nói không sai. Ta vừa rồi, là cố kỵ nhiều lắm, đã mất đi vô giả chi tâm."

Lữ Văn Hùng nhìn xem Lệ Trọng, trong mắt nhiều ra một tia giật mình.

Hấn một mực không rõ, Lệ Trọng tốc độ tu luyện vì sao vì nhanh như vậy, hiện tại hấn có chút đã minh bạch. Lệ Trọng có loại này chưa từng có từ trước đến nay, không sợ hết thầy tâm cảnh, tốc độ tu luyện tự nhiên chậm không được.

Lệ Trọng ly khai đài cao, đưa đến mấy khối vạn cân Cự Thạch, lại đem những Cự Thạch này đập nát.

Lữ Văn Hùng, Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn ba người xem không hiểu rồi, hoàn toàn không biết Lệ Trọng muốn làm gì. Đường Hồ gom góp tới, nói ra: "Lệ sư đệ, ngươi làm cái gì vậy?"

Lệ Trọng chỉ chỉ bầu trời, nói ra: "Ta muốn tìm hiểu thoáng một phát trận pháp này."

Lữ Văn Hùng, Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn ba người nhất thời sắc mặt cổ quái.

Trì Tuyết Nhạn nói ra: "Lệ sư đệ, hay là thôi đi. Trận pháp này, tên là Tiểu Diễn Trận, ảo diệu vô cùng, mỗi thời mỗi khắc đều tại thay đổi lấy. Sở từ năm đó, vô số tinh anh đệ tử muốn tìm hiểu nó, nhưng không ai có thu hoạch."

Đường Hồ gật gật đầu, nói ra: "Đúng vậy a đúng vậy a. Có lúc này, còn không bằng hảo hảo tu luyện thoáng một phát. Tại đây thiên địa tinh khí đậm úc, tu luyện hiệu quả không tệ."

Lữ Văn Hùng không có lên tiếng.

Trong ba người, hấn đối với Lệ Trọng giải tối đa, biết rõ Lệ Trọng cũng không phải người bình thường. Đã hấn muốn tìm hiểu, tự lại để cho hấn tìm hiểu đi thôi, có lẽ sẽ tìm hiểu ra cái gì đó đấy.

Lệ Trọng nói ra: "Không có việc gì. Coi như là chơi đùa rồi. Các ngươi bề bọn đi thôi, không cần để ý tới ta."

Lữ Văn Hùng, Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn đều tự tìm một nơi, tĩnh tọa tu luyện đi.

Lệ Trọng ngồi xếp bằng, đem cảm giác của mình, tăng lên tới cực hạn.

Từng đạo lực lượng, ra hiện tại cảm giác của hấn bên trong.

Đây là một loại cảm giác thật kỳ diệu, Lệ Trọng không cần con mắt, có thể cảm ứng được trong hư không lực lượng, hơn nữa có thể phân biệt ra được từng đạo lực lượng.

Năm đạo.

Mười đạo.

Ba mươi đạo.

Càng ngày càng nhiều lực lượng, xuất hiện tại Lệ Trọng cảm ứng bên trong.

Những lực lượng này, lẫn nhau dây dưa lấy, khi thì hợp thành một cỗ, khi thì biến đổi vì hai, biến đổi vì ba. Khi thì xoay tròn lấy, khi thì hướng xuống đất xông lên xuống dưới. . .

Nhiều như vậy lực lượng, không ngừng vận chuyển, phức tạp chỗ, có thể đem một cái Địa Cực cảnh trung kỳ võ giả đầu chống đỡ bạo.

Trách không được, tình anh đệ tử nhóm đau khổ tìm hiểu, vẫn là không thu hoạch được gì. Như vậy phức tạp trận pháp, coi như là Địa Cực cảnh võ giả, đều không thể tìm hiểu, lại càng không cần phải nói Nhân Cực võ giả rồi.

Bất quá.

Lệ Trọng là cái ngoại lệ.

Lệ Trọng là người của hai thế giới, linh hồn cường đại, ngộ tính cường đại, tính toán lực cũng cường đại, còn hiểu được đủ loại tính toán phương pháp. Mà hắn lại có thể trực tiếp lợi dụng khí huyết đến không chế thân thể, không ngừng tiến hành suy tính. Bởi vậy, tại loại này suy tính nơi, Lệ Trọng so Địa Cực cảnh võ giả, còn phải cường đại hơn nhiều.

Lệ Trọng không ngừng cảm ứng đến, suy tính lấy trận pháp ảo diệu.

Một ngày qua rất nhanh đi.

Đường Hồ cùng Tri Tuyết Nhận hai người, có chút trợn mắt, nhìn thấy Lệ Trọng y nguyên đang quan sát trận pháp, đều khẽ lắc đầu. Các nàng y nguyên cảm thấy, Lệ Trọng tại lãng phí thời gian.

Hết thầy bình tĩnh.

Loại địa phương này, chỉ nếu không có tinh thú xuất hiện, đều là một mảnh yên lặng.

Hai ngày trôi qua.

Ba ngày trôi qua.

Ngày thứ tư thời điểm, Lệ Trọng cảm lấy một tảng đá, dùng sức văng ra. Hắn dùng thạch đầu, tiến thêm một bước thăm dò trận pháp ảo diệu.

"Phốc!"

Thạch đầu tại trong hư không, bị một đạo lực lượng vô hình đánh trúng, trong giây lát nổ bung.

Lệ Trọng lần lượt ném ra thạch đầu.

Đường Hồ cùng Tri Tuyết Nhận hai người hai mặt nhìn nhau, các nàng hoàn toàn không biết Lệ Trọng đang làm cái gì. Hai người hướng phía Lữ Văn Hùng nhìn lại, nói ra: "Muốn hay không cùng Lệ Trọng nói nói, lại để cho hắn buông tha cho tìm hiểu?"

Lữ Văn Hùng trầm ngâm một chút, cười nói: "Lại để cho hắn tìm hiểu đi thôi. Lệ Trọng ngộ tính xuất sắc, nói không chừng có thể tìm hiểu ra cái gì đó đến đây. Hơn nữa, tựu tính toán tìm hiểu không xuất ra cái gì đó đến, cái này chút thời gian, Lệ Trọng cũng lãng phí được rất tốt. Hắn năm nay chỉ có mười ba tuổi."

Đường Hồ cùng Tri Tuyết Nhận hai người cười khổ.

Lữ Văn Hùng nói không sai, Lệ Trọng xác thực lãng phí được rất tốt, hắn thời gian còn dài mà.

Lệ Trọng cái này quãng ra, tựu là ba ngày.

Một ngày này.

Mặt trời mọc lên ở phương đông thời điểm, Lệ Trọng rốt cục đứng người lên, thật dài địa gọi ra một hơi.

Đường Hồ thối lui ra khỏi trạng thái tu luyện, hiếu kỳ nói: "Lệ Trọng, ngươi suốt tìm hiểu bảy ngày, là tìm hiểu thời gian dài nhất người rồi. Ngươi tìm hiểu ra cái gì?"

Lệ Trọng khẽ gật đầu, nói ra: "Đã có biết da lông rồi. Đối với trận pháp này hạch tâm ảo diệu, ta còn không rõ ràng lắm. Bất quá, ta đã biết rõ trận pháp một ít vận chuyển pháp môn. Có tinh thú xuất hiện, ta có lòng tin có thể đánh trúng nó."

Đường Hồ hì hì cười cười, nói ra: "Hào hảo hảo, hãy nhìn ngươi đó."

Đối với Lệ Trọng lời, Đường Hồ cũng không tin. Bất quá, nàng cũng sẽ không nói đã kích, dù sao nàng đối với Lệ Trọng, vẫn tương đối thương thức.

Đường Hồ còn muốn nói điều gì, đột nhiên phương xa truyền đến một đạo kinh thiên động địa gầm rú thanh âm

Đường Hồ, Trì Tuyết Nhạn, còn có Lữ Vân Hùng ngay ngắn hướng đứng lên.

Tinh thú đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Vận khí sao?

"Hồng hồng hồng!"

Thú tiếng hô thanh âm, như lời đình, như núi sụp đổ. Theo từng tiếng thú rống, Lệ Trọng có thể chứng kiến, xa xa che trời đại thụ, tại tinh thú rống to bên trong run nhè nhẹ.

Lệ Trọng khuôn mặt có chút động.

Tinh thú, quả nhiên cường đại.

Chỉ là thanh âm, tựa đáng sợ như vậy rồi.

"Rầm rầm rầm——"

Xa xa, bụi đất tung bay, đại thụ không ngừng ngã xuống.

Lệ Trọng dôi mắt nhìn lại, chỉ thấy một đầu thân cao năm trượng, người mặc gấm mao quái thú, trên người toát ra đàng đàng huyết quang, đang tại phá khai một cây gốc đại thụ, chạy nhanh lấy.

Lữ Vân Hùng kêu lên: "Đây là một đầu ba màu Châm Mao Thú, chỗ ngực đã bị thương. Mọi người mau mau cầm lấy tinh văn pháo, công kích từ xa, trước tiên đem nó đánh thành bị gãy vò nòi sau!"

Tinh thú, chính là có thể so với Địa Cực cảnh võ giả tồn tại. Tụ tính toán bị thương, tụ tính toán bị trận pháp vây khốn rồi, muốn muốn trăm giết bọn nó, cũng không phải một kiện chuyện dễ dàng.

Nhân Cực cảnh võ giả, chỉ có thể xa xa pháo oanh, bắt bọn nó đánh thành bị gãy vò, mới có cơ hội. Tùy tiện xông đi lên, cái kia chính là cho tinh thú tiến đưa thịt đi.

Mọi người nhao nhao cầm lấy tinh văn pháo.

Lúc này thời điểm.

Lệ Trọng đã đi nhanh đi đến đài cao biên giới.

Lữ Vân Hùng kêu lên: "Chậm một chút, chờ nó tới gần một điểm mở lại pháo, như vậy. . ."

Hắn lời còn chưa nói hết, Lệ Trọng đưa tay tựa là một pháo.

Lữ Vân Hùng, Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn ba người, nhìn thấy Lệ Trọng tùy tiện tựa là một pháo, trong nội tâm đều âm thầm lắc đầu. Cái này một pháo, rõ ràng tựa là oanh lấy đùa, có thể oanh trúng tinh thú mới là xuất kỳ.

"Oanh!"

Tại ánh mắt của mọi người bên trong, một đoàn lớn nhỏ cỡ nắm tay hỏa diễm, theo hòng pháo bay ra, trong giây lát mở ra hư không, lướt qua hơn mười dặm, hướng phía ba màu Châm Mao Thú mà đi.

Đã bị trận pháp ảnh hưởng, hỏa diễm phi hành lộ tuyến, cũng không phải thẳng tắp, mà là một đầu quanh co khúc khuỷu cổ quái tuyến đường.

"Ồ?"

Lữ Văn Hùng, Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn ba người xem lên hỏa điểm phi hành tuyến đường, đồng thời cả kinh. Bọn hắn phát hiện, cái này đoàn hỏa điểm, phi hành tuyến đường tuy nhiên quanh co khúc khuỷu, nhưng khoảng cách ba màu Châm Mao Thú nhưng lại càng ngày càng gần!

Điều này sao có thể? !

Lệ Trọng tiện tay phát ra một pháo, chẳng lẽ còn có thể gây tổn thương cho đến ba màu Châm Mao Thú?

Tại ba người kinh dị trong ánh mắt.

Hỏa điểm tại tinh thú trước người trăm trượng bên ngoài, đột nhiên nổ tung, tạc ra một cái cự đại vũng bùn, mấy chục vạn cân bùn đất, còn có một khóa khóa đại thụ bị tạc đến bầu trời đi.

Lệ Trọng trợn mắt há hốc mồm mà nhìn lên bầu trời.

Bầu trời bị rậm rạp chằng chịt bùn đất phủ lên, đại địa chịu tối sầm lại.

Tuy nhiên, hắn đã sớm biết rõ, tinh văn pháo uy lực rất lớn. Nhưng chính thức chứng kiến tinh văn pháo uy lực lúc, Lệ Trọng mới biết được, vật này là đáng sợ đến mức nào.

Vừa rồi một pháo, oanh đến một tòa núi nhỏ bên trên, cũng có thể đem Tiểu Sơn tạc bằng rồi.

Tinh văn pháo, tuyệt đối là chiến đấu lợi khí a.

Tốt một hồi, trên bầu trời bùn đất hết thấy rơi xuống về sau, Lệ Trọng hướng phía ba màu Châm Mao Thú nhìn lại. Chỉ thấy cái này đầu ba màu Châm Mao Thú, bị lực lượng cường đại nổ bay qua một bên, trên người máu tươi càng nhiều.

Hiển nhiên, cái này một pháo, mặc dù không có trực tiếp trúng mục tiêu nó, nhưng thực sự khiến nó thương càng thêm thương.

Lệ Trọng rất không hài lòng.

Vừa rồi một pháo, hắn hoàn toàn có thể đánh cho rất tốt.

Lữ Văn Hùng, Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn ba người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn xem Lệ Trọng. Làm làm một cái tân thủ, Lệ Trọng cái này một pháo, rõ ràng oanh bị thương ba màu Châm Mao Thú, đây là vận khí, hay vẫn là thực lực?

Lúc này thời điểm.

Lệ Trọng khẽ lắc đầu, nói ra: "Lần thứ nhất sử dụng tinh văn pháo, cho các ngươi chê cười."

Lữ Văn Hùng cười khò một tiếng, nói ra: "Lệ sư đệ, ta lần thứ nhất sử dụng tinh văn pháo thời điểm, khoảng cách tinh văn thú suốt kém ba dặm. Mà tự chính mình, cũng bị tinh văn pháo lực phản chấn, chấn đắc bay ra ngoài. Ngươi có thể đánh thành như vậy, đã là phi thường lợi hại."

Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn đều gật gật đầu.

Tuy nhiên.

Bọn hắn đều cảm thấy, Lệ Trọng vừa rồi một pháo là vận khí.

Nhưng vận khí cũng là một loại thực lực a.

Lệ Trọng trực tiếp nhét vào một cái tinh văn đạn, lần nữa nâng lên họng pháo.

"Oanh!"

Lại là một pháo.

Lữ Văn Hùng, Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn ba người vuốt cái trán. Cái này Lệ Trọng, thật sự là gọn gàng mà linh hoạt, bọn hắn một pháo không phát, Lệ Trọng đã oanh ra lưỡng pháo rồi.

Ba người ngẩng đầu nhìn lại.

Trong giây lát, ba người ngây dại.

Chỉ thấy, hỏa điểm dùng một loại khó có thể tưởng tượng tốc độ, xé toang hư không, thẳng tắp địa oanh đã đến ba màu Châm Mao Thú trên người, không sai chút nào!

"Oanh!"

Một tiếng kinh thiên động địa trong nổ vang, cái này đầu thực lực cường hoành ba màu Châm Mao Thú, thẳng tắp địa bay đến ngoài mấy trăm trượng, nện đứt mấy chục cây mọc, trên người bộ lông hùng hực thiêu đốt lên.

Nó chết rồi.

Lệ Trọng thoả mãn gật đầu.

Cái này một pháo, hần tính toán được phi thường chuẩn xác, một lần hành động đánh gục.

"Quá đúng, cái này cũng quá đúng a."

"Cái này một pháo, cũng là vận khí sao?"

"Đệ nhất pháo, đã thương ba màu Châm Mao Thú. Thứ hai pháo, trực tiếp đem ba màu Châm Mao Thú đánh chết. Trời ạ."

Lữ Vân Hùng, Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn ba người đều sợ ngây người, trong miệng lung tung đang nói gì đó.

Bình thường, bọn hần săn giết tinh thú thời điểm, liên tục khai mười pháo, đều không nhất định có thể oanh trúng tinh thú. Tự tính toán oanh trúng tinh thú rồi, cũng rất khó đánh tới chỗ hiểm, một lần hành động đánh gục.

Bọn hần đánh nữa mấy vòng tinh văn đạn về sau, thường thường muốn mình tràn ra trận, cùng tinh thú triển khai một hồi thâm thiết mà liều giết, mới có thể giết chết một đầu tinh thú, trong đó nguy hiểm có thể nghĩ.

Lệ Trọng đầu rồi, chỉ là lưỡng pháo, sẽ đem một đầu tinh thú đuổi giết, loại chuyện này, quả thực là văn sở vị văn.

Tốt một hồi về sau, ba người mới lấy lại tinh thần, ngay ngắn hướng nhìn về phía Lệ Trọng.

Lữ Vân Hùng trên mặt hiện ra vẻ kích động, nói ra: "Lệ sư đệ, ngươi là như thế nào làm được hay sao? Ngươi biết không, lưỡng pháo tự đánh chết một đầu tinh thú, ngươi sáng tạo ra một cái ghi chép a."

Lệ Trọng đảo ngược hòng pháo, thối một cái hòng pháo yên, nói ra: "Cái này không có gì khó khăn đó a. Nhìn đúng, trực tiếp nã pháo, sau đó tinh thú đã bị đánh chết rồi."

Lệ Trọng lắc đầu, còn nói thêm: "Suốt dùng lưỡng pháo, mới đánh chết một đầu tinh thú, lãng phí một miếng tinh văn đạn. Xem ra, nhãn lực của ta, còn có đợi đề cao."

Lữ Vân Hùng, Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn ba người ngay ngắn hướng cười khò.

Lưỡng pháo đánh chết một đầu tinh thú, rõ ràng còn không hài lòng?

Cái này cũng quá đã kích người đi à nha!

"Ông!"

Chân trời, xa xa bay tới một đạo bóng đen.

Hắc Ảnh hăng hái phi hành, roi xuống trên đài cao, đây là một cái hắc y chấp sự. Hần là nghe thấy được pháo âm thanh về sau, biết rõ nơi này có tình huống, rất nhanh chạy tới.

Bốn người ngay ngắn hướng hành lễ.

Hắc y chấp sự nhìn về phía trước tinh thú thi thể, ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng, nói ra: "Hảo hảo hảo, các ngươi gọn gàng mà linh hoạt, tự đánh chết một đầu tinh thú, làm tốt lắm. Đúng rồi, các ngươi oanh kích bao nhiêu lần, mới đánh chết cái này đầu ba màu Châm Mao Thú?"

Lữ Vân Hùng cung kính nói ra: "Lưỡng pháo."

"Cái gì!"

Hắc y chấp sự chấn động, khó có thể tin.

Hần đánh giá thoáng một phát, phát hiện còn lại đến tinh văn đạn, còn thừa lại 38 miếng, lúc này mới tin tưởng, hay nói giỡn nói: "Vận khí của các ngươi, thật sự là không tệ. Vẫn cùng 38 miếng tinh văn đạn, các ngươi còn có thể đánh chết mười chín đầu tinh thú. Cố gắng lên."

Lữ Vân Hùng, Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn ha ha cười cười.

Lệ Trọng tắc thì chăm chú gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Không Thể Nào!

Lữ Văn Hùng, Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhận ba người, đều cảm thấy Lê Trọng là vận khí tốt, hai pháo đánh chết một con tinh thú. Liên ngay cả hắc y chấp sự, cũng cảm thấy Lê Trọng là vận khí tốt.

Lê Trọng cũng lười giải thích.

Bất kỳ giải thích gì, đều là dư thừa, sự thực sẽ chứng minh tất cả.

Lê Trọng ngồi xếp bằng, yên lặng đánh bóng chân khí, rèn luyện thân thể.

Trên đài cao, có mấy gian phòng tu luyện, mặc dù nhỏ, nhưng cũng lấy ngăn cách âm thanh. Bởi vậy, Lê Trọng ở bên trong tu luyện, ngược lại cũng sẽ không gây nên người khác chú ý.

"Àm âm âm long ——"

Lê Trọng lần lượt rèn luyện thân thể, đánh bóng chân khí.

Lê Trọng hiện tại, chỉ có thể trong mơ hồ coi, lúc ẩn lúc hiện cảm ứng được ngũ tạng lục phủ tạp chất. Nhưng này đã vậy là đủ rồi, cảm thấy tạp chất, là có thể lần lượt cọ rửa tạp chất, rèn luyện tốc độ không biết tăng lên bao nhiêu lần.

Mỗi một ngày, Lê Trọng thân thể, đều trở nên càng mạnh mẽ.

Mà chân khí trong cơ thể, cũng biến thành càng tinh khiết.

Lê Trọng cảm giác được, hần hiện tại mỗi một ngày, sức mạnh của thân thể cũng có thể nâng lên mấy trăm cân. Cứ theo đà này, sức mạnh thân thể đột phá 90 ngàn cân, cũng không cần thời gian bao lâu.

Thân thể từng ngày từng ngày mạnh mẽ, mang đến thật là tốt nơi, không chỉ là sức mạnh nâng lên, còn có chân khí mạnh mẽ. Thân thể càng cường đại, đan điền cùng kinh mạch cũng là càng cường đại, có thể chứa đựng sức mạnh thì càng nhiều. Lê Trọng âm thầm đoán chừng một chút, coi như là Nhân Cực Cửu Trọng sơ kỳ Vũ Giả, trong đan điền Chân Khí cũng không có hần nhiều.

Sức mạnh to lớn, hùng hồn Chân Khí, đây chính là Lê Trọng có thể vượt cấp chiến đấu, thậm chí vượt cấp giết địch căn bản.

Thời gian từng ngày từng ngày quá.

Lê Trọng cảm giác được, chính mình cự ly Nhân Cực tám tầng cảnh giới, là càng ngày càng gần.

Ngày hôm đó.

Lê Trọng chợt nghe một tiếng nhẹ nhàng đồng linh tiếng.

Lê Trọng mở mắt ra.

Đồng linh tiếng, là báo động, nói rõ lại có tinh thú xông vào đến rồi.

Lê Trọng mở ra phòng tu luyện, nhanh chân đi được trên đài cao, chỉ thấy Lữ Văn Hùng ba người, cũng đã đứng, ba người xa xa nhìn về phía trước, vẻ mặt căng thẳng.

Lê Trọng xa xa nhìn lại, chỉ thấy bên ngoài mười dặm, một con thân thể khổng lồ địa tinh thú, chính đang nhanh chóng chạy tới, đến mức Trần Yên cuộn cuộn, khắp nơi bừa bộn.

Lê Trọng nói rằng: "Đây là cái gì thú?"

Lữ Văn Hùng trong mắt, lộ ra một tia vẻ nghiêm túc, nói rằng: "Đây là một đầu Bạch Nhãn Hắc Đề tinh thú. Con thú này, chính là cấp hai tinh thú, sức

chiến đấu có thể so với Địa Cự cảnh hai tầng Tông Sư, rất khó ứng phó, chúng ta có một trận đã đánh trận."

Lệ Trọng tỉnh té nhìn, nói rằng: "Con này Bạch Nhãn Hắc Đề thú đã bị thương, nên có thể một pháo giải quyết."

Lữ Vân Hùng cười khỏ, nói rằng: "Sao có thể có chuyện đó."

Đường Hồ hi hi nở nụ cười, nói rằng: "Lệ sư đệ, ngươi có thể một pháo giải quyết nó, ta coi như của ngươi nha hoàn, mỗi ngày cho ngươi bưng trà đưa nước, hảo hảo hầu hạ ngươi. Ngươi cảm thấy như thế nào a?"

Trì Tuyết Nhạn hé miệng nở nụ cười.

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nói rằng: "Vậy thì không cần. Ta đã có một nha hoàn rồi."

Lệ Trọng mắt nhìn phía trước, nhìn kỹ lấy Bạch Nhãn Hắc Đề thú, trong lòng yên lặng tính toán.

Đột nhiên.

Hắn nhắc lên tinh vân pháo, trực tiếp chính là một pháo.

"Ầm!"

Một đám lửa Liệt Không mà ra.

Ở Lữ Vân Hùng ba người trọn mắt ngoác mồm bên trong, này đoàn hỏa diễm, tinh chuẩn vô cùng bắn trúng Bạch Nhãn Hắc Đề thú, ngọn lửa rừng rực, nhất thời đem con này tinh thú che mất.

"Gào ——"

Tinh thú liên tục rống to, điên cuồng giãy dụa.

Nhưng rất nhanh, nó gục rơi xuống, cũng lại không còn động tĩnh.

"Đánh chết?"

"Này một pháo, quá đúng đi!"

Lữ Vân Hùng ba người cùng nhau hít khí lạnh, con mắt trọn lên so với đồng linh còn muốn lớn hơn. Nguyên lai, Lệ Trọng này một pháo, chính chính oanh đến Bạch Nhãn Hắc Đề thú vết thương bên trên!

"Ông trời a!"

"Khó mà tin nổi! Con này Bạch Nhãn Hắc Đề thú, cự ly dài cao rỗng rã có bốn dặm. Một pháo oanh bên trong bên ngoài bốn dặm Bạch Nhãn Hắc Đề thú, đã là khó có thể tưởng tượng chuyện rồi. Mà Lệ sư đệ này một pháo, dĩ nhiên đánh trúng Bạch Nhãn Hắc Đề thú vết thương, sao có thể có chuyện đó làm được?"

"Lệ sư đệ, lẽ nào của ngươi tinh vân pháo, mặt trên dài ra con mắt sao? Cách bốn dặm xa, dĩ nhiên đánh tới Bạch Nhãn Hắc Đề thú vết thương bên trên, đây là một kỳ tích a!"

Lữ Vân Hùng cùng Trì Tuyết Nhạn ba người nhìn Lệ Trọng, không biết nói cái gì cho phải.

Đường Hồ càng là mặt cười đỏ chót.

Nàng vừa còn nói, Lệ Trọng một pháo đánh chết tinh thú, nàng liền cho Lệ Trọng bưng trà đưa nước, làm nha hoàn. Quyền này tới là nói đùa, không nghĩ tới Lệ Trọng thật sự một pháo oanh chết rồi tinh thú, vậy thì quá lung tung a.

Cũng may.

Lúc này, Lữ Vân Hùng cùng Trì Tuyết Nhạn hai người, đều chìm đắm trong cơn chấn động, hoàn toàn bỏ quên Đường Hồ rồi. Mà Lệ Trọng lúc này, nhưng là nhẹ nhàng thổi nòng pháo yên: khò, một mặt bình tĩnh, lại như làm một cái không quan hệ đủ nói việc nhỏ.

Lữ Vân Hùng nhìn Lệ Trọng, nói rằng: "Lệ sư đệ, ngươi này một pháo, hẳn không phải là loạn bắn chứ?"

Lệ Trọng cười cười, nói rằng: "Đương nhiên không phải loạn bắn. Ta đã đánh chết hai con tinh thú, nếu như là loạn bắn, làm sao có khả năng làm được? Trên thế giới nào có như vậy nghịch thiên vận may?"

Lữ Vân Hùng hít vào một ngụm khí lạnh.

Nếu như, Lệ Trọng không phải mông mông, như vậy, vậy thì nói rõ, Lệ Trọng đã tìm hiểu ra trận pháp ảo diệu, có thể cảm ứng được trận pháp vận

chuyển, một pháo giết chết tinh thú.

Trận pháp này, phức tạp cực kỳ, làm khó vô số đệ tử tinh anh.

Mấy năm tới nay, không có một đệ tử tinh anh, có thể lĩnh ngộ được trận pháp ảo diệu.

Lệ Trọng mấy ngày gần gũi thời gian, lại liền lĩnh ngộ trận pháp ảo diệu, đây là cỡ nào ngộ tính? Đây là cỡ nào thiên tư? !

Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn, lúc này cũng không dám tin tưởng mà nhìn Lệ Trọng, nhìn một hồi lâu, Đường Hồ không nhịn được nói rằng: "Lệ Trọng, ngươi lĩnh ngộ trận pháp ảo diệu?"

Lệ Trọng từ tốn nói: "Không. Chỉ là lĩnh ngộ trận pháp một điểm da lông, biết nó một ít vận chuyển quy luật mà thôi. Có điều, đối phó tinh thú, đã vậy là đủ rồi."

Tuy rằng, trong lòng đã sớm có suy đoán.

Nhưng, nghe được Lệ Trọng chính mồm thừa nhận, ba người vẫn như cũ hít vào một ngụm khí lạnh.

Đường Hồ lúc này, sắc mặt càng thêm đỏ.

Mấy ngày trước, Lệ Trọng liền đã từng nói, hắn lĩnh ngộ trận pháp da lông, lúc đó nàng căn bản không tin tưởng, chỉ làm Lệ Trọng đang khoác lác. Bây giờ nhìn lại, Lệ Trọng nói rõ ràng là lời nói thật a.

"Lệ sư đệ, thực sự là yêu nghiệt giống như nhân vật a."

Trong lòng ba người, cùng nhau lóe lên ý nghĩ này.

Hư Không khẽ chấn động, một bóng đen bay tới.

Đây là hắc y chấp sự chạy đến.

Hắc y chấp sự đánh giá từ vong Bạch Nhãn Hắc Đề thú, thân thể nhất thời chấn động, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Ánh mắt của hắn cực kỳ sắc bén, một chút nhìn sang, lập tức liền nhìn ra, Lệ Trọng này một pháo, chính chính đánh tới Bạch Nhãn Hắc Đề thú vết thương bên trên, đây cũng quá đúng!

Này một pháo, rất khó dùng vận may để giải thích!

Hắc y chấp sự nhìn Lệ Trọng, nói rằng: "Lệ Trọng, ngươi làm như thế nào?"

Lệ Trọng một mặt bình tĩnh vẻ, nói rằng: "Ta lĩnh ngộ trận pháp một điểm ảo diệu, biết rồi trận pháp vận hành quy luật, không bị trận pháp ảnh hưởng, chỉ cần nhắm vào là có thể đánh giết tinh thú rồi."

Hắc y chấp sự mắt sáng lên, bật thốt lên nói rằng: "Không thể!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Nền Cao Diệu Sẽ Phải Cao Diệu

Hắc y chấp sự nói tới rất khẳng định.

Bởi vì, hắn đối với trận pháp này, cũng cảm thấy rất hứng thú, cũng tìm hiểu tới trận pháp. Nhưng tìm hiểu sau ba ngày, hắn không thể không từ bỏ. Trận pháp này quá phức tạp huyền ảo, gần gần ba ngày thời gian trong, đầu của hắn liền loạn tung lên, không thể không từ bỏ.

Những năm gần đây, hắc y chấp sự từng thấy tam phẩm tư chất thiên tài, thậm chí nhị phẩm tư chất thiên tài, tràn đầy tự tin mà đến, chuẩn bị hiểu được trận pháp này. Nhưng những người này, tìm hiểu một trận thời gian sau khi, đều không ngoại lệ ảo não rời đi.

Như Văn trưởng lão một Nhập Thất Đệ Tử, chính là nhị phẩm tư chất, còn nắm giữ trận pháp thiên phú. Hắn tràn đầy tự tin địa chạy đến Tọa Quái Sơn, tuyên bố muốn ở một cái thắng bên trong, hiểu được trận pháp này. Kết quả đây, ròng rã thời gian một năm, vẫn không có tìm hiểu đến cái gì, liền tông môn cũng không tốt ý tứ trở về.

Nhị phẩm tư chất thiên tài, còn có Địa Cực cảnh Vũ Giả, đều không thể tìm hiểu ra trận pháp ảo diệu, điều này nói rõ, trận pháp này phức tạp chỗ, đã vượt xa tưởng tượng.

Lệ Trọng tu vi chỉ có Nhân Cực sáu tầng đỉnh cao, tuổi tác đây, chỉ có chỉ là mười ba tuổi. Một nhân vật như vậy, lại còn nói linh ngộ được trận pháp da lông, điều này làm cho hắc y chấp sự làm sao có thể tin tưởng?

Lệ Trọng cũng không nhiều nói, hắn cầm lấy tinh vân pháo, chỉ chỉ ngoài năm dặm một cây đại thụ, nói rằng: "Chấp sự đại nhân, xem trọng, ta muốn bắn trúng gốc rễ của nó."

Hắc y chấp sự từ tốn nói: "Người đánh đi."

Hắn căn bản không tin tưởng Lệ Trọng có bản lĩnh như thế này.

Lệ Trọng trực tiếp nã pháo.

"Ầm!"

Nòng pháo noi, bay ra một đám lửa, hỏa diễm xẹt qua Hư Không, quanh co khúc khuỷu địa phi hành.

Hắc y chấp sự nhìn hỏa diễm, khẽ lắc đầu.

Này đoàn hỏa diễm phi hành con đường, xem ra vòng vo, nhìn đáng sợ, cự ly đại thụ là càng ngày càng xa, làm sao có khả năng đánh cho bên trong đại thụ đây?

Bỗng nhiên.

Hắc y chấp sự con mắt trừng lớn.

Hắn phát hiện, xem ra vòng vo hỏa diễm, ở chớp mắt không tới thời gian trong, hướng về đại thụ rơi đi. Cái kẻ tiếp trong nháy mắt, hỏa diễm chính chính bắn trúng cây to này gốc rễ, một áng lửa bên trong, cây to này bị : được nổ thành mảnh vỡ.

"A?"

Hắc y chấp sự vẻ mặt cứng đờ, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi, thẳng tắp nhìn Lệ Trọng. Cách xa nhau năm dặm xa, Lệ Trọng tiện tay một pháo, vẫn đúng là đánh trúng?

Này, sao có thể có chuyện đó?

Lẽ nào, Lệ Trọng vẫn đúng là linh ngộ trận pháp ảo diệu?

Cái này không thể nào a!

Một mười ba tuổi tiểu bối, ở mấy ngày thời gian trong, linh ngộ trận pháp ảo diệu, này hoàn toàn không thể a.

Hắc y chấp sự không tin tã, ánh mắt của hắn hoàn quét, cuối cùng chỉ chỉ sáu dặm ở ngoài một tảng đá lớn, nói rằng: "Lệ Trọng, đánh cái này."

Lệ Trọng cũng không phí lời, liếc mắt nhìn, trực tiếp nã pháo.

"Ầm!"

Một đám lửa bay ra, đá tảng bị : được oanh thành mảnh vỡ.

"Này, này chuyện này."

Hắc y chấp sự hoàn toàn không có cách nào bình tĩnh. Đầu óc của hắn loạn tào tào, kinh hãi, không dám tin tưởng, mừng rỡ, kích động, các loại tâm tình dâng lên, nói chuyện cũng không lưu loát.

Lữ Văn Hùng, Đường Hồ cùng Tri Tuyết Nhạn ba người, có chuẩn bị tâm lý, tình huống khá một chút. Ba người nhìn Lệ Trọng, trong mắt đều lộ ra khâm phục cùng vẻ kích động.

Hắc y chấp sự mắt thả kỳ quang, nhìn Lệ Trọng.

Nếu như nói, một lần hai lần là vận may.

Như vậy, Lệ Trọng lần lượt bắn trúng mục tiêu, vậy thì cũng không phải vận khí!

Đây là thực lực!

Điều này nói rõ, Lệ Trọng xác xác thực thực lĩnh ngộ trận pháp ảo diệu!

Hắc y chấp sự trên mặt xẹt qua vẻ kích động, thân thể đều hơi run, nói rằng: "Lệ Trọng, ngươi tìm hiểu trận pháp này, tìm hiểu đến cái gì ảo diệu? Có thể nói hay không đi ra?"

Lệ Trọng lắc đầu một cái, nói rằng: "Ta nói không ra."

Hắc y chấp sự lắc đầu một cái, nói rằng: "Quả thế a. Có chút ảo diệu, rõ ràng chính là rõ ràng, không hiểu chính là không hiểu, thì không cách nào nói ra được. Chỉ có ngộ tính xuất sắc, đồng thời người có thiên phú mới hiểu được. Lệ Trọng, ngươi khẳng định có trận pháp thiên phú, vì lẽ đó trong khoảng thời gian ngắn ngủi, liền tìm hiểu ra một tia trận pháp ảo diệu."

Hắc y chấp sự nhìn Lệ Trọng, ánh mắt lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, nói rằng: "Lệ Trọng, ngươi biết không? Có trận pháp thiên phú người, là đã ít lại càng ít! Ngươi có trận pháp thiên phú, khẳng định có thể được tông môn coi trọng! Ta đây đem ngươi đích tình huống, đăng báo cho tông môn!"

Lệ Trọng sắc mặt bình tĩnh, trong lòng nhưng là âm thầm vui mừng.

Hắn từ bỏ biết điều, ra sức biểu hiện, chính là muốn gây nên chấp sự chú ý, gây nên tông môn chú ý, để tông môn cho rằng, hắn có trận pháp thiên phú, là một trận pháp thiên tài.

Mỗi một cái tông môn, đều hi vọng mình có thể chiêu thu đến thiên tài, bởi vậy, Lệ Trọng bộc lộ ra thiên phú của chính mình, sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào, ngược lại sẽ được tông môn coi trọng.

Nếu như tông môn cho rằng, hắn là một trận pháp thiên tài, thì có khả năng trực tiếp để hắn tiến vào tông môn, trở thành đệ tử. Đã như thế, hắn là có thể dễ dàng tiến vào tông môn đi!

Làm người, nên biết điều thời điểm, phải khiêm tốn.

Nhưng nên kiên cố thời điểm, liền muốn kiên cố.

Đối với cái này đúng mực, Lệ Trọng nắm giữ được rất tốt.

Hắc y chấp sự vội vã rời đi.

Hắn muốn đem Lệ Trọng đích tình huống, đăng báo cho tông môn.

Đương nhiên, hắn vội như vậy, cũng là có nguyên nhân. Hắn phát hiện Lệ Trọng tên thiên tài này, nếu như Lệ Trọng xác xác thực thực có trận pháp thiên phú, hắn sự phát hiện này nhân tài người, cũng sẽ thu được phần thưởng phong phú. Vừa nghĩ tới tông môn thưởng, hắn liền hận không thể chính mình bay lên, ngay lập tức đem Lệ Trọng đích tình huống đăng báo.

Hắc y chấp sự hăng hái phi hành, đi tới một mây mù bốc hơi ngọn núi bên dưới.

Hắc y chấp sự nhìn ngọn núi này, ánh mắt lộ ra một tia vẻ kiêu ngạo, phía trên ngọn núi này bố trí tầng tầng trận pháp, trận pháp không mở ra, tuyệt đối là không thể đi lên.

Hắc y chấp sự cất giọng nói: "Thứ bảy mươi bốn chấp sự, có việc gấp cầu kiến Văn trưởng lão."

Trong trận pháp, mây mù bốc lên.

Một thanh âm, từ trong trận pháp truyền ra, nói rằng: "Đi vào."

Theo âm thanh, mây mù tách ra, hình thành một cái đường nhỏ.

Thứ bảy mươi bốn chấp sự tiểu tâm dục dục đi vào, được rồi nửa nén hương sau khi, trước mắt đột nhiên rộng rãi, một toà nho nhỏ tầng gác, xuất hiện tại trước mắt của hắn. Tầng gác bên ngoài, ngồi xếp bằng một thanh niên mặc áo trắng người, người này khuôn mặt đẹp trai cực điểm, con mắt như hàn tinh, cầm trong tay một con trúc tiêu, xem ra tiêu sái mà xuất trần.

Thứ bảy mươi bốn chấp sự nhìn thấy người thanh niên này, khoe miệng hơi vừa kéo.

Hắn biết, người thanh niên này, chính là Văn trưởng lão Đại Đệ Tử, Lâu Khinh Trần. Lâu Khinh Trần chính là công nhận thiên tài, nhị phẩm tư chất, đồng thời nắm giữ trận pháp thiên phú. Hắn chạy đến Tòa Quái Sơn, mục đích chính là tìm hiểu trận pháp, nhưng nghe nói vẫn luôn tìm hiểu không ra cái gì.

"Lâu Khinh Trần người này, chính là công nhận thiên tài, lại là Địa Cực cảnh Vũ Giả, đều không thể tìm hiểu đến trận pháp ảo diệu. So sánh với đó, Lệ Trọng người này Cực Cảnh tiểu bối, lại ngộ đến ảo diệu, thực sự là khó có thể tin tưởng được a."

Thứ bảy mười bốn chấp sự trong lòng suy nghĩ, hướng về Lâu Kinh Trần gật gù, đi vào đến trong lầu các.

Trong lầu các, một lão giả áo bào trắng ngồi xếp bằng, hai mắt tựa như đóng tựa như mở, từ từ nói rằng: "Nói đi, có chuyện gì gấp?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Trần Đây Tự Tin

Ông lão này, chính là Văn trưởng lão rồi.

Thứ bảy mười bốn chấp sự cung cung kính kính thi lễ một cái, nói rằng: "Văn trưởng lão, ta vừa phát hiện một trận pháp thiên tài, hần lĩnh ngộ trận pháp ảo diệu."

Văn trưởng lão không nhúc nhích, nói rằng: "Ngươi chắc chắn chứ?"

Thứ bảy mười bốn chấp sự gật gù, nói rằng: "Xác định. Hần dựa vào tinh vân pháo, vèn vèn dùng ba viên tinh vân đạn, liền đánh giết hai con tinh thú. Ta tự mình khảo nghiệm qua, hần muốn đánh nơi nào, là có thể đánh nơi nào, hoàn toàn không bị trận pháp ảnh hưởng. Đây rõ ràng là lĩnh ngộ trận pháp ảo diệu, nắm giữ trận pháp vận chuyển quy luật."

Văn trưởng lão vẫn như cũ không nhúc nhích, nói: "Ngươi nói một hồi tình huống của hần."

Thứ bảy mười bốn chấp sự nói rằng: "Người này đến từ Lục Quế Thành, tên là Lệ Trọng, Tứ Phẩm tư chất, năm nay mười ba tuổi. Tu vi của hần, hần là Nhân Cực sáu tầng đỉnh cao."

Văn trưởng lão ánh mắt chớp động một hồi, nói rằng: "Đem hần mang tới."

Chấp sự sau khi rời đi.

Lâu Kinh Trần đi vào.

Hần hiển nhiên nghe được hai người rất đúng nói, cau mày nói: "Sự phụ, người này rõ ràng là nói dối. Trận pháp này, vô cùng phức tạp, huyền ảo vô cùng, một mười ba tuổi thiếu niên, không thể tìm hiểu đến ảo diệu trong đó. Nói nữa, Lệ Trọng người này, chính là từ Lục Quế Thành loại địa phương nhỏ này ra tới, căn bản không có nhận sở quá trận pháp, làm sao có khả năng tìm hiểu đến trận pháp ảo diệu?"

Văn trưởng lão từ tốn nói: "Không ai dám ở trước mặt ta nói dối."

Từ từ nhìn một chút tầng gác ở ngoài, Văn trưởng lão từ tốn nói: "Này Lệ Trọng, nếu như dám lừa gạt ta, ta coi như trận đánh chết hần. Nếu như hần trận pháp thiên phú xuất sắc, lại đồng ý trở thành người của ta, ta có thể cho hần một cơ hội."

.

Kinh phong gào thét.

Lệ Trọng bị : được thứ bảy mười bốn chấp sự lôi kéo, một đường bay nhanh, đi tới một ngọn núi bên dưới.

Thứ bảy mười bốn chấp sự vỗ vỗ Lệ Trọng bả vai, nói rằng: "Lệ Trọng, chờ một chút nhìn thấy Văn trưởng lão, hần hỏi nói cái gì, nhĩ lão thành thật thực trả lời là được. Đây là người một cơ hội, người phải cố gắng nắm! Nếu như thể hiện xuất sắc, ngươi rất có thể sẽ trực tiếp tiến vào tông môn!"

Lệ Trọng ánh mắt sáng lên.

Tông môn với thiên tài khát cầu, còn muốn vượt qua dự liệu của hần, hần chỉ là biểu hiện ra một điểm thiên phú, này Văn trưởng lão liền triệu kiến hần, đây là một cơ hội a.

Thứ bảy mười bốn chấp sự, nghĩ tới điều gì, lại nhỏ giọng nói rằng: "Văn trưởng lão Đại Đệ Từ, Lâu Kinh Trần, đã ở mặt trên. Người này ở trong tông môn, địa vị khá cao, chấp chương Thiên Tinh Lâu. Ngươi không nên đắc tội hần."

Lệ Trọng nghi ngờ nói: "Thiên Tinh Lâu vậy là cái gì đồ vật?"

Thứ bảy mười bốn chấp sự, giải thích nói rằng: "Ở trong tông môn, cũng có từng cái từng cái thế lực. Tông môn đệ tử, liền thành lập hơn một trăm cái thế lực, như Liệt Thiên biết, chưởng ngày biết, kiểm đăng, Nga Mi biết, phong đường, thú minh, Âm Dương hội, Bá Thế đường, Phần Thiên minh cùng Thiên Tinh Lâu, đều là trong đó Đại Thế Lực. Lần này Kinh Trần, chính là Thiên Tinh Lâu chủ topic."

Lệ Trọng càng thêm không thể nào hiểu được, nói rằng: "Tông môn cho phép chính mình bên trong, xuất hiện từng luồng từng luồng thế lực? Sao có thể có chuyện đó?"

Thứ bảy mười bốn chấp sự cười hì hì, nói rằng: "Chuyện này làm sao không thể? Tông môn cũng là từ từng cái từng cái cường giả, từng cái từng cái gia tộc tổ hợp mà thành. Những thế lực này sau lưng, đều cũng có người chỗ dựa. Như Thiên Tinh Lâu, người sau lưng chính là Văn trưởng lão. Ngươi bây giờ hiểu chưa."

Lệ Trọng bình tĩnh.

Mây mù tách ra, lộ ra một cái đường nhỏ.

Thứ bảy mười bốn chấp sự lôi kéo Lệ Trọng, nhanh chân đi vào, đi được phần cuối ở ngoài, tiến vào một tòa lầu các. Chỉ thấy một lão giả áo bào trắng ở giữa mà ngồi, đứng bên cạnh một hơn ba mươi tuổi, cầm trong tay tiêu ngọc người thanh niên.

Lệ Trọng lập tức biết, trước mắt cái này lão giả áo bào trắng, chính là Văn trưởng lão rồi. Mà nắm tiêu thanh niên, khẳng định chính là Văn trưởng lão Đại Đệ Tử, Lâu Kinh Trần rồi.

Văn trưởng lão xem ra, có chút nhỏ gầy. Nhưng ở Lệ Trọng trong mắt, người này lại có vẻ lớn vô cùng, phảng phất toàn bộ không gian, đều bị hấn nhét đầy满, ở khắp mọi nơi.

Văn trưởng lão ánh mắt, chậm rãi nhìn sang, vô hình ánh mắt, như là vạn cân nặng, nói rằng: "Lệ Trọng, ngươi đã tìm hiểu ra trận pháp ảo diệu?"

Lệ Trọng chịu nhìn Văn trưởng lão áp lực, nói rằng: "Chỉ là tìm hiểu ra một tia da lông mà thôi. Có điều, dùng để đánh giết tinh thú, đã là vậy là đủ rồi."

Văn trưởng lão trầm mặc một chút.

Áp lực nặng nề, nặng trĩu trĩu đặt ở trong lòng, làm người sinh ra một loại quỷ xuống khuất phục cảm giác. Loại áp lực này, dĩ nhiên là nhằm vào tâm linh mà đến, nếu như ý chí không kiên, rất có thể sẽ quỷ xuống.

Lệ Trọng biết, đây nhất định là Văn trưởng lão một loại thử thách.

"Lão già này, cần phải như thế làm khó dễ ta sao?"

Lệ Trọng trong lòng âm thầm mắng. Có điều, Văn trưởng lão thực lực, cao hơn hẳn ra quá nhiều quá nhiều, như thế nào đi nữa làm khó dễ, Lệ Trọng cũng chỉ có thể yên lặng chịu đựng.

Rốt cục, Văn trưởng lão lại một lần nữa lên tiếng, nói rằng: "Rất tốt, xem ra ngươi không có nói dối, ngươi nên có trận pháp thiên phú. Ngươi tới, lấy tay phóng tới mặt trên."

Văn trưởng lão chỉ Nhất Chi bên cạnh.

Lệ Trọng nhìn lại. Đây là một khối lớn chừng quả đấm trong suốt tầng đá, bên trong phảng phất có vô cùng không gian, từng đạo từng đạo Quang Hoa ở trong tầng đá xuất hiện, không ngừng lưu chuyển.

Lệ Trọng nhìn, cảm giác mình tâm thần, đều phải bị hút vào bên trong đi tới.

Văn trưởng lão thanh âm của truyền đến: "Khối đá này, bên trong có tầng tầng trận pháp không gian, có thể kiểm tra một người trận pháp thiên phú. Lấy tay kề sát tới mặt trên, lại nhập liệu chân khí, tâm thần sẽ tiến vào trong tầng đá. Thiên phú người càng tốt hơn, tinh táo thời gian lại càng nhanh. Phần chi, thiên phú kém người, thức tỉnh thời gian đem phi thường trường."

Lệ Trọng mắt sáng lên, loại này kiểm tra phương pháp, thực sự là chưa từng nghe thấy.

Thứ bảy bốn chấp sự lúc này nói rằng: "Lệ Trọng, ngươi không cần nghĩ nhiều lắm. Chỉ cần để bàn tay dán lên đi, lại nghĩ cách tỉnh lại, là được rồi. Ngươi có thể ở gần gần mấy ngày bên trong, lĩnh ngộ được trận pháp ảo diệu, nói rõ ngươi khẳng định có trận pháp thiên phú. Nói không chắc, của ngươi trận pháp thiên phú, là ba sao đây."

Lúc này.

Lâu Kinh Trần khẽ cười một tiếng, nói rằng: "Chấp sự, nắm giữ trận pháp thiên phú người, ngàn vạn cái Vũ Giả bên trong, cũng chỉ có một. Mà những người này thiên phú, tuyệt đại phần bộ đều là nhất tinh. Cấp ba trận pháp thiên phú, coi như ở trong tông môn, cũng chỉ có chỉ là hai, ba trăm người mà thôi. Theo ta thấy, Lệ Trọng trận pháp thiên phú, quả nửa là hai sao thiên phú."

Thứ bảy mười bốn chấp sự cười nói: "Cái này mà, thử một chút liền biết rồi."

Thứ bảy mười bốn chấp sự, đối với Lệ Trọng là rất có lòng tin . Dù sao, hấn là tận mắt từng tới Lệ Trọng biểu hiện, tự nhiên biết Lệ Trọng lợi hại.

Lâu Kinh Trần cười nhạt, nói rằng: "Lệ Trọng, người bây giờ có thể bắt đầu rồi."

Lệ Trọng để bàn tay kê sát tới phía trên tảng đá, chân khí khẽ nhả.

Trong phút chốc, Lệ Trọng cảm giác được cả người một hoảng hốt, sau một khắc, một chồng chất không gian, xuất hiện tại trước mắt, căn bản không biết ở nơi nào.

Lệ Trọng bước ra một bước, nhất thời trước mắt biến đổi, lại một cái không gian kỳ dị xuất hiện.

Liên tiếp thử mấy lần, Lệ Trọng trong lòng nắm chắc rồi. Không gian này, thử thách chính là không gian tri giác năng lực, trí nhớ, tính toán lực. Những năng lực này, đúng là hấn am hiểu .

Lệ Trọng nhất thời tràn đầy tự tin.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Lục Trọng Thiên Phú, Bái Sư!

Trong lầu các, yên tĩnh.

Thứ bảy mười bốn chấp sự, còn có Lâu Kinh Trần, đều nhìn chăm chăm Lệ Trọng.

Hai người kia, tâm tư tuyệt nhiên ngược lại. Thứ bảy mười bốn chấp sự, là hi vọng Lệ Trọng thiên phú càng cao càng tốt. Mà Lâu Kinh Trần, thì lại hi vọng Lệ Trọng thiên phú càng thấp càng tốt.

"Ở một nén nhang bên trong thức tỉnh, chính là mười sao thiên phú. Hai trụ hương bên trong thức tỉnh, chính là cửu tinh thiên phú. Dựa vào này loại suy. Chúng ta trong tông môn vị kia, chính là Thất Tinh Thiên phú, khiếp sợ Phương Viên mười vạn dặm. Lệ Trọng thiên phú, tuyệt đối không cách nào cùng vị kia so với , nhưng có một ba sao thiên phú, tông môn cũng có phong phú phần thưởng."

Thứ bảy mười bốn chấp sự nhìn Lệ Trọng, ánh mắt lấp lóe.

Thời gian chậm rãi qua đi.

Một nén nhang.

Ba nén nhang.

Lâu Kinh Trần nhìn thấy thứ bảy mười bốn chấp sự mang theo dáng dấp sốt sắng, khẽ cười một tiếng, nói rằng: "Chấp sự, không cần sốt sắng như vậy. Lệ Trọng thức tỉnh, ít nhất cũng phải tám, chín trụ hương sau."

Thứ bảy mười bốn chấp sự yên lặng nở nụ cười, hấn quả thật có chút lo được lo mất rồi. Đang muốn tìm một chỗ ngồi xuống, đột nhiên phát hiện Lệ Trọng thân thể, hơi nhúc nhích một chút.

"Hả?"

Thứ bảy mười bốn chấp sự con mắt bỗng nhiên trừng lớn.

Lâu Kinh Trần lúc này cũng phát hiện, ánh mắt ngưng lại.

Liên ngay cả một trận nhăm nhăm ngồi xếp bằng, không nói một lời Văn trưởng lão, lúc này cũng đột nhiên mở mắt ra, ánh mắt dường như lợi kiếm giống như vậy, thật chặt chăm chú vào Lệ Trọng trên người.

Một loại không khí khác thường, xuất hiện tại trong lầu các.

Thứ bảy mười bốn chấp sự run giọng nói rằng: "Lẽ nào Lê Trọng muốn tỉnh lại rồi hả ? Hiện tại vừa tứ trụ hương thời gian, Lê Trọng nếu như tỉnh lại, hẳn chính là sáu tầng trận pháp thiên phú!"

Lâu Kinh Trần bật thốt lên nói rằng: "Không thể! Lục Quế Thành chính là một địa phương nhỏ, làm sao có khả năng xuất hiện."

Đột nhiên.

Hắn nói không được nữa.

Bởi vì, hắn rõ ràng địa nhìn thấy, Lê Trọng thở ra một hơi thật dài, mở mắt ra!

Lục tinh thiên phú!

Lê Trọng dĩ nhiên là lục tinh thiên phú!

Lâu Kinh Trần đầu óc trống rỗng.

Lục tinh thiên phú, mặc dù không cách nào cùng vị kia kinh thể thiên tài đánh đồng với nhau, nhưng là phi thường cường đại, trăm năm cũng khó khăn đến vừa thấy. Không nghĩ tới, cái này tầm thường Lê Trọng, dĩ nhiên là lục tinh thiên phú!

Thứ bảy mười bốn chấp sự lúc này, càng là kích động đến cả người run rẩy. Hắn vẫn luôn hi vọng, Lê Trọng là ba sao thiên phú. Không nghĩ tới, ông trời cho hắn lớn như vậy kinh hỉ, Lê Trọng dĩ nhiên là lục tinh thiên phú!

Cái này lục tinh thiên phú thiên tài, là tự mình phát hiện!

Thứ bảy mười bốn chấp sự sắc mặt đỏ chót.

Lê Trọng mở mắt ra, liền thấy được hai cái ngậy người như phỗng người. Một là thứ bảy mười bốn chấp sự, một chính là Lâu Kinh Trần, hai người đều ở trường mắt hắn, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ chấn động.

Lê Trọng cũng không để ý tới hai người, ánh mắt tìm đến phía Văn trường lão.

Lại phát hiện, Văn trường lão trong ánh mắt, cũng là một bộ vẻ chấn động. Lão già này ánh mắt lờ lờ, nhìn qua hoàn toàn không giống như là một lão già, trái lại như là một con quái thú.

Lê Trọng nói rằng: "Văn trường lão, ta trận pháp thiên phú làm sao?"

Ở Lâu Kinh Trần cùng thứ bảy mười bốn chấp sự không thể tin trong ánh mắt, Văn trường lão nét mặt già nua bên trên, dĩ nhiên lộ ra một tia cười híp mắt nụ cười đến, nói rằng: "Người là lục tinh thiên phú."

Lê Trọng hoàn toàn không biết, lục tinh thiên phú đại diện cho cái gì, hắn liếc mắt nhìn thứ bảy mười bốn chấp sự.

Thứ bảy mười bốn chấp sự trên mặt, dĩ nhiên lộ ra một tia lấy lòng nụ cười, nói rằng: "Lê Trọng, phù văn thiên phú cùng trận pháp thiên phú, đều là chia làm mười sao, Tinh cấp càng cao, chứng minh thiên phú lại càng tốt. Ở Tọa Quái Sơn bố trí trận pháp vị kia thiên tài, chính là Thất Tinh Thiên phú, được xưng 300 năm khó gặp thiên tài. Người so với nàng kém một chút, nhưng là là trăm năm khó gặp thiên tài, tiền đồ vô lượng a!"

Lê Trọng thờ phào nhẹ nhõm.

Xem ra, chính mình gia nhập tông môn, là không có vấn đề.

Lúc này.

Văn trường lão nhìn Lê Trọng, chậm rãi nói rằng: "Lê Trọng, bản thân Văn Tu Phong, chính là Vạn Sơn Tông nội môn trưởng lão, xếp ở vị trí thứ năm. Bản thân muốn nhận người vì là thứ tư đồ đệ. Người có bằng lòng hay không?"

Trong lầu các một tĩnh.

Thứ bảy mười bốn chấp sự hô hấp dồn dập lên.

Nội môn trưởng lão, dễ dàng sẽ không thu đồ đệ. Nay Văn trường lão, nhìn thấy Lê Trọng, chỉ có ngăn ngăn mấy trụ hương thời gian, liền quyết định thu Lê Trọng làm đồ đệ, thực sự là đủ quả quyết.

Lâu Kinh Trần lúc này trong mắt lộ ra một tia tàn khốc. Lê Trọng thiên tư trác việt, nếu như báỉ : xá đến sư phụ môn hạ, sẽ trở thành hắn đối thủ mạnh mẽ, không thể không phòng.

Lê Trọng lúc này nói rằng: "Văn trường lão, ta báỉ người làm thầy, chính là Vạn Sơn Tông đệ tử?"

Văn Tu Phong gật gù, nói rằng: "Người báỉ ta làm thầy, tự nhiên là Vạn Sơn Tông đệ tử."

Lệ Trọng nói rằng: "Là Nội Môn Đệ Tử sao?"

Bên cạnh Lâu Kinh Trần nhin không được, khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng. Nội Môn Đệ Tử, có thể hưởng thụ rất nhiều tài nguyên, bởi vậy, coi như là nội môn trưởng lão thu đệ tử, cũng phải trải qua sát hạch sau khi, mới có thể trở thành Nội Môn Đệ Tử. Bằng không, nội môn trưởng lão từng cái từng cái liều mạng thu đệ tử, tông môn có bao nhiêu tài nguyên, cũng không đủ dùng là.

Này Lệ Trọng, cúi đầu sư đã nghĩ trở thành Nội Môn Đệ Tử, trên thế giới nào có chuyện tốt như vậy?

Văn Tu Phong lúc này giải thích nói rằng: "Người bái ta làm thầy sau khi, chính là ngoại môn đệ tử. Có điều, lấy tư chất của người, trở thành Nội Môn Đệ Tử, chỉ là vấn đề thời gian, nhiều nhất thời gian bảy, tám tháng, người là có thể trở thành Nội Môn Đệ Tử. Có điều, Nội Môn Đệ Tử bình thường đều là Địa Cực cảnh Vũ Giả, cạnh tranh phi thường kịch liệt, người tu vì quá cạn, rất sớm trở thành Nội Môn Đệ Tử, trái lại không có lợi."

Bình thường, Văn Tu Phong nói chuyện, đều là rất ngắn gọn.

Hiện tại, hẳn một lòng thu Lệ Trọng làm đồ đệ, kiên trì không phải một loại được, nói chuyện cũng là thao thao bất tuyệt.

Lâu Kinh Trần nhìn sư phó đáng đáp, trong lòng phiền muộn cực kỳ. Này Lệ Trọng thiên tư trác việt, nếu như bái vào sư phụ môn hạ, hẳn ở sư phụ trong lòng địa vị, liền muốn giảm xuống rất nhiều rồi.

Nói không chắc, Lệ Trọng còn có thể cùng hắn cướp giật tài nguyên tu luyện.

Lúc này.

Lệ Trọng trầm ngâm một chút, nói rằng: "Nếu như ta nghĩ ở trong vòng năm tháng, trở thành Nội Môn Đệ Tử, có biện pháp gì?"

Văn Tu Phong khoe miệng lộ ra một nụ cười, nói rằng: "Trong vòng năm tháng, trở thành Nội Môn Đệ Tử, tự nhiên cũng là có thể rồi. Có điều, người muốn bái ta làm thầy sau khi, ta mới nói cho người biết."

Lệ Trọng trong lòng thầm mắng lão hồ ly.

Xem ra, không bái sư, thì không cách nào biết trở thành Nội Môn Đệ Tử phương pháp rồi.

Này Văn Tu Phong, chính là nội môn trưởng lão, ở trong tông môn đều là nhân vật có tiếng tăm rồi. Nhân vật như thế, bái ông ta làm thầy, cũng là một chuyện tốt, không cần cân nhắc nhiều lắm.

Có như thế một sư phụ, coi như là Lục Quế Thành Thành chủ, nhìn thấy hắn cũng phải rất cung kính, hẳn hoàn toàn có thể xông pha.

Lệ Trọng tâm niệm thay đổi thật nhanh, quỳ xuống, rất cung kính dập đầu, nói rằng: "Đồ nhi Lệ Trọng, bái kiến sư phụ."

Lại dựa theo bái sư quy tắc, dâng một chén trà.

Văn Tu Phong tiếp nhận nước trà, không nhin được phát sinh cười dài một tiếng, nói rằng: "Được được được, Lệ Trọng, từ hôm nay trở đi, người chính là ta Văn Tu Phong thứ tư đồ đệ."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118: Thoạt Nhìn Rất Cao Ngạo A!

Thứ bảy mươi bốn chấp sự tiến lên, nói rằng: "Chúc mừng Văn trưởng lão thu được giai đồ."

Lâu Kinh Trần tuy rằng không muốn, nhưng vào lúc này, cũng chỉ có thể tiến lên, hướng về sư phụ thi lễ, nói rằng: "Chúc mừng sư phụ."

Văn Tu Phong cười ha ha.

Lệ Trọng gãi đầu một cái, đang muốn mở miệng.

Văn Tu Phong nở nụ cười, nói rằng: "Ba tháng sau khi, tông môn sẽ cử hành một lần đệ tử ngoại môn cuộc thi xếp hạng, 100 người đứng đầu, có thể trở thành Nội Môn Đệ Tử. Vốn là, ngươi vừa gia nhập tông môn, tu vi lại thấp, là không có tư cách dự thi. Nhưng, ta là nội môn trưởng lão, chỉ cần tiến cử lên, ngươi là có thể dự thi rồi. Đây chính là cơ hội của ngươi."

Lệ Trọng mắt sáng rực lên.

Văn Tu Phong bàn tay vung lên, đem mấy cái bình ngọc ném cho Lệ Trọng, nói rằng: "Hai bình Tội Thể hoàn, bốn bình tinh khí hoàn. Ngươi lấy về, hảo hảo nâng lên một hồi thực lực. Ba tháng sau khi, ta sẽ cho ngươi cung cấp một bộ tinh vân chiến giáp cùng binh khí, nâng lên lực chiến đấu của ngươi. Có thể hay không tiến vào nội môn, phải xem ngươi rồi."

Lệ Trọng vui vẻ.

Người khác tránh phá đầu, đều không thể tiến vào tông môn, hần đây, dễ dàng hãy tiến vào đi tới. Người khác nhọc nhằn khổ sở, mới có thể đổi về một bình Tội Thể nước thuốc, hần đây, cũng không cần mở miệng, hai bình Tội Thể hoàn cùng bốn bình tinh khí hoàn sẽ đưa tới cửa.

Thiên tài đãi ngộ chính là tốt.

Lệ Trọng thu cẩn thận đồ vật, tràn đầy tự tin nói: "Đa tạ sư phụ đề cử tặng thuốc. Chờ xem đi, ba tháng sau khi, ta nhất định sẽ trở thành Nội Môn Đệ Tử."

Lâu Kinh Trần cùng thứ bảy mươi bốn chấp sự, đều là kẻ cười một tiếng.

Vạn Sơn Tông đệ tử ngoại môn, có hơn hai vạn người. Nếu muốn từ hơn hai vạn người bên trong bộc lộ tài năng, ít nhất cũng phải có nửa bước Địa Cực cảnh tu vi. Lệ Trọng chút tu vi ấy, đang còn muốn giải thi đấu bên trong bộc lộ tài năng, trở thành Nội Môn Đệ Tử? Đây căn bản là không thể nào chuyện mà.

Văn Tu Phong nhưng là kẻ lắc đầu.

Hắn đồng dạng cảm giác, Lệ Trọng không thể bước lên top 100. Có điều, hắn cũng không muốn đả kích Lệ Trọng, nếu Lệ Trọng muốn dự thi, vậy hãy để cho hắn đi đi, coi như là để hắn đi vui đùa một chút, giải sầu rồi.

Văn Tu Phong liếc mắt nhìn Lâu Kinh Trần, nói rằng: "Trần Nhi, ngươi đang ở đây Tòa Quái Sơn, đã ròng rã một năm rồi. Như vậy đi, nửa tháng sau, ngươi liền mang trung nhi trở về tông môn, thuận tiện truyền thụ trận pháp chi đạo."

Lâu Kinh Trần tuy rằng không quá đồng ý, nhưng sư phụ hữu mệnh, hắn cũng chỉ có thể gật đầu.

Văn Tu Phong lại nhìn Lệ Trọng, nói rằng: "Ngươi có thể lợi dụng thời gian nửa tháng, xử lý chuyện của chính mình. Nửa tháng sau, ngươi sẽ theo Đại sư huynh của ngươi tiến vào tông môn."

Lệ Trọng gật gù.

Sau nửa canh giờ.

Lệ Trọng trở về thứ bảy mươi bốn khu vực, trở lại trên đài cao.

Lữ Văn Hùng ba người tò mò vây lại đây.

Lệ Trọng cũng không che giấu, nói rằng: "Ta đã lạy Văn trưởng lão sư phụ, thành đệ tử ngoại môn. Nửa tháng sau, ta sẽ rời đi trại huấn luyện, tiến vào tông môn."

"Ừ!"

Lữ Văn Hùng ba người tất cả đều sợ ngây người.

Ba người một hồi lâu, mới phục hồi tinh thần lại.

"Thiên tài chính là thiên tài a. Chúng ta khổ sở tu luyện, khổ sở rèn luyện, thật vất vả mới tu luyện đến Nhân Cực Cửu Trọng hậu kỳ, nhưng cự ly tiến vào tông môn, vẫn như cũ có một đoạn cự ly. Lệ Trọng ngược lại tốt, lập tức liền lạy trưởng lão sư phụ, trở thành tông môn đệ tử."

Lữ Văn Hùng âm thầm cảm thán.

Đường Hồ cùng Trì Tuyết Nhạn hai người, trong lòng cũng là âm thầm cảm thán.

Ba người một trận cảm thán sau khi, dồn dập chúc mừng Lệ Trọng.

Đối với Lệ Trọng, ba người cũng không có cái gì ghen tỵ với chi tâm, bọn họ đều là chân tâm chúc mừng.

Lệ Trọng cười ha ha, nói rằng: "Chỉ là đệ tử ngoại môn mà thôi, không tính là gì."

Ba người không còn gì để nói.

Bọn họ liều sống liều chết, đều không thể trở thành đệ tử ngoại môn. Lệ Trọng ngược lại tốt, hoàn toàn không đem đệ tử ngoại môn để vào trong mắt, người này so với người khác, thực sự là tức chết người.

Lệ Trọng lại nói: "Ta chuẩn bị tu luyện. Có tinh thú lại đây, các người liền nói cho ta biết một tiếng."

Lữ Văn Hùng ba người gật gù.

Lệ Trọng tiến vào phòng tu luyện, ngồi xếp bằng tu luyện.

Nửa tháng này thời gian, hắn đều định dùng đến tu luyện.

Hắn tiến vào tông môn chuyên, tìm người nói cho phụ thân một tiếng là được. Mà mới nghe cá mà, càng thêm đơn giản, trực tiếp tìm người nhận được tông môn đến liền được rồi.

Những chuyện nhỏ nhặt này, không đáng hắn đi một chuyến.

Trại huấn luyện càng thêm không cần thiết trở lại. Tiến vào trong tông môn, tài nguyên tu luyện so với trại huấn luyện nhiều hơn, lúc này còn chạy về trại huấn luyện đi, đó chính là làm điều thừa.

Tu luyện, mới là trọng yếu nhất chuyện.

"Ầm ầm ầm——"

Lệ Trọng phát động Lôi Âm, tấn phạt thân thể.

Thời gian xa xôi.

Lôi Âm Tội Thể bên dưới, Lệ Trọng thân thể càng ngày càng lớn mạnh. Mà tu vi nâng lên tốc độ, cũng là Nhất Nhật Thiên Lý, vẹn vẹn dùng ba ngày thời gian, cũng cảm giác được Nhân Cực tám tầng Môn Hạm rồi.

Lúc này.

Lệ Trọng nếu như nuốt vào một viên tinh khí hoàn, tuyệt đối có thể tiến vào Nhân Cực tám tầng. Nhưng tinh khí hoàn bên trong, ít nhiều gì ẩn chứa một ít được lực, Lệ Trọng cũng không có dùng.

Ngày thứ tư, một con tinh thú xông vào.

Lệ Trọng một pháp đánh chết, tiếp tục tu luyện.

Bình tĩnh, không nhanh không chậm.

Ngày thứ bảy.

Một loại no đủ cảm giác, vọt tới Lệ Trọng trong lòng. Lệ Trọng biết, lên cấp thời cơ đã đến, lập tức chân khí trong cơ thể đều co rút lại đến đan điền, bắt đầu áp súc.

Chín tức sau khi.

Một đạo từ từ khí thể, từ Lệ Trọng trên người phát sinh, nhu mà không nhóm, lớn lao mà không cương mãnh.

Lệ Trọng rốt cục tiến vào Nhân Cực tám tầng.

Lần này lên cấp, nước chảy thành sông, dễ dàng.

Lệ Trọng cảm ứng một hồi trạng thái, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, trong lòng thầm nghĩ: "Lên cấp đến Nhân Cực tám tầng, sức mạnh của thân thể, lại tăng lên mấy ngàn cân. Ta bây giờ sức mạnh thân thể, e sợ đã vượt qua 90 ngàn cân. Cầm trong tay một thanh tinh vân khí, coi như là nửa bước Địa Cực cảnh Vũ Giả, ta cũng có thể một trận chiến."

Lệ Trọng thoáng nghỉ ngơi một chút, lấy ra đoạn chỉ cảm ngộ lên.

Tu vi nâng lên sau khi, lập tức liền cảm ngộ đoạn chỉ, này đã thành Lệ Trọng thói quen.

Lại một ngày quá khứ.

Lại có một con tinh thú xông vào, Lệ Trọng chỉ tốn hai cái hô hấp thời gian, liền đem con này tinh thú đánh giết. Đến đây, bị : được Lệ Trọng đánh giết

địa tinh thú, đã có bốn con .

Lại là mấy ngày.

Ngày hôm đó, trên bầu trời, đột nhiên truyền đến một tiếng ưng đề, rất nhanh, một con cự ưng từ trên trời giáng xuống. Lệ Trọng Dao Dao nhìn lại, chỉ thấy Lâu Kinh Trần xếp bằng ở cự ưng bên trên, một mặt ngạo mầu.

Lệ Trọng thi lễ một cái, nói rằng: "Đại sư huynh."

Lâu Kinh Trần khẽ gật đầu.

Lệ Trọng mắt sáng lên.

Người đại sư này huynh, xem ra rất là cao ngạo a. Chính mình rõ ràng không đắc tội quá hần, vì sao bày ra như thế một bộ dáng dấp đây?

Nếu Lâu Kinh Trần tỏ vẻ kiêu ngạo, Lệ Trọng cũng lười nhiều lời, trực tiếp phi thân nhảy lên lưng chim ưng, ngồi xếp bằng đến lưng chim ưng một bên, căn bản không nhìn thẳng xem Lâu Kinh Trần.

Lâu Kinh Trần hơi nhướng mày, từ tốn nói: "Lệ sư đệ, trong tông môn thiên tài như mây, ngươi tiến vào tông môn đi, nhất định phải nghe theo sư huynh an bài, mọi việc cần thận từng li từng tí một, không thể đắc tội người."

Lâu Kinh Trần ý tứ của rất rõ ràng, ta là Đại sư huynh của ngươi, ngươi tiến vào tông môn sau khi, hết thấy phải nghe lời ta .

Lệ Trọng trong lòng cười lạnh một tiếng, làm bộ nghe không hiểu, ha ha cười nói: "Đại sư huynh, chúng ta mau mau lên đường đi. Ta ngược lại muốn xem xem, trong tông môn, có nhiều nhân vật. Vạn Sơn Tông, ta đến rồi."

Lâu Kinh Trần lông mày lại là vừa nhíu, đối với Lệ Trọng ấn tượng kém hơn rồi. Có điều, đối với Lệ Trọng như thế nào đi nữa thấy ngứa mắt, hần cũng phải đem Lệ Trọng đưa vào tông môn đi , đây là sư mệnh.

Lâu Kinh Trần vỗ một cái lưng chim ưng, cự ưng nhất thời bay lên trời, hướng về một phương hướng phi hành tốc độ cao.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Tông môn Phong Vân bảng

"Hô —— "

Cự Ưng tại Lâu Kinh Trần dưới sự khống chế, càng bay càng nhanh, càng bay càng cao, chung quanh nhiệt độ đột nhiên hạ thấp, Lệ Trọng cùng Lâu Kinh Trần trên người, đều xuất hiện vụn băng.

Lệ Trọng lông mày có chút nhảy lên, lập tức biết rõ, cái này Lâu Kinh Trần nhìn hần không thuận mắt mắt, muốn cho hần một điểm ném mùi đau khổ.

Lệ Trọng trong nội tâm cười lạnh một tiếng, nhắm mắt ngồi xếp bằng, không chút sứt mẻ. Nhục thể của hần cường hãn trình độ, có thể Địa Cự cảnh vỡ giả. Lâu Kinh Trần muốn đông cứng chính mình, xem chính mình xấu mặt, vậy thì quá ngây thơ rồi.

Cự Ưng to lớn vô cùng, không ăn không ngủ phi hành.

Lường ngày sau.

Lệ Trọng xa xa địa chứng kiến, một đạo vừa thô vừa to cột sáng, bay thẳng đến chân trời. Cột sáng phía dưới, là một tòa cao cao đứng vững xuyên thẳng Phù Vân Đại Sơn, núi này cao vạn trượng, phương viên chừng ngàn dặm, chung quanh chiếm cứ hơn vạn tòa tất cả lớn nhỏ ngọn núi, từng đạo kỳ dị vàng sáng theo ngọn núi bên trong phát ra, nguyên một đám vỡ giả, tất cả quái thú tại bên trên bầu trời bay lượn.

Lệ Trọng ngược lại trừu một ngụm hơi lạnh.

Hần biết rõ, cái này là vạn núi tông rồi.

Vạn núi tông, quả nhiên là phương viên 3 vạn dặm kẻ thống trị, khí thế thật sự là quá hùng vĩ rồi. Cái này phiền ngọn núi, cũng không biết uẩn đường bao nhiêu thiên tài địa bảo, không biết bồi dưỡng được bao nhiêu cường giả đến.

Cự Ung càng bay càng gần, rơi xuống một tòa cự đại cung điện trước khi.

Cung điện trước khi, người đến người đi.

Đây là vạn núi tông Chấn Sự Điện.

Lệ Trọng vừa sai bước ra, rơi xuống trên mặt đất.

Lâu Kinh Trần trong mắt hiện lên một tia kinh dị. Hắn cố ý lại để cho Cự Ung phi được cao cao, muốn cho lệ nặng một chút ném mùi đau khổ, đem Lệ Trọng đông cứng. Không nghĩ tới Lệ Trọng chẳng những thần sắc như thường, mà ngay cả động tác cũng linh hoạt vô cùng, xem ra chút nào đều không bị ảnh hưởng. Loại này cường hoành thân thể, thật sự là vượt quá dự liệu của hắn.

Lệ Trọng đảo mắt chung quanh, ánh mắt rơi xuống một khối cực lớn Tinh Thạch phía trên.

Cái này khối Tinh Thạch to đến thần kỳ, tại phía trên nhất, rõ ràng là bảy cái lờ lờ sáng lên, hiển hách vô cùng cỡ to —— Ngoại Môn Đệ Tử Phong Vân bảng.

Lệ Trọng nhìn lại, chỉ thấy Tinh Thạch bên trên, ghi chép lấy 100 cái danh tự, mỗi một cái tên đều lờ lờ ra đạo đạo quang mang. Hiển nhiên, những người này, tựu là Ngoại Môn Đệ Tử bên trong nhân vật phong vân rồi.

"Cung Ngọc Hoàn, Vạn Cổ Thạch, Triết Mộc Khuê, Mạc Bình, Hàn Tuyết Phi. . ."

Lệ Trọng tinh tế nhìn xem.

Hắn biết rõ, những người này, rất có thể tựu là đối thủ của mình. Ba tháng về sau Ngoại Môn Đệ Tử bài danh thi đấu, rất có thể tựu sẽ đụng phải những cường hoành này người.

Lúc này thời điểm.

Lâu Kinh Trần giống như cười mà không phải cười, nói ra: "Phong Vân bảng chia làm ba cái, tiến vào ngoại môn Phong Vân bảng, mỗi tháng có thể đạt được một vạn điểm công huân điểm. Lệ sư đệ hẳn là cũng muốn tiến vào?"

Lệ Trọng lông mày giương lên, nói ra: "Dĩ nhiên muốn tiến vào."

Lâu Kinh Trần lắc đầu, một bộ giáo huấn ngữ khí nói: "Lệ sư đệ, làm người hay là muốn làm đến nơi đến chốn cho thỏa đáng. Ngươi tu vi hiện tại thấp, tùy tiện lòi ra một cái Ngoại Môn Đệ Tử, cũng có thể đem ngươi đánh cho rã rời đầy đất. Mà những Phong Vân bảng này người ra mặt vật, mỗi cái đều là cường giả bên trong cường giả, mỗi cái đều là thiên tài. Ngươi bây giờ chỉ có thể ngưỡng mộ, tuyệt không thể đi khiêu chiến. Nếu không, ngươi kết cục nếu mà biết thì rất thê thảm."

Lệ Trọng cười cười, nói ra: "Ta sẽ cẩn thận."

Lâu Kinh Trần sững sờ, lập tức ánh mắt lộ ra một tia cười lạnh. Cái này Lệ Trọng, xem ra thật đúng là muốn khiêu chiến người khác, muốn vào nhập Phong Vân bảng, quả thực là chính mình muốn chết a.

Đã chính hắn muốn tìm cái chết, vậy thì do hắn a.

Lâu Kinh Trần nhàn nhạt nói ra: "Đi thôi, chúng ta đi Chấn Sự Điện, xử lý thoả một phát thủ tục."

Lệ Trọng gật gật đầu, theo Lâu Kinh Trần tiến vào Chấn Sự Điện.

Lâu Kinh Trần chính là trưởng đệ tử cũ, lại là nội môn đệ tử, thân phận khá cao. Tại hắn dưới sự dẫn dắt, khảo thí thiên phú, xác nhận thân phận, đăng ký trong danh sách, phát hạ ngọc bài, phát hạ phúc lợi, liên tiếp thủ tục, tại ngân ngân lưỡng trụ hương trong thời gian sẽ làm thông.

Vạn núi tông Ngoại Môn Đệ Tử, mỗi tháng cũng có thể dựa vào thân phận ngọc bài, nhận lấy cùng nhau bình cấp thấp Tội Thể hoàn, hai bình cấp thấp tính khí hoàn, đây là cơ bản nhất phúc lợi. Không nên xem thường những vật này, cái này mấy bình thứ đồ vật, ở bên ngoài có tiền cũng khó khăn dùng mua đạt được, tựu tính toán mua đạt được, cũng là một cái giá trên trời.

Mà vạn núi tông đệ tử cái khác phúc lợi tựu là, có thể tại trong vòng nửa năm, dựa vào ngọc bài nhận lấy một bộ Chanh cấp Hạ phẩm công pháp. Đồng thời, còn có thể đến học trong nội đường, nghe võ giả giảng thuật tu luyện chi đạo.

Đương nhiên.

Vạn núi tông đệ tử lớn nhất phúc lợi, hay vẫn là bên trong đủ loại tu luyện tài nguyên. Bất quá, nói đi thì nói lại rồi, những tu luyện này tài nguyên, cũng là muốn cầm công huân điểm tới đổi.

Lâu Kinh Trần mang theo Lê Trọng làm tốt thủ tục, sau đó giao cho Lê Trọng lưỡng bản trận pháp phương diện sách, nói ra: "Cái này hai quyển, chính là trận pháp trụ cột, người hảo hảo học tập thoáng một phát, không thể lãnh đạm."

Đem sách giao cho Lê Trọng, Lâu Kinh Trần rồi đi rồi.

Lê Trọng biết rõ, cái này Đại sư huynh xem chính mình không vừa mắt, cũng không giữ lại.

Lê Trọng cảm ngọc bài, rất nhanh tìm tới chính mình chỗ tu luyện.

Ngoại Môn Đệ Tử, chỉ có một bộ đại viện. Nhưng trường đệ tử cũ, có thể có được một cái ngọn núi. Lê Trọng chỗ tu luyện, chính là một tòa trăm trượng cao ngọn núi.

Ngọn sơn phong này cũng không cao, nhưng cảnh trí vô cùng tốt. Phong trên đỉnh là một cái cự đại bệ đá, phương viên khoảng chừng trăm trượng, chung quanh bày đặt đủ loại binh khí, điều này hiển nhiên là tu luyện tròng rồi. Trên sườn núi, có một đầu không lớn không nhỏ dòng sông, ào ào chảy đi xuống, trong nước thỉnh thoảng có Ngư Nhi nhảy ra. Mà ở bờ sông, khắp nơi là cỏ xanh, còn có một lùm từng bông hoa. Xa xa còn có vài miếng rừng cây, thượng diện mọc ra nguyên một đám thành thực trái cây.

Lê Trọng hướng phía chân núi nhìn lại, chỉ thấy một mảnh sương mù.

Vạn núi tông bên trong, mỗi một cái ngọn núi, đều là có trận pháp bảo hộ. Ngọn sơn phong này, hiển nhiên cũng có trận pháp bảo hộ, người ở phía ngoài rất khó tiến vào bên trong.

"Thật sự là nơi tốt a."

Lê Trọng thở dài một câu.

Chỗ này ngọn núi, tuy nhiên không lớn, nhưng bên ngoài lại bố trí một cái đơn giản tự nhiên trận pháp, có thể tự lại thiên địa tinh khí. Kể từ đó, trên ngọn núi thiên địa tinh khí, tựu so bên ngoài nồng đậm nhiều gấp mười, thực là một người tu luyện nơi tốt.

Lê Trọng bàn ngồi xuống, tìm ra một quyển sách.

Quyển sách này, là Chấp Sự Điện chỗ tiền đưa, ghi lại lấy vạn núi tông một ít cơ bản tình huống. Đồng thời, thượng diện cũng đem các loại quy củ nói được thanh thanh sở sở, miễn cho mới đệ tử phạm sai lầm.

Lê Trọng nhìn một lần, trong mắt tinh lóng lảnh.

Cái này vạn núi tông tài nguyên, thực không phải bình thường nhiều, mà bên trong người tài ba, cũng không phải bình thường nhiều.

Bất quá.

Những tài nguyên này, đều muốn dùng công huân điểm tới hồi đoái.

Ở trại huấn luyện bên trong, còn có thể sử dụng Kim tệ. Nhưng ở tông môn bên trong, căn bản không có xem Kim tệ, bọn hắn xem đều là công huân điểm. Không có công huân điểm, nửa bước khó đi.

Lê Trọng đem sách ném qua một bên, trong nội tâm tính toán.

Ba tháng thời gian, hắn thành thành thật thật tại trên ngọn núi tu luyện, có lẽ có thể tu luyện tới Nhân Cực bát trọng hậu kỳ. Nhưng Nhân Cực bát trọng hậu kỳ, không cách nào cam đoan lại để cho hắn tiến vào đến nội môn.

Xem ra.

Chỉ có thể dụng một cái rồi.

"Ta muốn tại nửa tháng ở trong, đem thân thể lực lượng tăng lên tới mười vạn cân, lại khiêu chiến Phong Vân bảng bên trên nhân vật, thu hoạch công huân điểm, đổi lấy tu luyện tài nguyên!"

Lê Trọng quyết định, bắt đầu tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Khiêu chiến tư cách

Nửa tháng sau.

Lệ Trọng đi vào ngoại môn Chấp Sự Điện.

Hắn đối với thân thể lực không chế cực kỳ cường đại, hơi chút bóp méo trên mặt cơ bắp, làm cho cả người trở nên thành thực rất nhiều. Coi như là Lâu Khinh Trần đứng ở trước mặt hắn, nhất thời cũng không cách nào nhận ra.

Bất quá.

Lệ Trọng khí tức trên thân, lại thì không cách nào che dấu.

Chấp Sự Điện người ở bên trong, xa xa xem xét Lệ Trọng, đã biết rõ Lệ Trọng tu vi rất thấp.

Lệ Trọng nhìn một chút chung quanh, đi vào một vị chấp sự trước người, trầm giọng nói ra: "Ta muốn chứng thực thực lực, lấy được khiêu chiến tư cách. Thành cho ta an bài thoáng một phát."

Muốn khiêu chiến Phong Vân bảng người ra mặt vật, muốn chứng minh thực lực của mình. Nếu không, ngoại môn hơn hai vạn người, mỗi người đều nhảy ra khiêu chiến, cái kia còn phải rồi.

Chung quanh, có mấy chục cái võ giả. Lệ Trọng lời vừa nói ra, nhất thời đưa tới một mảnh tiếng cười.

"Người này, cũng hắn là cái thiên tài, nếu không không có khả năng tiến vào tông môn. Bất quá, một chút như vậy tu vi, tự muốn khiêu chiến Phong Vân bảng người ra mặt vật, thật sự là ý nghĩ hảo huyền."

"Nói rất đúng. Người này, hắn là cái loại này ôn trong phòng lớn lên thiên tài, căn bản không có trải qua bao nhiêu chiến đấu, cho là mình là cường đại nhất. . ."

"Ha ha, ta ngược lại muốn nhìn, một cái Nhân Cực thất trọng tiểu gia hỏa, có thể có cái gì thực lực. Nhục thể của hắn chỉ lực, không biết có đủ hay không ba vạn cân? Ha ha ha."

Lệ Trọng lắc đầu.

Tiến vào đến tông môn về sau, hắn lại thành tu vi thấp nhất người rồi, là cái võ giả cũng có thể giễu cợt một phen.

Loại cảm giác này, thật sự là khó chịu a.

Một mảnh tiếng nghị luận trong.

Chấp sự thần sắc bình tĩnh, như Lệ Trọng loại thiên tài này đệ tử, hắn thấy nhiều hơn. Hắn đem Lệ Trọng đưa đến một tảng đá chỗ, nói ra: "Một quyền oanh ra lực lượng, đạt tới mười hai vạn cân, có thể lấy được khiêu chiến tư cách. Tảng đá kia, chính là khảo thí lực lượng sở dụng, một quyền oanh đi lên, quyền ấn một tác tự đại biểu cho hai vạn cân lực lượng. Ngươi bây giờ có thể đã bắt đầu."

Lệ Trọng gật gật đầu, thoáng qua vận chuyển chân khí, một quyền đánh ra.

"Oanh!"

Thạch đầu kịch liệt chấn động, lưu lại một thật sâu quyền ấn.

Quyền ấn vừa vận sáu thôn.

Nói cách khác, Lệ Trọng vừa rồi một quyền, vừa vận tự là mười hai vạn cân lực lượng, không nhiều lắm cũng không ít.

"Ồ."

Chấp sự nhìn xem Lệ Trọng, trong mắt hiện lên một tia kinh dị. Lệ Trọng tu vi như thế thấp, rõ ràng đơn giản oanh ra mười hai vạn cân sức lực lớn, thật sự là khó có thể tin.

Chung quanh võ giả, lúc này thời điểm tất cả giật mình.

"Khá lắm, tiểu tử này rõ ràng có thể oanh ra mười vạn cân sức lực lớn."

"Nói như vậy, Nhân Cực cửu trọng võ giả đỉnh cao, thân thể lực lượng tại năm vạn cân. Tăng thêm chân khí, một quyền oanh ra lực lượng, sẽ đạt tới

mười một vạn cân. Tiểu tử này, tu vi như thế thấp, rõ ràng có thể oanh ra mười hai vạn cân sức lực lớn, thật sự là khó có thể tưởng tượng a."

"Ha ha, tiểu tử này, tu vi tuyệt đối không chỉ Nhân Cực thất trọng! Trên người hấn, khẳng định có đồ vật gì đó, che dấu chân thật tu vi. Các ngươi đều xem nhìn lầm rồi!"

"Đúng đúng đúng, nhất định là như thế. Nhân Cực thất trọng người, thật có thể oanh ra mười hai vạn cân sức lực lớn, lập tức muốn khiếp sợ ngoại môn rồi, loại chuyện này không có khả năng xuất hiện."

Lệ Trọng nghe những người này nghị luận, trong nội tâm âm thầm buồn cười.

Hấn hiện tại, chỉ là thân thể lực lượng, tự vượt qua mười vạn cân. Tăng thêm chân khí, hấn một quyền oanh ra lực lượng, muốn vượt qua mười tám vạn cân. Những người này, nào biết đâu rằng thực lực chân chính của hấn?

Lúc này thời điểm.

Chấp sự tiếp nhận Lệ Trọng thân phận lệnh bài, tại một chỗ tĩnh trên đá chà thoáng một phát, nói ra: "Ngươi đã thông qua chứng thực, lấy được khiêu chiến tư cách. Ngươi bây giờ, có thể hướng Phong Vân bảng thượng diện đệ tử khởi xướng khiêu chiến. Bất quá, đang khiêu chiến thời điểm, muốn xuất ra mười miếng Trung cấp tinh khí hoàn, nếu như thua, cái này tinh khí hoàn tự là đối phương được rồi."

Lệ Trọng gật gật đầu.

Những quy củ này, hấn đã sớm đã biết.

Tinh khí hoàn hấn đã sớm chuẩn bị cho tốt. Văn tu phong tặng cho hấn tinh khí hoàn, tự là Trung cấp tinh khí hoàn, suốt bốn bình, định đứng lên có bốn mươi miếng nhiều rồi.

Lệ Trọng đang muốn ly khai, chọn một khiêu chiến đối thủ.

Bỗng nhiên, một cái gầy teo người thanh niên, cười hi hi đứng ra, cầm trong tay lấy một bản da thú bài thi, nói ra: "Những sư đệ này, ngươi bây giờ, khẳng định đang suy nghĩ lấy khiêu chiến ai là a?"

Lệ Trọng gật gật đầu.

Gầy tiểu thanh niên người giương lên trong tay da thú cuốn, cười ha hả nói ra: "Sư đệ, ngươi hoàn toàn không cần vì vấn đề này phiền não. Trong tay của ta cái này da thú bài thi, ghi lại lấy ngoại môn cường đại nhất 300 người, kể cả Phong Vân bảng thượng diện 100 người. Ngươi chỉ cần đem da thú bài thi mua lại, có thể chứng kiến bọn hấn kỹ càng tư liệu, bao ngươi thỏa mãn!"

Lệ Trọng đến rồi hứng thú, nói ra: "Như thế nào mua?"

Gầy tiểu thanh niên người cười hi hi nói ra: "Mười cái công huân điểm!"

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Trên người của ta không có công huân chọn, bất quá, ta có tinh khí hoàn. Ta dùng một miếng cấp thấp tinh khí hoàn, đổi cho ngươi cái này da thú bài thi."

Gầy tiểu thanh niên nói: "Hai miếng."

Lệ Trọng cũng không nhiều lời, trực tiếp xuất ra hai miếng cấp thấp tinh khí hoàn, đổi về cái này trương da thú cuốn.

Gầy tiểu thanh niên thu hồi tinh khí hoàn, một bộ nhiệt tình bộ dạng, nói ra: "Sư đệ, ngươi muốn khiêu chiến cái nào loại hình đối thủ đâu? Ngươi chỉ để ý nói, ta khẳng định biết rõ!"

Lệ Trọng một bên mở ra da thú cuốn, một bên nhàn nhạt nói ra: "Tự chính mình tìm."

Lệ Trọng tinh tế nhìn xem.

Hấn hiện tại, chuẩn bị tìm kiếm một cái hệ sức mạnh đối thủ.

Nói như vậy, hệ sức mạnh võ giả, chiến kỹ đều so sánh đơn giản thô bạo, thiếu khuyết biến hóa.

Loại này đối thủ, chỉ cần tại trên lực lượng mặt áp qua hấn, có thể lấy được thắng lợi rồi.

Lệ Trọng hiện tại, cường đại nhất thứ đồ vật, tự là lực lượng. Đối mặt hệ sức mạnh đối thủ, hấn hoàn toàn có thể dựa vào chính mình cường hấn lực lượng, đánh bại đối thủ.

Cái này là dùng lực phá lực.

Lệ Trọng nhìn ra ngoài một hồi, thu hồi da thú cuốn.

Gầy tiểu thanh niên bu lại, nói ra: "Sư đệ, người ý định khiêu chiến ai đó?"

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Nham Trọng."

"Tì!"

Gầy tiểu thanh niên nhất thời ngược lại trù một ngụm hơi lạnh, hần nhìn xem Lệ Trọng, như là xem giống như kẻ ngu, nói ra: "Sư đệ, ta nhắc nhở người thoáng một phát, cái này Nham Trọng thân thể phi thường cường đại, vô luận là công kích hay vẫn là phòng ngự, đều phi thường đáng sợ. Ngoài ra, hần hay vẫn là thần lực hội hội viên. Như vậy một cái nhân vật lợi hại, người rõ ràng chạy tới khiêu chiến hần?"

Chung quanh võ giả, lúc này thời điểm cũng đã nghe được Lệ Trọng nói chuyện, nhao nhao lắc đầu.

"Tiểu tử này, vậy mà đi khiêu chiến Nham Trọng, quả thực là muốn chết a."

"Ha ha, khiêu chiến cái khác người, coi như thua, cũng không quá quan trọng hơn. Nhưng Nham Trọng người này, ưa thích dùng nhất lực lượng nện người, phàm là đối thủ của hần, đều bị nện đến cốt toái đứt gân. Chờ xem đi, tiểu tử này, chắc là phải bị khiêng xuống lôi đài."

"Đúng vậy a. Nghe nói Nham Trọng một quyền oanh ra lực lượng, đã vượt qua 16 vạn cân. Trầm trọng như vậy nắm đấm, chỉ cần đụng phải thoáng một phát, lập tức muốn bị giày vò. Nham Trọng từ khi tiến vào Phong Vân bảng đến nay, chưa từng có người dám khiêu chiến hần, hiện tại tiểu tử này nhảy ra khiêu chiến, Nham Trọng khẳng định phi thường tức giận."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Một quyền đánh bay

Lệ Trọng cũng không để ý tới nghị luận, trực tiếp đi đến chấp sự trước, nói ra: "Ta muốn khiêu chiến Nham Trọng."

Chấp sự gật gật đầu.

Nhất thời.

Một cái tin tức kinh người, truyền khắp ngoại môn.

"Có người khiêu chiến Nham Trọng!"

"Nhanh, qua đi xem!"

"Hắc hắc hắc, Nham Trọng người này tính cách thô bạo, đã sớm bắt tiếng, ai dám khiêu chiến hần, hần sẽ đem đối phương toàn thân xương cốt đánh nát. Không thể tưởng được, rõ ràng còn có không người nào xem nham nặng, trực tiếp khiêu chiến hần!"

"Ha ha a, tựu tính toán đánh bại Nham Trọng, cũng sẽ không có kết cục tốt. Dù sao, Nham Trọng sau lưng, thế nhưng mà thần lực hội, những cái thứ này mỗi cái thân thô lực lớn, tính cách táo bạo, nhìn thấy Nham Trọng chịu thiệt, tuyệt đối sẽ ra tay."

Rất nhanh, lấy ngàn mà tính đệ tử, vây gom lại Diễn Võ Trường phía trên.

Diễn Võ Trường, trên lôi đài.

Lệ Trọng yên lặng đứng đấy.

Hần lựa chọn Nham Trọng, nguyên nhân rất đơn giản, cái này Nham Trọng vừa vặn tựu là hệ sức mạnh võ giả. Mà người này tu vi cũng không cao, chính là Nhân Cực cửu trọng đỉnh phong.

Loại này đối thủ, đối với Lệ Trọng mà nói, lại không thể phù hợp hơn rồi.

Trên Diễn Võ Trường, mấy ngàn võ giả nhao nhao nghị luận, huyền não dị thường.

Đột nhiên.

Một cái như sấm rền thanh âm, vang lên: "Ai? Người kia, có lá gan lớn như vậy, lại dám nhảy ra khiêu chiến lão tử? Lão tử sẽ không bỏ qua ngươi!"

Theo thanh âm, mấy cái mặt mũi tràn đầy dữ tợn đại hán, ôm lấy một cái dáng người năm đoan, bộ lông chuẩn bị như cương châm hắc phu đại hán, đi nhanh đi tới. Đến mức, đám võ giả nhao nhao tránh ra một con đường.

Hiển nhiên, cái này hắc phu đại hán, tựa là Nham Trọng rồi.

Một cái cơ bắp khối khối hờ ra đại hán, hướng phía Nham Trọng quát: "Nham Trọng, ngươi là chúng ta thân lực hội bên ngoài hội viên, nhất định phải gọn gàng mà linh hoạt thắng được trận này, đã minh bạch?"

Nham Trọng gật gật đầu.

Lại có một đại hán nói ra: "Nham Trọng, tối đa ba quyền, ngươi muốn đem tiểu tử này đánh rớt xuống lôi đài."

Nham Trọng đi vào dưới lôi đài, trừng mắt Lê Trọng, nhẹ răng cười nói: "Tiểu tử, ngươi chẳng lẽ không có nghe ngóng qua, ta không thích người khác khiêu chiến sao? Ngươi biết khiêu chiến kết quả của ta sao?"

Lê Trọng nhàn nhạt nói ra: "Ít nói lời vô ích, hoặc là đi lên một trận chiến, hoặc là nhận thua xéo đi."

Lời vừa nói ra, toàn trường oanh động.

"Tiểu tử này rốt cuộc là ai? Nói chuyện quá cuồng vọng rồi!"

"Vậy mà tại Nham Trọng trước mặt cuồng vọng, tiểu tử này kết cục nếu mà biết thì rất thê thảm."

"Hắc hắc hắc, Nham Trọng tính cách thô bạo, người khác cùng hắn lúc nói chuyện, đều được cẩn thận từng li từng tí, sợ bị hắn đánh nữa. Tiểu tử này ngược lại tốt, trực tiếp khiêu khích Nham Trọng, thật không biết hắn là tự tin, hay vẫn là cuồng vọng?"

Một mảnh oanh động ở bên trong, Nham Trọng phi thân lên, rơi xuống trên lôi đài, nhẹ răng cười nói: "Tiểu tử, ở trước mặt ta, ngươi cũng dám cuồng vọng như vậy. Ta quyết định, đợi chút nữa muốn xé miệng của ngươi, gỡ mất hàm răng của ngươi."

Lê Trọng nhàn nhạt nói ra: "Ngươi không có bốn sự này."

Nham Trọng toàn thân đả đả đả sát khí.

Lê Trọng lần nữa khiêu khích hắn, đã triệt để đem hắn chọc giận.

Bóng người lóe lên.

Một cái khô y chấp sự, đột nhiên xuất hiện tại trên lôi đài.

Cái này chấp sự, chính là Chấp Sự Điện phái ra.

Khô y chấp sự nhìn thoáng qua hai người, nhàn nhạt nói ra: "Trận đấu quy củ, các ngươi nên biết rồi. Ta lập lại thoáng một phát, trên lôi đài, không cho phép sát nhân. Trừ lần đó ra, các ngươi có thể thi triển bất luận cái gì thủ đoạn đánh bại đối thủ. Các ngươi đã minh bạch?"

Lê Trọng gật gật đầu.

Nham Trọng cũng gật gật đầu.

Khô y chấp sự cũng không nhiều lời, trực tiếp vung tay lên, nói ra: "Bắt đầu đi."

Thanh âm vừa mới rơi xuống.

Nham Trọng đã vừa sai bước trước, nhẹ răng cười nói: "Tiếp lão tử một quyền!"

Đang khi nói chuyện, chỉ một quyền đầu ngang trời đánh ra, nho nhỏ nắm đấm, cho người cảm giác, giống như là một tòa cự đại vô cùng ngọn núi, chỉ là nhìn lên một cái, tựa không thở nổi.

Dưới lôi đài mặt võ giả, trong lòng đều là rùng mình.

"Nặng nề nắm đấm!"

"Một quyền này lực lượng, tuyệt đối vượt qua mười lăm vạn cân!"

"Nham Trọng người này lực lượng, thật sự là kinh người chi cực."

Lệ Trọng sắc sắc bất động, cũng là một quyền đánh ra. Lệ Trọng đối với thân thể, đối với chân khí lực khổng lồ, vượt xa cùng giai võ giả, một quyền này của hắn ẩn chứa lực lượng to đến thần kỳ, nhưng nắm đấm oanh ra đi thời điểm, lại có vẻ thường thường không có gì lạ, giống như hoàn toàn không có uy lực.

Nham Trọng khoe miệng lộ ra một tia vẻ trào phúng.

Tiểu tử này, theo thân hình bên trên xem, cũng không phải hệ sức mạnh võ giả. Như vậy một cái tiểu thân thể, cũng dám cùng hắn liều mạng? Đây quả thực là tại tìm chết a!

Dưới lời đài mặt đấm võ giả, nhìn thấy Lệ Trọng ra tay đối chiến, đều nhao nhao lắc đầu.

Theo thân hình đến xem, Lệ Trọng cũng không phải là hệ sức mạnh người, ra tay đối chiến Nham Trọng, cái này là bức nào ngu xuẩn?

Lưỡng ** kích.

"Đồng!"

Như là một tiếng sấm rền vang lên, mặt đất run rẩy. Mấy ngàn tia ánh mắt nhìn chăm chú phía dưới, một đạo nhân ảnh đột nhiên bay lên, bay ra khỏi đài, như là thạch đầu nện vào trên mặt đất.

"À?"

Đám võ giả đều ngây dại.

Bọn hắn rõ ràng địa chứng kiến, té xuống đi người, cũng không phải Lệ Trọng, mà là Nham Trọng!

"Lão tử đây là hoa mắt sao?"

"Thiên, tiểu tử này, thân hình nhìn về phía trên đơn bạc vô cùng, sao có thể một quyền oanh phi Nham Trọng? Chẳng lẽ, hắn đã là nửa bước Địa Cực cảnh võ giả?"

"Coi như là nửa bước Địa Cực cảnh võ giả, muốn một quyền oanh phi Nham Trọng, cũng là rất chuyện khó khăn. Xem ra, tiểu tử này thân thể lực lượng, cũng là phi thường cường đại!"

Đám võ giả nhao nhao nghị luận, khó có thể lý giải.

Trên đài.

Khôi y chấp sự nhìn Lệ Trọng liếc, tuyên bố: "Khiêu chiến thành công, chúc mừng ngươi, đem ngươi đạt được một vạn công huân điểm. Nếu như không người khiêu chiến ngươi, hay hoặc là không người chiến thắng ngươi, ngươi về sau mỗi tháng, cũng có thể đạt được một vạn công huân điểm."

Lệ Trọng mỉm cười.

Dễ dàng, tựa đã nhận được một vạn công huân điểm, thật sự là quá tốt.

Đã có cái này một vạn công huân điểm, hắn có thể tiến vào đến trong phòng tu luyện tu luyện, sâu sắc nhanh hơn tốc độ tu luyện. Nói không chừng, có thể tại bài danh thi đấu trước khi, tiến giai đến Nhân Cực cửu trọng.

Tu vi tăng lên tới Nhân Cực cửu trọng, tựa tính toán đối mặt Địa Cực cảnh võ giả, hắn cũng có ra tay tư cách. Chính là nửa bước Địa Cực, căn bản tính toán không được cái gì.

Kế tiếp.

Khôi y chấp sự giao cho Lệ Trọng một chi tinh văn bút.

Cái này chi tinh văn bút, có thể tại Phong Vân bảng bên trên, viết xuống tên của mình, dương danh tông môn. Đương nhiên, nếu như không muốn tên của mình, cũng có thể tùy ý ghi hai ba chữ thay thế.

Lệ Trọng cầm lấy bút, tiện tay đã viết hai chữ —— vô danh.

Lệ Trọng hiện tại, còn không muốn làm náo động, bởi vậy, hắn cũng không có ý định lưu lại chính mình chính thức danh tự.

Khôi y chấp sự thu hồi bút, phiêu nhiên mà đi rồi.

Lệ Trọng đang muốn ly khai, đột nhiên bị mấy người vây quanh rồi.

Lệ Trọng lông mày nhíu lại, chỉ thấy vây quanh mình, là một đám toàn thân dữ tợn đại hán. Trung tâm một người, mày rậm mắt to, đều có một loại bá đạo khí thế.

Người chung quanh nhao nhao tránh lui.

Lệ Trọng trầm giọng nói ra: "Các ngươi muốn làm gì?"

Mây rậm đại hán nhìn Lệ Trọng liếc, nhàn nhạt nói ra: "Cho ngươi hai lựa chọn, cái thứ nhất lựa chọn, gia nhập chúng ta thần lực hội. Thứ hai lựa chọn, chúng ta đem ngươi đánh thành bị gãy vò, cho Nham Trọng ra một hơi. Nói đi, ngươi chọn cái nào?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Trong vòng một năm, tất nhiên trăm người

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nói ra: "Có dám hay không cùng ta so thử một chút lực lượng?"

Mây rậm đại hán như là đã nghe được cái gì nha buồn cười sự tình, cười lên ha hả, nói ra: "Tiểu tử, ngươi muốn cùng ta Từ Hồ tỷ thí lực lượng? Ha ha ha ha!"

Từ Hồ bên người mấy người đại hán cũng cười ha ha.

Từ Hồ ngạo nghễ nói ra: "Tiểu tử, ngươi có biết hay không, Vạn Sơn Tông ngoại môn hai vạn bảy ngàn trong hàng đệ tử, ta Từ Hồ thân thể lực lượng, có thể đưa thân trước hai mươi. Ngươi, cũng xứng cùng ta so đấu lực lượng?"

Lệ Trọng cũng không nói chuyện, một bàn tay chậm rãi duỗi ra.

Vạn Sơn Tông đệ tử, là không cho phép một mình đánh nhau. Nhưng luận bàn thoả một phát nha, sẽ không cái gì nha vấn đề. Lệ Trọng xòe bàn tay ra, tựa là muốn dựa vào lực lượng, ngành sanh sanh áp đảo người này.

Đây là một loại luận bàn, tông môn không để ý tới.

Từ Hồ cười lạnh một tiếng, cũng duỗi ra một bàn tay.

Hai bàn tay, tại giữa không trung nắm đến cùng một chỗ.

Thần Lực Hội mấy cái hội viên, lúc này thời điểm ngay ngắn hướng kêu ra tiếng đến: "Từ Hồ, bóp nát bàn tay của hắn!"

Từ Hồ gật gật đầu, đột nhiên dùng sức. Nhưng hắn lập tức phát hiện, chính mình điểm lực lượng, căn bản không tính cái gì nha. Lệ Trọng bàn tay trọng được thần kỳ, trên bàn tay lực lượng, cũng là to đến thần kỳ, hoàn toàn không cách nào chống cự!

"Rắc rắc rắc ——"

Đây là xương cốt tại phát ra âm thanh.

"Ha ha, Từ Hồ sắp bóp nát tiểu tử này xương cốt rồi!"

"Từ Hồ thật sự là thật là lợi hại a, không hổ là thân thể trước hai mươi nhân vật!"

"Nhanh, thêm chút sức, ta thích nhất xương tai đầu đứt gãy thanh âm!"

Thần Lực Hội mấy cái hội viên, tại hưng phấn mà kêu.

Lúc này thời điểm, Từ Hồ nhưng lại sắc mặt đại biến.

Xương cốt phát ra âm thanh, cũng không phải Lệ Trọng bàn tay, mà là bàn tay của hắn! Tại Lệ Trọng sức lực lớn phía dưới, bàn tay của hắn đã khó có thể đã nhận lấy, vờ vụn thật nhanh rồi!

"Không!"

Từ Hồ hét lớn một tiếng, chân khí trong cơ thể bùng bùng phấn chấn, dùng đem hết toàn lực.

Lệ Trọng khề cười một tiếng.

Hắn chỉ là thân thể chi lực, thì có hơn mười vạn cân, tăng thêm chân khí, lực lượng muốn vượt qua mười tám vạn cân. Tại loại này sức lực lớn trước mặt, Từ Hồ sao vậy giãy dựa đều là vô dụng.

Lệ Trọng đột nhiên dùng sức, một ấn.

Tại mọi người khó có thể tin trong ánh mắt, Từ Hồ bị Lệ Trọng ấn đến trên mặt đất. Vậy sau, rồi mới, đầu của hắn, bị Lệ Trọng nganh sanh sanh ấn đến trong đất bùn, chỉ lộ ra một thân thể, hai cái đùi đang không ngừng đập lấy.

Chung quanh, hoàn toàn yên tĩnh.

Hết thấy mọi người, đều sợ ngây người.

Thần Lực Hội mấy người, càng là trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn không thể tin được mi mắt.

Từ Hồ dùng lực lượng nổi tiếng, thân thể cực kỳ cường đại. Như thế một người, lại bị Lệ Trọng nganh sanh sanh ấn nhập trong đất bùn, không thể động dậy. Như vậy, Lệ Trọng lực lượng, nên nhiều đến bao nhiêu?

Lệ Trọng chậm rãi thu về bàn tay.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh. Lệ Trọng mặc dù không có lên tiếng, nhưng mỗi người cũng có thể cảm giác được, hắn là một cái nguy hiểm chỉ cực nhân vật, ai cũng không muốn gây hấn rồi.

Một mực chờ Lệ Trọng ly khai sau khi.

Chung quanh đám võ giả, mới âm âm nghị luận.

"Ông trời, người này thật lớn lực lượng! Hắn rốt cuộc là cái gì nha địa vị? Ta sao vậy cho tới bây giờ chưa thấy qua hắn?"

"Ta cũng chưa từng thấy qua. Không thể tưởng được, ngoại môn bên trong, đột nhiên toát ra như thế một cái nhân vật lợi hại, chẳng những đánh bay Nham Trọng, hơn nữa đem Từ Hồ ấn nhập dưới nền đất."

"Hắc hắc, Nham Trọng cùng Từ Hồ hai người, đều là Thần Lực Hội bên ngoài đệ tử. Hai người kia, đều ăn phải cái lỗ vốn, Thần Lực Hội nhất định sẽ xuất đầu, chờ xem một chút đi, Thần Lực Hội Hội trưởng Lôi Thiên sinh, cũng không phải là dễ trên."

"Đúng vậy a đúng vậy a. Không nói Lôi Thiên sinh, tựu là bốn cái Phó Hội Trưởng, cũng là khó dây vào nhân vật. Tiểu tử này, chọc Thần Lực Hội, khẳng định phải chịu thiệt rồi. Tựu tính toán hắn tiến nhập nội môn, cũng sẽ lọt vào Thần Lực Hội chèn ép."

Lúc này thời điểm, Từ Hồ tại mấy người đồng bạn hỗ trợ phía dưới, cuối cùng đem đầu rút ra rồi. Lúc này, tóc của hắn đều thoát được không sai biệt lắm, da đầu cũng bị mất một tầng, trên đầu tất cả đều là máu tươi.

Nhìn về phía trên lại thê thảm, lại buồn cười.

Một số võ giả, đã nhìn không được cười ra tiếng rồi.

Từ Hồ như là một đầu hung lệ ăn thịt người Cự Thú, lạnh lùng địa trùng đi qua. Chung quanh đám võ giả đồng thời đánh nữa cái rùng mình, trong lòng sợ hãi, nguyên một đám tản ra rồi.

Từ Hồ cắn răng, trong miệng phát ra giống như dã thú gào thét : "Tiểu tử, ta sẽ không bỏ qua ngươi!"

Hắn giương một tay lên, phát ra một đạo phù.

Lệ Trọng ly khai Diễn Võ Trường, cũng không quay lại trở về sơn phong rồi, bay thẳng đến tông môn phòng tu luyện mà đi.

Đi ra hơn mười dặm, một tòa tháp cao xuất hiện tại trước mắt, cái này tòa tháp cao, tựu là phòng tu luyện rồi.

Lệ Trọng đang muốn tăng thêm tốc độ đuổi đi qua, đột nhiên người trước mắt ánh lóe lên, một cái râu tóc đầy mặt, màu da nước son đen như mực cao lớn người thanh niên, gọi được phía trước.

Một đạo khổng lồ khí thế, nặng nề mà đặt ở Lệ Trọng trên người, trước mắt người này, dĩ nhiên là một cái Địa Cực cảnh võ giả.

Lệ Trọng trầm giọng nói ra : "Ngươi là ai?"

Tại Vạn Sơn Tông bên trong, Địa Cực cảnh võ giả, là không thể đối với Nhân Cực cảnh võ giả ra tay. Cho nên, tựu tính toán đối mặt Địa Cực cảnh võ giả, Lệ Trọng cũng không cần bối rối.

Cao lớn người thanh niên khỏe miệng lộ ra một tia cười khê, nhàn nhạt nói ra : "Bản thân Triển Bình. Tiểu tử, ngươi đánh nữa chúng ta Thần Lực Hội người, còn muốn nhẹ nhõm ly khai?"

Đang khi nói chuyện.

Khí thể trong giấy lát cường đại gấp 10 lần!

"Ông!"

Khí thể cường đại, giống như là một ngọn núi, nặng nề mà đặt ở Lệ Trọng trên người. Đạo này khí thể, thậm chí tại qua đi lấy Lệ Trọng ý chí, tan rã lấy Lệ Trọng ý chí.

Lệ Trọng chậm rãi nói ra : "Ngươi dám động tay?"

Triển Bình cười ngạo nghễ, nói ra : "Động thủ? Ngươi cũng quá đề cao chính ngươi rồi. Đối phó ngươi loại lũ tiểu nhân này vật, ta chỉ là dựa vào khí thể, như vậy đủ rồi."

Khí thể lại trường.

Lệ Trọng sắc mặt tái nhợt, cả người đờ đờ đờ đờ rời khỏi ba bước xa.

Triển Bình nhìn xem Lệ Trọng, ánh mắt lộ ra một tia kinh dị. Hắn vừa rời khí thể vừa tăng, là muốn đem Lệ Trọng áp thương, lại để cho Lệ Trọng nhỏ ra một ngum máu tươi. Không nghĩ tới Lệ Trọng thân thể cùng ý chí, vượt xa dự liệu của hắn, tại khí thể của hắn áp bách phía dưới, chỉ là lui lại mấy bước, hoàn toàn không có bị thương.

Triển Bình ánh mắt nhú lại, chuẩn bị lần nữa ra tay.

Lệ Trọng người này, tại khí thể của hắn áp bách phía dưới, lông tóc không tổn hao gì. Như thế một nhân vật, tuyệt đối là một thiên tài, nếu như lớn lên rồi, hẳn tựu khó có thể ứng phó rồi.

Bởi vậy.

Triển Bình ý định lại một lần nữa phát ra khí thể, áp sụp đổ Lệ Trọng tâm linh, phế đi Lệ Trọng.

Lệ Trọng cảm giác được Triển Bình trên người sát cơ, trong lòng có chút rung mình, trong giấy lát rời khỏi hai đại bước, nhàn nhạt nói ra : "Triển Bình, ngươi lại ra tay, ta muốn kêu to rồi."

Triển Bình như có mảy '.

Tổng môn bên trong, khắp nơi đều có chấp sự, còn có Tuần tra sứ giả. Lệ Trọng hô to một tiếng, lập tức hội đưa tới những người này, đến lúc đó hẳn muốn thoát thân thì có điểm khó khăn.

Triển Bình chăm chăm vào Lệ Trọng, lạnh lùng nói ra : "Tiểu tử, hôm nay tạm thời buông tha ngươi. Khí tức của ngươi, ta đã nhớ kỹ. Ngươi đắc tội chúng ta Thần Lực Hội, tổng môn bên trong, không tiếp tục nơi sống yên ổn."

Lệ Trọng cười nhạt một tiếng, nói ra : "Nho nhỏ một cái Thần Lực Hội, cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn. Triển Bình, trong vòng một năm, ta tất nhiên chém giết ngươi. Ngươi chờ xem."

Triển Bình khê giật mình, lập tức cười ha ha, nói ra : "Hào hảo hảo, ta chờ ngươi! Ta ngược lại muốn nhìn, một cái nho nhỏ con sâu cái kiến, trong vòng một năm sao vậy giết ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 123: Đột nhiên tăng mạnh

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Ngươi chờ, thời gian sẽ không trường."

Lệ Trọng nói xong một câu, đi nhanh ly khai.

Triển Bình nhìn xem Lệ Trọng thân ảnh, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Tại hán xem ra, cái này Nhân Cực cảnh tiểu bối, hoàn toàn là không có đầu óc. Tên tiểu bối này, trong vòng một năm, có thể tiến giai Địa Cực cảnh, đều là thiên đại kỳ tích rồi.

Còn muốn chém giết hán?

Đây là thiên đại chê cười.

Triển Bình hai tay chấn động, đi thẳng. Đối với Lệ Trọng lời, hán lập tức tự quên được sạch sẽ, ném đến tận sau đầu rồi.

Lệ Trọng triển khai thân pháp, rất nhanh chạy vội lấy.

Quả đấm của hán, chăm chú địa nắm.

Kiến thức đến Triển Bình lợi hại về sau, Lệ Trọng đối với lực lượng khao khát, lại tăng lên một cấp độ.

Không có lực lượng, ai cũng có thể giẫm người.

Không có lực lượng, địa phương nào đều không an toàn.

Cho nên, nhất định phải tăng lên lực lượng! Cái thế giới này, không có lực lượng, sẽ không có tôn nghiêm. Không có lực lượng, muốn sống sót, đều là một kiện hy vọng xa vời sự tình.

Hiện tại, khoảng cách ngoại môn đệ tử bài danh thi đấu, còn có hai cái bán nguyệt.

Hai cái bán nguyệt ở trong, nhất định phải đem tu vi, tăng lên tới Nhân Cực đệ cửu trọng. Tu vi tăng lên tới Nhân Cực cửu trọng, coi như là Địa Cực cảnh võ giả, cũng có thể đánh một trận!

Lệ Trọng một bên hành tẩu, một bên âm thầm quyết định.

Rất nhanh, Lệ Trọng đi vào phòng tu luyện bên ngoài.

Phòng tu luyện, bên ngoài bố trí lấy một cái cự đại tự tĩnh trận pháp.

Một cấp phòng tu luyện, bên trong thiên địa tinh khí, là bên ngoài 16 lần, thích hợp Nhân Cực cửu trọng võ giả tu luyện. Nhị cấp phòng tu luyện, bên trong thiên địa tinh khí, là bên ngoài ba mươi hai lần, thích hợp nửa bước Địa Cực cảnh võ giả tu luyện. Tam cấp phòng tu luyện, bên trong thiên địa tinh khí, là bên ngoài 64 lần, thích hợp Địa Cực cảnh võ giả tu luyện.

Ngoài ra, còn có Tứ cấp phòng tu luyện, Ngũ cấp phòng tu luyện. Bất quá, loại phòng tu luyện này, chỉ có tinh anh đệ tử cùng tông môn trưởng lão, mới có tư cách vào nhập tu luyện.

Lệ Trọng trực tiếp đã muốn một cái Nhị cấp phòng tu luyện.

Quản lý phòng tu luyện chấp sự, đánh giá Lệ Trọng liếc, khuyên như: "Cái này vị đệ tử, Nhị cấp phòng tu luyện, thích hợp nửa bước Địa Cực cảnh võ giả tu luyện. Tu vi của ngươi, hán không phải là nửa bước Địa Cực, tiến vào bên trong tu luyện, chẳng những không cách nào rất nhanh tăng lên tu vi, ngược lại sẽ có tẩu hỏa nhập ma nguy hiểm. Đề nghị ngươi thận trọng cân nhắc."

Lệ Trọng khoát khoát tay, nói ra: "Không cần cân nhắc rồi. Ta muốn, tự là Nhị cấp phòng tu luyện."

Chấp sự lắc đầu, cũng không nhiều lời rồi, trực tiếp cho Lệ Trọng tiến hành thủ tục.

Nhị cấp phòng tu luyện, thiên địa tinh khí là bên ngoài ba mươi hai lần, nhưng cần thiết công huân điểm, cũng là phi thường nhiều. Ở bên trong mỗi tu luyện một ngày, muốn 500 công huân điểm.

Nói cách khác, Lệ Trọng một vạn công huân điểm, chỉ đủ tu luyện hai mươi ngày.

Chấp sự cảm Lệ Trọng thân phận lệnh bài, nhẹ nhàng một lát, bên trong một vạn công huân điểm, tự tổn ra rồi.

Lệ Trọng cất kỹ lệnh bài, đi nhanh đi vào phòng tu luyện.

Trong phòng tu luyện, như là có một tầng nhàn nhạt sương mù.

Đây là nồng đậm thiên địa tinh khí.

"Hô!"

Lệ Trọng sâu hít thật sâu một hơi thiên địa tinh khí, cảm giác toàn thân sáng khoái.

Cái chỗ này, quả thực tựu là từng cái võ giả, tha thiết ước mơ chỗ tu luyện. Ở loại địa phương này, coi như là mê đầu ngủ say, tu vi cũng sẽ rất nhanh tăng lên. Mà tu luyện, tốc độ càng là tiến triển cực nhanh!

"Ở chỗ này tu luyện, ta có thể tại trong vòng hai mươi ngày, tiến giai đến Nhân Cực bát trọng hậu kỳ. Triển Bình a Triển Bình, trong vòng một năm, ta tất sát trăm giết chính là ngươi."

Lệ Trọng bàn ngồi xuống.

"Ông —— "

Luyện Thể Quyết vận chuyển.

Đại cổ đại cổ thiên địa tinh khí, liên tục không ngừng địa hướng phía Lệ Trọng thân hình tuôn ra đi qua. Lệ Trọng thân thể, giống như là một cái động không đáy, không ngừng nghỉ địa cắn nuốt thiên địa tinh khí.

Lệ Trọng cảm giác được, thiên địa tinh khí, theo từng cái trong lỗ chân lông rót vào trong cơ thể, mỗi thời mỗi khắc, hần đều tại trở nên mạnh mẽ.

Loại cảm giác này, đã mới lạ lại đáng sợ. Nếu như hần không chế không được thiên địa tinh khí, lập tức tựu sẽ phải chịu thiên địa tinh khí cắn trả, nhẹ thì bản thân bị trọng thương, nặng thì đan điền làm tổn thương, không cách nào tu luyện.

Cũng may.

Lệ Trọng đối với thân thể lực không chế, đã có thể so với Địa Cực cảnh võ giả. Dững mãnh vào đến thiên địa tinh khí tuy nhiên cuồng bạo vô cùng, nhưng Lệ Trọng y nguyên có thể một mực không chế.

Một ngày mười hai canh giờ, Lệ Trọng không chút nào gián đoạn cắn nuốt thiên địa tinh khí.

Ba ngày sau đó.

"Ông!"

Một đạo kịch liệt chấn động, theo Lệ Trọng trên người tán phát ra.

Lệ Trọng tu vi, theo Nhân Cực bát trọng sơ kỳ, tăng lên tới Nhân Cực bát trọng trung kỳ.

Lệ Trọng mở mắt ra, mỉm cười.

Bình thường võ giả, bởi vì cảnh giới không cao, hấp thu tốc độ không nhanh, tựu tính toán ở chỗ này tu luyện một tháng, cũng rất khó tăng lên một cái tiểu giai.

Nhưng Lệ Trọng lại bất đồng.

Lệ trọng cảnh giới rất cao, ần ần đã vượt qua Nhân Cực cảnh, vượt xa tu vi. Đối một câu nói, Lệ Trọng tại Nhân Cực cảnh bên trong, dù thể nào tăng lên tu vi, cũng có thể hoàn mỹ lực không chế lượng, không thể lo lắng tẩu hỏa nhập ma. Hơn nữa, Lệ Trọng lại nắm giữ Lôi Âm, đối với thân thể lực không chế rất cường đại, hấp thu thiên địa tinh khí tốc độ so cùng giai võ giả nhanh nhiều lắm.

Kể từ đó.

Lệ Trọng tốc độ tu luyện, muốn nhanh được xuất kỳ, coi như là Nhất phẩm tư chất thiên tài, tại loại hoàn cảnh này bên trong, tốc độ tu luyện cũng không cách nào cùng hần đánh đồng.

Đúng là như thế, Lệ Trọng mới có thể một ngày mười hai canh giờ, không ngừng hấp thu thiên địa tinh khí. Mới có thể tại ngắn ngủn trong vòng 3 ngày, tựu tăng lên một ít giai.

Thời gian phi tốc trôi qua.

Lệ Trọng tu vi, ngày từng ngày tăng lên. Mà theo tu vi tăng lên, thôn phệ tốc độ cũng càng lúc càng nhanh. Trong phòng tu luyện thiên địa tinh khí, cơ hồ là đến bao nhiêu tựu thôn phệ bao nhiêu, thậm chí đem bên cạnh thiên địa tinh khí, đều hấp đã tới.

"Ân?"

Tại Lệ Trọng bên cạnh, một cái Hồng Y nữ tử khẽ cau mày, thì thảo nói ra: "Kỳ quái nha. Trong phòng tu luyện thiên địa tinh khí, tựa hồ không đủ ba mươi hai lần. Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Hồng Y nữ tử đứng người lên, yên lặng dò xét, sau đó đem một bàn tay áp vào trên vách tường, tinh tế cảm ứng.

Trong giây lát, ánh mắt của nàng trừng lớn.

Nàng cảm ứng được, chính mình trong phòng tu luyện thiên địa tinh khí, vậy mà hướng phía một cái phương hướng chảy tới rồi. Cái hướng kia, như là có một đầu cực lớn quái thú, đang tại liên tục không ngừng địa rút ra lấy thiên địa tinh khí.

Hồng Y nữ tử có chút biến sắc, trong miệng nói ra: "Người này, thật bá đạo công pháp. Bất quá, loại này bá đạo tu luyện công pháp, rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma, ta nhìn ngươi có thể kiên trì vài ngày."

Hồng Y nữ tử bàn ngồi xuống, yên lặng tu luyện.

Một bên tu luyện, một bên lưu ý lấy bên cạnh.

Hai ngày.

Bốn ngày.

Hồng Y nữ tử cho rằng, đối phương rất nhanh sẽ chấm dứt loại này bá đạo tu luyện. Không nghĩ tới, suốt nửa tháng đi qua, đối phương y nguyên tại tu luyện, tựa hồ hoàn toàn không có lúc kết thúc.

"Đáng giận a."

Hồng Y nữ tử hung hăng một nắm chân ngọc, trắng như tuyết chân nhỏ, đem phòng tu luyện giẫm được run rẩy thoáng một phát. Mắt nhìn mình trong phòng thiên địa tinh khí, bị đối phương điên cuồng rút ra, loại cảm giác này thật sự là phiền muộn vô cùng. Nàng hận không thể chạy ra đi, đem bên cạnh người đẩy ra ngoài, hung ác đánh một trận.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Nhân Cực Cửu Trọng, Kỳ Diệu Trực Giác

Lê Trọng lại một lần nữa đi tới phòng tu luyện.

Hết cách rồi, nếu muốn nhanh chóng tăng cao tu vi, biện pháp tốt nhất, vẫn là đến phòng tu luyện đi. Trong phòng tu luyện thiên địa tinh khí nồng nặc cực kỳ, tu luyện hiệu quả, so với dùng mật ong còn tốt hơn.

Lần này, Lê Trọng trực tiếp muốn một cấp ba phòng tu luyện.

Cấp ba phòng tu luyện, vô cùng đắt giá.

Mỗi tu luyện một ngày, liền cần 1500 điểm công lao, tu luyện một tháng, chính là 45,000 điểm công lao. Một người vô cùng Cửu Trọng tốt cùng đệ tử ngoại môn, liều sống liều chết một năm, cũng kiếm lời không tới nhiều như vậy.

Lê Trọng cũng là vội vã tăng cao tu vi, cho nên mới phải lựa chọn cấp ba phòng tu luyện. Bằng không, hẳn đều có thể lấy lựa chọn cấp hai phòng tu luyện, tiết kiệm được bỏ lớn điểm công lao.

Quản lý phòng tu luyện chấp sự, nhìn thấy Lê Trọng muốn cấp ba phòng tu luyện, nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, nói rằng: "Cấp ba phòng tu luyện, nói như vậy, thích hợp Địa Cực cảnh Tông Sư tu luyện. Vị này đệ tử, từ hơi thở của ngươi đến xem, ngươi vẫn là Nhân Cực Cảnh, ngươi thật muốn tiến vào cấp ba trong phòng tu luyện tu luyện?"

Lê Trọng cũng không nhiều nói, trực tiếp lấy ra một ngọc bài, dương một hồi.

Chấp sự nhất thời vẻ mặt lấm liệt.

Cái ngọc bài này, chính là nội môn trường lão đệ tử, mới có. Lê Trọng có thể lấy ra cái ngọc bài này, vậy thì ý tứ hần, hần là nội môn trường lão đệ tử.

Chấp sự không nói hai lời, trực tiếp cho Lê Trọng làm tốt thủ tục.

Lệ Trọng tiến vào phòng tu luyện, đánh giá một hồi chu vi, cái gì đều không nhìn thấy.

Cấp ba phòng tu luyện, thiên địa tinh khí là phía ngoài 64 lần, thiên địa tinh khí cũng đã ngưng kết thành vụ rồi. Lệ Trọng hiện tại, giống như là đứng trong sương mù, cái gì đều không nhìn thấy.

Đứng bất động, thiên địa tinh khí liền cuộn cuộn không ngừng rót vào thân thể, liền ngay cả tóc, ở trên trời tinh khí tằm bở bên dưới, đều trở nên đen thui dẻo dai lên.

Lệ Trọng thoáng thích ứng một hồi, cũng không lãng phí thời gian, trực tiếp tu luyện.

Cấp ba phòng tu luyện, quả nhiên bất phạm.

Bất luận Lệ Trọng tốc độ cắn nuốt bao nhanh, thiên địa tinh khí đều sẽ cuộn cuộn không ngừng bổ sung lại đây.

"Được!"

Lệ Trọng trong lòng âm thầm kêu một tiếng.

Ở cấp hai trong phòng tu luyện tu luyện, đến khản yếu chỗ, hần cần liệu mạng Thôn Phệ Thiên Địa tinh khí mới được. Nhưng ở cấp ba trong phòng tu luyện tu luyện, hần ý nghĩ khẽ động, thiên địa tinh khí liền cuộn cuộn không ngừng vọt tới, muốn bao nhiêu thì có bao nhiêu.

Tại đây loại trong hoàn cảnh tu luyện, muốn không tăng nhanh như gió cũng khó khăn.

Sau bảy ngày.

Lệ Trọng nâng lên một ít cấp, tu vi biến thành người vô cùng tám tầng đỉnh cao.

Lại tu luyện mấy ngày, một loại no đủ cảm giác, xuất hiện tại Lệ Trọng trong lòng. Lệ Trọng trong lòng rõ ràng, chính mình cự ly Nhân Cực Cửu Trọng cảnh giới, chỉ kém một đường rồi.

Ngày thứ hai mươi lăm.

Lệ Trọng cảm giác được toàn thân no trướng, chân khí trong cơ thể, đạt đến một cực hạn, cũng lại không tha cho càng nhiều. Nếu muốn tiếp tục tu luyện, liền muốn áp súc chân khí, mở rộng đan điền.

Lệ Trọng thở phào nhẹ nhõm.

Hần biết lên cấp thời cơ đã đến.

Cấp thứ ba phòng tu luyện hiệu quả, còn muốn vượt qua hần tưởng tượng. Chỉ là hai mươi lăm ngày, liền đem hần đan điền bổ sung đến tràn đầy, thật là kinh người.

Lệ Trọng bắt đầu áp súc chân khí.

Một tức!

Ba tức!

Lệ Trọng lòng bàn tay gạn bàn chân nơi, tuôn ra Ti Ti khói nhạt. Những này khói nhạt, chính là chân khí bên trong tạp chất, chân khí áp súc sau khi, tạp chất đã bị dọn dẹp ra đến rồi.

Sáu tức!

Chín tức!

"Àm!"

Lệ Trọng trong đầu một tiếng rung mạnh.

Một loại cảm giác kỳ diệu, Lệ Trọng xông lên đầu, Luyện Thể Quyết rốt cục tiến vào Đệ Cửu Trọng. Tu vi của hần, cũng từ Nhân Cực tám tầng đỉnh cao, một lần tăng lên tới Nhân Cực Cửu Trọng cảnh giới.

Lệ Trọng đứng lên. Một loại mạnh mẽ tuyệt luân cảm giác, xuất hiện tại trong lòng, tựa hồ, chỉ cần nhẹ nhàng vung ra một quyền, là có thể ở trên vách tường, đánh ra một lỗ thủng đến.

Lệ Trọng đánh ra mấy quyền, yên lặng đứng yên một hồi.

Bỗng nhiên, hắn nhẹ giọng nói rằng: "Ta bây giờ sức mạnh thân thể, là 137,000 cân. Thêm vào chân khí, ta một quyền sức mạnh, là 235,000 cân."

Lệ Trọng trên mặt, lộ ra một tia vẻ cổ quái.

Trước đây.

Hắn cần kiểm tra một phen, mới biết cơ thể chính mình sức mạnh. Nhưng lên cấp đến Nhân Cực Cửu Trọng sau khi, hắn phát hiện, hắn từ nơi sâu xa, thêm ra một loại trực giác, có thể ung dung cảm giác được lực lượng kích thích.

Loại này trực giác, không chỉ có thể cảm giác được lực lượng kích thích, đồng thời còn có thể miễn cảm địa bất lấy sức mạnh, quân chi là lại nhỏ bé sức mạnh, đều chạy không thoát trực giác của hắn.

Càng kỳ diệu chính là, một vài vấn đề, Lệ Trọng trong đầu vừa xuất hiện, loại này trực giác sẽ đưa ra đáp án. Như vừa nãy, Lệ Trọng đang suy nghĩ, sức mạnh của chính mình là bao nhiêu cân, trực giác lập tức liền cho ra chuẩn xác đáp án.

"Loại này trực giác, thực sự là rất quái lạ a."

Lệ Trọng trầm ngâm một chút, lấy ra một thanh Tiểu Kiếm.

Chuôi này Tiểu Kiếm, chính là từ Đặng Ngọc Ba trong tay đoạt đến rồi.

Lệ Trọng nhắm mắt lại, bàn tay nhẹ nhàng vung một cái, Tiểu Kiếm nhất thời bay ra, kiếm đuôi đụng vào một bức trên vách tường. Phòng tu luyện vách tường, chính là một loại mềm mại vật liệu tạo, Tiểu Kiếm đụng vào mặt trên, không có phát sinh chút nào âm thanh. Sau đó, Tiểu Kiếm nhẹ nhàng bắn ra, lại liên tục đập lấy mấy bức vách tường, cuối cùng hướng về Lệ Trọng bay tới.

Lệ Trọng bàn tay nhẹ nhàng tìm tòi, đem Tiểu Kiếm nắm lấy.

Lúc này.

Lệ Trọng trong mắt vẻ cổ quái, càng thêm dày đặc.

Vừa nãy, hắn hoàn toàn là nhắm mắt lại, nhưng Tiểu Kiếm mỗi một tia động tĩnh, đều không gạt được hắn. Hắn lại như nhiều hơn một con mắt, trong cõi u minh nhìn kỹ lấy tất cả.

"Loại này trực giác, rốt cuộc là thứ gì?"

Lệ Trọng trong lòng suy nghĩ.

Đột nhiên.

Lệ Trọng nghĩ được một loại Thiên Cực cảnh Vũ Giả, mới có bản lĩnh, thân thể nhất thời chấn động, lẩm bẩm nói rằng: "Lẽ nào, loại này trực giác, chính là Thiên Cực cảnh Đại Tông Sư, mới có Tinh Thần lực?"

Nghĩ tới đây, Lệ Trọng nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Sức mạnh tinh thần, trong truyền thuyết chính là một loại bất nguồn từ linh hồn sức mạnh, loại sức mạnh này kỳ diệu cực kỳ, hơi suy nghĩ là có thể cảm ứng được bên ngoài ngàn dặm mỗi một tia động tĩnh.

Thời điểm chiến đấu, sức mạnh tinh thần vừa ra, là có thể giết người trong vô hình.

Nắm giữ Tinh Thần lực, còn có thể tốt hơn cảm ngộ Thiên Địa, linh ngộ được Thiên Địa ảo diệu.

Nói chung, đây là một loại kỳ diệu cực điểm sức mạnh, coi như là Địa Cực cảnh Vũ Giả, cũng không thể có thể nắm giữ.

Lệ Trọng hiện tại, vẫn là Nhân Cực Cảnh Vũ Giả, nếu như hắn thật sự nhờ có Tinh Thần lực, vậy thì thật là không cách nào tưởng tượng chuyện tình.

Lệ Trọng suy nghĩ một chút, khẽ lắc đầu.

Hắn loại này trực giác, cũng không phải Tinh Thần lực. Nhiều nhất chỉ có thể nói là nửa Tinh Thần lực.

Lệ Trọng lại tu luyện năm ngày.

Sau năm ngày, Lệ Trọng rời đi phòng tu luyện, không nói ra được ung dung.

Hắn khoảng thời gian này, điên cuồng tăng cao thực lực, mỗi một ngày đều ở trong tu luyện vượt qua. Hiện tại, tu vi rốt cục tăng lên tới Nhân Cực Cửu Trọng, rốt cục có thể thở ra một hơi rồi.

"Cự ly đệ tử ngoại môn xếp hạng giải thi đấu, còn có hai mươi hai ngày. Hai mươi hai ngày thời gian, đầy đủ ta đem Lôi Đình Đạo Pháp, tu luyện tới viên

mãn. Có điều, có thể hay không cảm ngộ đến đạo ý, vậy thì khó nói."

Lệ Trọng trong lòng suy nghĩ.

Đem Lôi Đình Đạo Pháp tu luyện tới viên mãn, Lệ Trọng có đầy đủ tự tin, bởi vì hần thân thể cường đại dị thường, lại có thể lấy thân thể phát sinh Lôi Âm. Nhưng, lĩnh ngộ ra đạo ý, chính là rất khó nói chuyện tình rồi.

Rất nhiều Địa Cực cảnh Vũ Giả, đều không thể lĩnh ngộ ra đạo ý kiếm ý. Hần hiện tại, dù sao cũng là một người Cực Cảnh Vũ Giả, muốn lĩnh ngộ ra đạo ý, độ khó không phải lớn một cách bình thường.

Có điều.

Lại khó khăn, cũng là phải thử một chút .

-(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Lĩnh Ngộ Đạo Ý!

Một chỗ tiểu đình bên trong.

Lệ Trọng xa xôi địa uống trà.

Đứng bên cạnh , là Phương Thỉnh Ngư.

Lệ Trọng thân phận bây giờ phi phàm, hần xuất phát đi tông môn trước, phân phó một hồi, tự nhiên có người đem Phương Thỉnh Ngư đưa tới. Vào tháng trước, Phương Thỉnh Ngư hãy tiến vào tông môn , chỉ có điều Lệ Trọng vẫn tu luyện, không biết mà thôi.

Lệ Trọng đánh giá một hồi Phương Thỉnh Ngư, khẽ gật đầu nói rằng: "Không tồi không tồi, Nhân Cực bốn tầng trung kỳ rồi."

Phương Thỉnh Ngư một trận vui mừng.

Lệ Trọng đem một bình cấp thấp Tồi Thể hoàn, một bình cấp thấp tinh khí hoàn ném cho nàng, nói rằng: "Cầm tu luyện."

Phương Thỉnh Ngư thu hồi hai bình viên thuốc, thật cao hứng đi rồi.

Lệ Trọng khẽ mỉm cười. Giá Phương Thỉnh Ngư, không biết có phải hay không là được hần ảnh hưởng, cũng trở thành một tu luyện cuồng nhân, phần lớn thời giờ, đều phóng tới tu luyện tới rồi.

"Phương Thỉnh Ngư huyết mạch, muốn hoàn toàn thức tỉnh, phỏng chừng muốn tu luyện tới Nhân Cực Cảnh Độ Cửu Trọng mới được. Ta ngược lại muốn xem xem, loại này huyết thống có gì chỗ lợi hại."

Lệ Trọng trong lòng suy nghĩ, nhẹ nhàng uống một hớp trà.

Tiểu đình phía trước, là một mảnh bể nước, từng cái từng cái Ngư Nhi ở trong nước bơi lội, Đóa Đóa hoa sen chính đang nở rộ .

Lệ Trọng ngồi lẳng lặng, hưởng thụ lấy phần này yên tĩnh.

Từ phòng tu luyện đi ra, đã là ngày thứ ba.

Vốn là, Lệ Trọng là chuẩn bị đến Đào Phong đi tu luyện, nhưng một loại sâu xa thăm thăm trực giác nói cho hần biết, đến Đào Phong đi khổ sở tu luyện, còn không bằng trở về chính mình ngọn núi đi, xem hoa nở hoa tàn, ngửi hoa cỏ hương thơm, nghe gió thổi Rừng trúc.

Lệ Trọng quyết định tin tưởng mình trực giác, liền liền trở về ngọn núi, hoàn toàn buông tha cho tu luyện, mỗi ngày thường thức trà, thường thức phía trên ngọn núi các loại mỹ cảnh.

Trước đây, Lệ Trọng thời gian, đều là trong tu luyện vượt qua .

Như hiện tại như vậy, vứt bỏ hết thầy tu luyện, thuần túy thưởng thức mỹ cảnh, đây là lần thứ nhất.

Lệ Trọng thích làm gì thì làm.

Xem Phù Vân, xem cá bơi, xem chim muông.

Cả người, càng ngày càng thả lỏng.

Từ từ, Lệ Trọng tiến vào một loại trạng thái kỳ diệu.

Hắn biết, lúc nào sẽ gió nổi lên. Cũng biết, trong ao Ngư Nhi, lúc nào sẽ nổi lên mặt nước quay người. Hắn thậm chí biết, vũ sẽ ở lúc nào rơi xuống.

Đây thực sự là một loại kỳ dị trải nghiệm.

Thời gian xa xôi mà qua.

Ngày hôm đó.

Lệ Trọng bỗng nhiên ngẩng đầu lên.

Hắn cảm giác được, trên bầu trời, có một loại lực lượng nổi lên, loại sức mạnh này không hề đến khó có thể tưởng tượng, đầy rẫy một loại hơi thở của sự hủy diệt, phảng phất có thể hủy diệt tất cả.

Đây là Lôi Điện sức mạnh.

Lệ Trọng yên lặng cảm ứng.

Thiên Việt đến càng ám.

Trong giây lát, trong thiên địa một tiếng sấm rền, Thiên Địa trắng như tuyết, một tia chớp từ trên trời giáng xuống, tàn nhẫn mà oanh kích đến Lệ Trọng phía trước trăm trượng, đem một cây trăm năm cổ thụ nổ đến bốc cháy lên.

Ngay ở Lôi Điện đánh xuống chớp mắt.

Lệ Trọng trong con ngươi, đồng dạng né qua một tia chớp.

Cả người hắn bỗng nhiên chấn động, một loại bỗng nhiên tỉnh ngộ cảm giác, dâng lên trong lòng.

Lệ Trọng cánh tay duỗi một cái, Trường Dao tới tay, một đao chém ra ——

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn phát sinh, như là Lôi Điện lại một lần nữa đánh xuống!

Lệ Trọng liên tục xuất đao.

"Ầm ầm ầm long"

Trường Dao trên vọng lại Lôi Âm không dứt bên tai.

Trên mặt đất, Lệ Trọng trong tay Trường Dao, phát sinh từng trận Lôi Âm. Mà trên chín tầng trời, trong tầng mây, Lôi Điện lần lượt oanh kích, cũng phát sinh từng tiếng Lôi Âm.

Hai loại Lôi Âm, mơ hồ đối phương lên này phục.

Lệ Trọng tu luyện thời điểm, một thân ảnh nho nhỏ, xuất hiện tại tiểu đình bên trong, chính là Phương Thỉnh Ngư. Phương Thỉnh Ngư nghe được tiếng sấm, muốn cho Lệ Trọng đưa ô, không nghĩ tới Lệ Trọng đã sớm không ở trong đình, chạy đến bên ngoài tu luyện.

Nhìn Lệ Trọng phát ra một cái chớp ánh đao, từng đạo từng đạo Lôi Âm, Phương Thỉnh Ngư cả người đều ngây dại, khuôn mặt nhỏ trở nên trắng xám, tay nhỏ thật chặt bụng lồng ngực của mình.

Nàng vẫn luôn biết, Lệ Trọng phi thường mạnh mẽ, mạnh mẽ hơn nàng nhiều lắm. Không nghĩ tới, Lệ Trọng mạnh mẽ, còn xa hơn vượt xa quá nàng tưởng tượng! Như Lệ Trọng hiện tại triển khai ra đao pháp, toàn bộ Vân Thiên Thành, chỉ sợ cũng không có mấy cái có thể tiếp được! Coi như là cha nàng, cũng tuyệt đối không thể dưới Lệ Trọng một đao!

"Ta Lôi Âm, cùng chân chính tiếng sấm so với, thiếu hụt một đẳng cấp đồ vật!"

Lệ Trọng một bên xuất đao, một bên suy tư về.

Hai loại Lôi Âm, nghe tới hoàn toàn tương tự. Nhưng Lệ Trọng chính là cảm giác được, chính mình Lôi Âm, thiếu hụt một thứ, như thế rất trọng yếu vật rất trọng yếu.

Thiếu hụt cái gì đây?

Lệ Trọng một bên xuất đao, một bên cảm ngộ.

"Àm âm!"

Trên bầu trời, lại là một cái tiếng sấm đánh xuống.

Lệ Trọng trong lòng chấn động, thân thể run rẩy.

Trong giây lát.

Lệ Trọng rõ ràng hẳn thiếu hụt cái gì.

Hẳn thiếu hụt gì đó, là một loại uy nghiêm! Một loại cao cao tại thượng, Thâm Phán hết thấy uy nghiêm! Một loại ở khắp mọi nơi, hủy diệt vạn vật uy nghiêm!

Ha ha ha ha!

Lệ Trọng phát sinh cười dài một tiếng.

Hẳn lại một lần nữa xuất đao.

"Rầm rầm rầm rầm ——"

Trường Đao bên trên, Lôi Âm từng trận. Kỳ quái là, Lệ Trọng vọng lại Lôi Âm, cùng bầu trời Lôi Âm, dĩ nhiên hoàn toàn đồng bộ, mơ hồ trong lúc đó đáp lời !

Tiểu đình bên trong Phương Thỉnh Ngư, lúc này đã hoàn toàn không cách nào tư duy , trong tay nàng ô, đã rơi đến trên mặt đất, nhưng nàng căn bản không biết.

Nàng hiện tại, chỉ là lẳng lẳng nhìn Lệ Trọng cùng bóng người. Nàng cảm giác nhạy cảm đến, Lệ Trọng trở nên càng ngày càng uy nghiêm, càng ngày càng đáng sợ, quả thực không cách nào nhìn thẳng vào.

Phương Thỉnh Ngư trong lòng, sinh ra một ý nghĩ, Lệ Trọng căn bản không phải một ngông cuồng tự đại người, uy nghiêm cực kỳ, sức mạnh Vô Song, giống như là bầu trời thần nhân!

Trong mưa.

Mấy chục lần đáp lời sau khi, Lệ Trọng nắm được một loại nhịp điệu, đó là bên trong đất trời một loại nhịp đập, giống như là lòng người nhảy . Lệ Trọng trong mắt loé ra một tia vẻ vui mừng, phát sinh hết dài một tiếng, trong giây lát chém ra một đao.

Một đao kia, xem ra cùng phía trước đao pháp giống như đúc, nhưng trong ánh đao, nhiều hơn một loại đồ vật.

Đây là một loại như lôi đình uy thế!

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn sau khi, Lệ Trọng phía trước một cây trăm năm cây già, trong phút chốc bị chém trúng. Buội cây này trăm năm cây già, trong nháy mắt bị : được chém thành hai đoạn, gãy vỡ ngã xuống.

Lúc này, dị tượng đã xảy ra.

Theo lý mà nói, đại thụ đã bị chém xuống , sinh cơ cũng sẽ không trong nháy mắt đoạn tuyệt, nó Diệp Từ khẳng định vẫn là màu xanh . Nhưng trước mắt cây đại thụ này, đổ ra dưới, nguyên lai bích lục một mảnh lá cây, liền trở nên khô vàng lên.

Phảng phất, có một loại sức mạnh vô hình, hủy diệt nó sinh cơ, hủy diệt nó tất cả.

Loại này hủy diệt hết thấy sức mạnh, chính là đao ý!

Một hồi Lôi Vũ, Lệ Trọng không chỉ đem Lôi Đình Đao Pháp tu luyện đến Viên Mãn Chi Cảnh, hơn nữa lĩnh ngộ ra đao ý. Loại này đao ý, dường như Lôi Đình giống như vậy, tràn ngập uy nghiêm, hủy diệt tất cả!

"Ha ha ha ha!"

Lê Trọng phát sinh cười dài một tiếng.

Hơn mười ngày yên lặng cảm ngộ, hẳn rốt cục ở mưa rào phù xướng thời điểm, cảm ngộ Thiên Địa Chi Uy, lĩnh ngộ ra đạo ý. Tuy rằng, hẳn đạo ý, chỉ là cam cấp đạo ý. Nhưng loại này đạo ý, là có thể lên cấp, có vô hạn tiềm lực, vô hạn khả năng.

-(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Lê Trọng là quan hệ hộ

Lần này lĩnh ngộ đạo pháp, bỏ ra mười hai ngày.

Khoảng cách ngoại môn đệ tử bài danh thi đấu, còn có mười ngày.

Lê Trọng xuất ra một bản trận pháp trụ cột, tinh tế thoát nhìn.

Trận pháp, diễn lại thiên mà biến hóa chi đạo, ẩn chứa Âm Dương biến hóa bí mật, huyền diệu vô cùng, hẳn bác đại tinh thâm chỗ, không thể so với võ đạo chênh lệch. Mà học tập trận pháp chi đạo, đối thiên phú yêu cầu cực cao, không có trận pháp thiên phú người, vô luận như thế nào học tập, cũng thì không cách nào nắm giữ đến trận pháp da lông.

Lê Trọng không hề trận pháp trụ cột, vừa rồi không có người ở bên cạnh chỉ điểm, theo lý mà nói, hẳn là rất khó xem hiểu trong tay quyền sách này. Nhưng, mọi thứ đều có ngoại lệ.

Lê Trọng, tựa là ngoại lệ một cái.

Lê Trọng trí tuệ tuyệt cao, thiên tư trác tuyệt, suy diễn lực cường đại tuyệt luân. Càng diệu chính là, Lê Trọng có được một loại trực giác, phức tạp vô cùng thứ đồ vật, hẳn một mắt nhìn đi tựa minh bạch.

Kể từ đó.

Lê Trọng gần kề dùng bốn ngày thời gian, sẽ đem lưỡng bản trận pháp trụ cột nhìn một lần.

Lê Trọng thậm chí tìm đến Kim Mộc thạch Thủy Hỏa chờ Ngũ Hành chi vật, chính mình bài trí một cái nho nhỏ trận pháp, sau đó lại để cho Phương Thính Ngư đi vào đi, đem năng vấy khốn một thời gian ngắn.

Một ngày này.

Lê Trọng cảm giác được, trong ngực ngọc bài, lại xuất hiện chấn động.

Lê Trọng đưa vào chân khí, một cái thanh âm già nua truyền tới, người nói chuyện, rõ ràng là Văn Tu Phong.

Văn Tu Phong nói ra: "Trọng Nhi, ta hiện tại đứng phải một đầu cường đại tinh thú, thoát thân không ra, không cách nào phản hồi tông môn rồi. Cho nên, ta không cách nào cho người cung cấp tinh văn khí rồi. Đã không có tinh văn khí, người lên đài đi, nhất định là buổi diễn thảm bại. Cho nên, lần này ngoại môn đệ tử bài danh thi đấu, người tốt nhất buông tha cho."

Lê Trọng ngẩn ngơ.

Văn Tu Phong rõ ràng thoát thân không ra, không cách nào phản hồi tông môn rồi, cái này thật sự là một cái tin tức xấu. Văn Tu Phong không tại, nếu như hẳn báo không được tên, vậy thì thảm rồi.

Lê Trọng vội vàng nói: "Sự phụ, bây giờ cách giải thi đấu, chỉ còn lại có ba ngày, người cho ta báo danh chưa?"

Văn Tu Phong ha ha cười cười, nói ra: "Đã báo danh rồi."

Lệ Trọng thở dài một hơi, nói ra: "Báo danh là tốt rồi."

Lệ Trọng sợ nhất sự tình, tự là báo không được tên. Trên báo danh tự, hẳn tự không có gì phải sợ được rồi, dùng thực lực của hắn, chẳng lẽ liền trước 100 tên đều bắt không được?

Tuyệt không có khả năng này!

Tự tính toán trong tay không có tình văn khí, Lệ Trọng cũng có lòng tin cảm xuống đệ nhất danh. Tình văn khí tuy nhiên cường đại, nhưng nói cho cùng, hay vẫn là thực lực của bản thân. Lệ Trọng đối với thực lực của mình, có tuyệt đối tự tin.

Hai người tiếp tục đối với lời nói.

Văn Tu Phong khào hạch thoáng một phát trận pháp, Lệ Trọng trả lời được tương đương hoàn mỹ, lại để cho Văn Tu Phong phi thường hài lòng, phân phó một đồng lớn về sau, mới đã xong đối thoại.

Vừa mới chấm dứt đối thoại, ngọc bài lại truyền ra chấn động.

Lệ Trọng đưa vào chân khí, Lâu Khinh Trần thanh âm lập tức truyền ra: "Sur đệ, sur phụ vừa rồi đã theo như người nói a? Lần này ngoại môn đệ tử bài danh thi đấu, người tốt nhất buông tha cho."

Lâu Khinh Trần trong thanh âm, để lộ ra một tia nhìn có chút hả hê.

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Đa tạ sư huynh quan tâm, lần này ngoại môn đệ tử bài danh thi đấu, ta sẽ không buông tha cho."

Lâu Khinh Trần ha ha cười cười, nói ra: "Lệ sư đệ, xem ra người hay vẫn là chưa từ bỏ ý định a. Ta có một câu nói cho người biết, không muốn rất cao đánh giá thực lực của mình, nếu không kết cục nếu mà biết thì rất thê thảm!"

Lệ Trọng cười nhạt một tiếng, nói ra: "Ta cũng có một câu muốn nói, lần này ngoại môn đệ tử bài danh thi đấu, ta là thế tại phải làm, nhất định phải tiến vào nội môn đi."

Lâu Khinh Trần cười lạnh một tiếng, đã xong đối thoại.

Lệ Trọng trầm ngâm một chút, ly khai ngọn núi, đi làm quen một chút sân bãi cùng quy tắc.

Vừa ly khai ngọn núi, Lệ Trọng tự thấy được hói hã đám người.

Vạn Sơn Tông ngoại môn đệ tử có hai vạn hơn bảy nghìn người. Bình thường, đại bộ phận người, đều chạy ra đi làm nhiệm vụ, hay hoặc là tu luyện đi. Nhưng giải thi đấu sắp tới, những ngoại môn đệ tử này nhao nhao phản hồi tông môn rồi, tông môn thoáng cái nào nhiệt lên.

"Nghe nói không? Bình thường Thần Long thấy đầu không thấy đuôi La Chiến Thiên, ngày hôm qua đã phản hồi tông môn rồi. Này nhân khí thế kinh người chi cực, tùy thời cũng có thể bước vào Địa Cực cảnh, lần này ngoại môn đệ tử bài danh giải thi đấu, hẳn tuyệt đối là đệ nhất danh a!"

"La Chiến Thiên tuy nhiên lợi hại, nhưng đệ nhất danh tuyệt đối không phải là hắn. Dựa theo ta đoán chừng, lần so tài này đoạt được đệ nhất danh, hẳn là Đoàn Tà! Đoàn Tà người này, sớm đã là nửa bước Địa Cực cảnh võ giả, càng làm một bộ Chanh cấp Hạ phẩm chiến kỹ, tu luyện đến đại thành chỉ cảnh, sức chiến đấu cường hoành vô cùng, không người có thể địch!"

"Ta cảm thấy, lần so tài này đệ nhất danh, hẳn là Đỗ Phi Anh. Đỗ Phi Anh tuy nhiên là nữ tử, nhưng của nàng thiên tư trác tuyệt, cơ duyên lại tốt, trụ cột hoàn mỹ vô cùng. Trong tay nàng song kiếm, thi triển thời điểm Như Ảnh Tùy Hình, cho tới bây giờ không một người có thể ngăn cản ba cái hiệp. Đỗ Phi Anh, mới là ngoại môn đệ nhất nhân a!"

Lệ Trọng chậm rãi hành tẩu lấy, nghe đám võ giả nghị luận.

Chút bất tri bất giác, Lệ Trọng theo dòng người, đi vào một cái cự đại vô cùng quảng trường. Cái này quảng trường, tự là một cái ngọn núi, theo ở giữa chặt đứt về sau, hình thành một mảnh cực lớn đất trống.

Trên quảng trường, có mấy khối cực lớn Thủy Tinh màn.

Mấy ngàn võ giả, tụ tập đến Thủy Tinh màn phía dưới, trông mong chờ đợi lấy cái gì.

Lệ Trọng vỗ vỗ một cái áo xám võ giả đầu vai, nói ra: "Những người này, đang chờ đợi cái gì?"

Áo xám võ giả ha ha cười cười, nói ra: "Đương nhiên là chờ đợi hạt giống tuyển thủ danh sách rồi! Ngoại môn đệ tử bên trong, có một ít người là đặc biệt cường đại, bọn hắn có thể trở thành hạt giống tuyển thủ, không cần tham gia ba lần trước trận đấu. Những người này, đều là đáng giá trọng điểm chú ý người, cần muốn hảo hảo giải thoáng một phát bọn hắn!"

Lệ Trọng lặng yên.

Đột nhiên.

Thủy Tinh màn phát sáng lên, xuất hiện rậm rạp chẳng chịt tên người.

Lệ Trọng nhìn một chút, cái thứ nhất hạt giống tuyển thủ, tên là Dương Trấn Thế. Thứ hai hạt giống tuyển thủ, tên là Mạnh Lục Thông. Kế tiếp, theo thứ tự là La Chiến Thiên, Đoàn Tà, Mộc Huyền Từ, Kim Xuyên, Đỗ Phi Anh, Bàn Thạch Sinh, Thu Ly, Hạ Thiết Dao. . .

Trong lúc đó.

Lệ Trọng thấy được tên của mình, không khỏi nhin không được cười lên.

Hắn cho rằng, có thể báo danh ra cũng không tệ rồi, . Nghĩ đến chính mình cái tiện nghi sư phụ, rõ ràng đem hắn làm cho vào đến hạt giống tuyển trong tay đi, thật là khiến người kinh hi.

Lúc này thời điểm, có người lên tiếng, nói ra: "Những hạt giống này tuyển thủ, đều là là nhân vật có tiếng tăm lưng lầy, bọn hắn trở thành loại tuyển thủ, lão tử cũng chịu phục. Nhưng, cái này Lệ Trọng là ai? Hắn là từ đâu xuất hiện hay sao?"

"Đúng vậy a đúng vậy a. Như thế nào trong lúc đó, tự toát ra một người như vậy? Lệ Trọng? Cái tên này, ta cho tới bây giờ đều chưa nghe nói qua, thật sự là kỳ quái a."

"Hừ, có cái gì kỳ quái? Cái này Lệ Trọng, rõ ràng tự là quan hệ hộ, rất có thể là cái nào đó trưởng lão đệ tử. Người ta có quan hệ, các người xem không vừa mắt cũng không có biện pháp."

"Hừ, Lệ Trọng, ta nhớ kỹ rồi. Trận đấu thời điểm, lão tử nếu như đụng phải ngươi, tuyệt đối sẽ không khách khí."

"Ta nếu như đụng phải hắn, cũng sẽ không khách khí. Ta muốn cho hắn biết, quan hệ lại đại, cũng muốn dựa vào thực lực nói chuyện."

Càng ngày càng nhiều võ giả, tức giận bất bình địa nghị luận, nguyên một đám tuyên bố muốn cho Lệ Trọng nhan sắc xem.

Lệ Trọng cười nhạt một tiếng, phản trở về sơn phong đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Cái Gì Thì Không Phải

Lệ Trọng liền biết, tên của chính mình, xuất hiện tại tuyển thủ hạt giống trong danh sách, nhất định sẽ gây nên một mảnh tranh luận .

Có điều.

Hắn đối với mình, có lòng tin tuyệt đối.

Nhiều hơn nữa tranh luận, cũng ảnh hưởng hắn không được.

Sau ba ngày.

Dương Quang Phở Chiêu, vạn dặm không mây.

"Coong coong coong!"

Vạn Sơn Tông chuông lớn vang lên. Đồng thời, một thanh âm trong trẻo, truyền khắp ngoại môn: "Vạn Sơn Tông đệ tử ngoại môn xếp hạng cuộc thi sắp bắt đầu, dự thi đệ tử mau chóng lên đường (chuyển động thân thể), không được đến muộn!"

Các đệ tử ngoại môn dồn dập chạy tới quảng trường đi.

Lệ Trọng cũng chạy tới quảng trường đi.

Quảng trường mặt đồng, không biết lúc nào, đã bố trí mấy trăm cái chỗ ngồi. Làm tuyển thủ hạt giống, Lệ Trọng có thể ngồi vào chỗ ngồi bên trên, thư

thư phục phục nhìn người khác phấn đấu.

Lệ Trọng đánh giá một hồi chu vi, tìm một chỗ ngồi ngồi xuống.

Các võ giả hành động rất nhanh, không tới nửa nén hương thời gian trong, trên quảng trường đã lít nha lít nhít đứng đầy người. Những người này, ngoại trừ đệ tử ngoại môn ở ngoài, còn có đệ tử tạp dịch. Vạn Sơn Tông đệ tử tạp dịch, so với đệ tử ngoại môn còn nhiều hơn, số lượng vượt qua năm vạn người, đây là một hết sức kinh người con số.

Tuyển thủ hạt giống chúng cũng lục tục chạy tới, dồn dập ngồi vào chỗ ngồi bên trên.

Tuyển thủ hạt giống tổng cộng có năm mươi người, những người này từng cái từng cái khí tức thâm trầm, làm cho người ta một loại cảm giác ngọt ngào. Từ khí tức đến xem, phần lớn tuyển thủ hạt giống, đều là nửa bước Địa Cực cảnh Vũ Giả.

Lệ Trọng khí tức, là người vô cùng tám tầng.

Ngồi ở đây những người này trung gian, dường như trong đêm tối đèn đuốc, vô cùng thu hút sự chú ý của người khác.

Một hơn ba mươi tuổi, công lấy song kiếm người thanh niên, Dao Dao địa nhìn sang, nói rằng: "Người là Lệ Trọng?"

Chu vi một tỉnh.

Lệ Trọng gật gù.

Song kiếm người thanh niên khoe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng, khinh thường nhìn Lệ Trọng một chút.

Chu vi tuyển thủ hạt giống, lúc này, khoe miệng cũng đều lộ ra một tia vẻ khinh thường.

Bọn họ cũng đều biết, Lệ Trọng lưng rất có thể là trường lão đệ tử, vì lẽ đó bọn họ không dám lên tiếng trào phúng Lệ Trọng. Có điều, sau lưng lén lút nghị luận, liền khó tránh khỏi rồi.

"Đây rất cuộc là người nào trường lão đệ tử? Chỉ là Nhân Cực tám tầng tu vi, cũng dám tới tham gia đệ tử ngoại môn xếp hạng giải thi đấu, thực sự là chuyện cười lớn a."

"Ha ha, phỏng chừng nhân gia cũng là tới chơi chơi đi. Dù sao, nhân gia Sư Phụ là nội môn trường lão, tiến vào nội môn đi, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi."

"Vui đùa một chút, vậy hãy để cho hắn từng bước một dự thi được rồi. Chút thực lực này, lại đã biến thành tuyển thủ hạt giống, đây thực sự là làm mất đi lão tử diện. Lão tử nhục nhằn khổ sở tu luyện hai mươi năm, chẳng lẽ còn muốn cùng như thế một tu vi thấp người chiến đấu? Chuyện này quả thật là sỉ nhục ta!"

"Ha ha, ta trái lại rất chờ mong cùng hắn chiến đấu. Đến thời điểm, ta đuổi ra một đầu ngón tay, nhẹ nhàng đâm một cái, liền đem hắn đâm đến dưới lời dài, ha ha ha ha!"

"Dùng ngón tay đâm đáng là gì? Lão tử chỉ cần thổi một hơi, là có thể đem hắn thổi xuống."

Mấy cái tuyển thủ hạt giống nói qua, khả khả cười nhẹ lên.

Lệ Trọng ánh mắt lộ ra một tia vẻ lạnh lùng.

Mấy tên này, hiện tại cười đến vui mừng, cười đến thoải mái. Chờ thêm vài đài sau khi, hắn sẽ làm mấy người này muốn khóc cũng khóc không được.

Đột nhiên.

Mọi người tỉnh một hồi.

Ánh mắt của mọi người, dồn dập hướng về một phương hướng nhìn lại.

Lệ Trọng ánh mắt quét qua, chỉ thấy một bạch diện thanh niên, nhanh chân đi lại đây. Người này trong ánh mắt, còn có khoe miệng bên trên, đều lộ ra một tia tà ý cười.

Các võ giả ánh mắt, cùng cái này bạch diện thanh niên ánh mắt vừa tiếp xúc, lập tức cảm giác được cả người không thoải mái. Một số võ giả, thậm chí toàn thân phát lạnh, nổi da gà hiện lên.

Lệ Trọng bên cạnh một tuyển thủ hạt giống hơi nhướng mày, nói rằng: "Đoạn Tà cái tên này, thực sự là càng ngày càng tà môn. Nghe nói, hắn một tháng trước, tàn sát một tiểu gia tộc, cả gia tộc trên dưới hơn 100 miệng ăn, bị : được bị giết sạch sành sanh."

Một cái khác tuyển thủ hạt giống cười hi hi, nói rằng: "Đoạn Tà công pháp tu luyện, chính là một bộ tàn khuyết không đầy đủ cam cấp Hạ Phẩm công pháp, tu vi càng cao, lại càng dễ dàng gặp sự cố. Đoạn Tà tính cách, càng ngày càng vụn vặt, trở nên càng ngày càng bá đạo, càng ngày càng khát máu"

rồi. Có điều, cái tên này sức chiến đấu tuyệt đối mạnh mẽ."

"Trong đệ tử ngoại môn, có thể cùng Đoạn Tà một trận chiến, chỉ sợ cũng chỉ có Dương Trấn Thế cùng Mạnh Lực Thông rồi.Ồ, cái tên này đi qua đến rồi."

Người nói chuyện, mau mau ngậm miệng.

Đoạn Tà nhanh chân đi lại đây.

Ánh mắt của hắn quét qua, đạo kia mục quang tự tiểu phi tiểu, nhất thời rơi xuống Lệ Trọng trên người, lạnh nhạt nói: "Tiểu tử, cái này chỗ ngồi là của ta rồi, ngươi rút qua một bên."

Các võ giả ánh mắt, nhất thời rơi xuống Lệ Trọng trên người, một bộ cười trên sự đau khổ của người khác đáng đáp.

Bọn họ không ưa Lệ Trọng, cũng không ưa Đoạn Tà, hai người kia nổi lên xung đột, là bọn hắn tình nguyện nhất nhìn thấy.

Lệ Trọng đón Đoạn Tà ánh mắt, từ tốn nói: "Cầu giống nhau đồ vật, cũng dám gọi ta lần?"

Lời vừa nói ra, chu vi Vũ Giả cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh.

Đoạn Tà vô cùng mạnh mẽ, tính cách bá đạo, hi nộ vô thường. Một nhân vật như vậy, ai nói chuyện với hắn, đều phải cẩn thận từng li từng tí một. Lệ Trọng ngược lại tốt, trực tiếp liên mắng Đoạn Tà là một con chó, đây cũng quá lớn mật, không, đây nói, quá cuồng vọng!

Ở các võ giả ánh mắt nhìn kỹ bên dưới.

Đoạn Tà khoe miệng hiện lên một tia tà tà ý cười.

Các võ giả ánh mắt ngưng lại.

Bọn họ cũng đều biết, Đoạn Tà trên khoe môi diện, mãi mãi cũng là mang theo nụ cười. Ý cười càng thịnh, nói rõ sát cơ lại càng sâu. Nhìn đáng đáp, Lệ Trọng đã triệt để làm tức giận Đoạn Tà rồi.

"Muốn chết."

Đoạn Tà trong miệng nói ra một câu, đột nhiên hướng về Lệ Trọng nhìn tới.

Trong phút chốc, Lệ Trọng như là đi tới một thân chất thành núi, máu chảy thành sông, bên người tất cả đều là từng bộ từng bộ xác chết, trước mắt tất cả đều là từng cái từng cái không trọn vẹn tứ chi, trong tai tất cả đều là nhiều tiếng kêu thảm thiết.

Đoạn này tà, dĩ nhiên là một am hiểu ảo thuật nhân vật, chỉ là một chút, liền để Lệ Trọng Ảo giác bộc phát. Nếu như ý chí lực không kiên, lập tức sẽ chìm đắm ở trong ảo giác, không cách nào tự kiềm chế.

Đây là một loại giết người không thấy máu thủ đoạn.

Chỉ tiếc, hắn đụng tới chính là Lệ Trọng.

Lệ Trọng mỗi ngày đều ở trong thống khổ vượt qua, ý chí đã sớm cứng cỏi như sắt, điểm ấy Ảo giác, ở Lệ Trọng trong mắt, chẳng là cái thá gì.

Lệ Trọng ánh mắt bình tĩnh một mảnh, giống như cái bình tĩnh hồ nước. Hắn đón Đoạn Tà ánh mắt, từ tốn nói: "Đoạn Tà, ngươi nên vui mừng, nơi này không phải võ đài. Nếu như ở trên lôi đài, ngươi triển khai loại này thủ đoạn, ta sẽ đem ngươi hai con mắt đào móc ra, sẽ đem con ngươi nhét vào ngươi trong miệng, cho ngươi ăn đi."

Đoạn Tà thần sắc động lại.

Hắn loại này ảo thuật, vừa triển khai ra, coi như là ý chí kiên định hạng người, cũng phải khổ sở chống đối mới được. Không nghĩ tới, Lệ Trọng hoàn toàn không thấy, vậy thì để hắn thâm giết mình rồi.

Thần sắc động lại sau khi, Đoạn Tà trong lòng, dâng lên một luồng tức giận. Một cái tay của hắn chưởng, chậm rãi giơ lên, liền muốn hướng Lệ Trọng vỗ xuống. Hắn là một người điên cuồng, tức giận đồng thời, hậu quả gì đều ném ra sau đầu.

Lúc này.

Một chấp sự phát hiện nơi này xung đột, nhưng này nói: "Đoạn Tà, dừng tay!"

Đoạn Tà do dự một chút, thu hồi thủ chưởng, nhìn Lệ Trọng, thâm trầm nói: "Tiểu tử, trên lôi đài, ta sẽ để ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không thể."

Lệ Trọng từ tốn nói: "Rút sang một bên."

Đoạn Tà suýt chút nữa thì ra tay, nhưng lúc này một chấp sự đi tới, khoát tay áo một cái. Đoạn Tà bắt đắc dĩ, chỉ có thể hậm hực tìm một chỗ ngồi ngồi xuống.

-(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 130: Lệ Trọng Là Của Ta

Vietphrase

Lệ Trọng cùng Đoạn Tà xung đột, đều bị tuyền thủ hạt giống chúng nhìn ở trong mắt. Ở trong mắt bọn họ, Lệ Trọng tu vi không cao, nhưng ngông cuồng mà hiếu chiến, ai cũng không đặt ở trong mắt, không phải một nhân vật dễ trêu chọc.

Có điều.

Bọn họ cũng không đem Lệ Trọng để ở trong mắt.

Trên lôi đài, chú ý chính là thực lực, thực lực mới phải tất cả. Thực lực không đủ, cho dù có một trưởng lão sư phụ, cũng là vô dụng. Ở trên lôi đài, bọn họ hoàn toàn sẽ không sợ Lệ Trọng, cũng sẽ không cho Lệ Trọng mặt mũi.

Bóng người lấp lóe.

Chạy tới đệ tử càng ngày càng nhiều.

"Xem, người kia chính là Lệ Trọng!"

"Ông trời, người này vô cùng tám tầng gia hỏa, chính là Lệ Trọng? Hắn cũng là tuyền thủ hạt giống?"

"Ha ha, ở trong tông môn, quả nhiên là chú ý quan hệ. Có quan hệ, coi như là một đồng phân, cũng có thể trở thành Nội Môn Đệ Tử."

"Ai nói ? Cái này Lệ Trọng muốn trở thành Nội Môn Đệ Tử, ta cái thứ nhất không phục!"

"Ta cũng không dùng!"

Các võ giả trầm thấp trò chuyện với nhau.

Lúc này.

Trên bầu trời, từng đạo từng đạo bóng người, đập không mà tới. Những người này, mỗi người khí tức mệnh môn như Đại Hà, đều là chủ trì so tài trưởng lão cùng đảm nhiệm trọng tài chấp sự.

"Ồ?"

Những trưởng lão này cùng chấp sự, nhìn thấy Lệ Trọng, đều là sửng sờ.

Bọn họ đã sớm biết, Văn Tu Phong một đệ tử Lệ Trọng, sẽ tham gia cuộc tranh tài này. Nhưng bọn họ không nghĩ tới, Lệ Trọng tu vi sẽ là như vậy chỉ thấp.

Nhân Cực tám tầng tu vi?

Chút tu vi ấy, cũng không cảm thấy ngại dự thi?

Một tóc trắng xoá bà lão, cười lạnh một tiếng nói rằng: "Văn Tu Phong lão già này, đem một người vô cùng tám tầng tiểu bối, nhét vào tuyền thủ hạt giống bên trong đi, thực sự là đủ vô liêm sỉ."

Một trưởng lão trang phục người trung niên, hơi nheo mắt lại, chậm rãi nói rằng: "Nếu như là điểm cuộc thi, còn có thể làm một chút tay chân, đem Lê Trọng đưa vào nội môn. Nhưng năm nay thủ loạn liên tiếp, cần nhân thủ chống đỡ, chỉ có thể nhanh chóng kết thúc thi đấu. Vì lẽ đó, năm nay thi đấu quy củ, là cuộc thi vòng loại thêm khiêu chiến cuộc thi, hoàn toàn không có cách nào gian lận. Chờ xem đi, không biết có bao nhiêu người muốn khiêu chiến tên tiểu bối này đây."

Nửa nén hương sau khi.

Một nội môn trưởng lão phi thân đến giữa không trung, chậm rãi nói rằng: "Đệ tử ngoại môn xếp hạng giải thi đấu hiện tại bắt đầu! Năm nay thi đấu quy tắc, là cuộc thi vòng loại thêm khiêu chiến cuộc thi. Cuộc thi vòng loại tổng cộng có ba đối phiên, theo thứ tự là phản Thiết Phong, quá bảo cầu, Được Long môn. Đây ba đối phiên, sẽ đào thải đi phần lớn đệ tử, chỉ để lại 150 người."

"Khiêu chiến cuộc thi!"

Các đệ tử ngoại môn nghe thể ba chữ, đều thay đổi sắc mặt lên.

Một ít ở ngoài đứng đệ tử, đã liên tiếp địa hướng về Lê Trọng nhìn lại.

Hiển nhiên, bọn họ đều cảm thấy, Lê Trọng là yếu nhất người, khiêu chiến Lê Trọng, dễ như ăn bánh.

Đoạn Tà lúc này, càng là khả khả cười quái dị, nhìn Lê Trọng, dùng ánh mắt khiêu khích Lê Trọng.

Lê Trọng thần sắc bình tĩnh, trong lòng nhưng là cười lạnh một tiếng. Những người này, lại cho là hắn là một người yếu, muốn khiêu chiến hắn, đập thi thể của hắn trên bờ, thực sự là muốn chết.

Lúc này.

Một vị trưởng lão đứng lên, bàn tay giương lên.

Nhất thời, một toà nho nhỏ ngọn núi, từ trên tay hắn bay ra. Ngọn núi càng bay càng xa, càng ngày càng lớn lên, mấy cái chớp mắt thời gian trong, liền biến thành một ngọn núi to lớn.

Trưởng lão nói rằng: "Tất cả mọi người nhìn thấy ngọn núi này rồi. Ngọn núi này, chính là một cái bảo vân khí biến thành, mặt trên vách cheo leo tầng tầng, đồng thời có các loại nguy hiểm. Nhiệm vụ của các người, chính là trợn nhanh đạt đến ngọn núi, đến ngọn núi thời gian càng ngắn, thành tích của các người lại càng tốt. Cửa ải này, chúng ta chỉ ghi chép năm vị trí đầu ngàn người kết quả học tập, người phía sau sẽ bị đào thải."

Trưởng lão vung tay lên, hơn 27,000 cái đệ tử ngoại môn, cùng nhau hướng về ngọn núi tuôn tới.

Những đệ tử ngoại môn này, cùng dùng bản lĩnh, có mấy người nắm giữ con thạch sùng công, như bay hướng về ngọn núi leo lên. Có mấy người thân pháp cao minh, trực tiếp mượn lực nhảy lên đi.

Tiếng người huyền oán.

Đủ loại thanh âm của, đầy rẫy quảng trường.

Lê Trọng say sưa ngon lành mà nhìn.

Lúc này, hắn đúng là có chút cảm kích Văn Tu Phong rồi. Văn Tu Phong cho hắn một tuyền thủ hạt giống thân phận, điều này làm cho hắn bớt đi không ít chuyện, có thể thành thoi thành thoi mà ngồi xuống, xem người khác liều mạng.

Toàn bộ ngọn núi, đều bao phủ sức mạnh khổng lồ, những đệ tử này vừa tiến vào đến ngọn núi bên trong phạm vi, giống như là cống mấy vạn cân lớn vật, hành động chậm chạp lên.

Ngoại trừ thực lực bị : được áp chế ở ngoài, phía trên ngọn núi, còn có các loại cạm bẫy, không cẩn thận sẽ rơi vào cạm bẫy, trực tiếp ngã xuống.

Sau nửa canh giờ.

Phản Thiết Phong cuối cùng kết thúc.

Này một vòng, lập tức liền đào thải hai mươi hai ngàn người. Bị : được đào thải rơi mất đệ tử, từng cái từng cái sắc mặt ủ rũ, có người thậm chí khóc ra thành tiếng. Mà thành ưu khuyết điểm quan người, thì lại vui sướng, bốn ba cho biết.

Thoáng nghỉ ngơi một hồi, tiếp tục vòng thứ hai.

Này một vòng, là quá bảo cầu.

Trưởng lão bàn tay vung lên, một toà dài mấy trăm trượng bảo cầu, xuất hiện tại trong quảng trường, rạng ngời rực rỡ. Toà này bảo cầu, đồng dạng là một bảo vân khí.

Bảo cầu chỉ có trăm trọng, nhưng nếu muốn thông qua, nhưng là khó khăn tầng tầng. Nguyên nhân rất đơn giản, toà này bảo phía trên cầu, có từng cái từng cái Huyền trận, tiến vào bên trong đến liền sẽ Áo giáp bộc phát. Ý chí không kiên người, tuyệt đối không thể đi tới. Mà thực lực nhỏ yếu Vũ Giả, cũng không thể có thể thông qua đi, bởi vì bảo phía trên cầu còn có các loại thủ đoạn công kích.

Sau nửa canh giờ.

Quá bảo cầu kết thúc.

Này một vòng, lại đào thải 3000 cái đệ tử.

Hai vòng đào thải, chỉ còn dư lại 2000 tên đệ tử, những đệ tử này đều là tinh anh trong tinh anh, cường giả bên trong cường giả, từ ý chí đến sức chiến đấu, đều là tốt nhất chỉ tuyển.

Có điều.

Bọn họ còn muốn trải qua vòng thứ ba đào thải.

Vòng thứ ba đào thải, chính là Dược Long môn.

Long Môn, chính là một to lớn quái : trách môn, có tới cao ba mươi trọng. Dược Long môn rất đơn giản, chính là nhảy qua đi, nhảy đến càng cao, nói rõ thực lực và tiềm lực lại càng lớn.

Nếu như không cách nào phóng qua đi, nói rõ tiềm lực đã dùng hết, một phế vật. Nếu như nhảy đến thấp, nói rõ tiềm lực yếu, lập tức sẽ gặp phải đào thải.

"Ào ào ào ——"

2000 cái đệ tử, dồn dập phóng qua đi.

Rất nhanh.

Dược Long môn kết thúc, này một vòng đào thải 1850 người. Hiện tại còn sót lại đệ tử ngoại môn, chỉ là 150 người. Thêm vào năm mươi tuyển thủ hạt giống, tổng cộng chỉ còn dư lại 200 người.

Này 200 người, sẽ tiến hành khiêu chiến cuộc thi.

Một trưởng lão bàn tay vùng lên, trong quảng trường, nhất thời bay lên 50 toà võ đài, nói rằng: "50 toà võ đài, mỗi cái tuyển thủ hạt giống chiếm cứ một toà, tuyển thủ hạt giống chính là đài chủ, ai cũng có thể khiêu chiến bọn họ. Có điều, khiêu chiến số lần, không thể vượt qua ba lần. Đồng thời mỗi lần khiêu chiến sau khi, đài chủ có thể có một trụ hương thời gian nghỉ ngơi."

"Ha ha!"

Năm mươi tuyển thủ hạt giống, dồn dập rơi xuống trên lôi đài.

Lệ Trọng cũng rơi xuống một toà trên lôi đài, vừa dừng lại thân thể, đột nhiên liền nghe đến một mảnh rống to tiếng.

"Lệ Trọng, ta muốn khiêu chiến ngươi!"

"Lệ Trọng, ta cũng phải khiêu chiến ngươi!"

"Khà khà, Lệ Trọng là của ta!"

Bóng người lấp lóe, thậm chí có ba mươi, bốn mươi cái đệ tử, đồng thời bay người lên, muốn khiêu chiến Lệ Trọng!

Vậy xem Vũ Giả tất cả xôn xao.

Nhiều người như vậy, đồng thời khiêu chiến Lệ Trọng, này con sợ sáng tạo ra một kỷ lục rồi !

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Thật Sự Là Làm Người Lúng Túng A

Trưởng lão chỗ ngồi.

Người trung niên kia trang phục trưởng lão, cười hi hi, nói rằng: "Xem đi. Ta Mộc Sâm Tử, cũng đã sớm nói, khẳng định có rất nhiều người khiêu chiến Lệ Trọng. Hiện tại, khiêu chiến Lệ Trọng người, đã có ba mươi bảy người rồi! Càng nhiều người, còn đang phía dưới nhìn, cùng đội khiêu chiến đây."

Chu vi mấy vị trưởng lão cười ha ha.

Một chỗ trên thính phòng.

Một nắm tiêu người thanh niên, mang trên mặt một tia cười trên sự đau khổ của người khác về.

Người này, chính là Lâu Khinh Trần.

Lâu Khinh Trần xa xa mà nhìn Lệ Trọng, trong miệng nhẹ nhàng nở nụ cười, nói rằng: "Lệ Trọng a Lệ Trọng, không nghe lời của lão tử, chạy tới tham gia thi đấu, hiện tại người hối hận rồi chứ? Nhiều người như vậy khiêu chiến người, coi như người nắm giữ một bộ tinh vân khí trang phục, cũng là thảm bại kết cuộc. Hiện tại, người không còn gì cả, thực lực lại thấp, nhìn người kết thúc như thế nào."

Lúc này.

Trên võ đài trọng tài, đã tròn tròn mắt.

Nhiều người như vậy đồng thời chạy tới khiêu chiến Lệ Trọng, hẳn khó có thể quyết định a.

Có điều.

Trọng tài chính là trọng tài, hẳn đương nhiên sẽ không bị loại chuyện nhỏ này làm khó.

Trọng tài tiện tay Nhất Chi, chỉ vào một người đầu trọc thanh niên, nói rằng: "Người, cùng Lệ Trọng chiến!"

Thanh niên đầu trọc bị: được tuyển chọn, nhất thời cười ha ha, một mặt vẻ hưng phấn.

Chu vi Vũ Giả, đều là lắc đầu một cái, bắt đầu đi nhảy xuống võ đài.

Thanh niên đầu trọc nhanh chân đi hướng về Lệ Trọng, nói rằng: "Lệ Trọng, người phải nhớ kỹ, lão tử tên, là Đồ Nhất Dao! Ngày hôm nay, ta muốn đem người đặt xuống võ đài đi, người không phục cũng phải dùng!"

Đồ Nhất Dao người này, rõ ràng là nửa bước Địa Cực cảnh Vũ Giả.

Mà Lệ Trọng, từ khi tức thượng khán, chỉ là Nhân Cực tám tầng mà thôi.

Một nửa bước Địa Cực cảnh Vũ Giả, đối đầu một người vô cùng tám tầng Vũ Giả, giống như là đại nhân từ nhỏ hài, chẳng trách Đồ Nhất Dao tự tin như thế, phách lối như vậy.

Phía dưới lôi đài Vũ Giả, nhìn hai người kia, đều ở lắc đầu.

Hai người kia tu vi, cách biệt cũng quá xa, còn đánh cái gì a? Chỉ sợ Đồ Nhất Dao từng ngum từng ngum nước phun ra, là có thể đem Lệ Trọng phun đến bay ra ngoài.

"Ha ha, cuộc tranh tài này, nhất định là kết thúc nhanh nhất thi đấu. Ta đánh cược, Đồ Nhất Dao ở một cái hô hấp thời gian trong, đem Lệ Trọng đánh ra võ đài đi."

"Ha ha, người quá khinh thường Đồ Nhất Dao rồi! Đồ Nhất Dao đã đem một bộ cam cấp Hạ Phẩm đao pháp, tu luyện tới tiểu thành cảnh giới, sức chiến đấu mạnh mẽ, hẳn chỉ cần nửa cái hô hấp thời gian, là có thể đem Lệ Trọng quét bay rồi!"

"Nếu như cái này Lệ Trọng, là một bình thường Vũ Giả, Đồ Nhất Dao nhất định sẽ si nhục một phen, vút nữa ra võ đài. Nhưng Lệ Trọng người này, sau lưng có một sự phụ, Đồ Nhất Dao cũng không dám quá mức, nhiều nhất là một chương vũ bay."

"Đồ Nhất Dao cái tên này, vận may thực sự là tốt. Hẳn khiêu chiến Lệ Trọng, làm đài chủ. Dựa theo tông môn thông lệ, đài chủ chỉ cần có thể chiến thắng ba cái người khiêu chiến, là có thể thu được một viên cao cấp tinh khí hoàn. Có cao cấp tinh khí hoàn, xung kích Địa Cực cảnh thì có tự tin có thêm!"

Phía dưới lôi đài, các võ giả than thở, bọn họ hận không thể đem Đồ Nhất Dao kéo xuống, chính mình đẩy lên.

Trên lời đài.

Trọng tài để cho hai người dừng lại, nói rằng: "Thi đấu bắt đầu!"

Đồ Nhất Dao cười hì hì, chậm rãi hướng về Lê Trọng áp sát.

Hắn bộ dáng này, giống như là một con mãnh hổ, từng bước một địa hướng về một con tiểu cừu con ép tới.

Chiều thức gì, cái gì chiến kỹ, cái gì binh khí, tức giận cái gì thế, Đồ Nhất Dao hết thấy vô dụng.

Đối phó một người vô cùng tám tầng tiểu bối, thôi một hơi là có thể thắng, còn dùng đến triển khai chiến kỹ? Còn dùng đến nắm binh khí? Còn dùng đến khí thế? Đây không phải làm điều thừa sao!

Khoảng cách giữa hai người, càng ngày càng gần.

Lê Trọng lúc này, rốt cục lên tiếng, nói rằng: "Người nghĩ làm sao."

Đồ Nhất Dao không giống nhau: không chờ Lê Trọng nói xong, lập tức cười ha ha, nói rằng: "Người là nói, ta nghĩ như thế nào chứ? Ta cho người biết, ta nghĩ một cái tát đánh bay người! Một tát này, liền vỗ tới bả vai của người bên trên!"

Lê Trọng trong ánh mắt lộ ra một nụ cười, lắc đầu một cái nói rằng: "Ta là nói, người nghĩ làm sao xuống. Người đã yêu thích một cái tát đánh bay, ta sẽ tác thành người."

Lê Trọng bỗng nhiên xuất chiêu!

Một chiêu này, chỉ có một đặc điểm, đó chính là nhanh!

Thời điểm xuất thủ, không hề có điềm báo trước, bàn tay vừa ra, cũng đã vỗ tới Đồ Nhất Dao bả vai rồi!

Đồ Nhất Dao trên mặt còn lưu lại nụ cười, Lê Trọng bàn tay đã mạnh mẽ vỗ tới. Đồ Nhất Dao trong lòng kinh hoàng, lúc này, hắn hoàn toàn không thời gian suy nghĩ, Lê Trọng tốc độ vì sao nhanh như vậy. Hắn bây giờ có thể làm, chỉ có một kiện chuyện, đó chính là vận chuyển sức mạnh trong cơ thể, mạnh mẽ địa đỡ lấy Lê Trọng một chiêu này.

Nhưng ý nghĩ này vừa sinh ra, liền kết thúc. Lê Trọng trong bàn tay, ẩn chứa sức mạnh lớn đến đáng sợ, tại đây loại sức mạnh trước mặt, hắn liền gãy dựa thời gian đều không có, toàn bộ trong nháy mắt liền bay lên, mang theo sắc bén tiếng xé gió, ném tới đất diện bên trên.

Đồ Nhất Dao nằm nhòai trong trần ai, một mảnh mờ mịt.

Lê Trọng thu hồi thủ chiêu, trong lòng rất là thoả mãn.

Lên cấp đến Nhân Cực Cửu Trọng sau khi, cơ thể hắn mạnh mẽ tuyệt luân, lực bộc phát cũng là kinh người cực điểm. Lực bộc phát mạnh mẽ, vậy thì mang ý nghĩa, phát động tấn công thời điểm, tốc độ nhanh khó mà tin nổi. Như vừa nãy, hắn đột nhiên ra tay, Đồ Nhất Dao liền phản ứng cũng không kịp, đã bị một chiêu vỗ bay.

Đương nhiên.

Lê Trọng vừa nãy, có thể lập tức đánh bay Đồ Nhất Dao, còn có một nguyên nhân, đó chính là Lê Trọng có một loại kỳ dị trực giác. Loại này kỳ dị trực giác, trong lúc mơ hồ nói cho Lê Trọng xuất thủ góc độ cùng thời gian.

Cực nhanh lực bộc phát, kỳ dị trực giác, hơn nữa Lê Trọng mạnh mẽ tuyệt luân sức mạnh thân thể, Đồ Nhất Dao trong nháy mắt đã bị đánh bay, liền gãy dựa đều không làm nổi.

Lúc này.

Trên võ đài dưới, hoàn toàn yên tĩnh.

Mọi người, đều trợn mắt ngoác mồm.

Liền ngay cả trọng tài, đều trợn mắt ngoác mồm.

Hai cái hô hấp thời gian sau khi, các võ giả oanh động lên.

"Lão tử con mắt bỏ ra sao?"

"Không thể, cái này không thể nào! Đây hoàn toàn không thể a!"

"Ông trời, cuộc chiến đấu này, quả nhiên là kết thúc nhanh nhất. Có điều, kết quả này, cũng quá khiến người ta khó có thể tiếp nhận rồi, Đồ Nhất Dao dĩ nhiên thất bại?"

"Đây rốt cuộc là chuyện ra sao? Đồ Nhất Dao chính là nửa bước Địa Cực cảnh, nửa bước Tông Sư. Lệ Trọng vừa nãy, thi triển thủ đoạn gì, đem Đồ Nhất Dao đánh bay?"

Các võ giả trường mắt Lệ Trọng, điên cuồng nghị luận. Lệ Trọng một đòn, liền đem Đồ Nhất Dao đặt xuống võ đài, chuyện như vậy, giống như là một con tiểu cừu con, đem một con mãnh hổ đánh bay như thế, hoàn toàn không thể phát sinh.

Nhưng, loại này hoàn toàn không thể phát sinh chuyện, đang ở trước mắt đã xảy ra!

Đây rốt cuộc là chuyện ra sao a!

Trưởng lão chỗ ngồi.

Mấy cái trưởng lão, lặng lẽ không hề có một tiếng động.

Bọn họ cũng không nghĩ ra, Lệ Trọng sẽ thắng được. Càng muốn không tới, Lệ Trọng sẽ nhanh như thế thắng được, chỉ là đơn giản một chương, liền đem Đồ Nhất Dao đánh bay.

Mà khiến mấy cái trưởng lão thật buồn bực chính là, bọn họ lại không biết, Lệ Trọng chỉ dùng để thủ đoạn gì, đem Đồ Nhất Dao đánh bay.

Lúng túng.

Hết sức lúng túng.

Đường đường trưởng lão, dĩ nhiên nhìn không thấu một người vô cùng tám tầng tiểu bối, đây thực sự là làm người lúng túng a.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Nhìn Thấu Lệ Trọng

Trên võ đài.

Một hồi lâu sau khi.

Trọng tài mới phục hồi tinh thần lại, tuyên bố: "Lệ Trọng thắng!"

Lệ Trọng đứng, sắc mặt bình tĩnh, lẳng lặng cùng đội cái kẻ tiếp người khiêu chiến.

Lúc này.

Các đệ tử do dự. Vừa nãy, Đồ Nhất Dao bị : được Lệ Trọng một chương võ bay, chuyện này quá tà môn rồi. Không biết rõ Lệ Trọng nội tình trước, ai cũng không muốn manh động rồi.

Ánh mắt của mọi người, tìm đến phía Đồ Nhất Dao.

Đồ Nhất Dao vừa bò lên, liền trên đầu trực diện tro bụi cũng không kịp vỗ bỏ, thì có mấy cái Vũ Giả vây quanh.

"Đồ Nhất Dao, nói một chút ngươi là làm sao thất bại."

"Đồ Nhất Dao, ngươi mới vừa rồi bị Lệ Trọng một đòn đánh bay, rốt cuộc là chuyện ra sao?"

"Đồ Nhất Dao, ngươi cảm thấy Lệ Trọng thực lực chân chính, mạnh bao nhiêu?"

Vào giờ phút này, Đồ Nhất Dao giống như là một đại nhân vật, người người đều vây quanh hắn, chờ hắn nói chuyện.

Đồ Nhất Dao sắc mặt tái xanh.

Bị : được Lệ Trọng đánh bay, đã đủ mất thể diện. Những người này, còn muốn nơi này liên tục nhiều lần hỏi hấn tại sao thua, chuyện này quả thật là khi hấn trên vết thương vẩy lên một nắm muối a!

Đồ Nhất Dao buồn bực cực kỳ, suýt chút nữa thì rút đao giết người.

Lúc này.

Một kẻ thân thể cao to, cơ nhục, bắp thịt khối khối đứng thẳng cao to người thanh niên, khinh thường nói: "Các ngươi cũng không cần hỏi! Đồ Nhất Dao thua trận, chỉ có một nguyên nhân, đó chính là thực lực không đủ. Nếu như thực lực đủ mạnh, bất luận Lệ Trọng cỡ nào tà môn, cũng có thể ứng phó chiếm được. Đồ Nhất Dao, ngươi nói là không phải?"

Đồ Nhất Dao cười lạnh một tiếng, nói rằng: "Ngươi Đại Khuê, ngươi có loại liên lên đi được rồi!"

Ngưu Đại Khuê cười hì hì, ngạo nghễ nói rằng: "Ta đương nhiên muốn lên đi! Lão tử là Thần Lực Hội người, cái này Lệ Trọng đánh bay Nham Trọng, càng làm Từ Hồ nhấn vào trong đất bùn. Lão tử sẽ không bỏ qua cho hấn. Các ngươi liền đứng, xem lão tử làm sao đem Lệ Trọng đánh xuống đài đi!"

Nói xong, Ngưu Đại Khuê giậm chân một cái, bay người lên trên võ đài, tàn bạo mà nhìn Lệ Trọng.

Lệ Trọng đứng, vẻ mặt bất động.

Ngưu Đại Khuê cười gằn một tiếng, nói rằng: "Lệ Trọng, ta biết ngươi sức mạnh rất lớn, có điều, lão tử là Thần Lực Hội người, sức mạnh so với ngươi càng to lớn hơn! Lão tử lần này, muốn đem ngươi ném tới bên ngoài trăm trượng!"

"Được!"

Phía dưới lôi đài, có Vũ Giả khen hay.

Lên tiếng người, chính là Từ Hồ.

Từ Hồ bị : được Lệ Trọng nhấn đến trong đất bùn, vẫn ghi hận trong lòng. Lúc này, nghe được Ngưu Đại Khuê nói, muốn đem Lệ Trọng ném tới ngoài trăm trượng, nhất thời một trận thoải mái, không nhận được khen hay.

Từ Hồ xa xa nhìn Lệ Trọng, trong lòng cười lạnh: "Lệ Trọng a Lệ Trọng, này Ngưu Đại Khuê, chính là trời sinh thần lực người, Thần Lực Hội hội viên chính thức. Ngươi sức mạnh to lớn hơn nữa, lợi hại đến đâu, cũng không lợi hại hơn Ngưu Đại Khuê. Lần này, ngươi sẽ rất thảm !"

Trên lôi đài.

Trọng tài phát tay ra hiệu, để cho hai người dừng lại.

Các đệ tử đều trừng mắt hai người.

Ngưu Đại Khuê eo thô bành tròn, cái đầu cực cao, cân nặng vượt qua 500 cân, nhưng lại không hề có một chút mỡ. So sánh với đó, Lệ Trọng thân thể nhỏ gầy, nhìn qua còn chưa đủ năm mươi kg .

Hai người này, xa xa đứng chung một chỗ, độ tương phản quá lớn.

Liền ngay cả trọng tài, nhìn hai người, trong mắt đều lộ ra một tia vẻ kinh ngạc.

Trọng tài hít một hơi, quát lên: "Bắt đầu!"

Âm thanh vừa hạ xuống, Ngưu Đại Khuê đã cười gằn một tiếng, dưới chân một bước bước ra, bàn tay ầm ầm hướng về Lệ Trọng đập xuống.

Ngưu Đại Khuê bàn tay, dường như chậu bình thường lớn, trong giây lát vỗ một cái, bàn tay chu vi dĩ nhiên hình thành một trắng xóa trong suốt bàn tay, giống như là thiên thần giáng thế!

Nhìn thấy Ngưu Đại Khuê thần uy Vũ Giả, đều cảm giác hô hấp hơi ngưng lại.

Mọi người, đều trừng mắt võ đài, bọn họ muốn nhìn một chút Lệ Trọng làm sao ra tay. Liền ngay cả các Trưởng lão, lúc này đều trừng mắt Lệ Trọng, muốn tìm ra Lệ Trọng bí mật.

Ở ánh mắt của mọi người bên trong.

Lệ Trọng một quyền đánh ra đi.

Hắn dĩ nhiên lấy cứng chọi cứng, chính diện gắng chống đỡ Ngưu Đại Khuê!

"Ngu xuẩn!"

"Muốn chết!"

"Ngông cuồng!"

Lệ Trọng động tác này, nhất thời đưa tới các võ giả quát mắng. Đây Ngu Đại Khuê, rõ ràng là một trời sinh thần lực người, Lệ Trọng lại cùng hắn liều mạng, đây là chính mình muốn chết!

Trọng tài lúc này, thân thể đã căng thẳng, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay. Lệ Trọng dù sao cũng là trưởng lão đệ tử, nếu như bị : được Ngu Đại Khuê một cái tát đập chết, hắn cũng tránh không được một trận xử phạt. Vì lẽ đó, hắn vô luận như thế nào, cũng không có thể để Ngu Đại Khuê đánh chết Lệ Trọng.

Bàn tay cùng nắm đấm va chạm.

"Ầm!"

Ngu Đại Khuê thân hình cao lớn chấn động, trong ánh mắt lập loè vẻ chấn động. Hắn cảm giác được, bàn tay của chính mình, giống như tảng đá. Mà Lệ Trọng nắm đấm đây, giống như là một con chui sắt. Tảng đá mặc dù lớn, nhưng cũng cứng ngắc có điều chui sắt, thoáng tiếp xúc bên dưới, Ngu Đại Khuê cũng cảm giác được bàn tay đau đớn một hồi!

Ngu Đại Khuê cắn răng một cái, bàn tay cứng ngắc đề xuống, muốn đem Lệ Trọng cánh tay đồng thời đánh gãy. Lệ Trọng nắm đấm tuy rằng cứng ngắc, nhưng sức mạnh tuyệt đối không thể hơn được hắn, hắn dựa vào sức mạnh, có thể đem Lệ Trọng đề chết!

Lúc này.

Hắn đột nhiên phát hiện, bàn tay của hắn, bị : được Lệ Trọng bắt được!

Một loại khó có thể hình dung sức mạnh, thật chặt bắt được hắn.

Tại đây loại sức mạnh trước mặt, Ngu Đại Khuê dĩ nhiên sinh ra một loại ảo giác, hắn cảm giác được Lệ Trọng giống như là một người cao lớn vô cùng thần nhân, mà hắn đây, chỉ là một nho nhỏ phàm nhân!

Làm sao có khả năng?

Sao có thể có chuyện đó!

Ngu Đại Khuê trong lòng điên cuồng hét lên. Lệ Trọng nhìn qua, vẫn chưa tới năm mươi kg, như thế một nhỏ gầy người, làm sao có khả năng nắm giữ không lỏng như thế sức mạnh? Loại sức mạnh này, liền hắn đều cảm giác được run rẩy!

Ngu Đại Khuê trong miệng phát sinh rít gào, phát sinh rống to, muốn ép đoạn Lệ Trọng cánh tay. Nhưng Lệ Trọng liền ánh mắt cũng không có nhúc nhích một hồi, hắn chỉ làm một động tác, đó chính là ném một cái!

"Hô!"

Ở mấy vạn cái Vũ Giả trong ánh mắt, Ngu Đại Khuê ôm theo kêu thét, Đẳng Vân Giá Vụ giống như bay ra ngoài, đầy đủ bay ra 200 trọng, tàn nhẫn mà ném đến một tảng đá lớn bên trên.

Đá tảng nứt ra, mặt đất rung động.

Cái này nặng hơn 500 cân lớn Hán, lúc này liền đã hôn mê.

Toàn trường lại là một trận yên tĩnh.

Phía dưới lôi đài Vũ Giả, từng cái từng cái ngậy người như phồng. Mà Từ Hồ lúc này, giống như là bị : được nắm cái cổ lão vịt, ngơ ngác nhìn Lệ Trọng, môi run rẩy, căn bản nói không ra lời.

Một hồi lâu sau khi, các võ giả rốt cục phục hồi tinh thần lại, toàn trường náo động.

"Loại sức mạnh này, đây là người có thể có được sức mạnh sao?"

"Ông trời, ông trời a."

"Ông trời a. Một nhỏ gầy người, dĩ nhiên đem một nặng 500 cân lớn Hán, ném tới 200 trọng ở ngoài. Điều này cần bao nhiêu sức mạnh, mới có thể làm được?"

"Chẳng trách Đồ Nhất Dao bị : được Lệ Trọng một chương võ bay, nguyên lai Lệ Trọng lực lượng là đáng sợ như thế! Đây hoàn toàn không giống một người, cũng như là một con quái thú a!"

Các võ giả điên cuồng nghị luận.

Trưởng lão tịch bên trên.

Mấy cái trưởng lão trong mắt, đồng thời lộ ra một loại bùng tỉnh về.

Một vị trưởng lão khẽ cười một tiếng, nói rằng: "Nguyên lai, cái này Lệ Trọng, dĩ nhiên là một thể tu. Thể tu sức mạnh thân thể mạnh mẽ, sức chiến đấu vượt xa tu vi, chẳng trách có thể đánh bại Đồ Nhất Dao."

Còn dư lại mấy cái trưởng lão, đều nhẹ nhàng nở nụ cười.

Bọn họ cảm thấy, mình đã nhìn thấu Lệ Trọng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Giải Thích Cá Mao A!

Các Trưởng lão dễ dàng hơn.

Một trưởng lão lời bình nói: "Thể tu tuy rằng sức mạnh to lớn, tốc độ cũng nhanh, nhưng bọn họ có một nhược điểm, vậy nếu không có đầy đủ thời điểm tu luyện chân khí, chân khí trong cơ thể không đủ hùng hồn.

Chân khí không đủ hùng hồn, liền không cách nào hoàn mỹ khống chế tinh vân khí, mà thôi Lệ Trọng thân thể, cũng rất khó đẩy chặn tinh vân khí công kích. Người khiêu chiến chỉ cần cầm một thanh sắc bén địa tinh vân khí, tránh khỏi cùng Lệ Trọng so đấu sức mạnh, là có thể dựa vào binh khí chi lợi, đem Lệ Trọng đánh bại."

Rất nhanh.

Lệ Trọng là thể tu tin tức, truyền ra ngoài.

"Ha ha, Lệ Trọng lấy chỉ là Nhân Cực tám tầng tu vi, đem Đồ Nhất Dao cùng Ngưu Đại Khuê đánh bay, đây thực sự là hù được lão tử, còn tưởng rằng hắn là giả heo ăn hổ nhân vật. Nguyên lai, hắn là một thể tu a."

"Hiện tại, tất cả mọi người tu luyện Vũ Đạo, thể tu càng ngày càng ít. Không nghĩ tới a, Lệ Trọng người này, xem ra gầy gò nhỏ nhỏ, lại là một thể tu a."

"Thể tu ngưỡng cửa thấp, cơ hồ người người cũng có thể tu luyện, nhưng nhập môn dễ dàng, tu luyện tới mặt sau nhưng là càng ngày càng khó khăn. Lệ Trọng người này, lại lựa chọn thể tu, cả đời cùng đứng hàng tiên vào Địa Cực cảnh."

Các đệ tử về mặt ung dung, trong miệng nghị luận.

Bọn họ thu được Lệ Trọng là thể tu tin tức sau khi, đối với Lệ Trọng sợ hãi nhất thời quét một cái sạch sành sanh.

Trên thế giới, làm người sợ hãi nhất, chính là không biết. Lúc trước, bọn họ đối với Lệ Trọng không biết gì cả, nhìn thấy Lệ Trọng liên tục chiến thắng hai người, nhất thời lòng sinh sợ hãi. Nhưng bây giờ mà, bọn họ cảm thấy, mình đã biết rồi Lệ Trọng nội tình, nhất thời tràn đầy tự tin, cũng không tiếp tục sợ Lệ Trọng rồi.

Ghế khán giả một góc.

Lâu Kinh Trần lúc này cũng là vẻ mặt bùng tỉnh.

Hắn vẫn cho rằng, Lệ Trọng ở trên đài diễn, vừa đối mặt cũng sẽ bị người tiếp tục đánh. Không nghĩ tới Lệ Trọng biểu hiện kinh người như vậy, thậm chí ngay cả tục chiến thắng hai cái cường đại đệ tử, điều này làm cho hắn kinh hãi, nghi hoặc cực kỳ.

Lúc này, Lâu Kinh Trần nhận được Lệ Trọng là thể tu tin tức, nhất thời, một nụ cười lạnh lùng, lại nhớ tới khóe miệng bên trên: "Lệ Trọng a Lệ Trọng, người tràn đầy tự tin tham gia xếp hạng cuộc thi, hóa ra là thể tu a. Người cũng coi như có chút bản lĩnh, có điều, chút bản lĩnh này, cũng muốn tiến vào top 100, đó chính là vọng tưởng rồi."

Lúc này.

Một khuôn mặt đẹp trai người thanh niên tách mọi người đi ra, cả người bay lên, giống như chỉ hành tung bất định bướm bướm, bỗng bành thoảng qua địa bay lên võ đài, quát lên: "Lệ Trọng, ta Chu Xảo Sắc khiêu chiến ngươi!"

Phía dưới lôi đài khán giả cùng nhau khen hay.

"Chu Xảo Sắc, am hiểu sử dụng kiếm, một bộ Phiêu Diệp Vô Định kiếm, đã tu luyện tới tiểu thành cảnh giới, am hiểu nhất xảo thắng lực. Lệ Trọng đừng tới hấn, xem như là đừng tới khắc tỉnh!"

"Đúng vậy a, Chu Xảo Sắc người này, mặc dù hảo sắc cực kỳ, nhưng kiếm pháp thực sự là lợi hại cực kỳ. Phiêu Diệp Vô Định kiếm, chính là cam cấp Hạ Phẩm kiếm pháp, hấn có thể tu luyện tới tiểu thành, thực sự là phi thường mạnh mẽ rồi."

"Thú vị, thú vị! Chu Xảo Sắc am hiểu nhất lấy xảo phá lực, mà Lệ Trọng chính là thể tu, am hiểu nhất nhất lực phá vạn pháp. Hai người kia chiến đấu, không biết ai sẽ thắng ra?"

Mắt thấy một hồi đặc sắc trò hay liền muốn bắt đầu, khán giả dồn dập nói qua, đưa ánh mắt ném đến trên lôi đài trong quảng trường rõ ràng có năm mươi võ đài, nhưng quan tâm Lệ Trọng khán giả, vượt qua bốn ngàn người, xem ra, Lệ Trọng độ hot cao hơn nhiều bình thường.

Trên võ đài.

Chu Xảo Sắc đứng.

Hắn xem ra, là bất động. Nhưng tinh tế nhìn lại, rồi lại sẽ phát hiện, cả người hắn giống như là một con bướm bướm, mỗi thời mỗi khắc đều vẫn duy trì một loại vi diệu động tác, bất cứ lúc nào cũng sẽ đập cánh mà bay.

Chu Xảo Sắc cười hi hi nói: "Lệ Trọng, ta biết ngươi sức mạnh rất lớn, tốc độ cũng nhanh. Có điều mà, ta am hiểu nhất, chính là lấy đúng xảo thắng lực, trận chiến này ngươi tất bại. Ta khuyên ngươi vẫn là đành hoàng đi xuống võ đài, miễn cho khó coi."

Lệ Trọng thần sắc bình tĩnh, không nói gì.

Chu Xảo Sắc sầm mặt lại, nói rằng: "Lẽ nào, ngươi còn mang trong lòng may mắn? Nói cho ngươi biết, ở dưới kiếm của ta, ngươi tuyệt đối không có cơ hội, ngươi, chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ!"

Lệ Trọng liếc nhìn hắn một chút, vẫn như cũ không lên tiếng.

Ở Lệ Trọng trong mắt, này Chu Xảo Sắc, so với Đồ Nhất Dao đáng nhân, cũng không khá hơn chút nào. Loại này đồ bỏ đi mặt hàng, Lệ Trọng liền nói đều chẳng muốn nói với hắn.

Trọng tài liếc mắt nhìn Lệ Trọng.

Dựa theo quy định, Lệ Trọng có thể nghỉ ngơi một chút, khôi phục chân khí.

Lệ Trọng vung vung tay.

Vừa này hai trận chiến, hắn căn bản vô dụng cái gì lực, tự nhiên không cần giải lao.

Trọng tài cũng không nhiều nói rồi, dặn dò hai người dừng lại, sau đó quát lên: "Bắt đầu!"

"Vù!"

Trọng tài thanh âm của vừa hạ xuống, Chu Xảo Sắc liền di chuyển, cả người hắn như là một con bướm bướm giống như bay động, chọt đông chọt tây, chọt trước chọt sau. Mà trong tay hắn, không biết lúc nào, nhiều hơn một thanh trường kiếm, ánh kiếm giống như là thủy triều, đột nhiên dâng lên, đem toàn bộ võ đài đều hiện lên một tầng!

Ánh kiếm um tùm, liền một sợi tóc rơi vào trong đó, cũng sẽ bị triển thành tro bụi.

Chu Xảo Sắc dương dương tự đắc thanh âm của, từ tầng tầng ánh kiếm bên trong truyền tới: "Thế nào? Lệ Trọng, ngươi xem hoa mắt chứ? Ha ha ha ha, ta xem ngươi làm sao chống đối!"

Nhìn thấy Chu Xảo Sắc kiếm pháp.

Trưởng lão chỗ ngồi, mấy cái trưởng lão đều khẽ gật đầu.

Một vị trưởng lão nói rằng: "Chu Xảo Sắc đã đem Phiêu Diệp Vô Định kiếm, tu luyện tới tiểu thành cảnh giới, kiếm pháp xảo diệu tuyệt luân. Mà hắn thanh kiếm này, lại là tinh vân kiếm, sắc bén cực kỳ, Lệ Trọng thân thể khó có thể chống đối. Trận chiến này, kết quả đã định."

Phụ cận mấy vị trưởng lão khẽ gật đầu, đem sự chú ý dời đến cái khác trên lôi đài.

"Xèo xèo xèo xèo --"

Chu Xảo Sắc trường kiếm phá không mà tới.

Lệ Trọng khề lắc đầu.

Chu Xảo Sắc bộ kiếm pháp kia, xem ra pháp phù vô định, làm người không biết ứng phó như thế nào. Nhưng ở Lệ Trọng trong mắt, bộ kiếm pháp kia, một chiêu kiếm tước đi ra ngoài thời điểm, thườn Lệ Trọngg thường nhiều lần chuyển ngoặt, tuy rằng kiếm thể pháp phù , nhưng uy lực nhưng là yếu đi rất nhiều. Loại kiếm pháp này, ở Lệ Trọng trong mắt, chính là khoa chân múa tay, không đỡ nổi một đòn.

Lệ Trọng một cái tát đánh ra.

Lệ Trọng nắm giữ kỳ diệu trực giác, trước mắt trăm nghìn nói kiếm ảnh, căn bản không ảnh hưởng tới hắn.

Lệ Trọng một chưởng này, không nhìn thẳng trăm nghìn đạo kiếm ảnh, cứ như vậy thẳng tắp đập vào đi, tình cảnh thế này, giống như là Lệ Trọng đem một cánh tay, đưa tới để Chu Xảo Sắc kiếm chặt đứt.

"Ông trời!"

Phía dưới lời đài khán giả, cùng kêu lên kinh hô lên.

Chu Xảo Sắc lúc này ánh mắt sáng ngời, Lệ Trọng đem cánh tay đưa tới, đây là chính mình muốn chết a. Hắn coi như đem Lệ Trọng cánh tay chặt đứt, cũng sẽ không trách phạt đến trên đầu hắn đến.

Chu Xảo Sắc đang muốn xoắn đứt Lệ Trọng bàn tay, đột nhiên phát hiện, Lệ Trọng bàn tay đã nặng nề vỗ tới thân kiếm của hắn bên trên!

Chu Xảo Sắc nhất thời đổi sắc mặt.

Trong tay hắn trường kiếm, mỗi thời mỗi khác, đều ở cao tốc xoay tròn, cao tốc vung lên. Trong loại tình huống này, Lệ Trọng bàn tay, không chỉ không có bị trường kiếm chém trúng, trái lại vỗ tới thân kiếm của hắn bên trên, đây là chuyện ra sao? Đây là trùng hợp sao? Trên thế giới này, có trùng hợp như vậy chuyện?

Chu Xảo Sắc còn chưa kịp ngẫm nghĩ, một đạo mạnh mẽ đến khó có thể tin sức mạnh, đã tăng tăng đánh vào trường kiếm bên trên!

"Đừng!"

Trường kiếm trong nháy mắt bị sức lực đánh bay!

Đón lấy, Lệ Trọng biến chưởng thành quyền, nặng nề ấn đến Chu Xảo Sắc ngực chỗ.

Chu Xảo Sắc lúc này, cuối cùng đã rõ ràng rồi Đồ Nhất Dao tình huống lúc đó rồi. Đối mặt Lệ Trọng sức mạnh, bất kỳ giả dựa, bất kỳ ý nghĩ, hết thảy là vô dụng !

"Răng rắc!"

Một tiếng vang nhỏ, Chu Xảo Sắc cả người bị đánh bay, trên mặt của hắn, còn lưu lại kinh hãi cùng vẻ không hiểu.

"Phốc!"

Chu Xảo Sắc nặng nề rơi xuống trên mặt đất, các đệ tử nhiều tiếng hô kinh ngạc, một mảnh mờ mịt. Không phải nói, Lệ Trọng chỉ là sức mạnh lớn một điểm, chỉ cần nắm một thanh tinh vân khí, là có thể chiến thắng sao?

Không phải nói, đối phó Lệ Trọng, có thể lấy xảo thắng lực sao?

Làm sao Chu Xảo Sắc liền thất bại?

Vừa đối mặt liền thất bại?

Đây rốt cuộc là chuyện ra sao? !

Các đệ tử dồn dập hướng về trường lão tịch nhìn lại, bọn họ muốn nghe đến trường lão giải thích.

Lúc này, các Trường lão đều lúng túng cực kỳ.

Bọn họ vừa nãy, cho rằng Chu Xảo Sắc thắng chắc, liền đem sự chú ý, dời đến cái khác trên lời đài. Không nghĩ tới, bọn họ vừa dời ánh mắt, Lệ Trọng liền thắng.

Lệ Trọng làm sao thắng, bọn họ bây giờ còn một mặt ngu dốt bức.

Đề cho bọn họ giải thích?

Giải thích cái mao a!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Cái Này Lệ Trọng Quá Kiêu Ngạo

Từng đạo từng đạo ánh mắt nhìn sang, lúc này, các Trưởng lão chỉ có thể vẻ mặt nghiêm nghị mà ngồi xuống, ngậm miệng không nói, một bộ cao thâm khó dò đáng vẻ.

Trưởng lão không nói lời nào, các đệ tử chỉ có thể chính mình suy đoán rồi.

"Ta cảm thấy, Chu Xảo Sắc cùng Đồ Nhất Dao như thế, đều là phạm vào đồng nhất cái sai lầm, đó chính là sơ suất quá. Bằng không, lấy thực lực của hắn, căn bản không khả năng bại."

"Sai sai sai, ta cảm thấy là Lệ Trọng số may! Các ngươi không phát hiện sao? Lệ Trọng vừa nãy đột nhiên ra tay, một chưởng vỗ vào tầng tầng ánh kiếm bên trong, không chỉ không có bị trường kiếm thương tổn được, trái lại đem Chu Xảo Sắc trường kiếm đánh bay, đây không phải vận may là cái gì?"

"Khà khà khà, các ngươi đều sai rồi! Chu Xảo Sắc thất bại, là bởi vì hắn tìm nữ nhân tìm hơn nhiều. Nghe nói cái tên này, thích nhất mười ba mười bốn tuổi thiếu nữ, cách mỗi ba ngày liền đổi một, sắt muốn cũng không chịu được a!"

"Đúng đúng đúng, Chu Xảo Sắc có thể là thận hư rồi."

Mới vừa từ trên đất bò lên Chu Xảo Sắc, nghe các đệ tử nghị luận, suyt chút nữa thì thổ huyết. Đường đường một nửa bước Địa Cực cảnh Vũ Giả, lại bị người nói thận hư, điều này làm cho hắn làm sao chịu nổi a.

Càng làm cho Chu Xảo Sắc phiền muộn chính là, một ít nữ đệ tử, ánh mắt nhìn hắn, trở nên cổ quái. Loại kia lẫn lộn miệt thị cùng ánh mắt trào phúng, để Chu Xảo Sắc hận không thể ngửa mặt lên trời Trường Khiếu, giải hết thất lưng chứng minh năng lực.

Một chỗ góc ngách bên trong.

Một nữ tử áo đỏ nhìn Lệ Trọng, trong mắt lập loè vẻ ngoan lệ.

Nữ tử này, chính là đang tu luyện trong phòng, cùng Lệ Trọng nổi lên xung đột Thái Như Ngọc.

Thái Như Ngọc bên cạnh, đứng một ánh sáng lờ lờ người thanh niên. Người này giầy ánh sáng lờ lờ, vòng tay ánh sáng lờ lờ, quần áo ánh sáng lờ lờ, liền ngay cả trên đỉnh đầu, đều có một vàng chói lọi phát siết.

Hắn vẻ ngoài, xem ra rất thấp kém, nhưng chu vi đệ tử, nhưng không có một người dám chê cười hắn. Bởi vì, người thanh niên này, chính là trong đệ tử ngoại môn, tiếng tăm lừng lẫy Thất Bảo công tử Đoan Mộc Phong.

Đoan Mộc Phong xuất thân Vũ Đạo gia tộc lớn, phong thái hơn người, yêu thích thu gom bảo vật, ở Phong Đô Bảo Các bên trong địa vị, còn đang Thái Như Ngọc bên trên.

Đoan Mộc Phong sức chiến đấu mạnh mẽ, hắn không có trở thành tuyển thủ hạt giống, là bởi vì hắn nhập môn thời gian khá là ngắn. Hắn tiến vào tông môn thời gian, chỉ có hơn nửa năm.

Thái Như Ngọc tựa sát Đoan Mộc Phong, mà Đoan Mộc Phong một cánh tay, tìm được Thái Như Ngọc bên hông, sự quan hệ giữa hai người, người bên ngoài vừa nhìn sẽ hiểu.

Thái như ngón tay ngọc Lệ Trọng, oán hận nói: "Công tử, ta ngày đó đụng tới, chính là cái này người. Người này hết sức hung hăng, hoàn toàn không thấy chúng ta Phong Đô Bảo Các!"

Đoan Mộc Phong con mắt hơi híp lại, nói rằng: "Nha? Cái này Lệ Trọng, coi là thật nắm giữ một môn bá đạo công pháp, có thể đem sát vách phòng tu luyện Thiên Địa Tinh Khí, đều hút quá khứ?"

Thái Như Ngọc trong mắt loé ra một tia vẻ tham lam, gật gật đầu nói: "Chính là! Đao Mộc công tử, người này công pháp, đối với chúng ta nên có tác dụng lớn, nhất thiết không thể buông tha!"

Đao Mộc Phong như có điều suy nghĩ nói: "Lệ Trọng sức mạnh thân thể, cực kỳ kinh người, sức chiến đấu cũng rất mạnh mẽ. Xem ra, hẳn công pháp tu luyện, xác thực bất phàm. Loại tu luyện này công pháp, mặc dù là thể tu công pháp, nhưng lại có thể rèn luyện thân thể, đối với chúng ta tới nói cũng là có dùng là. Ta tìm người đi tới thử xem hẳn, xem hẳn nội tình."

Đao Mộc Phong vỗ tay cái đập.

Rất nhanh, một hắc giáp thanh niên đi tới.

Thái Như Ngọc liếc mắt nhìn, trong lòng không phản đối. Lệ Trọng tu vi tuy rằng không cao, nhưng sức chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ, năng đều không có tự tin có thể chiến thắng Lệ Trọng. Cái này hắc giáp người thanh niên, tuy rằng cũng là một nửa bước Địa Cực cảnh Vũ Giả, nhưng mặt nhưng là rất xa lạ, rõ ràng cho thấy một không có tiếng tăm gì người. Một người như vậy, chỉ sợ Lệ Trọng một cái tát liền đánh bay rồi.

Đao Mộc Phong nhìn thấu Thái Như Ngọc tâm tư, từ tốn nói: "Như Ngọc, đây là ta người theo đuổi, Trịnh Bằng. Người tuyệt đối không nên coi thường Trịnh Bằng, lực chiến đấu của hắn, ở ngoại môn bên trong, có thể bước lên năm mươi vị trí đầu. Chỉ là một Lệ Trọng, Trịnh Bằng một cái tay là có thể ứng phó."

Thái Ngọc như lên lúc thay đổi sắc mặt.

Ngoại môn năm mươi vị trí đầu, đó chính là tuyển thủ hạt giống cấp bậc cường giả rồi.

Một nhân vật lợi hại như vậy, đối phó Lệ Trọng, khẳng định không thành vấn đề.

Đao Mộc Phong từ tốn nói: "Trịnh Bằng, người đi tới, đem Lệ Trọng bản lĩnh, hết thảy bức ra đến."

Trịnh Bằng ngạo nghễ nói: "Công tử yên tâm, ta sẽ đem Lệ Trọng bú sữa khí lực đều bức ra đến."

Bóng người lóe lên.

Trịnh Bằng đi tới trên võ đài.

Một đạo cuồng mãnh khí thế, xa xa khóa chặt Lệ Trọng.

Đạo này khí thế, dường như phóng lên trời lang yên, hoặc như là sau cơn mưa xuất hiện tại giữa bầu trời Thái Hồng, cực kỳ thu hút sự chú ý của người khác. Xem cuộc chiến các võ giả, cảm ứng được loại khí thế này, dồn dập kêu lên sợ hãi.

"Khí thế thật là mạnh! Người này là ai?"

"Không biết. Kì quái, không nghĩ tới ngoại môn bên trong, còn có nhân vật như thế."

"Khí thế của người này, cực kỳ đáng sợ, cũng không biết trải qua bao nhiêu khổ giết. Ha ha, Lệ Trọng thân thể mạnh mẽ, đối mặt cái này khí thế kinh người gia hỏa, không biết sẽ như thế nào đây?"

Dưới lời đài.

Đao Mộc Phong ngạo nghễ nói rằng: "Trịnh Bằng chính là cô nhi, hẳn là từ mấy ngàn cô nhi bên trong, từng bước một giết ra tới. Hẳn người này, chính là vì giết chóc mà sinh. Lệ Trọng tuy rằng thân thể mạnh mẽ, nhưng so với Trịnh Bằng đến, còn kém xa."

Thái Như Ngọc gật gù, đã được kiến thức Trịnh Bằng khí thế sau khi, nàng cảm thấy Trịnh Bằng sức chiến đấu, xác thực muốn so với Lệ Trọng mạnh mẽ không ít.

Đao Mộc Phong lại từ tốn nói: "Trong vòng ba chiêu, Trịnh Bằng sẽ chiếm theo thượng phong. Trong vòng năm chiêu, Trịnh Bằng sẽ đem Lệ Trọng ép tới không ngóc đầu lên được. Chúng ta chờ xem đi."

Trên lời đài.

Lệ Trọng tâm tình rất tốt, bởi vì hắn vừa đạt được một viên cao cấp tinh khí hoàn.

Trung cấp tinh khí hoàn, đáng giá tiêu tốn điểm công lao, vẫn là có thể mua được. Nhưng cao cấp tinh khí hoàn, muốn dùng điểm công lao để đổi cũng khó khăn. Tông môn tàng bảo trong lầu điện, một viên cao cấp tinh khí hoàn, liền muốn 50 ngàn điểm công lao, đồng thời thời gian dài thiếu hàng.

Đạt được như thế một viên tinh khí hoàn, Lệ Trọng tâm tình tự nhiên không sai. Hắn dùng không lên, có thể đem ra đổi điểm công lao a, điểm công lao vật này, hẳn chưa bao giờ ngại nhiều.

Trịnh Bằng lạnh lùng nhìn Lệ Trọng, nói rằng: "Lệ Trọng, xem ra ngươi tâm tình không tệ mà. Có điều, rất nhanh ngươi liền không cười được."

Lệ Trọng hơi nhướn mày.

Trịnh Bằng lại cười lạnh nói: "Làm sao, người thấy được khí thế của ta, sợ?"

Lệ Trọng lúc này, thực sự là nổi giận. Vẫn đề nén cuồng tính, lập tức bạo đi ra, nói rằng: "Lão tử tâm tình tốt, mắc mớ gì tới người. Cậu giống nhau nhân vật, đã ở lão tử trước mặt hung hăng? Nói đi, người là từ đâu hẻo lánh nhô ra gì đó?"

Trịnh Bằng sầm mặt lại.

Hắn là Đoan Mộc Phong người theo đuổi, bình thời thời điểm, rất nhiều người đều nói, hắn là Đoan Mộc Phong một con chó. Lệ Trọng hiện tại thuận miệng một mắng, vừa vặn mắng đến nỗi đau của hắn, khơi dậy hắn hưng hực sát ý.

Lệ Trọng lại là cười ha ha, nói rằng: "Làm sao? Nói không ra lời? Cũng đúng, cậu phải không hiểu được nói chuyện."

"Người, người!"

Trịnh Bằng trong miệng bâng ra hai chữ.

Hắn đã tức giận không biết nói như thế nào rồi.

Cuồng bạo khí thế, dường như cuộn sóng giống như vậy, từng lần từng lần địa hướng về Lệ Trọng xung kích mà đi.

Lệ Trọng một bộ bộ dáng thoải mái, cười ha ha nói: "Ồ, nhanh như vậy đã nghĩ cắn người? Đến a, người dám đến, ta liền chân đá chó điên eo, chừng đánh chó điên miệng."

Trịnh Bằng con người đều lần đỏ, suýt chút nữa thì nhảy lên.

Nếu như không phải trọng tài nhìn, hắn đã sớm đập ra đi tới.

Phía dưới lời dài Vũ Giả trợn mắt ngoác mồm.

Lệ Trọng ở trên lời dài, vẫn trầm mặc ít lời, ai cũng cho rằng, hắn không am hiểu nói chuyện. Không nghĩ tới, Lệ Trọng vừa mở miệng là cùng, trong miệng hắn lời nói ra, có thể đem người chết khí sống.

Quảng trường một góc, Đoan Mộc Phong ánh mắt lấp loé, từ tốn nói: "Ta hối hận rồi. Đây Lệ Trọng, quá kiêu ngạo, ta xem không hợp mắt. Ta nên để Trịnh Bằng phế bỏ hắn."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Ta Có Thực Lực

Trên võ đài.

Trọng tài nhìn thấy Lệ Trọng còn muốn nói, vội vã vung vung tay, nói rằng: "Được rồi, các người cũng không cần âm ỉ, nếu lên võ đài, làm phiền cũng là vô dụng. Các người từng người dừng lại!"

Trọng tài để cho hai người dừng lại, vung tay lên, tuyên bố thi đấu bắt đầu.

"Giết!"

Trọng tài vừa tuyên bố bắt đầu, Trịnh Bằng trong tay, là hơn ra một thanh Trường Dao.

Trịnh Bằng trong mắt lập loè thô bạo vẻ, trong tay Trường Dao giương lên, trong phút chốc ném ra một cái dài hơn một trượng ánh đao, hướng về Lệ Trọng đầu liền chặt xuống.

Sát ý ngập trời!

Chu Xảo Sắc kiếm pháp, ánh kiếm lóe lóe, hoàn toàn chính là khoa chân múa tay. Mà Trịnh Bằng vừa vận ngược lại, đao pháp của hắn hung ác cực kỳ, không có một chút nào hư chiêu.

Cự ly vô đài chỉ khá gần Vũ Giả, chỉ cảm thấy trong lòng đại hàn, phảng phất một thanh đại đao, từ trên đỉnh đầu chặt bỏ.

"Ông trời, này Trịnh Bằng sức chiến đấu cũng quá cường đại!"

"Thật là đáng sợ một đao! Đây là giết chóc đao pháp!"

"Thật là đáng sợ, người này so với Chu Xảo Sắc, mạnh mẽ nhiều lắm!"

Các đệ tử nhìn thấy Trịnh Bằng một đao kia, nhất thời biến sắc mặt, cả người phát lạnh. Bọn họ đều bị Trịnh Bằng đao thuật chấn nhiếp, cảm giác được khắp toàn thân không thoải mái, tâm thần không yên.

Lệ Trọng ánh mắt hơi lóe lên.

Này Trịnh Bằng, so với Chu Xảo Sắc phải mạnh hơn.

Chỉ tiếc, hắn đụng tới chính là mình.

Lệ Trọng dưới chân nhẹ nhàng bước ra một bước.

Hùng Bộ!

"Ầm!"

Vô đài lay động, một đao sức mạnh bá đạo, từ dưới lòng đất, bổ về phía Trịnh Bằng hai chân.

Trịnh Bằng không hổ là thân kinh bách chiến nhân vật, cảm giác cực kỳ nhạy cảm, hắn cảm giác được dưới lòng đất sức mạnh, hai chân hơi động, lập tức tránh ra đao này sức mạnh.

Nhưng lóe lên bên dưới, bị giết ý ngập trời một đao, đã chịu ảnh hưởng, uy lực giảm ba phần.

Bóng người lóe lên.

Lệ Trọng xuất hiện tại trước mắt.

Trịnh Bằng hơi thay đổi sắc mặt. Lúc này, hắn mới biết, Lệ Trọng vừa nẩy một bước, không chỉ từ dưới lòng đất, đưa ra một đao sức mạnh, hơn nữa trong nháy mắt kéo gần lại cự ly!

Lệ Trọng rút ngắn khoảng cách sau khi, hắn liền bỏ lỡ tốt nhất công kích cự ly, đao thế đã lão.

Trịnh Bằng hiện tại, rốt cục ý thức được Lệ Trọng đáng sợ. Này Lệ Trọng, xem ra tu vi không cao, nhưng đối với lúc chiến đấu cơ nắm, thực sự là tinh chuẩn phải nhường lòng người quý.

Một bước, chỉ là một bước, liền để hắn tan mất hạ phong!

Căn bản không cần động thủ, liền để hắn tan mất hạ phong!

Nhân vật như thế, Trịnh Bằng thực sự là chưa từng nghe thấy!

"Đánh giá thấp hắn!"

Trịnh Bằng tâm niệm thay đổi thật nhanh, trong giây lát chuyển đổi đao thế, chuẩn bị tái phát một đao.

Lệ Trọng cười ha ha, bàn tay đánh ra.

Trịnh Bằng nhất thời hoàn toàn biến sắc.

Nguyên lai, Lệ Trọng cái vỗ này, xem ra thường thường không có gì lạ, nhưng cũng chính chính liền vỗ tới thân đao của hắn bên trên! Tựa hồ Lệ Trọng đã sớm nhìn thấu hắn đao chiêu, bất luận hắn Trường Đao làm sao vung lên, đều trốn không thoát Lệ Trọng bàn tay!

"Ầm!"

Một đao núi lửa bạo phát giống như Đại Lực, bỗng nhiên truyền đến, Trịnh Bằng liền ý nghĩ cũng không kịp sinh ra, Trường Đao cũng đã bị : được Lệ Trọng đánh bay.

Trịnh Bằng hoàn toàn không kịp suy tư cái gì, một loại chiến đấu bản năng, để hắn làm ra phản ứng, hắn không chút do dự bứt ra lùi về sau, muốn thoát ra Lệ Trọng phạm vi công kích.

Lệ Trọng khước miệng lộ ra một nụ cười.

Cơ thể hắn cỡ nào mạnh mẽ, lực bộc phát cỡ nào mạnh mẽ. Tại đây loại thiếp thân trong chiến đấu, nếu như còn để cho kẻ địch chạy trốn, đó chính là chê cười.

Lệ Trọng cánh tay vung lên.

Lệ Trọng đối với thân thể khổng lồ, đã đạt đến thích làm gì thì làm mức độ, hơi suy nghĩ bên dưới, bộ xương trong nháy mắt kéo dài, dài hơn ba thước cánh tay, trong giây lát biến thành dài hơn năm thước, bàn tay cũng biến thành lớn hơn rất nhiều.

"Đừng!"

Lệ Trọng bàn tay, mạnh mẽ vỗ tới Trịnh Bằng trên mặt.

Trịnh Bằng nhất thời bay lên, tầng tầng rơi xuống mặt đất, không rõ sống chết.

Các đệ tử cùng nhau phát sinh một tiếng thét kinh hãi.

Trịnh Bằng sức chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ, nhưng một nhân vật như vậy, ở Lệ Trọng trong tay, vẫn như cũ đi không ra một chiêu, đây thực sự là khiến người ta khó có thể tin tưởng được, khó có thể tưởng tượng.

Quảng trường một góc.

Đoan Mộc Phong cùng Thái Như Ngọc hai người, ngơ ngác đứng.

Thái Như Ngọc là trọn mắt ngóạc mồm, mà Đoan Mộc Phong nhưng là đỏ cả mặt.

Lúc trước, hắn còn tin tâm tràn đầy, nói Trịnh Bằng sẽ nhanh chóng chiếm thượng phong. Nhưng trên thực tế, chỉ là vừa đối mặt, Trịnh Bằng đã bị Lệ Trọng một cái tát đặt xuống võ đài rồi.

Lệ Trọng một tát này, như là đánh tới Đoan Mộc Phong trên mặt, để trên mặt hắn từng trận nóng bỏng.

Đoan Mộc Phong đi quá khứ, nhìn một chút Trịnh Bằng, sắc mặt lại biến thành tái nhợt.

Trịnh Bằng đã trúng đòn đánh này, coi như có thể tỉnh lại, đầu cũng không linh quang. Khỏe mạnh một người theo đuổi, rất khả năng muốn biến thành một kẻ ngu si rồi.

Đoan Mộc Phong nổi giận, chỉ vào Lệ Trọng quát lên: "Lệ Trọng, đồng môn sư huynh đệ, ngươi ra tay vì sao nặng như vậy?"

Lời vừa nói ra, lập tức lấy được mấy cái đệ tử ngoại môn phụ họa.

"Lệ Trọng xác thực quá mức!"

"Hừ, loại này tàn nhẫn tâm tính, không xứng vì là Nội Môn Đệ Tử!"

"Cầu xin trưởng lão đứng ra, phạt nặng người này!"

Lệ Trọng biết, coi như hắn bỏ mặc, hắn cũng sẽ không phải chịu cái gì xử phạt. Nhưng những người này ồn ào cái liên tục, nhưng là ảnh hưởng tới tâm tình của hắn, để hắn khó chịu.

Đã như vậy, vậy thì nói vài câu đi.

Lệ Trọng ánh mắt quét qua, từ tốn nói: "Mấy người các ngươi kêu la cái gì? Có bản lĩnh, các ngươi liền lên đài đến. Không bản lĩnh, liền câm miệng cho lão tử. Kêu la nữa, lão tử nhớ kỹ mấy người các ngươi, qua một thời gian ngắn liền giẫm chết các ngươi."

Lời vừa nói ra, nhất thời gây nên tất cả xôn xao.

"Quá kiêu ngạo rồi!"

"Lệ Trọng người này, dĩ nhiên uy hiếp chúng ta!"

"Quá cuồng vọng, công nhiên uy hiếp tông môn đệ tử, cầu xin trưởng lão trừng phạt hắn!"

Đệ tử dồn dập kêu la.

Lệ Trọng vẻ mặt hơi chìm xuống, lạnh lùng nói rằng: "Các người đám rác rưởi này, hết thấy cho lão từ cảm niệm. Vô đài đang ở trước mắt, các người không ra đây, ở ồn ào cái gì? Các người là Vũ Giá, vẫn là một đám sinh trùng khanh khách gọi gà mái?"

Các đệ tử nhất thời một tĩnh.

Đoan Mộc Phong nhìn Lệ Trọng, lạnh lùng nói rằng: "Lệ Trọng, người thực sự là quá cuồng vọng!"

Lệ Trọng cười ha ha, ngao ngễ nói rằng: "Ta ngông cuồng, đó là bởi vì ta có thực lực! Liên tục bốn cái người khiêu chiến, đều là vừa đối mặt đã bị ta đánh bại, các người đám rác rưởi này, có thể làm được đến sao?"

Đoan Mộc Phong cười lạnh nói: "Ta có thể làm được."

Lệ Trọng lại là cười ha ha, nói rằng: "Người thật có thể làm được? Bốn lần chiến đấu, ta chỉ dùng một bàn tay, người có thể sử dụng một bàn tay, vừa đối mặt đánh bại Đồ Nhất Dao, Ngưu Đại Khuê, Chu Xảo Sắc cùng Trịnh Bằng sao?"

Lệ Trọng lại tiếp tục nói: "Còn có a. Mỗi một trận chiến đấu, ta đều là chỉ dùng bàn tay, tuyệt không dùng tinh vân khí. Điểm này, người có thể làm được sao?"

Đoan Mộc Phong sắc mặt nhất thời biến đổi.

Vừa đối mặt, đánh bại Đồ Nhất Dao đẳng nhân, hẳn chắc chắn có thể làm được. Dù sao, trên người hắn, khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều là tinh vân khí, lực công kích phi thường mạnh mẽ. Nhưng, không cần tinh vân khí, tinh khiết dựa vào một con bàn tay bằng thịt, hắn tuyệt đối không thể trong nháy mắt đánh bại Đồ Nhất Dao đẳng nhân.

Phía dưới lôi đài, các đệ tử sắc mặt cũng thay đổi rồi.

Lúc trước, bọn họ đối với Lệ Trọng, đều ôm các loại phiến diện, không có ý thức được Lệ Trọng mạnh mẽ.

Hiện tại, nghe xong Lệ Trọng mấy câu nói, bọn họ mới ý thức tới, Lệ Trọng là như thế mạnh mẽ.

Không cần tinh vân khí, dựa vào một bàn tay, liên tục đánh bại bốn người. Mỗi một lần chiến đấu, đều là trong nháy mắt kết thúc. Có thể làm được điểm này, toàn bộ ngoại môn có thể có mấy người?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Tay Xé Thạch Hổ

Trưởng lão tịch.

Một vị trung niên đáng đáp trưởng lão, khẽ cau mày nói: "Thực sự là hồ đồ."

Một bà lão khả khả cười quái dị, nói rằng: "Này Lệ Trọng là có chút thực lực, nhưng là quá cuồng vọng. Nếu như hắn cho rằng, đánh bại bốn cái người khiêu chiến, là có thể xưng bá ngoại môn, vậy thì sai rồi."

Một cái khác trưởng lão lời bình nói: "Lệ Trọng ngông cuồng hơi quá. Đồ Nhất Dao, Ngưu Đại Khuê, Chu Xảo Sắc cùng Trịnh Bằng bốn người, tuy rằng cũng không sai, nhưng ở ngoại môn bên trong, cũng không tính là gì. Lệ Trọng cuồng vọng như vậy, rất nhanh sẽ khiến cho cường giả chú ý, những người này, không phải là Đồ Nhất Dao mặt hàng này, Lệ Trọng cần bản ứng phó không được."

Mấy cái trưởng lão trò chuyện với nhau thời điểm.

Đoan Mộc Phong ánh mắt lấp lánh.

Lệ Trọng đem Trịnh Bằng đánh thành kẻ ngu si, lại một phó ngông cuồng đáng đáp, điều này làm cho Đoan Mộc Phong lửa giận hừng hực. Nhưng, hắn giận về giận, Đoan Mộc Phong cũng không tính khiêu chiến Lệ Trọng.

Hắn là Đoan Mộc gia người, không cần thiết cùng một cuồng đồ liều mạng. Nói nữa, Lệ Trọng cuồng vọng như vậy, đối với hắn xem không thể hợp mắt nhiều người chính là, cũng không cần hắn ra tay.

Đoan Mộc Phong hướng bên người một hạ nhân phân phó hai câu.

Hạ nhân biến mất ở trong đám người.

Rất nhanh.

Một thanh niên mặc áo vàng, từ dưới lối đài bay lên, xẹt qua một đường vòng cung, rơi xuống trên lối đài.

Các đệ tử dồn dập kinh ngạc thốt lên lên tiếng.

Thanh niên mặc áo vàng này, thậm chí có ba cái cánh tay! Người này vai trái bên trên, dĩ nhiên nhiều hơn một cánh tay, cánh tay tro đen khô héo, nhìn qua như là một đoạn cành khô.

Một ít đệ tử, dồn dập kinh ngạc thốt lên lên tiếng.

"Thạch Hổ, người này là Thạch Hổ!"

"Ha ha, xem ra, Thạch Hổ cũng xem Lệ Trọng không vừa mắt, muốn khiêu chiến Lệ Trọng rồi."

"Thạch Hổ người này, lần trước đệ tử ngoại môn xếp hạng giải thi đấu bên trên, xếp hạng thứ nhất trăm lẻ hai tên, chỉ thiếu một chút điểm hãy tiến vào nội môn rồi. Trải qua thời gian một năm tu luyện, cũng không ai biết lực chiến đấu của hắn, đạt đến cái tình trạng gì. Người này ra tay, Lệ Trọng liền thảm!"

"Ha ha, lần này xem Lệ Trọng còn dám hung hăng!"

Đoan Mộc Phong nhìn Thạch Hổ, khóe miệng lộ ra một nụ cười.

Thạch Hổ tính cách thô bạo, vừa dài ba cái cánh tay, vì lẽ đó hắn có một biệt hiệu —— Tam Tỉ Bạo Hổ. Thạch Hổ thực lực mạnh mẽ, nhưng hắn tính cách hung tàn, tướng mạo lại cực kỳ quái dị, bởi vậy tông môn cũng không có đem hắn xếp vào tuyển thủ hạt giống. Nhưng trên thực tế, lực chiến đấu của hắn, so với một ít tuyển thủ hạt giống còn cường đại hơn.

Đoan Mộc Phong đáp ứng cho Thạch Hổ thập cân Cửu Thiên Huyền sắt, mới để cho hắn ra tay đối phó Lệ Trọng.

"Lệ Trọng a Lệ Trọng, ngươi liền cuồng đi. Cái hồ đá này hung tàn cực kỳ, phương thức chiến đấu lại cực kỳ quỷ dị, trận chiến này, ngươi thất bại đến mức rất thảm rất thảm."

Đoan Mộc Phong cười hì hì.

Trên võ đài.

Lệ Trọng liếc nhìn Thạch Hổ một chút, từ tốn nói: "Hãy xưng tên ra."

Thạch Hổ lạnh lùng trừng mắt Lệ Trọng, một bộ xem thường trả lời đáng đáp.

Lệ Trọng cũng không nóng giận, khẽ cười một tiếng nói: "Được được được, tỏ vẻ kiêu ngạo, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi có bản lĩnh gì. Trọng tài, nhanh lên một chút bắt đầu đi."

Thạch Hổ vẫn không có lên tiếng.

Một đạo tràn ngập thô bạo khí tức, Dao Dao tập trung vào Lệ Trọng.

Trọng tài cũng không nhiều nói, trực tiếp tuyên bố bắt đầu.

"Rống!"

Thạch Hổ hét lớn một tiếng.

Âm thanh dường như Cự Hồ tiểu sơn, âm thanh hình thành sóng gợn mắt trần có thể thấy. Võ đài phụ cận Vũ Giả, nghe thấy được tiếng rống to này, nhất thời đầu óc trống không, thân thể như nhũn ra.

Đây là Thạch Hổ tu luyện một loại chiến kỹ —— Hổ Hao!

Hổ Hao, chính là âm thanh chiến kỹ, thời điểm chiến đấu đột nhiên triển khai, có thể khiếp người kinh hồn. Tâm chí không kiên người, nghe thấy được âm thanh, lập tức toàn thân như nhũn ra. Coi như là tâm chí kiên cường người, nghe thấy được loại thanh âm này sau khi, cũng sẽ bản năng cả kinh, đại đại ảnh hưởng tới sức chiến đấu.

Nhưng

Đối thủ của hắn, là Lê Trọng.

Lê Trọng tu luyện, chính là Lôi Âm. Lôi, chính là Thiên Địa Sơ Khai lúc, thanh âm đầu tiên, vạn âm chi tổ.

Lê Trọng tu luyện Lôi Âm, lại sao sợ loại này Hồ Hao?

Hồ Hao không chỉ không cách nào kinh đến Lê Trọng, trái lại đem Lê Trọng đẩy lòng huyết tính kích động ra đến rồi. Lê Trọng cười ha ha, trong giây lát bước ra một bước, một chương hướng về Thạch Hổ vỗ tới!

Một bước, một chương, xem ra thường thường không có gì lạ.

Nhưng đang ở trong đó Thạch Hổ, nhưng là giật nảy cả mình.

Nguyên lai, Thạch Hổ sau khi gầm hét một tiếng, đang muốn phát sinh công kích, vô đài liền động, không thể không điều chỉnh một hồi. Mà hắn vừa điều chỉnh tốt, Lê Trọng một chương lại đến!

Một bước một chương, xem ra thường thường không có gì lạ, kì thực xảo diệu đến cực điểm.

Không phải chiến kỹ, nhưng so với bất kỳ chiến kỹ, đều phải đáng sợ!

"Rống ——"

Thạch Hổ kinh hãi bên dưới, liên tục rống to, mười ngón gấp lại thành trảo, hóa thành đầy trời móng ảnh, hướng về Lê Trọng chụp tới.

Lê Trọng trong lòng thầm khen một tiếng.

Cái hồ đá này, so với Trịnh Bằng đến, lại mạnh mẽ hơn nhiều. Trước mắt tầng tầng móng ảnh, trong lúc mơ hồ hình thành một trận thế, phòng ngự nghiêm ngặt, liền ngay cả Lê Trọng cũng không tìm tới kẽ hở.

Có điều.

Lê Trọng cũng không cần tìm kiếm kẽ hở.

Hắn hiện tại sức mạnh Vô Song, bất luận đối mặt cái gì, thắng tất đập tới là được, nơi nào còn cần tìm cái gì kẽ hở?

Lê Trọng bàn tay đập tới.

"Sát sát sát!"

Một tiếng làm người da đầu tê dại giao kích trong tiếng, Thạch Hổ cả người bị : được đánh bay ba trượng, khoe miệng chảy ra máu tươi. Mà Lê Trọng thì lại đứng thẳng tại chỗ, trên bàn tay thêm ra một cái màu đỏ vết thương.

Dưới lôi đài, các đệ tử khắp nơi oanh động.

"Lần này tiếp xúc, Lê Trọng tuy rằng chiếm thượng phong, nhưng là bị : được Thạch Hổ đá thương bàn tay, Thạch Hổ người này sức chiến đấu, quả nhiên mạnh mẽ."

"Được! Thạch Hổ cố lên, đem Lê Trọng đánh bại!"

"Thạch Hổ, đem Lê Trọng đặt xuống võ đài!"

Các đệ tử dòn dập kêu la.

Lê Trọng liếc mắt nhìn trên mu bàn tay diện vết thương, vết thương này, là bị Thạch Hổ điều thứ ba cánh tay đánh ra tới. Thạch Hổ điều thứ ba cánh tay, hoàn toàn không có xương, nhưng da thịt gân cứng cỏi đến cực điểm, giống như điều roi dài, có thể từ bất cứ phương hướng nào, bất kỳ góc độ phát động tấn công. Lê Trọng vừa nãy đã bị quét một hồi.

Lê Trọng nhìn một chút Thạch Hổ, từ tốn nói: "Của người điều thứ ba cánh tay, lại có thể thương tổn được ta, này ngược lại là một niềm vui bất ngờ. Có điều, người cánh tay này, đối với ta mà nói, đã không có uy hiếp. Thạch Hổ, người đã bị trọng thương, lập tức nhảy xuống võ đài, ta có thể tha cho người một cái mạng."

Lê Trọng lời vừa nói ra, phía dưới lôi đài các đệ tử dòn dập kêu lên.

"Lê Trọng, người cũng chỉ có chút bản lĩnh này, người dựa vào cái gì để Thạch Hổ nhảy xuống võ đài?"

"Thạch Hổ, tuyệt đối không nên nghe Lê Trọng, người có thể chiến thắng Lê Trọng!"

"Thạch Hổ, lấy ra người điều thứ ba cánh tay, đem Lê Trọng quét bay!"

Thạch Hổ rít gào một tiếng, trong hai mắt tất cả đều là thô bạo vẻ, từng chữ từng chữ nói rằng: "Lệ Trọng, xuống người là người! Thực lực của ta, mạnh mẽ hơn ngươi!"

Nói qua, hắn bỗng nhiên đập tới.

Lệ Trọng khề lắc đầu.

Hắn hữu tâm thả người này một con ngựa.

Không nghĩ tới, người này không chút nào cảm kích.

Đã như vậy, hắn cũng không tất khách khí.

Lệ Trọng bước ra ba bước, thân thể giống như đầu ngón lớn hùng. Nhưng hắn bước ra một mỗi một bước, đều đạp đến khéo léo nhất góc độ, đạp đến Thạch Hổ khó chịu nhất địa phương.

So sánh với đó, Thạch Hổ lúc này có vẻ ngốc cực kỳ!

Lệ Trọng ba bước bước ra, chiếm hết thượng phong, nhanh như tia chớp ra tay.

"Àm!"

Thạch Hổ cả người, bị : được Lệ Trọng đánh bay, liên hiểm tránh đều không làm nổi.

Thất bại!

Thạch Hổ cũng thất bại!

Các đệ tử âm thầm thở dài.

"A a ——"

Thạch Hổ rơi xuống đất, trong miệng phát sinh một tiếng kinh thiên động địa giống như hét thảm.

Các đệ tử cả kinh, nhìn chăm chú nhìn lại, nhất thời tê cả da đầu. Nguyên lai, Thạch Hổ trên đầu vai điều thứ ba cánh tay, dĩ nhiên xuất hiện tại Lệ Trọng trong tay!

Nguyên lai, Lệ Trọng vừa nãy, không chỉ đem Thạch Hổ đánh bay, hơn nữa đem Thạch Hổ điều thứ ba cánh tay xé xuống!

"Ông trời!"

Các đệ tử cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt trắng bệch.

Cái này Lệ Trọng, cũng quá hung tàn rồi !

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Một đám giống như bày kiến hôi

Toàn trường oanh động!

Mỗi người cũng biết, Thạch Hổ sức chiến đấu cường đại, có thể so với hạt giống tuyển thủ.

Nhưng hiện tại.

Lệ Trọng gần kề hai cái đối mặt, tự đánh bại Thạch Hổ, còn đem Thạch Hổ điều thứ ba cánh tay cho xé toang rồi. Lệ Trọng hung tàn cùng cường đại,

lại để cho các đệ tử sợ ngây người.

Đoan Mộc Phong xa xa xem Lê Trọng, sắc mặt trắng bệch.

Hắn hiện tại âm thầm may mắn, không có tự mình đi lên khiêu chiến Lê Trọng.

Nếu không, kết quả của hắn, sẽ không so Thạch Hổ tốt bao nhiêu.

Thái Như Ngọc lúc này thời điểm đi đi qua, trong ánh mắt lờ lờ sáng lên, nói ra: "Công tử, cái này Lê Trọng sức chiến đấu thật cường đại, hắn tu luyện công pháp, khẳng định cường đại vô cùng!"

Đoan Mộc Phong sắc mặt chậm rãi khôi phục bình thường.

Ánh mắt của hắn lóe ra.

Thái Như Ngọc nữ nhân này, tuy nhiên tham lam vô cùng. Nhưng nàng theo như lời, nhưng cũng là sự thật, Lê Trọng cường đại như vậy, hắn tu luyện công pháp cũng tất nhiên cường đại.

Bất quá.

Lê Trọng bản thân, có được cường đại sức chiến đấu. Mà sau lưng của hắn, còn có một trưởng lão sư phụ. Muốn muốn lấy được Lê Trọng công pháp, còn cần từ từ đồ chi.

Trưởng lão trên ghế.

Một vị trung niên bộ dáng trưởng lão, chân mày cau lại, chính khí nghiêm nghị nói: "Lê Trọng kẻ này, thật sự là quá hung tàn rồi. Đối với đồng môn, đều hạ như thể độc thủ, loại này tâm tính, xấp xỉ tại ma đạo rồi."

Cái này nói chuyện trưởng lão, chính là nội môn thứ mười trưởng lão, tên là A Điền Hoa. A Điền Hoa cùng Văn Tu Phong, theo thiếu niên thời kì bắt đầu, tự lẫn nhau xem không vừa mắt, giữa hai người cũng không biết chiến đấu bao nhiêu lần.

Lê Trọng là Văn Tu Phong đệ tử, cho nên, A Điền Hoa xem Lê Trọng, tự nhiên cũng xem không vừa mắt.

Một vị khác bà lão bộ dáng trưởng lão, lúc này thời điểm cũng chậm rãi nói ra: "Lê Trọng loại này tâm tính, xác thực không tốt lắm, không thích hợp tu luyện, còn cần tôi luyện thoáng một phát a."

Vị trưởng lão này, tên là Hoàng Cửu Bà. Hoàng Cửu Bà cùng Văn Tu Phong tầm đó, cũng có qua một đoạn ân oán, cho nên, nàng đối với Lê Trọng cũng là xem không vừa mắt.

A Điền Hoa ánh mắt chớp lên, nhàn nhạt nói ra: "Lê Trọng kẻ này, xác thực muốn nhiều hơn tôi luyện thoáng một phát."

A Điền Hoa cùng Hoàng Cửu Bà hai người liếc nhau, trao đổi thoáng một phát ánh mắt.

Một lúc lâu sau.

Từng tiếng âm hưởng lên.

Khiêu chiến thi đấu đã xong.

A Điền Hoa lẳng không mà đứng, nói ra: "Top 50 tên khiêu chiến thi đấu chấm dứt. Hiện tại, còn đứng tại trên lôi đài đệ tử, tựa là Top 50 tên. Bất quá, chúng ta còn muốn tiến thêm một bước triển khai khiêu chiến, giác trực ra cụ thể thứ tự."

A Điền Hoa bàn tay vung lên.

Nhất thời, 50 tòa lôi đài phát ra trận trận hào quang, xuất hiện nguyên một đám con số, một, hai, ba, mãi cho đến 50.

A Điền Hoa nhàn nhạt nói ra: "Hiện tại lôi đài, chia làm đệ nhất lôi đài, thứ hai lôi đài, thứ ba lôi đài, mãi cho đến thứ năm mươi lôi đài. Trận đấu quy tắc rất đơn giản, đứng tại đệ nhất trên lôi đài người, tựa là đệ nhất danh. Đương nhiên, người muốn đem người khiêu chiến hết thầy đánh bại, mới có thể lấy được đệ nhất danh. Đứng tại thứ hai trên lôi đài người, tựa là tên thứ hai, này suy ra "

A Điền Hoa giới thiệu xong về sau, dưới lôi đài mặt võ giả một hồi oanh động.

Lê Trọng đột nhiên phát hiện, hết thấy mọi người, đều ngay ngắn hướng địa đưa ánh mắt, quăng đến trên người của hắn đến. Mà bốn mươi chín cái hạt giống tuyên thủ, càng là ngay ngắn hướng địa đưa ánh mắt, quăng đến trên người hắn đến.

"Ân?"

Lê Trọng nao nao, đi đến bên lôi đài bên trên, chỉ thấy mình trên lôi đài, bất ngờ có một cái sâu sắc chữ: Một.

Nguyên lai, hán lời đài, tự là lời đài số một!

Lệ Trọng nhưng mày.

Lời đài số một, đại biểu cho đệ nhất danh, không hề nghi ngờ, chính là cạnh tranh kịch liệt nhất địa phương. Sở hữu hạt giống tuyển thủ, đều trông mong mà nhìn xem tại đây đây.

Hán hiện tại, đứng ở lời đài số một phía trên, cũng không biết có bao nhiêu người muốn khiêu chiến hán.

Lệ Trọng ần ần cảm giác được, chính mình bị cái này trường lão tính kế. Cái này trường lão, là muốn cho hạt giống tuyển thủ nhóm khiêu chiến chính mình, lại để cho chính mình mất mặt trước mọi người a.

Quả nhiên.

Lệ Trọng vẫn còn phiền muộn thời điểm, một cái hạt giống tuyển thủ lạnh lùng địa đưa ánh mắt, quăng đi qua, quát: "Lệ Trọng, ngươi có tư cách gì đứng tại lời đài số một phía trên? Còn không mau mau rút ngay cho ta xuống dưới!"

"Đương Trần Thế, Mạnh Lục Thông, còn có Đoàn Tà những nhân vật này, mới có tư cách đứng ở lời đài số một phía trên. Lệ Trọng, ngươi cũng xứng đứng tại lời đài số một phía trên?!"

"Lệ Trọng, mau mau rút ngay cho ta xuống dưới!"

Nguyên một đám trách cứ thanh âm xuất hiện.

Lệ Trọng lông mày nhíu lại.

Vốn.

Hán chỉ là muốn tiến vào nội môn, về phần tên thứ mấy, hán tịnh không để ý.

Nhưng hiện tại, hán cải biến chủ ý.

Đã những người này đều bị hán đi xuống lời đài, hán hết lần này tới lần khác tự không dưới! Hán muốn dùng đệ nhất danh thân phận nội môn! Hán ngược lại, Vạn Sơn Tông đám thiên tài bọn họ, có cái gì chỗ lợi hại.

Lệ Trọng ngửa mặt lên trời cười to, ánh mắt hoàn quét, nhàn nhạt nói ra: "Một đám giống như bầy kiến hôi, kêu la cái gì? Các ngươi có bản lĩnh, tự bên trên tới khiêu chiến tốt rồi!"

Lệ Trọng lời vừa nói ra, nhất thời toàn trường sôi trào.

Con sâu cái kiến giống như thứ đồ vật?

Lệ Trọng đây là đem sở hữu hạt giống tuyển thủ, đều mắng tiến vào!

Sở hữu hạt giống tuyển thủ, đều thay đổi sắc.

Đoàn Tà xa nghiêng nhìn Lệ Trọng, ánh mắt lộ ra mỉm cười, làm bầm lâu bầu nói ra: "Hào hảo hảo, thật sự là quá có cá tính rồi, loại nhân vật này, ta thích. Loại này có cá tính người, thật nhất định rất non, hắc hắc hắc hắc "

Chung quanh vô giả, nghe được Đoàn Tà tiếng cười, nhất thời toàn thân đại hàn, vội vàng xa xa rời đi người này.

Một chỗ khác.

Một cái diện mục bình thường người thanh niên, xa xa nhìn thoáng qua Lệ Trọng, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh: "Tốt một cái Lệ Trọng. Rõ ràng đem toàn bộ ngoại môn người, hết thấy đều mắng tiến vào, lá gan so với ta Mạnh Lục Thông còn lớn hơn. Hi vọng ngươi có thể kiên trì một hồi a, nếu như ngươi có thể kiên trì nửa canh giờ, ta tự đi đem ngươi đạp xuống lời đài."

Lúc này, càng nhiều nữa người, đưa ánh mắt quăng đến một cái tai to người thanh niên trên người.

Cái này tai to người thanh niên, đúng là hạt giống tuyển thủ bên trong, nổi tiếng đệ nhất Dương Trần Thế.

Dương Trần Thế đứng tại trên lời đài, khí độ trầm ngưng như núi, nhàn nhạt nhìn Lệ Trọng mắt, nói ra: "Lấy lòng mọi người mà thôi. Lệ Trọng kẻ này, không đáng ta ra tay. Tùy tiện một cái hạt giống tuyển thủ ra tay, cũng có thể đem hán đánh rớt xuống lời đài rồi."

Tiếng người sôi trào trong.

"Bá!"

Một đạo nhân ảnh, từ phương xa nhảy đi qua, trong chớp lát lướt qua bảy mươi trượng khoảng cách, rơi xuống lồi đài số một phía trên.

Đây là một cái cầm trong tay trường côn, mọc ra một cái mã diện người thanh niên.

Người này vừa xuất hiện tại trên lồi đài, lập tức khiến cho một mảnh kinh hô.

"Đặng Ân Thiên! Đây là hạt giống tuyển thủ bên trong, nổi tiếng thứ hai mươi chín Đặng Ân Thiên!"

"Đặng Ân Thiên trong tay trường côn, chính là Cửu Thiên Huyền Thiết đúc thành, khắc vạch lên tinh văn, uy lực vô cùng. Mà bản thân của hắn, lại am hiểu một bộ dôi sông lấp biển côn pháp, sức chiến đấu cường đại tuyệt luân, hẳn lên đài, Lệ Trọng chỉ sợ một cơn cũng khó khăn dùng tiếp được!"

"Đúng vậy a, nghe nói Đặng Ân Thiên sức chiến đấu phi thường cường đại, có thể tiếp đất cực nhất trọng Tông Sư ba chiêu!"

Trên lồi đài.

Đặng Ân Thiên hồ hững nhìn xem Lệ Trọng, giống như là xem một chỉ con sâu cái kiến, nói ra: "Lệ Trọng, cho ngươi hai lựa chọn, hoặc là đi xuống đi, hoặc là bị ta một cơn quét xuống dưới."

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Ta đều không chọn. Lựa chọn của ta là, đem ngươi oanh xuống dưới."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Lại Nhìn Nhắm

Đặng Ân Thiên sầm mặt lại.

Này Lệ Trọng, đến bây giờ còn không có nhận rõ tình thế. Lẽ nào, hắn cho rằng, sau lưng có một trưởng lão sư phụ, người khác cũng không dám động hắn? Thực sự là muốn như vậy nói, đó chính là một chuyện cười rồi.

"Lệ Trọng người này, chờ chút định cho ngươi nếm mùi đau khổ."

Đặng Ân Thiên trong lòng suy nghĩ.

Đặng gia, là Hồng Dương thành Vũ Đạo gia tộc lớn, ở trong tông môn đều có Đặng gia thế lực. Đánh chết đánh cho tàn phế Lệ Trọng, hắn là không dám. Nhưng đã thương Lệ Trọng, cấp Lệ Trọng một điểm nếm mùi đau khổ, ai cũng không nói ra được cái gì đến.

Quần tinh sôi trào.

Phía dưới lồi đài Vũ Giả, đều nhìn võ đài, cùng đội hai người khai chiến.

Một số võ giả, lúc này đã mở ra đánh cuộc, phụ cận đệ tử dồn dập vây lên đi, phần lớn người, mua đều là Đặng Ân Thiên thắng. Chỉ có vèn vèn mấy cái đệ tử, muốn bác một hồi ít lưu ý, mua Lệ Trọng thắng.

Lệ Trọng ánh mắt lóe lên.

Xem ra, hắn uy vọng, còn chưa đủ a.

Hắn tiến vào tông môn, chỉ có gần ba tháng, coi như ở trong chiến đấu liên tục thắng được, những đệ tử này vẫn như cũ cảm thấy, hắn không cách nào cùng lâu năm đệ tử đánh đồng với nhau. Dù sao, lâu năm đệ tử ngoại môn, tiến vào ngoại môn chỉ ít cũng có hai, ba năm, bọn họ chiến đấu số lần so với Lệ Trọng nhiều hơn, dựng nên lên uy danh cũng so với Lệ Trọng vang dội nhiều lắm.

Đã như vậy.

Hôm nay.

Liên mạnh mẽ lập uy, đánh ra uy danh của chính mình đi.

Thiên tài, không cần biết điều!

Trọng tài đi lại đây, dấn dò hai người dừng lại.

Lệ Trọng cùng Đặng Ân Thiên hai người đối lập mà đứng, xa xa đối lập.

Đặng Ân Thiên khoe miệng mang theo một nụ cười lạnh lùng, nhìn chăm chăm Lệ Trọng, một đạo khí tức như có như không, thật chặt tập trung vào Lệ Trọng, một bộ tính trước kỹ càng đáng đáp.

So sánh với đó, Lệ Trọng nhưng là tự nhiên mà đứng, nhìn qua giống như là một tản bộ người.

Phía dưới lôi đài, các đệ tử dồn dập dâng lên đến, quan sát lôi đài số một thi đấu. Toàn bộ quảng trường, chỉ có năm, sáu vạn người, quan sát lôi đài số một so tài đệ tử, dĩ nhiên vượt qua 10 ngàn.

Trọng tài quát lên: "Bắt đầu!"

Một đạo khí thể, từ Đặng Ân Thiên trên người phóng lên trời, Đặng Ân Thiên trong tay trường côn trong giây lát Nhất Chỉ, xa xa chỉ vào Lệ Trọng, quát lên: "Lệ Trọng, xem còn!"

Trong phút chốc.

Tùng đạo từng đạo chân khí, từ Đặng Ân Thiên trong tay tuôn ra, vọt tới trường côn bên trên. Trường côn nhất thời biến ảo thành một con rồng, Long Lân từng mảnh từng mảnh, đầu rồng thân rồng trông rất sống động, trong giây lát hướng về Lệ Trọng nhào tới!

Long, có thể Phiên Giang Đảo Hải.

Đặng Ân Thiên triển khai ra, chính là Phiên Giang Đảo Hải côn pháp!

Tuy rằng, Đặng Ân Thiên triển khai ra, chỉ là thức mở đầu, nhưng uy lực cũng phi thường đáng sợ, phía dưới lôi đài đệ tử chỉ cảm thấy Thần Long bay lên không, một loại uy thế chăm chú cướp lấy tâm thần của bọn họ, để cho bọn họ nói đều không thể nói ra.

Thần Long nhanh nhào, nhưng vô hạn.

Lệ Trọng đã triển khai bộ pháp, vọt đến đi sang một bên rồi.

"Hừ, trốn chỗ nào!"

Đặng Ân Thiên hét lớn, trường côn nhanh quét.

"Rầm rầm--"

Lệ Trọng Hùng Bộ phát động.

Vỗ đài kịch liệt lay động.

Đặng Ân Thiên trong lòng cả kinh.

Hắn cảm giác được, Lệ Trọng mỗi một bước, đều dẫn lên côn pháp tiết tấu đột, mỗi một bước đều ở suy yếu côn pháp uy lực.

Lệ Trọng vẫn không có ra tay, chỉ là đạp ra ba bước, liền để hắn khó chịu cực kỳ. Mấy bước này, thực sự là xảo diệu đến khó có thể hình dung, đây là trùng hợp, vẫn là thực lực?

Đặng Ân Thiên kinh dị thời điểm.

Lệ Trọng ra tay rồi.

Bàn tay của hắn dựng thẳng lên, dựng thẳng thành đao, một đao chém ra!

Một đao kia, xem ra thường thường không có gì lạ, nhưng xuất thủ nắm bắt thời cơ đến cực kỳ tinh chuẩn, một đao chém ra bên dưới, chính chính liền chém tới Đặng Ân Thiên trường côn bên trên!

"Ầm!"

Đặng Ân Thiên cảm giác được, hắn bị một con to lớn quái thú đụng trúng, trường côn lại bị chém thành uốn lượn, hồ khẩu đánh nứt máu tươi chảy ra, cả người bị Lệ Trọng chém bay ba trượng!

"Trời ạ!"

"Đặng Ân Thiên lại bị Lệ Trọng bức lui rồi !"

"Đây rốt cuộc là chuyện ra sao?"

Phía dưới lời đài Vũ Giả sợ ngây người.

Lệ Trọng như hình với bóng, Đặng Ân Thiên lùi về sau tư thế còn chưa kết thúc, Lệ Trọng lại nhào tới, lại là một cái chưởng đao!

Lệ Trọng bây giờ bản lĩnh, chia làm năm cái cấp độ. Cấp độ thứ nhất, chính là bình thường chưởng, như đối phó Đồ Nhất Đao cùng Thạch Hồ đẳng nhân, Lệ Trọng vẫn luôn là dụng chưởng. Cấp độ thứ hai, chính là chưởng đao. Lệ Trọng tu luyện là đao, dựng thẳng chưởng thành đao sau khi, hấn xuất thủ tốc độ cùng uy lực, cũng phải lớn hơn đại năng lên.

Hiện tại, Lệ Trọng đối phó Đặng Ân Thiên, dùng là chính là chưởng đao, triển khai ra chiến kỹ, là Cuồng Phong Khoái Đao. Cuồng Phong Khoái Đao, cấp bậc rất thấp, nhưng ở Lệ Trọng trong tay triển khai ra, lại có một loại hóa mục nát vì thần kỳ ý tứ, Lệ Trọng chưởng đao rơi nơi, dĩ nhiên lấy ngắn chế trường, chặt chẽ khác chế Đặng Ân Thiên trường côn, chiếm hết thượng phong!

"Không thể, không thể!"

Đặng Ân Thiên hoàn toàn biến sắc, điên cuồng vung lên trường côn.

"Không thể, không thể!"

Phía dưới lời đài Vũ Giả, lúc này đều tái diễn này sáu cái chữ.

Quá ngoài ý muốn!

Ai cũng không nghĩ tới, Đặng Ân Thiên không chỉ không cách nào nhanh chóng giải quyết Lệ Trọng, trái lại bị Lệ Trọng áp chế gắt gao, liên tục lùi về phía sau. Hiện tại cái này tình thế, ai cũng có thể nhìn ra được, Lệ Trọng đã chiếm cứ thượng phong, đánh cho Đặng Ân Thiên không hề tính khí.

Người tình tường cũng có thể nhìn ra, Đặng Ân Thiên hiện tại, chính là dựa vào trong tay trường côn, ở chỗ sở chống đỡ.

Cây này trường côn, chính là tinh vân khí, uy lực cực lớn, cho nên mới có thể lần nữa chống đối Lệ Trọng công kích. Nếu như không có cây này trường côn, Đặng Ân Thiên chỉ sợ sớm đã thua trận rồi !

"Thật mạnh mẽ, đây chính là Lệ Trọng đích chân chính thực lực sao?"

"Lệ Trọng ngưng cuồng cực kỳ, nhưng hấn sức chiến đấu cũng rất mạnh mẽ a."

"Xem Đặng Ân Thiên xong đời. Lệ Trọng hiện tại, đã chậm rãi rút ngắn khoảng cách rồi. Dùng côn người, tối kỵ rút ngắn khoảng cách, Lệ Trọng một khi rút ngắn khoảng cách, Đặng Ân Thiên liền thất bại."

Dương Trần Thế, Mạnh Lực Thông cùng Đoạn Tà đẳng nhân, xa xa nhìn chiến đấu, trong mắt đều lộ ra vẻ kinh dị.

Ở trong mắt bọn họ, Đặng Ân Thiên tuy rằng tư chất thường thường, nhưng dù sao cũng là tuyển thủ hạt giống. Lệ Trọng có thể đủ tất cả diện áp chế Đặng Ân Thiên, thực sự là quá bất ngờ.

Trưởng lão chỗ ngồi.

A Điền hoa cùng hoàng chín bà mấy cái trưởng lão, trong mắt cũng né qua vẻ kinh dị. Bọn họ vẫn cho là, Lệ Trọng đụng tới Đặng Ân Thiên, chẳng mấy chốc sẽ thua trận. Không nghĩ tới Lệ Trọng dĩ nhiên ngược lại, áp chế gắt gao Đặng Ân Thiên, đây thực sự là ngoài ý muốn.

Một vị trưởng lão nhìn Lệ Trọng, hơi thay đổi sắc mặt: "Không nghĩ tới, Lệ Trọng người này sức chiến đấu, sẽ là mạnh mẽ như thế. Mấy người chúng ta lão gia hỏa, lại trông nhầm rồi."

Mấy cái trưởng lão ánh mắt đều lóe lên.

Bọn họ lần lượt đoán chừng Lệ Trọng thực lực, cho rằng đối với Lệ Trọng đã nhìn thấu. Không nghĩ tới, Lệ Trọng biểu hiện, lần lượt vượt qua dự liệu của bọn họ.

Lần lượt nhìn nhầm, thực sự là tốt lúng túng a.

"Àm!"

Trên võ đài, một tiếng vang thật lớn.

Một bóng người, trong giây lát bay ra võ đài, mạnh mẽ ném tới đất diện bên trên.

Người này, chính là Đặng Ân Thiên.

Đặng Ân Thiên vô cùng chật vật, đầu đầy đầu là bụi trần, hồ khẩu nơi máu me đầm đìa. Trong mắt của hắn lập lòe kinh hãi, oán độc, không dám tin tưởng chờ thần sắc phức tạp, tàn nhẫn mà nhìn chăm chăm Lệ Trọng.

Hắn làm sao đều không thể tin tưởng, chính mình lại bị Lệ Trọng đánh bại!

Sao có thể có chuyện đó?

Sao có thể có chuyện đó!

Đặng Ân Thiên phiền muộn vô cùng thời điểm, toàn bộ quảng trường đều oanh động. Trận chiến đấu này, kéo dài thời gian tương đối dài, các võ giả đều nhìn ra trần trụi thoải mái, bọn họ đều thấy được Lệ Trọng mạnh mẽ sức chiến đấu. Rất nhiều đệ tử, đều đối với Lệ Trọng nhìn với cặp mắt khác xưa, dùng một loại hoàn toàn mới ánh mắt đối xử Lệ Trọng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 139: Đánh bay Đoàn Tà

Trên lôi đài.

Lệ Trọng đứng chấp tay, biểu lộ bình thản, không thích không lo, hiển thị rõ cường giả làn gió. Hắn đảo mắt quét qua, rơi xuống Đoàn Tà trên người, nói ra: "Đoàn Tà, lên đây đi."

Vạn Sơn Tông ngoại môn bên trong, công nhận mạnh nhất mấy người, tựa là Dương Trấn Thế, Mạnh Lục Thông cùng Đoàn Tà.

Đã bại cái này mấy người, tựa là ngoại môn đệ nhất.

Lệ Trọng hiện tại, bình thường hạt giống tuyển thủ, đều không để vào mắt rồi. Cho nên, hắn trực tiếp liền hướng Đoàn Tà mời, muốn sớm chút chấm dứt lần này bài danh giải thi đấu.

Mọi người đều tĩnh lặng lại, ánh mắt rơi xuống Đoàn Tà trên người.

Cho tới nay.

Đoàn Tà cấp mọi người ấn tượng, đều là cường đại mà tà ác, một nhân vật như vậy, các đệ tử nhìn thấy đều là xa xa tránh đi, không có người nguyện ý cùng hắn tiếp xúc.

Nhưng hiện tại, Lệ Trọng vậy mà hướng Đoàn Tà khiêu chiến!

Đối mặt Lệ Trọng khiêu chiến, Đoàn Tà sẽ như thế nào phản ứng đâu?

Tại mọi người trong ánh mắt, Đoàn Tà trên khóe miệng lộ ra mỉm cười, nói ra: "Ta thích khiêu chiến cường đại người, nhưng là ưa thích triển áp nhỏ yếu người. Lệ Trọng, ta muốn cho ngươi tại ta dưới chân run rẩy."

Đoàn Tà hướng trong hư không nhảy lên, đột nhiên tại trong hư không bước ra mấy bước, lăng không hư độ, vậy mà kéo dài qua ra hơn tám mươi trượng khoảng cách, rơi xuống lôi đài số một phía trên.

"Tì!"

Các đệ tử nhao nhao ngược lại trều hơi lạnh.

Hơn tám mươi trượng, tựa là nửa dặm nhiều hơn.

Đoàn Tà tại trong hư không, bước ra nửa dặm xa, gần như lăng không phi hành. Mà lăng không phi hành, là Địa Cực cảnh Tông Sư mới có được bản sự!

Các đệ tử nhìn xem lôi đài, hưng phấn mà cùng đợi chiến đấu bắt đầu.

Đoàn Tà tuy nhiên Nhân phẩm thấp kém, hung tàn tà ác, nhưng sức chiến đấu lại là phi thường cường đại. Lần lượt chiến đấu, lần lượt thắng lợi, đúc thành hấn tiếng tăm lừng lẫy.

Mà Lệ Trọng, tuy nhiên trước kia không có tiếng tăm gì, nhưng lần so tài này bên trong, nhưng lại bỗng nhiên nổi tiếng, lần lượt đánh bại cường địch, cuồng vọng mà cường đại, ai cũng không biết thực lực của hấn mạnh bao nhiêu.

Hai người kia, một cái tà ác, một cái cuồng vọng, cũng đều có được cường hoành sức chiến đấu. Bọn hấn ở giữa chiến đấu, ngấm lại đều làm người hưng phấn.

Lôi đài.

Lệ Trọng cùng Đoàn Tà xa xa đứng đấy, Đoàn Tà khoe môi nhếch lên vui vẻ, trong miệng, thỉnh thoảng phát ra cổ quái tiếng cười, cười đến lôi đài chung quanh vô già sồn hết cả gai ốc.

Lệ Trọng nhưng mày.

Loại này tiếng cười, cũng không thuộc về công kích, nhưng nghe cực kỳ khó chịu.

Trọng tài vung tay lên, quát: "Chiến đấu bắt đầu!"

Đoàn Tà lớn tiếng cười quái dị, tiếng cười hình thành một loại cổ quái chuông và tiết, thao thao bất tuyệt hướng phía Lệ Trọng tuôn đi qua. Đồng thời, cả người hấn như là một trận gió, trong giây lát hướng phía Lệ Trọng đánh tới.

Lệ Trọng ánh mắt lóe lên, dựng thẳng trường thành đao, một đao chém ra.

Hai người tốc độ đều nhanh được thần kỳ, trường đao cùng nắm đấm lập tức va chạm đến cùng một chỗ, giao kích chỗ Bạo Phong đột khởi, phát ra tới thanh âm như là mấy chục mặt hát nói đồng loạt nổ vang.

Vừa chạm vào tức phân.

Hai người một lần nữa đứng lại.

"Phốc!"

Đoàn Tà phun ra một ngụm máu tươi.

Dưới lôi đài mặt đệ tử, một mảnh xôn xao.

"Ta là nhìn lầm rồi sao? Chỉ là một cái đối mặt, Đoàn Tà tự bị thương!"

"Chẳng lẽ, một trận chiến này, Đoàn Tà muốn thất bại?"

"Đúng vậy a đúng vậy a, nhìn dáng vẻ của hấn không lạc quan."

Các đệ tử trò chuyện với nhau.

Lúc này thời điểm.

Một cái đệ tử cũ khề lắc đầu, nói ra: "Các người quá coi thường Đoàn Tà rồi. Đoàn Tà người này, mỗi lần thời điểm chiến đấu, đều ưa thích gắp huyết. Chỉ có nhìn thấy huyết, hấn có thể chính thức hưng phấn lên, mới có thể chính thức tiến vào trạng thái chiến đấu. Các người hiện tại, nhìn kỹ thoáng một phát Đoàn Tà, tự sẽ phát hiện hấn bất đồng."

Cái khác đệ tử cũ khề gật đầu, nói ra: "Đoàn Tà chiến đấu thủ đoạn rất nhiều, công kích thủ đoạn phi thường tà khí. Các người chờ xem đi, Đoàn Tà tuyệt sẽ không bại."

Các đệ tử ngay ngẩn hướng nhìn lại, nhất thời ngược lại trừu một ngụm hơi lạnh.

Nguyên lai.

Đoàn Tà lúc này thời điểm, trở nên hoàn toàn bất đồng rồi, trên người của hấn nhiều ra một loại khí tức quỷ dị, con mắt huyết hồng, giống như là một đầu hung ác mà giáo hoạt lang.

Đoàn Tà nhìn xem Lệ Trọng, ánh mắt lộ ra một tia khát máu chi sắc: "Hảo hảo hảo, Lệ Trọng, người cùng lực lượng quả nhiên kinh người, một cái liều mạng phía dưới, tự để cho ta bị thương. Ta thật lâu rất nghe thấy được chính mình máu tươi hương vị, máu tươi hương vị, thật sự là tốt "

"Vèo!"

Đoàn Tà lại một lần nữa đánh tới, thân ảnh như hư như huyền.

Lệ Trọng một đao chém ra, vậy mà chém cái không.

"Huu hu hu hu hu "

Bảo tổ bình thường công kích, hướng phía Lệ Trọng mà đến.

Lệ Trọng chém ra vài đao, khuôn mặt có chút động.

Cái này Đoàn Tà đem Huyền thuật sáp nhập vào chiến kỹ bên trong, ra tay chi tế, quyền cước khi thì mơ hồ, khi thì không trong sinh ra, phát ra tới công kích quỷ dị vô cùng. Lệ Trọng am hiểu nhất, tụ lực lượng cùng tốc độ, thích nhất bụng dạ thẳng thắn. Nhưng loại này quỷ dị công kích, vừa vận khắc chế lực lượng cùng tốc độ, lại để cho Lệ Trọng rốt cuộc không cách nào tùy tâm sở dục.

Trước kia.

Lệ Trọng vô luận đối mặt cái đó một cái đối thủ, cũng có thể tại thời gian cực ngắn ở trong, lấy được tuyệt đối thượng phong, đem đối thủ oanh phi, thậm chí có thể đem đối thủ giết chết.

Nhưng đối mặt Đoàn Tà, hần liền phát vài đao, cũng không cách nào lấy được thắng lợi.

Bất quá.

Lệ Trọng dựa vào trực giác, y nguyên vững vàng địa chiếm được thượng phong.

Vô luận Đoàn Tà phát ra tới công kích nhiều nhanh, nhiều quỷ dị, Lệ Trọng đều nhất nhất phá giải, hơn nữa làm ra sắc bén phản kích.

Đạo đạo Bạo Phong, tại trên lôi đài sinh ra.

Toàn bộ lôi đài, run nhẹ nhẹ lấy.

"Ha ha ha ha, có ý tứ, có ý tứ!"

Trong lúc kích chiến, Đoàn Tà ha ha cười quái dị, thao thao bất tuyệt tiếng cười, giống như là không ngớt không ngừng gợn sóng, một đạo đạo địa hướng phía Lệ Trọng tuôn đi qua, dao động lấy Lệ Trọng ý chí.

Loại này tiếng cười, rõ ràng là một loại thủ đoạn công kích. Ý chí không kiên người, tại loại này tiếng cười công kích phía dưới, rất nhanh muốn tâm thần mỏi mệt, sâu sắc ảnh hưởng sức chiến đấu.

Lệ Trọng có thể chịu được loại này thanh âm, nhưng dưới lôi đài mặt võ giả, lại là không thể chịu đựng được.

Lôi đài số một phụ cận, đã không ra một mảnh lớn.

Mấy cái phản ứng trì hoãn đề tử, cái này lúc sau đã tê liệt trên mặt đất, miệng sùi bọt mép, hai mắt trợn lên, như là đụng phải cái gì chuyện đáng sợ, trong miệng không ngừng phát ra quái gọi.

"Thật đáng sợ tiếng cười!"

"Ông trời, nghe loại này tiếng cười, ta vậy mà thấy được núi thây biển máu, thấy được vô số khủng bố thứ đồ vật."

"Thật là đáng sợ, cái này là Đoàn Tà thực lực chân chính sao? Chỉ là tiếng cười, có thể giết chết một mảnh Nhân Cực cửu trọng võ giả đỉnh cao rồi. Bình thường nửa bước Địa Cực võ giả, tại loại này tiếng cười phía dưới cũng kiên trì không được bao lâu!"

Các đệ tử nguyên một đám da đầu run lên, cao giọng kêu la lấy, khu trừ lấy nội tâm sợ hãi.

Trên lôi đài.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Đoàn Tà, ngươi tụ chút bản sự ấy? Nếu như ngươi chỉ có điểm này bản sự, hôm nay ngươi chỉ có thể nằm đã đi ra."

Trong miệng nói xong, Lệ Trọng trong giây lát chém ra một đao.

Chiến đấu một thời gian ngắn, Lệ Trọng đối với Đoàn Tà người này phương thức chiến đấu, đã mò được thất thất bát bát. Một đao kia, bá đạo mà xảo diệu, chém thẳng Đoàn Tà điểm yếu.

"Oanh!"

Đoàn Tà cả người, bị Lệ Trọng một đao trăm phi ba trọng, trong miệng lại phun ra một ngụm máu tươi, cười quái dị thanh âm chịu đoạn tuyệt.

"Hi!"

Mọi người ngay ngắn hướng ngược lại trừu hơi lạnh.

Lệ Trọng, lại đem Đoàn Tà đánh bay

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Ba đao ở trong giải quyết

Chiến đấu còn chưa kết thúc.

"Rầm rầm rầm——"

Lệ Trọng triển khai Địa Hùng Bộ, hướng phía Đoàn Tà bách đi, tốc độ không nhanh không chậm. Sở hữu người xem, đều sinh ra một loại ảo giác, tựa hồ một đầu Đại Địa Chi Hùng, đang tại trước mắt sẵn thức ăn. Tốc độ của nó không khoái, thân thể của nó ngốc. Nhưng mỗi một bước đều ẩn chứa một loại kỳ dị tiết tấu, con mồi tại trước mặt của nó, căn bản không có chạy thực mạng cơ hội.

Đoàn Tà há to miệng, muốn phát ra tiếng cười đến. Nhưng hần phát hiện, Lệ Trọng từng bước một bức đến, mỗi một bước đều đã dẫm vào hần hô hấp nẫu chột điểm, hần muốn cười đều cười không nổi.

Lúc này thời điểm.

Đoàn Tà rốt cục biến sắc rồi.

Trong miệng hần phát ra một tiếng gầm rú, hai thanh hàn lỏng lạnh móng vuốt sắc bén, đột nhiên xuất hiện, sau đó đột nhiên hướng phía Lệ Trọng nhào tới!

"Rầm rầm rầm——"

Hai người lại một lần nữa kịch liệt chém giết.

Dưới lồi đài mặt võ giả, trùng lớn mắt, muốn nhìn rõ giữa hai người chém giết. Nhưng tuyệt đại đa số người, chỉ thấy từng đạo bóng người, căn bản nhìn không tới hai người giao chiến chi tiết.

Từng đạo hủy diệt tính lực lượng, theo trên lồi đài bay ra.

Dưới lồi đài mặt đệ tử, nhao nhao tránh ra.

"Thật là đáng sợ!"

"Ông trời a. Đoàn Tà có được loại thực lực này, ta cũng không biết là kỳ quái. Nhưng cái này Lệ Trọng, vậy mà cũng có được mạnh mẽ như thế sức chiến đấu, thật sự là khó có thể tưởng tượng!"

"Điều này sao có thể!"

Đoàn Tà trong mắt hiện lên một tia không thể tưởng tượng nổi thần sắc.

Hần biết rõ, Lệ Trọng thi triển bộ pháp, chính là Địa Hùng Bộ.

Địa Hùng Bộ, cái môn này chiến kỹ, tông môn bên trong cũng có, nhưng rất ít người đi tu luyện nó. Đoàn Tà tuyệt đối không nghĩ tới, cái này Xích cấp Thượng phẩm Địa Hùng Bộ, thậm chí có đáng sợ như thế uy lực!

Đoàn Tà kinh dị gian.

Lệ Trọng đột nhiên tới gần, ra tay tựa là một đao!

Một đao kia như là núi lở, như là biển trời mình, né không thể né, tránh cũng không thể tránh!

Đoàn Tà hú lên quái dị, hai cái móng vuốt sắc bén chém ra. Cái này hai cái móng vuốt sắc bén, đều là tinh văn khí, sắc bén vô cùng, chỉ cần nhẹ nhàng đụng một cái, có thể đem một khối vạn cân cự thiết xé nát.

Lệ Trọng khề cười một tiếng, bàn tay một phen, vỗ.

"Oanh!"

Một đao khó có thể hình dung sức lực lớn trong giây lát vọt tới!

Đạo này sức lực lớn, vượt qua 17 vạn cân, có thể so với Địa Cực cảnh võ giả.

Đoàn Tà lại một lần nữa biến sắc.

Hắn lúc này thời điểm, mới ý thức tới, Lệ Trọng vẫn dấu kín lực lượng. Lúc này thời điểm, 17 vạn cân sức lực lớn đột nhiên oanh ra, vượt xa suy đoán của hắn, căn bản không cách nào ứng phó!

"Hư hư!"

Đoàn Tà hai tay chết lạng gian, hai cái móng vuốt sắc bén bị Lệ Trọng oanh phi.

Một loại nguy hiểm chi cực cảm giác, phun lên Đoàn Tà trong lòng. Đoàn Tà chẳng quan tâm cái gì, hắn trong giây lát thi triển ra một môn quý dị chiến kỹ, trong miệng trong giây lát phun ra máu tươi!

"Phốc!"

Máu tươi hóa thành huyết vụ, như như mũi tên hướng phía Lệ Trọng bay đi. Đồng thời, Đoàn Tà trong miệng còn phát ra một tiếng bén nhọn tới cực điểm thanh âm, thanh âm như cùng một căn châm hướng phía Lệ Trọng cắm tới!

Máu tươi, âm mũi tên!

Đây là Đoàn Tà ẩn giấu thủ đoạn công kích, vô luận là máu tươi hay vẫn là âm mũi tên, tốc độ đều vượt xa thanh âm, hơn nữa thi triển thời điểm chỉ cần động động miệng là được, ẩn nấp tính cực cao. Coi như là Địa Cực nhất trọng Tông Sư, đối mặt loại công kích này cũng muốn chấn động.

Chỉ tiếc, hắn đối mặt chính là Lệ Trọng.

Lệ Trọng trực giác hạng gì thần diệu, Đoàn Tà vừa mới phát động công kích thời điểm, Lệ Trọng đã làm ra phản ứng, hắn nhẹ nhàng một chuyển thân thể, Đoàn Tà uy lực vô cùng công kích tụt rơi vào khoảng không.

Đoàn Tà trong lòng rung động.

Hắn ẩn giấu công kích, cứ như vậy bị Lệ Trọng tránh được?

Điều này sao có thể?

Đúng vào lúc này.

Lệ Trọng thanh âm truyền đến.

"Thứ hai đao!"

Một bàn tay, như là đao cắt tới, chính chính cắt đến Đoàn Tà trên người. Trong chớp lát, Đoàn Tà trên đầu vai bị chém ra một đao thật sâu vết thương, trong miệng máu tươi thẳng phun, bay ra lòi đài.

Lường đao!

Lệ Trọng chỉ là lường đao, sẽ đem Đoàn Tà đánh thành trọng thương, đánh rớt xuống lòi đài!

Lòi đài số một phụ cận, hoàn toàn yên tĩnh.

Chương 141: Hơi chậm một chút

Đoàn Tà cùng Lệ Trọng kịch chiến một thời gian ngắn.

Đối với Lệ Trọng chỗ đáng sợ, hẳn lại tình huống bất quá. Tại Đoàn Tà xem ra, Dương Trần Thế tuy nhiên nhìn ra Lệ Trọng một điểm chi tiết, nhưng y nguyên đánh giá thấp Lệ Trọng sức chiến đấu.

Đầu tiên, Lệ Trọng lực lượng, cũng không phải 16 vạn cân, mà là 17 vạn, thậm chí thêm nữa! Theo lực lượng mà nói, Lệ Trọng tại ngoại môn bên trong, là tuyệt đối vô địch.

Tiếp theo, Lệ Trọng lên đài đến nay, vẫn luôn là tay không đối địch, cho tới bây giờ chưa bao giờ dùng qua binh khí. Tay không đã đáng sợ như thế, sử dụng binh khí, sức chiến đấu khẳng định phải cường đại hơn nhiều!

Thứ ba, Lệ Trọng tuyệt đại bộ phận chiến đấu, chuyên công kích pháp đều là trực lai trực văng, rất ít thi triển chiến kỹ. Nếu như Lệ Trọng thi triển ra chiến kỹ, lực công kích cũng sẽ tăng lên một cấp độ.

Dù sao.

Tại Đoàn Tà trong mắt, Lệ Trọng giống như là một cái hồ sâu, thâm bất khả trắc.

Đoàn Tà trong lòng, trong lúc mơ hồ có một cái ý nghĩ, cái kia chính là vừa rồi thời điểm chiến đấu, Lệ Trọng tối đa chỉ dùng ba bốn thành thực lực. Nếu như Lệ Trọng xuất ra toàn bộ thực lực đến, hẳn căn bản không có khả năng cùng Lệ Trọng đánh lâu như vậy, chỉ sợ trong nháy mắt trong thời gian, cũng sẽ bị Lệ Trọng oanh hạ lôi đài rồi.

Bình thường, Đoàn Tà đụng phải đối thủ càng cường đại, trong nội tâm lại càng hưng phấn. Tự tính toán đã thất bại, Đoàn Tà tại ngày sau, khẳng định cũng sẽ nghĩ biện pháp chiến thắng đối thủ.

Nhưng như Lệ Trọng loại này đối thủ, Đoàn Tà không bao giờ nữa nguyện ý khiêu chiến. Cùng Lệ Trọng chiến đấu, giống như hết thảy đều rơi vào Lệ Trọng trong khống chế, bó tay bó chân, loại cảm giác này, Đoàn Tà vĩnh viễn đều không muốn thử.

Trên lôi đài.

Dương Trần Thế chậm rãi rút ra một thanh trường kiếm.

Kiểm lỏng lẻo, lôi đài bị ánh được một mảnh sấm lấm.

Hiển nhiên, đây là một thanh sắc bén chi cực kiếm.

Dương Trần Thế nhàn nhạt nói ra: "Lệ Trọng, ngươi lớn nhất nhược điểm, tự là tu vi thấp. Tu vi thấp, chân khí tự bạc nhược yếu kém, không cách nào cự ly xa đã thương người. Cho nên, ngươi không cách nào viễn chiến. Ta hiện tại, chỉ bằng lấy kiếm trong tay, ba kiếm ở trong đánh bại ngươi."

Hắn nói chuyện ngữ khí bình thản, nhưng cực kỳ Bá khí.

Dưới lôi đài mặt đệ tử, nhao nhao trầm trồ khen ngợi.

Một ít nữ đệ tử, nghe Dương Trần Thế Bá khí nghiêm nghị, trong mắt đã toát ra vì sao, hiển nhiên đã bị Dương Trần Thế Bá khí thuyết phục, tâm hồn thiếu nữ ám cho phép.

Lệ Trọng nhìn xem Dương Trần Thế, nhin không được ha ha cười cười, nói ra: "Xem ra, chúng ta nghĩ cách đều không sai biệt lắm a. Ta cũng muốn tại ba đao ở trong giải quyết chiến đấu."

Dương Trần Thế trong mắt hiện lên một tia sắc mặt giận dữ, nhàn nhạt nói ra: "Lệ Trọng, ngươi còn không xuất ra binh khí của ngươi?"

Lệ Trọng lại là ha ha cười cười, nói ra: "Một đôi tay không vậy là đủ rồi."

Lời vừa nói ra.

Nhất thời đưa tới một mảnh xôn xao.

"Lệ Trọng thật sự là thật cuồng vọng, đối mặt Dương sư huynh, đều không xuất ra binh khí."

"Đúng vậy a đúng vậy a. Tay không chiến đấu, hấn cái này là muốn chết."

"Hừ, cùng người khác thời điểm chiến đấu, tay không xích quyền cũng không có gì. Nhưng Dương sư huynh kiếm pháp khủng bố vô cùng, cùng hấn thời điểm chiến đấu đều vô lễ, vậy thì là tìm cái chết."

Các đệ tử nhao nhao nghị luận.

Dương Trần Thế trên mặt sinh ra một tia sắc mặt giận dữ. Lệ Trọng cùng hấn thời điểm chiến đấu, liên binh khí đều không lấy ra, cái này rõ ràng tự là xem thường hấn, cái này lại để cho hấn như thế nào không giận.

Bất quá.

Dương Trần Thế cũng không phải người bình thường, trên mặt hấn sắc mặt giận dữ lóe lên tức thì, mà chuyển biến thành, là một loại vẻ cười lạnh. Lệ Trọng đã như vậy vô lễ, vậy cũng trách không được hấn rồi.

Một trận chiến này, hấn muốn hảo hảo giáo huấn thoáng một phát Lệ Trọng.

Dương Trần Thế ánh mắt quăng hướng trọng tài.

Trọng tài vung tay lên, nói ra: "Chiến đấu bắt đầu!"

Thanh âm còn trên không trung phiêu đảng, Dương Trần Thế thân hình trong giây lát một cái, một cổ hùng hồn khí thế tràn ngập ra đến, Dương Trần Thế bản thân như là biến hóa nhanh chóng, biến thành một cái đỉnh thiên lập địa cự nhân, trong tay trường kiếm như là trong lúc đó sống lại, sát cơ căng vọt, mũi nhọn bắn ra bốn phía, như là hư không cũng có thể đâm rách.

Một đạo bạch quang, đột nhiên nhấp nháy.

Đang xem cuộc chiến võ giả, chỉ cảm thấy trước mắt, như là có một đạo thiểm điện xẹt qua, toàn bộ lôi đài đều tuyết trắng một mảnh, rõ ràng sáng được thần kỳ, nhưng hết lần này tới lần khác lại cái gì đều nhìn không tới.

"Thật đáng sợ một kiếm!"

"Thật cường đại một kiếm!"

"Một kiếm này uy lực, chỉ sợ có thể cùng Địa Cực cảnh Tông Sư công kích so sánh rồi!"

Các đệ tử trong lòng, tất cả đều là sợ hãi thán phục.

Lệ Trọng đã sớm xa xa đã tập trung vào Dương Trần Thế.

Dương Trần Thế xuất kiếm thời điểm, Lệ Trọng toàn thân cảm giác, hết thấy đều đã mất đi, con mắt càng là nhìn không tới bất luận cái gì thứ đồ vật, trong thiên địa chỉ còn lại có một mảnh trắng xóa.

Nếu như là bình thường võ giả, đối mặt một kiếm này, tuyệt đối khó có thể ngăn cản.

Nhưng, Lệ Trọng cũng không phải bình thường võ giả.

Lệ Trọng vô luận là thân thể hay vẫn là công pháp, hay vẫn là cảnh giới, đều xa xa vượt qua cùng giai võ giả, còn có được một loại huyền diệu khó giải thích trực giác. Coi như là Địa Cực nhất trọng Tông Sư, cũng có thể một trận chiến. Dương Trần Thế một kiếm này tuy nhiên cường đại, thì như thế nào làm gì được hấn.

Ngay tại Dương Trần Thế xuất kiếm lập tức, Lệ Trọng tối tăm trong cảm ứng được nguy hiểm, dưới chân hơi động một chút.

"Bá!"

Dương Trần Thế sắc bén vô song một kiếm, trong chớp lát rơi vào khoảng không.

Lệ Trọng có được trực giác, trừ phi đối thủ tốc độ siêu việt hấn lường cấp độ, nếu không hấn cũng có thể làm ra phản ứng. Coi như là tập kích, Lệ Trọng cũng sẽ không e ngại.

Hai người một lần nữa giằng co.

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nói ra: "Dương sư huynh một kiếm này không tệ, đáng tiếc hơi chậm một chút, thương không đến ta."

Dưới lôi đài mặt đệ tử trường lớn mắt nhìn lại, chỉ thấy Lệ Trọng khoan thai mà đứng, như là không nhúc nhích qua. Trên người của hấn, không có bất kỳ vết thương, hiển nhiên, vừa rồi một kiếm, căn bản đánh không đến thân thể của hấn.

"Điều này sao có thể!"

"Hắn là như thế nào tránh ra hay sao?"

Các đệ tử trợn mắt há hốc mồm.

Dương Trần Thế xuất kiếm thời điểm, thanh thế hạng gì kinh người. Những đệ tử này đều cho rằng, Dương Trần Thế muốn một kiếm định càn khôn, một lần hành động đem Lệ Trọng kích thương, chấm dứt chiến đấu.

Không nghĩ tới, Lệ Trọng tại một kiếm này phía dưới, vậy mà lông tóc không tổn hao gì.

Cái này lại để cho dưới lời đài mặt đệ tử, hoàn toàn không cách nào lý giải.

Trên lời đài, Dương Trần Thế tuy nhiên thần sắc bình tĩnh, nhưng trong mắt của hắn nhưng lại lưu lại lấy một tia rung động chi sắc. Vừa rồi một kiếm, hắn đã đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, hơn nữa đã tập trung vào phương viên ba trượng, vô luận Lệ Trọng như thế nào né tránh, trường kiếm đều chém thẳng mà đi. Không nghĩ tới, Lệ Trọng cường đại như thế, một kiếm này liền hắn lông tơ đều dính không đến.

"Lệ Trọng người này, như là tối tăm bên trong, có thể cảm giác được nguy hiểm. Của ta trường kiếm ra tay trong chớp lát, hắn mà bắt đầu né tránh, mà né tránh biên độ không lớn không nhỏ, vừa vặn tránh được trường kiếm, giống như là sớm sớm biết như vậy của ta xuất kiếm phương hướng cùng góc độ. Chẳng lẽ Lệ Trọng người này, có thể nhìn thấu tâm tư của ta?"

Dương Trần Thế càng nghĩ càng là kinh hãi.

Lúc này thời điểm, Lệ Trọng nhân nhạ nói ra: "Dương sư huynh, còn thừa lại lưỡng kiếm."

Dương Trần Thế đồng tử có chút co rút lại.

Hắn biết rất rõ ràng, Lệ Trọng đây là quấy rầy hắn đầu trận tuyến.

Nhưng biết rõ quy biết rõ, hắn nguyên khó có thể bình tĩnh.

Trước trước, hắn từng từng nói qua, tại ba kiếm ở trong giải quyết chiến đấu. Hiện tại, đã ra một kiếm. Còn lại lưỡng kiếm, có thể giải quyết Lệ Trọng, đạt được thắng lợi sao?

Dương Trần Thế đề xuống trong lòng nghi kỵ, nhân nhạ nói ra: "Lưỡng kiếm đã đầy đủ rồi."

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Giải thi đấu đệ nhất danh

Dương Trần Thế lại một lần nữa xuất kiếm.

Nếu như nói, vừa rồi một kiếm, như là một đạo thiểm điện.

Như vậy, hiện tại một kiếm này, giống như là một hồi mưa to, trường kiếm vừa ra, trong hư không tất cả đều là rậm rạp chằng chịt kiếm quang kiếm khí, như ong vỡ tổ hướng phía Lệ Trọng bay đi!

Giống như là có vài chục cái võ giả, đồng thời xuất kiếm vây công Lệ Trọng.

Dưới lời đài mặt võ giả, từng mắt trên lời đài kiếm quang kiếm khí, nguyên một đám sắc mặt trắng bệch. Bọn hắn xa xa mà nhìn xem, cũng cảm giác được vô cùng khó chịu. Như là toàn bộ thân hình, đều bị rậm rạp chằng chịt kiếm khí phân cách thành từng khối.

"Ông trời, kiếm pháp này, Lệ Trọng tuyệt đối tránh không được!"

"Thật là đáng sợ! Giống như là bầu trời hạ nổi lên Kiếm Vũ!"

"Lệ Trọng tuyệt đối không cách nào ngăn cản, nhất định phải thua!"

Đám vô già trong lòng kêu.

Trường lão trên ghế, mấy cái trường lão đều khẽ gật đầu.

Dương Trần Thế không hổ là ngoại môn đệ nhất nhân.

Ánh mắt kinh người, thủ đoạn cũng kinh người.

Cái này Dương Trần Thế, rõ ràng đã nhìn ra, Lệ Trọng cực kỳ am hiểu né tránh, vô luận nhiều nhanh đến công kích, cũng có thể tránh ra. Đã Lệ Trọng am hiểu né tránh, như vậy, Dương Trần Thế dứt khoát tự thi triển ra một kiếm này, thiên thiên vạn vạn điểm Kiếm Vũ cùng nhau bay ra, lại để cho Lệ Trọng né không thể né.

Dương Trần Thế loại này ánh mắt cùng thủ đoạn, lại để cho mấy cái trường lão đều rất hài lòng.

Mấy cái trường lão trong nội tâm, cũng đã khẳng định, Lệ Trọng tuyệt đối không cách nào tiếp được một kiếm này.

Trên lôi đài.

Lệ Trọng cảm giác được rậm rạp chẳng chịt kiếm khí, lòng mảy mảy nhất thời nhú một cái.

Những kiếm khí này tuy nhiên rậm rạp chẳng chịt, nhưng dựa vào trực giác, Lệ Trọng vẫn là có thể dễ dàng né tránh. Nhưng vấn đề là lần lượt sử dụng loại này trực giác, những trường lão kia nhất định có thể đủ nhìn ra, chính mình có được một loại siêu nhân trực giác. Bộc lộ ra loại này trực giác, hậu quả là tốt là xấu, tự không cách nào đã biết.

Lệ Trọng than nhẹ một tiếng, rút ra trường đao.

Vì không bộc lộ ra Không Gian Giới Chỉ, hấn trường đao tự trời ở sau lưng, bàn tay khẽ đảo tự đã lấy ra.

Trường đao chém ra!

Dương Trần Thế kiếm, hóa thành thiên thiên vạn vạn điểm Kiếm Vũ.

Mà Lệ Trọng đao, lại trở thành một đạo lôi điện!

Mặc người thiên thiên vạn vạn kiếm đến, ta tự một đao đi!

Hào quang đại tránh!

Trường đao thẳng tắp hướng phía Dương Trần Thế chém tới!

Dương Trần Thế đồng tử trong giây lát co rút lại, hấn như thế nào đều không thể tưởng tượng, tại chính mình rậm rạp chẳng chịt kiếm vũ bên trong, Lệ Trọng vậy mà có thể làm ra phản kích. Mà Lệ Trọng ngược lại, lại là như thế quý dị, như thế đáng sợ, một đao kia không lọt vào mắt rậm rạp chẳng chịt Kiếm Vũ, trực tiếp tự hướng hấn chém tới rồi!

Một loại nguy hiểm chi cực cảm giác, xuất hiện tại Dương Trần Thế trong lòng. Dương Trần Thế hét lớn một tiếng, rậm rạp chẳng chịt Kiếm Vũ trong giây lát vừa thu lại, đốn đánh Lệ Trọng trường đao.

"Oanh "

Trường kiếm cùng trường đao giao kích, đầy trời mưa kiếm tán đi, Lệ Trọng tại chỗ đứng đấy bất động, Dương Trần Thế nhưng lại lui về phía sau hơn mười trượng, thủ đoạn gian nhỏ ra một chút điểm máu tươi.

Hấn miệng hồ, bị đánh rách tả tơi rồi.

"Điều này sao có thể!"

"Lão tử hoa mắt sao?"

"Lệ Trọng lại đem Dương Trần Thế đánh lui, hơn nữa đem Dương Trần Thế kích thương rồi! Đây là chuyện gì xảy ra?"

Dưới lôi đài mặt đệ tử, tất cả đều kêu ra tiếng đến.

Dương Trần Thế một kiếm này, nhìn xa xa đều khó chịu vô cùng, nhưng Lệ Trọng một đao chém ra, sẽ đem một kiếm này phá vỡ, còn lại để cho Dương Trần Thế bị thương.

Nếu như không phải tận mắt thấy, các đệ tử như thế nào đều không thể tin được.

Chẳng những các đệ tử kinh hãi vô cùng, tự Liên trường lão nhóm cũng âm thầm khiếp sợ. Lệ Trọng vừa rồi một đao, bá đạo vô cùng, ra tay thời cơ

cùng góc độ, lại là xảo diệu chỉ cực, làm cho Dương Trấn Thế không thể không đổi công làm thủ.

Một đao kia, giống như là một cái Địa Cực cảnh Tông Sư ra tay, cảnh giới tuyệt diệu. Nếu như không phải tận mắt thấy, bọn hắn như thế nào đều sẽ không tin tưởng, Lệ Trọng có thể phát ra loại đao pháp này.

Lệ Trọng nhìn xem Dương Trấn Thế, nhàn nhạt nói ra: "Dương Trấn Thế, ngươi không là đối thủ của ta, nhận thua đi."

Dương Trấn Thế ánh mắt lóe lên, chậm rãi nói ra: "Lệ Trọng, ngươi cho rằng ngươi thắng?"

Hắn trường kiếm giờ lên, đối với Lệ Trọng.

Trận trận cường đại chấn động, hắn Dương Trấn Thế trên người phát ra.

Trong lúc đó.

Trong sân rộng võ giả, đều cảm giác được một hồi bất an, tốt như cái gì đó đã xảy ra dị biến. Nhưng rốt cuộc là lạ ở chỗ nào, rồi lại nói không nên lời.

Lúc này thời điểm.

Một mực yên lặng yên đang xem cuộc chiến Mạnh Lục Thông, sắc mặt trong lúc đó biến đổi, quát: "Dẫn động thiên địa tinh khí! Dương Trấn Thế, ngươi đây là điên rồi!"

Thanh âm vừa mới rơi xuống.

Dị biến đột nhiên phát sinh.

Chung quanh quảng trường thiên địa tinh khí, như là nhận lấy cái gì liên lụy, bắt đầu hướng phía Dương Trấn Thế vọt tới!

Trong sân rộng võ giả, lập tức hiểu được, nhất thời sắc mặt đại biến.

Dương Trấn Thế, cái này là muốn mượn thiên địa lực lượng, phát ra chí cường một kích!

Vấn đề là, dẫn động thiên địa tinh khí, đây là Địa Cực cảnh võ giả, mới có thể làm được. Dương Trấn Thế tuy nhiên là nửa bước Địa Cực cảnh võ giả, nhưng cũng không phải Địa Cực cảnh.

Dùng nửa bước Địa Cực tu vi, dẫn động thiên địa tinh khí, đây là cực kỳ chuyện nguy hiểm. Vạn nhất không cách nào khống chế thiên địa tinh khí, cả người sẽ nổ bùng!

Trọng tài khẩn trương lên rồi.

Các trưởng lão cũng khẩn trương lên rồi.

Bọn hắn đều ý định ra tay ngăn trở.

Dương Trấn Thế chính là mấy năm gần đây, xuất sắc nhất ngoại môn đệ tử, nếu như hắn chết hết, đối với tông môn đều là một cái tổn thất.

Lúc này thời điểm.

Lệ Trọng than nhẹ một tiếng, nói ra: "Dương Trấn Thế, ngươi một chiêu này, đối với ta vô dụng. Ta cũng không có cần xuất đao, có thể đánh gãy ngươi."

Nói xong.

Lệ Trọng trùng trùng điệp điệp bước ra một bước.

"Oanh!"

Một bước này, như là trùng trùng điệp điệp đã dẫm vào Dương Trấn Thế trong lòng, Dương Trấn Thế toàn thân khí cơ trì trệ.

Dương Trấn Thế trong lòng giật mình, chuẩn bị vượt lên trước phát động công kích.

Đúng vào lúc này.

"Rầm rầm"

Lệ Trọng lại là hai bước.

Cái này hai bước giẫm ra, Dương Trấn Thế nhất thời thay đổi sắc mặt. Hắn cảm giác được, cái này hai bước giống như là hai miếng sắc bén châm, hung hăng dấn đến trên người của hắn. Hắn vốn, có thể liên tục không ngừng tụ lại thiên địa tinh khí, nhưng Lệ Trọng cái này hai bước vừa ra, vừa mới tụ lại

lên thiên địa tinh khí, lập tức bắt đầu tiêu tán.

Dương Trần Thế quát: "Điều đó không có khả năng!"

Lệ Trọng tuy nhiên sức chiến đấu cường hoành, nhưng dù sao chỉ là Nhân Cực bát trọng võ giả. Chính là một cái Nhân Cực bát trọng võ giả, vậy mà đã cắt đứt hẳn tụ lại thiên địa tinh khí, điều này sao có thể?

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Người muốn tụ lại thiên địa tinh khí đánh bại ta, lúc này mới là không thể nào sự tình. Người tụ lại tinh khí cần phải thời gian, một chút như vậy trong thời gian, ta cũng có thể chém ra 100 đao rồi. Loại này chuyện ngu xuẩn, người tự không rõ?"

Dương Trần Thế sắc mặt kịch biến.

Thật lâu về sau.

Hắn nhìn xem Lệ Trọng, thật dài thở ra một hơi, nói ra: "Lệ Trọng, người đối với chiến cơ nắm chắc, quả nhiên tinh chuẩn vô cùng. Chỉ là ba bước, tự đã cắt đứt ta kiếm thứ ba. Một trận chiến này, là ta thua."

Dương Trần Thế nhảy xuống lôi đài.

Dưới lôi đài mặt võ giả, một hồi oanh động.

Ai cũng không nghĩ ra, Lệ Trọng cùng Dương Trần Thế ở giữa chiến đấu, sẽ là như vậy chấm dứt.

Đoàn Tà thất bại.

Dương Trần Thế cũng thất bại.

Ngoại môn bên trong, có thể cùng Lệ Trọng có lực đánh một trận, chỉ còn lại có một cái Mạnh Lục Thông rồi.

Mọi người hướng phía Mạnh Lục Thông nhìn lại, đã thấy Mạnh Lục Thông không biết lúc nào, đã đứng tại Số 2 trên lôi đài. Hiển nhiên, hắn buông tha cho tranh đoạt đệ nhất danh rồi.

Lần này ngoại môn đệ tử bài danh thi đấu, Lệ Trọng là đệ nhất danh!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Kinh người tiềm lực

"Tiểu tử này, vậy mà đoạt được đệ nhất danh. . ."

Thính phòng bên trong, Lâu Kinh Trần ngơ ngác ngồi, như là làm một giấc mộng.

Hôm nay, hắn là đến xem Lệ Trọng xấu mặt.

Không nghĩ tới, hắn thấy tận mắt chứng nhận Lệ Trọng quật khởi, chứng kiến Lệ Trọng trở thành giải thi đấu đệ nhất danh.

Ngoại môn đệ nhất danh a!

Lâu Kinh Trần trong mắt hiện lên một tia rung động chi sắc.

Hắn là Tam phẩm tư chất, năm đó, là trực tiếp tiến vào nội môn, cũng không có tham gia giải thi đấu. Nhưng ngay cả như vậy, Lâu Kinh Trần cũng biết, ngoại môn đệ nhất danh hàm kim lượng.

Ngoại môn đệ tử tư chất, tuy nhiên không cao lắm, nhưng những người này đều là theo phương viên mấy vạn dặm tuyển ra, đều là tinh anh trong tinh anh. Muốn từ những người này trở hết tài năng, đoạt được đệ nhất danh, độ khó độ cao có thể nghĩ.

Nhưng Lệ Trọng, dễ dàng tự đoạt được đệ nhất danh.

Lệ Trọng tại trận pháp phương diện, có Lục Tinh thiên phú. Mà võ đạo phương diện, lại có mạnh mẽ như thể sức chiến đấu cùng tiềm lực. Loại nhân vật này, theo tiềm lực phương diện mà nói, coi như là Nhị phẩm tư chất thiên tài đều phải kém sắc!

"Lệ Trọng trận pháp phương diện thiên phú, hiện tại còn không có tiết lộ ra ngoài. Chỉ cần tiết lộ ra ngoài rồi, tuyệt đối sẽ khiến cho tông môn coi trọng. Mà bây giờ, Lệ Trọng lại đoạt được giải thi đấu đệ nhất danh, tại võ đạo phương diện cũng triển lộ kinh người thực lực cùng tiềm lực. Kẻ này, tuyệt đối sẽ đã bị tông môn cùng sư phụ coi trọng cùng bồi dưỡng!"

Lâu Kinh Trần phiên muộn địa thở dài.

Trưởng lão trên ghế.

A Điền Hoa nhìn xem Lệ Trọng, trong mắt hiện lên một tia phiên muộn chi sắc. Hắn thật không nghĩ tới, Lệ Trọng sức chiến đấu, sẽ là mạnh mẽ như thế, mà ngay cả Dương Trần Thế cũng không là đối thủ.

"Lệ Trọng tiểu tử này, tư chất hẳn là Tứ phẩm, nếu không hẳn trực tiếp hãy tiến vào nội môn rồi. Bất quá. Tứ phẩm tư chất thiên tài, tại ngoại môn bên trong còn nhiều mà. Văn Tu Phong lão gia hỏa này, tại sao lại thu một cái Tứ phẩm tư chất người làm đệ tử đâu? Còn có, Lệ Trọng rõ ràng là Tứ phẩm tư chất, sức chiến đấu như thế nào hội cường đại như thế?"

A Điền Hoa trăm mối vẫn không có cách giải.

Cái khác trưởng lão Hoàng Cửu Bà, lúc này thời điểm sắc mặt cũng là biến ảo không ngớt, hiển nhiên nàng cũng là muốn không đến, Lệ Trọng tại sao lại cường đại như thế.

Suy nghĩ một hồi về sau, Hoàng Cửu Bà nhìn thoáng qua A Điền Hoa, cười nói: "Văn Tu Phong lão gia hỏa này, xem ra là thu một cái đệ tử giỏi a. Bất quá, so về người mới thu nhận đệ tử Phong Dịch Nhân, Lệ Trọng còn kém không ít."

A Điền Hoa trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Phong Dịch Nhân, chính là A Điền Hoa tại ba năm trước khi, thu một người đệ tử, Nhị phẩm tư chất, thiên tư kinh người, tốc độ tu luyện tiến triển cực nhanh. Ngắn ngủn ba năm thời gian, Phong Dịch Nhân tại nội môn bên trong, đã đưa thân top 30, chính là nội môn bên trong là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy.

A Điền Hoa nhìn thoáng qua Hoàng Cửu Bà, cười nói: "Hoàng trưởng lão, đệ tử của người Lạc Mỹ, biểu hiện cũng là phi thường tốt. Hiện tại, toàn bộ nội môn cũng biết, Lạc Mỹ chính là Kiếm đạo kỳ tài, tại Địa Cực tứ trọng thời điểm, sẽ đem một bộ Chanh cấp Trung phẩm chiến kỹ, tu luyện đến đại thành chỉ cảnh, loại tư chất này thật sự là kinh điển."

Hoàng Cửu Bà trên mặt dày, tất cả đều là đáng tươi cười, trong miệng nhàn nhạt nói ra: "Lạc Mỹ nha đầu kia, so về Phong Dịch Nhân đến, còn kém một chút điểm. Bất quá nha, so về Lệ Trọng đến, tựu giỏi hơn nhiều."

Hai cái trưởng lão đồng thời ha ha cười cười.

Bọn hắn trong nội tâm, đều âm thầm làm ra quyết định, Lệ Trọng tiến vào nội môn về sau, muốn cho đệ tử của mình, âm thầm chen ép thoáng một phát.

Bọn hắn đối với Lệ Trọng, cũng không có gì ác ý.

Nhưng, ai bảo Lệ Trọng là Văn Tu Phong lão gia hỏa này đệ tử đây.

Lúc này thời điểm.

Lệ Trọng đi xuống lôi đài, một thân nhẹ nhõm.

Vì tiến vào nội môn, cái này hơn ba tháng, hắn mỗi ngày đều kéo căng thần kinh, cơ hồ mỗi một ngày đều tại trong khi tu luyện vượt qua. Hiện tại, hắn rốt cục đoạt được đệ nhất danh, rốt cục có thể buông lỏng một hơi rồi.

"Ông!"

Một tia chấn động, từ trong lòng ngực truyền ra.

Lệ Trọng xuất ra một cái ngọc bài, đưa vào chân khí.

Nhất thời.

Văn Tu Phong thanh âm, từ từ bên trong truyền ra: "Lệ Trọng, không thể tưởng được người rõ ràng đoạt được giải thi đấu đệ nhất danh, thật là lớn đại vượt quá vì sự dự kiến! Rất tốt, người làm rất khá!"

Tuy nhiên không biết cách bao nhiêu ở bên trong, nhưng Lệ Trọng y nguyên có thể nghe ra Văn Tu Phong kinh dị. Hiển nhiên, hắn đoạt được đệ nhất danh, đem Văn Tu Phong cho hù đến rồi.

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Chính là đệ nhất danh, với ta mà nói, cũng không khó."

Văn Tu Phong cười mắng: "Tiểu tử nguoi tuyệt không hiểu được thấp điều."

Lệ Trọng cười nói: "Sự phụ, ta thể nhưng mà đoạt được đệ nhất danh, nguoi có cái gì ban thưởng không?"

Văn Tu Phong ha ha cười cười, nói ra: "Khẳng định có! Vốn nha, ta vừa muốn đem nguoi an bài đến một chỗ đi tu luyện. Nhưng nguoi mới vừa tiến vào tông môn, tu vi còn thiếu, cho nên cũng không có ý tứ mở miệng. Nhưng hiện tại, nguoi đoạt được ngoại môn giải thi đấu đệ nhất danh, thành nội môn đệ tử, đã chứng minh thực lực của mình. Kể từ đó, ta là tốt rồi an bài."

Lệ Trọng giật mình, nói ra: "Lão nhân gia người chuẩn bị đem ta an bài đến địa phương nào? Chẳng lẽ, là một cái thiên địa tinh khí nồng đậm vô cùng, phóng nhân đều là thiên tài địa bảo Bí Cảnh?"

Văn Tu Phong cười thần bí, nói ra: "Cái chỗ này, mặc dù không có nồng đậm thiên địa tinh khí, cũng không có khắp nơi trên đất thiên tài địa bảo, nhưng đối với nguoi mà nói, nhưng lại thích hợp bất quá. Nguoi cũng không cần suy nghĩ nhiều rồi, nguoi rất nhanh tự sẽ biết."

Văn Tu Phong nói xong, ngăn ra liên hệ.

Lệ Trọng lắc đầu, chuyên tâm xem trận đấu.

Lệ Trọng cướp lấy đệ nhất danh về sau, cạnh tranh kịch liệt nhất, tự là tên thứ hai rồi.

Mà có thực lực cạnh tranh tên thứ hai đệ tử, có ba cái. Một là Dương Trấn Thế, hai là Mạnh Lục Thông, ba là Đoàn Tà. Cái này trong ba người, Đoàn Tà lại bị Lệ Trọng đã thương, sức chiến đấu yếu bớt, bởi vậy có tư cách nhất tranh đoạt tên thứ hai, cũng chỉ có Dương Trấn Thế cùng Mạnh Lục Thông hai người.

Một phen chiến đấu kịch liệt về sau, Dương Trấn Thế thể hiện ra cường hoành sức chiến đấu, chiến thắng Mạnh Lục Thông cùng Đoàn Tà, cướp lấy tên thứ hai.

Danh thứ ba bị Mạnh Lục Thông đoạt được.

Đoàn Tà chỉ có thể đạt được tên thứ tư rồi.

Chiến đấu đang tiếp tục.

Top 50 tên tuyển thủ, từng cái xác định. Kế tiếp, tự là thứ năm mươi một tên đến một trăm tên tranh đoạt.

Hai canh giờ về sau, thứ năm mươi một tên đến một trăm tên, cũng xác định xuống.

Đến tận đây, trước 100 tên đã đi ra, giải thi đấu cuối cùng kết thúc.

Kế tiếp, tự là ban phát phần thưởng.

Trước 100 tên đệ tử, đứng ở trên lôi đài. Tuyệt đại bộ phận đệ tử, đều là uy phong bát diện, nhưng là có một ít người, trong nội tâm âm thầm uể oải. Như Dương Trấn Thế cùng Mạnh Lục Thông hai người, trong nội tâm tự âm thầm phiền muộn.

Bọn hắn một lòng tranh đoạt thứ nhất, không nghĩ tới Lệ Trọng đột nhiên giết đi ra, một lần hành động hái đi đệ nhất.

"Lệ Trọng, ta sẽ vượt qua nguoi rồi!"

"Lệ Trọng, tiến vào nội môn về sau, ta sẽ áp nguoi một đầu!"

Dương Trấn Thế cùng Mạnh Lục Thông hai người, trong nội tâm âm thầm nói xong.

Lệ Trọng với tư cách đệ nhất danh, đứng tại phía trước nhất. Hắn cảm giác được trên thân hai người dâng lên chiến ý, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười. Hai người kia, xem ra còn muốn cùng hắn tranh thoắng một phát.

Bất quá, bọn hắn rất nhanh, sẽ bỏ đi ý niệm trong đầu. Tiến vào nội môn về sau, tốc độ tu luyện của mình, chỉ biết càng lúc càng nhanh, sức chiến đấu càng ngày càng mạnh. Cái gì Dương Trấn Thế Mạnh Lục Thông, Lệ Trọng căn bản không đem bọn họ xem thành đối thủ

Chương 145: Lệ Trọng Là Trận Pháp Thiên Tài

Mấy cái trưởng lão, rồi đi trưởng lão tịch, bắt đầu tuyên bố tiến vào nội môn đệ tử danh sách, ban phát thưởng.

Làm cuộc tranh tài Đệ Nhất Danh, Lệ Trọng thu được thưởng có ba loại.

Đầu tiên, là ba bình đan dược. Một bình cao cấp tinh khí hoàn, một bình cao cấp Tội Thể hoàn, còn có một bình cao cấp ngưng thần hoàn. Đây ba món đồ bên trong, vật quý giá nhất, không thể nghi ngờ là cao cấp ngưng thần hoàn, Vũ Giả dùng cao cấp ngưng thần hoàn sau khi, có thể tiến vào một loại không minh trạng thái, tốc độ tu luyện đại đại tăng nhanh.

Thứ yếu, là một quyển cam cấp Trung Phẩm chiến kỹ, hay hoặc giả là công pháp. Quyển này cam cấp Trung Phẩm chiến kỹ, cũng sẽ không tại chỗ ban phát, mà là cho Lệ Trọng một ngọc bài, để Lệ Trọng đến tông môn Tàng Thư Lâu bên trong, chính mình chọn.

Đệ tam dạng, chính là điểm công lao. Dựa theo thông lệ, mỗi một cái thu được Đệ Nhất Danh đệ tử, cũng có thể thu được mười vạn điểm công lao. Lệ Trọng là Đệ Nhất Danh, cũng đạt được mười vạn điểm công lao.

Lệ Trọng đem ba món đồ ôm vào trong ngực.

Nhìn Lệ Trọng trong ngực gì đó, trên đài dưới đài đệ tử, con ngơoi đều đỏ.

Lệ Trọng mấy thứ này, đều là đệ tử ngoại môn tha thiết ước mơ. Như cao cấp đan dược, thu được một viên đều khó khăn, nhưng Lệ Trọng trong lồng ngực, rỗng rã có ba bình!

Như công pháp tu luyện, phần lớn đệ tử ngoại môn, công pháp tu luyện vẫn là xích cấp Thượng Phẩm công pháp. Chỉ có một ít đứng đầu nhân vật, mới tu luyện cam cấp Hạ Phẩm công pháp. Mà Lệ Trọng, dễ dàng liền đạt được một bộ cam cấp Trung Phẩm công pháp! Cam cấp Trung Phẩm công pháp, coi như là Nội Môn Đệ Tử, đều khó mà được a!

Ở đệ tử cái ánh mắt hâm mộ bên trong, một vị chấp sự, đem cuối cùng hai loại đồ vật đưa đến Lệ Trọng trong tay.

Hai thứ đồ này, nhất thị: một là đại diện cho nội môn thân phận Từ Ngọc bài, hai là một bộ Nội Môn Đệ Tử quần áo. Từ Ngọc bài chính là Đại Tông Sư luyện chế, nhỏ vào máu tươi sau khi, đựng tới cường địch thời điểm, có thể phát động trong ngọc bài trận pháp, chống đối Địa Cực Cửu Trọng Tông Sư một đòn. Mà bộ này quần áo, cũng không phải phẩm vật, mặt trên bố khắc họa tinh vân, đao thương bất nhập.

Lệ Trọng lấy ra Từ Ngọc bài, đem một giọt máu tươi nhỏ vào trong đó.

Từ giờ trở đi, hẳn chính là Vạn Sơn Tông Nội Môn Đệ Tử.

"Đỉnh!"

Trong đài thanh âm vang lên.

"Chúc mừng đoạt được Vạn Sơn Tông đệ tử ngoại môn giải thi đấu Đệ Nhất Danh, thành công tiến vào nội môn."

"Thường đã phân phát, xin mời kiểm tra."

Đây là tới tự hệ thống nhắc nhở.

Lệ Trọng đang muốn nhìn một chút, thu được thưởng là cái gì, một vị chấp sự cất cao giọng nói: "Chúng ta Vạn Sơn Tông, tổng cộng có 9999 cái ngọn núi. Mỗi một trong đó môn đệ tử, cũng có thể thu được một ngọn núi, làm chỗ tu luyện. Hiện tại, ta tuyên đọc một hồi, tu luyện của các ngươi nơi. Các ngươi nghe cho kỹ."

Lệ Trọng bỗng cảm thấy phấn chấn.

Vạn Sơn Tông, có hơn vạn cái ngọn núi.

Nhưng những ngọn núi này, cũng là có tốt có xấu.

Vạn Sơn Tông ngọn núi, tổng cộng chia làm vì là cấp chín.

Như Lệ Trọng bây giờ chỗ tu luyện, chính là Đệ Cửu Cấp ngọn núi, mặt trên Thiên Địa Tinh Khí tuy rằng cũng không yếu, nhưng cũng không thể nói được nồng nặc, chỉ có thể nói, so với bên ngoài tốt.

Nhưng

Nếu như là Đệ Bát Cấp, Đệ Thất Cấp, thậm chí cấp thứ sáu ngọn núi, vậy thì hoàn toàn bất đồng.

Mặt trên Thiên Địa Tinh Khí, sẽ nồng nặc nhiều.

"Sư phụ mới vừa nói, sẽ cho ta an bài một tốt chỗ tu luyện. Không biết, ta sẽ được cái nào nhất đẳng ngọn núi đây?" Lệ Trọng trong lòng suy nghĩ.

Lúc này, chấp sự bắt đầu tuyên đọc lên.

Thứ năm mươi một tên đến người thứ 100, thu được chỗ tu luyện, đều là cấp chín ngọn núi.

Đệ Tứ Danh đến người thứ năm mươi, thu được tu luyện ngọn núi, là cấp tám ngọn núi.

Ba người đứng đầu thu được tu luyện ngọn núi, là cấp bảy ngọn núi.

Hắc y chấp sự chính đang tuyên đọc, đột nhiên một vị Hồng Y chấp sự đập không mà đến, quát lên: "Chậm đã."

Hắc y chấp sự ngăn ra.

A Điền hoa hơi nhướn mày, nói rằng: "Có việc?"

Hồng Y chấp sự khẽ gật đầu, ánh mắt của hắn quét qua, rơi xuống Lệ Trọng trên người, dị thường khách khí nói: "Ngươi chính là Lệ Trọng chứ?"

Lệ Trọng gật gù.

Hồng Y chấp sự trên mặt lộ ra toả ra nụ cười, nói rằng: "Lệ Trọng, ngươi hãy nghe cho kỹ. Ngay hôm đó lên, ngươi đến Trận Sơn đi tu luyện. Trận Sơn, sẽ là của ngươi chỗ tu luyện."

Trận Sơn?

Lệ Trọng có chút mờ mịt.

Hắn hoàn toàn không biết, này Trận Sơn là địa phương nào.

Lúc này.

A Điền hoa, hoàng chín bà mấy vị trưởng lão, nghe được Trận Sơn hai chữ, vẻ mặt đều là một trong lần, kinh hãi.

A Điền hoa nhìn Hồng Y chấp sự, trong mắt tránh ra một tia ác liệt vẻ, nói rằng: "Tiếp: đón quy định, Lệ Trọng chỗ tu luyện, hẳn là một toà cấp bảy ngọn núi. Làm sao đột nhiên, liền đem Lệ Trọng an bài đến trận pháp đi tu luyện?"

Hoàng chín bà lúc này, cũng nhìn chăm chăm Hồng Y chấp sự, nói rằng: "Trận Sơn, chính là Vạn Sơn Chi Tổ, chính là Vạn Sơn Tông đệ nhất sơn. Lệ Trọng nặc dù là giải thi đấu Đệ Nhất Danh, nhưng nói cho cùng, cũng chỉ là một Nội Môn Đệ Tử, hẳn có tư cách gì đến trận pháp đi tu luyện? Chấp sự, ngươi phải cho lão thân một cái giải thích."

Còn sót lại mấy vị trưởng lão, lúc này cũng là khẽ gật đầu.

Trận pháp, ở Vạn Sơn Tông bên trong, cũng không phải một toà phổ thông sơn.

Nó là Vạn Sơn Chi Tổ.

Nó là Vạn Sơn Tông đầu mối.

Trên núi ẩn chứa các loại cấm chế, ẩn chứa các loại trận pháp ảo diệu, tinh vân ảo diệu, cực kỳ nguy hiểm. Nhưng mặt trên vừa có tiền bối cường giả để lại các loại khí tức, các loại ý cảnh, các loại huyền diệu thủ đoạn. Thậm chí, còn có một chút tông môn tiền bối, chuyên môn ở phía trên lưu lại truyền thừa của chính mình, người hữu duyên là có thể thu được.

Trận Sơn bên trên, không có nồng nặc Thiên Địa Tinh Khí.

Nhưng ở Địa Cực cảnh Tông Sư cùng Thiên Cực cảnh Đại Tông Sư trong mắt, Trận Sơn nhưng là tốt nhất chỗ tu luyện. Tại đây chút Tông Sư cùng Đại Tông Sư trong mắt, Trận Sơn chính là một toà bảo tàng khổng lồ, chỉ cần đào móc ra một chút, thì có thể làm cho chính mình thu hoạch rất nhiều, đột phá bình cảnh rồi.

Rất nhiều trưởng lão, thậm chí là nguyên lão, đều muốn ở phía trên tu luyện.

Nhưng, thì lại với Trận Sơn cực kỳ trọng yếu, lại cực kỳ nguy hiểm, coi như là trưởng lão, cũng không có tư cách ở Trận Sơn mặt trên tu luyện. Như A Điền hoa, tuy rằng là cao quý nội môn trưởng lão, nhưng hàng năm bên trong, cũng chỉ có thể ở Trận Sơn bên trên tìm hiểu tu luyện một tháng.

Nội môn trưởng lão đều không có tư cách ở trên trận pháp tu luyện, so sánh với đó, Lệ Trọng đáng là gì?

Chỉ là một Nội Môn Đệ Tử, muốn ở Trận Sơn mặt trên tu luyện, này đùa gì thế!

Mấy vị trưởng lão trừng mắt Hồng Y chấp sự, nếu như Hồng Y chấp sự không cho ra một thỏa mãn đáp án, bọn họ tuyệt không bỏ qua.

Hồng Y chấp sự khoe miệng lộ ra một nụ cười, từ tốn nói: "Đề Lệ Trọng đến Trận Sơn đi tu luyện, chính là đệ tử nguyên lão quyết định. Nguyên nhân mà, rất đơn giản, Lệ Trọng chính là sáu tầng trận pháp thiên tài. Loại trận pháp này thiên tài, phóng tới trận pháp đi tu luyện, có cái gì đáng giá kỳ quái?"

Àm ăm!

Hồng Y chấp sự, như là một cái lớn lời, tàn nhẫn mà oanh đến ở đây trưởng lão trên đầu.

Lệ Trọng, cái này vừa đoạt được ngoại môn đệ nhất đệ tử, vẫn là một lục tinh trận pháp thiên tài? !

Tất cả trưởng lão, đều tròn mắt ngoác mồm, trong mắt tất cả đều là vẻ không dám tin tưởng.

-(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: 14 tuổi quét ngang ngoại môn

Lệ Trọng dễ dàng, tưng đoạt được ngoại môn đệ nhất danh.

Ai cũng cho rằng, Lệ Trọng là ở võ đạo phương diện, có siêu nhân thiên phú, có siêu nhân nhất đẳng tiềm lực.

Không nghĩ tới.

Lệ Trọng chính thức thiên phú, dĩ nhiên là tại trận pháp phương diện, là Lục Tinh trận pháp thiên tài! Lục Tinh trận pháp thiên tài, đây đã là bách niên nhất ngộ thiên tài rồi!

Toàn bộ tông môn bên trong, ngoại trừ vị kia trận pháp thiên tài bên ngoài, tựu là Lệ Trọng thiên phú cao nhất rồi!

Tại võ đạo bên trên, Lệ Trọng tiềm lực rất lớn.

Tại trận đạo bên trên, Lệ Trọng tiềm lực càng lớn!

Đây là một cái quái vật gì a!

Mấy cái trưởng lão nhìn xem Lệ Trọng, trong mắt rung động chỉ sắc, như thế nào đều dấu không lẫn át được.

Mà lúc này, chung quanh đệ tử, càng là tròn mắt há hốc mồm, bọn hắn nhìn xem Lệ Trọng, miệng đều không thể khép lại.

Lần so tài này, Lệ Trọng một đường quét ngang, uy phong bát diện, thể hiện ra cường hoành sức chiến đấu.

Không nghĩ tới.

Lệ Trọng ngoại trừ võ đạo cường hoành bên ngoài, hay vẫn là một cái Lục Tinh thiên phú trận pháp thiên tài!

Ông trời a.

Trên đời này, như thế nào có như thế quái vật a.

Trên lôi đài, 99 cái vừa mới tấn chức nội môn đệ tử, nguyên một đám cúi đầu, ủ rũ. Bọn hắn trở thành nội môn đệ tử về sau, trong nội tâm thoả thuê mất nguyện, chí cao ngất. Bọn hắn đều cảm thấy, chính mình hoàn toàn có thể truy căn kịp Lệ Trọng, thậm chí siêu việt Lệ Trọng.

Nhưng, hiện tại, bọn hắn hoàn toàn không có phần này tâm tư rồi.

Tốt một hồi về sau.

Mấy vị trưởng lão mới hồi phục tinh thần lại.

A Điền Hoa trừng mắt hồng y chấp sự, đầu tiên lên tiếng nói ra: "Tự tính toán Lệ Trọng là Lục Tinh trận pháp thiên tài, hắn cũng không thể đem Trần Sơn, với tư cách chỗ tu luyện a?"

Hoàng Cửu Bà gật gật đầu, nói ra: "Trần Sơn, chính là tông môn là tối trọng yếu nhất địa phương một trong, loại địa phương này, thật sự không thích hợp trở thành Lệ Trọng cá nhân đích chỗ tu luyện."

Hồng y chấp sự khẽ cười một tiếng, nói ra: "Có gì không thể? Vị kia có thể tại Trần Sơn bên trên tu luyện, Lệ Trọng tự nhiên cũng có thể tại Trần Sơn bên trên tu luyện."

A Điền Hoa cười lạnh một tiếng, nói ra: "Vị kia là Thất Tinh trận pháp thiên tài. Thất Tinh Thiên phú cùng Lục Tinh thiên phú, tuy nhiên chỉ kém Nhất Tinh, nhưng kém nhưng chỉ có Thiên Viên rồi!"

Hồng y chấp sự nhìn A Điền Hoa liếc, ha ha cười nói: "Xem ra, a trưởng lão còn thì không cách nào lý giải a. Đã như vậy, ta tự sẽ nói cho người biết một sự kiện tốt rồi. Chuyện này tự là, Lệ Trọng năm nay, chỉ có 14 tuổi."

"Cái gì!"

Mấy cái trưởng lão, quả thực không thể tin được lỗ tai của mình, tất cả đều nghẹn ngào kêu đi ra.

Lệ Trọng chỉ có 14 tuổi?

Một cái 14 tuổi người, làm sao có thể có được mạnh mẽ như thể sức chiến đấu?

Một cái 14 tuổi người, sao có thể đã bại nửa bước Địa Cực cảnh võ giả?

Một cái 14 tuổi người, làm sao có thể quét ngang một đám hơn ba mươi tuổi tinh anh?

Cái này nói đùa gì vậy!

A Điền Hoa lạnh cười nói: "Chấp sự, người xem trước mắt Lệ Trọng, ở đâu như là 14 tuổi người? Đây rõ ràng là một cái 25-26 tuổi thanh niên!"

Lời vừa nói ra, mấy vị trưởng lão ngay ngắn hướng chiến đấu.

Hồng y chấp sự lại là cười cười, ánh mắt của hắn rơi xuống Lệ Trọng trên người, nói ra: "Lệ Trọng, người bây giờ diện mục, cũng không phải diện mục thật của người a?"

Lệ Trọng gật gật đầu.

Hắn không có dùng chân diện mục xuất hiện, là không muốn khiến cho oanh động.

Hồng y chấp sự nhàn nhạt nói ra: "Khôi phục diện mục thật của người, lại để cho mấy vị trưởng lão nhìn xem."

Lệ Trọng trong nội tâm phiền muộn, hắn đã ẩn tàng chân diện mục, tự là muốn thấp điều một điểm. Nhưng hiện tại xem ra, hắn muốn thấp điều điều không được a.

Lệ Trọng tâm niệm vừa động, trên mặt cốt cách cùng cơ bắp một hồi vặn vẹo, nhất thời khôi phục tướng mạo sẵn có, một trương tuổi trẻ mà hơi trẻ trung khuôn mặt, xuất hiện tại mọi người trước mắt.

Cái này rõ ràng tự là một trương mười ba mười bốn tuổi gương mặt.

Một hồi yên tĩnh.

A Điền Hoa, Hoàng Cửu Bà, còn có mấy cái nội môn trưởng lão, tất cả đều ngây dại.

Bọn họ đều là trưởng lão, ánh mắt sắc bén, dùng trong mắt của bọn hắn, ra Lệ Trọng số tuổi chân chính, chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi. Chỉ có điều, bọn hắn căn bản không có cân nhắc qua, Lệ Trọng hội che dấu tướng mạo của mình, cho nên không có cẩn thận dò xét qua Lệ Trọng.

Hiện tại, Lệ Trọng lộ ra chân diện mục, bọn hắn nhìn Lệ Trọng chân diện mục, lại cảm ứng đến Lệ Trọng khí tức, lập tức đã biết rõ, Lệ Trọng quả thật là 14 tuổi.

"Trời a, thật đúng là 14 tuổi."

Một vị trưởng lão ngược lại trờ hơi lạnh.

"Thật sự là 14 tuổi à."

A Điền Hoa trên mặt, lộ ra một nụ cười khổ chỉ sắc.

Hắn hiện tại, không có lời nói có thể nói rồi.

Võ đạo tư chất xuất sắc thiên tài phi thường thiếu, trận pháp thiên phú xuất sắc người càng thiếu. Lệ Trọng gần 14 tuổi, tự có được loại này sức chiến đấu, còn có được Lục Tinh trận pháp thiên phú.

Lệ Trọng tiềm lực, so về Nhị phẩm tư chất thiên tài, đều muốn mạnh hơn một bậc!

Hắn vẫn lấy làm ngao đệ tử Phong Dịch Nhân, tại Lệ Trọng trước mặt, đều muốn âm thầm thất sắc! Lệ Trọng loại nhân vật này, tiến vào Trần Sơn tu luyện, hắn có thể nói cái gì đó?

Mấy vị trưởng lão nhóm giật mình vô cùng, các đệ tử càng là đầu óc trống rỗng.

14 tuổi.

Lệ Trọng chỉ là 14 tuổi!

Bọn hắn nguyên một đám sống hơn ba mươi tuổi, ít nhất cũng có 25-26 tuổi. Sống lớn như vậy một thanh niên kỳ, lại bị một cái 14 tuổi người quét ngang rồi!

Cho nên đệ tử, đều bị Lệ Trọng đã kích đã đến.

Lệ Trọng, loại nhân vật này, quả thực làm người tuyệt vọng.

Cái này lại để cho bọn hắn như thế nào đuổi theo a.

Lúc này thời điểm, hồng y chấp sự phá vỡ yên tĩnh, hắn nhìn Lệ Trọng liếc, thoải mái nói: "Hào hảo hảo, Lệ Trọng người quả nhiên tương mạo đường đường. Đi thôi, ta hiện tại, tự mang người đến Trần Sơn đi."

Hồng y chấp sự nắm lên Lệ Trọng, đạp không đi xa.

Tiếng gió gào thét.

Từng tòa cao lớn ngọn núi, hiện ra trước mắt. Thành từng mảnh mây mù, đem ngọn núi bao trùm, vân cùng núi ẩn ẩn dung làm một thể, phân không rõ nơi đó là vân, nơi đó là núi.

Tại đây, đúng là Vạn Sơn Tông nội môn.

Vạn Sơn Tông nội môn, là một cái nửa Bí Cảnh, thiên địa tinh khí đậm đặc, phóng mắt nhìn đi tất cả đều là cao lớn cây cối, quả lớn một môi. Ven đường tất cả đều là một cây gốc được thảo, tùy tiện thảo xuống một cây, đều có một hai trăm năm. Từng chích tiểu động vật, tại hoa cỏ gian chui tới chui lui, từng chích chim chóc, lên đỉnh đầu bay tới bay lui.

Rất nhanh.

Lệ Trọng cùng hồng y chấp sự, đi vào một tòa Thương Mang đại dưới núi.

Hồng y chấp sự ung dung nói ra: "Trận pháp, mới là chúng ta Vạn Sơn Tông căn bản, chỉ tiếc, ngàn năm trước khi một hồi đại kiếp, lại để cho tông môn vẫn lạc vô số cường giả, rất nhiều thứ thất truyền rồi, trận pháp tinh túy cũng đã mất đi. Cái này để cho chúng ta Vạn Sơn Tông, biến thành phương viên chín vạn dặm nhược tiểu đích nhất một cái tông môn."

Lệ Trọng khuôn mặt có chút động.

Vạn Sơn Tông, trong mắt hắn, đã cường đại tuyệt luân. Không nghĩ tới, Vạn Sơn Tông lại là phương viên chín vạn dặm, nhược tiểu đích nhất một cái tông môn.

Xem ra, thế giới bên ngoài, rất rộng rộng rãi a.

Hồng y chấp sự một chỉ trước mặt Đại Sơn, tiếp tục nói: "Ngọn núi lớn này, tự là Trần Sơn rồi. Trần Sơn, tại ngàn năm trước khi, chính là cho đệ tử tu luyện trận pháp chi đạo, tông cộng có chín tầng. Đệ tử có thể theo tầng thứ nhất bắt đầu, theo linh bắt đầu linh ngộ trận pháp, phá giải trận pháp, nắm giữ trận pháp, tu luyện trận pháp chi đạo, trở nên càng ngày càng lớn mạnh.

Trên núi, còn sót lại có không ít truyền thừa, không ít cường giả cảm ngộ cùng tin tức. Ngoài ra, còn sót lại tầng thứ ba phía trên. Lệ Trọng cũng

đừng có hy vọng xa vời những vật này rồi, ngươi hay vẫn là thành thành thật thật, theo tầng thứ nhất bắt đầu tôi luyện trận pháp. Hi vọng ngươi có thể rất nhanh lớn lên, không muốn phụ sự phụ ngươi một phen an bài."

Lệ Trọng gật gù đầu.

Hồng y chấp sự lại nói một ít chi tiết, sau đó nói: "Trận trên núi, còn có một người tại tu luyện. Người này, ngươi ngàn vạn không tốt tội nàng, nếu không sự phụ ngươi cũng bảo vệ không được ngươi."

Lệ Trọng trong nội tâm hơi động một chút.

Cái này tại trận trên núi tu luyện người, có lẽ tựu là trong truyền thuyết cái vị kia Thất Tinh Thiên phú trận pháp thiên tài rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Trận pháp chi đạo

Hồng y chấp sự đem một khối ngọc phù giao cho Lệ Trọng, nói ra: "Đây là tiến vào Trận Sơn chìa khóa của Trận Sơn, đã có nó, mới có thể ở trận trên núi dừng lại. Toàn bộ tông môn, cũng chỉ có 14 cái chìa khóa của Trận Sơn, ngươi vạn không được bị mất."

Lệ Trọng khuôn mặt có chút động.

Lúc này thời điểm hắn mới tính toán minh bạch, vì cái gì mấy cái trường lão, kiệt lực phản đối hắn tại Trận Sơn tu luyện rồi. Nguyên lai, Trận Sơn cái chìa khóa, chỉ có chính là 14 cái a.

Lệ Trọng tiếp nhận cái chìa khóa, trong miệng đáp ứng.

Hồng y chấp sự cuối cùng nói một câu, nói: "Ngươi có thể tại Trận Sơn bên trong tu luyện một năm. Trong vòng một năm, nếu như ngươi có thể xông đến tầng thứ ba, có thể tiếp tục tu luyện xuống dưới. Nếu như một năm thời gian đã đến, ngươi y nguyên không cách nào xông đến tầng thứ ba, như vậy, ngươi cũng chỉ có thể ly khai Trận Sơn rồi. Ngươi muốn hảo hảo quý trọng lần này cơ hội."

Hồng y chấp sự phát phát tay.

Lệ Trọng hướng phía Trận Sơn bước đi.

Đi vào ở dưới chân núi, một đạo nhân nhật màn sáng, xuất hiện tại phía trước.

Màn sáng bên trong, tựu là Trận Sơn rồi.

Lệ Trọng nắm cái chìa khóa, một bước bước vào, biến mất tại trận trong núi.

Hồng y chấp sự nhìn xem Lệ Trọng tiến vào trận pháp, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, vỗ đầu mình một cái, lầm bầm lầu bầu: "Tuyệt sư muội hiện tại, đang tại tầng thứ năm, tìm hiểu lấy một cái phức tạp trận pháp, không thể thụ quỷ rầy. Chuyện này, ta ngược lại là quên cùng Lệ Trọng nói."

Trầm ngâm một chút, hồng y chấp sự bỗng nhiên lại ha ha cười cười, nói ra: "Lệ Trọng tuy nhiên là Lục Tinh trận pháp thiên tài, nhưng trong vòng một năm, tôi đa cũng chỉ có thể xông qua tầng thứ ba, khoảng cách tầng thứ năm còn có xa khoảng cách xa. Tựu tính toán Lệ Trọng như thế nào giãy vò, đối với Tuyệt sư muội cũng sẽ không có ảnh hưởng gì. Ta ngược lại là quá lo lắng."

Hồng y chấp sự ha ha cười cười, quay người đã đi ra.

Trời đất quay cuồng.

Lệ Trọng chỉ cảm thấy, chính mình thân hình, như là xoay tròn vô số vòng, đứng lại về sau, lại nhìn chăm chú nhìn lại, hắn đã xuất hiện tại một cái mây mù sương mù địa phương.

Trước mắt, bỗng bành lấy một thủy tinh cầu, còn có một Khôi Lỗi Nhân.

Lệ Trọng bắt tay chưởng áp vào Thủy Tinh Cầu bên trên, đưa vào chân khí, nhất thời từng đạo tin tức lao qua. Lệ Trọng đã nhận được những tin tức

này, lập tức sẽ hiểu rất nhiều thứ.

Trận Sơn tổng cộng có chín tầng, mỗi tầng có 1111 cái trận pháp, cộng lại 9999 cái trận pháp.

Những trận pháp này, theo dễ dàng đến khó, Tu Luyện giả mỗi phá giải một cái trận pháp, có thể đạt được một cái trận pháp ảo diệu. Có thể xông đến bốn tầng, tựa là Trận Pháp Tông Sư rồi. Có thể xông đến tầng thứ sáu, cái kia chính là trận pháp Đại Tông Sư.

Trước mắt cái này Khôi Lỗi Nhân, kỳ thật chính là một cái người hầu, nó có thể đem đồ ăn tiễn đưa tới, cũng có thể truyền lại tin tức. Tu Luyện giả sau khi bị thương, nó sẽ đem Tu Luyện giả tiễn đưa xuống núi.

Lệ Trọng thu về bàn tay, khẽ lắc đầu.

Hắn đối với trận pháp chi đạo, tuy nhiên cũng có hứng thú, nhưng hứng thú cũng không phải rất lớn. Hắn cảm thấy hứng thú nhất, chính là võ đạo, nếu như có thể mà nói, hắn càng muốn tại một cái thất đẳng ngọn núi tu luyện.

Đáng tiếc, hắn bị tiễn đưa đến nơi đây rồi.

Đứng thẳng trong chốc lát.

Lệ Trọng thầm nghĩ: "Trận pháp, cũng là thực lực một loại. Đã đi tới nơi này, vậy là tốt rồi tốt tìm hiểu thoáng một phát tốt rồi. Nhìn xem ta có thể đi đến cái đó một tầng."

Lệ Trọng bàn ngồi xuống, tìm hiểu trước mắt trận pháp.

Lệ Trọng đối với trận pháp, hiểu rất ít, chỉ là xem qua lưỡng bản trận pháp trụ cột. Cũng may, trước mắt trận pháp, cũng là phi thường chi đơn giản, chỉ cần có một điểm trận pháp trụ cột, bắt quá một điểm đầu óc, có thể thấy hiểu.

Lệ Trọng nhìn thoáng qua, dưới chân bước ra mấy bước, phá giải trận pháp này, đã thành đi ra ngoài.

"Ông!"

Trước mắt lại là biến đổi, Lệ Trọng đi tới cái thứ hai trận pháp.

Lệ Trọng nhìn thoáng qua, trực tiếp đi ra ngoài.

Cái thứ ba, thứ tư cái. . .

Ngần gũi trong vòng một canh giờ, Lệ Trọng tự phá giải hơn năm mươi cái trận pháp. Tuy nhiên, trận pháp càng ngày càng phức tạp, càng ngày càng ảo diệu, nhưng Lệ Trọng một mắt nhìn đi, tựa nhìn thấu trong đó huyền ảo.

Lệ Trọng ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng.

Hắn biết rõ, mình có thể rất nhanh xông qua trận pháp, lĩnh ngộ trận pháp ảo diệu, nguyên nhân chỉ có một, đó chính là hắn có được cái loại này huyền diệu vô cùng trực giác.

Dựa vào loại này trực giác, vô luận trận pháp cỡ nào tinh diệu, cỡ nào phức tạp, Lệ Trọng một mắt nhìn đi, có thể minh bạch được thất thất bát bát. Lại thoáng qua suy diễn thoáng một phát, dễ dàng tự hiểu được một cái trận pháp.

Lệ Trọng khoe miệng lộ ra mỉm cười: "Thú vị, thật là có thú vị. Chiều loại tốc độ này xuống dưới, ta trong vòng một tháng, có thể đi đến tầng thứ ba rồi."

Lệ Trọng tiếp tục xông trận.

Năm canh giờ về sau.

Lệ Trọng xông qua ba trăm mười hai cái trận pháp.

Lúc này thời điểm, Khôi Lỗi Nhân bưng tới một cái bồn lớn thịt thú vật. Lệ Trọng ăn như hổ đói ăn tươi, sau đó ngồi xếp bằng, thể ngộ lấy hôm nay thu hoạch.

Ngần gũi mấy canh giờ, Lệ Trọng đối với trận pháp nhận thức, tựa tăng lên mấy cấp độ. Đồng thời, Lệ Trọng đối với trận pháp hứng thú, cũng trở nên càng ngày càng đậm dày.

Võ đạo, có thể mượn nhờ thiên địa vạn vật rèn luyện thân hình, lại để cho bản thân từng bước một trở nên mạnh mẽ, từng bước một tiến hóa. Tu luyện tới cao thâm chỗ, có thể bất tỉnh cảm nguyệt, cải thiên hoá nhật.

Trận pháp chi đạo, chấp chương thiên hạ vạn vật vận chuyển chỉ chức vụ trọng yếu, ngưng tụ thiên địa lực lượng. Tu luyện tới cao thâm chi cảnh, có thể dùng thiên địa vạn vật bày trận, trong nháy mắt hủy diệt Tinh Thần.

Có thể nói, võ đạo cùng trận pháp chi đạo, cũng không có cao thấp chi phân.

Đại Đạo 3000.

Võ đạo cùng trận pháp chi đạo, đều là Đại Đạo.

Lệ Trọng đối với trận pháp nhận thức càng sâu, càng là cảm giác được, trận pháp cùng võ đạo tầm đó, có thể từng cái xác minh. Tìm hiểu trận pháp chi đạo, chẳng những sẽ không ảnh hưởng hấn võ đạo, ngược lại sâu sắc khoáng đạt mắt của hấn giới, đối với võ đạo có thật lớn chỗ tốt.

Ngày thứ hai.

Lệ Trọng tiếp tục phá giải trận pháp.

Tuy nhiên, gặp trận pháp càng ngày càng phức tạp, nhưng Lệ Trọng phá giải tốc độ, vẫn là nhanh được kinh người. Ngắn ngủn trong vài canh giờ, Lệ Trọng lại phá giải hơn ba trăm cái trận pháp.

Ngày thứ tư.

Lệ Trọng tổng cộng phá giải 1111 cái trận pháp, xông qua tầng thứ nhất.

Theo tầng thứ hai bắt đầu, trận pháp trở nên càng thêm phức tạp huyền diệu.

Lệ Trọng phá giải tốc độ, biến chậm đi một tí.

Bất quá, đối với bình thường đệ tử mà nói, Lệ Trọng phá giải tốc độ, vẫn là thật nhanh. Trong vòng một ngày, Lệ Trọng lại phá giải gần 200 cái trận pháp.

Lệ Trọng lúc này thời điểm, đã quên hết thầy.

Dù loại trận pháp ảo diệu, không ngừng dừng mảnh vào trong lòng, một cái toàn bộ thể giới mới, tại trước mắt hấn mở ra. Hấn hiện tại đã hoàn toàn đắm chìm trong đó, trong đầu xoay quanh lấy, tất cả đều là các loại trận pháp ảo diệu.

Chút bất tri bất giác.

Lệ Trọng tiến nhập một loại kỳ diệu trạng thái, hấn mỗi một phần trí tuệ, mỗi một phần tinh lực, đều vui đầu vào cảm ngộ bên trong. Đối với trận pháp nhận thức, mỗi thời mỗi khắc đều tại tăng lên.

Lệ Trọng cả người, trở nên si ngốc ngơ ngác.

Trừ ăn ra ngủ, tựa là tìm hiểu.

Mấy ngày sau.

Lệ Trọng nhẹ nhàng bước ra một bước, trận pháp lác lư một cái, truyền đến một hồi rất nhỏ chấn động. Lệ Trọng thừa dịp cái này tia chấn động, lại bước ra một bước, thoát ly trận pháp.

Đây là đệ 2222 cái trận pháp.

Lệ Trọng xông qua tầng thứ hai, tiến vào tầng thứ ba.

Lệ Trọng đang muốn triển khai tìm hiểu, đột nhiên một đạo nhân ảnh xuất hiện tại trận pháp bên trong, một đạo lạnh như băng khí tức đã tập trung vào hấn: "Ngươi là ai? Ngươi còn có hiểu quy củ hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: Mỹ Nữ Bí Mật

Lệ Trọng bỗng nhiên tỉnh lại.

Trong lòng, dâng lên một tia tức giận.

Hắn đã tiến vào một loại trạng thái kỳ diệu, trạng thái như thế này thích hợp nhất cảm ngộ, phá giải trận pháp tốc độ so với bình thường nhanh hơn nhiều. Không nghĩ tới, trạng thái như thế này, lại bị cắt đứt rồi.

Lệ Trọng nhìn lại, chỉ thấy một tướng mạo thường thường không có gì lạ cô gái mặc áo đen, đứng phía trước, ánh mắt dường như hai thanh lợi kiếm, lạnh lùng theo dõi hắn, trên người sát khí mơ hồ.

Cô gái mặc áo đen nhìn thấy Lệ Trọng đánh giá nàng, lạnh lùng nói: "Nhìn cái gì vậy!"

"Vù!"

Một luồng cuồng mãnh khí thế, bỗng nhiên vượt trên đến.

Đạo này khí thế, cường đại đến khó có thể tưởng tượng, dường như thực chất bình thường đánh về Lệ Trọng.

Lệ Trọng biến sắc mặt, không kịp nghĩ nhiều, dưới chân trong giây lát bước ra mấy bước, đồng thời hai tay nhanh chóng ở trong hư không vùng vẫy, chân lực trong phút chốc vọt tới trong hư không!

Hư Không bày trận!

Trực tiếp dùng chân khí, ở trong hư không bố trí ra một trận pháp.

Đây là Lệ Trọng tìm hiểu mà đến thủ đoạn.

"Àm!"

Khí thế triển ép mà đến, Lệ Trọng vừa bố trí ra tới trận pháp, trong nháy mắt đã bị triển nát.

Trận pháp tuy rằng triển nát, nhưng trận pháp này, nhưng ngăn cản bốn phần mười khí thế. Đã như thế, Lệ Trọng rốt cục lấy được cơ hội thở lấy hơi, nhân cơ hội lùi về sau mấy trượng.

Lệ Trọng đứng lại, từng ngậm từng ngậm thở hỗn hển.

Địa Cực hậu kỳ!

Tuyệt đối là Địa Cực hậu kỳ Tông Sư!

Lệ Trọng phỏng chừng ra cô gái mặc áo đen này tu vi, trong lòng lẫn lộn. Nếu như hắn không hiểu được trận pháp, vừa nãy khí thế xung kích bên dưới, hắn nhất định phải thổ huyết bị thương.

Địa Cực hậu kỳ, loại tu vi này, đã có thể so với Hồng Y chấp sự. Trước mắt cô gái mặc áo đen này, xem ra tuổi không lớn lắm, lại nắm giữ tu vi như thế, thực sự là làm người khiếp sợ.

Lệ Trọng trầm giọng nói rằng: "Ngươi là ai?"

Cô gái mặc áo đen trên mặt lộ ra một tia vẻ ngạo nghễ, nói rằng: "Ngươi không tư cách biết ta là ai. Ta nhắc nhở ngươi, ngươi phá giải trận pháp thời điểm, động tác muốn nhẹ một chút. Nếu như ngươi phá giải trận pháp thời điểm, phát sinh Đại Động Tĩnh, ảnh hưởng tới Tuyệt tiểu thư tu luyện, ta sẽ giết ngươi."

"Àm!"

Lại là một đạo khí thế đè xuống.

Lệ Trọng hừ một tiếng, lại một lần nữa sử dụng tới Hư Không bày trận thủ đoạn, đồng thời dưới chân đạp Địa Hùng Bộ, lùi lại lui nữa.

Lần này, Lệ Trọng lui ra đến bảy trượng ở ngoài, vừa mới đứng lại thân thể.

Cô gái mặc áo đen nhìn Lệ Trọng một chút, trong mắt lộ ra một tia vẻ kinh dị. Nàng vốn là, là muốn cho Lệ Trọng nói một ngụm máu tươi, không nghĩ tới Lệ Trọng chỉ là lui mấy trượng là không sao rồi.

Tu vi của nàng, tất nhiên Cực Cảnh Cửu Trọng.

Mà Lệ Trọng tu vi, là người Cực Cảnh tám tầng.

Địa Cực Cửu Trọng tu vi, lại không cách nào để cho một người vô cùng tám tầng tiểu bối thổ huyết, điều này làm cho cô gái mặc áo đen kinh dị đồng

thời, trong lòng cũng rất không vừa ý.

Cô gái mặc áo đen lại từng Lệ Trọng một chút, bước ra trận pháp đi rồi.

Lệ Trọng thở ra một hơi thật dài, trong lòng rất là khó chịu: "Cái này bà nương, không biết là từ nơi nào đựng tới, không nói một lời liền khí thế ép người, thực sự là quá mức. Sau đó có cơ hội, ta chắc chắn gấp mười lần xin trả."

Lệ Trọng ngồi xếp bằng xuống, điều chỉnh trạng thái.

Sau một nén nhang, Lệ Trọng thở ra một hơi thật dài, khôi phục trạng thái đỉnh cao.

Khỏe mạnh cảm ngộ, bị cô gái mặc áo đen cắt đứt, Lệ Trọng trong khoảng thời gian ngắn, không có tìm hiểu trận pháp tâm tình rồi. Khôi phục trạng thái sau khi, Lệ Trọng đơn giản lẳng lặng ngồi xếp bằng, để cho mình ung dung một hồi.

Lúc này, Lệ Trọng đột nhiên nghĩ đến, hẳn đã hoàn thành nhiệm vụ, đạt được hệ thống thưởng.

Khoảng thời gian này, hẳn vẫn bận, liền thưởng cũng không thời gian xem.

Hiện tại, vừa vận nhìn một chút.

Lệ Trọng tâm thần chìm vào đi, nhìn một chút trong đầu màn ánh sáng.

"Chúc mừng ngươi, đạt được thưởng."

"Thưởng là mỹ nữ bí mật."

"Tuyệt Ngọc Hồ, Thất Tinh Thiên phú trận pháp thiên tài, Vạn Sơn Tông đệ tử chân truyền. Tuyệt Ngọc Hồ đích thực thực thân phận, chính là Hồ Tộc ngàn năm khó gặp Linh Lung Ngọc Hồ, nàng tên là Hồ Ngọc Tuyệt. Bởi vì Hồ Tộc đối với trận pháp nghiên cứu không sâu, vì lẽ đó Hồ Ngọc Tuyệt liền lên vào đến nhân tộc, tiến vào Vạn Sơn Tông, trở thành Vạn Sơn Tông đích thực truyền đệ tử, lén lút học tập nhân tộc trận pháp."

Nhìn thấy nơi này, Lệ Trọng hít vào một ngụm khí lạnh, tê cả da đầu.

"Ông trời."

Lệ Trọng không nhịn được kêu ra tiếng.

Lệ Trọng đã sớm biết, Vạn Sơn Tông có một vị Thất Tinh Thiên phú trận pháp thiên tài, đã sớm muốn kiến thức một chút. Không nghĩ tới, vị này bây giờ đến thiên phú trận pháp thiên tài, dĩ nhiên là Di tộc người!

Tin tức này nếu như truyền đi, tuyệt đối muốn chấn động tông môn, chấn động Phương Viên mười vạn dặm.

Lệ Trọng cái ý niệm đầu tiên, chính là vạch trần Hồ Ngọc Tuyệt thân phận.

Nhưng rất nhanh, Lệ Trọng liền đem cái ý niệm này dứt bỏ rồi.

Hồ Ngọc Tuyệt chính là đệ tử chân truyền, sư phụ của nàng, rất có thể là một vị nguyên lão. Mà chính mình đây, chỉ là một Nội Môn Đệ Tử mà thôi, bất kể là thân phận vẫn là tư chất, ở trong tông môn cũng không tính là tốt nhất.

Đã như thế.

Lệ Trọng nói ra, căn bản không có sẽ tin tưởng.

Không chỉ không ai tin tưởng, ngược lại sẽ bứt dây động rừng, gây nên Hồ Ngọc Tuyệt cảnh giác. Đến thời điểm, hẳn chỉ sợ tự thân khó bảo toàn. Vì lẽ đó, việc này tuyệt không có thể làm.

Lệ Trọng tiếp theo nhìn xuống.

"Ấm áp nhắc nhở: Linh Lung Ngọc Hồ, có một loại thiên phú bí kỹ, tên là Linh Lung Chi Quang. Linh Lung Chi Quang, có thể nâng lên sinh mạng trí tuệ, nâng lên ngộ tính."

Lệ Trọng xem xong, thật dài hút vài hơi khí, để cho mình tỉnh táo lại.

Khỏe miệng của hắn, lộ ra một nụ cười: "Đây chính là mỹ nữ bí mật sao? Thú vị, thật là có thú a."

Lệ Trọng ánh mắt lộ ra một nụ cười.

Trong lòng hắn, sinh ra một ý nghĩ.

"Hồ Ngọc Tuyết a Hồ Ngọc Tuyết, người cũng đủ gan lớn, lại dám lên vào nhân tộc tông môn, học trộm nhân tộc trận pháp thuật. Người đã học lên không ít người tộc gì đó, ta cũng phải hướng về người đòi lấy một điểm chỗ tốt mới được."

Lệ Trọng cười hắc hắc.

Hắn chuẩn bị lừa gạt Hồ Ngọc Tuyết.

Có điều, thực lực bây giờ của hắn, vẫn là quá thấp. Làm sao lừa gạt, vẫn cần hảo hảo nghĩ một hồi, nếu bị Hồ Ngọc Tuyết một cái tát đập chết, đó mới kêu oan uổng.

Lệ Trọng trầm ngâm một chút, trong lòng đã có mấy.

Hắn lại một lần nữa cảm ngộ trận pháp, phá giải trận pháp.

Tầng thứ ba trận pháp, so với tầng thứ hai đến, muốn phức tạp khó khăn gấp mười lần.

Tầng thứ hai trận pháp, Lệ Trọng thời gian mấy hơi thở, là có thể phá giải một. Nhưng tầng thứ ba trận pháp, Lệ Trọng coi như nắm giữ trực giác, cũng phải tinh tế thôi diễn một hồi, mới có thể tìm được trận pháp sự ảo diệu, đi ra trận pháp.

Đệ Nhất Tầng trận pháp, Lệ Trọng một ngày có thể phá giải ba, bốn trăm cái.

Tầng thứ hai trận pháp, Lệ Trọng một ngày có thể phá giải gần 200 cái.

Đến tầng thứ ba, Lệ Trọng một ngày có thể phá giải trận pháp, chỉ có bảy mươi, tám mươi cái rồi.

Một ngày phá giải bảy mươi, tám mươi cái trận pháp, tốc độ như thế này nói ra, tuyệt đối phải kinh sợ tông môn. Có điều, Lệ Trọng đối với mình tốc độ, vẫn như cũ không hài lòng lắm.

"Trận pháp tông sư, ta muốn trở thành Trận pháp tông sư, mới có lừa gạt tư bản."

Lệ Trọng lặng yên suy nghĩ.

Sau mười hai ngày,

Lệ Trọng thành công xông qua tầng thứ ba.

Tiếp đó, chính là Đệ Tứ Tầng rồi.

Xông qua Đệ Tứ Tầng, chính là Trận pháp tông sư rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: Linh Lung Chi Quang

Trận Sơn.

Đệ Ngũ Tầng cùng Đệ Lục Tầng trong lúc đó, có một nho nhỏ nền tảng, cái này nền tảng là cung Tu Luyện Giả lâm thời nghỉ ngơi. Nền tảng bên trên, một cô gái mặc áo đen, chánh: đang sốt sáng mà nhìn về phía trước.

Phía trước, là một không lớn không nhỏ trận pháp.

Trận pháp chính đang điên cuồng vận chuyển, từng đạo từng đạo ánh sáng đang lóe lên, từng đạo từng đạo sức mạnh, đang điên cuồng lộn xộn, một loại um tùm khí tức sát phạt, ở trong trận pháp bồi hồi.

"Àm!"

Trận pháp đột nhiên chấn động.

Một nữ tử váy trắng, từ trong trận pháp lướt ra.

Nữ tử khuôn mặt thanh lệ Xuất Trần, trong ánh mắt như là ẩn chứa một đẹp nhất mộng cảnh, khiến người ta vừa nhìn liền mê muội trong đó. Một đôi chân trần, như là bạch ngọc, mỹ đến không hề tỳ vết. Mắt cá chân, cẳng chân, hai tay, thậm chí lay động tóc dài, đều làm cho người ta một loại mười phân vẹn mười cảm giác, như là vẽ bên trong tiên nữ đi tới thế gian.

Từ cuồng bạo trong trận pháp đi ra, tóc của nàng búi tóc không loạn chút nào.

Nữ tử váy trắng chân trần mà đi, cất bước trong lúc đó, khí tức lạnh lẽo.

Cô gái mặc áo đen tiến lên nghênh tiếp, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, nói rằng: "Chúc mừng tiểu thư xông qua Đệ Ngũ Tầng. Chỉ cần xông qua Đệ Lục Tầng, tiểu thư chính là trận pháp Đại Tổng Sư rồi."

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu.

Cô gái mặc áo đen lại đánh giá một hồi nữ tử váy trắng, như là cảm giác được cái gì, trên mặt lộ ra một tia vẻ kinh dị: "Tiểu thư, tu vi của ngươi, đã là Địa Cực tám tầng rồi!"

Nữ tử váy trắng từ tốn nói: "Khoảng thời gian này, ta ở tìm hiểu trận pháp đồng thời, đã ở tìm hiểu tiên nhân lưu lại khí tức. Bằng không, hai ta năm trước, là có thể tiến vào Đệ Lục Tầng rồi. Đúng rồi, Hắc Cô, khoảng thời gian này, bên ngoài không có gì dị thường chứ?"

Hắc Cô cung cung kính kính nói rằng: "Không có gì dị thường."

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, nói rằng: "Bình thường là tốt rồi. Ta muốn vẫn xông ra đi, đem toàn bộ Trận Sơn huyền bí hết thầy hiểu được. Điều này cần một chút thời gian, tuyệt đối không cho phạm sai lầm."

Hắc Cô cười nói: "Hiện tại Vạn Sơn Tông bên trong, mạnh mẽ nhất mấy vị nguyên lão, cũng chỉ xông đến Đệ Thất Tầng, vẫn không cách nào thông qua. Nếu như tiểu thư xông qua Đệ Cửu Tầng, đem toàn bộ Trận Sơn ảo diệu hết thầy lĩnh ngộ, tuyệt đối phải kinh sợ thiên hạ."

Nữ tử váy trắng trên mặt lộ ra một tia vẻ ngạo nghễ, từ tốn nói: "Những này kẻ ngu xuẩn, chỉ có Báo Sơn, nhưng lại không biết đào móc. Bọn họ nhất định phải biến mất ở bên trong dòng sông thời gian."

Hắc Cô gật đầu liên tục.

Nàng đột nhiên nhớ tới một chuyện, nói rằng: "Ta trước đây không lâu, nhận được một cái tin, tông môn phát hiện một lục tinh thiên phú trận pháp thiên tài. Hiện tại, bọn họ đưa cái này thiên tài, cùng an bài đến Trận Sơn đến tu luyện. Đúng rồi, người này tên là Lê Trọng, ta cảm giác được hắn có chút quái lạ, nhìn không thấu hắn."

Nữ tử váy trắng trong mắt lộ ra một tia vẻ khinh thường.

Hắc Cô tiếp tục nói: "Lê Trọng người này, tu vi chỉ có Nhân Cực tám tầng, nhưng sức chiến đấu rất mạnh mẽ. Ta phát ra ngoài khí thế, lại không cách nào bị thương đến hắn. Đúng rồi, người này đối với trận pháp ngộ tính cực cao, hơn mười ngày thời gian trong, đã xông đến tầng thứ hai. Đồng thời, hắn đã hiểu được Hư Không bảy trận thủ đoạn."

"Nha?"

Nữ tử váy trắng trong mắt, rốt cục né qua một tia giật mình vẻ.

Hắc Cô sức chiến đấu, nàng là rất rõ ràng. Theo lý mà nói, lấy Hắc Cô khí thế, có thể trọng thương bất cứ người nào Cực Cảnh Vũ Giả. Nhưng cái này Lê Trọng, lại ở Hắc Cô khí thế bên dưới bình yên vô sự, đó chính là một cái kỳ quái chuyện.

Mà Lê Trọng, ở hơn mười ngày thời gian trong, liền xông đến tầng thứ hai, loại này vượt ải tốc độ, càng làm cho nữ tử váy trắng kinh ngạc. Loại biểu hiện này, hoàn toàn không giống như là lục tinh thiên phú, cũng như là Thất Tinh Thiên phú.

Nữ tử váy trắng Hư Không được rồi hai bước, nói rằng: "Hơn mười ngày thời gian, liền xông đến tầng thứ hai? Cái này Lê Trọng trận pháp thiên phú, quả nhiên là lục tinh thiên phú?"

Hắc Cô khẳng định nói: "Sẽ không sai. Lê Trọng người này, chính là lục tinh thiên phú. Đúng rồi, ta còn phải đến một cái tin, Lê Trọng người này, năm nay chỉ có 14 tuổi, hắn là ngoại môn cuộc tranh tài Đệ Nhất Danh."

Nữ tử váy trắng trong mắt, nhất thời né qua một tia lạnh lùng nghiêm nghị vẻ, khí tức trên người, càng thêm lạnh như băng.

Nữ tử váy trắng từ tốn nói: "14 tuổi, liền tu luyện tới Nhân Cực tám tầng, đồng thời đánh bại một đám nửa bước Địa Cực cảnh Vũ Giả, đoạt được danh hiệu đệ nhất. Xem ra, cái này Lê Trọng, không chỉ nắm giữ kinh người trận pháp thiên phú, ở Vũ Đạo phương diện, hắn cũng là một rất có thiên phú người. Người này, là một uy hiếp đây."

Hắc Cô trên người dựng lên một tia sát ý, nói rằng: "Lê Trọng hiện tại, chính đang vượt ải, rất khả năng còn đang tầng thứ hai. Tiểu thư, đây chính là một

cơ hội a."

Nữ tử váy trắng vùng vung tay, từ tốn nói: "Không muốn manh động. Lệ Trọng nếu như chết ở Trận Sơn bên trên, chúng ta cũng sẽ chịu đến hoài nghi . Tu vì của người này hạ thấp, nhiều nhất chỉ có thể xông qua tầng thứ ba, sẽ rời đi Trận Sơn . Người âm thầm lưu ý người này, nghĩ biện pháp giải quyết liền có thể."

Hắc Cô gật gù.

Nữ tử váy trắng ngồi xếp bằng dưới.

"Hô!"

Một đạo nhàn nhạt bạch quang, từ nàng chỗ mi tâm sinh ra.

Bạch quang như Lưu Tinh, như linh xà, Như Nguyệt màu.

Ngưng tụ không tan, có một loại huyền bí khí tức, ẩn chứa vô cùng ảo diệu.

Hắc Cô xa xa mà nhìn, ánh mắt lộ ra một tia mê say vẻ. Nàng biết, đạo này bạch quang, tên là Linh Lung Chi Quang, có thể mở ra trí tuệ, nâng lên trí tuệ.

Chỉ là xa xa nhìn một chút, nàng cũng cảm giác được đầu óc vô cùng Thanh Minh.

Hắc Cô rất muốn để đạo này Linh Lung Chi Quang, chiếu : theo một hồi toàn thân, nâng lên một hồi trí tuệ. Nhưng nàng trong lòng rõ ràng, đây chỉ là nàng hy vọng xa vời mà thôi.

Linh Lung Chi Quang vòng quanh nữ tử váy trắng, xoay chuyển một vòng, sau đó lại chậm rãi thu nhập mi tâm chỗ, biến mất không còn tăm hơi.

Nữ tử váy trắng đứng lên, ánh mắt lộ ra một tia khổ não vẻ, nói rằng: "Theo chúng ta truyền thừa từng nói, Linh Lung Chi Quang, có thể nâng lên trí tuệ, thậm chí rèn luyện linh hồn, khiến người ta nắm giữ Tinh Thần lực. Nhưng, ta hiện tại đã là Địa Cực cảnh tám tầng , vẫn như cũ không cách nào tìm thấy Tinh Thần lực một bên. Thực sự là một cái chuyện buồn rầu đây."

Hắc Cô không ai lên tiếng.

Nàng biết, lời nói này, chỉ là tiểu thư phát tiết một chút mà thôi, nàng không cần trả lời .

.

Lệ Trọng một cước bước vào trận pháp, nhất thời cảm giác được, chính mình đưa thân vào một to lớn vòng xoáy bên trong, từng đạo từng đạo sức mạnh, thôi động thân thể của hắn, muốn đem hắn cuốn bay, muốn đem hắn xé nát, muốn đem hắn ép thành bánh nhân thịt.

Lệ Trọng thoáng cảm ứng một hồi, hơi thay đổi sắc mặt: "Đây chính là Đệ Tứ Tầng trận pháp sao? So với tầng thứ ba trận pháp, lại muốn phức tạp mấy lần, uy lực cũng cường đại hơn nhiều, hoàn toàn có thể uy hiếp được Địa Cực cảnh người tông sư này rồi. Xem ra, nếu muốn lĩnh ngộ Đệ Tứ Tầng hơn một ngàn cái trận pháp, phải cần một khoảng thời gian mới được rồi."

Toà này Trận Sơn, số một, đệ nhị cùng tầng thứ ba, chỉ là cơ sở.

Đến Đệ Tứ Tầng, liền hoàn toàn bất đồng. Đệ Tứ Tầng trận pháp, uy lực đều rất lớn, có thể nhốt lại Địa Cực cảnh Tông Sư. Một ít uy lực tuyệt đại trận pháp, thậm chí có thể triển giết Địa Cực cảnh Tông Sư.

Lệ Trọng cảm ứng một trận, trong mắt lộ ra một tia vẻ hưng phấn.

Đối với hắn mà nói, trận pháp càng phức tạp, càng đáng sợ, lại càng có tính khiêu chiến.

"Ta xông qua số một, đệ nhị cùng tầng thứ ba, chỉ dùng hai mươi bốn ngày. Nay Đệ Tứ Tầng, so với ba tầng đầu phức tạp rất nhiều, có điều, ta xông qua tuyệt đối không là vấn đề . Ta muốn ở trong vòng ba tháng, xông qua Đệ Tứ Tầng, trở thành Trận pháp tông sư."

Lệ Trọng trầm thấp nói một câu, bắt đầu cảm ngộ trận pháp.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150: Người có nguyện ý hay không trở thành người của ta

Tầng thứ tư trận pháp, tìm hiểu cực kỳ khó khăn.

Ngày đầu tiên, Lê Trọng hiểu được hai mươi cái trận pháp.

Thứ mười ngày, Lê Trọng hiểu được mười chín cái trận pháp.

Theo thời gian trôi qua, Lê Trọng gặp trận pháp, càng ngày càng phức tạp, hần tìm hiểu tốc độ cũng một chút biến chậm. Đã đến tháng thứ hai thời điểm, Lê Trọng một ngày, chỉ có thể hiểu được mười bốn cái trận pháp.

Loại tình huống này, tại Lê Trọng trong dự liệu.

Hần tâm tính rất tốt, không nóng không vội.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Một ngày này.

Lê Trọng đang tại tìm hiểu lấy trận pháp, đột nhiên cảm giác được một loại no đủ cảm giác, xông lên trong lòng. Lê Trọng sững sốt một chút, lập tức trong ánh mắt lộ ra sắc mặt vui mừng.

Nguyên lai.

Trong khoảng thời gian này, hần tuy nhiên mỗi ngày tìm hiểu trận pháp, nhưng tu vi y nguyên chậm rãi tăng lên. Hiện tại, chân khí trong cơ thể hần đã no đủ rồi, muốn lên cấp.

Lê Trọng rời khỏi trận pháp, tìm được một cái nghỉ ngơi dùng bình đài, bàn ngồi xuống.

Lưỡng trụ hương về sau.

Lê Trọng tu vi, theo Nhân Cực đệ cửu trọng sơ kỳ, tiến giai đến Nhân Cực đệ cửu trọng trung kỳ.

Tu vi tăng lên về sau, Lê Trọng nhục thân lực lượng, lại tăng lên không ít. Càng làm cho Lê Trọng kinh hi chính là, trực giác của hần cũng nhạy cảm một chút, suy tính tốc độ nhanh hơn.

Lê Trọng phản hồi trận pháp.

Tìm hiểu một thời gian ngắn sau.

"Ha ha ha!"

Lê Trọng cười lớn một tiếng, một quyền oanh ra, nhất thời đem trận pháp oanh vỡ một đạo khe hở.

Tu vi tăng lên về sau, Lê Trọng phá giải trận pháp tốc độ, tựu nhanh hơn rất nhiều. Vừa rời trận pháp, hần tìm hiểu được không sai biệt lắm, trực tiếp tựu là một quyền, bạo lực phá giải.

Lê Trọng tiến vào hạ một cái trận pháp.

Tìm hiểu lưỡng trụ hương về sau, hần lại là một quyền, đem trận pháp đánh ra một đạo khe hở.

Ngắn ngủn hai canh giờ ở bên trong, Lê Trọng tựu xông qua mười cái trận pháp.

Loại này xông trận phương pháp, thật sự là đầm đìa thống khoái.

Tháng thứ ba.

Lê Trọng chính từng quyền oanh kích lấy trận pháp, đột nhiên một cái kinh dị thanh âm truyền đến: "Lê Trọng, ngươi vậy mà xông đã đến tầng thứ tư? Điều này sao có thể? Ngươi là như thế nào làm được hay sao?"

Lê Trọng nhìn lại, chỉ thấy một cái cô gái mặc áo đen, vẻ mặt rung động địa đứng tại trận pháp bên ngoài.

Hắc y ánh mắt của cô gái trừng lớn, trong ánh mắt tất cả đều là không dám tin chỉ sắc.

Lê Trọng liếc mắt nữ tử liếc, nhàn nhạt nói ra: "Ta là thiên tài."

Nói xong, Lê Trọng tiếp tục oanh kích trận pháp.

Cô gái mặc áo đen phục hồi tinh thần lại, thần sắc trầm xuống, lạnh lùng nói ra: "Lê Trọng, ngươi vậy mà đại lực oanh kích trận pháp, xem ra, ngươi quên cảnh cáo của ta rồi. Ngươi là không phải sống đủ rồi!"

Lê Trọng nhàn nhạt nói ra: "Lão tử tại phá giải trận pháp, quan ngươi p sự tình."

Cô gái mặc áo đen trên người đột nhiên nổ lên sát ý, lạnh lùng nói ra: "Ngươi muốn chết!"

Lê Trọng khẽ cười một tiếng.

Hắn hiện tại, rất là bình tĩnh.

Đệ nhất thứ hai tầng thứ ba, chỉ có có được nhất định được thực lực, có thể qua tự nhiên. Nhưng cái này tầng thứ tư lại bất đồng, tầng thứ tư bên trong trận pháp, uy lực tuyệt đại, có thể khôn giết Địa Cực cảnh Tông Sư. Cái này cô gái mặc áo đen là Địa Cực Tông Sư, có thể tùy tiện đi vào đệ nhất thứ hai tầng thứ ba trận pháp, nhưng nàng tuyệt không dám vào nhập tầng thứ tư trận pháp.

Quả nhiên.

Cái này cô gái mặc áo đen tuy nhiên bạo khiêu ra lời, nhưng thủy chung không dám vào vào trận pháp.

Cô gái mặc áo đen thật sâu nhìn Lê Trọng liếc, nghiêng răng nghiêng lợi nói ra: "Lê Trọng, ngươi nhất định ngươi sẽ phải hối hận, ngươi rất nhanh tự ngươi sẽ phải hối hận! Ngươi chờ xem!"

Lê Trọng ha ha cười cười.

Thời gian cực nhanh.

Trong nháy mắt lại là mấy ngày.

Một ngày này.

Lê Trọng ha ha cười dài một tiếng, trong giây lát oanh ra một quyền.

"Oanh!"

Hai mươi lăm vạn cân lực lượng tuôn ra, đem trận pháp ngành sanh sanh oanh ra một cái khe hở.

Lê Trọng theo trong cái khe đi ra, lăng lăng đứng vững.

Trong đầu của hắn, bốc lên lấy đủ loại trận pháp chi đạo.

Thật lâu về sau.

Lê Trọng cuối cùng đem đủ loại trận pháp ảo diệu, dung hợp đến cùng một chỗ.

Ý nghĩ của hắn, ánh mắt của hắn, trở nên hoàn toàn bất đồng rồi.

Toàn bộ thế giới, tại Lê Trọng trong mắt, cũng trở nên bất đồng.

Lê Trọng duỗi ra một ngón tay, loát loát loát địa tại trong hư không kéo lê, từng đạo tinh thuần lực lượng hiện lên tại trong hư không. Hơn mười cái trong nháy mắt trong thời gian, những tinh thuần này lực lượng, vậy mà tạo thành một cái trận pháp, dẫn động thiên địa tinh khí, phát ra nhàn nhạt hào quang.

Hơi trận phát quang!

Đây là Trận Pháp Tông Sư, mới có thể làm được thủ đoạn.

Lê Trọng khoe miệng lộ ra mỉm cười: "Cái này là Trận Pháp Tông Sư sao, thật sự là quá tốt. Không thể tưởng được, ta võ đạo còn chưa trở thành Tông Sư, trận đạo rõ ràng thành tông sư. Đã thành Tông Sư, kế hoạch cũng có thể khai triển rồi."

Lê Trọng đi xuống Trận Sơn.

Một ngày sau.

Lê Trọng phản hồi Trận Sơn, xếp bằng ở một cái trên bình đài, yên lặng cùng đợi.

Hắn biết rõ, sự hiện hữu của mình, nhất định sẽ khiến cho Hồ Ngọc Tuyết chú ý.

Hồ Ngọc Tuyết, là một cái trăn pháp thiên tài, đã nhận được tông môn coi trọng. Nhưng Lệ Trọng hiện tại, thể hiện ra không kém hơn nàng trăn pháp thiên phú, trong lúc mơ hồ uy hiếp được địa vị của nàng, nàng sẽ không ngồi yên không lý đến.

Lệ Trọng hiện tại, tự đợi đến Hồ Ngọc Tuyết xuất hiện.

Quả nhiên.

Ngày thứ ba thời điểm.

Cô gái mặc áo đen cùng một cái nữ tử quần trắng, trong lúc đó xuất hiện tại Lệ Trọng trước mắt.

Lệ Trọng một mắt nhìn đi, trong mắt nhất thời lóe ra một tia kinh diễm chi sắc. Cái này nữ tử quần trắng, dung mạo vẻ đẹp, như là họa cùng tiên nữ. Lệ Trọng tuy nhiên là người của hai thế giới, kiến thức rộng rãi, nhưng thấy đến nữ tử này, trong nội tâm y nguyên sinh ra trăn trăn rung động.

"Ân?"

Lệ Trọng trong lòng giật mình.

Ý chí của hắn hạng gì kiên định, nhưng chứng kiến nữ tử này, vậy mà hội sinh ra rung động, cái này rất không bình thường rồi.

"Trong sách xưa ghi lại, Hồ tộc nhiều ngoại hình đến xem, cùng Nhân tộc không sai biệt lắm, tự nhiên tự có được một loại mị thuật. Nam nhân chỉ bên trên liếc, tự khó có thể quên. Hồ tộc cao thủ chỉ cần một ánh mắt, thì có thể làm cho nam nhân mất phương hướng mình, thành thành thật thật nghe lời. Xem ra, trong sách xưa ghi lại, rất có thể thật sự!"

Lệ Trọng cắn thoáng một phát đầu lưỡi, lại để cho chính mình khôi phục tuyệt đối thanh minh.

Lúc này thời điểm.

Cô gái mặc áo đen phát ra khí thế, chăm chú địa đề nặng Lệ Trọng, hướng phía nữ tử quần trắng nói ra: "Tiểu thư, người này, tự là Lệ Trọng rồi. Hừ, một chút như vậy tu vi, căn bản không cần ngại đi một chuyến."

Nữ tử quần trắng không có lên tiếng, ánh mắt của nàng, rơi xuống Lệ Trọng trên người.

Ánh mắt như nước.

Nhìn như lạnh như băng, nhưng lại có một loại mềm mại đáng yêu.

Trong chốc lát.

Lệ Trọng cảm giác được, trong lòng mình lại sinh ra rung động, rơi vào đường cùng đành phải lại một lần nữa cắn đầu lưỡi, lợi dụng thống khổ đến bảo trì thanh minh.

Nữ tử quần trắng chậm rãi nói ra: "Lệ Trọng, ta là Tuyết Ngọc Hồ. Ngươi có nguyện ý hay không trở thành người của ta, đi theo ta?"

Thanh âm của nàng, thô thô nghe tới có chút lãnh ý. Nhưng tính tế nghe, rồi lại có một loại khó có thể hình dung mềm mại đáng yêu, lại để cho người hận không thể lập tức bái phục trên mặt đất, trở thành người theo đuổi của nàng.

Lệ Trọng thần sắc trì trệ, ánh mắt hơi động một chút.

Cô gái mặc áo đen nhìn xem Lệ Trọng, ánh mắt lộ ra một tia sợ hãi thán phục chi sắc. Nàng cảm giác được, tiểu thư mị thuật là càng ngày càng lợi hại, Lệ Trọng tên tiểu bối này, rất nhanh muốn bái nằm ở tiểu thư dưới váy rồi.

Lệ Trọng trong ánh mắt, như là lộ ra không biết giải quyết thế nào chi sắc.

Nữ tử quần trắng nhẹ nhàng cười cười, nói ra: "Như thế nào, ngươi không muốn đi theo ta sao?"

Cô gái mặc áo đen ánh mắt lộ ra mỉm cười.

Nàng đã đợi đến Lệ Trọng nói ra "Nguyện ý" hai chữ rồi.

Tiểu thư mị lực, ai có thể kháng cự?

Chương 151: Người Nghĩ Thế Nào?

Bỗng nhiên.

Lệ Trọng khòe miệng, lộ ra một nụ cười.

Nữ tử váy trắng ánh mắt nhất động, cảm giác được có gì đó không đúng.

Lúc này, Lệ Trọng ngẩng đầu lên, trong miệng phát sinh cười dài một tiếng, nói rằng: "Được rồi, thu hồi người cái trò này. Hồ Ngọc Tuyết, bộ này đối với ta là vô dụng."

Hồ Ngọc Tuyết cùng Hắc Cô vẻ mặt cùng nhau biến đổi.

Hắc Cô trên người bỗng nhiên bùng nổ ra khí thế khổng lồ, khí thế đáng sợ như là một toà núi lớn, chặt chẽ đè lên Lệ Trọng. Lệ Thanh quát lên: "Người nói những gì đó!"

Sát ý thấu xương!

Hắc Cô bỗng nhiên bạo phát bên dưới, thực lực lộ rõ, như vậy cường bạo khí thế bên dưới, coi như là Địa Cực cảnh hai tầng Tông Sư, cũng phải trong nháy mắt thổ huyết ngã xuống đất.

Lệ Trọng cũng không cách nào chịu đựng loại khí thế này, nhưng hắn đã sớm chuẩn bị.

Ngay ở Hắc Cô khí thế bạo phát một sát na, Lệ Trọng ngón tay ở trong hư không một điểm, Hư Không bày trận, một hơi phát sáng trận pháp, ngăn cản phần lớn khí thế.

Hắc Cô sắc mặt lại là biến đổi.

Nàng lần thứ nhất đụng tới Lệ Trọng thời điểm, Lệ Trọng tuy rằng cũng có thể Hư Không bày trận, nhưng bố trí ra tới trận pháp, trong nháy mắt đã bị khí thế phá hủy. Ngăn ngăn ba tháng không gặp, Lệ Trọng Hư Không bố trí ra tới trận pháp, dĩ nhiên có thể xúc động Thiên Địa Tinh Khí, điều này cũng tiến bộ đến quá nhanh!

Hắc Cô trên người dựng lên sát ý, từng chữ từng chữ nói rằng: "Tiểu thư, người này không thể lưu!"

Lệ Trọng biết rồi các nàng bí mật, bản thân lại có cường hãn thiên phú, nhân vật như thế, đối với toàn bộ Hồ Tộc, đều là một uy hiếp. Vì lẽ đó, Hắc Cô chuẩn bị sát nhân.

Lệ Trọng cười ha ha.

Hắn nhìn Hắc Cô, trong miệng phun ra hai chữ: "Ngu xuẩn!"

Hắc Cô nơi nào chịu được, trong mắt loé ra một tia tàn khốc, một cái chân nhanh như tia chớp đá ra. Nàng là Địa Cực Cửu Trọng Tông Sư, một cước này đá đi tới, mười cái Lệ Trọng cũng có thể đá chết.

Lúc này.

Vẫn không có lên tiếng Hồ Ngọc Tuyết, duỗi ra một bàn tay, chặn lại.

Hồ Ngọc Tuyết bàn tay mềm sanh sanh, xem ra tựa hồ thổi một hơi, cũng có thể thổi đoạn. Nhưng loại này mềm sanh sanh bàn tay, dĩ nhiên vững vàng mà ngăn trở Hắc Cô nên giậm một đòn, vẫn không nhúc nhích.

Hắc Cô không hiểu nhìn Hồ Ngọc Tuyết.

Hồ Ngọc Tuyết khẽ lắc đầu.

Ánh mắt của nàng, rơi xuống Lệ Trọng trên người, từ tốn nói: "Lệ Trọng, xem ra trong tay người, có cái gì bằng thị."

Lệ Trọng cười ha ha, nói rằng: "Hồ Ngọc Tuyết không hổ là Linh Lung Ngọc Hồ, trí tuệ hơn người. Người đoán đến không sai, ta đây đoạn thời gian, lên lút bố trí mười mấy ảnh lưu niệm trận pháp. Những này ảnh lưu niệm trận pháp, cùng ta cùng một nhịp thở, ta một khi bỏ mình, chúng nó lập tức sẽ phát động, đem các người bí mật truyền đi."

Ảnh lưu niệm trận pháp, đây là một loại phong ấn hình ảnh và thanh âm trận pháp.

Chỉ có Trận pháp tông sư, mới có thể bố trí đi ra.

Lệ Trọng khoảng thời gian này, liều mạng xông trận, chính là muốn trở thành Trận pháp tông sư, bố trí ra ảnh lưu niệm trận pháp đến.

Nghe được ảnh lưu niệm trận pháp bốn chữ, Hắc Cô hơi biến sắc, quát lên: "Không thể! Ảnh lưu niệm trận pháp, chỉ có Trận pháp tông sư, mới có thể bố trí đi ra. Người chỉ có 14 tuổi, tiến vào trận sơn vẫn chưa tới bốn tháng, tuyệt đối không thể trở thành Trận pháp tông sư!"

Lệ Trọng liếc nhìn nàng một chút, từ tốn nói: "Người cảm thấy không thể, nguyên nhân chỉ có một. Đó chính là người là ngu xuẩn, mà ta, nhưng là thiên tài. Ngu xuẩn làm sao mà biết thiên tài lợi hại?"

Hắc Cô tức điên mà cười, nàng một bước đi tới, muốn đem Lệ Trọng đánh thành gàn chết.

Lệ Trọng bố trí ảnh lưu niệm trận, một khi đánh chết, trận pháp sẽ phát động. Nhưng, nàng hoàn toàn có thể đem Lệ Trọng đánh thành gàn chết, để Lệ Trọng muốn sống không được, muốn chết cũng không thể.

Lệ Trọng nhìn Hắc Cô, vẻ mặt bình tĩnh như thường, thân thể vẫn không nhúc nhích.

Lúc này.

Hồ Ngọc Tuyết lại một lần nữa ra tay rồi, tay nàng chường dò ra, đem Hắc Cô kéo.

Lệ Trọng nhìn Hắc Cô một chút, từ tốn nói: "Ta ở ảnh lưu niệm trong trận pháp, bố trí một vừa đọc hạt bụi nhỏ trận, chỉ cần hơi suy nghĩ, là có thể phát động ảnh lưu niệm trận pháp. Người chỉ cần chạm ta một hồi, để ta cảm giác được uy hiếp, ta sẽ lập tức phát động trận pháp. Đúng rồi, từ giờ trở đi, người cũng không cần trừng mắt ta, ta xem người khó chịu, vạn nhất phát động trận pháp thì xong rồi."

Hắc Cô tức giận đến lẫn vào thân run.

Nhưng lúc này, nàng vẫn đứng là không dám trừng Lệ Trọng rồi.

Hai lần thăm dò, nàng đã biết, Lệ Trọng là một tâm tư cẩn mật người, đã sớm chuẩn bị kỹ càng. Lúc này, lại uy hiếp Lệ Trọng, không có một chút nào tác dụng.

Lệ Trọng ánh mắt, rơi xuống Hồ Ngọc Tuyết trên người, từ tốn nói: "Chúng ta nên nói chuyện một chút."

Hồ Ngọc Tuyết nhìn Lệ Trọng, con người như Thu Thủy.

Nàng bình tĩnh nói rằng: "Lệ Trọng, người không có bất kỳ chứng cứ nào, coi như người đem bí mật nói ra, cũng không có ai sẽ tin tưởng của người. Ta đây trong mấy năm, vì là tông môn đã làm nhiều lần sự tình, như Tòa Quái Sơn trận pháp, chính là ta bố trí ra tới. Không có ai sẽ tin tưởng, một Hồ Tộc người, sẽ trợ giúp nhân tộc chống đỡ quái thú."

Hồ Ngọc Tuyết không hồ là Linh Lung Ngọc Hồ, tâm tư tinh xảo đặc sắc, nàng liếc mắt là đã nhìn ra, Lệ Trọng nhược điểm lớn nhất chính là không có chứng cứ.

Lệ Trọng nếu có chứng cứ, đã sớm sẽ đăng báo tông môn, thu được tông môn phong phú thưởng, căn bản không cần cùng nàng giao thiệp với.

Lệ Trọng nở nụ cười, nói rằng: "Ta là không có chứng cứ. Có điều, ta đem bí mật nói ra, tự nhiên sẽ mai phục một viên hoài nghi hạt giống. Các người Hồ Tộc đa nghi, nhân tộc cũng là đa nghi. Tông môn nguyên lão trưởng lão một khi sinh ra hoài nghi chi tâm, các người tháng ngày thì sẽ không dễ chịu, đừng hòng an tâm tìm hiểu trận pháp rồi."

Hồ Ngọc Tuyết vẻ mặt bất biến, trong lòng nhưng là hơi chìm xuống.

Lệ Trọng nói tới, chính là nàng lo lắng nhất.

Trong Nhân Tộc, có một câu nói, không phải chủng tộc ta, chắc chắn có ý nghĩ khác. Lệ Trọng nếu như đem bí mật nói ra, nàng coi như là đệ tử chân truyền, cũng sẽ gặp phải hoài nghi. Nàng hiện tại thân ở Vạn Sơn Tông bên trong, khắp nơi đều là kẻ địch, một khi bị hoài nghi, đó chính là thiên đại nguy hiểm. Loại này nguy hiểm, nàng đảm đương không nổi.

Hồ Ngọc Tuyết hít một hơi thật sâu, trong lòng sinh ra một tia cảm giác thất bại.

Lệ Trọng rõ ràng là một nhân tộc, nhưng hẳn biểu hiện, nhưng như là một sống mấy trăm năm lão hồ ly. So sánh với đó, nàng ngược lại như là một ngày thơ nhân tộc tiểu cô nương, khắp nơi rơi vào Lệ Trọng nằm trong kế hoạch.

Hồ Ngọc Tuyết bình tĩnh nói rằng: "Lệ Trọng, người nghĩ thế nào?"

Lệ Trọng biết rồi bí mật của nàng, nhưng cũng không có hướng về tông môn bẩm báo, nhất định là có mưu đồ khác.

Bởi vậy.

Hồ Ngọc Tuyết trực tiếp hỏi phát ra.

Lệ Trọng khẽ mỉm cười, xa xôi nói rằng: "Nghe tiếng đã lâu Linh Lung Ngọc Hồ có một loại thiên phú bí thuật, tên là Linh Lung Chi Quang. Ta hiện tại đầu không quá linh quang, dự định Linh Lung Chi Quang nâng lên một hồi trí tuệ, vọng : ngắm hồ cô nương tác thành ta."

Lời vừa nói ra.

Hắc Cô nhất thời biến sắc mặt, nói rằng: "Cái này không thể nào! Linh Lung Chi Quang, chỉ có thể chính mình sử dụng. Cho người khác nâng lên trí tuệ, hội này ảnh hưởng đến căn cơ !"

Lệ Trọng liếc nhìn Hắc Cô một chút: "Hả?"

Hắc Cô nhất thời không dám nói rồi.

Lệ Trọng nhìn Hồ Ngọc Tuyết, từ tốn nói: "Ta tính nhẫn nại có hạn, hồ cô nương, đồng ý còn chưa phải đồng ý, ngươi mau mau đưa ra một trả lời."

Lệ Trọng hùng hổ dọa người.

Hồ Ngọc Tuyết trên mặt né qua một tia tức giận về, nhưng nàng ánh mắt vẫn như cũ bình tĩnh, cắn răng nói rằng: "Ta đồng ý."

Nói xong câu này, Hồ Ngọc Tuyết cảm giác được vô cùng uất ức.

Ở trong hồ tộc, nàng là nhân vật hô phong hoán vũ. Ở trong tông môn, nàng cũng là một cao cao tại thượng nhân vật. Nhưng bây giờ, lại bị Lệ Trọng người này Cự Cảnh nhân vật uy hiếp, nàng còn không đến không nghe.

Điều này làm cho nàng cơ hồ muốn phát rồ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Tính toán thất bại

Hồ Ngọc Tuyết sâu hít sâu một hơi.

Nàng cũng không phải người bình thường, mà là có được tuyệt đại trí tuệ Linh Lung Ngọc Hồ.

Linh Lung Ngọc Hồ, tại Hồ tộc tộc đàn bên trong, địa vị gần với Cửu Vĩ Thiên Hồ.

Các nàng dung mạo tuyệt thế.

Nhưng các nàng nhất chỗ lợi hại, hay vẫn là trí tuệ của các nàng cùng thiên phú.

Hồ Ngọc Tuyết tỉnh táo nói: "Lệ Trọng, ta có thể dùng Linh Lung Chi Quang, cho ngươi tăng lên trí tuệ. Bất quá, ngươi muốn phát hạ lời thề, không thể bạo lộ thân phận của ta."

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Có thể. Bất quá, ta chỉ cho ngươi lưỡng năm thời gian. Hai năm ở trong, ta sẽ không bạo lộ thân phận của ngươi, hai năm về sau, cùng đừng trách ta."

Không phải của ta tộc loại, hấn tâm tất dị.

Một cái Hồ tộc chi nhân, tiềm phục tại tông môn bên trong, đây là khó có thể nhẫn cho sự tình.

Lệ Trọng tin tưởng, hai năm trước khi, lực chiến đấu của mình, hoàn toàn có thể áp qua Hồ Ngọc Tuyết. Đến lúc đó, nàng lại không ly khai, Lệ Trọng chính mình có thể đem nàng bắt giữ.

Hồ Ngọc Tuyết trên ngọc dung lộ ra mỉm cười, nói ra: "Tốt."

Hồ Ngọc Tuyết đối với chính mình cực kỳ tin tưởng, năng tin tưởng, tại hai năm ở trong, hoàn toàn có thể đem trận pháp ảo diệu tìm hiểu thấu. Đến lúc đó, tiền, có thể cầm xuống Lê Trọng, giết người diệt khẩu. Lui, có thể phiêu nhiên phản hồi Hồ tộc, ai cũng không làm gì được rồi.

Hơn nữa.

Hồ Ngọc Tuyết còn có một thủ đoạn.

Cái kia chính là, Linh Lung Chi Quang, đối ngoại người thi triển chín lượt, có thể người ở bên ngoài trong linh hồn, lưu lại một nhân nhạc lạc ấn. Hồ Ngọc Tuyết thông qua cái này lạc ấn, âm thầm khống chế Lê Trọng.

"Lê Trọng a Lê Trọng, ngươi muốn dùng Linh Lung Chi Quang tăng lên trí tuệ, nhưng cái này Linh Lung Chi Quang, không phải dễ hưởng thụ như vậy." Hồ Ngọc Tuyết trong nội tâm âm thầm nói một câu.

...

Trận Sơn bên trên.

Một chỗ cung cấp đệ tử tu luyện nhà tranh bên trong.

Lê Trọng cùng Hồ Ngọc Tuyết hai người, ngồi đối diện nhau.

Đối mặt một cái tuyệt thế mỹ nữ, coi như là một cái sáu bảy mươi tuổi lão đầu tử, chỉ sợ cũng muốn thú huyết sôi trào, Khô Mộc Phùng Xuân, khó có thể giữ vững bình tĩnh.

Nhưng Lê Trọng, nhưng lại bình tĩnh vô cùng.

Lê Trọng trong nội tâm, thầm suy nghĩ lấy một vấn đề.

Linh Lung Chi Quang, có thể tăng lên trí tuệ, rèn luyện linh hồn. Loại này kỳ dị bí thuật, có thể hay không tăng lên trực giác của hắn, lại để cho trực giác của hắn càng nhạy cảm cường đại hơn đâu?

Lê Trọng hiện tại, càng ngày càng cảm giác được, loại này trực giác trọng yếu. Đã có được loại này trực giác, hắn có thể vượt cấp chiến đấu, tự tính toán đối mặt Địa Cực cảnh nhất trọng Tông Sư, cũng sẽ không e ngại. Đã có trực giác, lại phức tạp trận pháp, lại phức tạp chiến kỹ, cũng có thể suy tính ra ảo diệu bên trong, sâu sắc nhanh hơn tìm hiểu thời gian.

Trực giác nếu như tiến thêm một bước cường đại, sẽ phát sinh cái gì đâu?

Lê Trọng đối với cái này rất là chờ mong.

Hồ Ngọc Tuyết nhìn xem Lê Trọng, đồng tử có chút co rút lại.

Càng là cùng Lê Trọng tiếp xúc, nàng cũng cảm giác được, Lê Trọng khó chơi vô cùng.

Hồ Ngọc Tuyết tự tin, dựa vào năng dung mạo, bất kỳ một cái nào nam nhân ngồi ở trước mặt, đều không thể bình tĩnh. Tự tính toán biểu hiện ra, kiệt lực giữ vững bình tĩnh, tim đập cùng huyết dịch lưu động tốc độ, cũng sẽ sâu sắc nhanh hơn.

Nhưng Lê Trọng người này, ngồi lẳng lẳng, ánh mắt của hắn bình tĩnh vô cùng, máu của hắn lưu động tốc độ không nhanh không chậm. Mà tim đập của hắn, cũng là không nhanh không chậm.

Hết thầy đều đang nói mình, Lê Trọng bình tĩnh vô cùng.

Như Lê Trọng loại nhân vật này, nàng còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

"Lê Trọng người này, cũng không phải người bình thường. Loại nhân vật này, vô luận như thế nào, cũng phải nghĩ biện pháp giết chết. Nếu không, đối với chúng ta toàn bộ Hồ tộc, đều là một cái uy hiếp."

Hồ Ngọc Tuyết tâm niệm thay đổi thật nhanh.

Lúc này thời điểm.

Lê Trọng nhìn Hồ Ngọc Tuyết liếc, giống như cười mà không phải cười nói: "Hồ Ngọc Tuyết, ngươi ngờ ngác nhìn ta, đang suy nghĩ gì đấy? Chẳng lẽ, ngươi cảm thấy ta tiền đồ vô lượng, vừa ý ta?"

Hồ Ngọc Tuyết thân sắc lạnh lẽo.

Lê Trọng lại hi hi cười cười, nói ra: "Ngươi tuy nhiên là cái yêu nữ, nhưng lớn lên cũng không tệ lắm. Nếu như nguyện ý, ta có thể cho ngươi giữ ở bên

người, làm một cái nha hoàn."

Hồ Ngọc Tuyết giận quá mà cười, nói ra: "Lệ Trọng, người có bản lĩnh, hai năm về sau, cứ việc thu ta vì nha hoàn tốt rồi. Hiện tại, người cho ta thành thành thật thật cảm miệng."

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, không lên tiếng nữa.

Hồ Ngọc Tuyết không nói không rằng, nàng yên lặng ngồi xếp bằng.

Một đạo kỳ dị khí tức, theo trên người nàng phát ra tới.

Mấy cái thời gian hô hấp về sau.

Một đạo nhân nhát tăn ra huyền diệu khí tức bạch quang, theo nàng mi tâm chỗ bay ra, ngưng mà không tiêu tan, như cùng một cái linh xà, hừ địa chui vào đến Lệ Trọng trong cơ thể.

Đạo này bạch quang, đúng là Linh Lung Chi Quang.

Lệ Trọng tại trong chốc lát, tiến vào đến một loại hốt hoảng, tối tăm xa ngút ngàn dặm xa ngút ngàn dặm trạng thái.

Đạo này bạch quang, như là một đạo cầu, cầu thông linh hồn cùng thiên địa.

Bạch quang lóe lên tức thu, bay trở về Hồ Ngọc Tuyết mi tâm.

Lệ Trọng từ từ nhắm hai mắt, trong nội tâm kích động vô cùng.

Cái này Linh Lung Chi Quang, thật sự là kỳ diệu vô cùng, lập tức tự lại để cho trực giác của hắn tăng lên hai thành nhiều. Lệ Trọng hiện tại, mặc dù không có mở mắt ra, nhưng hắn vẫn có thể thanh thanh sở sở cảm giác được, Hồ Ngọc Tuyết từng cái rất nhỏ động tác. Lệ Trọng thậm chí có thể cảm giác được, Hồ Ngọc Tuyết sợi tóc, mỗi một lần phiêu động.

Không có có mắt, nhưng có thể cảm giác được Hồ Ngọc Tuyết từng cái rất nhỏ động tác, cái này thật sự là không thể tưởng tượng nổi sự tình.

Hiển nhiên, trực giác của hắn, trở nên càng cường đại hơn rồi!

Linh Lung Chi Quang, quả nhiên có thể tăng lên trực giác!

Lệ Trọng không chế được trong lòng kích động, nhân nhát nói ra: "Tiếp tục."

Hồ Ngọc Tuyết nhìn Lệ Trọng liếc, nàng cảm giác được, Lệ Trọng bị Linh Lung Chi Quang rèn luyện một lần về sau, như là trở nên có chút bất đồng. Nhưng rốt cuộc là ở đâu bất đồng, nàng rồi lại nói không nên lời.

Hồ Ngọc Tuyết cũng lười nhiều lắm suy nghĩ, khóe miệng nàng chỗ lộ ra một tia cười lạnh, lại là một đạo Linh Lung Chi Quang phát ra.

Hào quang nhập vào cơ thể.

Lệ Trọng lại một lần nữa, tiến vào hốt hoảng, tối tăm xa ngút ngàn dặm xa ngút ngàn dặm trạng thái.

Một lúc sau.

Hồ Ngọc Tuyết thu nhập Linh Lung Chi Quang.

Lệ Trọng trực giác, lại tăng lên một ít.

"Suru suru suru —— "

Hồ Ngọc Tuyết liên tục phát ra Linh Lung Chi Quang.

Lần thứ năm về sau.

Lệ Trọng trong giây lát phát hiện, hắn có thể cảm giác được trong không khí bụi bặm phiêu động.

Hắn tự tính toán không hô hấp, cũng có thể "Nghe thấy" đến Hồ Ngọc Tuyết trên người mùi thơm. Hồ Ngọc Tuyết trên người mùi thơm, như thế nào truyền tới, Lệ Trọng đều cảm ứng được thanh thanh sở sở. Lệ Trọng nếu như nguyện ý, có thể có chút lệch một phía dưới, "Nghe thấy" đến càng nhiều nữa mùi thơm.

Lệ Trọng trong lòng lại là vui vẻ.

Loại cảm giác này, thật sự là quá kỳ diệu rồi.

"Hô!"

Hồ Ngọc Tuyết lại là một đạo Linh Lung Chi Quang phát tới, đây là đạo thứ sáu.

Lệ Trọng trong lòng, dâng lên một loại ti nghi hoặc, hẳn cảm giác được Hồ Ngọc Tuyết thật sự là quá chủ động, quá nhiệt tình. Cái này lại để cho Lệ Trọng trong nội tâm, âm thầm sinh ra lòng cảnh giác.

Lệ Trọng âm thầm đem chú ý lực, bỏ vào Hồ Ngọc Tuyết trên người.

Lệ Trọng cảm giác được, Hồ Ngọc Tuyết tim đập, còn có huyết dịch vận chuyển tốc độ, trở nên nhanh hơn có chút.

"Cái này yêu nữ, rõ ràng khẩn trương lên rồi. Nàng đang khẩn trương cái gì?"

Lệ Trọng trong lòng giật mình.

Đạo thứ sáu về sau, Lệ Trọng trực giác lại tăng lên một tia.

Kế tiếp, là đạo thứ bảy.

Linh Lung Chi Quang gạt rửa phạt sau khi kết thúc, Lệ Trọng cảm giác được, Hồ Ngọc Tuyết trở nên càng thêm khẩn trương.

Lệ Trọng ngồi không yên, hẳn đột nhiên đứng lên, ha ha cười nói: "Bảy đạo Linh Lung Chi Quang, đã đầy đủ rồi. Hồ yêu nữ, ta đi trước một bước rồi!"

Lệ Trọng nói xong, phiêu nhiên rời đi.

"Ngươi!"

Hồ Ngọc Tuyết muốn tính toán Lệ Trọng, liên tục phát ra bảy đạo Linh Lung Chi Quang, loay hoay đầu đầy mồ hôi. Nhưng hiện tại, Lệ Trọng vỗ vỗ bờ hông tự nhiên rồi đi rồi, cái này lại để cho Hồ Ngọc Tuyết phiền muộn được muốn thổ huyết.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Nội Môn Trăm Cường Bảng

"Đáng ghét, đáng ghét!"

Hồ Ngọc Tuyết oán hận kêu.

Trong lòng nàng cực kỳ không cam lòng.

Hắc Cô đi vào, nhìn thấy Hồ Ngọc Tuyết đáng ghét, trong mắt lộ ra một tia giật mình về.

Ở trong ấn tượng của nàng, Hồ Ngọc Tuyết mãi mãi cũng là bình tĩnh cực kỳ, định liệu trước. Nhưng bây giờ, Hồ Ngọc Tuyết một bộ tức đến nổ phổi, tức giận vô cùng đáng ghét.

Đây thực sự là kinh đến nàng.

Hồ Ngọc Tuyết kêu vài câu, rốt cục khôi phục bình tĩnh. Nàng ánh mắt lóe lên, nói rằng: "Chúng ta phải cho Lệ Trọng chế tạo một điểm phiền phức, để hẳn không cách nào chuyên tâm tu luyện."

Hắc Cô gật gù.

Hồ Ngọc Tuyết suy nghĩ một chút, trong mắt bỗng nhiên lộ ra một nụ cười, chậm rãi nói rằng: "Vạn Sơn Tông nội môn, có một bảng danh sách, tên là nội môn trăm cường bảng. Tiến vào bảng danh sách này đệ tử, có thể hưởng thụ đến nhiều hơn tài nguyên tu luyện, bởi vậy cạnh tranh phi thường kịch liệt. Ta là đệ tử chân truyền, có thể đề cử một người lên bảng. Ta hiện tại quyết định, đề cử Lệ Trọng tiến vào nội môn trăm cường bảng, để hẳn bước lên mười vị trí đầu."

Hắc Cô nghe, ánh mắt sáng lên, gật đầu liên tục nói rằng: "Chủ ý này hay! Nội môn trong lúc đó cạnh tranh, vô cùng kịch liệt. Mà mười người đứng đầu cạnh tranh, càng là khốc liệt cực kỳ. Lệ Trọng tu vi thấp, đột nhiên tiến vào mười vị trí đầu, tất cả Nội Môn Đệ Tử cũng sẽ không chịu phục, đều sẽ đứng ra đi khiêu chiến hắn. Đến thời điểm, Lệ Trọng muốn ngủ cũng không thời gian."

.

Lệ Trọng rời đi nhà tranh, một đường đi xuống, trực tiếp rời đi Trần Sơn.

Hắn có thể xông được quá Đệ Tử Tầng, nhưng Đệ Ngũ Tầng là tuyệt đối không xông qua được. Đệ Ngũ Tầng trận pháp, uy lực vượt xa Đệ Tử Tầng, lấy thực lực bây giờ của hắn, muốn ở trong trận pháp diện đặt chân cũng khó khăn, càng không cần phải nói tìm hiểu rồi.

Vì lẽ đó, Lệ Trọng quả đoán rời đi.

Lệ Trọng trong lòng, yên lặng suy tư về.

Hắn lần này tìm hiểu trận pháp, hao tổn ba, bốn tháng thời gian. Tiếp đó, cũng nên hảo hảo tu luyện một trận, tu vi muốn tăng lên, đồng thời cũng nên tìm một môn tu luyện thân pháp rồi.

Lệ Trọng nghĩ, trực tiếp hướng về Tầng Thư Lâu mà đi.

Lệ Trọng là đệ tử ngoại môn xếp hạng giải thi đấu Đệ Nhất Danh, có thể tuyển lựa một quyển cam cấp Trung Phẩm chiến kỹ. Thân pháp, cũng là chiến kỹ một loại, Lệ Trọng dự định đến Tầng Thư Lâu chọn một môn thân pháp.

Lệ Trọng tiến vào Tầng Thư Lâu, sau một canh giờ, đã chọn một quyển cam cấp Trung Phẩm thân pháp —— Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết.

Lưu Tinh, cũng không ai biết nó sẽ ở lúc nào xuất hiện, cũng không biết nó sẽ ở lúc nào biến mất. Cái môn này Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết, tu luyện tới cảnh giới đại thành, dường như như sao rơi xuất quỷ nhập thần. Mà chạy đi tốc độ, càng là nhanh như Lưu Tinh, cùng cấp thân pháp rất khó đuổi theo được với.

Lệ Trọng ở Tầng Thư Lâu bên trong, tìm một chỗ, lặng lẽ tìm hiểu.

Thoáng nhìn mấy lần, Lệ Trọng lập tức cảm giác được chính mình thay đổi.

Trước đây.

Hắn phải nhớ tiếp theo bốn, vốn chiến kỹ, ít nhất cũng phải tiêu tốn nửa canh giờ. Nhưng bây giờ, hắn căn bản không cần tiêu tốn thời gian nhớ, con mắt quét qua, Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết liền vững vàng nhớ kỹ.

Lệ Trọng thậm chí có thể một bên ký ức, một bên tìm hiểu.

Hai trụ hương sau khi.

Lệ Trọng khép sách lại, nhắm mắt mà ngồi.

Sau nửa canh giờ, Lệ Trọng khoe miệng lộ ra một nụ cười. Quyển này 《Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết》, hắn đã tìm hiểu một phần mười, chỉ cần thoáng tu luyện, là có thể nhập môn.

Lệ Trọng âm thầm vui mừng đồng thời, lại âm thầm cảnh giác.

Hắn chỉ là bị Linh Lung Chi Quang rèn luyện một hồi, trực giác, trí nhớ cùng ngộ tính liền gia tăng thật lớn. Như vậy, Hồ Ngọc Tuyết bản thân, mỗi ngày có thể dùng Linh Lung Chi Quang rèn luyện thân thể, ngộ tính của nàng cùng suy tính lực, lại sẽ đạt tới cái tình trạng gì?

"Cõi đời này thiên tài rất nhiều. Ta là Tứ Phẩm tư chất, lên phía trên còn có tam phẩm tư chất, nhị phẩm tư chất, Nhất Phẩm tư chất. Ngoài ra, còn có kế thừa Đại Năng huyết thống huyết mạch thiên tài, loại thiên tài này thậm chí so với Nhất Phẩm tư chất còn muốn đáng sợ. Như Hồ Ngọc Tuyết, nắm giữ Linh Lung Chi Quang thiên phú như thế bí thuật, cực kỳ đáng sợ. Có điều. Ta sẽ là thiên tài bên trong, chói mắt nhất một."

Lệ Trọng trầm xuống tâm, tiếp tục tìm hiểu.

Sau ba canh giờ.

Lệ Trọng bỗng bồng bềnh rời đi Tầng Thư Lâu.

Hắn hiện tại, đã đem 《Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết》 ảo diệu, ngộ ra được hai phần mười. Tiếp đó, hắn cũng nên trở lại chỗ tu luyện, hảo hảo tu luyện một chút.

Trên ngọn núi.

Lệ Trọng đánh giá một hồi, phát hiện Phương Thỉnh Ngự cao lớn hơn một chút, đã là một tiểu mỹ nữ. Mà tu vi của nàng, lại tăng lên tới Nhân Cực bốn tầng đỉnh cao, cự ly Nhân Cực năm tầng chỉ kém một đường.

Lệ Trọng sờ sờ Phương Thỉnh Ngự đầu, nói rằng: "Cũng không tệ lắm, đã là Nhân Cực bốn tầng Điên Phong. Buổi tối lại đây, ta cho ngươi rèn luyện một hồi thân thể, Nhất Cổ Tác Khí tiến vào Nhân Cực năm tầng."

Lệ Trọng khích lệ một câu, đem một bình cao cấp Tội Thể hoàn, một bình cao cấp tinh khí hoàn giao cho Phương Thỉnh Ngự.

Phương Thỉnh Ngự nhìn hai bình viên thuốc, con mắt trong giây lát trừng lớn.

Đây là cao cấp viên thuốc a!

Coi như là Nội Môn Đệ Tử, muốn tìm đến một bình cao cấp viên thuốc, cũng phải trả giá rất lớn đánh đổi. Nhưng Lệ Trọng vừa ra tay, chính là hai bình cao cấp viên thuốc, điều này làm cho Phương Thỉnh Ngự hưng phấn đến suýt chút nữa ngất đi.

Lệ Trọng nhìn Phương Thỉnh Ngự đáng vẻ, khẽ mỉm cười.

Những thuốc này hoàn, đối với hắn mà nói, cũng không có cái gì dùng. Giao cho Phương Thỉnh Ngự, có thể tăng lên rất nhiều việc tu luyện của nàng tốc độ, làm cho nàng sớm một chút đạt đến Nhân Cực Cửu Trọng.

Lệ Trọng muốn nhìn một chút, Phương Thỉnh Ngự huyết mạch lực lượng, đến cùng cường đại đến cái tình trạng gì.

Đem Phương Thỉnh Ngự đuổi đi, Lệ Trọng bắt đầu tu luyện Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết.

"Xèo xèo xèo ——"

Lệ Trọng thân hình dường như Phiêu Miểu vô định.

Địa Hùng Bộ, tựa như vụng về thực đúng dịp, mỗi một bước đều đạp ở trên mặt đất. Mà cửu thiên Lưu Tinh bước vừa vặn ngược lại, nó hoàn toàn dựa vào một luồng chân khí chống đỡ thân thể, thi triển thời điểm chân không chạm đất, dường như Lưu Tinh.

Hai canh giờ sau khi.

Lệ Trọng thân cùng Lưu Tinh bình thường bắn ra, chân không chạm đất, vòng quanh ngọn núi xoay chuyển vài vòng.

Lệ Trọng thoả mãn nở nụ cười.

Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết, chính là cam cấp công pháp, nhập môn tiêu chuẩn, chính là chân không chạm đất, bay ra ba dặm xa. Lệ Trọng vừa nãy, vòng quanh ngọn núi xoay chuyển vài vòng, vượt xa ba dặm.

Này nói cấp, Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết, đã nhập môn.

Cửu tinh Lưu Tinh quyết, chính là cam cấp Trung Phẩm thân pháp, cực kỳ thâm ảo. Lệ Trọng chỉ dùng hai canh giờ, liền nhập môn, chuyện này truyền đi, không biết sẽ làm bao nhiêu đệ tử khiếp sợ.

"Hai canh giờ nhập môn, trong vòng nửa tháng, nên có thể tu luyện tới tiểu thành cảnh giới. Có điều, nếu muốn đạt đến cảnh giới đại thành, liền cần một đoạn thời gian."

Lệ Trọng trong lòng suy nghĩ.

Vạn Sơn Tông, nội môn.

Một ngọn núi bên trên, đứng thẳng một to lớn bảng danh sách, Nội Môn Đệ Tử trăm cường bảng. Bảng danh sách này, mỗi một vị Nội Môn Đệ Tử, đều muốn bước lên trong đó.

Tiến vào nội môn đệ tử trăm cường bảng, vậy thì mang ý nghĩa nắm giữ cường đại tiềm lực, có thể được tông môn coi trọng, thu được phong phú tài nguyên tu luyện. Mà lúc thi hành nhiệm vụ, tông môn cũng sẽ ưu tiên cân nhắc trăm cường bảng mặt trên đệ tử.

Có điều, nếu muốn tiến vào trăm cường bảng, cũng không phải một chuyện dễ dàng chuyện. Vạn Sơn Tông Nội Môn Đệ Tử vượt qua hai ngàn người, này hai ngàn người mỗi người đều là thiên tư trác việt hạng người, mỗi người đều nắm giữ mạnh mẽ sức chiến đấu. Nếu muốn từ hai ngàn người bên trong bọc lột tài năng, nói nghe thì dễ.

Có thể lên bảng người, đều là nhị phẩm tư chất hoặc là tam phẩm tư chất thiên tài, bọn họ sức chiến đấu mạnh mẽ, thân kinh bách chiến, tên của bọn họ, ở Phương Viên ba vạn dặm đều là tiếng tăm lừng lẫy.

Ngày hôm đó.

Một vị đi ngang qua trăm cường bảng Nội Môn Đệ Tử, theo thói quen nhìn một chút bảng danh sách.

Đột nhiên.

Cái này đệ tử ngây dại.

Hắn ở trên bảng danh sách diện, thấy được một tên xa lạ —— Lê Trọng!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Trong Một Đêm, Thành Danh Nhân

"Này, này, ta là hoa mắt sao?"

Cái này Nội Môn Đệ Tử mạnh mẽ xoa nhẹ một cái con mắt, lần thứ hai nhìn lại.

Không có hoa mắt!

"Lê Trọng" hai chữ, vẫn như cũ sáng loáng địa treo ở mặt trên!

"Gặp quý, cái này Lê Trọng, là ai, đột nhiên tự ra hiện tại bảng danh sách bên trên? Còn có a, hắn dĩ nhiên bước lên mười vị trí đầu, xếp tới Đệ Thất Danh, đây thực sự là hoang đường!"

Cái này Nội Môn Đệ Tử thất thanh gọi ra.

Rất nhanh.

Lê Trọng bước lên nội môn trăm cường bảng, chiếm cứ Đệ Thất Danh tin tức, dường như như bệnh dịch truyền ra ngoài.

Ngăn ngắn nửa canh giờ, bảng danh sách bên dưới liền tụ tập hơn hai trăm Nội Môn Đệ Tử.

Những này Nội Môn Đệ Tử, nhìn thấy Lê Trọng tên, lòng này đều nhú lại.

"Hoang đường, thực sự là hoang đường! Cái này Lê Trọng, rốt cuộc là ai? Hắn có tư cách gì tiến vào trăm cường bảng?"

"Hừ, lão tử tiến vào nội môn, khổ sở tu luyện năm năm lâu dài, mới bước lên trăm cường bảng. Cái này Lê Trọng là vật gì, đột nhiên liền chiếm cứ Đệ Thất Danh?"

Lúc này.

Một vị tư cách khá là lão đệ tử, chậm rãi nói rằng: "Tiến vào nội môn trăm cường bảng, có hai loại phương thức, loại thứ nhất phương thức chính là khiêu chiến trên bảng cường giả, chỉ cần khiêu chiến thành công là có thể lên bảng rồi. Mà một loại phương thức khác, chính là đề cử, đệ tử chân truyền có thể đề cử một vị nhân vật lên bảng. Cái này Lê Trọng, là đề cử lên bảng."

Mọi người bùng tỉnh.

Bọn họ vẫn cho là, lên bảng phương pháp, chỉ có một loại, đó chính là khiêu chiến. Không nghĩ tới, còn có loại thứ hai lên bảng phương pháp.

Cái này đệ tử cũ tiếp tục nói: "Vạn Sơn Tông đích thực truyền đệ tử, chỉ có chỉ là mười tám người. Đây mười tám người, đều là một phương bá chủ, hay hoặc giả là kinh thế thiên tài. Bọn họ hoặc là chấp chương một phương, hoặc là bế quan tu luyện, căn bản không có thời gian để ý tới những này chuyện vô bổ. Hiện tại, lại có đệ tử chân truyền đề cử Lê Trọng, vậy thì kì quái."

"Có cái gì kỳ quái? Ta phỏng chừng, cái này Lê Trọng nhất định là cái đơn vị liên quan, sau lưng có đệ tử chân truyền cho hắn chỗ dựa. Bằng không, ai sẽ đề cử hắn lên bảng a!"

"Đúng vậy a Đúng vậy a. Ta phỏng chừng cũng là như thế. Hừ, Lê Trọng người này lên bảng, lão tử rất khó chịu, không phục lắm. Lão tử muốn khiêu chiến Lê Trọng, đánh bại người này!"

"Ta cũng phải khiêu chiến hần!"

Mọi người ầm ầm đáp lời .

Theo thời gian trôi qua.

Lệ Trọng tư liệu, cũng bị các đệ tử nội môn tìm đến.

"Lệ Trọng, sinh ra với Vân Thiên Thành, 14 tuổi, Tứ Phẩm tư chất, lục tinh trận pháp thiên phú, Nhân Cực tám tầng tu vi. Đệ tử ngoại môn xếp hạng giải thi đấu bên trong, dùng tuyệt đối thực lực, đoạt được danh hiệu đệ nhất."

Nhìn phân tài liệu này, các đệ tử nội môn càng thêm khó chịu.

Nhưng có thể tiến vào nội môn đệ tử, mỗi người đều là thiên tư trác việt hạng người, Lệ Trọng Vũ Đạo tư chất, ở trong mắt bọn họ căn bản không tính là gì. Mà Lệ Trọng trận pháp thiên phú, mặc dù là trăm năm khó gặp, nhưng Lệ Trọng tiến vào nội môn chỉ có thời gian mấy tháng, ở trận nói bên trên có thể có cái gì thành tựu?

Một câu nói, một người vô cùng tám tầng người, có tư cách gì bước lên trăm cường bảng?

Trong lúc nhất thời.

Không biết có bao nhiêu Nội Môn Đệ Tử, hướng về Lệ Trọng khởi xướng khiêu chiến.

Phía trên ngọn núi.

Lệ Trọng nắm bắt thân phận ngọc bài, chân mày cau lại.

Thân phận này ngọc bài, có các loại diệu dụng. Trong đó một loại diệu dụng, chính là có thể dùng đến lan truyền âm thanh, thậm chí lan truyền hình ảnh, vô cùng kỳ diệu.

Lúc này.

Ngọc bài không ngừng lập lòe.

Mỗi một lần lập loé, liền truyền ra một thanh âm đến.

"Lệ Trọng, lão tử Cao Văn Thiên, Nội Môn Đệ Tử. Ta muốn khiêu chiến ngươi, ngươi có loại , sẽ đến nội môn Diễn Võ Trường, lão tử ở trên lời đài chờ ngươi!"

"Lệ Trọng, ta là Chu Vũ Vương! Hiện tại, ta hướng về ngươi khởi xướng khiêu chiến, ngươi là nam nhân nói, cũng sắp nhanh thu dọn đồ đạc, chạy tới nội môn Diễn Võ Trường đi!"

"Lệ Trọng, bản thân Hưởng Thanh Vân, ghi tên nội môn trăm cường bảng thứ bảy mươi chín tên. Hiện tại, bản thân hướng về ngươi khởi xướng khiêu chiến, ngươi có thể có can đảm một trận chiến!"

.

Lệ Trọng nhìn thân phận lệnh bài, chân mày cau lại.

Hai ngày nay, hần một lòng tu luyện thân pháp, không nghĩ tới đột nhiên bốc lên hơn 200 phân khiêu chiến thư, trở thành tông môn danh nhân. Nghe những này khiêu chiến thư, Lệ Trọng cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Trên bầu trời, bay tới một tia ánh sáng đỏ.

Rất nhanh, một thanh âm hùng hồn xuất hiện: "Lệ Trọng, ta là Quan Phi Trần."

Lệ Trọng ánh mắt khẽ động.

Quan Phi Trần, chính là ngày đó, đưa hần đến Trận Sơn Hồng Y chấp sự. Quan Phi Trần đã từng từng chiếm được Văn Tu Phong chi điểm, bởi vậy đối với Văn Tu Phong rất là tôn kính, đối với Lệ Trọng cũng rất là khách khí.

Lệ Trọng mở ra trận pháp, trần bụi bay đón vào đến.

Quan Phi Trần nhìn Lệ Trọng, lắc đầu một cái nói rằng: "Tiểu tử ngươi, trong một đêm, là được tông môn danh nhân rồi. Hiện tại, trong tông môn muốn khiêu chiến người của ngươi, vượt qua 300 người."

Lệ Trọng sờ sờ đầu, nói rằng: "Quan chấp sự, trong một đêm, thì có mấy trăm người nhảy ra, muốn khiêu chiến ta. Đây rốt cuộc là chuyện ra sao?"

Quan Phi Trần nhìn Lê Trọng, ngạc nhiên nói: "Ngươi lại không biết? Quên đi, ta đã nói với ngươi một chút đi. Nội môn bên trong, có một nội môn trăm cường báng, cái này trăm cường báng, giống như là ngoại môn Phong Vân báng giống như vậy, bước lên trong đó là có thể thu được phong phú tài nguyên tu luyện. Cũng không biết là vị nào đệ tử chân truyền nhìn trúng ngươi, đề cử ngươi, cho ngươi đột nhiên bước lên trăm cường báng, trở thành Đệ Thất Danh."

Lê Trọng cuối cùng cũng coi như minh bạch.

Lập tức, Lê Trọng vừa nghi hoặc nói: "Ta căn bản không nhận thức có đệ tử chân truyền, rốt cuộc là vị nào đệ tử chân truyền đề cử ta?"

Quan Phi Trần cười nói: "Ta cũng không biết. Đệ tử chân truyền địa vị, cũng không so với nội môn trưởng lão thấp, bọn họ làm việc, liền ngay cả trưởng lão cũng là không tự cách biết đến."

Lê Trọng trầm ngâm một chút, trong lòng khẽ động. Hắn đã biết đề cử người của hắn.

"Hò Ngọc Tuyết, tuyệt đối là Hò Ngọc Tuyết. Yêu nữ này, thật sẽ cho ta tìm phiền toái."

Lê Trọng trong lòng một trận phiền muộn.

Lúc này.

Quan Phi Trần nhìn Lê Trọng, nói rằng: "Lê Trọng, nhiều người như vậy khiêu chiến ngươi, ngươi dự định đối phó thế nào? Nếu không, ngươi phát cái thanh minh, lui ra trăm cường báng?"

Lê Trọng ánh mắt hơi lóe lên, nói rằng: "Không. Ta nếu tiến vào trăm cường báng, liền chắc chắn sẽ không chính mình lui ra. Những người này muốn khiêu chiến ta, ta liền ứng chiến được rồi. Có điều, ta cần một chút thời gian, nửa năm sau, ta sẽ đứng ra ứng chiến!"

Quan Phi Trần hơi nhướng mày.

Hắn cảm thấy, Lê Trọng đây là cuồng vọng.

Lê Trọng tu vi bây giờ, là Nhân Cực tám tầng, thời gian nửa năm, nhiều nhất cũng chỉ có thể tăng lên tới nửa bước Địa Cực cảnh. Vấn đề là, những này khiêu chiến Lê Trọng Nội Môn Đệ Tử, đều là Địa Cực cảnh trung kỳ, thậm chí là hậu kỳ nhân vật. Những người này từng cái từng cái là thiên tài, thiên tư trác việt, tu vi lại so với Lê Trọng cao hơn nhiều, Lê Trọng căn bản không phải đối thủ của bọn họ!

Quan Phi Trần ánh mắt lấp lánh, nhìn Lê Trọng, nói rằng: "Lê Trọng, ta còn là kiến nghị, chính ngươi lui ra trăm cường báng. Của ngươi Vũ Đạo tư chất, là Tứ Phẩm, cùng bọn họ cách biệt rất xa. Vũ Đạo, cũng không phải việc tu luyện của ngươi phương hướng, coi như ngươi tu luyện mười năm, ngươi cũng không cách nào bước lên Đệ Thất Danh. Còn không bằng rất sớm từ bỏ."

Ở Quan Phi Trần trong mắt, Lê Trọng Vũ Đạo tư chất, chỉ có thể nói là thường thường. Lê Trọng là Tứ Phẩm tư chất, nhưng Tứ Phẩm tư chất, ở bên trong môn phái khắp nơi đều có.

Lê Trọng tư chất thường thường, nội tình lại kém, bây giờ còn là Nhân Cực tám tầng Vũ Giả. Nửa năm sau, tiếp cận Nội Môn Đệ Tử khiêu chiến, chuyện này quả là là tự tìm khó chịu a.

Lê Trọng nhìn thấu Quan Phi Trần nghi hoặc, biết mình dấu điểm một tay, thì không cách nào thuyết phục hắn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Nửa Năm Sau, Tiếp Nhận Khiêu Chiến

Lê Trọng chậm rãi lên tiếng, nói rằng: "Ta đã xong qua Trận Sơn Đệ Tử Tầng. Hiện tại, ta đã là Trận pháp tông sư rồi."

Quan Phi Trần con mắt trong giây lát trừng lớn, bật thốt lên nói rằng: "Cái gì! Cái này không thể nào!"

Lê Trọng cũng không nhiều nói, duỗi ra một ngón tay, ở trong hư không vùng vẫy.

Rất nhanh, một trận pháp, xuất hiện tại trong hư không.

Hư Không bày trận!

Quan Phi Trần hoàn toàn biến sắc, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ khó tin, nói rằng: "Hư Không mà trận, người dĩ nhiên có thể Hư Không bày trận! Người thật sự thành Trận pháp tông sư! Cái này không thể nào a!"

Quan Phi Trần thực sự là kinh đến.

Quan Phi Trần thanh âm của trở nên dồn dập lên, hần một phát bắt được Lệ Trọng bả vai, nói rằng: "Lệ Trọng, chẳng lẽ của người trận pháp thiên phú, cũng không phải lục tinh, mà là thất tinh thiên phú?"

Lệ Trọng cười cợt, nói rằng: "Có thể đi."

Lệ Trọng hiện tại, cũng không rõ ràng hần trận pháp thiên phú rốt cuộc là lục tinh vẫn là Thất Tinh. Có điều, hần có thể khẳng định là, hần tìm hiểu trận pháp tốc độ, tuyệt không so với thất tinh thiên phú thiên tài chậm.

Một lát sau khi.

Quan Phi Trần mới đánh tiếp nhận rồi sự tình.

Hần nhìn Lệ Trọng, nói rằng: "Lệ Trọng, của người trận pháp thiên phú, phải là thất tinh thiên phú rồi ! Chỉ có thất tinh thiên phú người, mới có thể ở trong vòng bốn tháng, xông đến Đệ Tứ Tầng."

Lệ Trọng nói rằng: "Thiên phú là bao nhiêu, cái này trước tiên để qua một bên, chúng ta hay là trước giải quyết trước mắt chuyện đi. Quan chấp sự, ta là một Trận pháp tông sư, nửa năm sau, nên có thực lực một trận chiến chứ?"

Quan Phi Trần suy nghĩ một chút, nói rằng: "Người là Trận pháp tông sư, có thể vận dụng trận pháp lực lượng, sức chiến đấu gia tăng thật lớn. Nhưng, tu vi của người vẫn là quá thấp, coi như người bố trí ra trận pháp, cũng không cách nào phát huy ra uy lực lớn nhất. Ta phỏng chừng, người cùng Địa Cực trung kỳ đệ tử có thể một trận chiến, nhưng đối mặt Địa Cực hậu kỳ đệ tử, liền chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ rồi."

Lệ Trọng khẽ mỉm cười.

Quan Phi Trần vẫn là xem thường hần.

Hần tu vi bây giờ, cũng không phải Nhân Cực tám tầng, mà là Nhân Cực Cửu Trọng trung kỳ.

Mà hần bây giờ sức chiến đấu, đánh bại Địa Cực một tầng Tông Sư, tuyệt đối không là vấn đề. Coi như đối mặt Địa Cực hai tầng Tông Sư, Lệ Trọng cũng có tự tin có thể một trận chiến.

Mà nửa năm sau, Lệ Trọng tự tin, coi như là đối mặt Địa Cực bốn tầng Tông Sư, hần cũng có thể chiến thắng. Hơn nữa trận pháp lực lượng, hần căn bản sẽ không e ngại ai.

Lệ Trọng không có phân bác, bình tĩnh nói: "Ta đã quyết định chủ ý, nửa năm sau, đứng ra ứng chiến. Bất kể là thắng là bại, ta đều sẽ không lui bước."

Quan Phi Trần lắc đầu một cái.

Hần có chút không hiểu.

Lệ Trọng rõ ràng là một trận pháp thiên tài, chỉ cần dàng hoàng tìm hiểu trận pháp, tông môn dĩ nhiên là sẽ đưa tới cuộn cuộn không ngừng tài nguyên. Trận pháp thiên tài, luận võ nói thiên tài hiếm có : yêu thích nhiều lắm, tông môn cũng sẽ coi trọng nhiều lắm, dễ dàng là có thể thu được tài nguyên , hà tất vì một điểm hư danh, cùng một đám Vũ Đạo thiên tài liều mạng a.

Mặc dù có điểm không hiểu, nhưng Quan Phi Trần cũng sẽ không xảy ra thanh đả kích Lệ Trọng.

Thiên tài, đều cũng có đặc quyền .

Lệ Trọng là thiên tài, Quan Phi Trần tự nhiên khách khí đối xử.

Quan Phi Trần nói rằng: "Người muốn một đẳng cấp cao ngọn núi đứng không? Cái này dễ dàng, ta lập tức đăng báo tông môn, an bài cho người một toà cấp sáu ngọn núi. Người đang ở đây trong vòng bốn tháng, liền xông đến Đệ Tứ Tầng, rõ ràng chính là thất tinh thiên phú rồi. Nói nữa, người lại là trăm cường bằng mười vị trí đầu, cho người một toà cấp sáu ngọn núi, ai cũng sẽ không nói cái gì."

Quan Phi Trần động tác rất nhanh.

Hần phát sinh tin tức, rất nhanh, thì có hai cái Hồng Y chấp sự, chạy tới.

Hai cái Hồng Y chấp sự đánh giá Lệ Trọng một hồi, nhìn thấy Lệ Trọng sử dụng tới Hư Không bày trận thủ đoạn sau khi, lập tức đồng ý, để Lệ Trọng tiến vào cấp sáu ngọn núi tu luyện.

Chuyện tiếp theo, liền đơn giản hơn nhiều.

Chỉ là nửa canh giờ, chấp sự nơi liên cấp Lệ Trọng an bài một toà cấp sáu ngọn núi.

Cấp sáu ngọn núi, chỉ có nội môn trăm cường bằng mười vị trí đầu đệ tử, mới có tư cách hưởng thụ. Đương nhiên, tư chất đặc biệt xuất sắc thiên tài, như nhị phẩm tư chất thiên tài, cũng có thể tiến vào cấp sáu ngọn núi tu luyện.

Lệ Trọng ở ngăn ngăn trong vòng bốn tháng, xông đến Trại Sơn Đệ Tứ Tầng, thành Trại pháp tông sư. Lúc này, Lệ Trọng trận pháp thiên phú, có phải là Thất Tinh, đã không trọng yếu, an bài đến cấp sáu ngọn núi tu luyện, ai cũng sẽ không nói cái gì.

Một chỗ phía trên ngọn núi.

Lệ Trọng hít vào một hơi thật dài.

Cấp sáu ngọn núi, Thiên Địa Tinh Khí quả nhiên nồng nặc cực kỳ. Lệ Trọng phỏng chừng, trên ngọn núi Thiên Địa Tinh Khí, có thể cùng 16 lần phòng tu luyện đánh đồng với nhau rồi.

Phượng Thính Ngư lúc này, hưng phấn được yêu thích đều đỏ chót.

Tại đây loại trong hoàn cảnh tu luyện, là nàng nằm mộng cũng muốn không tới.

Lệ Trọng đánh giá một hồi chu vi, khoe miệng lộ ra một nụ cười, làm bầm lâu bầu nói rằng: "Hiện tại, cũng nên đáp lại một hồi những người này rồi. Bằng không, những người này, còn tưởng rằng ta sợ rồi."

Lệ Trọng lấy ra thân phận lệnh bài, nhập liệu một đạo chân khí, lệnh bài nhất thời sáng lên. Lệ Trọng hít một hơi, thần nhiên nói: "Bản thân Lệ Trọng. Nửa năm sau, bản thân sẽ tới nội môn sản diễn võ tiếp thu khiêu chiến!"

Lệ Trọng nói xong, tiện tay đem thân phận lệnh bài thu hồi, vui đầu tu luyện.

Nhưng trong tông môn, nhưng là sôi trào.

"Lão tử nghe sẽ không nghe lắm chứ? Lệ Trọng người này, lại tiếp thu khiêu chiến?"

"Ha ha ha ha, thực sự là chuyện cười lớn rồi. Lệ Trọng người này, tu vi chỉ có Nhân Cực tám tầng, quả thực không đỡ nổi một đòn. Ngần ấy tu vi, còn dám tiếp thu chúng ta khiêu chiến?"

"Nửa năm sau đó, tiếp thu khiêu chiến? Đây là đang khôi hài sao? Được được được, ngươi đã lên tiếng, lão tử sẽ chờ ngươi nửa năm. Nửa năm sau, lão tử một ngón tay, liền đem ngươi đập xuống lối dài, cho ngươi mất mặt đi."

Các đệ tử nội môn dồn dập nghị luận.

Một ít hữu tâm nhân, ở cười trên sự đau khổ của người khác.

Một chỗ phía trên ngọn núi.

Lâu Kinh Trần khoe miệng nổi lên một tia vẻ trào phúng: "Lệ Trọng a Lệ Trọng, ngươi thực sự là quá ngông cuồng tự đại. Đệ tử ngoại môn, tốt nhất tư chất, là Tứ Phẩm tư chất. Vì lẽ đó, đệ tử ngoại môn sức chiến đấu, cũng không phải làm sao cao. Nhưng nội môn lại bất đồng, nội môn bên trong Tứ Phẩm tư chất đầy đất đều là, tam phẩm tư chất cũng rất nhiều, thậm chí còn có nhị phẩm tư chất.

Những thiên tài này, đều nắm giữ vượt cấp năng lực chiến đấu, sức chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ. Lệ Trọng, đối mặt hẳn chúng, ngươi còn muốn siêu cấp chiến đấu, đó chính là một chuyện cười rồi. Lần này, ngươi khó có thể thu tràng."

Trại Sơn bên trên.

Hồ Ngọc Tuyết cũng nhận được tin tức.

Hồ Ngọc Tuyết khẽ cười một tiếng, nói rằng: "Nửa năm sau, tiếp thu khiêu chiến, cũng thật là đủ tự tin. Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi nửa năm sau, có cái gì thủ đoạn."

Hắc Cô cười lạnh một tiếng, nói rằng: "Lệ Trọng người này, phải không biết trời cao đất rộng. Hẳn chút tu vi ấy, coi như cho hắn thời gian mười năm, đều khó mà bước lên trăm cường bằng. Chỉ là thời gian nửa năm, có thể làm cái gì? Nửa năm sau, hắn sẽ rất khó chịu."

Hồ Ngọc Tuyết gật đầu, từ tốn nói: "Nửa năm này thời gian, cũng không có thể để hắn nhàn rỗi rồi. Trở thành Nội Môn Đệ Tử sau khi, trong vòng nửa năm, là muốn tiếp : đón một cái nhiệm vụ. Ta muốn an bài cho hắn một cái nhiệm vụ, để hắn không cách nào an tâm tu luyện. Đúng rồi, Tỏa Quái Sơn một trận pháp, không phải xuất hiện vấn đề sao? Để Lệ Trọng chạy tới chữa trị trận pháp được rồi. Chữa trị trận pháp, tuy rằng không nguy hiểm, nhưng phi thường tiêu hao thời gian, nhận nhiệm vụ này, hẳn căn bản không thời gian tu luyện."

Hồ Ngọc Tuyết nói qua, trong ánh mắt lộ ra một tia khoái ý về.

Lệ Trọng làm cho nàng phiền muộn cực kỳ.

Nàng cũng sẽ không để Lệ Trọng dễ chịu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 156: Ta Để Người Làm Gì, Người Làm Cái Đó

Phía ngoài dồn dập hỗn loạn, Lệ Trọng hoàn toàn không để ý tới, một lòng vui đầu tu luyện.

Trên ngọn núi Thiên Địa Tinh Khí nồng nặc, Lệ Trọng lại có huyền dị trực giác, tu luyện lên Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết tiến triển cực nhanh, chỉ dùng thời gian mười ngày, liền tu luyện tới tiểu thành cảnh giới.

Tiếp đó, Lệ Trọng lại dùng hơn hai mươi ngày, đem Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết tu luyện tới đại thành.

Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết, chính là cam cấp Trung Phẩm thân pháp, coi như là nhị phẩm tư chất đệ tử tu luyện nó, cũng sẽ cảm giác được các loại nghị nan, các loại tu luyện bình cảnh.

Nhưng Lệ Trọng nắm giữ loại này huyền dị trực giác, lúc tu luyện, luôn có thể ở từ nơi sâu xa, tìm tới nhanh chóng nhất phương pháp tu luyện. Mà các loại nghị nan, Lệ Trọng cũng là thoáng tìm hiểu một hồi, liền lĩnh hội trong đó tinh diệu. Đã như thế, Lệ Trọng không hề khúc chiết, dễ dàng liền đem Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết tu luyện tới đại thành.

Từ bắt đầu tu luyện, đến thân pháp đại thành, chỉ dùng một tháng nhiều. Loại này kinh thế hãi tục tốc độ tu luyện, coi như là nhị phẩm tư chất thiên tài, cũng khó có thể đánh đồng với nhau.

Lệ Trọng triển khai một lần Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết, nơi khóe miệng lộ ra một nụ cười. Thiên tài, tự ứng cai thị như vậy, bất luận tu luyện công pháp gì, cũng có thể tiến triển cực nhanh.

"Tiếp đó, ta nên nâng lên một hồi tu vi. Trong tay ta còn có mấy bình cao cấp viên thuốc, những thứ đồ này, có thể hồi đoái thành công công lao điểm, đến phòng tu luyện đi tu luyện."

Lệ Trọng nghĩ.

Phía trên ngọn núi, Thiên Địa Tinh Khí cũng rất nồng nặc.

Nhưng cùng phòng tu luyện so với, vẫn là chênh lệch rất xa.

Nếu muốn nhanh chóng tăng cao tu vi, hay là muốn đến phòng tu luyện đi.

Lệ Trọng hạ sơn, đi tới nội môn một chỗ giao dịch nơi, rất nhanh đem một bình tinh khí hoàn hồi đoái thành công công lao điểm, sau đó cũng không quay đầu lại, trực tiếp tiến vào ba cấp phòng tu luyện.

Sau hai mươi ngày.

Lệ Trọng rời đi phòng tu luyện.

Tu vi của hắn, đã là Nhân Cực Cửu Trọng đỉnh cao.

Hiện tại, tiến vào nội môn đã sắp thời gian nửa năm rồi. Dựa theo tông môn quy định, đệ tử ngoại môn tiến vào nội môn, trong vòng nửa năm, cần chấp hành một cái nhiệm vụ.

Tổng môn rất sớm đã an bài cho hắn được rồi nhiệm vụ, đó chính là đến Tòa Quái Sơn đi, tu bổ một trận pháp. Đây là một tập thể nhiệm vụ, nói cách khác, Lệ Trọng muốn cùng những người khác đồng thời hoàn thành.

Lệ Trọng cảm thân phận lệnh bài, hơi trầm ngâm.

Nói như vậy, đệ tử có thể đến nhận chức vụ đại diện đi, chọn chính mình vừa ý nhiệm vụ. Nhưng bây giờ, tông môn trực tiếp cho hắn phải một cái nhiệm vụ, vậy thì có chút cổ quái.

Lệ Trọng ngay lập tức, liền nghĩ đến Hồ Ngọc Tuyết.

Hồ Ngọc Tuyết là thật truyền đệ tử, nắm giữ rất lớn quyền lực.

Nàng có thể đem chính mình đề cử đến trăm cường báng trên, đồng dạng, cũng có thể cho mình an bài nhiệm vụ.

Lệ Trọng trong lòng thầm nghĩ: "Nhiệm vụ này, nếu như đúng là Hồ Ngọc Tuyết an bài nói, chỉ sợ không tốt hoàn thành a. Có điều. Tu bổ trận pháp loại nhiệm vụ này, ngược lại cũng không làm khó được ta."

Lệ Trọng trong mắt loé ra một tia tàn khốc.

Thực lực hạ thấp, địa vị thấp, chỉ có thể nghe theo người khác bài bố.

Cái cảm giác này, phi thường không tốt.

Nếu như có thể trở thành đệ tử chân truyền, vậy cũng tốt.

Chỉ tiếc, trở thành đệ tử chân truyền, không phải dễ dàng như vậy. Nếu muốn trở thành đệ tử chân truyền, cần thông qua một vị nguyên lão, còn có năm vị trưởng lão một kiểm tra cùng sát hạch.

Hiện tại quái thú hoành hành, trong tông môn trưởng lão dồn dập điều động, liền ngay cả nguyên lão đều phát động rồi. Muốn tập hợp đủ năm vị trưởng lão, cấp Lệ Trọng kiểm tra cùng sát hạch, đều là một cái chuyện khó khăn.

Lệ Trọng dứt bỏ các loại ý nghĩ, đi tới một chỗ ngọn núi.

Chỗ này ngọn núi, giống như cái bến tàu, là Nội Môn Đệ Tử xuất phát nơi.

Phía trên ngọn núi, có từng khối từng khối đá tảng, từng con phi hành quái thú, hạ xuống đá tảng bên trên. Nội Môn Đệ Tử lui tới, thỉnh thoảng có người từ bầu trời hạ xuống, cũng không lúc đó có người cười đến phi hành quái thú trên lưng xuất phát.

Lệ Trọng nhìn một chút, tìm một tảng đá ngồi xếp bằng dưới, nhắm mắt dưỡng thần.

Hai trụ hương sau khi.

Ba cái người thanh niên đi tới phía trên ngọn núi.

Trước tiên một người, khoác một cái đồ thẩm áo choàng, mặt trên có thể nhìn thấy từng cái từng cái tinh vân. Người này chiều cao tám thước, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, cả người như kiếm như thương, xa xa liền làm cho người ta một loại nghiêm nghị tâm ý.

Hai người khác, một khoác hoàng áo choàng, một cái khác khoác hắc áo choàng, sau lưng từng người cắm vào một thanh hoa lệ trường kiếm, nhìn qua giống như là hai cái cường hào.

Ba cái thanh niên đi tới, ánh mắt chung quanh. Một người thanh niên quát lên: "Ai là đến Tòa Quái Sơn đi chữa trị trận pháp ? Mau mau đứng ra, cũng tốt quen biết một chút."

Lệ Trọng ánh mắt khẽ động, lên tiếng nói rằng: "Bản thân chính là."

Ba cái người thanh niên, ánh mắt cùng nhau rơi xuống Lệ Trọng trên người.

Nhìn thấy Lệ Trọng, ba người hơi thay đổi sắc mặt.

Lệ Trọng hiện tại, là thật khuôn mặt. Một chút nhìn qua, chính là mười ba mười bốn tuổi người, thật sự là quá trẻ tuổi.

Một người thanh niên người nhìn Lệ Trọng, nói rằng: "Ngươi tên là gì?"

Lệ Trọng bình tĩnh nói rằng: "Bản thân Lệ Trọng."

Ba cái thanh niên cùng nhau cả kinh.

"Cái gì, ngươi chính là Lệ Trọng!"

Ba cái thanh niên cùng nhau kêu ra tiếng.

Hoàng áo choàng thanh niên nhìn Lệ Trọng, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh lùng vẻ, nói rằng: "Nguyên lai, ngươi chính là cái kia Lệ Trọng a. Tiến vào nội

môn vẫn chưa tới bốn tháng, liền bước lên trăm cường báng thứ bảy, người cũng thật lợi hại rồi."

Hắc áo choàng thanh niên nhưng là hơi nhướng mày, nói rằng: "Người chính là cái kia mấy trăm người khiêu chiến, cũng không dám liều lĩnh Lê Trọng a. Yếu, người thực sự là quá yếu."

Lê Trọng chẳng muốn nhiều lời, liếc nhìn ba người một chút, nói rằng: "Nếu là đồng đội, cũng nên làm quen một chút. Báo lên các người tên đi."

Hắc áo choàng thanh niên trên mặt lộ ra một tia vẻ ngao nghể, nói rằng: "Người hãy nghe cho kỹ, bản thân cố lang. Vị này hoàng áo choàng, là Lạc mới vừa. Vị này hồng áo choàng, là của chúng ta lão đại, Tô Định Phương. Ba người chúng ta, đều là Phong Đô Báo Các người, người tiến vào nội môn cũng có một đoạn thời gian, hẳn nghe nói qua danh tự của chúng ta."

Lê Trọng nhìn ba người một chút, nói rằng: "Chưa từng nghe nói."

Cố lang nhất thời sầm mặt lại.

Hắn cảm giác được, mình bị Lê Trọng khiêu khích.

Có điều.

Hắn cũng không có ra tay.

Hiện tại, toàn bộ nội môn đệ tử, đều biết Lê Trọng là Văn Tu Phong đệ tử. Mà Lê Trọng sau lưng, rất khả năng có một vị đệ tử chân truyền ở chỗ dựa. Vì lẽ đó, bọn họ tuy rằng cảm thấy Lê Trọng không đỡ nổi một đòn, nhưng cũng không dám ra tay.

Cố lang trừng Lê Trọng một chút, trong lòng âm thầm bắt cháp: "Tiểu tử này, sau lưng có trưởng lão cùng đệ tử chân truyền chỗ dựa, ta không thể trực tiếp ra tay. Có điều, nhiệm vụ lần này, nhất định phải nghĩ biện pháp cho hắn ném mùi đau khổ."

Lúc này.

Vẫn không có lên tiếng Tô Định Phương, chậm rãi mở miệng, nói rằng: "Lê Trọng, người là chúng ta trong bốn người, thực lực nhỏ yếu nhất một. Ở trên trận pháp trình độ, cũng là kém nhất một. Bởi vậy, nhiệm vụ lần này, người muốn đăng hoàng nghe theo bản thân an bài, tuyệt đối không thể vi phạm. Ta cho người làm gì, người phải làm gì. Người rõ chưa?"

Tô Định Phương người này, là mấy cái có bên trong, tu vi cao nhất một, khí tức như biển như vực sâu. Hẳn lời nói ra, cũng có một loại như biển như vực sâu uy nghiêm, không cho vi phạm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Ấn ngã xuống đất

Lê Trọng lông mày nhíu lại, nói ra: "Người để cho ta làm gì, ta liền làm cái đó?"

Tô Định Phương nhàn nhạt nói ra: "Đúng vậy. Như thế nào, người có ý kiến?"

Tại Tô Định Phương trong mắt, Lê Trọng tuy nhiên có chút điểm bối cảnh, nhưng tu vi nông cạn thấp, bản sự có hạn. Một chút như vậy bản sự, nghe hắn an bài, là thiên kinh địa nghĩa sự tình.

Lê Trọng nhìn thoáng qua Tô Định Phương, nói ra: "Ta đương nhiên là có ý kiến. Trong bốn người, ta cũng không phải thực lực nhược tiểu đích nhất. Của ta trận pháp tạo nghệ, cũng sẽ không là kém cỏi nhất. Cho nên, ta không cần nghe người an bài."

Tô Định Phương sắc mặt nhất thời trầm xuống.

Cố Lang cùng Lạc Cường hai người, cũng là sắc mặt trầm xuống.

Cố Lang trong miệng phát ra một tiếng cười lạnh, khinh miệt mà nhìn xem Lê Trọng, nói ra: "Lê Trọng, người cũng quá cuồng vọng rồi. Người cho rằng, người chút thực lực ấy, có thể cùng chúng ta đánh đồng?"

Lạc Cương lúc này thời điểm cũng là một tiếng cười lạnh, nói ra: "Lệ Trọng, bản thân cùng Cố Lang, đều là Địa Cực nhị trọng Tông Sư, chúng ta đều có vượt cấp chiến đấu chỉ năng. Hai người chúng ta, chỉ cần một ngón tay, có thể đem người ẩn đến trên mặt đất. Người không tin, có thể thử một lần."

Lạc Cương hoàn toàn không đem Lệ Trọng để vào mắt.

Lệ Trọng dùng Nhân Cực bát trọng tu vi, chiến thắng nửa bước Địa Cực cảnh võ giả, đoạt được ngoại môn giải thi đấu đệ nhất danh, loại này chiến tích, hoàn toàn được xưng tụng thiên tài hai chữ.

Nhưng, tại Lạc Cương trong mắt, Lệ Trọng không đáng kể chút nào.

Lệ Trọng có thể vượt cấp chiến đấu, hẳn cũng có thể!

Lệ Trọng là thiên tài, hẳn đồng dạng là thiên tài!

Lạc Cương tự tin, có thể dựa vào một ngón tay, đem Lệ Trọng bắn bay ẩn ngược lại.

Lệ Trọng nhìn thoáng qua Lạc Cương, khóe miệng lộ ra mỉm cười, nói ra: "Thử xem tự thử xem. Ta té, người như thế nào dùng một ngón tay, đem ta ẩn ngược lại."

Lời vừa nói ra.

Tô Định Phương, Cố Lang cùng Lạc Cương ba người trên mặt, đều hiện lên mỉm cười.

Cái này Lệ Trọng, thật sự là không biết trời cao đất rộng.

Hắn cho rằng, đoạt được ngoại môn đệ nhất danh, tự rất lợi hại? Lúc này đây, bọn hắn muốn cho Lệ Trọng một cái chung thân khó quên giáo huấn, đã kích thoáng một phát Lệ Trọng.

Lạc Cương vừa mới cười cười, trên người áo choàng chấn động, đều có một loại uy phong bát diện khí thế. Hắn duỗi ra một ngón tay, hướng phía Lệ Trọng một chỉ, nói ra: "Lệ Trọng, người coi được rồi. Ta hiện tại, tự dùng cái này cả ngón tay, đem người ẩn đến trên mặt đất đi."

Lệ Trọng mỉm cười, nói ra: "Có thể đã bắt đầu?"

Lạc Cương ngạo nghễ gật đầu, nói ra: "Đương nhiên. Người tùy ý ra tay."

Lệ Trọng không nhanh không chậm địa xòe bàn tay ra, hướng phía Lạc Cương ngón tay đã nắm đi.

Lạc Cương vẻ mặt tự tin chi sắc, hẳn cũng không tránh tránh, đảm nhiệm Lệ Trọng bắt lấy ngón tay. Trong mắt hắn, Lệ Trọng điểm ấy tu vi, tự tính toán hẳn đứng đây, Lệ Trọng cũng khó khăn dùng đã thương hắn, trào thoáng một phát ngón tay lại có gì phương?

Chờ Lệ Trọng bắt được ngón tay, hắn lại thi triển thủ đoạn, đem Lệ Trọng ẩn ngược lại, có thể nặng nề mà đã kích Lệ Trọng.

Lúc này thời điểm.

Lệ Trọng bàn tay nắm chặt.

Lạc Cương trong lòng lập tức cả kinh.

Hắn cảm giác được, Lệ Trọng cái này nắm chặt, lực lượng đại biến đáng sợ, hoàn toàn không giống như là một cái Nhân Cực cảnh võ giả, giống như là một cái Địa Cực cảnh võ giả bắt được ngón tay của hắn!

Lệ Trọng người này, như thế nào có được như thế lực lượng cường đại?

Lạc Cương trong lòng vẫn còn nghi hoặc thời điểm, Lệ Trọng bàn tay nhấn một cái.

Trong chốc lát, Lạc Cương sắc mặt đại biến.

Hắn cảm giác được, Lệ Trọng bàn tay, như là Đại Sơn trầm trọng, đạo này lực lượng đáng sợ hoàn toàn không cách nào chống cự, hắn đầu ngón tay rắc rắc tiếng nổ, bàn tay rắc rắc tiếng nổ, cánh tay rắc rắc tiếng nổ!

"Đông!"

Lạc Cương hoàn toàn không kịp làm ra phản ứng, cả người đã bị Lệ Trọng ẩn đến trên mặt đất, găm một miệng bùn.

Tô Định Phương cùng Cố Lang hai người, vốn cười tủm tủm, chuẩn bị xem Lệ Trọng xấu mặt. Không nghĩ tới, Lệ Trọng cực kỳ sinh đứng đấy, ngược lại là Lạc Cương bị ẩn ngược lại.

Loại này đột nhiên tình huống, lại để cho hai người tất cả đều mắt choáng váng, miệng há thật to.

"Không có khả năng, không có khả năng!"

Lạc Cương vừa sợ vừa giận, song đầu đuôi đập lấy động, muốn muốn tránh thoát Lệ Trọng không chế. Nhưng Lệ Trọng bàn tay, gắt gao đặt ở trên người của hắn, mặc hắn như thế nào giãy dụa, đều không làm nên chuyện gì.

Lệ Trọng nhìn xem Lạc Cương, giống như cười mà không phải cười. Hắn trực giác trở nên mạnh mẽ rồi, tôi luyện nhục thân càng thêm rất nhỏ, càng nhiều nữa tạp chất bị thanh trừ đi ra ngoài, thân thể lực lượng đã vượt qua mười tám vạn cân. Hơn nữa chân khí, Lệ Trọng lực lượng muốn vượt qua ba mươi vạn cân.

Lạc Cương tuy nhiên là Địa Cực nhị trọng Tông Sư, nhưng ở lực lượng phía trên, căn bản không cách nào cùng Lệ Trọng đánh đồng, lại có thể nào kiếm được thoát Lệ Trọng bàn tay.

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nói ra: "Xem ra, Địa Cực cảnh Tông Sư, cũng không gì hơn cái này đi."

Bàn tay hất lên, đem Lạc Cương vứt qua một bên đi.

Lạc Cương tại giữa không trung trở mình, vững vàng địa rơi xuống đất, sắc mặt đỏ bừng như máu, trong ánh mắt càng là lóe ra một loại điên cuồng cùng oán độc thần sắc.

Đường đường một cái Địa Cực nhị trọng Tông Sư, lại bị một cái Nhân Cực cảnh tiểu bối, ấn đến trên mặt đất, đây tuyệt đối là một cái sỉ nhục.

"Đi chết!"

Lạc Cương gào thét một tiếng, trong giấy lát hướng phía Lệ Trọng vọt tới, tay chân đều xuất hiện, cuồng phong gào thét!

Lạc Cương đối với Lệ Trọng, vẫn còn có chút cố kỵ, hắn sợ thất thủ giết Lệ Trọng, cho nên cũng không có thi triển ra chiến kỹ. Nhưng hắn là Địa Cực cảnh Tông Sư, giờ tay nhắc chân tầm đó đều có được lớn lao uy lực. Cái này bỏ nhào về phía trước, mặc dù không có thi triển chiến kỹ, nhưng uy thế lại như ngàn năm Bạch Hổ xuống núi, nếu như Đại Sơn Băng sập, cực kỳ đáng sợ.

Lệ Trọng ánh mắt lạnh lẽo.

Cái này Lạc Cương, ăn hết một lần thiếu, còn ngại không đủ a.

Đã như vậy.

Hắn cũng không cần khách khí rồi.

Lệ Trọng một bước bước ra, thân như lưu tinh.

Một bước này, thật sự là Cửu Thiên Lưu Tinh Bộ!

Tại dưới chân bước ra đồng thời, Lệ Trọng bàn tay, trong giấy lát thò ra!

Cái này tìm tòi, Tô Định Phương cùng Cố Lang hai người đồng tử trong giấy lát co rút lại.

Nguyên lai.

Lệ Trọng cái này tìm tòi, tốc độ nhanh được khó có thể hình dung. Bàn tay thò ra lập tức, chung quanh vậy mà nổ lên một tầng như sương mù như khói mây trôi, giống như là một đầu cự lớn Long, theo tầng mây bên trong thò ra móng vuốt.

Tô Định Phương cùng Cố Lang hai người thấy rõ ràng, Lệ Trọng bàn tay bên ngoài mây trôi, rõ ràng tựa là tốc độ đạt tới một loại cực hạn về sau, phá vỡ không khí xuất hiện dị tượng!

Lệ Trọng bàn tay tìm tòi, tốc độ thì đến được loại này đáng sợ tình trạng, sức bật thật sự là khó có thể tưởng tượng!

"Coi chừng!"

Tô Định Phương cùng Cố Lang hai người ngay ngắn hướng kêu ra tiếng đến.

"Hô!"

Lệ Trọng bàn tay tìm tòi.

Lệ Trọng bàn tay, như là trường con mắt bình thường, lách qua Lạc Cương hai tay, tìm tòi phía dưới, trực tiếp bắt được Lạc Cương cổ. Một cái Địa Cực cảnh võ giả, trong chiến đấu, bị đối thủ bắt lấy cổ, đây là khó có thể tưởng tượng sự tình. Nhưng Lệ Trọng tại trực giác chỉ dẫn phía dưới, dễ dàng sẽ làm đã đến.

Vô luận Lạc Cường phòng ngự cỡ nào cường, Lệ Trọng tại dưới trực giác, cũng có thể tìm được nhược điểm của hắn, một lần hành động chế địch.

Lạc Cường trong ánh mắt lóe ra vẻ kinh hãi, rốt cuộc bắt chấp cái gì, hai tay của hắn trong giây lát bộc phát ra bằng đại lực lượng, như là lưỡng thanh trường kiếm, hướng phía Lệ Trọng cánh tay cắt xuống đi.

Lệ Trọng bàn tay nắm chặt, nhắc tới.

Nhất thời.

Lạc Cường sở hữu động tác đều đình chỉ.

Hắn hiện tại, tựa như một chỉ bị người bóp chặt cổ vệt từ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Cho Lệ Trọng ném mùi đau khổ

"Dừng tay!"

Tô Định Phương cùng Cổ Lang hai người, nhìn thấy Lệ Trọng bắt lấy Lạc Cường cổ nhắc tới, trong lòng rung động đồng thời, ngay ngắn hướng đánh tới, muốn đem Lạc Cường giải cứu xuống.

Lệ Trọng hất lên, Lạc Cường thân thể đánh tới hướng Tô Định Phương.

Tô Định Phương vội vàng tiếp được.

Lệ Trọng đứng chấp tay, nhàn nhạt nói ra: "Chính là Địa Cực nhị trọng, không muốn ở trước mặt ta hung hăng càn quấy. Nếu không, ta có thể đem người nắm người cổ, cho người đồ cút đài đều không không chể."

Lạc Cường đứng ở trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở hỗn hển, căn bản không cách nào nói chuyện.

Vừa rồi.

Hắn bị Lệ Trọng nắm cổ, toàn thân lực lượng đều không dùng được. Đáng sợ hơn chính là, Lệ Trọng đối với nhân thể tựa hồ cực kỳ giải, bàn tay nhẹ nắm phía dưới, lại đem hắn toàn thân huyết dịch cùng chân khí đều tập trung, loại này ngồi chờ chết cảm giác, thật sự là đáng sợ.

Lạc Cường hiện tại, đối với Lệ Trọng thật sự là sợ.

Hắn sợ, một là Lệ Trọng thủ đoạn. Lạc Cường hoàn toàn không cách nào lý giải, Lệ Trọng mới vừa rồi là như thế nào nắm cổ của hắn, Lệ Trọng bàn tay tìm tòi, đem hắn cổ bắt lấy, loại thủ đoạn này vô cùng kì diệu, không phải do hắn không sợ.

Lạc Cường cái khác e ngại địa phương, tựa là Lệ Trọng tiềm lực. Lệ Trọng người này, chỉ là 14 tuổi, tựa có được cường đại như vậy sức chiến đấu. Ngày sau lớn lên, tuyệt đối là một phương cự đầu. Loại nhân vật này, hắn đặc tội không nổi.

Tô Định Phương nhìn xem Lệ Trọng, trong mắt lóe ra một tia sắc mặt giận dữ, nặng nề nói: "Lệ Trọng, Lạc Cường là của người đồng đội, người như thế đối đãi hắn, quá mức."

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Quá mức? Tuyệt không. Ở trước mặt ta hung hăng càn quấy người, ta sẽ so với hắn càng hung hăng càn quấy."

Tô Định Phương thần sắc mãnh liệt, lạnh cười nói: "Hào hảo hảo, Lệ Trọng, người nói rất đúng. Ta hiện tại, muốn người có bản lĩnh gì, tại ta tại trước mặt hung hăng càn quấy."

Nói xong.

Hắn chậm rãi hướng Lệ Trọng bức tới.

Lệ Trọng trong mắt hiện lên một tia ngưng trọng.

Cái này Tô Định Phương, tu vi so Lạc Cương cao hơn không ít, chính là người Địa Cực tứ trọng Tông Sư. Địa Cực tứ trọng Tông Sư, thuộc về Địa Cực cảnh trung kỳ, bọn hắn oanh ra đến chân khí có thể cự ly xa công kích, uy lực giai đoạn gay gắt nhất của bệnh đáng sợ. Lệ Trọng tuy nhiên lực lượng thật lớn, sức bật cũng cường, nhưng đối mặt loại nhân vật này, tự không đủ nhìn.

Bất quá.

Lệ Trọng cũng sẽ không e ngại.

Hắn đã đem Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết, tu luyện đến đại thành chi cảnh, đánh không lại, có thể rút ra tự đi. Cái này Tô Định Phương tuy nhiên Lệ Trọng, nhưng cũng khó có thể không biết làm sao hắn.

Hắn có được huyền dị trực giác, chỉ cần kéo ra một khoảng cách, hoàn toàn có thể tránh ra Tô Định Phương công kích.

Lúc này thời điểm.

Trên ngọn núi một cái chấp sự, phát hiện giữa hai người dị thường. Chấp sự phi thân tới, quát: "Tại đây cầm tư đầu. Hai người các ngươi an phận một điểm!"

Tô Định Phương đi ra hai bước, cười lạnh nói: "Lệ Trọng, lần này coi như số ngươi gặp may. Tiếp theo, gặp lại ngươi hung hăng càn quấy, ta cũng không cùng ngươi khách khí. Người khác sợ bối cảnh của ngươi, ta không sợ."

Lệ Trọng cười nhạt một tiếng.

Cái này Tô Định Phương, tại tông môn bên trong, xem ra cũng có được một cổ thế lực.

Bất quá.

Lệ Trọng cũng không để vào mắt.

Tô Định Phương người này, theo khí tức đến xem, đã nhanh 30 tuổi, tu vi vẫn là Địa Cực tứ trọng.

Loại nhân vật này, tại Lệ Trọng xem ra, tiềm lực rất có hạn. Chỉ cần hai ba tháng thời gian, Lệ Trọng tự có nắm chắc áp hắn một đầu, căn bản không cần e ngại hắn.

Lệ Trọng nhắm mắt ngồi xếp bằng.

Bên kia.

Tô Định Phương ba người, tụ tập lại một lượt.

Tô Định Phương ánh mắt âm trầm.

Cổ Lang vỗ vỗ Lạc Cương đầu vai. "Thấp giọng nói ra: "Lão Lạc, ngươi mới vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Như thế nào trong lúc đó, tự bại hạ trận đến rồi?"

Lạc Cương trong mắt hiện lên một tia vẻ sợ hãi, im lặng không nói.

Tô Định Phương vỗ vỗ Lạc Cương đầu vai, nặng nề nói: "Ngươi vừa rồi thất bại, có lương nguyên nhân. Nguyên nhân đầu tiên, ngươi quá nhẹ xem Lệ Trọng, không có thi triển ra chiến kỹ. Cái nguyên nhân thứ hai, Lệ Trọng tu vi tuy nhiên thấp, nhưng nhục thể của hắn lực lượng cực kỳ cường đại, sức bật rất mạnh, hắn chính là một cái Thể Tu."

Một câu, Lệ Trọng sức chiến đấu, không hề giống ngươi trong tưởng tượng cường đại như vậy. Tiếp theo cùng Lệ Trọng thời điểm chiến đấu, chỉ cần thi triển ra chiến kỹ, xuất ra binh khí, có thể chiến thắng hắn."

Lạc Cương nghe Tô Định Phương phân tích, con mắt sáng ngời.

Ngươi, sợ nhất đúng là những thứ không biết.

Lệ Trọng vừa rồi, lập tức sẽ đem Lạc Cương đánh bại, cái này lại để cho Cổ Lang cùng Lạc Cương hai người, trong lòng đều sinh ra sợ hãi.

Nghe xong Tô Định Phương phân tích về sau, hai người trong lòng đích sợ hãi tán đi không ít.

Tô Định Phương lại nói vài câu, cuối cùng, thân nhiên nói: "Lực lượng đại, còn nhiều mà ứng phó đích phương pháp xử lý. Như quái thú, mỗi một đầu đều thể cường tráng như núi, lực lớn vô cùng. Cuối cùng nhất, còn không phải bị chúng ta chém giết? Đối phó Lệ Trọng người này, ta chỉ cần xuất ra hai thành bốn sự là được rồi. Hai người các ngươi, chỉ cần cẩn thận một điểm, làm theo có thể đã bại hắn."

Cổ Lang cùng Lạc Cương hai người ngay ngắn hướng gật đầu.

Hai người khôi phục tin tưởng.

Cổ Lang mục lỏng lẻo, nói ra: "Lệ Trọng người này, thật sự là quá kiêu ngạo rồi. Nhiệm vụ lần này, chúng ta nhất định phải nghĩ biện pháp, cho hắn một điểm nếm mùi đau khổ, giáo huấn một chút hắn."

Lạc Cương cũng gật đầu, oán hận nói ra: "Không tệ. Lệ Trọng người này, ta sẽ không dễ dàng buông tha hắn. Hôm nay si nhục, ta nhất định phải gấp 10 lần hoàn trả!"

Tô Định Phương nhàn nhạt nói ra: "Cho Lệ Trọng nếm mùi đau khổ, cái này quá dễ dàng. Lần này cần chữa trị trận pháp, tên là đại bình phong trận, trận pháp này bên trong, có vô cùng cuồng phong. Ba người chúng ta liên hợp lại, đem Lệ Trọng đi ra ngoài, lại để cho chính hắn ứng phó vô cùng cuồng phong. Những cuồng phong này, có thể cho hắn ăn thoáng một phát đau khổ."

Cổ Lang cùng Lạc Cương hai người liên tục gật đầu.

Tô Định Phương lại cười lạnh một tiếng, tiếp tục nói: "Ta là Trận Pháp Tông Sư, hai người các ngươi tại trên trận pháp tạo nghệ, cũng tiếp cận tông sư. Chúng ta liên hợp lại, có thể khống chế trận pháp, lại để cho cuồng phong trở nên càng thêm đáng sợ, như là một thanh chuỗi đao, đem Lệ Trọng thịt thịt đều cạo. Nhẹ thì lại để cho hắn trọng thương, nặng thì bị thương hắn căn cơ, xem hắn còn như thế nào hung hăng càn quấy."

Cổ Lang cười hắc hắc, nói ra: "Kẻ này đại diện. Dùng trận pháp đến trọng thương Lệ Trọng, ai cũng không thể trách chúng ta. Muốn trách, cũng chỉ có thể trách Lệ Trọng người này không có bốn sự."

Lạc Cương trong mắt hiện lên một tia ngoan lệ chi sắc, nói ra: "Thật tốt quá. Ta muốn thân thủ đem Lệ Trọng căn cơ phá hủy, lại để cho hắn biến thành một cái phế vật, đến lúc đó hắn lập tức cũng sẽ bị tông môn vứt bỏ, hắc hắc hắc hắc."

Ba người đối mặt thoáng một phát, trong mắt, đều lộ ra một tia cười lạnh.

Thời gian chậm rãi đi qua.

Trong lúc đó, bầu trời âm, một đầu Cự Ưng từ trên trời giáng xuống.

Một vị chấp sự quát: "Tiến về trước Tòa Quái Sơn chữa trị trận pháp đệ tử, mau mau đi lên!"

Lệ Trọng, Tô Định Phương, Cổ Lang cùng Lạc Cương bốn người, ngay ngắn hướng triển khai thân pháp, rơi xuống Cự Ưng trên lưng. Cự Ưng trường gáy một tiếng, đôi cánh giương, bay thẳng bầu trời.

Mây trắng ung dung, tiếng gió vù vù.

Lại một lần nữa ngồi vào Cự Ưng trên lưng, Lệ Trọng trong lòng bình tĩnh rất nhiều. Hắn đã đem Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết, tu luyện tới đại thành chỉ cảnh, có thể phi hành. Tự tính toán theo Cự Ưng trên lưng đến rơi xuống, hắn cũng không cần sợ hãi.

Hai ngày sau.

Một tòa bạc phơ mệnh mông Đại Sơn, xuất hiện tại phía trước.

Tòa Quái Sơn đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Ba Ngày Chữa Trị Trận Pháp

Cự ưng nhanh nhào mà xuống, rơi xuống một tòa trận pháp trước.

Trận này giống như cái to lớn bức bình phong, đứng ở mấy tòa phía trên ngọn núi, chính là Đại Bình Phong Trận. Đại Bình Phong Trận, là Tòa Quái Sơn đại trận môn hộ trận pháp, có Đông Nam Tây Bắc bốn cái môn.

Tô Định Phương ba người rơi xuống đất, không chút biến sắc địa trao đổi ánh mắt.

Tô Định Phương cao giọng nói rằng: "Đại Bình Phong Trận, tổng cộng có Đông Nam Tây Bắc bốn cái môn. Chúng ta bốn người người, vừa vận mỗi người chữa trị một môn. Mọi người có thể có ý kiến?"

Cổ Lang cười ha ha, nói rằng: "Ha ha, ta không ý kiến, Nam Môn liền giao cho ta."

Lạc Cương cũng là nở nụ cười, nói rằng: "Ta đi chữa trị Đông Môn."

Tô Định Phương khẽ cười một tiếng, nói rằng: "Tây Môn liền giao cho ta."

Tô Định Phương ba người, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế, từng người chiếm cứ một môn.

Còn dư lại, cũng chỉ có Bắc Môn rồi.

Lệ Trọng nhìn ra rõ ràng, trong lòng âm thầm cười gằn. Đại Bình Phong Trận pháp Bắc Môn, chính là khó nhất chữa trị một chỗ, cũng là nguy hiểm nhất một chỗ.

Ba người này, đem khó khăn nhất chỗ nguy hiểm nhất để cho hắn, rõ ràng cho thấy muốn hãm hại hắn.

Có điều.

Bắc Môn tuy rằng nguy hiểm, nhưng ở Lệ Trọng trong mắt, nhưng cũng không coi là cái gì.

Lệ Trọng triển khai thân pháp, lướt qua một ngọn núi, rơi xuống Bắc Môn.

Bắc Môn ở ngoài, là một mảnh mệnh môn đại mạc.

Run sợ liệt màu vàng Phong Bạo, từ đại mạc trên thổi tới, tràn đầy trời đất.

"Ầm ầm ầm long ——"

Trong gió lốc, đầy rẫy đại lượng hạt cát, con mắt đều khó mà mở. Càng nguy hiểm hơn chính là, từng khối từng khối to bằng cái thớt tảng đá, mang hỗn tạp ở trong con bão táp, ngồn ngộn bay lượn. Những tảng đá này thể tới cực nhanh, Nhân Cực Cảnh Vũ Giả bị đập đến, không chết thì cũng phải trọng thương.

Lệ Trọng tiến vào trận pháp, đánh giá một phen, trong lòng thầm nghĩ: "Đây Bắc Môn, cát bay đá chạy, coi như là Trận pháp tông sư đi tới nơi này, cũng phải cẩn thận từng li từng tí một, một thoáng đều không thể chữa trị xong xuôi. Có điều. Ta nắm giữ trực giác, coi như bão cát to lớn hơn nữa, cũng ảnh hưởng không được ta. Cái này Bắc Môn, ta có thể ở trong vòng ba ngày chữa trị xong xuôi."

Bắc Môn trận cơ, cũng không có hư hao, chỉ là vị trí có chút không đúng.

Lệ Trọng hiện tại muốn làm, chính là một lần nữa bố trí trận cơ.

Lệ Trọng lập tức động thủ.

"Rầm rầm rầm ——"

Lệ Trọng di động tới trận cơ.

Đại Bình Phong Trận bên trong, đâu đâu cũng có bão cát, coi như là Trận pháp tông sư, đều rất khó phán định trận cơ vị trí. Nhưng Lệ Trọng nắm giữ trực giác, bản thân lại là Trận Pháp đại sư, thoáng đánh giá một hồi liền trong lòng hiểu rõ, tuyệt đối không cần lo lắng phạm sai lầm.

Ở Lệ Trọng di động bên dưới, từng toà từng toà trận cơ, trở về đến chính xác vị trí.

"Ồ ô ô!"

Đột nhiên, từng trận gọn sóng, từ trận pháp nơi sâu xa truyền tới.

Theo từng trận gọn sóng, trong trận pháp bão cát, trở nên càng to lớn hơn càng cuồng bạo.

"Hà?"

Lệ Trọng chân mày cau lại, lập tức hiểu được.

Đây là có người đang khống chế trận pháp, mượn dùng trận pháp lực lượng, tới đối phó hắn.

Lệ Trọng mắt sáng lên, trong lòng thầm nghĩ: "Tô Định Phương, Cổ Lang, Lạc Cương, nhất định là ba người này đang giở trò. Ba người đồng loạt ra tay, xem ra là muốn làm cho ta vào chỗ chết a."

Lệ Trọng trong lòng dựng lên một tia sát ý.

Bắc Môn, mặt hướng đại mạc, là nguy hiểm nhất một môn.

Tô Định Phương ba người, thừa dịp chính mình chữa trị Bắc Môn thời điểm, cùng nhau khống chế trận pháp đối phó chính mình, thủ đoạn cực kỳ độc ác. Ba người này, tuyệt không có thể dễ dàng buông tha.

Lệ Trọng ý nghĩ nhanh quay ngược trở lại, nơi khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng: "Các ngươi cho rằng, đã khống chế trận pháp, là có thể làm cho ta vào chỗ chết? Đây cũng quá ngây thơ rồi. Ta nắm giữ trực giác, lại là Trận Pháp đại sư, coi như các ngươi liên hợp lại, ta cũng có thể dễ dàng hóa giải. Trước hết để cho các ngươi hung hăng hai ba ngày, ta lại đối phó các ngươi."

Lệ Trọng trầm xuống tâm, tiếp tục chữa trị trận pháp.

Lúc này.

Phong Bạo càng ngày càng đáng sợ.

"Ô ô ô ô ——"

Từng đạo từng đạo Phong Bạo, giống như là từng chuỗi đạo, điên cuồng cắt. Mà trong cơn bão diện tảng đá, giống như là từng cái từng cái đạn pháo, không ngừng bay vào, nặng nề oanh kích đến trận cơ bên trên.

Cũng may, những trận cơ, đều là vô cùng tốt vật liệu luyện chế, mỗi một toà trận cơ đều có hai mươi, ba mươi vạn cân trùng, mặc dù ngay cả tục không ngừng chịu đến oanh kích, nhưng chúng nó cũng không có hư hao.

Trong gió lốc, Lệ Trọng đi lại, không ngừng di động tới trận cơ.

Từng khối từng khối tảng đá, từ bên cạnh hấn xẹt qua.

Có chút tảng đá, thậm chí sát tóc của hấn bay qua.

Lệ Trọng nhìn qua, nguy hiểm vạn phần, lúc nào cũng có thể bị đá tảng đập trúng. Nhưng thần kỳ chính là, Lệ Trọng không ngừng đi lại, từ đầu đến cuối không có một tảng đá đập trúng.

Đây chính là trực giác diệu dụng rồi.

Lệ Trọng nắm giữ trực giác, có thể sớm tách ra tảng đá, tách ra nguy hiểm. Hấn hiện tại, nhìn qua nguy hiểm vạn phần, thực tế là nhưng là an toàn cực kì.

Một toà, hai toà, ba toà.

Từng toà từng toà trận cơ, bị Lệ Trọng đi : dời tốt.

Lúc này, Lệ Trọng lại thể hiện ra hấn một ưu thế, đó chính là sức mạnh lớn. Những trận cơ, mỗi một toà đều có hai mươi, ba mươi vạn cân trùng, coi như là Địa Cực ba tầng Tổng Sư, di động lên cũng rất vất vả. Nhưng Lệ Trọng ý vào thân thể mạnh mẽ sức mạnh, di động lên dễ dàng, vền vền một ngày thời gian, liền đi : dời được rồi hơn năm mươi toà trận cơ.

Phong Bạo càng lúc càng lớn.

Ở trận pháp lực lượng dưới sự khống chế, Phong Bạo bắt đầu quay về, xoay tròn, hóa thành từng đạo từng đạo Long Quyền Phong. Những này Long Quyền Phong uy lực, so với phổ thông Phong Bạo càng mạnh mẽ!

Hiển nhiên, Tô Định Phương, Cổ Lang cùng Lạc Cương ba người, là quyết định chủ ý, muốn đẩy Lệ Trọng vào chỗ chết!

Lệ Trọng trong lòng sát ý hùng hực, trên mặt nhưng là bình tĩnh một mảnh, không ngừng di động tới trận cơ.

Ngày thứ hai.

Lệ Trọng lại di động hơn sáu mươi toà trận cơ.

Liên tục hai ngày, không ngớt không ngủ địa chữa trị trận pháp, trong cơ thể cùng chân khí tiêu hao rất lớn.

Đến ngày thứ ba thời điểm, Lệ Trọng cảm giác được vất vả lên, trên trán bắt đầu đổ mồ hôi. Có điều, Lệ Trọng cũng không có ngừng tay, trái lại nhanh hơn tốc độ di động.

Mấy canh giờ sau khi.

Lệ Trọng cánh tay trong giây lát vung lên, đem cuối cùng một toà trận toà, chuẩn xác địa đuổi về đến vị trí ban đầu.

"Àm!"

Theo toà này trận cơ trở về, Bắc Môn trong giây lát chấn động, từng đạo từng đạo ánh sáng lập loè. Một đạo sức mạnh vô hình bỗng dựng sinh ra, giống như là một đạo bức bình phong, chặn lại tất cả bão cát.

Bắc Môn, sửa lại thành công.

Tất cả bão cát, đều biến mất rồi.

Đại Bình Phong Trận, tên như ý nghĩa, chính là có thể chống đỡ bão cát. Trận pháp chữa trị sau khi, tất cả bão cát, đều sẽ bị cự tuyệt ở ngoài cửa.

Lệ Trọng thật dài phun ra một hơi, khước miệng lộ ra một tia sát cơ: "Bắc Môn đã sửa lại thành công, tiếp đó, cũng nên để Tô Định Phương ba người, ném một hồi trận pháp lợi hại. Các người ba người, vạn vạn không nghĩ tới, ta đã đem Bắc Môn chữa trị chứ? Hiện tại, ta có thể thông qua Bắc Môn, không chế trận pháp bão cát, xem các người chết như thế nào."

Lệ Trọng bay lên không mà bay, rơi xuống một trên đài cao.

Cái này đài cao, chính là Bắc Môn không chế nơi.

Lệ Trọng ngồi ở trên đài cao, bàn tay nhả một cái.

Trong phút chốc.

Bắc Môn bị Lệ Trọng mở ra, Vô Cùng Vô Tận bão cát, từ Bắc Môn bay vào đến. Ở Lệ Trọng dưới sự khống chế, những này Hoàng Long một loại bão cát, gào thét lướt qua Bắc Môn, bay về phía Đông Môn, Nam Môn, Tây Môn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Lưu Lại Di Ngôn

Đông Môn.

Lạc Cương chánh: đang xếp bằng ở trên đài cao, hai tay đánh ra từng đạo từng đạo trận quyết, khống chế được trận pháp.

Trán của hắn bên trên, rịn ra mồ hôi hột, nhưng trong ánh mắt nhưng tất cả đều là khoái ý về: "Ròng rã ba ngày, Lệ Trọng người này, không chết cũng đến lộ da chứ?"

"Àm àm àm!"

Một loại thanh âm cổ quái, đột nhiên từ trong trận pháp truyền đến.

Lạc Cương cả kinh, xa xa nhìn lại.

Này vừa nhìn, hắn nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Chỉ thấy một đạo vàng óng Phong Bạo, giống như rắn độc từ trong trận pháp thoát ra, trong con bão diện mang theo to bằng cái thớt tảng đá, àm àm àm kéo tới!

"Chuyện gì thế này?"

Lạc Cương thất thanh kêu sợ hãi, sắc mặt trắng nhợt.

Bạo Phong àm àm mà tới.

Lạc Cương hoàn toàn không còn kịp suy tư nữa cái gì, vội vã đứng lên, khổ sở chống đối Phong Bạo.

"Rầm rầm rầm rầm ——"

Phong Bạo càng ngày càng mãnh liệt.

Lạc Cương lúc này, căn bản là không có cách làm chuyện khác, chỉ có thể một lòng chống đối. Ngay cả như vậy, vẫn như cũ có mấy khối tảng đá, ném đến trên người hắn, đập đến hắn khí huyết rung chuyển.

Cuồng bạo Phong Bạo mênh mông cuộn cuộn mà đến, lướt qua Đông Môn, hướng về Nam Môn cùng Tây Môn mà đi.

Trong phút chốc, ba cái môn tất cả đều bị Phong Bạo nhấn chìm.

Tây Môn.

Tô Định Phương ngăn cản Phong Bạo, trong mắt lập loè vẻ hoảng sợ: "Loại này màu vàng Phong Bạo, nhất định là từ Bắc Môn mà đến, trực tiếp từ đại mạc bên trên Tiếp Dẫn tới được Phong Bạo. Loại này Phong Bạo, làm sao sẽ thổi tới Tây Môn đến? Lẽ nào Lệ Trọng đã hoàn toàn chữa trị Bắc Môn, đồng thời đã không chế Bắc Môn? Sao có thể có chuyện đó?"

Tô Định Phương trong lòng, thực sự là kinh hãi cực điểm.

Từ tiến vào trận pháp đến bây giờ, chỉ là ba ngày thời gian.

Lệ Trọng nếu như ở ngăn ngắn trong vòng ba ngày, liền chữa trị tốt Bắc Môn, vậy thì thật là đáng sợ.

"Coi như là Trận pháp tông sư, cũng không cách nào ở trong vòng ba ngày, chữa trị Bắc Môn a! Nói nữa, Lệ Trọng tiến vào nội môn chỉ có mấy tháng, tại sao có thể là một Trận pháp tông sư?"

Tô Định Phương hoàn toàn không rõ.

Bắc Môn.

Lệ Trọng cao cử nền tảng, hai tay liên tục đánh ra trận quyết, cuộn cuộn không ngừng Phong Bạo xung kích tứ phương.

Bắc Môn đã hoàn toàn chữa trị, có thể phát huy ra mười phần uy lực, từ Bắc Môn xung kích đi ra ngoài Phong Bạo, tốc độ tiếp cận âm thanh, một hạt nho nhỏ hạt cát, đều trở nên dị thường đáng sợ.

Lạc Cương cùng Cố Lang hai người, tu vi so với thấp hơn, trong nháy mắt liền lâm vào cảnh khốn khó.

Tô Định Phương tuy rằng có thể chi trì, nhưng là là khó chịu cực kỳ.

Ba người kiên trì một ngày.

Cố Lang không chịu nổi, không nhịn được lên tiếng quát lên: "Lệ Trọng, đây là chuyện ra sao? Ngươi còn không mau mau đem Bắc Môn quan đóng, để Phong Bạo dừng lại?"

Lạc Cương lúc này, cũng là khó có thể chịu đựng, kêu lên: "Lệ Trọng, ta biết là ngươi ra tay, ngươi mau mau ngừng tay, ta hiện tại đã khó có thể chống đối bão cát rồi!"

Tô Định Phương lúc này, cũng chậm rãi nói rằng: "Lệ Trọng, trong cơn bão điện, mang theo vô cùng bão cát thạch, nhất định là từ Bắc Môn mà đến. Những này Phong Bạo, nhất định là ngươi không chế. Ngươi lập tức thu tay lại đi."

Lệ Trọng cười ha ha, nói rằng: "Là ta không chế thì lại làm sao? Không phải ta không chế thì lại làm sao?"

Tô Định Phương từ tốn nói: "Lệ Trọng, ngươi nghĩ được rồi. Bản thân sau lưng, là Tô gia. Tô gia Tộc trưởng, chính là Vạn Sơn Tông đệ ngũ trưởng lão. Những này Phong Bạo, bất kể là không phải ngươi không chế, ngươi đều phải nghĩ biện pháp để chúng nó dừng lại. Bằng không, tông môn sẽ không bỏ qua ngươi, chúng ta Tô Định cũng sẽ không buông tha ngươi."

Lệ Trọng cười ha ha, không thêm quan tâm, tiếp tục đánh ra trận quyết.

Lúc trước.

Lệ Trọng nhưng là rỗng rã nhìn ba ngày.

Hiện tại, làm sao có khả năng dễ dàng buông tha bọn họ?

"Ầm ầm ầm ——"

Theo Lệ Trọng đối với trận pháp thành thực, Phong Bạo uy lực cũng càng lúc càng lớn. Trong cơn bão điện, bắt đầu xuất hiện từng đạo từng đạo cường đại Long Quyển Phong, lôi kéo tất cả.

Tô Định Phương khỏ sở ngăn cản, sắc mặt âm trầm.

Hắn đã chuyển ra Tô gia tên tuổi, Lệ Trọng vẫn như cũ không hề bị lay động.

Lệ Trọng người này, thật sự là gan to bằng trời, thật sự là ngông cuồng!

Cổ Lang trong miệng phát ra tiếng kêu thảm tiếng, quát lên: "Lệ Trọng, ngươi thật muốn cùng chúng ta đối nghịch? Chúng ta nhưng là Phong Đô Bảo Các người! Sau lưng chúng ta, là nội môn Tô trưởng lão! Chúng ta nếu như chết rồi, ngươi cũng sẽ không dễ chịu!"

Lạc Cương lúc này cũng là tiếng kêu kì quái thanh, nói rằng: "Lệ Trọng, còn không mau mau ngừng tay! Ta cho ngươi biết, nội môn bên trong, có các loại thể lực, ngươi cho dù có trưởng lão chỗ dựa, cũng không có thể làm bừa, bằng không ngươi sẽ rất thảm!"

Lệ Trọng mắt sáng lên.

Đều lúc này.

Hai người kia, còn muốn uy hiếp hắn, đây thực sự là chê cười.

Lệ Trọng không thèm quan tâm.

Cổ Lang cùng Lạc Cương hai người liên tục chửi bậy, nhưng điều này cũng không có gì dùng.

Ngày thứ hai.

Cổ Lang cùng Lạc Cương hai người, chân khí trong cơ thể đã tiêu hao hơn nửa, hai người liên tục bị tảng đá đập trúng, bắt đầu bị thương. Mà theo thời gian trôi qua, thương thế của hai người, trở nên càng ngày càng nghiêm trọng lên.

Một loại cảm giác của cái chết, xoay quanh ở hai người trong lòng.

Hai người nói chuyện ngữ khí, bắt đầu lần mềm.

Lạc Cương kêu lên: "Lệ Trọng, Lệ sư đệ, ta sai rồi, ta không nên đắc tội ngươi. Xem ở đồng môn một hồi phần trên, ngươi tha ta một mạng đi! Ta sẽ cảm kích của ngươi!"

Lạc Cương hoàn toàn từ bỏ tôn nghiêm.

Cổ Lang lúc này cũng là liên tục lên tiếng, nói rằng: "Đúng đúng đúng, Lệ Trọng, chúng ta là sư huynh đệ, đều là Nội Môn Đệ Tử. Lần này đi ra, chúng ta là đồng đội, ngươi không thể như vậy a!"

Tô Định Phương tình huống mặc dù tốt trên không ít, nhưng nếu như tiếp tục tiếp tục như vậy, hắn cũng không thể tránh khỏi cái chết. Nhìn thấy Phong Bạo càng ngày càng mãnh liệt, không hề đình chỉ dấu hiệu, Tô Định Phương lửa giận hùng hực đồng thời, cũng có chút hoảng rồi, quát lên: "Lệ Trọng, ngươi đến cùng muốn làm gì? Lẽ nào, ngươi thật muốn cùng chúng ta Tô gia đối nghịch?"

Lệ Trọng xa xôi nói rằng: "Tô huynh, ta hiện tại đã ở khỏ sở ngăn cản bão cát, ta đều không biết ngươi đang ở đây nói cái gì. Lần này bão cát, xem ra cực kỳ lâu, ngươi vẫn là tính một điểm khí lực, đừng để chống đối bão cát đi."

Tô Định Phương lạnh lùng nói rằng: "Lệ Trọng, bão cát là từ ngươi Bắc Môn thổi qua tới. Bất kể là không phải ngươi giờ trò quỷ, ngươi đều có trách nhiệm để nó dừng lại! Ta hiện tại mệnh lệnh ngươi, lập tức nghĩ biện pháp đem Bắc Môn quan đóng! Ngươi lập tức động thủ!"

Cổ Lang nói rằng: "Đúng đúng đúng, Lệ Trọng, ngươi muốn lập tức động thủ!"

Lạc Cương cũng là lên tiếng phụ họa, nói rằng: "Lệ Trọng, mau mau động thủ a! Chỉ ở đóng Bắc Môn, Phong Bạo sẽ biến mất rồi!"

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nói rằng: "Xin lỗi. Bản thân thực lực có hạn, không cách nào đóng Bắc Môn. Ba người các ngươi, vẫn là đảng hoàng chống đối Phong Bạo đi. Nếu như các ngươi không chống đỡ được, có thể nói một hồi di ngôn, ta sẽ nghĩ biện pháp đem các ngươi di ngôn, nói cho các ngươi người nhà. Cái này cũng là ta duy nhất có thể lấy việc làm rồi."

Tô Định Phương, Cổ Lang cùng Lạc Cương ba người, phổi đều phải khí nổ.

Bọn họ còn chưa có chết đây, Lệ Trọng liền gọi bọn họ lưu lại di ngôn, thực sự là lẽ nào có lí đó!

Chương 161: Phải bị tội gì

Cổ Lang cùng Lạc Cường hai người liên tục chửi bậy.

Tô Định Phương lúc này thời điểm cũng là lửa giận hừng hực: "Đáng hận! Lê Trọng tiểu nhi, hoàn toàn không đem ta Tô Định Phương để vào mắt, ta sau khi ra ngoài, định sẽ không để cho ngươi hảo hảo mà chịu đựng!"

Tô Định Phương nghiêng răng nghiêng lợi, bóp nát một cái ngọc bài.

Đây là một cái cầu cứu ngọc bài.

Tô Định Phương hiện tại biết rõ, Lê Trọng là không thể nào thu tay lại, hấn duy nhất thoát thân biện pháp, tựu là hướng gia tộc cường giả cầu cứu, nếu không hấn sớm muộn phải chết ở bên trong.

Lê Trọng ngồi xếp bằng, thần sắc bình tĩnh.

Tô Định Phương ba người, không chế trận pháp, lại để cho hấn thời ba ngày phong bạo. Hiện tại, hấn cũng muốn lại để cho ba người thời lên ba ngày, vô luận bọn hấn nói cái gì, đều là vô dụng.

Ăn miếng trả miếng, dùng oán báo oán!

Phong bạo càng lúc càng lớn, âm thanh như lôi đình.

Cổ Lang bọn người thanh âm, bao phủ tại trong gió lốc.

Ngày thứ ba.

Lê Trọng tìm hiểu ra vài loại không chế trận pháp thủ đoạn, điều động trận pháp chỉ lực càng lúc càng lớn, theo cửa Bắc thời đi phong bạo cũng trở nên càng thêm có thể sợ hãi.

Cực lớn phong bạo, như cùng một cái Hoàng Long, muốn thôn phệ hết cả.

Đột nhiên.

Tại gào thét trong tiếng gió, một cái lãnh khốc thanh âm đột nhiên truyền nhập đến: "Lê Trọng, ngươi đây là đang làm gì đó? Còn không để cho mau mau cho ta đóng cửa cửa Bắc, đình chỉ trận pháp!"

Lê Trọng hơi kinh hãi.

Phong bạo to lớn như thế, người này y nguyên có thể thanh thanh sở sở nói chuyện, điều này nói rõ người này tu vi tuyệt đối là không như bình thường, rất có thể là Địa Cực trung kỳ hoặc là hậu kỳ Tông Sư.

Loại nhân vật này, như thế nào hội chạy đến nơi đây đến?

Lê Trọng đánh ra một đạo trận bí quyết, tá trợ lấy trận pháp chỉ lực, đem thanh âm của mình đưa ra ngoài, nhàn nhạt nói ra: "Các hạ là ai, ý muốn như thế nào, nói ra đi."

Lãnh khốc thanh âm vang lên: "Bản thân Tô Phong Đô, ngươi có lẽ nghe nói qua tên của ta. Ta hiện tại mệnh lệnh ngươi, lập tức đóng cửa cửa Bắc, dừng lại trận pháp, nếu không tự gánh lấy hậu quả!"

Trong thanh âm, ẩn chứa một loại chân thật đáng tin cậy.

Lê Trọng ánh mắt lóe lên, nhất thời hiểu được.

Tô Phong Đô, hấn tự nhiên là biết đến. Tô Phong Đô, chính là Tô gia nhất đệ tử xuất sắc một trong, Phong Đô Bảo Các người sáng lập. Nội môn đệ tử Top 100 trên bảng, người này nổi tiếng thứ chín. Trong truyền thuyết, Tô Phong Đô người này tu vi, đã sớm đạt tới Địa Cực bát trọng, sức chiến đấu thâm bất khả trắc.

Như Tô Phong Đô loại nhân vật này, sẽ không dễ dàng chạy đến.

Hấn hiện tại chạy đến Tọa Quái Sơn đến, rõ ràng cho thấy muốn cứu ra Tô Định Phương.

Lệ Trọng tâm niệm thay đổi thật nhanh gian, Tô Phong Đô lại một lần nữa lên tiếng, lúc này đây, Tô Phong Đô trong thanh âm đã ảm ảm mang theo nộ khí: "Lệ Trọng, ngươi có nghe chăng của ta lời nói?"

Lệ Trọng lông mày nhíu lại.

Cái này Tô Phong Đô, thật sự là đủ cuồng ngạo, lại để cho người rất không thoải mái.

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Tô Phong Đô, ngươi tính toán thom bọ vậy sao, lão tử phải nghe ngươi? Lão tử bây giờ đang ở chữa trị trận pháp, tại chấp hành nhiệm vụ. Ngươi rút ngay cho ta xa một chút, nếu không tự là ảnh hưởng ta chấp hành nhiệm vụ, trở lại tông môn về sau, lão tử muốn cáo ngươi một trạng."

Tô Phong Đô kinh ngạc, hẳn hoàn toàn không thể tưởng được, Lệ Trọng sẽ là như thế đáp lại.

Kinh ngạc về sau, Tô Phong Đô giận quá mà cười, nói ra: "Hảo hảo hảo, Lệ Trọng, không thể tưởng được ngươi so ta còn muốn cuồng. Bất quá, hôm nay ta muốn nói cho ngươi, cuồng vọng là cần thực lực. Ngươi đừng tưởng rằng, sau lưng ngươi có một cái trưởng lão sư phụ, có thể ở trước mặt ta cuồng vọng. Lão tử cái này đem ngươi theo trận pháp bên trong vắng ra!"

Thanh âm vừa mới rơi xuống.

"Ầm ầm!"

Một tiếng kinh thiên động địa nổ mạnh xuất hiện.

Toàn bộ trận pháp, đều có chút lắc lư.

Nguyên lai.

Tô Phong Đô tại công kích trận pháp, muốn đi vào trận pháp bên trong.

Lệ Trọng ánh mắt chớp lên.

Cái này đại bình phong trận, nếu như là hoàn mỹ trạng thái, Tô Phong Đô căn bản không có khả năng tiến vào. Nhưng hiện tại, trận pháp này, ngoại trừ cửa Bắc bên ngoài, còn lại ba cái môn cũng đã tổn hại, chỉ sợ khó có thể ngăn cản Tô Phong Đô.

Quả nhiên.

Liên tục sủi tiếng nổ về sau, Lệ Trọng cảm giác được, Tây Môn bị ngạnh sanh sanh oanh ra một đạo khe hở, sau đó, Tô Phong Đô lập tức theo trong cái khe, tiến vào trận pháp.

Tô Phong Đô tiến vào trận pháp, thân hình như cùng giống như cá bơi rất nhanh di động.

Ma Bàn lớn nhỏ thạch đầu, vừa mới bay đến hẳn ngoài thân năm thước, đã bị một đạo cường hoành lực lượng chấn thành bụi phấn. Mà tiếp cận thanh âm Bạch Phong, liên tốc của hẳn đều không thể thôi loạn.

Với tư cách nội môn Top 100 trên bảng nổi tiếng thứ chín nhân vật, Tô Phong Đô thực lực, so Tô Định Phương cường đại gấp 10 lần, gấp trăm lần.

Cường bạo phong bạo, hoàn toàn không cách nào ngăn cản Tô Phong Đô, thậm chí ảnh hưởng không được tầm mắt của hẳn. Hẳn mấy cái lách mình, đã tại trong cửa Tây, tìm được Tô Định Phương.

Lúc này thời điểm, Tô Định Phương đã sắc mặt trắng bệch, thất khiếu bên trong tất cả đều là bùn đất, hoàn toàn biến thành tượng đất. Mà hẳn thương thế bên trong cơ thể, càng là nghiêm trọng được đáng sợ, đan điền của hẳn cùng kinh mạch, cũng đã xuất hiện tổn hại, đã đến bên bờ sinh tử.

Nhìn thấy Tô Phong Đô xuất hiện, Tô Định Phương nhất thời thật dài thở ra một hơi, hẳn biết rõ chính mình được cứu trợ rồi.

Tô Phong Đô nhìn xem Tô Định Phương, nhướng mày. Nhãn lực của hẳn cực kỳ cao minh, chỉ là một mắt nhìn đi, đã biết rõ Tô Định Phương căn cơ đã bị hao tổn, tiềm lực không lớn bằng lúc trước rồi.

Trừ phi vận dụng chữa thương đan dược, nếu không, Tô Định Phương cả đời, cũng không cách nào đột phá đến Địa Cực đệ ngũ trọng.

Tô Định Phương thờ gấp qua khí đến, lập tức khàn giọng nói ra: "Tô sư huynh, Lệ Trọng người này, muốn đưa ta vào chỗ chết, tuyệt đối không thể buông tha hẳn! Nhất định phải giết hẳn đi!"

Tô Phong Đô ánh mắt lóe lên, nhàn nhạt nói ra: "Trong lòng ta biết rõ."

Tô Phong Đô dẫn theo Tô Định Phương, thân hình liên tục chớp động, đã tìm được Cổ Lang cùng Lạc Cường hai người.

Cổ Lang cùng Lạc Cường hai người, tu vi so Tô Định Phương thấp hơn rất nhiều, tình huống cũng so Tô Định Phương nghiêm trọng nhiều lắm. Tô Phong

Đồ tìm được hai người này thời điểm, hai người đã bị phong bạo quét đến một hẻm lách, toàn thân cốt cách kinh mạch đều bị hòn đá đập nát, hấp hối rồi. Loại tình huống này, tựu tính toán cứu về rồi, cũng là phé vật rồi.

Cổ Lang giãy dụa lấy, khàn giọng kêu lên: "Tô sư huynh, ta chết được thật thê thảm, ngươi nhất định phải báo thù cho ta a! Lệ Trọng người này, không lọt vào mắt Phong Đô Bảo Các, bỏ qua Tô gia, hẳn đáng chết!"

Lạc Cương cũng giãy dụa lấy chống đỡ đứng người dậy, liên tục gạt đầu.

Hai người trong mắt, tất cả đều là vẻ oán độc.

Bọn hắn biết rõ, mình đã xong đời. Lúc này thời điểm, bọn hắn hy vọng nhất sự tình, tựu là Lệ Trọng cũng cùng của bọn hắn một khối chết, ra một ngum trong lòng ác khí.

Tô Phong Đô hồ hững nhìn hai người liếc, quay người ly khai, đem Tô Định Phương tổng xuất trận pháp.

Sau đó.

Tô Phong Đô lại một lần nữa oanh kích trận pháp, tiến vào Tây Môn, nhàn nhạt nói ra: "Tô Định Phương, Cổ Lang cùng Lạc Cương ba người, chính là là của ngươi đồng đội. Lệ Trọng, ngươi vậy mà vận dụng trận pháp chi lực, hãm hại đồng đội, phải bị tội gì!"

Lệ Trọng dù sao cũng là Văn Tu Phong đệ tử.

Bởi vậy, Tô Phong Đô đối với Lệ Trọng động thủ, cần một cái lý do.

Lệ Trọng hãm hại đồng đội, làm cho Cổ Lang cùng Lạc Cương tử vong, Tô Định Phương căn cơ bị hao tổn, cái này là tốt nhất ra tay lý do. Đã có lý do này, hẳn có thể thoải mái ra tay, đem Lệ Trọng đánh thành trọng thương, lại mang về tông môn đi thụ thẩm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Vô tri

Đối với Tô Phong Đô tâm tư, Lệ Trọng rất rõ ràng.

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Tô Phong Đô, ngươi thiếu cho lão tử kéo cái này một bộ. Ngươi xâm nhập đến trận pháp bên trong, ảnh hưởng ta chữa trị trận pháp, phạm vào tông môn quy định. Ngươi bây giờ, lập tức lùi cho ta xuất trận pháp, nếu không ta tựu liên hệ tông môn chấp pháp chấp sự rồi!"

Tô Phong Đô cười lạnh một tiếng, nói ra: "Ngươi dù nói thế nào, cũng là vô dụng. Ta trước tiên đem ngươi cảm xuống đến."

Đem Lệ Trọng đánh thành bị giày vò, lại mang về tông môn đi, hắn tựu chiếm được chủ động.

Đến lúc đó, tựu tính toán Văn Tu Phong ra mặt, cũng không nên khiến.

Bóng người lóe lên.

Tô Phong Đô hướng phía cửa Bắc xông vào.

Phong bạo thao thao bất tuyệt theo cửa Bắc thổi tới, Tô Phong Đô hiện tại tựu là Nghịch Phong mà đi. Tại loại này trong gió lốc Nghịch Phong mà đi, quả thực là khó có thể tưởng tượng sự tình.

Nhưng Tô Phong Đô dễ dàng sẽ làm đã đến.

Thân thể của hắn đến mức, phong bạo bị ngạnh sanh sanh tách ra, giống như là một đầu ngược dòng mà lên cá lớn.

Lệ Trọng ý niệm trong đầu khẽ nhúc nhích, hai tay mau đánh xuất trận bí quyết, phong bạo như là sắc bén đao, nếu như cùng một cái cực lớn sơn mạch, hướng phía Tô Phong Đô quét ngang mà đi.

Tô Phong Đô cười lớn một tiếng, ngạo nghễ nói ra: "Chính là thủ đoạn, có thể làm khó dễ được ta!"

Nói xong,

Hắn nắm đấm nhấc tới, đánh ra một quyền.

"Ầm ầm!"

Theo quả đấm của hắn đánh ra, một đạo hùng hồn như núi lực lượng, như là kiếm quét ra, đến mức phong bạo bị ngành sanh sanh quét ra, quét ra một đầu hai mươi trọng thông đạo.

Tô Phong Đô vừa sải bước ra, tựa là hai mươi trọng.

"Oanh oanh oanh oanh "

Tô Phong Đô liên tục ra quyền.

Mấy cái thời gian hô hấp ở bên trong, tựa vượt qua mấy trăm trọng, cửa Bắc đã ở trong tầm mắt.

Tô Phong Đô lại là cười dài một tiếng, lại một lần nữa ra quyền, một quyền này, vậy mà oanh ra một đầu hơn ba mươi trọng thông đạo, thông đạo thẳng tắp vurun vào đến cửa Bắc bên trong.

Tô Phong Đô khoe miệng lộ ra cười lạnh, vừa sải bước đi.

Lúc này thời điểm, dị biến không sinh.

Theo bắc trong cửa thổi đến phong bạo, độ bỗng nhiên gia tăng, cực kỳ tiếp cận thanh âm!

"Oanh!"

Phong bạo như là thực chất oanh đến, loại lực lượng này quả thực không thể ngăn cản. Tô Phong Đô một chân đã bước vào cửa Bắc rồi, hay vẫn là bị phong bạo bắn cho trở lại.

"Ân?"

Tô Phong Đô ánh mắt lóe lên.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, cái này đại bình phong trong trận mặt phong bạo, sẽ là như thế chi cuồng mãnh.

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nói ra: "Cửa Đông, cửa Tây cùng cửa Nam, ta không cách nào khống chế, ngươi có thể tới đi tự nhiên. Nhưng, cái này cửa Bắc, là ta tọa trấn. Tô Phong Đô, ngươi muốn vào nhập cửa Bắc, mượn ra một chút thực lực đến."

Tô Phong Đô nặng nề nói ra: "Vô tri tiểu bối. Ngươi căn bản không biết, Địa Cực cảnh Tông Sư cường đại. Chính là một điểm phong bạo, cũng muốn ngăn cản bản thân bước chân?"

Nói xong,

Tô Phong Đô từ phía sau lưng, rút ra một thanh tinh văn trường kiếm.

Tô Phong Đô đứng đấy, trong giây lát chém ra, một kiếm chém ra.

Trong chốc lát, tinh văn trường kiếm phía trên, nổ lên một đạo dài chừng mười trọng kiếm quang, kiếm quang trong giây lát cắt ra, y hệt tia chớp cắt vào đến trong gió lốc!

Tô Phong Đô không hổ là nội môn bài danh thứ chín nhân vật, một kiếm này, coi như là một tòa núi nhỏ khâu, cũng có thể chém thành hai khúc. Mà trong kiếm quang ẩn chứa hủy diệt tính lực lượng, càng là có thể đem một tòa núi nhỏ cứng rắn nổ bay!

"Phốc!"

Liên tục không ngừng phong bạo, lại bị kiếm quang ngành sanh sanh chặt đứt!

Tô Phong Đô cười ngạo nghễ, vừa sải bước ra, bước vào cửa Bắc.

Lúc này thời điểm.

Tô Phong Đô cùng Lệ Trọng hai người, khoảng cách chỉ có hơn năm mươi trọng, tuy nhiên phong bạo gào thét, nhưng hai người đều là nhân lực hơn người thể hệ, có thể xa xa chứng kiến đối thủ.

Tô Phong Đô xa nghiêng nhìn Lê Trọng, ngao ngễ nói: "Lê Trọng, người điểm ấy thủ đoạn, cũng dám cùng ta đấu? Ta một kiếm nơi tay, tiến vào cửa Bắc dễ dàng, người căn bản không cách nào chặn đường."

Lê Trọng nhàn nhạt nói ra: "Vô tri."

Đang khi nói chuyện.

Lê Trọng hai tay nhún một cái, đánh xuất trận bí quyết.

Trong chốc lát.

Phong bạo biến đổi.

Một cái cự đại vòi rồng hình thành, chăm chú đem Tô Phong Đô vây quanh, cao điểm xoay tròn lấy. Tại Tô Phong Đô góc độ nhìn lại, chung quanh, tất cả đều là điên cuồng xoay tròn phong bạo, từng khối thạch đầu tại trước mắt cao xoay tròn, chỉ cần nhìn lên một cái, sẽ sinh lòng sợ hãi, chói sáng đầu hoa mắt.

Tô Phong Đô khuôn mặt có chút động.

Lê Trọng tại trong chốc lát, lại để cho phong bạo theo thẳng tắp thổi đến, biến thành vòi rồng, điều này nói rõ, Lê Trọng đối với trận pháp không chế, đã đạt đến tùy tâm sở dục tình trạng.

Chỉ là sáu ngày thời gian, Lê Trọng là có thể tùy tâm sở dục không chế trận pháp, loại thiên phú này thật đúng kinh người.

Trong nội tâm tuy nhiên âm thầm khiếp sợ.

Nhưng Tô Phong Đô, y nguyên không đem Lê Trọng để ở trong mắt. Dù sao, hắn và Lê Trọng ở giữa tu vi, kém quá xa rồi, hắn căn bản không tin tưởng, Lê Trọng dựa vào trận pháp, có thể đền bù tu vi chênh lệch.

Tô Phong Đô khinh miệt cười cười, một kiếm chém ra.

Đối với Lê Trọng loại này tiểu nhân vật, Tô Phong Đô đều lười được thi triển chiến kỹ, một kiếm này, là tiện tay mà.

Kiếm quang như điện, hướng phía Lê Trọng chém tới.

"Phốc!"

Kiếm quang cùng phong bạo giao kích, ra một tiếng chìm tiếng nổ.

Tô Phong Đô thần sắc trì trệ.

Hắn một kiếm này, là hướng phía Lê Trọng mà đi. Nhưng vòi rồng cao thi triển phía dưới, từng khối thạch đầu vậy mà tạo thành một cái dày đặc phòng ngự tầng, đã ngăn được một kiếm.

Tô Phong Đô kinh nghi bất định: "Thạch đầu vậy mà hợp thành một cái phòng ngự tầng, chẳng lẽ đây là Lê Trọng thủ đoạn? Không không không, tuyệt không có khả năng này. Lê Trọng có thể không chế phong bạo, hình thành vòi rồng, đã phi thường rất cao minh. Tại không chế phong bạo đồng thời, còn không chế lấy trong gió lốc thạch đầu, đây quả thực là một kiện không cách nào tưởng tượng sự tình, Lê Trọng quả quyết không có khả năng làm được."

Tô Phong Đô lại một lần nữa xuất kiếm.

Lúc này đây, Tô Phong Đô không còn là tiện tay xuất kiếm rồi, hắn vận dụng sáu thành bốn sự.

Một đạo kiếm quang nhấp nhô, giống như là muốn xé rách trường không.

"Oanh!"

Kiếm quang khởi chỗ, sở hữu thạch đầu bị trăm thành bụi phấn, vòi rồng nháy mắt sụp đổ.

Tô Phong Đô cười lạnh một tiếng, lần nữa xuất kiếm, hướng Lê Trọng đánh tới.

Nhưng hắn xuất kiếm thời điểm, lại một đạo vòi rồng tạo ra, đã ngăn được một kiếm này.

Lê Trọng nhàn nhạt nói ra: "Tại cửa Bắc bên trong, ta chính là quân vương. Ta chỉ cần tâm niệm vừa động, có thể ra một đạo vòi rồng. Người xuất kiếm độ mau nữa, cũng không nhanh bằng ta. Người tu vi lại cao, tại trận pháp này bên trong, cũng không làm gì được ta."

Tô Phong Đô cười lạnh một tiếng, nói ra: "Chê cười. Tại ta trường dưới thân kiếm, cái gì trận pháp đều là Phù Vân. Giết!"

Lúc này đây.

Tô Phong Đô xuất ra bảy thành lực lượng, trường kiếm khởi chỗ, hai đạo kiếm quang hướng phía Lệ Trọng bay đi.

Lệ Trọng không nói không rằng, bàn tay nhấn một cái, hai đạo vôi rồng tạo ra, đem hai đạo kiếm quang ngăn lại.

Tô Phong Đô ánh mắt ngưng tụ, ra ba đạo kiếm quang.

Mỗi một đạo kiếm quang, cũng có thể tại phía dưới mặt đất, chém ra một đầu dài chừng mười trượng khe hở, cũng có thể đem một đầu trào lên nước sông, nganh sanh sanh cắt đứt.

Nhưng Lệ Trọng bàn tay vung lên, ba đạo vôi rồng lạng không sinh ra, lại ngăn lại Tô Phong Đô ba kiếm.

Lệ Trọng nói ra: "Tô Phong Đô, ngươi đây đưa nửa xuống dưới, ta tự phải báo cho Cháp Pháp trưởng lão cùng sư phụ rồi. Nhắc nhở ngươi một câu, sư phụ ta ngay tại Tỏa Quái Sơn."

Tô Phong Đô ánh mắt lóe lên.

Hắn lần này tới đến Tỏa Quái Sơn, là tìm kiếm một đầu Linh thú, còn thật không biết Văn Tu Phong tại Tỏa Quái Sơn. Nếu như Văn Tu Phong thực tại Tỏa Quái Sơn, hắn tự tính toán bắt giữ Lệ Trọng, cũng không cách nào đem Lệ Trọng mang về tông môn.

Hơn nữa.

Một phen thăm dò phía dưới, hắn đã minh bạch, Lệ Trọng đối với trận pháp khổng lồ, đã đạt đến không thể tưởng tượng tình trạng, hắn muốn muốn bắt giữ Lệ Trọng, cũng không phải một kiện chuyện dễ dàng.

Lúc này thời điểm.

Lại cùng Lệ Trọng đánh tiếp, đã không có ý nghĩa rồi.

Tô Phong Đô lạnh lùng nhìn Lệ Trọng liếc, nói ra: "Lệ Trọng, tại tông môn thời điểm, ngươi đã từng phát ngôn bừa bãi, nửa năm sau tiếp cận khiêu chiến. Hiện tại, thời gian đã qua gần hai tháng. Bốn tháng về sau, ta sẽ lên đài khiêu chiến ngươi. Đến lúc đó, không có người bang được ngươi."

Lệ Trọng khẽ cười một tiếng, nói ra: "Tô Phong Đô, hiện tại, ngươi không làm gì được ta. Nửa năm sau, ngươi càng thêm không làm gì được ta."

Tô Phong Đô cười lạnh một tiếng, thu kiếm vôi vàng thối lui, lập tức biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163: Linh thú, tốc độ ảo diệu

Tô Phong Đô biến mất về sau.

Lệ Trọng yên lặng ngồi xếp bằng.

Một trận chiến này, hắn thoát nhìn dễ dàng, tự đánh lui Tô Phong Đô. Nhưng Lệ Trọng trong nội tâm minh bạch, hắn là mượn nhờ trận pháp chi lực, còn có phong bạo chi lực, mới miễn cưỡng cùng Tô Phong Đô chống lại.

Nếu như không có trận pháp chi lực, hắn liền Tô Phong Đô một kiếm đều tiếp không dưới.

Lệ Trọng yên lặng hồi suy nghĩ một chút chiến đấu, khẽ lắc đầu: "Thực lực của ta, hay vẫn là quá thấp a. Chính thức thiên tài, nên triển áp hết thủy, che áp muôn đời. Ta hiện tại, khoảng cách một bước này quá xa xôi rồi, còn cần nhiều hơn cố gắng. Hiện tại, ta vẫn là đem trận pháp mau mau chữa trị tốt, hoàn thành nhiệm vụ rồi nói sau."

Lệ Trọng biết rõ, Tô Định Phương ba người, tự tính toán bắt tử, cũng chỉ còn lại có nửa cái mạng rồi.

Lúc này thời điểm, muốn muốn hoàn thành nhiệm vụ, cũng chỉ có thể chính mình động thủ.

Lệ Trọng nhảy xuống bình đài, bắt đầu chữa trị trận pháp.

Vì phòng ngừa Tô Phong Đồ đánh lén, Lệ Trọng cũng không có đóng cửa cửa Bắc, hấn tại trong gió lốc, đem nguyên một đám trận cơ dùi tốt, một chút chữa trị lấy trận pháp.

Tám ngày sau.

Trận pháp chữa trị tốt rồi.

Lệ Trọng xếp bằng ở trên sân thượng, đánh ra một cái trận bí quyết, trận pháp nhất thời vận chuyển lại.

Tả trợ lấy trận pháp chi lực, Lệ Trọng có thể cảm giác được, Đại Bình Phong Trận mỗi một tia động tĩnh. Hấn cũng có thể nhẹ nhõm không chế được trận pháp, nếu như lần nữa cùng Tô Phong Đồ chiến đấu, chỉ cần một cái trận bí quyết, có thể vây khốn hấn.

"Ồ?"

Lệ Trọng đang muốn ly khai, đột nhiên cảm giác được trận pháp bên trong khác thường, một cái giống như hư giống như thực thú con, tại trận pháp bên trong chạy tới tháo chạy, như là như gió toán loạn lấy.

Lệ Trọng tâm niệm vừa động, trận pháp lập tức sinh ra biến hóa, bắt đầu tập trung cái này thú con.

Lúc này thời điểm.

Lại để cho Lệ Trọng cảm giác được kinh hãi sự tình đã xảy ra.

Đại Bình Phong Trận vậy mà không cách nào tập trung.

Cái này thú con, giống như hư giống như thực, qua tự nhiên, căn bản không bị trận pháp ảnh hưởng.

Lệ Trọng trong lòng một hồi kinh hãi: "Đây là vật gì?"

Tâm niệm thay đổi thật nhanh gian, Lệ Trọng phi thân mà xuống, hướng phía thú con đuổi đi qua.

Thú con tốc độ thật nhanh, Lệ Trọng tự tính toán đem Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết tu luyện tới đại thành chỉ cảnh, cũng không có khả năng đuổi đến bên trên. Nhưng ở trận pháp bên trong, Lệ Trọng có thể mượn nhờ trận pháp chi lực, tốc độ tăng lên lưỡng trùng, mấy hơi thở về sau, Lệ Trọng rốt cục đuổi tới, thấy được cái này đầu nhỏ thú.

Thú con nhìn về phía trên chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay, tròn vo, trên thân thể có một tầng thật nhỏ chi cực, như hư như huyền nhưng mao. Nó tại trong hư không Phù Vân lấy, nhưng mao nhẹ nhàng khẽ động, tựa là tầm hơn mười trượng, con mắt cũng khó khăn dùng bắt đến.

"Xèo xèo!"

Thú con nhìn thấy Lệ Trọng, cũng không hoảng hốt trương, ngược lại hướng phía Lệ Trọng kêu hai tiếng, như là đang gây hấn với.

Lệ Trọng tức cười cười cười, nói ra: "Tiểu chút chút, ở bên ngoài, ta tuyệt đối là không cách nào đuổi theo ngươi. Bất quá, tại trận pháp này bên trong, tốc độ của ngươi cũng không bằng ta rồi."

Lệ Trọng thân như Thanh Phong mà đi, bàn tay chụp vào thú con.

Thú con ánh mắt lộ ra một tia vẻ trào phúng, tròn vo thân hình khẽ động, cực kỳ quỷ dị địa tránh qua một bên đi, tốc độ cực nhanh, quả thực là khó có thể tưởng tượng.

"Ồ?"

Lệ Trọng trong lòng rung mình.

Hấn tả trợ lấy trận pháp chi lực, tốc độ tăng lên không ít, đã rất tiếp cận vận tốc âm thanh rồi. Nhưng cái này thú con, vô thanh vô tức gian, tựa đã hiện lên bàn tay của hấn.

Nó là như thế nào hiện lên bàn tay, Lệ Trọng hoàn toàn không biết.

Lệ Trọng lần nữa ra tay.

Thú con lại là lóe lên.

Lệ Trọng lại bắt hụt.

Lúc này đây, Lệ Trọng cảm thấy một loại ảo diệu lực lượng chấn động, nhện không được nghẹn ngào kêu lên: "Linh thú! Cái vật nhỏ này, lại là một đầu

Linh thú!"

Linh thú, chính là bình thiên địa tinh khí mà sinh một loài thú, chúng vừa ra đời, trên người thì có tinh văn. Mỗi một chỉ Linh thú, đều có được một loại hoặc là nhiều loại thiên phú bí kỹ. Bất đồng Linh thú, trên người tinh văn cũng không giống nhau, mà bọn hắn có được thiên phú bí kỹ, cũng không giống nhau.

Trước mắt cái này chỉ thú con, thiên phú của nó bí kỹ, rõ ràng cho thấy tốc độ.

Thú con nghe được Lệ Trọng kêu ra tiếng đến, trong miệng lại là xèo xèo hai tiếng, một bộ dáng vẻ đắc ý.

Lệ Trọng thấy thú vị, ha ha cười nói: "Hào hảo hảo, không thể tưởng được ở chỗ này, đụng phải một cái Linh thú. Ta tể, bản lãnh của ngươi có bao nhiêu!"

Lệ Trọng lần nữa ra tay.

Bàn tay như điện.

Thú con khinh thường lóc lên.

Nhưng Lệ Trọng lúc này đây, đối với thú con đã đầy đủ coi trọng, hắn vận dụng trực giác. Thú con lóc ra một bên thời điểm, Lệ Trọng bàn tay cũng tùy theo thay đổi, Như Ảnh Tùy Hình đuổi tới.

Thú con lại lóc lên.

Lệ Trọng lại truy.

Một người một thú, tại trận pháp bên trong rất nhanh truy đuổi.

Lệ Trọng lần lượt ra tay, nhưng vô luận ra tay tốc độ cỡ nào nhanh, thú con dễ dàng hiện lên. Lệ Trọng ý vào trực giác của mình, một đường đi theo, nhưng rất nhanh lại sẽ bị thú con kéo ra khoảng cách.

"Điều này sao có thể!"

Lệ Trọng nhin không được kêu ra tiếng đến.

Hắn cảm giác được, cái này chỉ thú con tốc độ, đã vượt qua thanh âm. Theo lý mà nói, tốc độ siêu việt thanh âm, hội đưa tới trận trận nổ mạnh, khiến cho dị tượng. Nhưng cái này chỉ thú con, tốc độ nhanh tới cực điểm, lại lại không có có bất kỳ thanh âm nào, loại tình huống này lại để cho Lệ Trọng hoàn toàn không cách nào lý giải.

Lệ Trọng đối với thú con hứng thú càng lớn.

Một bên đuổi theo lấy, một bên tinh tế cảm ứng, tinh tế quan sát.

Thú con mỗi một lần né tránh, đều phát ra một loại huyền diệu chấn động.

Loại này chấn động, phi thường rất nhỏ, coi như là Địa Cực cảnh hậu kỳ Tông Sư, cũng khó có thể phát giác đạt được. Nhưng Lệ Trọng có được trực giác, hắn chẳng những có thể dùng cảm ứng được loại này chấn động, còn có thể tinh tế cảm ứng ảo diệu trong đó.

Thú con như là tại đùa với Lệ Trọng chơi, nó cũng không phản kích, tùy ý Lệ Trọng đuổi theo. Nó rõ ràng có thể phi được nhanh hơn, nhưng lại cố ý thả chậm tốc độ, phi được không nhanh không chậm, thủy chung tại Lệ Trọng chung quanh chuyển, thỉnh thoảng phát ra vài tiếng trào phúng quái gọi.

Một ngày một đêm đi qua.

Lệ Trọng lĩnh ngộ đến thứ đồ vật càng ngày càng nhiều, trong giây lát, hắn Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết càng tiến một bước, tốc độ lại tăng lên một tia, phi thường tiếp cận vận tốc âm thanh rồi.

Vận tốc âm thanh, đối với Địa Cực cảnh võ giả mà nói, đều là một cái rất khó đạt tới tốc độ. Võ giả ra tay thời điểm, vũ khí hoặc là cánh tay, có thể đơn giản đạt tới vận tốc âm thanh, nhưng thân thể tốc độ muốn đạt tới vận tốc âm thanh, cũng không phải là quả thực sự tình.

Lệ Trọng hiện tại, khoảng cách vận tốc âm thanh chỉ kém một tia, đây là một cái thật lớn tiến bộ.

Lại là một ngày.

Lệ Trọng lĩnh ngộ đến thứ đồ vật thêm nữa, Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết khoảng cách viên mãn chỉ cảnh, đã phi thường tiếp cận. Chỉ tiếc, Lệ Trọng tu vi có hạn, tụ tính toán hiểu thông rồi, cũng không cách nào đạt tới viên mãn chỉ cảnh.

"Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết, chính là Chanh cấp Trung phẩm chiến kỹ, muốn muốn đạt tới viên mãn chỉ cảnh, cũng không phải chuyện dễ dàng. Của ta Luyện Thể Quyết, tu luyện tới đệ thập trọng, có lẽ có thể đem cái môn này thân pháp tu luyện tới đại thành. Nhưng bây giờ còn chưa được."

Lệ Trọng nghĩ đến, trong nội tâm có chút tiếc nuối.

Nếu như, Cửu Thiên Lưu Tinh Quyết đạt tới viên mãn chi cảnh, hẳn là hơn ra một phần lực lượng, sức chiến đấu cũng cường đại hơn nhiều. Chỉ tiếc, tu vi là hết thấy trụ cột, tu vi không đủ, thân pháp tự không cách nào viên mãn.

Lệ Trọng tiếp tục đuổi vội vàng.

Cái này đầu nhỏ thú, chính là Linh thú, theo trên người của nó, có thể lĩnh ngộ đến tốc độ ảo diệu. Đây đối với Lệ Trọng mà nói, chính là một cái mười năm khó gặp cơ duyên. Loại này cơ duyên, nhất định phải hảo hảo nắm chắc mới được.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Người Có Gan Liền Tiến Đến

Hai ngày sau.

Lệ Trọng dừng bước lại, buông tha cho truy đuổi.

Hai ngày này thời gian, hẳn lĩnh ngộ không ít đồ vật, tốc độ rờn rã tăng lên một bậc, đã vô hạn tiếp cận tốc độ âm thanh. Hẳn lĩnh ngộ được gì đó, mặc dù chỉ là tốc độ ảo diệu một ít da lông, nhưng đã là được lợi vô cùng rồi. Lệ Trọng sau đó, bất luận tu luyện một loại nào cam cấp thân pháp, cũng có thể Nhất Nhật Thiên Lý, tăng nhanh như gió.

Có điều.

Lệ Trọng cảnh giới dù sao còn thấp, bởi vậy, hẳn cũng chỉ có thể được một điểm da lông. Muốn từ tiểu thú trên người, lĩnh ngộ được càng cao thâm ảo diệu, vậy cơ hồ là chuyện không thể nào.

Lệ Trọng hướng về tiểu thú phát tay một cái, nói rằng: "Con vật nhỏ, cảm ơn ngươi, ta đi rồi. Chính ngươi chơi đi."

Lệ Trọng bước ra trận pháp, lấy ra thân phận lệnh bài, phát sinh một đạo thông tin, thông điệp.

Đạo này thông tin, thông điệp phát sinh sau khi, tông môn chấp sự, tự nhiên sẽ lại đây tra nghiệm trận pháp, xem Lệ Trọng có hay không hoàn thành nhiệm vụ. Đồng thời, cũng sẽ phái ra phi hành quái thú, đem Lệ Trọng tiếp : đón về tông môn.

Sau một nén nhang.

Một đạo Bạch Ảnh từ phía chân trời mà tới.

Lệ Trọng còn tưởng rằng, người đến là tông môn chấp sự, không nghĩ tới bay đến , nhưng là một tướng mạo vô cùng đẹp, chải lên Bách Hợp búi tóc nữ tử. Bách Hợp búi tóc nữ tử từ Lệ Trọng đỉnh đầu bay qua, đột nhiên cảm giác được cái gì, lại bay trở về.

Nữ tử đứng lơ lửng trên không, một đạo như nước thủy triều giống như khí thế, bao phủ Lệ Trọng.

Bách Hợp búi tóc nữ tử nhìn Lệ Trọng, lạnh lùng nói rằng: "Trên người ngươi, có Linh Phong thú khí tức. Nói mau, đây rốt cuộc là chuyện ra sao?"

Lệ Trọng trong lòng hơi động.

Linh Phong thú, xem ra chính là con vật nhỏ kia tên.

Cô gái này cùng Linh Phong thú trong lúc đó, rốt cuộc là quan hệ gì?

Lệ Trọng ý nghĩ thay đổi thật nhanh, nói rằng: "Ngươi là ai?"

Bách Hợp búi tóc nữ tử trong mắt lộ ra một tia vẻ lạnh lùng, không nhịn được nói: "Ngươi không cần để ý tới ta là ai, ngươi chỉ cần nói cho ta biết, Linh Phong thú tẩm tích là được. Nói mau!"

Lệ Trọng hơi nhướn mày, từ tốn nói: "Ta không biết."

Hắn hiện tại, hoàn toàn không biết nữ tử cùng Linh Phong thú chi quan quan hệ, đương nhiên sẽ không nói ra Linh Phong thú tung tích. Nói nữa, cô gái này vênh vào hung hăng, Lệ Trọng không thêm đề ý nàang.

Bách Hợp búi tóc nữ tử trên mặt lộ ra một chút giận dữ, nói rằng: "Không nói đúng không? Ngươi đã không muốn nói, ta liền đem ngươi bắt lại, cho ngươi chịu nhiều đau khổ."

Đang khi nói chuyện.

Nữ tử một bàn tay duỗi ra, Lăng Không vỗ một cái!

"Ầm ầm!"

Như là con ngươi vô ích sét đánh.

Này con trắng như tuyết bàn tay vỗ một cái bên dưới, một đạo sức mạnh mẽ mẽ trong giây lát đánh bạo không khí, giống như chuỗi kiếm vô hình, hướng về Lệ Trọng chém tới, âm thanh kinh người.

Lệ Trọng trong lòng cú sốc.

Cô gái này tu vi, tuyệt đối sẽ không so với Tô Phong Đô yếu, sức chiến đấu cường hoành, e sợ còn đang Tô Phong Đô bên trên. Đây là từ nơi nào đụng tới cường giả?

Lệ Trọng trong lòng giật mình, phản ứng nhưng là không chút nào chậm. Liền muốn nữ tử xuất thủ trong phút chốc, Lệ Trọng đột nhiên lóe lên, chính chính né qua cô gái công kích, một đạo sức mạnh đem mặt đất chém ra dài mấy trượng vết nứt.

"Ồ?"

Bách Hợp búi tóc nữ tử hơi kinh ngạc.

Nàng liếc mắt là đã nhìn ra, Lệ Trọng tu vi nông cạn, chính là Nhân Cực Cảnh Vũ Giả. Chỉ là Nhân Cực Cảnh Vũ Giả, lại có thể tránh ra chính mình một đòn, đây thực sự là chuyện lạ.

Bách Hợp búi tóc nữ tử lại một lần nữa ra tay, bàn tay vỗ giữa không trung, trong phút chốc một con bao phủ Phương Viên mấy trượng nửa trong suốt bàn tay, xuất hiện tại Lệ Trọng đỉnh đầu chỗ, đột nhiên đánh xuống.

Cái vỗ này, phảng phất toàn bộ bầu trời đều tới lại.

Lệ Trọng trong lòng bay lên một loại nguy hiểm cực điểm cảm giác.

Bàn tay này, chính là chân khí ngưng tụ mà thành, cùng hắn tu luyện vô hình tay gần như. Nhưng từ uy lực thượng khán, so với vô hình tay phải cường đại gấp trăm lần, cân nặng mười vạn cân đích xác quái thú, cũng có thể vỗ một cái mà nát!

Càng đáng sợ chính là, một loại vô hình khí thể, chặt chẽ khóa chặt hắn. Điều này làm cho Lệ Trọng sinh ra một loại cảm giác, bất luận hắn làm sao né tránh, đều không thể chạy ra cái vỗ này!

Lệ Trọng vẻ mặt lạnh lùng, dọc theo một loại trực giác, dựng thẳng trường thành đao đột nhiên chém ra.

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn.

Lệ Trọng chỉ cảm thấy, một đạo cực kỳ khó đỡ dây dưa sức mạnh tràn vào trong cơ thể, nhất thời ngũ tạng lục phủ một trận bốc lên, trong miệng tỉnh mẫn, biết mình đã bị thương.

"Người này sức chiến đấu, so với Tô Phong Đô càng ngang tàng nhiều lắm!"

Lệ Trọng trong nháy mắt ra kết luận, không để ý tới thương thế, thân thể thuận thế lùi về sau, lùi vào đến trong trận pháp.

Tô Phong Đô, đã là nhân vật phi thường lợi hại, bình thường chiến đấu bên dưới, Lệ Trọng liền một chiêu kiếm đều khó mà đỡ lấy. Mà cô gái này, so với Tô Phong Đô còn lợi hại hơn nhiều, nhân vật như thế, căn bản là không có cách chính diện chiến đấu. Chỉ có trốn đến trong trận pháp, dựa vào trận pháp lực lượng, mới có khả năng cùng nàng một trận chiến.

Bách Hợp búi tóc nữ tử ánh mắt ngưng lại, lập tức từ tốn nói: "Ngươi trốn đến trong trận pháp, cũng là vô dụng. Ngươi cho rằng, trận pháp này có thể yểm trợ ngươi, vậy thì mười phần sai rồi."

Lệ Trọng cười gằn nói rằng: "Các tiểu nương, ngươi có gan liền vào đến."

Cô gái này, vênh vào hung hăng, ra tay vô tình, Lệ Trọng phi thường khó chịu. Vì lẽ đó, Lệ Trọng nói cùng kích, muốn đem cô gái này dẫn vào đến trong trận pháp.

Bách Hợp búi tóc nữ tử sầm mặt lại, tay trắng vung lên, một đạo sức mạnh hùng hồn oanh đến trận pháp bên trên. Toàn bộ Bắc Môn, ở lực lượng xung kích bên dưới, dĩ nhiên lay động một chút.

Lệ Trọng hít vào một ngụm khí lạnh.

Bắc Môn, bố trí ở một tòa phía trên ngọn núi, từ 81 cái trận cơ tạo thành. Cô gái này, một đòn bên dưới, dĩ nhiên làm cho cả Bắc Môn đều lay động, thực sự là đáng sợ.

"Rầm rầm rầm——"

Nữ tử liên tục ra tay, mạnh mẽ đem Bắc Môn nổ ra một vết nứt, lắc mình mà vào.

Lệ Trọng xếp bằng ở nền tảng bên trên, nhìn thấy nữ tử vào đến, cười lạnh nói: "Ngươi vẫn đúng là dám vào đến. Đã như vậy, ta cũng không cùng ngươi khách khí, cho ta trận!"

Trong phút chốc, một đạo sức mạnh khổng lồ, bỗng dưng giáng lâm, trên người cô gái, như là phụ: cha lên nặng mấy trăm ngàn cân vật.

Bách Hợp búi tóc nữ tử ánh mắt khê biến, nói rằng: "Nguyên lai, ngươi là một Trận pháp tông sư, có thể khống chế toàn bộ trận pháp vận chuyển. Có điều, coi như ngươi là Trận pháp tông sư, cũng không phải đối thủ của ta."

Lệ Trọng cười ha ha, nói rằng: "Thật sao?"

Nói qua, trận quyết đánh ra.

Trong phút chốc.

Từng đạo từng đạo Long Quyển Phong sinh ra, điên cuồng cắn giết.

Bách Hợp búi tóc nữ tử biến sắc mặt.

Đại Bình Phong Trận trận pháp pháp lực lượng không phải chuyện nhỏ, nàng chống lại trận pháp lực lượng, đã cảm giác được rất vất vả. Dưới tình huống này, đối mặt Long Quyển Phong cắn giết, liền phi thường cố hết sức.

"Hừ ——"

Bách Hợp búi tóc nữ tử trong giây lát lấy ra một nhỏ lá chắn, một thanh trường kiếm. Một tay cầm nhỏ lá chắn, nhỏ lá chắn giờ lên, chống cự lại trận pháp sức mạnh. Đồng thời, một cái tay khác nắm trường kiếm, một chiêu kiếm kiếm chém ra.

"Phốc phốc phốc ——"

Ánh kiếm như điện, đem từng cái từng cái Long Quyển Phong xé nát.

Nhưng nhiều hơn Long Quyển Phong sinh ra, điên cuồng cắn giết.

Cô gái này, một lá chắn một chiêu kiếm, một phòng một công, dĩ nhiên đứng vững vàng chân.

Lệ Trọng ánh mắt lóe lên. Hắn cho rằng, dựa vào trận pháp lực lượng, có thể nhanh chóng đánh bại nữ tử này, không nghĩ tới nữ tử này trong tay, thậm chí có một nhỏ lá chắn, cái này nhỏ lá chắn đem phần lớn trận pháp lực lượng triệt tiêu. Đã như thế, muốn dựa vào trận pháp lực lượng, đánh bại cô gái này, cũng không phải là chuyện dễ dàng rồi.

"Nếu trận pháp lực lượng, không cách nào đánh bại nàng. Vậy ta liền tự mình ra tay tốt."

Lệ Trọng trong lòng suy nghĩ, lấy ra Trường Dao.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Đệ Tử Chân Truyền

"Àm âm âm--"

Trận pháp vận chuyển tốc độ càng lúc càng nhanh, trong trận pháp vòi rồng, cũng càng ngày càng điên cuồng, càng ngày càng đáng sợ.

Bách Hợp búi tóc nữ tử tuy rằng sức chiến đấu mạnh mẽ, lại có nhỏ lá chắn phòng thân, nhưng đối mặt thiên địa chi uy, cũng chỉ có thể khổ khổ chống đỡ, khổ sở ứng phó.

Lệ Trọng yên lặng nhìn một hồi.

Rốt cục, hắc tím được rồi cơ hội.

Cả người hắn, trong giây lát đập ra đi, trong tay Trường Dao bỗng nhiên chém ra!

Lệ Trọng một đao kia, vừa nhanh lại điệu, giống như là một cái ẩn núp ở trong bóng tối rần rộc, trong giây lát đập ra đi, làm người đột nhiên không kịp chuẩn bị.

Bách Hợp búi tóc nữ tử tuy rằng tu vi cảnh giới, đều so với Lệ Trọng cao hơn nhiều, nhưng đối mặt Lệ Trọng này đột nhiên một đòn, cũng là trong lòng kinh hãi, vội vã đem nhỏ lá chắn dời qua, đỡ Lệ Trọng Trường Dao.

"Àm!"

Lệ Trọng một đao kia, mặc dù không có vận dụng đao ý, cũng không hề dùng hết toàn lực, nhưng vẫn như cũ có 25 vạn cân sức lực. Sức mạnh khổng lồ, chấn động đến mức Bách Hợp búi tóc nữ tử thân thể bay ngược. Càng nghiêm trọng hơn chính là, nàng đem nhỏ lá chắn di : dời đến, chặn lại rồi Lệ Trọng một đao, trận pháp lực lượng nhất thời đè xuống, ép tới nàng thân thể chìm xuống, phản ứng chậm không ít.

So sánh với đó, Lệ Trọng nhưng lại như là cá đến nước, ngay ở Bách Hợp búi tóc nữ tử lùi về sau thời điểm, Lệ Trọng như đồng du cá bình thường trơn trượt, trong giây lát đá ra một cước.

Một cước này, vừa vận đá phải Bách Hợp búi tóc cô gái cái mông bên trên.

"Àm!"

Bách Hợp búi tóc nữ tử bị Lệ Trọng bị đá bay lên, bay ra đến trận pháp ở ngoài.

"Đáng chết!"

Bách Hợp búi tóc nữ tử vừa rời đi trận pháp, lập tức khôi phục đỉnh cao thực lực, sắc mặt nàng, lúc thì xanh, lúc thì đỏ, toàn bộ thân thể đều đang run rẩy, đây là bị khí ra tới.

Bách Hợp búi tóc nữ tử cánh tay giơ lên, trường kiếm chỉ vào Lệ Trọng: "Ta muốn giết ngươi, ta muốn giết ngươi!"

Bị người đá ra trận pháp, đều là một loại sỉ nhục. Bị người một cước đá trúng cái mông, đây càng là vô cùng nhục nhã. Bách Hợp búi tóc nữ tử từ từ nhỏ đến lớn, nơi nào ăn qua loại này thiệt thòi, nàng hiện tại một lòng chỉ muốn giết Lệ Trọng, rửa sạch sỉ nhục.

Lệ Trọng đứng trong trận pháp, khẽ cười một tiếng nói rằng: "Ta còn là một câu nói, ngươi có gan liền vào đến."

Cô gái này, sức chiến đấu tuy rằng mạnh mẽ, nhưng đối với trận pháp chi đạo, hiển nhiên không tinh thông.

Ở trong trận pháp, Lệ Trọng căn bản không sợ nàng.

Bách Hợp búi tóc nữ tử nghiêng răng nghiêng lợi đứng, vẫn đứng là không dám vào vào.

Nàng tuy rằng còn có một chút thủ đoạn, nhưng coi như sử dụng tới những thủ đoạn này, ở trong trận pháp diện, chỉ sợ cũng không cách nào làm sao Lệ Trọng. Nếu như lại bị Lệ Trọng một cước đá ra, chuyện này quả là không mặt mũi gặp người rồi.

Bách Hợp búi tóc nữ tử lạnh lùng nói rằng: "Ngươi là ai, có dám hay không hãy xưng tên ra?"

Lệ Trọng cười ha ha, nói rằng: "Ta tại sao phải đem tên nói cho ngươi biết?"

Hai người giằng co một trận.

Bách Hợp búi tóc nữ tử như là cảm ứng được cái gì, lạnh lùng nói rằng: "Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi. Hơi thở của ngươi, ta đã nhớ rồi, ngày sau phải giết ngươi!"

Lưu lại một câu, nàng phi thân đã đi xa.

Bách Hợp búi tóc nữ tử vừa rời đi, một hắc y chấp sự liền đáp không mà tới.

Hắc y chấp sự nhìn xa xa Bách Hợp búi tóc cô gái thân hình, ánh mắt lộ ra một tia vẻ kinh dị: "Nữ tử này, chẳng lẽ là Linh Hà Tông vị kia thiên tài? Nàng chạy đến nơi đây tới làm gì?"

Lúc này.

Lệ Trọng từ trận pháp đi ra.

Nghe được hắc y chấp sự làm bầm lều bầu, không nhịn được nói rằng: "Chấp sự, ngươi biết vừa nãy cô gái kia?"

Hắc y chấp sự gật gù, nói rằng: "Nữ tử này, chính là Linh Hà Tông Thủy Vân Nương. Nàng là Linh Hà Tông người thứ hai mươi một đệ tử chân truyền, cũng là tuổi tác ít nhất một vị đệ tử chân truyền, nắm giữ nhị phẩm tư chất. Nữ tử này 30 tuổi không tới, liền tu luyện Địa Cực Cửu Trọng cảnh giới, ở Cửu Việt Quận Tiềm Long Bảng trên, ghi tên thứ bảy mươi năm."

Lệ Trọng vẻ mặt quái lạ.

Hắn chỉ cảm thấy, cô gái kia thực lực phi thường mạnh mẽ.

Không nghĩ tới, nữ tử này dĩ nhiên là đệ tử chân truyền.

Chính mình dĩ nhiên đem một đệ tử chân truyền, đá ra trận pháp, này nói ra, cũng có thể tự hào một trận rồi. Có điều, lại nói ngược lại, hắn đắc tội rồi một đệ tử chân truyền, ngày sau đụng tới liền muốn nhức đầu.

Lệ Trọng đem ý nghĩ dứt bỏ, nói rằng: "Chấp sự, cái gì là Vạn Hà tông, cái gì là Cửu Việt Quận, ngươi nói cho ta nghe một chút."

Cho tới nay.

Lệ Trọng đều ở khổ sở tu luyện, đối với tông môn thế lực, còn có địa vực thế lực hoàn toàn không biết. Lúc này, nghe được hắc y chấp sự nhắc lên, Lệ Trọng đã nghĩ tìm hiểu một chút.

Hắc y chấp sự cười nói: "Phượng Viên tám vạn dặm, có mấy cái tông môn, chúng ta Vạn Sơn Tông, chỉ là một người trong đó. Linh Hà Tông, là cách chúng ta Vạn Sơn Tông tương đối gần một tông môn, thường xuyên cùng chúng ta Vạn Sơn Tông tranh cướp tài nguyên. Ngoại trừ chúng ta Vạn Sơn Tông cùng Linh Hà Tông ở ngoài, còn có năm cái tông môn, theo thứ tự là Huyền Kiếm Tông, chín Độc Tông, Hải Thiên tông, Huyết Sát Tông cùng Hắc Diệp tông, tính toán bảy cái tông môn."

Này bảy cái tông môn, lại thuộc về đồng nhất cái quận, cái này quận chính là Cửu Việt Quận. Cửu Việt Quận Chí Cao Vô Thượng nhân vật, chính là quận chúa, thực lực sâu không lường được."

Lệ Trọng trong lòng chấn động.

Vạn Sơn Tông, nắm giữ gần vạn cái ngọn núi, đã là một thế lực khổng lồ rồi.

Không nghĩ tới, Phượng Viên mấy vạn dặm, ngoại trừ Vạn Sơn Tông ở ngoài, còn có nhiều như vậy Đại Thế Lực. Mà nhiều như vậy Đại Thế Lực, đều ở đồng nhất cái Cửu Việt Quận bên trong.

Như vậy.

Cửu Việt Quận ở ngoài đây, vậy là cái gì đây?

Lệ Trọng khó có thể tưởng tượng rồi.

Hắc y chấp sự lúc này, nhớ ra cái gì đó, lại nói: "Khoảng thời gian này, có người ở Tọa Quái Sơn bên trong, phát hiện Linh Thú tung tích. Nghe nói, con này Linh Thú, là từ Linh Hà Tông chạy trốn ra tới. Nước này Vân Nương xuất hiện ở đây, hẳn là tới tìm tìm Linh Thú. Cũng không biết, nàng tìm được rồi không có."

Lệ Trọng ánh mắt lóe lên.

Hắc y chấp sự nói tới Linh Thú, khẳng định chính là Linh Phong thú rồi.

Con này Linh Thú, nếu như có thể thu phục, đối với tu luyện không thể nghi ngờ là có nhiều chỗ tốt.

Có điều.

Lệ Trọng rất nhanh sẽ bỏ đi ý nghĩ.

Linh Thú vật này, là nắm giữ trí tuệ. Chúng nó thiên tính yêu thích tự do, trừ phi lấy bí thuật thuần hóa, hay hoặc là hiểu được linh hồn khế ước, bằng không căn bản là không có cách thu phục.

Trừ phi, nó tự nguyện tùy tùng.

Hắc y chấp sự lúc này, đi được trận pháp trước, đánh giá trận pháp.

Đánh giá một chút, hắc y chấp sự lại tiến vào trong trận pháp.

Sau một nén nhang.

Hắc y chấp sự đi ra đến, về mặt hải lòng, nói rằng: "Rất tốt, rất tốt, Lệ Trọng, người đã chữa trị trận pháp, hoàn mỹ hoàn thành tông môn nhiệm vụ. Lệ Trọng, người không hổ là nắm giữ Thất Tinh trận pháp thiên phú nhân vật, chính mình một người liền chữa trị trận pháp, thực sự là làm người giật mình, làm người giật mình a!"

Lệ Trọng Tiểu Tiểu, nói rằng: "Nếu nhiệm vụ đã hoàn thành, ta cũng nên trở về tông môn rồi."

Liên tục đụng phải Tô Phong Đô cùng Thủy Vân Nương hai cái cường địch, Lệ Trọng biết mình tu vi vẫn là nông cạn rồi. Vì lẽ đó, hắn muốn bắt chặt thời gian chạy về tông môn, tăng cao tu vi.

Hắc y chấp sự gật gù, phát sinh một đạo thông tin, thông điệp.

Rất nhanh.

Một con cự ưng bay tới.

Lệ Trọng hướng về hắc y chấp sự gật gù, bước lên cự ưng. Cự ưng cánh rung lên, phóng lên trời, hướng về tông môn phương hướng phi hành.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Luyện Thể Quyết đệ thập trọng

Lệ Trọng phản hồi tông môn, trực tiếp bao kế tiếp Tam cấp phòng tu luyện, trùng kích Luyện Thể Quyết đệ thập trọng.

Tam cấp trong phòng tu luyện, thiên địa tinh khí cuộn cuộn mà đến.

Lệ Trọng bàn ngồi xuống, thoáng qua vận chuyển thoáng một phát công pháp, thiên địa tinh khí nhất thời cuộn cuộn tiến vào trong cơ thể.

Sau một nén nhang.

Lệ Trọng mở mắt ra, khẽ lắc đầu nói ra: "Không đúng, không đúng. Loại này luyện hóa thiên địa tinh khí phương thức, hay vẫn là quá chậm. Ta có được trực giác, đối với thân thể lại có thể tùy tâm khống chế, hoàn toàn có thể nghĩ ra một loại nhanh hơn phương pháp."

Lệ Trọng suy tư.

Vô giả tư chất, kỳ thật tự là luyện hóa thiên địa tinh khí tốc độ.

Tư chất người tốt, vô luận là đan điền hay vẫn là kinh mạch, đều cứng cỏi mà khoáng đạt, có thể tại thời gian cực ngắn nội, Luyện Thể một đạo thiên địa tinh khí. Trái lại, tư chất chênh lệch người, vô luận là kinh mạch hay vẫn là đan điền, đều đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, trở nên cứng cỏi mà khoáng đạt. Lệ Trọng hiện tại luyện hóa thiên địa tinh khí tốc độ, đã vượt qua Tam phẩm tư chất rồi.

Lệ Trọng bản thân tư chất, chính là Tứ phẩm, bản thân nội tình tự không tệ. Hắn tu luyện Luyện Thể Quyết về sau, tại Luyện Thể Quyết rèn luyện phía dưới, vô luận là kinh mạch hay vẫn là đan điền, đều đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, trở nên cứng cỏi mà khoáng đạt. Lệ Trọng hiện tại luyện hóa thiên địa tinh khí tốc độ, đã vượt qua Tam phẩm tư chất rồi.

Bất quá, Lệ Trọng cũng không hài lòng.

Hắn cảm giác được, chính mình luyện luyện hóa thiên địa tinh khí tốc độ, còn có thể tiến thêm một bước tăng lên.

Hắn tuy nhiên không phải Nhị phẩm tứ chất thiên tài, nhưng hắn thân thể cực kỳ cường đại, đối với thân thể lực khổng lồ cũng cực kỳ cường đại. Quan trọng nhất là, hắn có được trực giác, biết rõ thân thể của mình mỗi một phần tiềm lực.

Lệ Trọng cảm giác được, hắn hoàn toàn có thể thông qua đủ loại rất nhỏ thủ đoạn, tăng lên luyện hóa tốc độ.

Lệ Trọng một bên tu luyện, một bên suy tư.

Lường ngày sau.

Lệ Trọng nghĩ tới một loại mới luyện hóa phương pháp, luyện hóa tốc độ tăng lên ba thành nhiều.

Lệ Trọng đối với cái này, y nguyên không hài lòng lắm.

Kể tiếp mấy ngày, Lệ Trọng tiếp tục suy tư về.

Ngày thứ bảy thời điểm.

Lệ Trọng rốt cục tìm ra một loại thoả mãn luyện hóa phương pháp. Loại này luyện hóa phương pháp, có thể đem luyện hóa tốc độ suốt tăng lên gấp đôi!

Thôn phệ đến trong cơ thể thiên địa tinh khí, cơ hồ là lập tức đã bị Luyện Thể, biến thành Lệ Trọng bản thân chân khí.

Lệ Trọng thử đã luyện hóa được một thời gian ngắn, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng: "Ta chưa thấy qua Nhị phẩm tứ chất thiên tài, không biết bọn hắn luyện hóa tốc độ như thế nào. Nhưng, ta có thể khẳng định, ta hiện tại luyện hóa tốc độ, coi như là Nhị phẩm tứ chất thiên tài, cũng so ra kém ta!"

Lệ Trọng trầm xuống tâm tu luyện.

Hoàn toàn mới luyện hóa chi pháp, hơn nữa 64 lần thiên địa tinh khí, Lệ Trọng tốc độ tu luyện quả thực là tiến triển cực nhanh, chân khí trong cơ thể mỗi một khắc đều đang gia tăng.

Mười bảy ngày trôi qua.

Lẳng lặng tu luyện Lệ Trọng, đột nhiên cảm giác được một loại no đủ cảm giác, vô luận là đan điền hay vẫn là kinh mạch, đều có có một loại căng căng phình cổ quái cảm giác.

Đồng thời.

Lệ Trọng cảm giác được, một cái vô hình cánh cửa, ngăn đón tại phía trước.

Lệ Trọng không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

Hắn biết rõ, chính mình rốt cục đụng chạm đến Luyện Thể Quyết đệ thập trọng cánh cửa.

Lệ Trọng ánh mắt chớp lên, .

Nói như vậy, Nhân Cực cảnh võ giả, chỉ cần tu luyện tới đệ cửu trọng, có thể tiến vào đến Địa Cực cảnh. Nhưng Luyện Thể Quyết lại suốt có mười ba trọng nhiều, như vậy, cái này nhiều ra đến tứ trọng, tu luyện chính là cái gì?

"Luyện Thể Quyết đệ thập trọng, rốt cuộc là cái gì hoàn cảnh đâu?"

Lệ Trọng rất có hứng thú.

Lệ Trọng lại tu luyện hai ngày, bắt đầu trùng kích đệ thập trọng.

Theo đệ cửu trọng đến đệ thập trọng, là một cái cự đại bậc thang, Lệ Trọng tuy nhiên tràn đầy tự tin, nhưng lại cũng không dám khinh thường. Nhân Cực cảnh tiền kỳ trung kỳ, chân khí trong cơ thể không đủ hùng hồn, tựu tiền giai đã thất bại, Lệ Trọng cũng có thể đơn giản không chế. Nhưng hiện tại, chân khí trong cơ thể hắn, tuyệt không so người cực nhất trọng Tông Sư chênh lệch, khống chế lại tựu khó khăn không ít.

Kể từ đó, tiền giai thời điểm, tựu muốn cẩn thận một chút rồi.

"Ông ông ông!"

Hùng hồn chân khí vận chuyển, như Thiên Lô hành không, như Giang Hà đi địa phương.

Lệ Trọng từng chút áp súc lấy chân khí.

Hết thấy đều tại trong lòng bàn tay.

Hai canh giờ sau.

Lệ Trọng trong đan điền chân khí, tại cao tốc xoay tròn lấy, áp súc thành một đoàn.

Chân khí bên trong tạp chất, theo Lệ Trọng thất khiếu phun ra.

Sáu tức!

Chín tức!

Nói như vậy, chân khí áp súc chín tức thời gian, bên trong tạp chất có thể vung được không sai biệt lắm. Nhưng hiện tại, suốt chín tức đi qua, chân khí bên trong tạp chất y nguyên vẫn tồn tại, chân khí y nguyên còn đang xoay tròn!

Đối mặt loại tình huống này, bình thường Tu Luyện giả, đã sớm luống cuống.

Nhưng Lệ Trọng trực giác thần diệu, lực khống chế cường đại, đan điền cũng cứng cỏi chi cực.

Đã chân khí bên trong còn có tạp chất, cái kia cứ tiếp tục áp súc.

Mười hai tức!

Lệ Trọng thân thể mặt ngoài, điểm một chút tạp chất chảy ra.

15 tức!

Suốt 15 tức về sau, Lệ Trọng cảm giác được, chân khí bên trong tạp chất đã thanh trừ hoàn tất, hoàn thành lột xác, Luyện Thể Quyết theo đệ cửu trọng đỉnh phong, tiến vào đến đệ thập trọng.

"Oanh!"

Trong đan điền, tinh thuần vô cùng chân khí chấn động lấy, trong lúc mơ hồ câu thông thiên địa. Trong chốc lát, một loại thần diệu cảm giác, phun lên Lệ Trọng trong lòng. Lệ Trọng trở nên nhạy cảm vô cùng, tựa hồ trong thiên địa đủ loại ảo diệu, thò tay có thể đụng!

Lệ Trọng tiến vào đến một loại cảnh giới kỳ diệu.

Thời gian như là đình trệ rồi, hoặc như là đã qua một năm.

Rất cực.

Lệ Trọng thật dài thở ra một hơi, rời khỏi cái loại này cảnh giới kỳ diệu.

Lệ Trọng mở mắt ra, trong mắt hiện lên một tia ưa thích.

Lúc này đây, hấn thu hoạch quá lớn. Tiến vào đến Luyện Thể Quyết đệ thập trọng, lực lượng của hấn lại tăng lên một đoạn, đoán chừng thân thể lực lượng, thì đến được hai mươi vạn cân. Mà chân khí trong cơ thể, cũng trở nên chưa từng có tinh thuần, Lệ Trọng đoán chừng, chân khí trong cơ thể hấn, vô luận là chất lượng, hay vẫn là số lượng, đều vượt qua Địa Cực nhất trọng Tông Sư!

Thân thể cùng chân khí song song lột xác, Lệ Trọng sức chiến đấu tăng lên một đoạn.

Mà để cho nhất Lệ Trọng vui mừng, hay vẫn là trực giác của hấn. Hấn thần bí trực giác, như là nhận lấy vài đạo Linh Lung Chi Quang rèn luyện, suốt cường đại rồi ba phần!

Lệ Trọng ngồi xếp bằng, cảm giác được thân thể của mình mỗi một tế bào, đều tại hoan hô.

Loại cảm giác này, thật sự là mỹ diệu vô cùng.

Trong lúc đó.

Lệ Trọng minh bạch Luyện Thể Quyết đệ thập trọng, tu luyện chính là cái gì.

Luyện Thể Quyết đệ thập trọng, tiến thêm một bước cải biến nhục thể của hấn, lại để cho hấn trở về tới một loại Tiên Thiên trạng thái. Cái này giống như là một cái người trưởng thành, biến thành thiếu niên, lại từ thiếu niên biến thành hài đồng, biến thành hài nhi.

Phản hồi Tiên Thiên, chỗ tốt rất nhiều.

Lớn nhất chỗ tốt, tự là thân thể trở nên càng thêm tinh khiết, càng thêm có sức sống, càng thêm có tiềm lực. Cái này cũng ý nghĩa, Lệ Trọng căn cơ,

càng thêm kiên cố hoàn mỹ!

Lệ Trọng nhìn không được ha ha cười cười: "Hào hảo hảo, vậy mà có thể phản hồi Tiên Thiên, trong truyền thuyết, Luyện Thể Quyết chính là hoàn mỹ nhất Trúc Cơ công pháp, hiện tại xem ra quả nhiên không tệ! Ta tuyệt không nuốt đan dược, nhất cô tác khí tu luyện tới thứ mười ba trọng, đến lúc đó, còn có ai căn cơ so ra mà vượt ta! Coi như là Nhất phẩm tư chất thiên tài, cũng không cách nào cùng ta đánh đồng! Ta, mới thật sự là thiên tài!"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Lôi Âm trận bàn

Lệ Trọng tiếp tục tu luyện.

Hắn hiện tại lớn nhất nhược điểm, hay vẫn là tu vi, tu vi mỗi tăng lên một ít giai, thực lực tự tăng lên một đoạn.

Tam cấp phòng tu luyện cũng không nhiều, thuộc về so sánh khan hiếm, coi như là nội môn đệ tử, tối đa cũng chỉ có thể tu luyện bốn mươi ngày, thời gian tự cũng sẽ bị đuổi đi. Nhưng Lệ Trọng cũng không phải bình thường nội môn đệ tử, hắn có được kinh người trận pháp thiên phú, bởi vậy Lệ Trọng tại trong phòng tu luyện thời gian dài tu luyện, cũng không có đuổi hắn đi ra ngoài.

Đây đã là chân truyền đệ tử đãi ngộ rồi.

Hai mươi một ngày sau.

Lệ Trọng đem Luyện Thể Quyết, tu luyện tới đệ thập trọng trung kỳ.

Luyện Thể Quyết tu luyện tới đẳng sau, cần có thời gian càng ngày càng dài. Lệ Trọng đoán chừng, muốn muốn tu luyện đến đệ thập trọng hậu kỳ, ít nhất cần nửa tháng thời gian.

Hắn không có nhiều thời gian như vậy tăng lên.

Lệ Trọng xuất quan, bắt đầu bước tiếp theo hành động, cái kia chính là tìm kiếm trận bàn.

Trận bàn, dùng ngọc thạch chế thành, thượng diện bố trí trận pháp. Có thể nói, trận bàn chính là một cái có thể tùy thân mang theo trận pháp, tại thời điểm chiến đấu có thể tế ra trận bàn, dùng trận pháp tới dọa chế địch nhân, thậm chí kích giết địch nhân. Nói như vậy, chỉ có Trận Pháp Sư, mới có thể sử dụng trận bàn, không chế trận bàn chiến đấu.

Lệ Trọng thực lực bây giờ, tuy nhiên tăng lên một mảng lớn, đối mặt Địa Cực tứ trọng Tông Sư cũng không sợ. Nhưng đối mặt Tô Phong Đồ loại nhân vật này, tự không đủ nhìn.

Bởi vậy.

Lệ Trọng ý định, dùng trận bàn đến đề thăng sức chiến đấu.

Trận bàn thứ này, cũng không khó tìm, tông môn thì có trận bàn bán ra.

Lệ Trọng đi vào một building ở bên trong, đây là Vạn Sơn Tông hội đoái vật phẩm chỗ. Chỉ có có đầy đủ công huân điểm, có thể từ bên trong hội đoái cần có thứ đồ vật.

Trong đại lâu, hỏi hỏi.

Các đệ tử nguyên một đám cúi đầu, tìm kiếm lấy chính mình cần thứ đồ vật.

Đại bộ phận người, tìm kiếm đều là tinh văn khí, còn có các loại dược hoàn. Dù sao, vũ khí cùng dược hoàn cái này hai dạng đồ vật, là dễ dàng nhất tăng thực lực lên.

Lệ Trọng tại vũ khí khu thoảng qua nhìn một chút.

Trên tay hắn trường đao, chỉ là cũng không phải tinh văn khí, chỉ là một thanh bình thường đao, chỉ là tính chất so sánh tốt. Nếu như hắn có một thanh phù

hợp tình văn đao, không thể nghỉ ngơi có thể tăng lên sức chiến đấu.

Lệ Trọng nhìn một chút, không có có thích hợp đao, đi thẳng tới trận bàn khu.

"Một cấp thượng đẳng Phước Linh Trận Bàn, có thể sử dụng ba lượt. Trận này bàn kích phát về sau, có thể ngăn ngừa trời buộc Nhân Cục cửu trọng võ giả. Chú ý, phải hiểu được trận pháp, mới có thể phát huy ra uy lực. Nếu như không hiểu được trận pháp, dựa vào trận bàn bản thân lực lượng, chỉ có thể trời buộc Nhân Cục lực trọng võ giả."

"Nhị cấp hạ đẳng Trọng Lực Trận Bàn, có thể sử dụng hai lần. Trận này bàn kích phát về sau, có thể sinh ra mười vạn cân sức lực lớn, làm đối thủ hành động trì trệ, có thể ảnh hưởng đến Địa Cục tam trọng đỉnh phong Tông Sư. Đối với Địa Cục tứ trọng Tông Sư không ảnh hưởng. Chú ý, cần Trận Pháp Tông Sư, mới có thể phát huy ra uy lực chân chính. Bình thường võ giả sử dụng, chỉ có thể ảnh hưởng Địa Cục nhất trọng Tông Sư."

"Nhị cấp trung đẳng Lưu Sa trận, có thể sử dụng hai lần. Trận này bàn kích phát về sau, có thể vây khốn Địa Cục lực trọng Tông Sư. . ."

Lệ Trọng từ từ xem lấy.

Hắn muốn tìm, là Nhị cấp thượng đẳng trận bàn.

Trận pháp, cũng phân là đẳng cấp. Trong truyền thuyết, trận pháp tổng cộng có thể phân thành Cửu cấp, mỗi cấp lại có thể phân thành thượng trung hạ tam đẳng.

Như một cấp thượng đẳng trận pháp, có thể vây khốn cùng giao sát Nhân Cục cảnh hậu kỳ võ giả. Mà một cấp trung đẳng trận pháp, tắc thì có thể vây khốn cùng giao sát Nhân Cục cảnh trung kỳ võ giả.

Nhị cấp trận pháp, đối ứng chính là Địa Cục cảnh.

Nhị cấp hạ đẳng trận pháp, có thể vây khốn cùng giao sát Địa Cục tam trọng Tông Sư. Mà Nhị cấp trung đẳng trận pháp, tắc thì có thể vây khốn cùng giao sát Địa Cục lực trọng Tông Sư.

Lệ Trọng tìm một hồi, con mắt sáng ngời.

Hắn đã tìm được một cái phù hợp trận bàn.

"Lôi Âm trận, Nhị cấp thượng đẳng trận bàn, tính chất tốt đẹp, có thể sử dụng ba lượt nhiều. Kích phát trận này bàn, có thể phát ra ầm ầm Lôi Âm, công kích đối thủ. Trận này có thể suy yếu Địa Cục cửu trọng Tông Sư sức chiến đấu, suy yếu biên độ, xem người không chế trận pháp tạo nghệ mà định ra. Như phát huy ra toàn bộ uy lực, có thể đuổi giết Địa Cục cửu trọng Tông Sư. . ."

Lệ Trọng nhìn đến đây, trong nội tâm một hồi vui mừng.

Không hề nghỉ ngơi, cái này Nhị cấp thượng đẳng Lôi Âm trận, đúng là mà hắn cần thứ đồ vật.

Đã có cái này trận bàn, tựu tính toán đối mặt Tô Phong Đồ loại nhân vật này, Lệ Trọng cũng không cần cố kỵ rồi.

Lệ Trọng nhìn một chút giá cả, nhất thời ngược lại trừu một ngum hơi lạnh.

Một trăm vạn công huân điểm!

"Ông trời."

Lệ Trọng da đầu run lên.

Một miếng Cao cấp Tinh Khí Hoàn, là năm vạn công huân điểm, một lọ tụ là 50 vạn. Nói cách khác, cái này trận bàn giá cả, tương đương với hai bình Cao cấp Tinh Khí Hoàn rồi!

Tuy nhiên.

Lệ Trọng sớm đã có chuẩn bị tâm lý, trận bàn giá cả sẽ không tiện nghi. Nhưng lại cũng không nghĩ ra, cái này trận bàn giá cả, sẽ là cao như thế, cao đến đáng sợ.

Lệ Trọng tỉnh táo lại, nghĩ nghĩ, bỗng nhiên lại cảm thấy cái giá tiền này, vẫn tương đối phù hợp.

Cái này Lôi Âm trận bàn, kích phát về sau, tựu khá nhiều một cái Địa Cục cửu trọng Tông Sư. Có thể tưởng tượng thoáng một phát, đụng phải cường giả thời điểm, hay hoặc là nguy cấp thời điểm, cái này trận bàn là có thể cứu mạng.

Tuy nhiên, trận bàn chỉ có thể sử dụng ba lượt, nhưng cũng là phi thường đáng giá rồi.

Lệ Trọng không hề do dự, xuất ra thân phận lệnh bài, còn có hai bình Cao cấp dược hoàn, hồi đoái hạ trận bàn.

Một cái hắc y chấp sự, đem trận bàn giao cho Lê Trọng trong tay, nói ra: "Lôi Âm trận pháp, chính là Nhị cấp thượng đẳng trận pháp, uy lực cực lớn, nghe nói uy lực phát huy đến mức tận cùng, có thể đuổi giết Địa Cực cửu trọng Tông Sư. Bất quá, muốn muốn phát huy ra uy lực lớn nhất, cần ba điều kiện. Thứ nhất, người khống chế là Trận Pháp Tông Sư, đối với trận pháp có sâu đậm tạo ngộ. Thứ hai, người khống chế đối với thanh âm ảo diệu, có nhất định được lĩnh ngộ. Thứ ba, ít nhất có được Địa Cực ngũ trọng tu vi."

Chỉ có có đủ cái này ba điều kiện, mới có thể đem trận bàn uy lực, dùng vung đến mức tận cùng. Nếu không, cái này trận bàn uy lực, còn không bằng Nhị cấp trung đẳng trận bàn."

Hắc y chấp sự nói xong, khề lắc đầu.

Hắn liếc thấy ra, Lê Trọng tu vi, thật sự là quá thấp.

Cái này trận bàn, rơi vào Lê Trọng trong tay, chỉ sợ 1% uy lực, đều không thể phát huy ra đến.

Lê Trọng lúc này thời điểm, trong nội tâm tính toán.

Cái này ba điều kiện bên trong, hẳn trước lưỡng điều kiện, đều là chuẩn bị. Nhưng cái điều kiện thứ ba, tựa không có biện pháp rồi. Dù sao, tu vi tại trong khoảng thời gian ngắn, thì không cách nào tăng lên đi lên.

Chuẩn bị lưỡng điều kiện, không biết có thể phát huy ra trận bàn mấy thành uy lực?

Lê Trọng rất mau buông ra tâm tư, tiếp nhận trận bàn, tiếp tục tìm kiếm lấy.

Lôi Âm trận bàn tuy nhiên là đồ tốt, nhưng chỉ có thể sử dụng ba lượt, cho nên, Lê Trọng chuẩn bị lại mua một cái Nhị cấp trung đẳng trận bàn, chuẩn ứng phó sung chia một ít.

Lê Trọng tìm một hồi, đã chọn một cái Nhị cấp trung đẳng Trọng Lực Trận Bàn.

Cái này Trọng Lực Trận Bàn, kích phát thời điểm, có thể hai mươi vạn cân sức lực lớn, trấn áp đối thủ. Hai mươi vạn cân sức lực lớn, đối với Địa Cực hậu kỳ Tông Sư mà nói, cũng là một cỗ không cách nào xem nhẹ lực lượng. Tại loại lực lượng này trấn áp phía dưới, vô luận ra tay tốc độ hay vẫn là tốc độ né tránh, cũng phải lớn hơn đại yếu bớt, dưới thực lực hàng.

Lê Trọng lựa chọn Trọng Lực Trận Bàn nguyên nhân, là nó rất rẻ, chỉ cần hai mươi vạn công huân điểm là được rồi.

Lê Trọng hồi đoái hạ trận bàn, trực tiếp phản trở về son phong đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 168: Sẽ không cho người mất mặt

Lê Trọng phản trở về son phong.

Trước nhìn một chút Phương Thỉnh Ngư tiến độ tu luyện.

Một thời gian ngắn không gặp, Phương Thỉnh Ngư tu vi, đã tăng lên tới Nhân Cực ngũ trọng đỉnh phong. Nói cách khác, tại ngắn ngủn gần hai tháng ở bên trong, năng giận dữ tăng lên ba cái tiểu giai!

Loại này tăng lên tốc độ, lại để cho Lê Trọng đều có chút giật mình.

Lê Trọng tinh tế kiểm tra một chút, lại hỏi một phen, trong nội tâm ả ả đã có đáp án, thầm nghĩ: "Xem ra, Phương Thỉnh Ngư huyết mạch, đã bắt đầu phát huy tác dụng. Kế tiếp trong thời gian, tốc độ tu luyện của nàng, chỉ sợ sẽ càng lúc càng nhanh."

Lê Trọng phản hồi phòng tu luyện của mình, còn không có ngồi xuống, ngọc bài tựa phát ra trận trận chấn động.

Lê Trọng đưa vào chân khí, Văn Tu Phong thanh âm truyền ra.

Văn Tu Phong cười lạnh nói: "Ta bế quan một thời gian ngắn, không nghĩ tới người làm ra đến động tĩnh, thật sự là càng lúc càng lớn nữa à! Người điểm

ấy tu vi, rõ ràng tiếp nhận nội môn đệ tử khiêu chiến, quả thực là tự tìm khó chịu!"

Văn Tu Phong xuất quan, nhận được đệ một tin tức, tựa là Lệ Trọng đã trở thành Trận Pháp Tông Sư, trận pháp thiên phú rất có thể là Thất Tinh. Chính là bởi vì như thế, hẳn mới đúng Lệ Trọng khách khí như vậy.

Nếu không,

Hắn đã sớm một châu quát mắng rồi.

Lệ Trọng bình tĩnh nói ra: "Sư phó, ta đã làm tốt chuẩn bị. Yên tâm đi, ta sẽ không cho người mất mặt."

Văn Tu Phong nói ra: "Người làm tốt chuẩn bị? Hào hảo hảo, người nói cho ta biết, người làm cái gì chuẩn bị? Người có lẽ minh bạch, đối thủ của người, đều là Địa Cực cảnh Tông Sư, rất có thể có Địa Cực hậu kỳ Tông Sư khiêu chiến người!"

Lệ Trọng không chút hoang mang, nói ra: "Ta bản thân sức chiến đấu, có lẽ có thể đánh bại Địa Cực tứ trọng Tông Sư. Hơn nữa trong tay hai cái trận bàn, có lẽ có thể ứng phó Địa Cực bát trọng Tông Sư. . ."

Lệ Trọng còn chưa nói xa.

Văn Tu Phong đã giận quá mà cười: "Nói láo. Tu vi của người, chỉ có Nhân Cực bát trọng, tựa coi như người tăng lên tới Nhân Cực cửu trọng đỉnh phong, cũng tuyệt không có khả năng là Địa Cực Tông Sư đối thủ. Người điểm ấy tu vi, tùy tiện chạy ra một chỗ cực nhất trọng Tông Sư, có thể đem người ăn chết rồi, còn muốn đánh bại Địa Cực tứ trọng Tông Sư?"

Còn có a. Người tu vi nông cạn, tựa tính toán trong tay đã có trận bàn, người cũng không cách nào phát huy ra uy lực. Người a, đem Địa Cực cảnh Tông Sư tưởng tượng được rất đơn giản! Ta lệnh cho người, lập tức hủy bỏ chiến đấu, thành thành thật thật tăng lên tu vi, tìm hiểu trận pháp đi!"

Lệ Trọng ha ha cười cười, nói ra: "Sư phụ, làm gì tức giận. Ta đi vẫn chưa được, tiếp qua hơn một tháng, chẳng phải sẽ biết đến sao. Người coi như là cho ta chơi một chút đi."

Văn Tu Phong hừ một tiếng, nói ra: "Hào hảo hảo, coi như là cho người chơi thoáng một phát. Chờ ta phản hồi tông môn, ta sẽ chăm chăm vào người, người nếu như không cách nào làm cho ta thỏa mãn, người tựa cho ta thành thành thật thật tu luyện a."

Thiên tài, đều là đạt được coi trọng.

Văn Tu Phong mặc dù đối với Lệ Trọng có chút bất mãn, nhưng cân nhắc đến Lệ Trọng là Thất Tinh trận pháp thiên phú, cũng tựa ngoan không hạ tâm khiển trách.

Lệ Trọng cắt đứt thông tin, bắt đầu nghiên cứu khởi trận bàn đến.

Đầu tiên nghiên cứu, là Trọng Lực Trận Bàn.

Lệ Trọng đưa vào chân khí, trận bàn nhất thời phát ra một hồi nhàn nhạt hào quang, tí ti ảo diệu, xuất hiện tại Lệ Trọng trong lòng.

Lệ Trọng yên lặng tìm hiểu nửa canh giờ, ánh mắt lộ ra một tia ưa thích, tựa như: "Rất tốt, Trọng Lực Trận Bàn, ta có thể phát huy ra chín thành uy lực. Cái này trận bàn, dùng để ứng đối Địa Cực lục trọng Tông Sư, là dư xài rồi. Tựa tính toán đối mặt Địa Cực thất trọng Tông Sư, cũng có thể ứng phó một hồi rồi."

Lệ Trọng buông Trọng Lực Trận Bàn, cầm lấy Lôi Âm Trận Bàn.

Chân khí đưa vào, trận bàn nhất thời phát ra trận trận Lôi Âm.

Lệ Trọng hơi gia nhập tìm hiểu thoáng một phát, con mắt đột nhiên nổi lên hào quang.

Hắn nhìn không được cười dài: "Hào hảo hảo, cái này trận bàn, rất thích hợp ta rồi. Tựa tính toán tu vi không đủ thì như thế nào? Ta đối với Lôi Âm lý giải, đã đã vượt qua luyện chế trận bàn người! Cái này trận bàn, ta ít nhất có thể phát huy ra chín thành uy lực, thậm chí thêm nữa!"

Tông môn bên trong,

Âm thầm chú ý Lệ Trọng không ít người.

Lệ Trọng phản trở về sơn phong thời điểm, Trận Sơn bên trên, Hồ Ngọc Tuyết lập tức nhận được tin tức.

"Trận bàn?"

Hồ Ngọc Tuyết trong ánh mắt, lộ ra khó hiểu chi sắc.

Hắc cô cười nói: "Theo ta nhận được tin tức, Lệ Trọng hồi đoái trận bàn, một cái là Nhị cấp thượng đẳng Lôi Âm trận, một cái là Nhị cấp trung đẳng trọng lực trận. Cái này hai cái trận pháp, đều có được Địa Cực cảnh Tông Sư, mới có thể phát huy ra uy lực. Trong đó Lôi Âm Trận Bàn, yêu cầu rất

cao, Lệ Trọng có thể phát huy ra 1% uy lực tự coi là không tệ."

Hồ Ngọc Tuyết trầm ngâm một chút.

Tuy nhiên.

Nàng cũng hiểu được, Lệ Trọng không có khả năng phát huy ra trận bàn uy lực.

Nhưng nàng tổng cảm giác được, Lệ Trọng còn có thủ đoạn gì nữa.

Bất quá, Lệ Trọng thủ đoạn rốt cuộc là cái gì, nàng tự không cách nào biết được rồi.

Hồ Ngọc Tuyết suy nghĩ một chút, nói ra: "Lệ Trọng người này không đơn giản. Người này có thể tại cực trong thời gian ngắn, thành cái này Trận Pháp Tông Sư, tuyệt đối không phải một cái gốc nghề chỉ nhân. Hắc cô, người tiếp tục chú ý Lệ Trọng, xem hắc kế tiếp có cái gì mới động tác."

Hắc cô có chút không cho là đúng.

Bất quá, Hồ Ngọc Tuyết phân phó, nàng hay là muốn nghe, nói ra: "Tốt."

Hồ Ngọc Tuyết ngửa đầu, nhìn xem cao cao đứng vững Trần Sơn, tâm trong lặng lẽ thầm nghĩ: "Một lần nữa cho ta một năm thời gian, ta có thể trở thành trận pháp Đại Tông Sư. Đến lúc đó, tự tính toán thân phận tiết lộ, người khác cũng không làm gì được ta rồi. Chính là một cái Lệ Trọng, tự không đáng giá nhắc tới rồi."

Hồ Ngọc Tuyết lại chui vào đến trong trận pháp.

Một chỗ Kim Bích Huy Hoàng lầu các.

Đây là Phong Đô Bảo Các tổng bộ.

Vạn Sơn Tông bên trong, có hơn 100 cái thế lực, nhưng có thể tại nội môn có được tổng bộ, chỉ có chính là hơn mười cái thế lực. Phong Đô Bảo Các, chính là một cái trong số đó.

Lúc này.

Tò Phong Đô chính ngồi ngay ngắn ở một trương ngọc trên mặt ghế.

Hắn phía dưới, cung kính đứng đầy một cái hắc y đệ tử.

Tò Phong Đô trong ánh mắt, lộ ra một tia cười lạnh, nói ra: "A? Lệ Trọng người này, rõ ràng dùng nhiều tiền, mua đi hai cái trận bàn? Hắn muốn làm gì?"

Hắc y đệ tử cười nói: "Hắn có thể là muốn dựa vào trận pháp chi lực, để chống đỡ khiêu chiến a."

Tò Phong Đô khoé miệng khơi mào một tia khinh miệt chỉ sắc, nói ra: "Thật sự là ngây thơ a. Chính là một cái Nhân Cực cảnh võ giả, dù thế nào nhảy đáp, cũng không thể nào là Địa Cực cảnh Tông Sư đối thủ. Lệ Trọng cho rằng, dựa vào hai cái trận bàn, có thể ngăn cản khiêu chiến, vậy cũng quá ngây thơ rồi. Hơn một tháng sau, hắn nếu mà biết thì rất thê thảm"

Hắc y đệ tử cười nói: "Lệ Trọng xác thực là ngây thơ. Hiện tại, toàn bộ nội môn đệ tử, đều tại cười nhạo hắn đấy."

Tò Phong Đô từ từ nói ra: "Xem ra, cái này Lệ Trọng, tùy tùy tiện tiện đánh một người đệ tử lên đài, có thể đem hắn đánh bay. Căn bản không cần ta xuất thủ."

Hắc y đệ tử một cái lòng ngực, nói ra: "Chính là một cái Lệ Trọng, ở đâu dùng được lấy sư huynh ra tay! Chúng ta Phong Đô Bảo Các, hơn 100 cái đệ tử chánh thức, tùy tùy tiện tiện lôi ra một cái, có thể đem Lệ Trọng đánh cho răng rơi đầy đất rồi."

Tò Phong Đô ha ha cười cười.

Hắn vươn người đứng dậy, nói ra: "Lệ Trọng sự tình, người tự an bài một chút đi. Biện pháp tốt nhất, tự là âm thầm phế đi hắn, nếu như không cách nào phế đi hắn, cũng phải đem hắn đánh thành trọng thương."

Hắc y đệ tử gật gật đầu.

Chương 169: Lão tử muốn đánh người

Phong hòa, nhật lệ.

Hôm nay, đúng là thời hạn nửa năm.

Lệ Trọng ngồi xếp bằng, traten traten chấn động, theo thân phận lệnh bài bên trong truyền ra. Đây là nội môn cường giả, phát tới tin tức, hướng hấn khởi xướng khiêu chiến.

Lệ Trọng vươn người đứng dậy, từ từ thở ra một hơi, ánh mắt lộ ra một tia cười lạnh: "Những người này, thật sự là không thể chờ đợi được a. Cũng thế, bọn hấn muốn chiến, ta tựu chiến!"

Thảo chạy thẳng được quá nhanh, sẽ đưa tới người khác nghị vấn cùng khiêu chiến.

Bất quá.

Lệ Trọng cũng không sợ khiêu chiến.

Mỗi một cường giả, đều là theo lần lượt trong chiến đấu lớn lên, uy danh của bọn hấn, cũng là thông qua từng tràng chiến đấu cây đứng lên.

Lệ Trọng hiện tại, cũng muốn dựng nên uy danh của mình.

Hấn muốn cho thế nhân biết rõ, hấn chẳng những là một thiên tài, hơn nữa là một cường giả.

Lệ Trọng bấm tay đạn tại thân phận trên lệnh bài, đưa vào một đạo chân khí, nhàn nhạt nói ra: "Bản thân Lệ Trọng. Ai muốn khiêu chiến ta, đến nội môn diễn võ đài đến!"

Lời vừa nói ra.

Toàn bộ nội môn, đều sôi trào lên.

"Hừm, Lệ Trọng thật đúng là dám tiếp nhận khiêu chiến a!"

"Ha ha, nghe nói Lệ Trọng đắc tội Phong Đô Bảo Các, Phong Đô Bảo Các người chắc chắn sẽ không đơn giản buông tha hấn. Cái này có trò hay để nhìn!"

"Phong Đô Bảo Các, người sau lưng vật là nội môn Ngũ trưởng lão, thế lực không nhỏ. Lệ Trọng đắc tội Phong Đô Bảo Các, đã đủ phiền toái, nghe nói hấn còn đắc tội Thần Lực Hội. Thần Lực Hội mấy cái gia hỏa, trong khoảng thời gian này một mực ồn ào lấy muốn giáo huấn một chút hấn."

"Hắc hắc, mới vừa tiến vào nội môn, mà đắc tội với lưỡng cái thế lực, cái này Lệ Trọng đủ cuồng vọng. Phong Đô Bảo Các sau lưng là Ngũ trưởng lão, Thần Lực Hội sau lưng, cũng là có chỗ dựa. Lệ Trọng cái này muốn ăn một điểm đau khổ rồi."

Nội môn đệ tử nhao nhao hướng phía diễn võ đài mà đi.

Những người này, tuyệt đại đa số là tới xem náo nhiệt, nhưng cũng không có thiếu người là muốn khiêu chiến Lệ Trọng.

Lệ Trọng đứng tại diễn võ trên đài, chỉ nghe được traten traten tiếng xé gió truyền đến, mấy cái thời gian hô hấp ở bên trong, trên Diễn Võ Trường là hơn ra mấy trăm cái nội môn đệ tử.

Mạnh mẽ.

Một đám đại hấn, đưa tới toàn trường chú ý.

Bọn này đại hấn, nguyên một đám cơ bắp nhô lên, hai tay hai chân thô như sắt trụ, nguyên một đám dáng người to lớn, theo thân hình đến xem, một cái tựu đỉnh người bình thường ba cái.

Đám người một hồi bạo động.

"Hắc hắc, Thần Lực Hội người đến!"

"Đầu đầu hai người, một cái là Thần Lực Hội thứ năm nhân vật quách hoành, một cái khác là Thần Lực Hội thứ tư nhân vật đủ tinh thông. Hai người này, đều là sức chiến đấu cường hoành nhân vật, tại nội môn Top 100 trên bảng, nổi tiếng top 30 tồn tại. Ngoài ra, Thần Lực Hội thứ mười lăm nhân vật,

Triển Bình, cũng đã tới."

"Khá lắm. Lệ Trọng tuy nhiên là trưởng lão đồ đệ, nhưng nói cho cùng, cũng chỉ là một cái Nhân Cực cảnh cửu trọng nhân vật, Thần Lực Hội hoàn toàn không cần xuất động lớn như vậy trận chiến a."

Nội môn đệ tử nhóm nhìn xem Thần Lực Hội người, đều lòe ra một con đường đến.

Thần Lực Hội người, mỗi cái đều là vạm vỡ, đầu óc ngu si trắng hán, những người này một lời không hợp tự sẽ ra tay, quả thực mà thô bạo, rất ít người dám trêu chọc bọn hắn.

Thần Lực Hội hơn mười đầu đại hán một đường đi tới, tốc hành dưới lối đài.

Một đầu đại hán ánh mắt quét qua, nhìn xem Lệ Trọng, khinh miệt nói: "Cái này tự là Lệ Trọng? Xem dạng rồi, quả thực không chịu nổi một kích. Loại này mặt hàng, cũng dám chạy đến trên lối đài? Ta quách hoành thời một hơi, có thể đem hắn thổi lên trời."

Chung quanh mấy cái đại hán ngay ngắn hướng cười ra tiếng.

Đại hán bên trong.

Có hai người, là Lệ Trọng người quen.

Một cái là Triển Bình, một cái là Ngưu Đại Khuê.

Ngưu Đại Khuê nhìn xem Lệ Trọng, lên tiếng nói ra: "Quách sư huynh, cái này Lệ Trọng thoát nhìn có chút gầy yếu, nhưng lực lượng của hắn là phi thường đáng sợ, sức chiến đấu cũng là phi thường cường đại."

Chung quanh mấy người đại hán lại là một hồi cười to.

Triển Bình trong mắt hiện lên một tia cười sắc, nói ra: "Ngưu sư đệ, Lệ Trọng sức chiến đấu quả thật không tệ, nhưng hắn có thể chiến thắng, chỉ là Nhân Cực cảnh đệ tử. Đối mặt Địa Cực cảnh võ giả, Lệ Trọng lực lượng cùng sức chiến đấu, đều là chệch cười. Tùy tùy tiện tiện một cái Địa Cực cảnh võ giả đi lên, cũng có thể đem hắn đánh ngã."

Lời vừa nói ra.

Chung quanh mấy người, đều gật đầu đồng ý.

Khi bọn hắn xem ra, Lệ Trọng tại ngoại môn đệ tử bài danh thi đấu bên trên, biểu hiện được ra lại sắc, không cách nào cùng bọn họ đánh đồng. Lệ Trọng là thiên tài, nhưng bọn hắn cũng là thiên tài, bọn hắn căn bản không tin tưởng Lệ Trọng cường đại đi nơi nào.

Lúc này thời điểm.

Lệ Trọng cũng lưu ý đã đến Thần Lực Hội người.

Lệ Trọng ánh mắt quét qua, gặp được Triển Bình, trong ánh mắt nhất thời hiện lên một tia tàn khốc. Hắn mới vừa tới đến tông môn thời điểm, cái này Triển Bình, đã từng đối với hắn động sát ý.

Lệ Trọng vẫn nhớ người này.

Lệ Trọng liếc mắt Triển Bình liếc, nhân nhật nói ra: "Triển Bình, ngươi có dám hay không đi lên?"

Lối đài người phía dưới, đều là sửng sờ.

Ai cũng không nghĩ ra, Lệ Trọng sẽ chủ động khởi xướng khiêu chiến.

Càng không thể tưởng được, Lệ Trọng hội khiêu chiến Thần Lực Hội người.

Triển Bình sửng sờ, lập tức phát ra cười dài một tiếng, nói ra: "Lệ Trọng, ngươi tu vi nông cạn, lá gan cũng không phải sai, rõ ràng hướng ta khởi xướng khiêu chiến. Có ý tứ, có ý tứ!"

Lệ Trọng nhân nhật nói ra: "Dong dài cái gì? Nhanh lên cút ngay cho ta đi lên, lão tử muốn đánh ngươi."

Nhất thời.

Lối đài người phía dưới đệ tử, đều tròn mắt há hốc mồm.

Triển Bình tại nội môn bên trong, tuy nhiên không phải nhân vật phong vân, nhưng cũng là đưa thân top 300 cường giả. Lệ Trọng chẳng những khiêu chiến hắn, hơn nữa lại đề cho hắn lần lên lối đài, cái này cũng qua cuồng vọng đi.

"Hắc hắc, lão tử thật sự là mở rộng tầm mắt rồi. Nội môn bên trong, coi như là Nhị phẩm tư chất thiên tài, tại Nhân Cực cảnh thời điểm, đều thành thành thật thật bảo trì thấp điều. Cái này Lệ Trọng ngược lại tốt, rõ ràng là Nhân Cực võ giả, so với Thiên Cực cảnh Đại Tông Sư còn muốn cuồng vọng."

"Kì quái. Lệ Trọng dựa vào cái gì như thế cuồng vọng? Chẳng lẽ, hắn đã có được Lục Tinh trận pháp thiên phú, có thể như thế cuồng vọng? Coi như là Lục Tinh trận pháp thiên phú, một chút như vậy thời gian, cũng nắm giữ không đến bao nhiêu trận pháp ảo diệu a?"

"Lão tử cũng không hiểu rồi. Hắn là, Lệ Trọng người này, trên người ủa có một bộ tinh văn chiến đấu sáo trang, có thể sâu sắc tăng lên sức chiến đấu? Coi như là ủa có một bộ tinh văn chiến đấu sáo trang, đối mặt Địa Cực cảnh võ giả, cũng không có bao nhiêu ưu thế a."

Các đệ tử trong lúc nói chuyện với nhau.

Triển Bình thần sắc trầm xuống.

Thần Lục Hội người, thần sắc cũng đều trầm xuống.

Thần Lục Hội thứ năm nhân vật quách hoành, trong miệng nhin không được phát ra một tiếng cười to, nói ra: "Lệ Trọng tiểu tử này, đầu óc thoát nhin không bình thường a. Triển Bình, ngươi đi lên gõ gõ đầu của hắn, lại để cho hắn thanh tỉnh thanh tỉnh."

Triển Bình ha ha cười cười, nói ra: "Quách sư huynh, ta minh bạch. Ta sẽ nhượng cho hắn thanh tỉnh thanh tỉnh."

Nói xong, thân hình hắn lóe lên, đi thẳng tới trên lôi đài.

Triển Bình nhìn xem Lệ Trọng, từ từ nói: "Lệ Trọng, ta hôm nay muốn cho ngươi biết, chúng ta Thần Lục Hội, không phải ngươi có thể trêu chọc. Ta là sư huynh của ngươi, cho có thể cho ngươi ba chiêu. Ngươi ra tay đi."

Triển Bình hoàn toàn không đem Lệ Trọng để vào mắt.

Trong mắt hắn, Địa Cực cảnh cùng Nhân Cực cảnh, giống như là trời và đất xa xôi. Coi như là Nhị phẩm tư chất thiên tài, tại Nhân Cực cảnh thời điểm, cũng chỉ có thể chống lại Địa Cực cảnh, căn bản không có khả năng đả bại Địa Cực cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170: Thấy được phía sau lưng của mình

Tại Triển Bình trong mắt, Lệ Trọng cùng một người bình thường không nhiều lắm khác nhau. Như vậy một tiểu nhân vật, lại để cho hắn ba chiêu thì như thế nào? Dù sao hắn cũng nhảy không ra bản thân trong lòng bàn tay.

Lệ Trọng trừng Triển Bình liếc, ha ha cười nói: "Triển Bình, ngươi chút bổn sự ấy, cũng dám để cho ta ba chiêu?"

Triển Bình sắc mặt trầm xuống.

Hắn đang muốn nói chuyện, Lệ Trọng xuất thủ.

Lệ Trọng lấy ra một chỉ trận bàn, đưa vào chân khí, kích phát trận bàn.

Trong chốc lát.

Trận bàn phát ra đạo đạo hào quang, một cái trận pháp lập tức hoàn thành, thân ở trong đó Triển Bình, chỉ cảm thấy thân thể của mình, trong giây lát trầm xuống, thân hình chịu còng xuống!

Trọng lực trận pháp!

Triển Bình sắc mặt đại biến, nói ra: "Ngươi có thể khống chế trận bàn? Điều đó không có khả năng!"

Lệ Trọng ha ha cười cười, tâm niệm vừa động, trận pháp uy lực rất nhanh tăng lên.

Trong chốc lát.

Triển Bình chỉ cảm thấy, trước mắt của mình một hắc, màng tai ông ông vang lên, trong lòng nhất thời hoảng sợ. Hắn biết rõ, đây là trọng lực quá lớn, lại để cho mắt của hắn châu cùng màng tai không cách nào thích ứng.

Bất kỳ một cái nào vô giả, con mắt cùng lỗ tai, đều là trọng yếu phi thường.

Con mắt nhìn không tới rồi, lỗ tai nghe không được rồi, tuyệt đối là một cái tai nạn.

Triển Bình trong lòng hoảng sợ phía dưới, lập tức vận chuyển chân khí, cách người mình bố trí ra một tầng chân khí tường, chống lại trọng lực. Đúng vào lúc này, Lệ Trọng trong lúc đó động.

Lệ Trọng một bước bước ra, thân như giồng như sao băng tiến đến, bàn tay như đao chém ra!

Một đao kia, hoàn toàn không có kết cấu, có chỉ là tuyệt đại lực lượng, còn có kinh người cao tốc.

Oanh!

Triển Bình liền chống đỡ cơ hội đều không có, đã bị Lệ Trọng một đao trầm đến ngực chỗ, xương cốt nghiền nát thanh âm vang lên, Triển Bình cả người bị một đao trầm phi.

"Phốc!"

Triển Bình nặng nề mà nện vào trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh.

Lệ Trọng vừa rồi một đao kia, chẳng những chặt đứt bộ ngực hắn chỗ xương cốt, hơn nữa trầm bị thương trái tim của hắn. Từ giờ trở đi, Triển Bình người này, vô luận như thế nào tu luyện, cũng không có khả năng tỉnh tiến rồi.

Đổi một câu mà nói, hắn đã phế đi.

"Trời ạ!"

Lúc này thời điểm, dưới lời đài mặt đệ tử, mới hồi phục tinh thần lại, nguyên một đám tròng lớn mắt.

"Trọng lực trận pháp, đây là trọng lực trận pháp!"

"Gặp quỷ rồi, Triển Bình vậy mà một cái đối mặt tự bại hạ trận rồi!"

"Đây là chuyện gì xảy ra? Lệ Trọng người này, trở thành nội môn đệ tử, chỉ có ngăn ngừa mấy tháng thời gian. Ngăn ngừa mấy tháng thời gian, hắn có thể phát huy ra trận bàn uy lực?"

"Thật đáng sợ trọng lực trận pháp! Lệ Trọng người này, tu vi thấp như vậy, hắn là như thế nào kích phát trận bàn, phát huy ra trận bàn uy lực đến hay sao? Đây là chuyện gì xảy ra?"

Lệ Trọng mua sắm trận bàn, chuyện này rất nhiều người biết đến.

Nhưng ai cũng không nghĩ ra, Lệ Trọng lại có thể phát huy ra trận bàn uy lực, lẽ không bố trí ra một cái trận pháp, chỉ là một kích, sẽ đem Triển Bình đánh bay.

Nội môn bên trong, thiên tài như mây. Nhưng lúc này thời điểm, sở hữu nội môn thiên tài, đều khó có thể tương tin vào hai mắt của mình, bọn hắn hoàn toàn không biết Lệ Trọng như thế nào phát huy ra trận bàn uy lực.

Tuy nhiên, các đệ tử nghi hoặc tròng tròng điệp điệp.

Nhưng Lệ Trọng một chiêu đánh bay Triển Bình, đã triển lộ ra thực lực của mình.

Từ giờ trở đi, nội môn đệ tử đều muốn một lần nữa đoán chừng Lệ Trọng thực lực.

Các đệ tử rung động lấy thời điểm.

Hai cái Thần Lực Hội đại hán, đem Triển Bình nâng dậy, đỡ đến Quách Hoành trước người.

Quách Hoành thoáng qua nhìn một chút, sắc mặt nhất thời biến đổi. Với tư cách Thần Lực Hội thứ năm nhân vật, hắn nhãn lực vô cùng tốt, thoáng qua xem xét, lập tức đã biết rõ, Triển Bình đã phế đi.

Thần Lực Hội thứ tư nhân vật đủ tinh thông, một mực đều không có lên tiếng nói chuyện. Lúc này thời điểm, hắn nhìn thoáng qua Triển Bình, trong mắt nhất thời hiện lên một tia tàn khốc.

Quách Hoành trên người dâng lên một tia sát cơ, lạnh lùng nhìn xem Lệ Trọng, nói ra: "Lệ Trọng, ngươi thật ác độc thủ đoạn, vậy mà hủy Triển Bình tiền

đồ. Ta Thần Lực Hội, sẽ không bỏ qua ngươi."

Lệ Trọng liếc mắt hần liếc, nói ra: "Ngươi không phục, ngươi tự đi lên."

Quách Hoành trong lòng lửa giận càng tăng lên. Lệ Trọng phể đi Triền Bình, hần đã không thể chịu đựng được rồi. Hiện tại, Lệ Trọng rõ ràng còn tại mớ miệng khiêu khích hần, cái này lại để cho hần như thế nào nhẫn chịu được?

Quách Hoành một bước bước ra, đi vào trên lối đài.

Trận bàn chậm rãi chuyển động.

Quách Hoành nhìn xem trận bàn, cười lạnh nói: "Lệ Trọng, ngươi nếu như cho rằng, dựa vào chính là một cái trọng lực trận pháp, có thể chiến thắng ta, cái kia chính là mười phần sai rồi. Ta Quách Hoành lực lượng vô cùng, cái này trọng lực trận pháp, căn bản không làm gì được ta!"

Nói xong,

Quách Hoành đột nhiên ra tay, hướng Lệ Trọng oanh ra một quyền!

Quách Hoành người này, có thể trở thành Thần Lực Hội thứ năm nhân vật, chẳng những lực lượng cường hoành, hơn nữa đầu óc cũng không đơn giản. Hần nói chuyện thời điểm, trực tiếp động thủ.

Quách Hoành một quyền này, nắm đấm nâng lên chi tế, cũng đã cuồng phong gào thét. Một quyền oanh ra phía dưới, toàn bộ lối đài, đều giống như đung đưa, có thể thấy được một quyền này uy lực thì hạng gì to lớn!

"Tỉ!"

"Đã xong, Lệ Trọng người này khẳng định đã xong!"

"Quách Hoành là Địa Cực lực trọng Tông Sư, đột nhiên ra tay tập kích, Lệ Trọng tất bại!"

"Tốt tên giảo hoạt!"

Dưới lối đài mặt đệ tử, nhìn thấy Quách Hoành trong lúc đó ra tay, đều ngay ngắn hướng phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Lệ Trọng lúc này thời điểm không chút hoang mang.

Hần có được trực giác.

Coi như là Địa Cực cửu trọng Tông Sư ra tay, cũng có thể sớm phát giác. Cái này Quách Hoành, chỉ là Địa Cực lực trọng Tông Sư, nhất cử nhất động của hần, đều không thể gạt được Lệ Trọng.

Ngay tại Quách Hoành ra tay thời điểm, Lệ Trọng thân hình có chút phiêu động, hơi hốt địa tránh ra Quách Hoành công kích.

Lệ Trọng tu vi không cao, nhưng thân pháp của hần nhưng lại nhất lưu, coi như là Địa Cực thất trọng Tông Sư, thân pháp cũng chưa chắc so Lệ Trọng cao mình. Tránh ra Quách Hoành công kích, quả thực là dễ dàng.

Dưới lối đài mặt đệ tử, nhìn thấy Lệ Trọng thân pháp, trong lòng lại là rung mình.

Có thể không chế trận pháp, thân pháp lại cực kỳ cao mình.

Cái này Lệ Trọng, quả nhiên có cuồng vọng tiền vốn.

Một ít ý định khiêu chiến Lệ Trọng đệ tử, đã âm thầm coi trọng.

Quách Hoành một kích vô công, đang muốn lại một lần nữa ra tay, đột nhiên cảm giác một loại lực lượng không lồ đè xuống!

Trọng lực trận pháp, lại một lần nữa kích hoạt!

Trong chốc lát, Quách Hoành cảm giác được, trên đỉnh đầu của mình, nhiều ra một tòa núi lớn, mọi cử động khó khăn!

"Như thế nào nặng như vậy?!"

Quách Hoành sắc mặt đại biến.

Hần cho rằng, Lệ Trọng tối đa, cũng chỉ có thể phát huy ra trận bàn một hai thành uy lực. Nhưng hiện tại xem ra, nhưng lại mười phần sai, Lệ Trọng phát huy ra đến uy lực, cũng không phải một thành hai thành, mà là tám thành chín thành!

Không lồ như vậy trọng lực, coi như là Địa Cực thất trọng Tông Sư, đều bị có thể bỏ qua!

Quách Hoành hoảng sợ, chân khí trong cơ thể trước tiên tuôn ra, bố trí thành một đạo chân khí tường. Đồng thời, hắn tốc độ cao nhất triển khai thân pháp lui về phía sau, muốn kéo cự ly xa.

Lực chiến đấu của hắn, so Triển Bình cao hơn nhiều, phản ứng cũng so Triển Bình nhanh nhiều lắm.

Nhưng điều này cũng không có gì dùng.

Ngay tại hắn lui về phía sau trong chốc lát, Lệ Trọng đã như thiểm điện tới gần, một cái tát đánh ra.

"Ba!"

Xương cốt đứt gãy thanh âm truyền ra.

Quách Hoành đầu, bị Lệ Trọng đánh cho cuộn 180°, hắn thấy được phía sau lưng của mình!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 171: Chó Săn

"A ——"

Mấy trăm trong đó môn đệ từ tiếng kinh hô bên trong, Quách Hoành thân thể cao cao bay ra.

Tề Tinh Thông vô giữa không trung, đem Quách Hoành nắm lấy.

Chu vi đệ tử, liếc mắt nhìn, cùng nhau hít khí lạnh.

Chỉ thấy Quách Hoành đầu, rỗng rã xoay chuyển nửa vòng, gãy bộ xương tận chiết!

Tề Tinh Thông bàn tay đập đến Quách Hoành trên đầu, một nắm chặt, răng rắc một tiếng, đem Quách Hoành đầu ninh trở về, quát lên: "Quách sư huynh, ngươi bây giờ cảm giác làm sao?"

Quách Hoành không có lên tiếng, ánh mắt của hắn đại ra, giống như là một đôi cá chết con mắt, hoàn toàn mất đi Địa Cực Tông Sư loại kia ác liệt khí chất.

Các đệ tử liếc mắt nhìn, nhất thời lắc đầu.

Quách Hoành choáng váng!

Lệ Trọng một cái tát đánh lên đi, tuy rằng không đem Quách Hoành đánh chết, nhưng cũng đem Quách Hoành đánh thành kẻ ngu si.

"Thật mạnh mẽ. Quách Hoành chính là Địa Cực sáu tầng Tông Sư, lại bị Lệ Trọng một cái tát đánh thành kẻ ngu si, chuyện này nói ra, tuyệt đối không có ai sẽ tin tưởng!"

"Quách Hoành tu vi, là người vô cùng sáu tầng đỉnh cao, lại là trời sinh thần lực, sức chiến đấu có thể so với Địa Cực bảy tầng hậu kỳ Tông Sư. Chính vì như thế, hắn mới có thể bước lên nội môn trăm cường báng ba mươi vị trí đầu. Không nghĩ tới, như thế một nhân vật mạnh mẽ, lại bị đánh thành kẻ ngu si! Ông trời a, đây rốt cuộc là chuyện ra sao?"

"Xem ra, Lệ Trọng người này, chí ít phát huy ra trận bàn bảy, tám phần mười uy lực. Bằng không, hắn căn bản không có thể là Quách Hoành đối thủ. Khó có thể tưởng tượng a, một tiến vào nội môn mấy tháng người, dĩ nhiên có thể phát huy ra trận bàn bảy, tám phần mười uy lực, thực sự là khó có thể tưởng tượng. Lực tinh trận pháp thiên phú, thật là đáng sợ a!"

"Trận chiến này, Lệ Trọng cấp tốc thủ thắng, có hai cái nguyên nhân. Một cái nguyên nhân, là Lệ Trọng có thể phát huy ra trận bàn bảy, tám phần mười uy lực. Cái nguyên nhân thứ hai, là Quách Hoành bản thân đối với Lệ Trọng quá xem thường rồi. Nếu như Quách Hoành vừa lên võ đài, lập tức lấy ra binh khí, Lệ Trọng coi như có thể thủ thắng, cũng cần một quãng thời gian."

Các đệ tử trầm thấp nói qua.

Rất nhiều đệ tử, đều hủy bỏ khiêu chiến Lệ Trọng ý nghĩ.

Quách Hoành nhân vật như thế, đều bị Lệ Trọng một cái tát đánh choáng váng, chỉ có Địa Cực bảy tầng Tông Sư, mới có tư cách khiêu chiến Lệ Trọng rồi. Phổ thông đệ tử nội môn khiêu chiến Lệ Trọng, quả thực là muốn chết.

"Lệ Trọng!"

Tề Tinh Thông lạnh lùng trừng mắt Lệ Trọng, sát ý hùng hực.

Lệ Trọng liên tục phế bỏ hai người, thân lực sẽ thực lực giảm xuống một đoạn, điều này làm cho Tề Tinh Thông làm sao chịu được.

Lệ Trọng vẻ mặt không chút nào động.

Này Tề Tinh Thông, thực lực so với Quách Hoành, cũng chẳng mạnh đến đâu. Hắn dám đi lên, Lệ Trọng liền dám đem hắn tiếp tục đánh, căn bản không cần phí lời.

Lệ Trọng ánh mắt hoàn quét toàn trường, từ tốn nói: "Nửa năm trước, hai, ba trăm người hướng về ta khiêu chiến. Hiện tại, các người có thể lên đây. Nhắc nhở một câu, phổ thông mặt hàng, cũng không cần lên đây, miễn cho bị ta đánh ngốc."

Các đệ tử tất cả xôn xao.

Lệ Trọng câu nói này, cũng quá đả kích người.

"Hừ!"

Một tiếng sấm rền giống như hừ nhẹ, ở giữa sân vang lên.

Mọi người cùng nhau nhìn lại, chỉ thấy được một hắc y đeo kiếm thanh niên, nhanh chân đi hướng về võ đài.

Nhìn thấy người thanh niên này, ánh mắt của mọi người nhất thời sáng ngời.

"Khà khà, đây là Phong Đô Bảo Các Vạn Lạc Tinh!"

"Vạn Lạc Tinh, chính là Phong Đô Bảo Các nhân vật số bốn, Địa Cực bảy tầng đỉnh cao Tông Sư, trăm cường bảng trên ghi tên thứ hai mươi bảy. Hắn nên có thể chiến thắng Lệ Trọng rồi."

"Vạn Lạc Tinh sức chiến đấu, so với Quách Hoành đến, mạnh hơn một bậc. Hơn nữa, có Quách Hoành ví dụ phía trước, Vạn Lạc Tinh chắc chắn sẽ không bất cần. Lệ Trọng trận chiến này tất bại."

Các đệ tử dồn dập phân tích.

Vạn Lạc Tinh phi thân rơi xuống trên lôi đài, lật bàn tay một cái, trường kiếm vạch ra, từ tốn nói: "Lệ Trọng, chiến thắng hai người, người liền không coi ai ra gì, thực sự là buồn cười."

Lệ Trọng liếc nhìn hắn một chút, từ tốn nói: "Hãy xưng tên ra."

Vạn Lạc Tinh trên mặt lộ ra một tia vẻ ngạo nghễ, nói rằng: "Bản thân Vạn Lạc Tinh, Phong Đô Bảo Các phó Các chủ. Lệ Trọng, ta đây lần, là thay Tô Phong Đô sư huynh giáo huấn ngươi."

Lệ Trọng ánh mắt nhất động, từ tốn nói: "Vạn Lạc Tinh đúng không. Ngươi cái này chó săn, có tư cách gì giáo huấn ta? Muốn giáo huấn, cũng là ta giáo huấn ngươi."

Chó săn?

Phía dưới lôi đài đệ tử, có người trợn mắt ngoác mồm, âm thầm khen Lệ Trọng gan lớn. Có người lắc đầu một cái, cảm thấy Lệ Trọng quá ác miệng rồi. Cũng có người âm thầm cười trộm.

Vạn Lạc Tinh sắc mặt đỏ chót.

Bất kể là ai, bị mắng thành chó săn, đều sẽ tức giận. Vạn Lạc Tinh chính là Địa Cực bảy tầng Tông Sư, chú trọng nhất thân phận, bị mắng thành chó săn, quả thực không cách nào nhịn được.

Vạn Lạc Tinh trong lòng sát ý dâng trào, bỗng nhiên xuất kiếm.

"Răng rắc!"

Một ánh kiếm bay ra.

Ánh kiếm là như thế sắc bén, đáng sợ như vậy, nó phá tan không khí chính là thời điểm, dĩ nhiên phát sinh một đạo chói mắt cực điểm ánh lửa, trong ánh lửa mờ hồ có tiếng sấm!

Ánh kiếm hạ xuống.

Lệ Trọng bóng người, bị đánh thành hai nửa.

Một chiêu kiếm liền thắng rồi?

Vạn Lạc Tinh trong lòng vui vẻ.

Nhưng rất nhanh, hắn trở về quá thần: "Không đúng, đây là huyền ảnh! Lệ Trọng đã tránh ra đi sang một bên rồi!"

Vạn Lạc Tinh vừa ý thức được Lệ Trọng tránh ra, lập tức cảm giác được, một đạo sức mạnh khổng lồ trong giây lát giáng lâm, chặt chẽ ép đến thân thể của hắn bên trên!

Trọng lực trận pháp!

Vạn Lạc Tinh về mặt khẽ biến.

Hắn trong nháy mắt liền suy đoán ra, Lệ Trọng chỉ ít phát huy trận bàn tám phần mười uy lực, thậm chí có thể là chín phần mười! Hắn mặc dù là Địa Cực bảy tầng Tông Sư, nhưng ở loại này sức lực bên dưới, cũng phải bó tay bó chân!

"Trận pháp tông sư, Lệ Trọng người này, dĩ nhiên là Trận pháp tông sư!"

Vạn Lạc Tinh trong lòng thất kinh.

Lệ Trọng dĩ nhiên là Trận pháp tông sư, đây thực sự là hắn nằm mộng cũng muốn không tới chuyện tình. Chẳng trách, Triển Bình Hòa Quách Hoàn chỉ là một đối mặt, liền thua trận rồi!

Vạn Lạc Tinh ý thức được Lệ Trọng mạnh mẽ.

Có điều.

Hắn vẫn như cũ tin tưởng, mình có thể chiến thắng Lệ Trọng.

Vạn Lạc Tinh vận chuyển chân khí, chống cự lại trọng lực, một chiêu kiếm hướng về Lệ Trọng chém tới.

Ở trận pháp trấn áp bên dưới, Vạn Lạc Tinh thực lực lớn được ảnh hưởng, muốn phân ra năm phần mười Chân Khí chống lại trận pháp lực lượng. Mà tốc độ của hắn, càng là đại được ảnh hưởng, chậm gấp đôi không ngừng!

Trong loại tình huống này, bình thường am hiểu kiếm kỹ, căn bản là không có cách triển khai ra. Bởi vậy, Vạn Lạc Tinh chiêu kiếm này, chỉ là thường thường chém ra, cũng không phải chiến kỹ.

Mặc dù không có triển khai chiến kỹ, nhưng chiêu kiếm này bên trong, ẩn chứa sức mạnh khổng lồ, uy lực cực lớn.

Lệ Trọng trên mắt né qua một tia về trào phúng.

Vào lúc này, còn dám chủ động ra tay.

Lệ Trọng không tránh không né, một đạo chém ra.

"Coong!"

Đao kiếm giao kích, Vạn Lạc Tinh lùi về sau ba bước.

Phía dưới lôi đài đệ tử tất cả xôn xao.

Vạn Lạc Tinh sắc mặt lại là biến đổi. Hắn cảm giác được, Lệ Trọng người này, giống như đầu quái thú, sức mạnh lớn đến đáng sợ.

Lệ Trọng Đệ Nhất Đao chiếm cứ thượng phong, đao thứ hai lại đến.

Vạn Lạc Tinh lại chặn, lần này, hắn lui về sau năm bước, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ chán động. Cho tới phía dưới lôi đài đệ tử, lúc này đã sợ ngây người.

Đao thứ ba đi tới!

Một đao kia, dường như lũ quét, sức mạnh khổng lồ trong giây lát xung kích mà ra, Vạn Lạc Tinh miễn cưỡng đỡ, toàn bộ thân thể đều bị chấn động đến mức bay lên, hai tay tê dại!

Lệ Trọng phát sinh đệ tứ đao, muốn đem Vạn Lạc Tinh chém giết tại chỗ.

Lúc này.

Một thanh trường kiếm, ôm theo tiếng sấm, từ phương xa bay tới, chính chính đỡ Lệ Trọng một đao.

Lệ Trọng thanh trường kiếm chém bay, lại phát hiện Vạn Lạc Tinh đã nhân cơ hội lui ra vô đài, cũng không còn cách nào chém giết hắn.

Lệ Trọng sắc mặt nhất thời chìm xuống, quát lên: "Là ai, đi ra cho lão tử."

-(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 172: Một Đao Cụt Tay

Đoàn người tách ra.

Một áo bào tro thanh niên từ từ mà tới.

Người này ngũ quan thường thường không có gì lạ, giọng tay nhắc chân cũng là thường thường không có gì lạ, thuộc về dễ dàng quên người. Dem hắn ném tới đoàn người bên trên, ai cũng sẽ không xem thêm hắn một chút.

Nhưng mọi người nhìn người nọ, nhưng là rối loạn tung bồng.

"Cao Thiên Cực! Không nghĩ tới Cao Thiên Cực dĩ nhiên đến rồi!"

"Cao Thiên Cực, Phong Đô Bảo Các nhân vật số hai, cưới một người Tô gia nữ tử làm vợ. Người này cực kỳ biết điều, liền nội môn trăm cường bá cũng không đồng ý trên. Nhưng hắn trong khi nghe đồn, lực chiến đấu của hắn chỉ đứng sau Tô Phong Đô, rất có thể là một Địa Cực Bát Trọng Tông Sư!"

"Khà khà, Cao Thiên Cực đều chạy đến , xem ra, Phong Đô Bảo Các đây là cùng Lệ Trọng đối mặt a! Lần này, Lệ Trọng không biết còn có thể hay không thể thủ thắng?"

"Lệ Trọng trọng lực trận bàn, đã dùng ba lần, hỏng nát. Coi như trận bàn không báo hỏng, đối mặt Cao Thiên Cực, Lệ Trọng cũng không phải đối thủ. Dù sao, Cao Thiên Cực so với Vạn Lạc Tinh mạnh mẽ nhiều lắm."

Cao Thiên Cực từng bước một đi tới.

Các đệ tử nhìn thấy Cao Thiên Cực, lập tức câm miệng.

Cao Thiên Cực người này, xem ra biết điều cực kỳ, kì thực khó chơi cực điểm. Bị hắn mượn, vậy thì có vô cùng phiền phức, chỉ muốn thoát khỏi cũng không thể.

Cao Thiên Cực tựa như chậm thực nhanh, trong nháy mắt đi tới trên lôi đài, từ tốn nói: "Lệ Trọng, ngươi ra tay quá độc ác. Ngươi tâm tính không được, ta muốn giáo huấn một chút ngươi."

Cao Thiên Cực người này, nhìn như biết điều, kì thực bá đạo cực điểm.

Lệ Trọng chân mày cau lại, nói rằng: "Ngươi tính là thứ gì, cũng xứng giáo huấn ta?"

Cao Thiên Cực ánh mắt bình tĩnh, nhàn nhạt nhìn Lệ Trọng.

Tựa hồ, Lệ Trọng ở trong mắt hấn, chính là một cái nhỏ giun đế, làm hấn tức giận tư cách đều không có.

Lệ Trọng tiếp tục nói: "Ta vừa nãy một đao, vốn là chém tới Vạn Lạc Tinh trên người, nhưng bị người đỡ được. Đã như vậy, người liền thay thế Vạn Lạc Tinh kẻ bên ta một đao đi."

Lệ Trọng chẳng muốn nhiều lời, trực tiếp ra tay.

Trong tay hấn, không biết lúc nào, nhiều hơn một con trận bàn, trận bàn phát sinh đạo đạo ánh sáng.

Đây là Lôi Âm trận bàn!

Lôi Âm trận bàn kích hoạt, nhất thời hóa thành Lôi Âm trận pháp.

"Ầm ầm!"

To lớn tiếng sấm vang lên, trong diễn võ trường đệ tử, đều cảm giác được trái tim của chính mình, bị nặng nề đánh một hồi, một loại khó có thể hình dung sợ hãi xông lên đầu.

"Sao có thể có chuyện đó! Lôi Âm, dĩ nhiên dao động ý chí của ta, khiến người ta sinh ra hoảng sợ cảm giác!"

"Thật là đáng sợ Lôi Âm! Ta là Địa Cực sáu tầng Tông Sư, vèn vèn nghe được một tiếng Lôi Âm, cũng cảm giác được cả người không tự nhiên, chân khí khó có thể khống chế, đây là chuyện ra sao?"

"Ông trời, không phải nói, Lôi Âm trận pháp, cần Địa Cực trung kỳ Tông Sư, còn có Trận pháp tông sư, mới có thể phát huy ra uy lực sao? Lệ Trọng rõ ràng là một người Cực Cảnh Vũ Giả, làm sao có thể phát sinh kinh khủng như thế Lôi Âm đến?"

Phía dưới lời dài đệ tử, đều khó chịu vô cùng. Trên võ đài Cao Thiên Cực, ở Lôi Âm vang lên thời điểm, càng là cảm giác được khó chịu cực kỳ, chân khí trong cơ thể đều phải bị đánh tan!

Cao Thiên Cực nhãn lực cực kỳ cao minh, trong phút chốc, liền phỏng chừng ra Lôi Âm uy lực, đồng thời cũng phỏng chừng ra Lôi Âm trận pháp uy lực. Hấn kết luận là, Lệ Trọng dựa vào Lôi Âm trận pháp, hoàn toàn có thể uy hiếp được hấn!

Lệ Trọng chỉ ít phát huy ra Lôi Âm trận pháp bảy phần mười uy lực!

"Sao có thể có chuyện đó!"

Cao Thiên Cực trong lòng ngờ ngạc, trên tay trong giây lát xuất hiện một thanh trường kiếm, chuẩn bị đánh đòn phủ đầu.

Lệ Trọng trong mắt loé ra một nụ cười lạnh lùng vẻ.

Lôi Âm trận pháp, một kích phát thành công, liền uy lực vô cùng. Cao Thiên Cực lúc này, còn muốn ra tay phản kích, muốn đánh đòn phủ đầu, quả thực chính là một chuyện cười.

Lệ Trọng tâm niệm khẽ nhúc nhích.

"Ầm ầm! Ầm ầm! Ầm ầm!"

Liên tục ba tiếng Lôi Âm vang lên.

Cao Thiên Cực liên tục bị Lôi Âm bắn trúng, giống như là một tội ác tày trời, bị trời cao Thảm Phán Tội Nhân. Ba tiếng Lôi Âm, nổ đến hấn đầu óc trống rỗng, cả người run rẩy. Trong cơ thể hấn Chân Khí mất đi khống chế, trong tay trường kiếm, làm sao cũng không cách nào chém ra đi.

Lệ Trọng xuất đao.

Cao Thiên Cực không hổ là Địa Cực Bát Trọng Tông Sư, hấn tuy rằng bị ba đòn Lôi Âm nổ đến cả người run rẩy, nhưng vẫn như cũ vẫn duy trì một tia Thanh Minh, nhìn thấy Lệ Trọng xuất đao, nhất thời đồng tử, con ngươi co rút lại, giây giữa quát: "Lệ Trọng, người dám!"

Cao Thiên Cực, xuất thân từ một tiểu gia tộc, tiến vào tông môn thời điểm, sau lưng của hấn cũng không có cái gì thế lực. Nhưng hấn cưới một người Tô gia nữ tử làm vợ sau khi, hấn chính là Tô gia con rể.

Tô gia, chính là một cường đại gia tộc.

Cao Thiên Cực không tin, Lệ Trọng dám đối với hấn ra tay.

Ánh đao hạ xuống, không chậm trễ chút nào.

"Phốc!"

Máu me tung tóe.

Cao Thiên Cực một cánh tay, bị Trường Dao trực tiếp chặt đứt. Cao Thiên Cực trong miệng phát sinh một tiếng kêu thảm, liều mạng mà giãy dụa lùi về sau, rơi xuống đến dưới lồi đài.

Tĩnh!

Toàn bộ Diễn Võ Trường, một mảnh lặng lẽ.

Mọi người nhìn trên võ đài cánh tay, lại trừng mắt Lệ Trọng, như là ở trừng mắt một tuyệt thế yêu nghiệt.

Cao Thiên Cực, chính là Phong Đô Bảo Các nhân vật số hai, tuy rằng hắn không có bước lên nội môn trăm cường bá, nhưng mọi người đều biết lực chiến đấu của hắn phi thường mạnh mẽ. Nhưng như thế một nhân vật mạnh mẽ, lại bị Lệ Trọng một đao chặt đứt cánh tay, ngay cả ra tay cơ hội đều không có!

Lúc này.

Cao Thiên Cực chậm quá một hơi, chỉ vào Lệ Trọng, vừa giận vừa sợ lại sợ, nói rằng: "Lệ Trọng, ngươi thật là ác độc! Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, Tô gia cũng sẽ không buông tha của ngươi!"

Lệ Trọng bình tĩnh nói rằng: "Ngươi thay Vạn Lạc Tinh đỡ được một đao, ta liền chặt ngươi một đao, này rất công bằng. Ngươi cũng không cần nắm Tô gia đến ép ta, ta không sợ."

Hai người đối thoại thanh âm của, phá vỡ bình tĩnh.

Các đệ tử nội môn oanh động lên.

"Ông trời. Lệ Trọng lấy Nhân Cực Cửu Trọng tu vi, đánh bại một chỗ vô cùng tám tầng Tông Sư, hơn nữa là vừa đối mặt liền đánh bại, hắn sáng lập một kỷ lục a!"

"Sai rồi, chúng ta đều mười phần sai rồi! Lệ Trọng người này, ở trên trận pháp trình độ, tuyệt đối cao thâm. Hắn vừa này, chỉ ít phát huy ra Lôi Âm trận pháp tám phần mười uy lực! Hắn là làm sao bây giờ đến?"

"Thật là đáng sợ, Lệ Trọng người này, thật là đáng sợ. Nội môn bên trong, tuy rằng thiên tài rất nhiều, nhưng những thiên tài này sức chiến đấu, lão tử coi như không cách nào hoàn toàn thấy rõ, cũng có thể nhìn ra năm, sáu phần mười. Nhưng Lệ Trọng người này, giống như là một hồ sâu, thực lực của hắn, căn bản là không có cách Dụng Tu vi là đến cân nhắc. Thực lực chân chính của hắn, hoàn toàn không có cách nào nhìn thấu!"

"Lệ Trọng người này, tuyệt đối là một thiên tài! E sợ, chỉ có nội môn xếp hạng thứ mười nhân vật, mới có thể cùng hắn đánh đồng với nhau rồi! Có điều. Lệ Trọng chặt đứt Cao Thiên Cực một cánh tay, chỉ sợ sẽ có phiền phức."

"Đúng vậy a. Cao Thiên Cực chính là người của Tô gia, Tô gia ở Vạn Sơn Tông bên trong, nắm giữ thế lực mạnh mẽ. Đệ tử chân truyền Tô Song Kỳ, chính là Tô gia người. Nếu như Tô Song Kỳ đứng ra, tìm Lệ Trọng phiền phức, vậy thì có trò hay nhìn!"

Lúc này.

Mấy trăm trong đó môn đệ tử, trong lòng đã thừa nhận Lệ Trọng địa vị, đoạn đi tới khiêu chiến Lệ Trọng ý nghĩ. Bọn họ từng cái từng cái cao giọng bàn về, dù sao, Lệ Trọng biểu hiện, thực sự quá kinh người.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Còn Có Ai

Lệ Trọng tay cầm Trường Dao, đỉnh đầu Lôi Âm mơ hồ, dường như thiên thần.

Ánh mắt hoàn quét.

Lệ Trọng quát lên: "Còn có ai, lên đây đi."

Không có người trả lời.

Một Nội Môn Đệ Tử thấp giọng nói rằng: "Lệ Trọng cũng là ý vào trận pháp, nếu như không có trận pháp, ta một ngón tay, là có thể đem hấn từ trên võ đài bắn bay."

Phụ cận một Nội Môn Đệ Tử khẽ cười một tiếng, nói rằng: "Trận pháp, cũng là thực lực một loại."

Người chung quanh đều trầm mặc.

Xác thực.

Trận pháp, cũng là một loại thực lực.

Lệ Trọng lấy trận pháp lực lượng, thắng liên tiếp tứ trận, đánh bại bốn cái tu vi hơn xa cho hấn đối thủ. Hấn bằng, chính là chân chân chính chính thực lực, không có một tia may mắn.

Lệ Trọng hoàn quét toàn trường, nhìn thấy đệ tử một mảnh trầm mặc, trong lòng vui vẻ.

Hấn biết, uy danh của chính mình, đã dựng nên đi lên.

Từ hôm nay trở đi, hấn là được nội môn bên trong cường giả, Nội Môn Đệ Tử nhìn thấy hấn, cũng không dám nữa dễ dàng nghị luận, lại không dám tùy tiện địa khiêu chiến hấn.

Từ hôm nay trở đi, uy danh của hấn, sẽ lan truyền tông môn. Từ giữa môn trường lão đến đệ tử tạp dịch, đều sẽ nghe được tên của hấn, cũng lại không ai dám xem thường hấn.

Lệ Trọng hoàn quét một chút, bỗng nhiên nhìn thấy một người.

Người này, chính là Tô Phong Đô.

Lệ Trọng ánh mắt, rơi xuống Tô Phong Đô trên người, ha ha cười nói: "Tô Phong Đô, ngươi dám không dám lên đến đánh với ta một trận?"

Các đệ tử tất cả xôn xao.

Trong tông môn người nào không biết, Tô Phong Đô chính là Phong Đô Bảo Các chủ nhân, chính là Tô gia đốc lòng bồi dưỡng ra được nhân vật, thiên tư trắc việt, sức chiến đấu mạnh mẽ.

Ở bên trong môn trăm cường bằng bên trên, Tô Phong Đô cao cử thứ chín.

Ngoài ra.

Tô Phong Đô còn có một ưu thế thật lớn, đó chính là hấn không ngừng thu thập bảo vật, trên người khắp nơi là bảo vật, công kích cùng phòng ngự, đều là phi thường đáng sợ.

Một nhân vật như vậy, Lệ Trọng dĩ nhiên nói khiêu khích?

Các đệ tử dồn dập đưa ánh mắt, ném đến Tô Phong Đô trên người.

Tô Phong Đô sắc mặt âm trầm.

Lệ Trọng liên tục đánh bại thần lực sẽ người, thể hiện ra thực lực kinh người, hấn nhận được tin tức, ngay lập tức chạy tới. Không nghĩ tới, hấn chạy tới thời điểm, Lệ Trọng đã đánh bại Vạn Lạc Tinh, chặt đứt Cao Thiên Cực cánh tay.

Này đã đủ buồn bực.

Hiện tại, Lệ Trọng người này, còn ra thanh khiêu khích!

Này rõ ràng cho thấy không đem hấn để vào trong mắt a!

Tô Phong Đô lửa giận bốc lên, hận không thể lập tức vỗ tới, đem Lệ Trọng chém.

Có điều.

Giận về giận, Tô Phong Đô cũng không tính khiêu chiến Lệ Trọng.

Lệ Trọng cùng Cao Thiên Cực chiến đấu, Tô Phong Đô thấy rất rõ ràng. Tô Phong Đô phỏng chừng, nếu như hấn sử dụng tới thủ đoạn cuối cùng, vẫn có sáu, bảy phần mười năm, chiến thắng Lệ Trọng.

Nhưng, Tô Phong Đô cũng không tính ra tay.

Vì chiến thắng Lệ Trọng, bộc lộ ra chính mình hết thầy thủ đoạn, đây là một món chuyện ngu xuẩn. Nói nữa, vạn nhất Lệ Trọng còn giữ thực lực, đem hấn đánh xuống võ đài, này mất mặt liền ném lớn.

Tô Phong Đô nhìn Lệ Trọng, hồ hững nói rằng: "Bản thân ngày hôm nay còn có việc, tạm thời không khiêu chiến."

Các đệ tử lại là tất cả xôn xao.

Những đệ tử này, mỗi người đều là nhân tinh, bọn họ vừa nghe, lập tức liền biết Tô Phong Đô không chắc chắn chiến thắng Lệ Trọng, vì lẽ đó tránh né không chiến.

Liền mạnh mẽ cực kỳ, bảo vật nhiều Tô Phong Đô, cũng không nắm chiến thắng Lệ Trọng, nội môn bên trong, có thể chiến thắng Lệ Trọng người, chỉ sợ sẽ không vượt qua mười lăm rồi !

Lệ Trọng lúc này khế cười một tiếng, nói rằng: "Tô Phong Đô, ngươi nhất gan lên đài, liền trực tiếp nói ra được rồi, hà tất kiếm có! Ha ha ha ha ha ha!"

Lệ Trọng cười dài .

Tiếng cười giống như là một cái cái bạt tai, nặng nề đánh ở Tô Phong Đô trên mặt.

Phong Đô Bảo Các đệ tử, đều cảm giác được một trận lúng túng.

Tô Phong Đô sắc mặt âm trầm, cười gằn nói rằng: "Lệ Trọng, ta xem ngươi có thể hung hăng mấy ngày."

Nói xong,

Hắn nâng dậy Cao Thiên Cực, bước nhanh rời đi.

Cao Thiên Cực bưng vết thương, nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng: "Tô sư huynh, chúng ta tuyệt không có thể buông tha Lệ Trọng. Lệ Trọng người này, thật sự là quá kiêu ngạo, quá ác độc rồi !"

Cao Thiên Cực đối với Lệ Trọng, quả thực là hận thấu xương.

Hắn bị Tô gia tuyển vì là con rể, nguyên nhân chính là của hắn tiềm lực rất lớn, trưởng thành không gian rất lớn, có cơ hội lên cấp Thiên Cực cảnh. Nhưng bây giờ, hắn bị chém một cánh tay, tuy rằng có thể đón về, nhưng cũng đại đại ảnh hưởng tới tiềm lực.

Lệ Trọng một đao kia, quả thực phá hủy hắn.

Tô Phong Đô chậm rãi nói rằng: "Lệ Trọng người này, ta sẽ không bỏ qua cho hắn. Có điều. Người này hiện tại danh tiếng chánh: đang thịnh, đưa tới tông môn chú ý, hiện tại không thích hợp ra tay đối phó hắn. Đi một, hai tháng, chúng ta lại ra tay đối phó hắn được rồi. Ta sẽ để Tô Song Kỳ sư huynh đứng ra ."

Cao Thiên Cực ánh mắt lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

Làm người của Tô gia, Cao Thiên Cực tự nhiên biết, Tô Song Kỳ là đáng sợ dường nào. Tô Song Kỳ ra tay, Lệ Trọng lại yêu nghiệt, lại thiên tài, cũng phải bi thảm kết cục.

Tô Phong Đô sau khi rời đi, Lệ Trọng cười nhạt, nhảy xuống võ đài, cũng rời đi.

Ngày đó.

Vạn Sơn Tông không có bề quan đệ tử, đều biết nội môn bên trong, xuất hiện một yêu nghiệt giống như nhân vật. Người này tiến vào nội môn hơn nửa năm, nhưng đánh bại Địa Cực Bát Trọng Tông Sư, sức chiến đấu sâu không lường được.

Trong lúc nhất thời.

Lệ Trọng tên, truyền khắp Vạn Sơn Tông.

Thu được tin tức này, có người chấn động, có người khó có thể tin, có người trong lòng ngờ ngác.

Một chỗ ngọn núi.

Lâu Kinh Trần miệng tờ đến đại đại , nửa ngày đều không thể hợp lại.

"Lệ Trọng, dĩ nhiên chiến thắng Cao Thiên Cực."

Tin tức này, đề Lâu Khinh Trần chấn động cực điểm.

Lâu Khinh Trần chấn động sau khi, trong lòng sinh ra một loại cảm giác vô lực.

Hắn vẫn luôn xem Lệ Trọng không hợp mắt, coi Lệ Trọng vì chính mình đối thủ cạnh tranh. Nhưng bây giờ, hắn thất vọng phát hiện, chính mình căn bản không tư cách cùng Lệ Trọng tranh.

Trận Sơn.

Hồ Ngọc Tuyết cũng ngay lập tức nhận được tin tức, trong mắt lộ ra một tia vẻ chấn động.

Có điều.

Nàng rất nhanh sẽ bình tĩnh lại, nói rằng: "Ta đã sớm cảm giác được, Lệ Trọng người này không đơn giản, không nghĩ tới hắn lợi hại như vậy. Xem ra, ta đối với hắn hiểu rõ, thực sự là quá ít."

Hắc Cô trong mắt lập loè sát ý, nói rằng: "Lệ Trọng người này, còn nhỏ tuổi, giống như vậy lợi hại. Lại biết rồi bí mật của chúng ta. Chúng ta nếu muốn cái biện pháp giải quyết hắn."

Hồ Ngọc Tuyết sau một hồi trầm ngâm, khẽ lắc đầu.

Lệ Trọng không giết được, một giết chết, bí mật lập tức sẽ bại lộ.

Nàng nghĩ đến vài loại biện pháp, nhưng những biện pháp này, cũng không đủ hoàn mỹ.

Hồ Ngọc Tuyết chậm rãi nói rằng: "Người liên lạc một chút đệ tam tể ti, lão nhân gia người nên có biện pháp giải quyết. Ta cũng phải tăng nhanh linh ngộ tốc độ mới được, ta muốn trong thời gian ngắn nhất, trở thành trận pháp Đại Tông Sư. Chỉ cần trở thành trận pháp Đại Tông Sư, ta sức chiến đấu sẽ tăng lên một đoạn, coi như đối mặt Thiên Cực cảnh Đại Tông Sư, ta cũng không sợ."

Hồ Ngọc Tuyết nói qua, đột nhiên lại nhớ tới một chuyện.

Nàng xem thấy Hắc Cô, nói rằng: "Tô gia hiện tại, đối với Lệ Trọng khẳng định hận thấu xương, nhất định sẽ lên biện pháp đối phó Lệ Trọng. Lệ Trọng hiện tại, vẫn chưa thể chết, bằng không bí mật của chúng ta sẽ bộc lộ ra đi. Từ hôm nay trở đi, người cho ta nhìn chăm chăm, nếu như Lệ Trọng gặp nguy hiểm, người tự ra tay cứu một hồi."

Hắc Cô há hốc mồm, phiền muộn cực kỳ.

Nàng cực kỳ chán ghét Lệ Trọng, lại còn phải bảo vệ Lệ Trọng an toàn.

Đây thực sự là hết sức buồn bực chuyện.

-(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174: Thiên Tinh Lâu Chủ

Lệ Trọng đánh bại Cao Thiên Cực, đánh bại người khiêu chiến, tin tức này không chỉ ở trong tông môn lan truyền, liền ngay cả tông môn ở ngoài người, đều cấp tốc nhận được tin tức.

Vừa trở về ngọn núi, Văn Tu Phong liền tìm đã tới.

Văn Tu Phong nói rằng: "Lệ Trọng, người lần này biểu hiện cũng không tệ lắm."

Lệ Trọng cười ha ha, nói rằng: "Ta đã sớm đã nói, ta sẽ không làm mất mặt người. Sư phụ, ta biểu hiện tốt như vậy, có phải là nên thưởng ta một hồi?"

Văn Tu Phong cười mắng một tiếng, sau đó nói rằng: "Người muốn thưởng đúng không? Rất tốt, ta hiện tại, cho phép mệnh người trở thành Thiên Tinh

Lâu lâu chủ, người hài lòng chưa?"

Lệ Trọng cả kinh.

Hắn tiến vào nội môn, cũng có một đoạn thời gian, tự nhiên biết Thiên Tinh Lâu, cũng là nội môn một thế lực. Tuy rằng Thiên Tinh Lâu ở bên trong môn phái, xếp tới thứ hai mươi bảy, nhưng dù sao cũng là một thế lực không nhỏ.

Thiên Tinh Lâu lâu chủ, vẫn luôn là Lâu Kinh Trần, nhưng bây giờ, Văn Tu Phong lại nhận lệnh hắn vì là lâu chủ, đây thực sự là đủ bất ngờ.

Lệ Trọng tâm niệm thay đổi thật nhanh, cười khò nói: "Sư phụ, cái này thường hay là thôi đi! Ta tu vì nông cạn, không cách nào phục người, Thiên Tinh Lâu chủ ta là vạn vạn không làm được."

Lệ Trọng không muốn trở thành Thiên Tinh Lâu lâu chủ, có ba nguyên nhân. Số một, hắn muốn tu luyện, không tinh lực quản lý Thiên Tinh Lâu. Thứ hai, hắn nhìn trời Tinh lâu hoàn toàn không có hứng thú. Đệ tam, nếu như hắn gia nhập Thiên Tinh Lâu, vậy thì mang ý nghĩa trên người hắn, sâu sắc để xuống Văn gia dấu ấn, hắn là được Văn gia người. Lệ Trọng đồng ý bái: xá Văn Tu Phong sư phụ, nhưng hắn cũng không mong muốn trở thành Văn gia người.

Nói nữa.

Thiên Tinh Lâu lâu chủ, chỉ có một. Hắn trở thành lâu chủ, liền mang ý nghĩa Lâu Kinh Trần bị lật bỏ lâu chủ chức, hắn thế tất sẽ đắc tội Lâu Kinh Trần, có thêm một kẻ địch.

Lúc này.

Văn Tu Phong không thể nghi ngờ nói: "Lệ Trọng, người không cần chối từ. Từ hôm nay trở đi, người chính là Thiên Tinh Lâu lâu chủ rồi."

Lệ Trọng tê cả da đầu.

Thế này sao lại là thưởng, đây rõ ràng chính là một cái phiền phức a.

Hắn cảm giác được, mình bị sư phụ hãm hại.

Văn Tu Phong lại nói: "Lệ Trọng, người trước hết nghe ta nói. Thiên Tinh Lâu ở bên trong môn thế lực bên trong, ghi tên thứ hai mươi bảy. Người trở thành lâu chủ sau khi, xếp hạng mỗi nâng lên một tên, ta liền thưởng người một khối Trung Phẩm tinh khí thạch. Người cảm thấy thế nào?"

Tinh khí thạch!

Lệ Trọng nhất thời ánh mắt sáng lên.

Tinh khí thạch, chính là Thiên Địa Tinh Khí ngưng tụ mà thành tảng đá, mỗi một khối tinh khí trong đá, đều ẩn chứa không lồ Thiên Địa Tinh Khí. Những ngày qua tinh khí, thuần khiết thanh thuần, cùng chân khí rất gần, chỉ cần thoáng luyện hóa, là có thể chuyển hóa thành chân khí.

Một khối Trung Phẩm tinh khí thạch, có thể ở trong vòng một ngày, để một chỗ vô cùng trung kỳ Tông Sư, nâng lên một ít cấp. Đây là mỗi một cái Địa Cực cảnh Tông Sư, đều khát vọng lấy được bảo bối!

Đây là một to lớn mê hoặc a!

Lệ Trọng ý nghĩ chuyển động, trong lòng nhanh chóng phân tích, một hồi lâu sau khi, nói rằng: "Sư phụ, người đem Thiên Tinh Lâu giao cho ta, đối với ta tự tin như thế?"

Văn Tu Phong từ tốn nói: "Thiên Tinh Lâu, lấy trận pháp nghe tên. Người còn nhỏ tuổi, là được Trận pháp tông sư, đảm nhiệm Thiên Tinh Lâu chủ, ta cảm thấy rất thích hợp."

Lệ Trọng mừng rỡ.

Văn Tu Phong đây là nhìn trúng thiên phú của hắn cùng tiềm lực a.

Lệ Trọng lại nói: "Sư phụ, người đột nhiên để nhận lệnh ta vì là lâu chủ, Đại sư huynh khẳng định không phục chứ?"

Văn Tu Phong từ tốn nói: "Cái này người không cần để ý tới, ta sẽ nói với hắn rõ ràng. Có điều, Thiên Tinh Lâu bên trong, khẳng định có người đối với người không phục. Chuyện này, ta sẽ không giúp cho người, người vẫn là suy tính một chút, làm sao khuất phục những người này đi."

Lệ Trọng suy nghĩ một chút, nói rằng: "Sư phụ, cho ta thời gian một tháng. Sau một tháng, ta lại đảm nhiệm lâu chủ."

Văn Tu Phong nói rằng: "Có thể."

Hai người tách ra liên hệ.

Lệ Trọng trở về phòng tu luyện, điều chỉnh một chút trạng thái, trực tiếp đến Trận Sơn đi.

Lần này, hắn có thể rất nhanh tốc đánh bại đối thủ, nguyên nhân chính là hắn là Trận pháp tông sư. Trận pháp, có thể tăng lên rất nhiều lực chiến đấu của hắn, cũng có thể cho hắn càng nhiều cảm ngộ.

Lệ Trọng dự định ở một cái thảng bên trong, tăng thêm một bước trận pháp trình độ.

Lệ Trọng mới vừa tiến vào Trận Sơn, lập tức thấy được một cô gái mặc áo đen.

Người này, chính là Hắc Cô.

"Ồ?"

Hắc Cô nhìn thấy Lệ Trọng, sầm mặt lại.

Khoảng thời gian này, Lệ Trọng làm náo động lớn, điều này làm cho Hắc Cô càng xem càng không hợp mắt.

Hắc Cô ánh mắt lộ ra vẻ chán ghét, nói rằng: "Lệ Trọng, ngươi chạy đến Trận Sơn tới làm gì? Lẽ nào, ngươi lại muốn lừa gạt món đồ gì rồi hả? Ta cho ngươi biết, ta chắc chắn sẽ không đáp ứng!"

Ở Hắc Cô trong mắt, Lệ Trọng tu vi thấp, căn bản không tư cách tiến vào Đệ Ngũ Tầng trận pháp. Bởi vậy, Lệ Trọng chạy đến Trận Sơn đến, nhất định là muốn lại một lần nữa lừa gạt.

Lệ Trọng liếc nhìn một chút Hắc Cô, từ tốn nói: "Cút sang một bên, không nên quấy rầy lão tử tìm hiểu trận pháp."

Hắc Cô ngăn Lệ Trọng, cười lạnh nói: "Ngươi đang ở đây nói đối! Lệ Trọng, ngươi chút tu vi ấy, vừa tiến vào đến Đệ Ngũ Tầng trận pháp, lập tức sẽ bị trận pháp trọng thương, căn bản không khả năng tìm hiểu. Ngươi chạy đến Trận Sơn đến, nhất định là muốn lừa gạt, ta sẽ không tha ngươi lên núi."

Lệ Trọng từ tốn nói: "Ta đếm ba tiếng, nếu như ngươi không rời đi, tự gánh lấy hậu quả."

Hắc Cô biến sắc mặt.

Nàng tuy rằng không biết, Lệ Trọng sẽ có thủ đoạn gì. Nhưng lúc này chọc giận Lệ Trọng, hiển nhiên không phải cử chỉ sáng suốt.

Hắc Cô do dự một chút, tránh ra qua một bên.

Lệ Trọng nhanh chân lên núi.

Hắc Cô cắn răng một cái, đi theo ở Lệ Trọng mặt sau. Lệ Trọng đã lừa gạt Hồ Ngọc Tuyết một lần, Hồ Ngọc Tuyết rõ ràng dùng hai tháng, mới khôi phục lại đây. Nàng tuyệt không cho phép Lệ Trọng lần thứ hai lừa gạt.

Lệ Trọng rất nhanh đi tới Trận Sơn Đệ Ngũ Tầng, đứng ở một trận pháp trước.

Trận pháp này, Phương Viên có tới 30 trọng, vận chuyển trong lúc đó phát sinh từng trận nổ vang. Chỉ là loại này tiếng nổ vang, liền làm lòng người kinh run rẩy, có thể tưởng tượng được, uy lực của nó lớn bao nhiêu.

Lệ Trọng đánh giá trận pháp.

Hắc Cô nhìn thấy Lệ Trọng đứng bất động, ánh mắt lộ ra vẻ trào phúng, nói rằng: "Lệ Trọng, ngươi không phải nói, muốn tìm hiểu trận pháp sao? Làm sao không tiến vào a?"

Lệ Trọng tinh tế cảm ứng trận pháp, cũng không để ý tới.

Hắc Cô nhìn thấy Lệ Trọng không lên tiếng, lại cười lạnh nói: "Đệ Ngũ Tầng trận pháp, uy lực to lớn, ngươi chút thực lực này, căn bản không tư cách tìm hiểu! Thúc thôi, ngươi liền đang hoảng hạ son đi."

Lệ Trọng ánh mắt, rơi xuống Hắc Cô trên người, trong miệng phun ra hai chữ: "Ngu xuẩn."

Hắc Cô trong mắt lộ ra một tia lửa giận, nắm đấm nắm chặt.

Nếu như không phải không giết được, nàng đã sớm động thủ.

Lệ Trọng lại đánh giá một hồi, một bước bước ra, tiến vào trận pháp.

Hắc Cô ánh mắt lộ ra một tia vẻ kinh dị. Lập tức, nàng cười lạnh nói: "Thật cuồng vọng tiểu bối, vẫn đúng là dám vào vào trận pháp đi! Ta ngược lại muốn xem xem, kết cục của ngươi sẽ là làm sao!"

Hắc Cô cùng đợi.

Ở nàng dự đoán bên trong, Lệ Trọng chẳng mấy chốc sẽ bị trận pháp trọng thương.

Trận pháp rít gào vận chuyển, uy lực liên tiếp nâng lên. Nhưng rờn rã một nén nhang trôi qua, Lệ Trọng vẫn như cũ không thấy ra đến.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Tu luyện Thiên Đường

"Rõ ràng chèo chống một nén nhang thời gian."

Hắc Cô sắc mặt biến hóa.

Hai trụ hương thời gian trôi qua.

Hắc Cô sắc mặt âm trầm xuống rồi.

Lệ Trọng tu vi, rõ ràng là Nhân Cực cửu trọng, điểm ấy nông cạn tu vi, có thể tại trong trận pháp chèo chống như thế lâu, chỉ có lưỡng nguyên nhân. Một, Lệ Trọng đối với trận pháp lý giải, đã đạt tới cực kỳ khắc sâu tình trạng, có thể thời gian dài đứng ở trận pháp bên trong. Hai, Lệ Trọng bản thân sức chiến đấu, vượt xa tu vi, có thể ngăn cản trận pháp công kích.

Vô luận là cái đó một nguyên nhân, cũng nói rõ một sự kiện, cái kia chính là Lệ Trọng người này, cũng không phải một người đơn giản.

Một canh giờ đi qua.

Lệ Trọng vẫn không có đi ra.

Hắc Cô trong ánh mắt lóe ra lạng lẹ ác liệt chi sắc : "Lệ Trọng người này, tuyệt đối là một thiên tài, vô luận là trận pháp phương diện hay vẫn là võ đạo phương diện, đều là thiên tài, tại Vạn Sơn Tông bên trong đều là đỉnh tiêm thiên tài. Người này lớn lên, thậm chí có thể uy hiếp được tiểu thư. Ta phải nhanh một chút liên hệ với thứ ba Tế Tự, nghĩ biện pháp diệt trừ người này!"

Hắc Cô quay người đã đi ra.

Trong trận pháp.

Đạo đạo trận pháp chi lực, như cùng một căn sợi dây thừng, theo từng cái nơi hẻo lánh quán quanh mà đến. Ở chỗ này, mà ngay cả hô hấp đều phải cẩn thận, nói không chừng một đạo trận pháp lực lượng, liền từ cái mũi tiến vào trong cơ thể đi.

Đây là một cái cực kỳ nguy hiểm trận pháp —— Bàn Xà Trận.

Từng đạo lực lượng, giống như là một mảnh dài hẹp vô hình xà, nguy hiểm vô cùng. Coi như là Địa Cực sau kỳ võ giả tiến vào trong đó, cũng được cẩn thận từng li từng tí, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Tại nửa năm trước khi, Lệ Trọng tiến vào bên trong, lập tức cũng sẽ bị trận pháp xoắn thành trọng thương.

Nhưng hiện tại, tình huống lại bất đồng.

Lệ Trọng đã đem Luyện Thể Quyết, tu luyện tới đệ thập trọng chi cảnh, chân khí trong cơ thể hùng hồn mấy lần, thân thể lực phòng ngự cũng tăng lên mấy lần, trực giác của hắn cũng tăng lên rất nhiều.

Bàn Xà Trận uy lực mặc dù lớn, nhưng Lệ Trọng dựa vào trực giác của mình, tổng có thể trước tiên tránh ra giao sát. Mà bình thường trận pháp công kích, Lệ Trọng hoàn toàn có thể ra tay hóa giải.

Lệ Trọng tại trận pháp bên trong chạy lầy, yên lặng suy tính trận pháp ảo diệu.

Một cái nửa canh giờ sau khi.

Lệ Trọng một quyền đánh ra.

"Oanh!"

Một cái lỗ hồng xuất hiện.

Lệ Trọng cười cười, bước ra Bàn Xà Trận, tiến vào hạ một cái trận pháp.

Trận pháp này, tên là Phù Vân đại trận.

Trận pháp trong không gian, khắp nơi đều là Phù Vân, mờ ảo vô định, khó có thể nắm lấy. Trận pháp này lực công kích không được, nhưng rơi ở bên trong căn bản không cách nào phân biệt phương hướng, càng không biết như thế nào phá trận.

Lệ Trọng mỉm cười.

Như loại này trận pháp, đối với bình thường Tu Luyện giả mà nói, là khó khăn nhất phá giải, bởi vì không biết như thế nào ra tay. Nhưng với hắn mà nói, nhưng lại dễ dàng nhất phá giải, bởi vì trận pháp lực công kích không được, hắn không cần phân tâm.

Lệ Trọng bàn ngồi xuống, yên lặng tìm hiểu.

Một canh giờ sau khi.

Lệ Trọng đứng lên, một quyền oanh ra.

"Ầm ầm!"

Trận pháp bị phá vỡ.

Ngay tại trận pháp phá vỡ thời điểm, trong trận pháp gian một khối đá thủy tinh bên trên, trong lúc đó bay ra một đạo quang mang, rơi xuống Lệ Trọng trên người.

Lệ Trọng đứng đấy, một lát sau, trên mặt lộ ra một tia ưa thích.

Nguyên lai.

Cái này khối đá thủy tinh bên trong, ngoại trừ ghi lại lấy trận pháp ảo diệu bên ngoài, còn có một môn không trọn vẹn Chanh cấp Hạ phẩm chiến kỹ. Cái môn này không trọn vẹn kiếm pháp, chính là Vạn Sơn Tông một vị tiền bối, phá trận thời điểm ở lại đá thủy tinh bên trong. Người đời sau phá giải trận pháp sau khi, có thể đạt được cái môn này kiếm pháp, có thể tiến hành hoàn thiện.

"Quan Phi Trần từng từng nói qua, Trần Sơn ở trong, ngoại trừ trận pháp bên ngoài, còn có còn sót lại có tiền bối công pháp, thậm chí là truyền thừa. Xem ra, quả thật là như thế, khó trách những trưởng lão kia, đều tranh phá da đầu, muốn đi vào trận pháp tu luyện."

Lệ Trọng âm thầm vui mừng.

Tuy nhiên, hắn tu luyện chính là đạo pháp.

Nhưng nhiều biết nhiều hơn một ít chiến kỹ, là có thêm thật lớn chỗ tốt. Những chiến này kỹ, có thể sâu sắc khoáng đạt mắt của hắn giới, đồng thời cũng có thể cho hắn càng dẫn dắt.

Hơn nữa.

Trần Sơn tăng thứ năm, đã có kiếm pháp, khẳng định cũng có đạo pháp.

Chỉ cần nguyên một đám phá giải xuống dưới, sớm muộn sẽ tìm được đạo pháp.

Lệ Trọng đã đem Lôi Đình Đạo Pháp, tu luyện tới viên mãn chỉ cảnh, tu luyện ra Đạo Ý. Hắn nhất hy vọng sự tình, tựa là tìm được một môn cao siêu hơn đạo pháp.

Lệ Trọng đến rồi hứng thú, lập tức tiến vào hạ một cái trận pháp.

Trận pháp này, tên là Hậu Thổ trận, trận pháp trong không gian một mảnh màu vàng đất chi sắc. Đứng ở bên trong, tựa như có từng tòa ngọn núi, áp đã đến trên thân thể, khó chịu vô cùng.

Lệ Trọng ý vào thân thể lực lượng cường hoành, đỉnh lấy áp lực suy tính.

Một canh giờ sau, Hậu Thổ trận pháp bị phá giải.

Thủy Tinh Cầu lại bay ra một đạo quang mang, rơi xuống trên người.

Lúc này đây.

Lệ Trọng lấy được, cũng không phải chiến kỹ, mà là một vị tiền bối, phá giải trận pháp lúc lấy được cảm ngộ. Lệ Trọng âm thầm phân tích lấy cái này cảm ngộ, mi mắt sáng ngời, thu hoạch không ít.

Kế tiếp nửa tháng.

Lệ Trọng không ngừng phá giải trận pháp, không ngừng có thu hoạch.

Ngần ngừn nửa tháng trong thời gian, Lệ Trọng tự gặt hái được tam môn không trọn vẹn kiếm pháp, một môn không trọn vẹn đao pháp, một môn không trọn vẹn chưởng pháp. Những chiến này kỹ, đều là tiền bối tự nghĩ ra, đều là không trọn vẹn không được đầy đủ. Chính là bởi vì là không trọn vẹn không được đầy đủ, cho nên Lệ Trọng có thể theo chiến kỹ bên trong, biết rõ các tiền bối sáng tạo chiến kỹ lúc nghĩ cách.

Cái này lại để cho Lệ Trọng sâu sắc khoáng đạt tầm mắt.

Ngoại trừ những không trọn vẹn này không được đầy đủ chiến kỹ bên ngoài, Lệ Trọng còn chiếm được mấy cái tiền bối lưu lại tâm đắc cảm ngộ. Những tâm đắc này cảm ngộ, đều là các tiền bối linh cơ khẽ động lúc, được đi ra thứ đồ vật. Những vật này, đối với người khác mà nói, khả năng không có cái gì nha dùng. Nhưng đối với Lệ Trọng mà nói, nhưng lại sâu sắc hữu dụng.

Lệ Trọng ngộ tính kinh người, suy diễn có thể cực kỳ cường đại, những tiền bối này cảm ngộ, lại để cho Lệ Trọng Linh quang bắn ra, ngộ đến rồi không ít vô đạo ảo diệu. Lệ Trọng hiện tại, tựa như có nguyên một đám tiền bối tại chỉ điểm, tuy nhiên tu vi cũng không có tăng lên, nhưng cảnh giới nhưng lại ngày từng ngày biến sâu.

Thiên tài, đều là suy một ra ba.

Hiển nhiên, Lệ Trọng tự làm được điểm này.

Không ngừng phá giải.

Không ngừng cảm ngộ.

Lệ Trọng trận pháp tu vi, không ngừng nhắc đến thăng. Mà cảnh giới của hắn, đã ở phi tốc tăng lên.

Một tháng trong nháy mắt tức qua.

Lệ Trọng thở dài một tiếng, ly khai Trận Sơn.

Tại Trận Sơn bên trong, hắn thu hoạch thật lớn, cảnh giới một lại đề thăng. Hắn cảnh giới bây giờ, có thể so với Địa Cực cảnh sau kỳ Tông Sư, chiến đấu cũng tăng lên một mảng lớn. Tại không sử dụng trận pháp dưới tình huống, cũng có lòng tin cùng Địa Cực ngũ trọng tông môn chống lại.

Trận Sơn, tuy nhiên thiên địa tinh khí không đủ nồng đậm, nhưng tuyệt đối là một người tu luyện Thiên Đường.

Hắn thật muốn một mực tại Trận Sơn tu luyện.

Nhưng một tháng chỉ kỳ đã đến, hắn muốn quay trở lại, đảm nhiệm Thiên Tinh Lâu lâu chủ rồi.

"Lâu Khinh Trần đảm nhiệm Thiên Tinh Lâu lâu chủ, đã có mười lăm năm thời gian, Thiên Tinh Lâu người ở bên trong, toàn bộ là người của hắn. Ta muốn ngồi vững vàng lâu chủ cái này vị trí, cũng không phải chuyện dễ dàng. Bất quá, ta cũng không cần lo lắng cái gì nha, ai không phục, ta trực tiếp đem hắn đánh phục tốt rồi. Đúng rồi, ta muốn nhiều mua mấy cái trận pháp, ai không phục trực tiếp đánh cho bị gãy vò."

Lệ Trọng trong mắt lóe ra lẳng lẹ ác liệt chi sắc.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 176: Các người đều là rác rưởi

Một chỗ trong đình viện.

Lâu Kinh Trần gương mặt có chút vận vẹo, trong tay ngọc tiêu hung hăng địa quét hướng tiền phương bụi hoa, đem một mảnh hoa tươi cứng rắn quét đoạn, hoa lá rách rơi, một mảnh đồng bừa bộn.

Ngay tại vừa rồi.

Lâu Kinh Trần nhận được sự phụ tin tức.

Từ hôm nay trở đi, Thiên Tinh Lâu chủ chức, do Lệ Trọng đảm nhiệm. Mà bản thân của hắn, tắc thì đảm nhiệm Thiên Tinh Lâu phó lâu chủ chức.

Không phục!

Lâu Kinh Trần hiện tại, phi thường không phục, phi thường khó chịu!

Cái này mười lăm năm đến, hắn vẫn là Thiên Tinh Lâu lâu chủ, đem đại lượng thời gian bỏ vào Thiên Tinh Lâu bên trên, đau khổ quản lý Thiên Tinh Lâu, phát triển lấy Thiên Tinh Lâu thế lực.

Nhưng hiện tại.

Sự phụ bay bổng một câu, đem hắn Thiên Tinh Lâu chủ chức tước đoạt, cái này lại để cho hắn như thế nào tâm phục!

Phát tiết một hồi.

Lâu Kinh Trần tinh táo lại rồi.

Sự phụ chính là Thiên Cực cảnh Đại Tông Sư, mệnh lệnh của hắn, không phục cũng phải phục.

Bất quá.

Tự tính toán hắn không hề đảm nhiệm Thiên Tinh Lâu lâu chủ chức, cũng có thể đem Thiên Tinh Lâu khống chế trong tay.

Lâu Kinh Trần trong mắt hiện lên một tia hàn ý: "Sự phụ, ngươi lại để cho Lệ Trọng trở thành Thiên Tinh Lâu chủ, tốt, cái này Thiên Tinh Lâu chủ chức, tựu giao cho Lệ Trọng rồi. Bất quá, Thiên Tinh Lâu hay vẫn là thuộc về của ta, ai cũng đoạt không đi."

Lâu Kinh Trần xuất ra một khối ngọc bài, phát ra một đạo tin tức.

...

Một ngày sau.

Lệ Trọng đi vào một ngôi lầu các bên ngoài.

Cái này tòa lầu các, đã kêu Thiên Tinh Lâu, đúng là Thiên Tinh Lâu tổng bộ.

Phong Đô Bảo Các, tổng bộ tại nội môn bên trong, thanh thế hiển hách. Thiên Tinh Lâu tổng bộ, tọa lạc tại ngoại môn bên trong, so sánh dưới, tựu lộ ra sâu sắc không bằng rồi.

Thiên Tinh Lâu lãnh lãnh thanh thanh.

Lệ Trọng đi nhanh đi tới, rõ ràng không có một cái nào đệ tử đi lên nghênh đón.

Lệ Trọng ánh mắt chớp lên.

Hắn là Thiên Tinh Lâu lâu chủ, một đường đi tới, rõ ràng không có một cái nào đệ tử đi ra nghênh đón, điều này hiển nhiên không bình thường. Xem ra, những người này, là cho hắn ra oai phủ đầu rồi.

Lệ Trọng thần sắc bất động, đi nhanh đi vào Thiên Tinh Lâu.

Lúc này thời điểm.

Lâu Kinh Trần rốt cục xuất hiện, hắn về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Tứ sư đệ rốt cục đã tới. Đi đi đi, ta mang ngươi đi gặp thoáng một phát Thiên Tinh Lâu thành viên, những người này đều là nội môn đệ tử, đều là trận pháp thiên tài, tựu là tính cách có chút cuồng ngạo."

Lệ Trọng thần sắc bất động, khẽ gật đầu nói ra: "Đi thôi."

Hai người đi vào một cái đại sảnh.

Trong đại sảnh, ngồi ngay ngắn lấy hai mươi một thanh niên.

Những thanh niên này, đều là nội môn đệ tử.

Lệ Trọng nhìn một chút.

Những người này, tu vi thấp nhất, đều là Địa Cực tam trọng Tông Sư. Trong đó tu vi cao nhất một người, một thân áo giáp màu đỏ, khí tức hùng hậu, chính là Địa Cực ngũ trọng Tông Sư.

Những người này, hiển nhiên đã nhận được tin tức.

Nhìn thấy Lệ Trọng đi vào, hai mươi một tia ánh mắt, lập tức rơi xuống Lệ Trọng trên người, xem kỹ lấy Lệ Trọng.

Lệ Trọng ánh mắt khẽ nhúc nhích.

Những người này, rõ ràng đã biết rõ hấn đến rồi, không xuất ra đi nghênh đón cũng thì thôi, nhìn thấy hấn mặt, rõ ràng đều không ra. Thậm chí, đều lười được đứng người lên.

Thật lớn cái giá đỡ.

Lệ Trọng trong nội tâm âm thầm cười lạnh, đi nhanh đi đến đại sảnh chính giữa.

Lâu Kinh Trần có chút kinh ngạc.

Hấn vốn cho rằng, Lệ Trọng đối mặt loại này trận chiến, nhất định sẽ chân tay luống cuống, không biết như thế nào ứng đối. Nhưng Lệ Trọng thoát nhìn trấn định vô cùng, không có chút.

Lệ Trọng ánh mắt hoàn quát, nhàn nhạt nói ra: "Ta giới thiệu thoáng một phát. Từ hôm nay trở đi, ta Lệ Trọng tự là Thiên Tinh Lâu lâu chủ, chấp chương Thiên Tinh Lâu. Các người là Thiên Tinh Lâu thành viên, từ hôm nay trở đi, các người đều muốn nghe theo ta an bài, các người có thể đã minh bạch?"

Lời vừa nói ra.

Lâu Kinh Trần khoe miệng nhất thời lộ ra một tia cười lạnh.

Những thành viên này, mỗi cái đều là trận pháp thiên tài, đều là tâm cao khí ngạo người. Lệ Trọng vừa lên đài, tự nhiên như thế thế, những người này tuyệt đối sẽ không chịu phục.

Quả nhiên.

Lệ Trọng thanh âm vừa mới rơi xuống, hai mươi một cái Thiên Tinh Lâu thành viên, tự nhiên nói nhỏ.

"Hừ, tu vi không cao, ngược lại là đủ cường thế."

"Lão tử chỉ là Thiên Tinh Lâu hội viên, cũng không phải đệ tử của người, người dựa vào cái gì ra lệnh cho chúng ta?"

"Chính là một cái Nhân Cực cảnh võ giả, cũng xứng ra lệnh cho chúng ta? Tiếp qua 4~5 năm, lão tử hội tâm phục khẩu phục, nhưng hiện tại nha, lão tử rất không thoải mái, rất không phục."

Lệ Trọng đứng đấy, khoe miệng bỗng nhiên lộ ra một tia cười lạnh. Hấn vỗ nhẹ thoáng một phát bàn tay, nhàn nhạt nói ra: "Như thế nào? Ta làm Thiên Tinh Lâu chủ, các người không phục?"

Thanh âm vừa mới rơi xuống.

Một cái sắc mặt âm nhu người thanh niên đứng người lên, nói ra: "Lệ Trọng, người tuy nhiên là một thiên tài, nhưng ở tu vi phương diện, người còn kém xa lắm. Tại trận pháp phương diện, người cũng sẽ không so với ta mạnh hơn. Cho nên, ta Tần Hàn không phục người."

"Ta Dịch Hồng cũng không phục."

"Ta Ô Thịnh Thiên cũng không phục."

Không ngừng có thanh âm phát ra, không ngừng có người đứng lên.

Lâu Kinh Trần khoe miệng, lộ ra mỉm cười. Những người này, đều là hấn một tay nhắc nhỏ đi lên, Lệ Trọng cái này ngoại nhân, muốn lại để cho bọn hấn tâm phục, căn bản không có khả năng.

Lâu Kinh Trần hướng phía Lệ Trọng nhìn lại.

Hấn muốn nhìn đến Lệ Trọng chặt vật bộ đáng.

Nhưng hấn thất vọng rồi.

Lệ Trọng lúc này thời điểm, y nguyên bình tĩnh một mảnh, như là một tảng đá.

Một hồi lâu về sau.

Đại sảnh thanh âm bên trong, rốt cục bình tĩnh trở lại rồi.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Các người nói xong? Rất tốt, các người đã nói xong rồi, tựu đến phiên ta nói. Nói trung thực lời nói, lão tử căn bản là không muốn tiếp quản Thiên Tinh Lâu. Tại lão tử trong mắt, đang ngồi các vị, hết thấy đều là rác rưởi, lão tử liền nhìn đều lười được xem các người liếc."

Đại sảnh nhất thời oanh động lên.

Hai mươi một cái thành viên, nguyên một đám mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ. Một ít thành viên, trên người đã ả ả phát ra khí thế, trong đại sảnh khí lưu xoay quanh, tựa như trống rỗng xuất hiện vòi rồng.

Bọn hấn cả đám đều có được trận pháp thiên phú, nhưng lại bị Lệ Trọng mắng thành rác rưởi, cái này lại để cho bọn hấn như thế nào nhẫn chịu được. Nếu như không phải cân nhắc đến Lệ Trọng thân phận, bọn hấn cũng đã xuất thủ.

Lâu Kinh Trần lúc này thời điểm, sắc mặt cũng không nên xem. Lệ Trọng nói, đang ngồi các vị, hết thấy đều là rác rưởi, cái này chẳng phải là nói, hấn cũng là một cái rác rưởi à?

"Hừ!"

Lệ Trọng lúc này thời điểm, nặng nề mà hừ một tiếng, đề xuống trong đại sảnh thanh âm, nhàn nhạt nói ra: "Ta xem qua Thiên Tinh Lâu tư liệu. Mười lăm năm trước khi, Thiên Tinh Lâu tại tông môn trong thế lực, có thể sắp xếp đến thứ mười bảy vị. Nhưng hiện tại đâu rồi, đã ngã rơi xuống 27 vị, suốt ngã mười vị. Tại sao phải ngã xuống nhiều như vậy? Cũng là bởi vì các người bọn này rác rưởi."

Mọi người nhất thời trì trệ.

Lâu Kinh Trần biến sắc, bờ môi giật giật, nhưng lại không biết nói cái gì cho phải.

Hấn tiếp nhận đến nay, Thiên Tinh Lâu bài danh liên tiếp hạ thấp, đây là sự thật, hấn muốn phản bác đều không được.

Lệ Trọng lúc này thời điểm tiếp tục lên tiếng, nói ra: "Các người mọi người tư liệu, ta cũng xem qua. Trong các người, gia nhập Thiên Tinh Lâu sớm nhất người, có mười 16 năm thời gian rồi. Gia nhập chậm nhất người, cũng có năm năm thời gian rồi. Nhưng trong các người, chỉ có chính là ba người, là Trận Pháp Tông Sư. Người còn lại, đều không nhập lưu.

So sánh dưới, ta tiến vào nội môn, gần kề mấy tháng, là được Trận Pháp Tông Sư. Chính các người nói nói, có phải hay không các người phế vật, có phải hay không rác rưởi? !"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Chấn nhiếp, đấu trận

Lệ Trọng vẫn chưa nói xong, trong đại sảnh đã một mảnh xôn xao.

Có nhân khí phẫn, có người không phục, có người cảm thấy bị thụ vũ nhục, sắc mặt tái nhợt, hung hăng trừng mắt Lệ Trọng. Lâu Kinh Trần nắm nắm đám, ánh mắt lóe ra, một lời không nói.

Ông ông tiếng nghị luận bên trong.

Một cái tóc vàng người thanh niên đứng người lên, hướng phía Lệ Trọng nói ra: "Bản thân Dịch Hồng, hướng người khiêu chiến. Lệ Trọng, người đem mình nói được lợi hại như vậy, có dám hay không cùng ta một trận chiến!"

Toàn trường người, đồng loạt mà nhìn xem Lệ Trọng.

Lệ Trọng lông mày nhíu lại.

Thế giới này, quả nhiên là cường giả vi tôn, nói cho cùng, hay là muốn dựa vào nắm đấm nói chuyện. Nếu như không cách nào đả bại những người này, tự không cách nào chính thức khuất phục bọn hắn.

Lệ Trọng liếc mắt Địch Hồng liếc, chậm quá nói ra: "Người điểm ấy tu vi, cũng muốn khiêu chiến ta? Người có biết hay không, Địa Cực thất trọng Cao Thiên Cực, đều bị ta đánh bại?"

Địch Hồng sắc mặt biến hóa, lập tức cắn răng nói ra: "Người có thể đánh bại Cao Thiên Cực, là vì Cao Thiên Cực hoàn toàn không hiểu được trận pháp, thực lực nhận lấy thật lớn áp chế. Ta cùng Cao Thiên Cực bất đồng, ta hiểu được trận pháp, tuy nhiên không phải Trận Pháp Tông Sư, trận pháp đối với ta ảnh hưởng, đã là sâu sắc giảm xuống. Người không làm gì được ta!"

Lời vừa nói ra, lập tức đã nhận được phụ họa.

"Ha ha, Địch Hồng nói không sai."

"Địch Hồng chính là Địa Cực tứ trọng tu vi, trong tay cũng có mấy cái trận bàn. Cái này mấy cái trận bàn, tuy nhiên phẩm giai thấp hơi có chút, nhưng là có thể phát huy ra toàn bộ uy lực. Một trận chiến này, Địch Hồng chỉ ít có nắm thành phần thắng."

"Lệ Trọng người này, tuy nhiên là thiên tài, nhưng là không thể mắng chúng ta là rác rưởi a? Người này, quá cuồng vọng, Địch Hồng, người lần này cần xuất ra bản lĩnh thật sự, hảo hảo giáo huấn một chút hắn!"

Lệ Trọng nghe được thú vị, xùy cười một tiếng, nhàn nhạt nói ra: "Không biết tự lượng sức mình."

Địch Hồng sắc mặt huyết hồng, trừng mắt Lệ Trọng.

Hắn đã nhìn ra, Lệ Trọng hoàn toàn không đem hắn để vào mắt.

Địch Hồng đột nhiên lấy ra một cái trận bàn, lạnh lùng nói ra: "Lệ Trọng, ta ngược lại muốn nhìn, người có tư cách gì cười nhạo ta. Ta cho người một cái cơ hội, người xuất thủ trước a!"

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Để cho ta xuất thủ trước? Người xác định? Ta cho người biết, nếu như ta ra tay, người liền cơ hội xuất thủ đều không có."

Địch Hồng cười lạnh một tiếng, căn bản không tin tưởng.

Địch Hồng sau lưng Thiên Tinh các hội viên, cái này lúc sau đã nhao nhao kêu la lên tiếng.

"Cuồng vọng!"

"Thật sự là vô tri."

"Người cho rằng người là Địa Cực cửu trọng Tông Sư a!"

Lệ Trọng khẽ lắc đầu, thờ dãi nói: "Một đám kẻ ngu xuẩn. Các người cho rằng, hiểu được một điểm trận pháp, có thể chống cự trận pháp chi lực? Thật sự là ngây thơ a."

Nói xong,

Hắn bàn tay vỗ, một cái trận bàn xuất hiện.

Trận bàn trong giây lát sáng ngời.

"Ông!"

Cực lớn trong tiếng huyết gió, trận bàn hóa thành một cái cự đại trận pháp, đây là Nhị cấp trung đẳng trận pháp —— Loạn Phong Trận!

Loạn Phong Trận vừa ra, toàn bộ đại sảnh, lập tức thay đổi bất ngờ, hoành phong, Bạo Phong, cuồng phong, vòi rồng, nghiêng phong, Trường Phong, từng đạo phong trống rỗng xuất hiện, hướng phía Địch Hồng giáo sát mà đi!

Cái loại này tiếng thét, bao phủ hết thảy.

Trong đại sảnh người, ngay ngắn hướng biến sắc.

Mà ngay cả Lâu Khinh Trần, đều thay đổi sắc mặt.

Trận bàn hóa thành trận pháp, nói như vậy, cần mấy cái trong nháy mắt thời gian, mới có thể đem trận pháp vận chuyển lại, lại để cho trận pháp uy lực tăng lên tới lớn nhất. Nhưng Lệ Trọng vừa ra tay, trận pháp uy lực tự tăng lên tới lớn nhất, hiển nhiên đối với trận pháp lực khống chế, đã đạt đến một loại cực cao tình trạng!

"Phiền toái. Không nghĩ tới, Lê Trọng người này trận pháp tạo nghệ cao như thế, đối với trận pháp lực khổng chế, đạt đến đáng sợ như thế tình trạng. Loại thực lực này, ngay cả ta đều không có nắm chắc chiến thắng hẳn!"

Lâu Kinh Trần ánh mắt biến ảo.

Trận pháp người ở phía ngoài ngay ngắn hướng biến sắc, đưa thân vào trận pháp ở trong Dịch Hồng, càng là trong lòng hoảng hốt.

Hắn trong giây lát hết lớn, phát động trên tay trận bàn, muốn dùng trận phá trận, chống lại Loạn Phong Trận. Nhưng trong tay hắn trận bàn, vừa mới phát ra hào quang, từng đạo quái phong đã đi tới.

Dịch Hồng né tránh mấy cái, đã bị bao quanh loạn phong vây quanh rồi.

"Bá bá bá bá bá —— "

Dịch Hồng phát ra hét thảm một tiếng thanh âm.

Hai cái trong nháy mắt thời gian về sau.

Tiếng gió biến mất.

Lê Trọng thu hồi trận pháp.

Mọi người nhìn chăm chú nhìn lại, chỉ thấy Dịch Hồng chật vật đứng đấy. Dịch Hồng quần áo, đã bị đao loạn phong cắt, gọt thành tí ti từng sợi, cả người tròn bóng. Càng khoa trương chính là, Dịch Hồng tóc, cũng bị loạn phong gọt đoạn, lộ ra trắng bóng da đầu. Mà lông mày của hắn, trên người tóc gáy, cũng hết thấy không thấy rồi.

Mọi người ngược lại trừu một ngum hơi lạnh.

Lê Trọng dựa vào trận pháp chi lực, lập tức đem Dịch Hồng quần áo cùng bộ lông gọt sạch, điều này nói rõ hai kiện sự tình. Chuyện thứ nhất, Lê Trọng hoàn toàn có thể tại lập tức đem Dịch Hồng gọt thành từng khối, Dịch Hồng liền ngăn cản lực lượng đều không có. Thứ hai, gọt sạch bộ lông, rồi lại không thương Dịch Hồng mấy may. Điều này nói rõ, Lê Trọng trận pháp tạo nghệ, đã đạt tới một cái đáng sợ tình trạng.

"Như thế nào hội cường đại như thế?"

"Lê Trọng người này là như thế nào lão đến hay sao?"

"Dịch Hồng dựa vào trận pháp chi lực, có thể cùng Địa Cực lực trọng hậu kỳ Tông Sư một trận chiến. Nhưng hiện tại, một cái đối mặt tự thất bại, điều này sao có thể đâu?"

Trong lòng mọi người kinh hãi ngoài, lại một bụng nghi hoặc, bọn hắn nhìn xem Dịch Hồng, muốn nghe xem giải thích của hắn.

Dịch Hồng vừa sợ vừa giận, vừa then vừa khổ, hận không thể chui vào dưới nền đất. Một hồi lâu về sau, hắn mới lấy lại tinh thần, phát ra một đạo chân khí, chân khí phiến cơn, hóa thành đạo đạo hơi nước, đem thân thể che lại.

Lê Trọng đứng chấp tay, nhàn nhạt nói ra: "Ta nói các ngươi là rác rưởi, các ngươi còn không phục. Chính là một cái đối mặt tự bại hạ trận đến rồi, không phải rác rưởi là cái gì?"

Dịch Hồng cúi đầu, hoàn toàn không dám nói lời nào.

Lê Trọng vừa rồi thủ đoạn, đã thật sâu chấn nhiếp hắn.

Trong đại sảnh hội viên nhóm, lúc này thời điểm cũng đã trầm mặc. Lê Trọng vô luận là cỡ nào thiên tài, cỡ nào yêu nghiệt, tại không có xuất ra thực lực trước khi, bọn hắn đều không phục. Nhưng hiện tại, Lê Trọng rốt cục xuất ra cường hoành thực lực, những hội viên này rốt cục ý thức được, Lê Trọng là cỡ nào cường đại, lại là cỡ nào yêu nghiệt.

Lê Trọng ánh mắt quét qua, nói ra: "Còn có ai ai muốn khiêu chiến ta, tự xuất hiện đi. Hôm nay, ta không giết người, cũng sẽ không đã thương các ngươi, các ngươi cũng có thể yên tâm."

Mọi người một hồi trầm mặc.

Lâu Kinh Trần hướng phía một người đầu trọc thanh niên, khiến một cái ánh mắt.

Thanh niên đầu trọc cắn răng một cái, đứng dậy, quát: "Bản thân Ô Thịnh Thiên. Lê Trọng, ta cùng với ngươi đấu trận, so đấu thoáng một phát trận pháp, ngươi có dám tiếp nhận khiêu chiến!"

Đấu trận, là Trận Pháp Sư tầm đó, luận bàn một loại phương thức.

Thuần túy tự là một loại luận bàn, ai trận pháp tạo nghệ cao, ai có thể thắng được. Loại này thuần túy trận pháp luận bàn, vô đạo tu vi, là hoàn toàn giúp không được gì.

Nghe được Ô Thịnh Thiên đưa ra đấu trận, Lâu Kinh Trần ánh mắt lộ ra một tia vẻ tán thành. Lệ Trọng là trận pháp thiên tài, đối với trận pháp lực không chế rất cường đại. Nhưng đấu trận, so đấu chính là trận pháp tạo nghệ. Lâu Kinh Trần cũng không tin, Lệ Trọng cái này tiếp xúc trận pháp chỉ có mấy tháng người, có thể chiến thắng Ô Thịnh Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Lão tử không có thời gian

Lệ Trọng liếc mắt Ô Thịnh Quang liếc.

Ô Thịnh Quang người này, tu vi so Dịch Hồng cao hơn nhiều. Mà người này đứng thẳng tầm đó, pháp luật ẩn ẩn, mọi cử động siêu nhiên tự động, hiển nhiên là một cái trận pháp Tông Sư.

Khó trách hắn dám đứng ra khiêu chiến chính mình.

Bất quá.

Hắn tới nơi này, là tới đương lâu chủ, làm sao có thời giờ đấu cái gì trận.

Ai không phục, trực tiếp đánh nằm sấp tự là.

Lệ Trọng khoát khoát tay, nói ra: "Lão tử không có thời gian cùng ngươi đấu trận."

Lệ Trọng lời vừa nói ra.

Lâu Kinh Trần trên mặt, lập tức lộ ra một tia ưa thích. Trong lòng của hắn cảm thấy, Lệ Trọng đây là sợ, không có nắm chắc thắng Ô Thịnh Quang, cho nên cự tuyệt Ô Thịnh Quang khiêu chiến.

Ô Thịnh Quang lúc này thời điểm, trên mặt cũng lộ ra vẻ vui mừng. Hắn cũng hiểu được, Lệ Trọng là sợ chính mình, cho nên không dám nhận thụ khiêu chiến.

Trong đại sảnh người, cũng là đồng dạng tâm tư.

"Hắc hắc, xem ra Lệ Trọng trận pháp tạo nghệ, cũng không có gì đặc biệt a."

"Ha ha, nội môn bên trong, tổng cộng có bốn mươi cái trận pháp Tông Sư. Tại bốn mươi cái trận pháp Tông Sư ở bên trong, Ô Thịnh Quang có thể sắp xếp đến thứ mười bảy, thật không đơn giản. Lệ Trọng chính là trận pháp thiên tài, đối với trận pháp lực không chế rất cường đại, nhưng nói đến trận pháp tạo nghệ, tự so ra kém Ô Thịnh Quang rồi."

"Chính là như vậy! Lệ Trọng người này, hùng hổ dọa người, cái này, hắn dụng phải Ô Thịnh Quang, lập tức tự héo."

Mọi người thấp giọng nghị luận.

Ô Thịnh Quang tràn đầy tự tin, ngạo nghễ hướng phía Lệ Trọng nói ra: "Như thế nào? Lệ Trọng, ngươi không phải nói, ngươi rất lợi hại phải không? Ngươi như thế nào không dám nhận thụ khiêu chiến?"

Mọi người khoe miệng mang theo cười lạnh, nhìn xem Lệ Trọng.

Lệ Trọng ánh mắt từ từ quét qua, nhàn nhạt nói ra: "Ngu xuẩn. Đòi ta Tu Luyện giả, chú ý là cường giả vi tôn, ngươi có thực lực, ngươi tự đi lên, chúng ta đã làm một hồi. Không có thực lực, ngươi tự cút sang một bên. Đấu trận loại chuyện nhảm chán này, lão tử đều lười được ra tay."

Trong đại sảnh một mảnh xôn xao.

"Hắc hắc, Lệ Trọng đây là sợ rồi sao?"

"Hừ, trận pháp tạo nghệ không bằng Ô Thịnh Quang, còn kiếm cơ."

"Lệ Trọng người này, cũng không gì hơn cái này đi."

Nguyên một đám thanh âm vang lên.

Vừa mới đứng lúc đi ra, Ô Thịnh Quang vẫn có chút sợ Lệ Trọng. Nhưng nghe lấy mọi người nghị luận, hẳn đối với Lệ Trọng kiêng kỵ đã bị vứt qua một bên đi, mà chuyển biến thành, là một đoàn lửa giận. Ô Thịnh Quang lạnh cười nói: "Hào hảo hảo, Lệ Trọng, ta cái này cùng ngươi làm bên trên một hồi, ta ngược lại muốn nhìn, bản lĩnh của ngươi có bao nhiêu!"

Ô Thịnh Quang bàn tay ném đi.

"Ông!"

Một cái trận pháp lẳng không tạo ra.

Đây là một cái Nhị cấp trung đẳng trận pháp, Hỏa Nha Trận!

Ô Thịnh Quang tu luyện công pháp, tên là Hồng Vân công, chính là Hỏa thuộc tính. Hỏa thuộc tính công pháp, chính dễ dàng đem Hỏa Nha Trận uy lực, dùng vung đến mức tận cùng. Trận pháp cả đời thành, trong đại sảnh người lập tức chứng kiến một đoàn ánh lửa phóng lên trời, trước mắt như là xuất hiện một cái mặt trời, sóng nhiệt bắn ra bốn phía, phụ cận cái bàn đều toát ra khói xanh.

Hỏa Nha Trận, phối hợp với Hồng Vân công, có thể tàn sát ra ngập trời hỏa diễm, coi như là một khối ngàn cân thạch đầu, cũng có thể nóng chảy.

"Tốt!"

"Thật cường đại trận pháp! Loại này ẩn chứa thuộc tính trận pháp, theo uy lực đi lên nói, so bình thường trận pháp phải cường đại hơn nhiều."

"Hắc hắc, đã sớm nghe nói qua, Ô sư huynh Hỏa Nha Trận, tuy nhiên là Nhị cấp trung đẳng trận pháp, nhưng theo uy lực mà nói, có thể so với Nhị cấp thượng đẳng trận pháp. Hôm nay, cái này Hỏa Nha Trận muốn đại hiển thần uy rồi!"

Trong đại sảnh người, nhìn thấy Hỏa Nha Trận uy thế, nguyên một đám trầm trồ khen ngợi.

Ô Thịnh Quang ngạo nghễ nói ra: "Lệ Trọng, ngươi trận pháp, là Loạn Phong Trận. Mà bản thân trận pháp, là Hỏa Nha Trận. Gió trợ thế lửa, ngươi Loạn Phong Trận, uy lực càng lớn, của ta Hỏa Nha Trận uy lực cũng càng lớn. Đối một câu mà nói, của ta Hỏa Nha Trận, đúng lúc là ngươi Loạn Phong Trận khắc tính. Một trận chiến này, ta nhìn ngươi như thế nào thắng!"

Ô Thịnh Quang là càng ngày càng có lòng tin rồi.

Hắn lạnh lùng mà nhìn xem Lệ Trọng, muốn từ Lệ Trọng trong mắt, nhìn ra một tia khẩn trương.

Nhưng hắn thất vọng rồi.

Lệ Trọng trong mắt, vẫn là một mảnh bình tĩnh.

Lệ Trọng nhàn nhạt nói ra: "Vô tri."

"Oanh!"

Loạn Phong Trận trong giây lát phát động!

Hai cái trận pháp, giao kích cùng một chỗ.

"Rầm rầm rầm rầm"

Cuồng phong thổi đến phía dưới, Hỏa Nha Trận hỏa diễm ngập trời, ánh đỏ lên toàn bộ đại sảnh.

Ô Thịnh Quang cười ha ha, nói ra: "Lệ Trọng, ngươi thấy được chưa? Hai cái trận pháp giao kích, ngươi hoàn toàn không làm gì được ta! Trái lại, của ta Hỏa Nha Trận, uy lực càng lúc càng lớn! Ngươi thổi tới Phong Việt đại, của ta trận pháp uy lực cũng càng lớn! Cái này ngập trời hỏa diễm, ta nhìn ngươi như thế nào ngăn cản! Một trận chiến này, ngươi nhất định phải thua!"

Trong đại sảnh người, lúc này thời điểm nguyên một đám mặt lộ sắc mặt vui mừng.

Mà ngay cả Lâu Kinh Trần, lúc này thời điểm cũng là âm thầm tâm hỉ. Tại hắn trong dự liệu, Ô Thịnh Quang căn bản không thể nào là Lệ Trọng đối thủ, tối đa chỉ có thể cùng Lệ Trọng chiến đấu một phen, suy yếu thoáng một phát Lệ Trọng chân khí. Không nghĩ tới, Ô Thịnh Quang trong tay, rõ ràng có một cái Hỏa Nha Trận, hơn nữa có thể phát huy ra uy lực lớn như vậy.

Lệ Trọng ánh mắt lộ ra một tia vẻ trào phúng, hai tay đột nhiên đánh ra một cái trận quyết.

Trong chốc lát.

Ngập trời hỏa diễm, như là bị một chỉ vô hình tay khổng chế được, trong giây lát hướng phía Ô Thịnh Quang bỏ nhào qua. Cái loại này tình cảnh, giống như là một đầu Hỏa Long, muốn đem Ô Thịnh Quang thôn phệ!

"A!"

Trong đại sảnh người, thần sắc trong giây lát biến đổi, ngay ngắn hướng kêu ra tiếng đến.

Hỏa diễm, chính là Ô Thịnh Quang phát ra tới, theo lý mà nói, những hỏa diễm này có lẽ cuốn hướng Lệ Trọng mới đúng. Không nghĩ tới, Lệ Trọng thủ đoạn cao như thế mình, vậy mà lại để cho hỏa diễm cản trở Ô Thịnh Quang!

"Không có khả năng!"

Ô Thịnh Quang sắc mặt đại biến, trong miệng kêu ra tiếng đến. Hỏa Nha Trận, rõ ràng là hấn khổng chế, theo lý mà nói, trận pháp hấn là công kích Lệ Trọng mới đúng. Nhưng hiện tại, Hỏa Nha Trận vậy mà cản trở, cái này lại để cho hấn khó có thể lý giải.

Ô Thịnh Quang trong lòng hoảng sợ phía dưới, hai tay liên tục phát ra trận quyết, muốn một lần nữa khổng chế hỏa diễm. Nhưng từng đạo cuồng phong, giống như là nguyên một đám vô hình tay, kích thích lên hỏa diễm. Ô Thịnh Quang liều chết dưới sự khổng chế, y nguyên có hỏa diễm hướng phía hấn đánh tới!

"Phốc!"

Một đạo hỏa diễm bay tới, đem Ô Thịnh Quang tóc đốt đi cái tinh quang.

"Không có khả năng, không có khả năng!"

Ô Thịnh Quang liên tiếp phát ra trận quyết, một bên kêu thảm.

"Phốc phốc phốc!"

Lại là mấy đạo hỏa diễm bay tới.

Ô Thịnh Quang y phục trên người, lập tức bị đốt thành tro bụi. Mà cả người hấn, cũng bị thiêu đốt cháy đen, một loại cổ quái mùi thịt, theo trên người của hấn phát ra tới.

Ô Thịnh Quang trong chốc lát cảm thấy tử vong bóng mờ, mắt thấy lại có mấy đạo hỏa diễm bay tới, hấn nhất thời thét to: "Lệ Trọng, một trận chiến này ta nhận thua! Mau mau dừng tay!"

Lệ Trọng vung tay lên, trận pháp đình chỉ vận chuyển.

Ô Thịnh Quang thở dài một hơi, bùm lấy thân thể, đẩy bụi đất địa lui ra. Một trận chiến này, hấn tràn đầy tự tin lên sân khấu, lập tức tự bại hạ trận đến, bị bại so Dịch Hồng còn thảm, thật sự là không mặt mũi gặp người rồi.

Trong đại sảnh một hồi yên tĩnh.

Ô Thịnh Quang thực lực, cũng không yếu. Nhưng đối mặt Lệ Trọng, chỉ là một cái đối mặt tự bại hạ trận đến, còn có ai có thể đối phó Lệ Trọng à? Chẳng lẽ, thật muốn thành thành thật thật hướng Lệ Trọng cúi đầu, thành thành thật thật nghe Lệ Trọng an bài?

Không!

Người ở chỗ này ở bên trong, còn có người có thể cùng Lệ Trọng một trận chiến!

Ánh mắt của mọi người, rơi xuống một cái áo giáp màu đỏ người thanh niên trên người

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 179: Khiêu chiến Lâu Khinh Trần

Cái này áo giáp màu đỏ thanh niên, là Thiên Tinh Lâu bên trong, gần với Lâu Khinh Trần nhân vật. Người này tên là Ngũ Bình Triều, vô luận là tu vi, hay vẫn là trận pháp tạo nghệ, đều so Ô Thịnh Quang cao.

Tại mọi người trong ánh mắt, Ngũ Bình Triều đứng lên, hướng phía Lê Trọng gật gật đầu, nói ra: "Lê sư đệ tuy nhiên năm tuổi nhỏ hơn có chút, nhưng thực lực cường hoành, trận pháp tạo nghệ cao thâm, tiềm lực to lớn không thể số lượng có hạn. Lê sư đệ đảm nhiệm Thiên Tinh Lâu Chủ chức, bản thân thập phần đồng ý. Từ hôm nay trở đi, bản thân hội toàn lực ủng hộ Lê sư đệ."

Mọi người trợn mắt há hốc mồm.

Lâu Khinh Trần càng là sắc mặt trầm xuống.

Hắn còn muốn cho Ngũ Bình Triều xuất đầu đầu rồi, không nghĩ tới, Ngũ Bình Triều trực tiếp liền hướng Lê Trọng bề ngoài trung tâm rồi.

Lâu Khinh Trần hung hăng chăm chăm vào Ngũ Bình Triều.

Ngũ Bình Triều thần sắc bình tĩnh, coi như không thấy được. Trong mắt hắn, Lê Trọng tiềm lực, so Lâu Khinh Trần lớn, đi theo Lâu Khinh Trần, không bằng đi theo Lê Trọng.

Hơn nữa. Lê Trọng đạt được Văn Tu Phong coi trọng, vô luận khiêu chiến kết quả như thế nào, đều trở thành lâu chủ. Kể từ đó, hắn cần gì phải xuất đầu khiêu chiến đây.

Lê Trọng có chút ngoài ý muốn, nhìn Ngũ Bình Triều liếc, nói ra: "Rất tốt."

Ngũ Bình Triều không để ý Lâu Khinh Trần hung ác ánh mắt, cung kính nói ra: "Lâu chủ có cái gì phân phó, cứ việc nói đi ra, ta nhất định hết sức đi làm."

Lê Trọng khoát khoát tay, nói ra: "Người mà lại ngồi xuống."

Ngũ Bình Triều gật gật đầu, ngồi xuống.

Lê Trọng ánh mắt, rơi xuống Lâu Khinh Trần trên người, chậm rãi nói ra: "Đại sư huynh, nghe nói người võ đạo trận đạo song tuyệt. Hôm nay, ta muốn hướng người lãnh giáo thoáng một phát."

Mọi người tất cả giật mình.

Bọn hắn đều không thể tưởng được, Lê Trọng hội hướng Lâu Khinh Trần khởi xướng khiêu chiến.

"Lê Trọng người này, thật sự là thật to gan!"

"Ha ha, hắn là không biết Lâu sư huynh lợi hại không? Lâu sư huynh là Địa Cực lục trọng đỉnh phong Tông Sư, đồng thời cũng là Trận Pháp Tông Sư, sức chiến đấu cường hoành vô cùng. Nghe nói, Lâu sư huynh nếu như tranh đoạt Top 100 bảng, hoàn toàn có thể tiến vào Top 10 đi. Lê Trọng vậy mà hướng Lâu sư huynh khởi xướng khiêu chiến, đây là tự tìm khó chịu!"

"Lê Trọng người này, quá cuồng vọng rồi! Lâu sư huynh trận pháp tạo nghệ, còn có tu vi, đều vượt xa Lê Trọng, một trận chiến này, Lê Trọng hội bị bại phi thường thảm!"

Một mảnh tiếng nghị luận trong.

Lâu Khinh Trần khoe miệng lộ ra mỉm cười. Hắn một mực, đều muốn giáo huấn một chút Lê Trọng, nhưng đáng tiếc, hắn là Đại sư huynh, hoàn toàn không có lấy cớ đối với Lê Trọng ra tay.

Hiện tại.

Lê Trọng rõ ràng hướng hắn khởi xướng khiêu chiến, chính dễ dàng thừa cơ hội này, giáo huấn một chút Lê Trọng, chèn ép thoáng một phát Lê Trọng khi điểm, dương giường lên uy phong của mình.

Lâu Khinh Trần đứng chấp tay, khẽ cười nói: "Tứ sư đệ, người đây là khiêu chiến ta sao?"

Lê Trọng nói ra: "Đúng vậy."

Lê Trọng trong nội tâm biết rõ, Lâu Khinh Trần người này, căn bản không phục mình. Đã không phục, cái kia liền trực tiếp đánh phục tốt rồi, miễn cho người này ở sau lưng động cái gì ý xấu tư.

Trực tiếp khiêu chiến, dùng lực chế nhân, cái này là Lê Trọng nghĩ cách.

Đơn giản mà thô bạo.

Lê Trọng muốn chiến đấu.

Lâu Kinh Trần cũng muốn chiến đấu.

Lâu Kinh Trần ha ha cười cười, nói ra: "Hào hảo hảo, đã Tứ sư đệ phát khởi khiêu chiến, ta cũng sẽ không tránh lui tụt là. Ta ngược lại muốn nhìn, Tứ sư đệ có gì bản sự!"

Lê Trọng khẽ cười một tiếng, nói ra: "Ta muốn gì bản sự, Đại sư huynh rất nhanh tụt sẽ biết. Đại sư huynh hay vẫn là cẩn thận một chút cho thỏa đáng miễn cho chịu thiệt."

Lâu Kinh Trần ha ha cười cười, hồn nhiên không đem Lê Trọng lời để ở trong lòng.

Lê Trọng chiến tích kinh người, liền Cao Thiên Cực đều đánh bại.

Nhưng, cái kia thì thế nào?

Cao Thiên Cực tuy nhiên tu vi cao thâm, nhưng cũng không hiểu được trận pháp, không cách nào phát huy ra thực lực chân chính. Mà hắn lại bất đồng, tu vi của hắn tuy nhiên không bằng Cao Thiên Cực, nhưng hắn hiểu được trận pháp, trận pháp tạo nghệ sâu đậm. Lê Trọng muốn dựa vào trận pháp trấn áp chính mình, hạn chế lực lượng của mình, cái kia chính là một cái chê cười!

Trong đại sảnh, không tiện chiến đấu. Hai người lóe lên thân, đi vào lầu bên ngoài một mảnh đất trống.

Mọi người theo đi ra.

Loại này cấp độ chiến đấu, không dung bỏ qua.

Lâu Kinh Trần xuất ra một cái trận bàn, ngạo nghễ mà đứng, nói ra: "Tứ sư đệ, xuất ra ngươi Lôi Âm Trận Bàn, ra tay đi. Ta nếu như xuất thủ trước, chỉ sợ ngươi một kích cũng khó khăn dùng tiếp được."

Lê Trọng cười cười, nói ra: "Ta dựa vào cái này Lôi Âm Trận Bàn, lập tức đánh bại Cao Thiên Cực. Đại sư huynh, ngươi có thể cẩn thận một chút, miễn cho bại bổ nhào."

Lâu Kinh Trần trong mắt hiện lên một tia vẻ khinh thường.

Lê Trọng không lên tiếng nữa, xuất ra Lôi Âm Trận Bàn quăng ra, trận bàn kích phát, hào quang bắn ra bốn phía.

"Ầm ầm"

Một đạo Lôi Âm, như là sắc bén đao, hướng phía Lâu Kinh Trần chém tới!

Lôi Âm cùng một chỗ, Lâu Kinh Trần lập tức thay đổi sắc mặt.

Đạo này Lôi Âm, tốc độ so bình thường thanh âm phải nhanh nhiều lắm, cảm giác được Lôi Âm chấn động thời điểm, Lôi Âm đã đi tới ngoài thân. Lôi Âm còn không có dính vào thân hình, hắn cũng cảm giác được chính mình trong lòng, dâng lên một loại sợ hãi, như là bị Thượng Thiên thâm phán. Loại này sợ hãi hoàn toàn là phát từ đáy lòng, căn bản không cách nào chống chọi!

"Không tốt!"

Lâu Kinh Trần cố nén sợ hãi, kích phát trận bàn.

Trong tay hắn trận bàn, tên là Quy Giáp Trận, am hiểu nhất phòng ngự. Quy Giáp Trận, đồng thời cũng là Nhị cấp thượng đẳng trận pháp, cùng Lôi Âm Trận chính là cùng một cái phẩm giai.

Theo Quy Giáp Trận kích phát, một cái trầm trọng mai rùa trống rỗng xuất hiện.

Ngay tại Quy Giáp Trận xuất hiện tại đồng thời, Lôi Âm đã đến.

"Oanh!"

Lôi Âm cùng Quy Giáp Trận chạm vào nhau, phát ra một tiếng vang thật lớn, đại địa từng khúc vỡ ra, Thiên Tinh Lâu kịch liệt chấn động.

Lê Trọng khẽ gật đầu, cái này Lâu Kinh Trần, vẫn còn có chút bản sự. Hắn phát ra Lôi Âm, tốc độ sao mà cực nhanh, nhưng Lâu Kinh Trần rõ ràng đã ngăn được Lôi Âm một kích, loại thủ đoạn này thật đúng bắt phạm.

Bất quá.

Mà ngay cả Cao Thiên Cực, đều không thể ngăn cản Lôi Âm. Cái này muốn Lâu Kinh Trần tu vi, xa so Cao Thiên Cực chênh lệch, muốn hoàn toàn

ngăn lại Lôi Âm, căn bản không có khả năng có thể.

Lệ Trọng tâm niệm thay đổi thật nhanh, tiếp tục phát ra Lôi Âm

"Ầm ầm! Ầm ầm!"

Lại là hai phát Lôi Âm phát ra, trùng trùng điệp điệp đánh tới Quy Giáp Trận phía trên.

Quy Giáp Trận, lực phòng ngự rất mạnh, tự tính toán một tòa núi nhỏ đánh lên đi, cũng có thể kiên trì một thời gian ngắn. Nhưng Lệ Trọng thủ đoạn công kích, chính là thanh âm, thanh âm là vô hình không màu, vô tung vô ảnh. Loại này cổ quái thủ đoạn công kích, coi như là Quy Giáp Trận pháp, cũng không cách nào hoàn toàn ngăn lại!

Ba tiếng Lôi Âm, thân ở trong đó Lâu Kinh Trần, liền giống bị hung hăng chém ba đao, đầu óc trống rỗng, toàn thân run rẩy!

"Lệ Trọng lại đem Lôi Âm Trận pháp uy lực, hoàn toàn phát huy ra đến rồi! Điều đó không có khả năng, không có khả năng!"

Lâu Kinh Trần đầy lòng gặm rú lấy, mặt mũi tràn đầy không dám tin chỉ sặc.

Lúc này thời điểm.

Đạo thứ tư Lôi Âm hàng lâm.

"Ầm ầm!"

Lôi Âm tiếng nổ chỗ, Lâu Kinh Trần cả người nhảy, giống như là bị hung hăng dứt thoáng một phát ** hầu tử.

Lâu Kinh Trần miễn cưỡng đứng lại, hai chân rung rung, trong lòng tất cả đều là sợ hãi. Mất thấy Lệ Trọng còn muốn phát ra đạo thứ năm Lôi Âm, nhất thời kêu ra tiếng đến: "Sư đệ, ta nhận thua!"

Lâu Kinh Trần là không thể không nhận thua.

Hắn hiện tại, đối với thân thể cơ hồ đã mất đi không chế, Lệ Trọng đạo thứ năm Lôi Âm oanh tới lời nói, hắn lập tức muốn đồ cắt đứt đều xuất hiện, tại chỗ muốn bêu xấu -

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cường Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 180: Đại cục đã định

Nhìn thấy Lâu Kinh Trần nhận thua, Lệ Trọng thu hồi trận pháp, từ từ nói: "Đại sư huynh, đa tạ rồi."

Lâu Kinh Trần trên mặt, lộ ra một tia so với khóc còn khó coi hơn đáng tươi cười.

Một trận chiến này, nếu như hắn thắng, tự nhiên có thể uy phong bát diện, toàn bộ Thiên Tinh Lâu người, đều đối với hắn tâm sinh kính sợ. Nhưng rất đáng tiếc, một trận chiến này, hắn thua.

Đường đường Đại sư huynh, nhập môn tu luyện hơn mười năm người, rõ ràng bại cho sư đệ của mình, cái này không phải bình thường khó chịu nổi. Cái này một thua, da mặt của hắn đều thua sạch rồi, về sau đều rất khó nhô lên eo rồi.

Lúc này thời điểm.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Thiên Tinh Lâu hội viên, đều dùng một loại kính sợ ánh mắt nhìn xem Lệ Trọng.

Lệ Trọng là cái trận pháp thiên tài, tất cả mọi người là biết đến. Nhưng mọi người tuyệt đối không nghĩ tới, Lệ Trọng sức chiến đấu, cũng là như thế cường đại, liền Lâu Kinh Trần cũng không là đối thủ!

Lệ Trọng ánh mắt hoàn quét.

Ánh mắt đến mức, hơn hai mươi người đệ tử, thân hình đều là run lên.

Rốt cục.

Một người đệ tử hướng Lệ Trọng thi lễ một cái, nói: "Bản thân Lý Kinh, từ hôm nay trở đi, bản thân hội toàn lực ủng hộ lâu chủ. Lâu chủ có cái gì phân phó, bản thân nhất định toàn lực ứng phó."

"Bản thân Phương Thái, từ hôm nay trở đi, bản thân hội toàn lực ủng hộ lâu chủ. . ."

"Bản thân Trần Lượng. . ."

Cường giả vi tôn.

Những đệ tử này, thấy được Lệ Trọng cường hoành sức chiến đấu, lập tức sẽ đem Lâu Khinh Trần vớt qua một bên, nguyên một đám phía sau tiếp trước tuôn đi qua, hướng Lệ Trọng bề ngoài trung.

"Đám hỗn đản này!"

Lâu Khinh Trần rất khó coi, trong nội tâm âm thầm mắng chửi. Những người này, tuyệt đại bộ phận, đều là hấn một tay nhắc nhỏ lên, nhưng hiện tại, bọn hấn không chút do dự đảo hướng Lệ Trọng.

Lâu Khinh Trần lạnh lùng địa trừng mắt người chung quanh.

Mọi người nhao nhao đưa ánh mắt dò.

Lâu Khinh Trần chính là một cái người thất bại, vô luận là tiềm lực hay vẫn là thực lực, đều không thể cùng Lệ Trọng đánh đồng. Cái lúc này, coi như là kẻ đàn, cũng biết ứng nên lựa chọn như thế nào.

Lệ Trọng gương mặt bình tĩnh.

Hắn biết rõ, đại cục đã định.

Những Thiên Tinh Lâu này thành viên, mặc dù lớn bộ phận là Lâu Khinh Trần đề bạt lên, xem như Lâu Khinh Trần người. Nhưng ở thực lực tuyệt đối trước mặt, bọn hấn cũng chỉ có thể thần phục.

Lệ Trọng thần nhiên nói: "Rất tốt, các ngươi rất thức thời. Về sau, ta chính là Thiên Tinh Lâu lâu chủ, ta phát ra tới mệnh lệnh, các ngươi chỉ cần thành thành thật thật chấp hành là được rồi. Ta từ tục tiêu phóng tới đằng trước, các ngươi nếu có cái gì tâm tư, đối với mệnh lệnh của ta Dương gấp âm vi, ta tuyệt sẽ không dễ dàng buông tha."

Lệ Trọng ngữ khí rất bình thản.

Nhưng trong lòng mọi người, nhưng lại âm thầm nghiêm nghị.

Lệ Trọng việc này, mục đích là khuất phục mọi người. Những người này như là đã tỏ vẻ thần phục, hấn cũng tự không cần dong dài rồi, phân phó vài câu về sau, Lệ Trọng phát phát tay, đem mọi người đuổi đi, chỉ để lại Lâu Khinh Trần.

Lâu Khinh Trần nhìn xem Lệ Trọng, ánh mắt phức tạp, một hồi lâu về sau, hấn lạnh lùng nói: "Lệ sư đệ, ngươi đem ta lưu lại, đây là ý gì? Chẳng lẽ còn muốn làm nhục ta?"

Lệ Trọng tức cười cười cười, khoát khoát tay, nói: "Ta tuy nhiên thành Thiên Tinh Lâu lâu chủ, nhưng ta không có thời gian gì cùng tinh lực để ý tới lý nó. Về sau, còn phải phiền toái đại sư huynh người quản lý Thiên Tinh Lâu."

Tại Lệ Trọng trong mắt, tăng lên thực lực của mình mới là căn bản. Cái này Thiên Tinh Lâu, chính là một cái phiền toái. Nếu như hấn không phải muốn kiếm mấy khối Tinh Khí Thạch, căn bản sẽ không nhận tay Thiên Tinh Lâu.

Bởi vậy.

Lệ Trọng cần một người, giúp mình quản lý Thiên Tinh Lâu. Lâu Khinh Trần, vô luận là tu vi, hay vẫn là uy vọng, đều coi như không tệ, không thể nghĩ ngờ là người tốt nhất tuyển.

Lâu Khinh Trần nghe được Lệ Trọng lời ấy, quả thực không thể tin được lỗ tai của mình, nói: "Lệ sư đệ, ngươi cái gì? Ngươi để cho ta tiếp tục quản lý Thiên Tinh Lâu?"

Lệ Trọng gật gật đầu.

Lâu Khinh Trần trong lòng vui vẻ, lập tức đầy bụng nghi vấn, nói: "Lệ sư đệ, ngươi đây là ý gì?"

Lệ Trọng thần nhiên nói: "Chúng ta Tu Luyện giả, tu chính là thiên địa Đại Đạo, đồ chính là tung hoành thiên hạ, lâu xem Trường Sinh. Trong mắt của ta, tăng lên bản thân tu vi cùng cảnh giới, mới là trọng yếu nhất sự tình. Thiên Tinh Lâu tuy nhiên có thể kiếm lấy một điểm công huân điểm, nhưng đối với tu luyện không hề có ích, ta không có hứng thú cũng không có thời gian đi quản lý nó."

Lâu Kinh Trần trong mắt hiện lên một tia vẻ trào phúng.

Thiên Tinh Lâu, dùng trận pháp làm căn cơ, dựa vào bố trí trận pháp cùng trận bàn kiếm lấy công huân điểm. Thiên Tinh Lâu đệ tử tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng hàng năm kiếm lấy công huân điểm, lại có mấy trăm vạn nhiều. Mà với tư cách Thiên Tinh Lâu chủ, tự tính toán nằm ngủ, hàng năm cũng có thể đạt được bảy tám chục vạn công huân điểm, cái này cũng có thể hai bình Cao cấp Tinh Khí Hoàn rồi!

Lâu Kinh Trần cũng không tin, như vậy phong phú thu nhập, lệ trọng tuyệt không động tâm!

Lệ Trọng liếc mắt Lâu Kinh Trần liếc, cảm giác được người này nghĩ cách, trong nội tâm âm thầm lắc đầu.

Lâu Kinh Trần người này, cũng là một thiên tài, vô luận tại trận pháp mặt hay vẫn là võ đạo phương diện, đều coi như không tệ. Nhưng người này đem đại lượng tinh lực bỏ vào Thiên Tinh Lâu phía trên, thật sự là vô cùng ngu xuẩn.

Lệ Trọng cũng lười nhiều lắm rồi, nói: "Đại sư huynh, ta cho ngươi tiếp tục quản lý Thiên Tinh Lâu, ngươi có bằng lòng hay không? Ngươi nếu như không muốn, ta sẽ khác tìm một người."

Lâu Kinh Trần lúc này đây, không hề hỏi nhiều rồi, hần cười hắc hắc nói: "Lệ sư đệ đã không có thời gian quản lý, như vậy, cái này Thiên Tinh Lâu, tự do ta tiếp tục quản lý a."

Lệ Trọng khẽ gật đầu, lại từ từ nói: "Thiên Tinh Lâu bài danh, là thứ 27, cái bài danh này thấp hơi có chút. Ít nhất như thế nào tăng lên bài danh, ta đã có một thứ đại khái nghĩ cách, bất quá ta hiện tại trận pháp tạo nghệ có chút chưa đủ, cần tiếp tục tiến vào Trận Sơn đi lĩnh ngộ trận pháp. Chờ ta theo Trận Sơn phản hồi, ta lại nghĩ biện pháp tăng lên bài danh, ít nhất cũng phải đem bài danh tăng lên tới trước hai mươi đi."

Lâu Kinh Trần trong mắt hiện lên một tia vẻ trào phúng, trong miệng ha ha cười cười.

Hắn làm mười lăm năm Thiên Tinh Lâu chủ, đối với Thiên Tinh Lâu rõ như lòng bàn tay, tự nhiên biết rõ Thiên Tinh Lâu bài danh càng ngày càng dựa vào sau nguyên nhân.

Thiên Tinh Lâu bài danh, càng ngày càng dựa vào về sau, có lưỡng nguyên nhân.

Nguyên nhân đầu tiên, tông môn bên trong, gia thế lực càng ngày càng yếu. Gia, là Thiên Tinh Lâu chỗ dựa, gia thế lực yếu rồi, Thiên Tinh Lâu tự nhiên không cách nào cường ngạnh. Một ít thiên tư trác tuyệt đệ tử, căn bản không cần nhắc gia nhập Thiên Tinh Lâu, kể từ đó, Thiên Tinh Lâu thế lực, tự nhiên không cách nào cường đại lên.

Cái nguyên nhân thứ hai, cái này mười mấy năm qua, Vạn Sơn Tông đệ tử mỗi ngày cùng quái thú chém giết, tại loại này dưới áp lực, thiên tài nhao nhao xuất hiện, thế lực ở giữa cạnh tranh cũng càng ngày càng kịch liệt. Thiên Tinh Lâu thực lực, một mực không cách nào cường đại lên, bài danh vì vậy tự nhiên một chút ngã xuống, té thứ 27 tên đi.

Tại Lâu Kinh Trần xem ra, Thiên Tinh Lâu có thể tại nội môn bên trong, chiếm hữu một chỗ cắm dùi, đã không tệ rồi. Lệ Trọng muốn đem Thiên Tinh Lâu bài danh, tăng lên tới trước hai mươi đi, cái này hoàn toàn không có khả năng.

Lệ Trọng biết rõ Lâu Kinh Trần tại hoài nghi mình, bất quá, hần cũng lười nhiều lắm.

Thời gian, sẽ chứng minh hết thảy.

Lâu Kinh Trần làm không được sự tình, không có nghĩa là lấy hần làm không được

Bạn đang đọc truyện *Cửu Thiên Cuồng Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.